

SRI PRATAP
COLLEGE
LIBRARY.

Class No. 331.29

Book No. 1135 cp.2.

Accession No. 4313

शारदा

॥ श्रीकाशीविष्णुनाथपुरीमेमहत्वाभदैदनीदिवाकरछापाखानेपोथीशारदायिकागूढार्थदीपिकासहित दाऊके
प्रतिपासेशुद्धकरकेछपाशिवचरनकेइहाँ वाःमहीपनाशयनपाँडे काःमातादयाल जिसेलेनाहोयउसैचान
नीचौकमेकुंजगलीकेपासशिवचरनकेदुकानपरमिलेगा ॥ संवत् १९४० मि. कार्तिक शुदी ७ वाररवि ॥

सा. ति. ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ भवं भवानीं तत्सु चंगरो शं विघ्नभंजनं ॥ नमस्पा मितं तथा भक्त्या सर्वकार्यार्थसिद्धये १ नत्वा विशुद्धचित्तानं सर्वज्ञं रामभार्या
टी. मू. त्रिविक्रमार्थमुनिना तत्शिष्येण सुधीमता ॥ २ ॥ शारदातिलकारव्यस्य ग्रंथस्य क्रियते मया ॥ टीकावालप्रबोधा यनाम्ना गूढार्थदीपिका ॥ ३ ॥ प्रारिशि
१ तस्य ग्रंथस्य विघ्नेन परिहृता प्रचयगमनाभ्यां शिष्टाचारपरिपालनाय च विशिष्टदेवतानमस्कारः कर्तव्यः ॥ ग्रंथस्य विषयप्रयोजनसंबंधाधिकारि
राश्वप्रदर्शनीयाः प्रवृत्त्यंगत्वेनेत्येवं सगुणानिर्गुणभेदेन देवतानमस्कारकृतेन तत्सर्वदर्शयितुमाचार्य आह नित्यानंदेति अपमर्थः ॥ तन्महः बोधयानया
तपापादिति संबधः ॥ किंतु तेन महसा चराचरात्मकमिदं जगत् व्याप्तमनुस्यूतं चरं जगत् ॥ अचरं स्थावरं ॥ तदुभयात्मकं ॥ कथं भूतं जगत् ॥ शब्दार्थरूपं ना
मरूपात्मकमित्यर्थः ॥ कथं भूतं तन्महः ॥ नित्यानंदवपुः ॥ नित्यश्चासावानंदश्चेति नित्यानंदः ॥ स एव वपुः शरीरं स्य तथा आनंदैकरसस्रभावमित्यर्थः ॥ कै

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ नित्यानंदवपुर्निरंतरगलत्यं चाशद्वर्णैः क्रमाद्व्याप्तयेन चराचरात्मकमिदं शब्दार्थरूपं जगत् ॥ शब्द
ब्रह्मपद्विरेसुकृतिनश्चैतन्यमंतर्गतं तद्दो व्यादनिशं शशं कसदनं वाचामधीशं महः ॥ १ ॥

॥ व्याप्तं निरंतरगलत्यं चाशद्वर्णैः ॥ अनवरतमभिव्यक्तपंचाशद्वर्णैः ॥ तथा चानिरंतरं अवद्विर्वाक्यं क्रमात् ॥ तदुक्तं भवति ॥ महसो मूलकारणजन्यत्वात् पंचाशद्वर्णानां तत्कार्यरूपे जगति
तद्द्वारा तद्व्याप्तिः सिद्धेति पुनः किं विशिष्टं यदेतदंतर्गतं प्रत्यक् चैतन्यं ॥ तदेव सुकृतिनः तपोधनाः शब्दब्रह्मेत्युचिरे अवोचन् अनिशं सर्वदा ॥ पुनः क
थं भूतं ॥ शशं कश्चंद्रस्य सदने आलयम् ॥ अधिष्ठानमिति यावत् ॥ पुनः कीदृशं ॥ वाचामधीशं वागधिपतिमित्यर्थः ॥ गूढार्थस्तु ॥ नित्यानंदवपु
रित्यनेन प्रयोजनं सूचितं ॥ निरंतरगलत्यं चाशद्वर्णैरिति विषयो निर्दिष्टः ॥ एवंविधप्रयोजनार्थं अधिकारीत्यर्थं मुचितं शास्त्रं तत्साध्यमिति साध्यसा
धनसंबंधलक्षणाः संबधः सूचितः ॥ इति प्रथमश्चाकार्यः ॥ एवं शिवशक्त्यात्मकत्वात् सकलप्रपंचजातस्य सगुणात्वेन शिवरूपमभिधाय निर्गुणरूपमभिधेता

अंतःस्मितेति। अस्यार्थः। वः यष्माकं न वेदुमौलेरंतः पुरं मंगलं कल्याणं दिशतु। प्रयच्छतु। करोतु। न वञ्चासा विंदुश्च न वेदुरिति द्वितीयं चंद्रमाः सः मौलौ यस्य
सन वेदुमौलिः तस्य शिवस्य अंतः पुरं स्त्र्यगारं तेन तत्र त्याभवपत्नी लक्ष्यते॥ कथं आदरात्॥ अनुग्रहात्। कीदृशं अंतः पुरं त्रिलोकविभवस्य हेतुः त्रयाणां लो
कानां विभवो विस्तरः। तस्य कारणां पुनः कथं भूतं इंदीवरोदरसहोदरनेत्रशोभि॥ इंदीवरस्य उदरमभ्यंतरः तस्य सहोदरे अपवादसदृशेनेत्रेताभ्यां शोभिवि
राजमानं दीप्यमानं॥ यद्वा पुनः कीदृशं इंदुवालावतंसं॥ इंदोः कलासैव अवतंसं शिरोभूषणं यस्य ततथा। कर्णभूषणं वा। पुनः कीदृशं विधम्॥ अंतःस्मितोत्त
सितं ईषद्वा सेनशोभितं॥ अथवा॥ अंतःस्मितवत् शुभ्रमित्यर्थः। एवं विधाशुभ्रासा परमेश्वरस्य जगन्निर्माणा दोसहकारिणी शक्तिर्यष्माकं कंस्थानं सर्वदा

अंतस्मितोत्तसितमिंदुकलावतंसमिंदीवरोदरसहोदरनेत्रशोभि॥ हेतुस्त्रिलोकविभवस्य न वेदुमौलेरंतः पुरं दिशतु मंगल
मादराहः॥ २॥ संसारसिंधोस्तररौकहेतून्वेदेगुरुन्मूर्द्धि शिवस्वरूपान्॥ रजांसि येषां पदपंकजानां तीर्थं भिषेकश्चिप
मावहंति॥ ३॥ सारं वक्ष्यामि तंत्राणां शारदातिलकं शुभं॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां प्राप्तेः प्रथमकारणम्॥ ४॥ शब्दार्थसृष्टि
मुनिभिश्चंदोभिर्देवतैः सह॥ विधिश्च यंत्रमंत्राणां तंत्रे स्मिन्निभिधीयते॥ ५॥ ॥ प्रयच्छतु रतिश्चोकार्थः॥ २॥ यस्य देवे पराभ

क्तिर्यथा देवे तथा गुराविति न्यायात्॥ देवतानमस्कारानंतरं गुरुनमस्कारं करोति। संसारेति॥ गुरुन्मूर्द्धि वंद्यामहे॥ कथं भूतान् शिवस्वभावान्। दे
वरूपान्। पुनः कीदृशान्। संसार एव सिंधुवत्सिंधुः। दुस्तरत्वात्॥ तस्य तरगोलं घने एकहेतून्। असाधारणकारणभूतान्। उद्देशद्वारा एषां गुरु
णां पदपंकजानां रजां पिधूलयः तीर्थेषु अभिषेकः तीर्थं भिषेकः तस्य श्रीः तज्जनितं पुण्यं तमावहंति॥ वर्दति॥ कुर्वेति प्रयच्छंतीति वा श्लोकार्थः॥ ३॥
गुरुदेवतानमस्कारानंतरं ग्रंथनाम पूर्वकं प्रतिज्ञां कुरुते सारमित्यादिना॥ तंत्राणां मंत्रशास्त्राणां॥ उत्तरार्द्धेन प्रपोजनमाह॥ ग्रंथप्रतिपाद्यं संक्षे
पतो दर्शयति॥ ४॥ शब्दार्थेति॥ मुनिभिर्ऋषिभिः संक्षेपतः शब्दसृष्टिं वक्तुं स गुरानिर्गुराभेदं परमेश्वरे दर्शयति॥ ५॥ ॥

सा ति
टी.सू.
२

निर्गुणोति॥प्रकृतेरन्यःकेवलः।सकलोविद्यासंभिन्नः॥६॥इदानीं सृष्टिमाह।सच्चिदानंदेति।प्रत्ययेस्मृत्स्वरूपेणाऽध्यस्ताविद्यासहितात्परमेश्वराच्छक्ति
रजायत॥अयमर्थः॥॥स्मृत्स्वरूपेणाऽध्यस्ताविद्यायासैवपरशक्तिःतस्याःस्मृत्स्वरूपंपरिहाययाघनीभूतागुणवैषम्येनस्थूलरूपेणावरश्चानंजनंनामततो
नादःतदनंतरंनादः।तस्यैवसृष्ट्युपयोगिन्यंतशब्दात्मिकावस्थानाद्दिंदुःतस्याएवसत्त्वादिगुणामध्येकार्यानुगुणोसत्त्वेरजसितमसिवाउत्थानावस्थाभ
वति॥सैवविंदुरित्युच्यते॥७॥परशक्तिरिति।एवंविंदुमूलप्रकृतिविकारः॥अतएवशक्तिमयःपुनस्त्रिधाभवति॥त्रैविध्यमेवदर्शयति॥८॥विंदुरिति।किं
नप्रकारेणस्थूलस्मृत्परत्वेनेति॥प्रपंचसारेसविंदुर्भवतित्रिधेत्यादिना।ननुसर्वप्रपंचस्यशिवशक्तिमयत्वात्कथंशक्तिमयत्वमेवेत्यतआह॥विंदुरिति।किं
निर्गुणःसगुणश्चेतिशिवोज्ञेयःसनातनः॥निर्गुणःप्रकृतेरन्यःसगुणःसकलःस्मृतः॥६॥सच्चिदानंदविभवात्सकलात्परमे
श्वरात्॥आसोच्छक्तिस्ततोनादोनादाद्दिंदुसमुद्भवः॥७॥परशक्तिमयःसाक्षात्रिधासौमिद्यतेपुनः॥विंदुर्नादोबीजमि
तितस्यभेदाःसमीरिताः॥८॥विंदुःशिवात्मकोबीजंशक्तिर्नादस्तयोर्मिथः॥समवायःसमारब्धातःसर्वागमविशारदैर्न॥९॥
शेद्रीविंदोस्ततोनादात्ज्येष्ठाबीजादजायत॥वामाताभ्यःसमुत्पन्नारुद्रब्रह्मरमाधिपाः॥१०॥तेजानेच्छाक्रियात्मानोव
हीहर्कस्वरूपिणः।मिद्यमानात्पराद्दिंदोरव्यक्तात्मारवोभवत्॥११॥शब्दब्रह्मेतितंप्राहुःसर्वागमविशारदाः।शब्दब्रह्मेतिश
ब्दार्थशब्दमित्यपरेजगुः॥१२॥तत्रप्राणमतआह॥९॥सर्वेति॥तैरेवविंदुनादबीजैर्यथाक्रमंरुद्रब्रह्मविष्णुनांशेद्रीज्येष्ठावामेतिस्त्रिःशक्त
योजायंतइत्यतआह१०शेद्रीति॥वक्ष्यमाणोपयोगित्वेनएषारुद्रादीनांस्वरूपमाह॥ज्ञानरूपोरुद्रः॥इच्छारूपोब्रह्मा॥क्रियारूपोविष्णुः॥सर्वत्रव्यवहा
रेषुजानातिरच्छति॥प्रयततेएषक्रमः।इदानींशब्दसृष्टिकथयतिमिद्यमानादित्यादिनापरात्विंदोःउद्भूतलक्षणात्पूर्वात्तत्त्वशिवशक्तिमयाद्दिंदोरित्य
र्थः॥ननुनिरंतरात्परस्याव्यक्तत्वंनामशब्दविशेषरूपेणाविभाव्यमानाखंडस्वरूपत्वंतमेवनिर्विशेषाखंडेशब्दमात्रंशब्दब्रह्मेतिश्रुतिविद्ःसंगिरंतइत्य
तआह॥११॥शब्दब्रह्मेति।स्फोटपक्षनिराकरणार्थमाह॥शब्दब्रह्मेति॥शब्दार्थमिति॥किंदूषणमनुद्यते॥भूषणायचेत्याशंक्यद्वानयेत्याह॥१२॥

राम
२

नहितेषामिति॥ अयंभावः। तेषां शब्दोवाशब्दार्थोवाशब्दब्रह्मेतिवादिनां। उभयोः शब्दतदर्थयोजेडत्वात्॥ अर्थवबोधकत्वायोगात्। स्वमतमाह चैतन्यमिति।
अपेनिगूढश्चार्थवबोधान्यथा उपपत्त्या कल्पेऽप्यसंस्फोटोऽप्यर्थवबोधको न भवति॥ शब्दार्थवबोधको न भवतः। किंतु स्वरूपादिविशिष्टेऽत्रात्ये
वर्णात्मकैः शब्दैरनुमीयमानमखंडशब्दतन्मात्रलक्षणा र्थं चैतन्यविशिष्टशब्दब्रह्मेतिविद्वांसो विदं चक्षुः। अतश्च स्वरूपदिविशिष्टशब्दतन्मात्रानुमापकाः
त्रात्या एव शब्दचैतन्यसंसृष्टतथार्थवबोधकाः। शरीरेतः शब्दोत्पत्तिप्रकारः संक्षिप्तोच्यते। तत्राप्यकुंडलीरूपमिति। तत्राप्यचैतन्यं प्राप्या। इदानीं स्वा
गमानुसारेण शिवादिपंचोत्पत्तिमाह॥ १४॥ अथेति। विदुः शिवइत्युक्तत्वात् कालशब्देन शिवशक्तयोः संबंधः स्वीक्रियते॥ कलाशब्देन शक्तिशक्तिमतोरभेदवि
नहितेषांतयोः सिद्धिर्जडत्वादुभयोरपि॥ चैतन्यं सर्वभूतानां शब्दब्रह्मेति मेमतिः॥ १३॥ तत्राप्यकुंडलीरूपं प्राणिनां देहमध्यगं
॥ वर्णात्मना विभवति गद्यपद्यादिभेदतः॥ १४॥ अथ विंदात्मनः शंभोः कालबंधोः कलात्मनः॥ अजायत जगत् साक्षी सर्व
व्यापी सदाशिवः॥ १५॥ सदाशिवोद्भवस्त्वीशस्त तोरुद्रसमुद्भवः॥ ततो विष्णुस्ततो ब्रह्मा तेषामेवं समुद्भवः॥ १६॥ मूलभूता त
तो व्यक्ताद्विक्तात्परवस्तुनः॥ आसीत् क्लृप्तमहत्तत्त्वं गुणांतः करणात्मकं॥ १७॥ अभूत्तस्मादहंकारस्त्रिविधः सृष्टिभेदतः। वै
कारिकादहंकारादेवैकारिकादश॥ १८॥ दिग्वातार्कप्रचेतोऽश्वि वहींद्रोपेंद्रमित्रकाः॥ तेजसादिद्रिया एषा संस्तन्मात्राक्रम
योगतः॥ १९॥ भूतादिषादहंकारात्पंचभूतानि जज्ञिरे॥ शब्दात्पूर्ववियत्स्पर्शादायुरूपाद्भुताशनः॥ २०॥ ११ स्यात्कलात्मन इत्युक्तं
अतः सशक्तिकाञ्छिवादेव सदाशिवादीनामुत्पत्तिरिति बोद्धव्यं। इदानीमर्थसृष्टिमाह॥ कलाभूतादिति॥ अस्मादेव शिवादित्यर्थः गुणांतः करणात्मकमिति।
गुणाः सत्त्वाद्यः। अतः करणं चतुष्टयं। तदात्मकं महत्तत्त्वासीदित्यर्थः॥ तस्मान्महत्त्वादहंकारो वैकारिको तेजसभूतादिकः भिन्नो जायत इत्यत आह अ
भूत्तस्मादिति॥ कथं भूतादहंकारात्॥ केषामुत्पत्तिरित्यत आह क्रमेण वैकारिकादिना। तन्मात्राक्रमयोगत इति॥ शब्दादितन्मात्राक्रमयोगत इति। एवंयं
च भूतानामेवोत्पत्तिप्रकारमाह॥ शब्दात्पूर्वमिति॥ शब्दात् शब्दतन्मात्रादिति। एवमुत्तरं त्रापितेषां भूतानां वर्णानामाह॥ १९॥ २०॥

स्वच्छं विषयदिन्यादिमात्रमिष्टतेषां विशेषगुणानाहाशब्देत्यादिना ॥ उत्तरोत्ततत्कार्योपयोगितया तेषां मंडलानिकथ्यंते ॥ वृत्तं दिवस्त्यादिना ॥ तेषां मंडलानां वर्णनाह ॥ तत इतसमेति ॥ २० ॥ इदानीं तत इतोत्यतिकलाः क्रमेण प्रदर्श्यंते ॥ धरात इति ॥ २५ ॥ निवृत्याद्या इति ॥ २६ ॥ नादाच्चक्षुरियाः ॥ तत्कथनोपयोगमाह रसादंभः समागंधादिति तेषां समुद्रवः ॥ अक्षुं विषयमरुत्कृष्टो रक्तो गिरिविशदं पयः ॥ २१ ॥ पीनाभूमिः पंचभूतान्येकैकाधारतो विदुः ॥ शब्दस्पर्शरूपरसगंधाभूतगुणाः स्मृताः ॥ २२ ॥ वृत्तं दिवस्तत्त्वद्विंदुलांछितं मातरि श्वनः ॥ त्रिकोणस्वस्तिकोपेतं वहेरुद्धं संयुतं ॥ २३ ॥ अंभोजमंभसोभूमिश्चतुरस्रं सवज्रकं ॥ तत इतसमाभानिमंडलानि विदुर्बुधाः ॥ २४ ॥ त्रयोः स्वेरचितान्याहुः स्वसनामा वृत्तान्यपि ॥ धरादिपंचभूतानां निवृत्याद्याः कलास्मृताः ॥ २५ ॥ निवृत्तिः सप्रतिष्ठास्याद्विद्याशांतिरनंतरं ॥ शांत्यतीतेति विज्ञेयानाददेहसमुद्रवाः ॥ २६ ॥ पंचभूतात्मकं सर्वं चराचरमिदं जगत् ॥ अचरा बहुधा मिन्नागिरिवृक्षादिभेदतः ॥ २७ ॥ चरास्तु त्रिविधाः प्रोक्ताः स्वेदांजजरायुजाः ॥ स्वेदजाः कृमिकीटाद्या अंजजाः पन्नगादयः ॥ २८ ॥ जरायुजामनुष्याद्यास्तेषु नृणां निगद्यंते उद्भवः पृथ्वीर्योगे शुक्राच्छोणितसंयुतात् ॥ विंदुरेको विशेषं भेदं उभयात्मा क्रमादसौ ॥ २९ ॥ जोषिका भवेन्नारी भवेद्भेदो धिक् ॥ पुमान् ॥ ३० ॥ पूर्वकर्मानुरूपेण मोहपाशेन यंत्रितः ॥ कश्चिदात्मा तदा तस्मिं जीवभावं प्रपद्यते ॥ ३१ ॥ अथ मानाह तैरन्नपानाद्यैः पोषितः क्रमात् ॥ दिनात्यक्षात्ततो मासाहर्द्धतेतत देहवान् ॥ ३२ ॥ दोषैर्दूष्यैः सुखं प्राप्नोत्यतिनिजेन्द्रियैः ॥ वातपित्तकफादोषादूष्याः स्युः सप्रधातवः ॥ ३३ ॥ त्वगस्रज्जासमेदोस्थिमज्जाशुक्राणि तान्विदुः ॥ ज्ञानेन्द्रियारिश्चोत्रत्वग्दग्निहानासिकाविदुः ॥ ३४ ॥ ज्ञानेन्द्रियार्थाः शब्दाद्याः स्मृताः कर्मेन्द्रियाण्यपि ॥ वाक्पाणिपादपादं धुसंज्ञान्याहुर्मनीषिणः ॥ वचनादानगतयो विसर्गानंदसंयुताः ॥ कर्मेन्द्रियार्थाः संप्रोक्ता अतः करणमात्मनः ॥ ३६ ॥ पंचभूतेति ॥ इदानीं मर्थस्य विवृणक्ति ॥ चरा इत्यादि ॥ स्वेदांजजरायुजा इत्याद्युक्तम् ॥ तानेव विविच्य दर्शयति ॥ २७ स्वेदजा इत्यादिना कश्चिदित्यारभ्य अतः करणात्मन इत्यंतः स्पष्टार्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६

अन्तःकरणाचतुष्टयमाह ॥ मन इति ॥ अष्टौ प्रकृतयः प्रदर्श्यन्ते ॥ षोडशविकृतयश्चेति ॥ दशेत्यारभ्य अष्टविंशत्यन्तेन तन्मात्रा इत्यादिना विकृतयः ॥ अ

मनो बुद्धिरहंकारश्चित्तं च परिकीर्तितं ॥ दशेन्द्रियाणि भूतानि मनसा सह षोडश ३० विकारास्तुः प्रकृतयः पञ्च भूतान्यहंकृतिः
॥ अव्यक्तं महदित्यष्टौ तन्मात्राश्च महानपि ॥ ३८ ॥ साहंकाराविकृतयः सप्त तत्त्वविदो विदुः ॥ अग्नीषोमात्मको देहो विन्दुर्यदभ
यात्मकः ॥ ३८ ॥ दक्षिणांशः स्मृतः सूर्यो वामभागो निशाकरः ॥ ॥ नाडीदशविदुस्तासु मुख्यास्ति स्त्रः प्रकीर्तिताः ॥ ४० ॥ इडावा
मेतनोर्मध्ये सुषुम्णा पिंगला परे ॥ मध्येतास्त्रिपिनाडी स्यादग्नीषोमस्वरूपिणी ॥ ४१ ॥ गंधारी हस्ति जिह्वा ख्यासपूषा लंबुषा
मता ॥ यशस्विनी शंखिनी च कुहूः स्युः सप्त नाडयः ॥ ४२ ॥ नाड्योनेताः समुत्पन्नाः सुषुम्णा पञ्च पर्वसु ॥ मूलाधारोद्गतः प्रा
णस्ताभिर्व्याप्नोति तां तनुं ॥ ४३ ॥ वायवोत्र दश प्रोक्ता बह्व्योत्र दश स्मृताः ॥ प्राणाद्या मरुतः पञ्च नागः कूर्मो धनंजयः ॥ ४४ ॥
रुकरः स्यादेव दत्त इति नामभिरीरिताः ॥ अग्नयो दोषद्वयेषु संलीना दश देहिनः ॥ ४५ ॥ बुभुक्षा च पिपासा च प्राणस्य मनस
स्मृतिः ॥ शोकमोहौ शरीरस्य जरा मृत्युश्च उर्मयः ॥ ४६ ॥ स्रावश्च स्थिमज्जानः शुक्रा त्वग्नां सास्त्राणि शोणितात् ॥ षड्दो
शिकमिदं प्रोक्तं सर्वदेहेषु देहिनां ॥ ४७ ॥ इत्थं भूतस्तथा गर्भे पूर्वजन्म शुभाशुभं ॥ स्मरंस्तिष्ठति दुःखात्मा तु न देहो जरायु
गा ॥ ४८ ॥ कालक्रमेण स शिशुर्मातरं क्लेशयत्यपि ॥ संपीडितशरीरो यथा यतेयमवाद्भुखः ॥ ४९ ॥

अग्नीषोमात्मकमित्यार

भ्यजायते यमवाद्भुख इत्यत्र शरीरवर्णनोद्यमर्थः स्पष्टः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

सा ति ४ जननानंतरमित्यारोदितुमिच्छतीत्युक्तं मयवेगोसौ जंतुर्भयनिर्वृत्यर्थं किमपि वक्तुमशक्तेति ॥ तस्यैव चरुद्वयोर्विवक्षावशेन प्रयत्नो जायते सभावः परा-
 शि-यु-स्वभास एव नादिदेशं प्राप्य पश्यंतीं संज्ञां लभते ॥ स एव हृदयं प्राप्नोमध्यमाख्यं संज्ञां प्राप्नोति ॥ वक्तेवै स्वरीति च ॥ निशब्देन कंठादितत्स्थानान्यभिधीयंते ॥ ता-
 नि प्राप्य स्वरादिकं मन्त्रिशेषरूपेणाभिव्यक्तो वै स्वरीत्युच्यते ॥ ततश्चेत्यारभ्य एकधेत्यंतं प्रकृतेन ग्रंथेन कुंडलिनी सरूपं वर्णयति त्रिधामशब्देन अग्निसो-

सरांतिष्ठति निश्चेषो भीत्यारोदितुमिच्छति ॥ ततश्चैतन्यरूपा सा सर्वगा विश्वरूपिणी ॥ ५० ॥ शिवसन्निधिमासाद्य नित्यानंद-
 गुणोदया ॥ दिक्कालाद्यनवच्छिन्ना सर्ववेदानुगा शुभा ॥ ५१ ॥ परापरविभागेन परशक्तिरिपं स्मृता ॥ योगिनां हृदयां भोजे-
 नृत्यंती नित्यमंजसा ॥ ५२ ॥ आधारे सर्वभूतानां स्फुरंती विद्युदाकृतिः ॥ शंखावर्तकमा देवी सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥ ५३ ॥ कुंड-
 लीभूत सर्पाणामंगश्रियमुपेयसी ॥ सर्वदेवमयी देवी सर्वमंत्रमयी शिवा ॥ ५४ ॥ सर्वतत्त्वमयी सा साक्षात्सूक्ष्मात्सूक्ष्मतराविभुः ॥
 त्रिधामजननी देवी शब्दब्रह्मसरूपिणी ॥ ५५ ॥ द्विचत्वारिंशदण्डात्मा पंचाशद्वर्णरूपिणी ॥ गुणिता सर्वगा तेषु कुंडली परदेव-
 ता ॥ ५६ ॥ विश्वात्मना प्रबुद्धा सा सूते मंत्रमयं जगत् ॥ एकधा गुणिता शक्तिः सर्वविश्वप्रवर्तिनी ॥ ५७ ॥ वेदादिवीजं श्रीवी-
 जं शक्तिवीजं मनोभवं ॥ प्रासादं तुं बुरं पिंडं चिंतारत्नं गणेश्वरं ॥ ५८ ॥ मार्तंडं भैरवं दौर्गे नारसिंहं वराहजं ॥ वासुदेवं हयग्रीवं
 वीजं श्रीपुरुषोद्भवं ॥ ५९ ॥ अन्यान्यपि च वीजानि तदोत्पादयति ध्रुवं ॥ यदा भवति सा संविद्गुणीकृतविग्रहा ॥ ६० ॥ ॥

मसूर्योऽुच्यंते ॥ कुमारस्य शरीरे सुषण्णाख्येन परमेश्वरेणा नुविद्धा पराशक्तिः कुंडलिनी मूलाधारान्निर्गच्छंती ॥ मंत्रजलानि तदनुबद्धानि चान्यानि वस्तुयं-
 नाणि च ॥ सूक्ष्मरूपेणोत्पादयतीत्याह ॥ एकधा गुणिता शक्तिरित्यादिना ॥ ततस्तत्सृष्टव्यकार्यानुगुणतया सुषण्णातः परमेश्वरेण योसौ संसर्गः ॥ यथा वीणा-
 तं त्र्यंगलिसंयोगः परस्याशक्तेः ॥ एवं गुणितशब्देनोच्यते वेदादिवीजं प्रणवः ॥ ॐ स्पष्टार्थमपरम् ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

गुणत्रयं सत्त्वादिधामत्रयं। श्रीबोमसूर्यादिदेवानां त्रयं। ब्रह्मादयः॥ वर्णत्रयं अकारउकारमकारः। त्रिपुष्करं। तीर्थस्थानविशेषः। स्वरा उदातादयः। शक्ति
त्रयं। प्रभुमंत्रोत्साहशक्तयः। ब्रह्माविष्णुमहेश्वराणां शक्तयः॥ चृत्तित्रयं॥ अध्यायनयाजनप्रतिग्रहाः॥ नाडीत्रयं सुषुम्णादिः त्रिवर्गः। धर्मार्थकामाः। पत्रि

हंसवर्णो परात्मानो शब्दार्थो वासरक्षये॥ सृजत्येषा परादेवी तदा प्रकृतिं पूरुषौ॥ ६१॥ यद्यदन्वज्जगत्पस्मिन्पुमंततद
जायत॥ त्रिगुणीकृतसर्वांगी चिद्रूपा शिवगेहिनी॥ ६२॥ प्रसूते त्रैपुरं मंत्रं मंत्रं शक्तिविनायकं॥ पाशाद्यं त्र्यक्षरं मंत्रं त्रैपु
टंचंडनायकं॥ ६३॥ सौरं मृत्युं जयं शांतिं शांभवं विनतासुतं॥ वागीशी त्र्यक्षरं मंत्रं नीलकंठं विषापहं॥ ६४॥ यंत्रं त्रिगु
णितं देव्यालोकत्रयगुणत्रयम्॥ धामत्रयं सावेदानां त्रयं वर्णत्रयं शुभं॥ ६५॥ त्रिपुष्करं स्वरादेवी ब्रह्मादीनां त्रयं
त्रयं॥ वह्नेः कालत्रयं शक्तेस्त्रयं चृत्तित्रयं महत्॥ ६६॥ नाडीत्रयं त्रिवर्गं सायद्यदन्यत्रिधामतं॥ चतुःप्रकारगणिता शांभवी
शर्मदायिनी॥ ६७॥ तदानीं पद्मिनी वंधोः करोति चतुरक्षरं॥ चतुर्वर्णं महादेव्या देवी तत्त्वचतुष्टयम्॥ ६८॥ चतुरं सागरा
नंतःकरणानां चतुष्टयम्॥ सूक्ष्मादींश्चतुरो भावान् विष्णोर्मूर्तिं चतुष्टयम्॥ ६९॥ चतुष्टयगणेशानामात्मादीनां च
तुष्टयम्॥ ओजा पूजादिकं पीठं धर्मादीनां चतुष्टयम्॥ ७०॥ दमकादीन् गजान् देवीयद्यदन्यच्चतुष्टयम्॥ पंचधा
गुणिता देवी शोभोः सर्वार्थसाधिनी ७१॥

॥ नीवंधोः सूर्यस्यादिवीजानि॥ वनतिसूक्ष्मादिभावाः॥ परापश्यतीत्युच्यते॥ विष्णोर्मूर्ति
चतुष्टयं वासुदेवादि॥ आत्मचतुष्टयं॥ आत्मा अंतरात्मा परमात्मा ज्ञानात्मानः॥ दिविपीठाः॥ उज्ज्या राजालंधरपूर्णगिरिकामरूपाख्याः॥ धर्मादि
चतुष्टयम्॥ धर्मज्ञानवैराग्यादि॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ गजादमकादयः॥ ७१॥

शो. ति.
दी. गू.
५

मूर्तिपंचकमीशानादि॥ कलाश्चतत्रैववक्ष्यंते॥ तत्र ब्रह्म ऋचः॥ ईशानः सर्वविद्यानामित्यादयः॥ षडाधारान्॥ मूलाधारनाभिहृदयकंठभूमध्यहा

त्रिपुरापंचकूटसातस्याः पंचाक्षरद्वयं॥ पंचरत्नमहादेव्याः सर्वकामफलप्रदं॥ ७२॥ पंचाक्षरं महेशस्य पंचवर्णानां रुतम-
तः संमोहनादिकान्यंचकामवाणात्सुरदुमान्॥ पंचप्राणादिकान्वापून्पंचवर्णान्महेशितुः॥ मूर्तिः पंचकलाः पंचपंचत्रह्म
ऋचः क्रमात्॥ ७४॥ सृजत्येषा पराशक्तिर्वेदवेदार्थरूपिणी॥ षोढासागुणिता देवी धंते मंत्रं षडक्षरं॥ ७५॥ षड्कूटं त्रिपुरामं
त्रंगाण्यत्यं षडक्षरं॥ षडक्षरं हिमरुचेर्नारसिंहं षडक्षरं ७६ ऋतून्वसंतप्रभवान् षड्मोदादीनाणाधिपान्॥ कोशानूर्मी
नससांशुकीः शाकिन्याद्याः षडध्वनः॥ ७७॥ पंचं षड्गुणितं शक्तेः षडाधारानजीजनत्॥ षड्विधं यज्जगत्पस्मिन् सर्वतत्परमेश्व
री ७८॥ सप्तधा गुणितानित्याशंकराद्देशरीरिति सप्तांशं त्रिपुरामंत्रं सप्तवर्णं विनायकं॥ ७९॥ सप्तकं व्याहृतीनां सा सप्त
वर्णं सुदर्शनं॥ लोकान्गिरीन्स्वरान्यातून्मुनीन्दीपान्प्रहानपि॥ ८०॥ समिधः सप्तसंख्याताः सप्तजिह्वाहविर्भुजः॥ अन्य
त्सप्तविधं यद्यतदस्याः समजायत॥ ८१॥ अष्टधा गुणिता शक्तिः शिवमष्टाक्षरद्वयं॥ विष्णोः श्रीकरनामानं मंत्रमष्टाक्षरं
परं॥ ८२॥ अष्टाक्षरं हरेः शक्तेरष्टाक्षरं गंगं परं॥ भानोरष्टाक्षरं दौर्गमष्टार्णं परमात्मनः॥ ८३॥ अष्टार्णं नीलकंठस्य वासुदेवा
त्मकं मनुम् ॥

दशांतान्॥ शक्तिरित्यादिनाश्रये प्रदर्शयति॥ शब्दब्रह्म मयी विभुः इत्यंतः प्राक्तनो ग्रंथः स्य स्यार्थः॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥

राम.
५

॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

पञ्चकामार्गलंदिव्यदेवीपञ्चघटागलं ॥ गंधाष्टकं शुभं देवीदेवानां हृदयंगमं ॥ ८४ ॥ ब्राह्म्याद्याभैरवान्सर्पान्मूर्तीराशावस्त्रनमि ॥ ८५ ॥
 अष्टपीठं महादेव्या अष्टाष्टकं समन्वितं ॥ अष्टौ च प्रकृतीर्विघ्नान् वक्तुं शक्यान् क्रमात् ॥ ८६ ॥ अणिमादिगुणालागान् च द्वेर्मूर्ती
 र्यमादिकान् ॥ अष्टात्मकं जगत्पत्न्यत्सर्वं वितनुते तदा ॥ ८७ ॥ गुणितानवधानित्यासूते मंत्रं नवात्मकं नवकं शक्तितत्त्वानां
 तत्त्वरूपामहेश्वरी ॥ नवकं पीठशक्तीनां शृंगारादीन् रमान्नव ॥ माणिक्यादीनि रत्नानि नववर्गयुतानि सा ॥ ८८ ॥ नवकं प्राणहृती
 नां मंडलं नवकं शुभं ॥ यद्यन्नवात्मकं लोके सर्वमस्या उदेति च ॥ ८९ ॥ दशभागुणिता शंभोर्भाविनी भवदुःखहा ॥ दशक्षरं गणपतेस्त्व
 रिताया दशाक्षरं ॥ ९० ॥ दशाक्षरं सरस्वत्याय क्षिण्याश्च दशाक्षरं ॥ वासुदेवाक्षरं मंत्रं अम्बारूढा दशाक्षरं ॥ ९१ ॥ त्रिपुरा दशकुरंसा
 त्रिपुराया दशाक्षरं ॥ नाम्नाय द्वावती मंत्रं राम मंत्रं दशाक्षरं ॥ ९२ ॥ दशकं शक्तितत्त्वानां तत्त्वरूपामहेश्वरी ॥ नाडीनां दशकं विष्णो
 रवतारान् दशक्रमात् ॥ ९३ ॥ दशकं लोकपालानां यद्यदन्यत्सृजत्यसौ ॥ एकादशक्रमात्संविद्धुणिता सा जगन्मयी ॥ ९४ ॥ रुद्रैकादशि
 नीमाद्यां शक्तेरेकादशाक्षरं ॥ एकादशाक्षरं वाण्या रुद्रो नेकादशक्रमात् ॥ ९५ ॥ समुद्भिरति सर्वज्ञा गुणिता द्वादशाक्रमात् ॥ नित्या
 मंत्रं महेशान्या वासुदेवात्मकं मनुं ॥ ९६ ॥ राशीन्मासान् हरेर्मूर्ती र्यंत्रं सा द्वादशात्मकं ॥ अन्यदेतादशं सर्वं यतदस्या अजायत ॥
 ९७ ॥ चतुर्विंशतितत्त्वात्मा यदा भवति शोभना ॥ गायत्री सवित्रुः शंभोर्गायत्री मदनात्मिका ॥ ९८ ॥

एवमर्थस्य प्रपञ्चः। शब्दस्य प्रपञ्चः पतिः॥ शक्तिं तत इत्यादिना॥ शक्तिर्नाम मूलकारणस्य शब्दस्य युगुलीकरणवस्था॥ ततो ध्वनिः॥ ततस्तदनंतरं तादृशस्य
द्यावस्था तं तस्मान्निरोधिकादीनां स्वरूपं स्वयमेवाग्रे कथयिष्यति॥ ततः पूर्वोक्तपरापश्यंतीत्यादिक्रमेण वर्णमालिकां सृजतीत्यर्थः॥ कथं भूतां वर्णमालि

शक्तिं ततो ध्वनिस्तस्मान्नादस्तस्मान्निरोधिका॥ ११०॥ ततो ह्येदं ततो बिंदुस्तस्मादासीत्यरात्ततः॥ पश्यंती मध्यमा वा
णी वै स्वरीसर्गजन्मभूः॥ १११॥ इच्छाज्ञान क्रियात्मा सौ तेजो रूपा गुणामिका॥ क्रमेणानेन सृजति कुंडली वर्णमालिकां
॥ ११२॥ अकारादिसकारांता द्विचत्वारिंशदामिका॥ पञ्चाशद्द्वारगणिता पञ्चाशद्वर्णजालिका॥ ११३॥ सृजेत दूर्णतोभि
न्ना कलारुद्रादिकान् क्रमात्॥ निरोधिका भवेद्दहिरं ह्येदं स्यान्निशाकरः॥ ११४॥ अर्कः स्यादुभयो र्यो गे विंदात्मा तेजसां
निधिः॥ जाता वर्णा यतो विंदोः शिवशक्तिमया दतः॥ ११५॥ अग्नीषोमात्मका स्ते स्युः शिवशक्तिमया द्रवेः॥ येन संभव
मापन्नाः सोमसूर्याग्निरूपिणः॥ ११६॥ इति शारदा तिलके प्रथमः पटलः समाप्तः॥

कां॥ नपुंसकान् विहाय अकारादि स
कारांता इत्येकः पटलः॥ पञ्चासद्द्वारगणिता कुंडलिनी अकारादि पञ्चाशद्वर्णमालिकां प्रसूत इत्यपरः॥ एष मुख्यः॥ उत्तरत्र प्रयोगोपयोगितया वर्णानां
मग्नीषोमात्मकत्वं सोमसूर्याग्निरूपत्वं च तन्निमित्तं दर्शयति॥ जाता इत्यादिना॥ इति श्री पं० त्रिविक्रमोद्धारकृतौ शारदा टीकायां श्रुद्धार्थदीपिकायां प्रथमः पटलः समाप्तः॥ ११॥

शा. ति. संक्षेपतो वर्णानामुत्पत्तिमभिधापयन्ती तेषामेव स्पष्टतयोत्पत्तिकथयितुं कलाव्युत्पत्तिचकथयितुं द्वितीयपटल आरभ्यते ॥ ततो व्यक्ति रित्यादिना ॥ तत्र सोमसूर्याग्नि
 दी. गू. रूपत्वं क्रमेण स्वरव्यापकानां दर्शयति ॥ एषु स्वरादिना तत्त्वात्मनः ॥ इति चतुर्विंशतितत्त्वरूपाः ॥ यतो मकारः सूर्यस्वरूपः पुरुषः ॥ अतिविंदः शिवस्वरूपो ज्ञेयः ॥
 ७ अः इति विसर्गः ॥ शक्तिस्वरूपः शक्तिसहितात्परमेश्वराजगदुत्पत्तिर्यतः ॥ तस्माच्छिवशक्त्यात्मका द्द्वर्णसमुदायात् पंचभूतानामुत्पत्तिरिति वक्तुं भूतानां वर्णभेदमाह ॥ त
 ततो व्यक्तिप्रवक्ष्यामि वर्णानां वदने नृणां ॥ प्रेरिता मरुतानित्यं सुषुम्णारंभं निर्गताः ॥ १ ॥ कंठादिकरौ वर्णाः क्रमादा विभवंतिते
 एषु स्वराः स्मृताः सौम्याः स्पर्शाः सौराः शुभोदयाः २ ॥ आग्नेया व्यापकाः सर्वे सोमसूर्याग्निदेवताः ॥ स्वराः षोडश विख्याताः स्पर्शा
 स्ते पंचविंशतिः ॥ ३ ॥ तत्त्वात्मानः स्मृताः स्पर्शाः मकारः पुरुषो यतः ॥ व्यापका दशते कामधनधर्मप्रदायिनः ॥ ४ ॥ ह्रस्वः स्वरेषु
 पूर्वोक्तः परो दीर्घः क्रमादिमे ॥ शिवशक्तिमया स्तेऽस्य विंदुसर्गावसानकाः ॥ ५ ॥ विंदुः पुमान् रविः प्रोक्तः सर्गः शक्तिर्निशाकरः
 ॥ स्वराणां मध्यमं पञ्चतुष्कं तु न पुंसकं ॥ ६ ॥ पिङ्गलायां स्थिता ह्रस्वा इडायां संगताः परे ॥ सुषुम्णामध्यगा ज्ञेयाश्चत्वारो येन पुं
 सकाः ॥ ७ ॥ विना स्वरेस्तु नान्येषां जायते व्यक्ति रंजसा ॥ शिवशक्तिमयान्माहस्तस्माद्द्वर्णान्मनीषिणः ॥ ८ ॥ कारणात् पंचभूता
 ना मुद्भृता मातृका यनाः ॥ ततो भूतात्मका वर्णाः पंचपंचविभागतः ॥ ९ ॥ वाय्वग्निभूजलाकाशाः पंचाशल्लिपयः क्रमात् ॥
 पंचह्रस्वाः पंचदीर्घा विंदुताः संधिसंभवाः १० ॥ पंचशः कादयः षडक्षलसहांताः समीरिताः ॥ सोमसूर्याग्निभेदेन मातृका वर्णा
 संभवाः ॥ ११ ॥ अष्टत्रिंशत्कलास्तत्तन्मंडलेषु व्यवस्थिताः ॥ ॥ ० ॥ ॥ ० ॥ ॥ ॥ ॥
 तो भूतात्मका इति ह्रस्वाः ॥ अइउऋलृ दीर्घाः आ ई ऊ ऋ लृ ॥ संधिविधृता ए ऐ ओ औ अवि सर्गस्य कारणात्वात् पृथक् कृत्वा गणयते ॥ पंचशः का
 दयः ॥ यकारादयः ॥ पंच ॥ पंच षडक्षलसहांताः ॥ एवं भूतानां दशविज्ञेयाः ॥ तत्त्वज्ञानप्रकारस्त्वग्रेव दृश्यते ॥ सोमसूर्याग्निभेदेन स्वरस्य पृथक् क्रमात्
 ॥ कंरुपंतमातृका वर्णसमुदायात् यथा क्रमं षट्त्रिंशत्कला उत्पद्यंत इत्याह ॥ ॥ ० ॥ ॥ ० ॥ ॥ ॥ ॥

राम-
 ७

अमृतामानदा इत्यादिना ॥ ततः स्वप्रयोगे प्रयोगितपारदानां पंचाशद्दर्शनेभ्य एव रुद्रस्य श्रीकंठादिमूर्ते यस्तच्छक्तयस्तथा विष्णुमूर्ते यश्च तावत्पंचशक्तयश्च निरूप्यन्ते

अमृतामानदा पूषा तुष्टिः पुष्टीरतिर्युतिः ॥ १२ ॥ शशिनी चंद्रिका कांतिर्ज्योत्स्ना श्रीः प्रीतिरंगदा ॥ पूर्णा पूर्णा मृताः कामदा पितृः स्व
रजाः कलाः ॥ १३ ॥ तपिनी तापिनी धूम्रा मरीचिर्ज्वालिनी रुचिः ॥ सुषुम्णा भोगदा विश्वा बोधिनी धारिणी समा ॥ १४ ॥ कभाद्या वसुदाः
सौराष्ट्रं तादादशेरिताः धूम्रा चिरूष्मा ज्वलिनी ज्वालिनी विस्फुलिङ्गिनी १५ सुश्रीः सुरूपा कपिला हव्यकव्यवहे अपि ॥ यादीनां
दशवर्णानां कलाधर्मप्रदा इमाः अभयेष्टकरा ध्येयाः श्वेतपीतारुणाः क्रमात् ॥ तारस्य पंचभेदेभ्यः पंचाशद्दर्शनाः कलाः ॥ १७ ॥
सृष्टिर्नृद्धिः स्मृतिर्मैधा कांतिर्लक्ष्मीर्युतिः स्थिरा ॥ स्थितिः सिद्धिरिति प्रोक्ताः कचवर्गकलाः क्रमात् ॥ १८ ॥ अकाराद्ब्रह्मरोगोत्प
न्नास्तप्रचामीकरप्रभाः एताः करधृताश्च स्रक्पंकजद्वयकुंडिकाः ॥ १९ ॥ जराचपालिनी शान्तिरैश्वरी रतिकामिके ॥ वरदा ह्लादिनी श्री
तिदीर्घा स्युष्टतवर्गजाः २० ॥ उकाराद्दिष्णुनोत्पन्नास्तमालदलसन्निभाः ॥ अभीतिदरचक्रेष्टवाहवः परिकीर्तिताः ॥ २१ ॥ तीक्ष्णा
रौद्री भयानिद्रातंद्री क्षुत्क्रोधिनी क्रिया ॥ उत्कारी मृत्युरेताः स्युः कथिताः पयवर्गजाः ॥ २२ ॥ रुद्रेण मार्णा दुत्यन्त्राः शरचंद्रसमप्रभाः
॥ उद्धृत्योभयं मूलैकपालं बाहुभिर्वरं २३ ॥ ईश्वरेणोदिता विंदोः पीता श्वेतारुणा सिता ॥ अनंता च षड्वर्गस्था जपाकुसुमसन्निभाः
॥ २४ ॥ अभयं हरिणं टंकं दधाना बाहुभिर्वरं निवृत्तिः सप्रतिष्ठा स्याद्विद्या शान्तिरनंतरं २५ ॥ इंधिका दीपिका चैव रेचिका मोचिका पय
सूक्ष्मा सूक्ष्मा मृतात्ताना मृता चाप्यापिनी तथा २६ व्यापिनी व्योमरूपाः स्युरनंताः स्वरसंयुताः ॥ सदा शिवेन संजाताना ददेताः सितत्विषः
२७ अक्षस्रक्पुस्तकगुरा कपालाढ्यकरांबुजाः ॥ न्यासेनुयोजयेदादौ षोडशस्वराः कलाः ॥ २८ ॥ इति पंचाशदाख्याताः कलाः सर्वस

श्रीकंठ इत्यादिना भक्तजशादिषु न्यासादिषु चोपयोगितया ॥ इदानीं मूर्त्तानां मंत्रविद्याविभागेनेत्यादिना ॥ अधुना मंत्राणां प्रबोधकाल एव फलदायकत्वात्
 श्रीकंठार्जतसूक्ष्माश्च त्रिमूर्तिरमरेश्वरः ॥ २९ ॥ अर्घ्यो शोभारभूतिश्चातिथीशः स्याणुकोहरः ॥ शिंटी शोभौतिकः सद्योजातश्चानुग्रहे
 श्वरः अकृतश्च महामेनः षोडशस्वरमूर्तयः पञ्चाक्रोधी शचंडी शपंचांतक शिवोत्तमाः ॥ ३१ ॥ अथैकरुद्रकूर्मैकनेत्राहश्चतुराननाः ॥ अ
 जेश सर्वसौमेशास्तथा लंगलिदारुको ॥ ३२ ॥ अर्द्धनारीश्वरश्चो माकांतश्चाषाढिदंडिनो ॥ स्युरत्रिमीनमेवास्यालोहितश्च शिखीमतः
 ३२ ॥ लुगलंडद्विरंडेशो महाकात्मारव्यवालिनो ॥ भुजंगेशपिनाकी शखट्टी शाख्यवकास्ततः ॥ ३३ ॥ श्वेतभृग्वीशलकुलिशिकाः संवर्तक
 स्ततः ॥ एते रुद्राः स्मृता रक्ताधृतशूलकपालकाः ॥ ३४ ॥ पूर्णोदरी स्याद्विरजा शाल्मली तदनंतरं ॥ लोलाक्षी वर्तुलाक्षी च दीर्घघोणा स
 मीरिता ॥ ३५ ॥ सुदीर्घमुखिगोमुख्यो दीर्घजिह्वा तथैव च ॥ कुंडोदपूर्द्धूकेशी च तथा विकृतमुख्यपि ॥ ३६ ॥ ज्वालामुखी ततो रेषाप
 श्चादल्कामुखी तथा सुश्रीमुखी च विद्यामुख्येताः स्युः स्वरशक्तयः ॥ ३७ ॥ महाकाली सरस्वत्यौ सर्वसिद्धि समन्विते ॥ गौरी त्रैलोक्य
 विद्यास्यान्मन्त्रशक्तिस्ततः परं ॥ ३८ ॥ आत्मा शक्तिर्भूतमाता तथा लंबोदरी मता ॥ द्राविणी नाचरी भूयः खेचरी चापिमंजरी ॥ ३९ ॥ रू
 पिणी वीरिणी पश्चात्काकोदर्यपि पूतना स्याद्भद्रकाली योगिन्यो शंखिनी गर्ज्जिनी तथा ॥ ४० ॥ कालरात्रिश्च कुब्जिन्या कपर्दिन्यपि
 वज्रया ॥ जया च सुमुखे श्वर्यरेवती माधवी तथा ॥ ४१ ॥ वारुणी वापवी प्रोक्ता पश्चाद्दक्षोवधारिणी ॥ ततश्च सहजालक्ष्मी र्व्यापिनी मा
 ययान्विता ॥ ४२ ॥ एतारुद्रां कपीठस्याः सिंहराण विग्रहाः ॥ रक्तोत्पलकपालाभ्यामलंकृतकरं वुजाः ॥ ४३ ॥ केशवो नारायणमाध
 वो गोविंदविष्णवः ॥ मधुसूदन संज्ञो न्यः स्यात्त्रिविक्रमवामनौ ॥ ४४ ॥ श्रीधरश्च हृषीकेशः पद्मनाभस्ततः परं ॥ दामोदरो वासुदेवः संक
 र्षण इतीरिताः ॥ ४५ ॥ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च स्वराणां मूर्तयस्त्रिमाः ॥ पश्चाच्चक्री गदीशार्द्धी खट्टी शंखी हली पुनः ॥ ४६ ॥ मुसली शूल
 संयुक्ता पाशी स्यादं कुशी पुनः मुकुंदो नंदजो नंदी नरो नरकजिह्वरिः ॥ ४७ ॥

दर्शयति॥ आग्नेया इत्यादिना निर्दुष्टमंत्राः फलदापकारत्येवं मंत्राणां दोषं तन्निराकरणोपायं च दर्शयति॥ छिन्नादिदोषदुष्टा इत्यादिना प्रत्येकं तेषां छिन्नादिदुष्टानां
 दर्शयति॥ आग्नेया इत्यादिना निर्दुष्टमंत्राः फलदापकारत्येवं मंत्राणां दोषं तन्निराकरणोपायं च दर्शयति॥ ४८॥ वली वलानजो वालो वृषघ्नश्च वृषः पुनः
 कृष्णः सत्यः सात्वतः स्याच्छौरिः शूरो जनार्दनः॥ भूधरो विश्वमूर्तिश्च वैकुण्ठः पुरुषोत्तमः॥ ४९॥ केशवाद्या इमं श्यामाश्चक्रं शंखलसत्कारः॥ कीर्तिः कांतिः सुतिः पुष्टिर्धृतिः शान्तिः कि
 हं सो वराहो विमलो नृसिंहो मूर्तयो हला॥ ५०॥ केशवाद्या इमं श्यामाश्चक्रं शंखलसत्कारः॥ कीर्तिः कांतिः सुतिः पुष्टिर्धृतिः शान्तिः कि
 पादया॥ ५१॥ मेषा सहस्रं श्रद्धा चलज्जालस्मीः सरस्वती॥ प्रीती रतिरिमाः प्रोक्ताः क्रमेण स्वरशक्तयः॥ ५२॥ जया दर्गा प्रभा सत्या चंडी
 वाणी विलासिनी॥ विजया विरजा विश्वा विनदा सुनदा स्मृतिः॥ ५३॥ ऋद्धिः समृद्धिः शुद्धिः स्यादुक्तिर्बुद्धिर्मतिः क्षमा॥ रमो मातृके दिनी
 किन्नावसुधा वसुदा परा ५३ परा परायणा सूक्ष्मा संध्या प्रज्ञा प्रभानिशा॥ अमोघा विद्युता चैव कीर्त्याद्याः सर्वकामदाः ५४ एताः प्रियतमां
 केषु निषणाः सस्मिताननाः॥ विद्युदाम समाना ग्यः पंकजा भयवाहवः ५५ मातृका वर्णभेदेभ्यः सर्वमंत्राः प्रजशिरो मंत्रविद्याविभागेन द्वि
 विधामंत्रजातयः॥ ५६ मंत्राः पुं देवताज्ञेया विद्याः स्त्री देवताः पुनः॥ स्त्री पुं न पुंसकात्मानो मंत्राः सर्वसमीरिताः ५७ पुं मंत्रा हं फडंताः स्यु
 द्विगंता सुस्त्रियो मताः॥ न पुंसकानमोताः स्युरित्युक्ता मनवस्त्रिधा॥ ५८॥ शस्ता स्ते त्रिविधामंत्रावप्यशांत्या भिचारके॥ अग्नीषोमात्म
 कामंत्रा विज्ञेयाः क्रूरसौम्ययोः॥ ५९॥ कर्मणोर्वहिता रंत्य विपत्तायाः समीरिताः॥ आग्नेया मनवः सौम्या भूपिष्टे ह्यमृताक्षराः ६०॥
 आग्नेयाः संप्रबुध्यंते प्राणे चरति दक्षिणे॥ भागे न्यस्मिं स्थिते प्राणे सौम्या बोधं प्रयांति च ६१ नाडी हृदयगते प्राणे सर्वबोधं प्रयांति च॥ प्र
 यच्छंति फलं सर्वं प्रबुद्धामंत्रिणां सदा ६२ छिन्नादिदुष्टमंत्रास्ते पालयंति न साधकं॥ छिन्नो रुद्धः शक्तिहीनः पराङ्मुख उदीरितः॥
 ६३॥ वधिरनेत्रहीनश्च कीलितस्तंभितस्तथा॥ दग्धस्त्रस्तश्च भीतश्च मलिनश्च तिरस्कृतः ६४ भेदितश्च सुषुप्तश्च मदोन्मत्तश्च मूर्च्छि
 तः॥ हतवीर्यश्च ह्रीनश्च प्रध्वजो वालकस्तनः॥ ६५॥ कुमारश्च युवा प्रौढो वृद्धो निस्त्रिंशकस्तथा॥ निर्बोजः सिद्धिहीनश्च मंदः कूरस्तथा
 पुनः ६६ शिरंशकः सत्वहीनः केकरो वीजहीनकः॥ धूमितालिंगितो स्यात्तामोहितस्तु शुधार्तकः ६७ अतिदुष्टमंगहीनः स्यादतिकुहः समीरितः

शा. ति.
टी. गू.
९

लक्षणान्याह मनोरित्यादिना। अनिलं वा प्रवीजं यकारसंयुक्तं ककारादिना वियुक्तं। केवलं सराक्रांतं। भूवीजं लकारः। मायां हींकारः। ब्रह्मविष्णुमहेश्वरतत्त्वा एव।
अतिशूराश्च सत्रीः शांतमानस एव च॥ ६८॥ स्थानभ्रष्टस्तु विकलः सोतिवृद्धः प्रकीर्तितः। निस्त्रेहः पीडितश्चापिवस्थाम्येषांचलसरां ६९
मनोर्यस्यादिमं ध्यातेष्वनिलं वीजमुच्यते। संयुक्तं वा वियुक्तं वा सराक्रांतं त्रिधा पुनः। ७०। चतुर्थी पंचधा वा यस्य मंत्रश्चिन्नसंज्ञकः। आ
दिमध्यावसानेषु भूवीजं ह्रस्वलाञ्छितः ७१ रुद्धमंत्रः सविज्ञेयो भुक्तिमुक्तिविवर्जितः। मायावितत्वं श्रीवीजं रावही नश्च यो मनुः ७२ श
क्तिहीनः सकथितो यस्य मध्येन विद्यते कामवीजं मुखे मायाशिरस्यं कुशमेव च ७३ असौ पराद्भुतः प्रोक्तो हकारो विंद संयुतः॥ आ
द्यंतमध्ये विंदुर्वानभवे हधिरः स्मृतः ७४ पंचवर्णो मनुष्यः स्याद्रेफाकैरुदविवर्जितः। नेत्रहीनः सविज्ञेयो दुःस्वशो कामयप्रदः ७५
आदिमध्यावसानेषु हंसः प्रासादवाग्भवौ। हकारो विंदुर्मान्जीवो रावश्चापि चतुष्कलः ७६ मायानमामि च पदं नास्त्यस्मिन्सुकीर्तितः
एकं मध्ये ह्रस्वं मूर्द्धि यस्य स्मिन्स्वपरंदरौ ७७ विद्येते स तु मंत्रः स्यात्संभितः सिद्धिरोधकः। वह्निर्वायुसमायुक्तो यस्य मंत्रस्य मूर्द्धनि ७८
सप्तधा दृश्यते तंतुदग्धं मन्वीत तंत्रवित्। अस्त्रं द्वाभ्यां त्रिभिः षड्भिरष्टभिर्दृश्यते क्षरैः ७९ त्रस्तः सोभिहितो यस्य मुखेन परावः स्थितः।
शिवो वा शक्तिरथवा भीतारव्यः स प्रकीर्तितः ८० आदिमध्यावसानेषु भवेन्मार्गो चतुष्टयः॥ यस्य मंत्रः समलिनो मंत्रवित्तं विवर्जयेत् ८१
यस्य मध्ये दकारो वा क्रोधो वा मूर्द्धनि द्विधा। अस्त्रं तिष्ठति मंत्रश्च सति रस्तु तर्हरितः ८२ भ्यो ह्रस्वं ह्रस्वं शीर्षे वषट्त्वौ षट्च मध्यतः। यस्या
सौभेदितो मंत्रस्त्याज्यः सिद्धिषु सूरिभिः ८३ त्रिवर्णो हंसहीनो यः सुषुप्तः समुदाहृतः। मंत्रो वाप्यथवा विद्यासंप्राधिकदशाक्षरः ८४
फट्कारपंचकादिर्यो मद्रो न्त उदीरितः। तद्दस्त्रं स्थितं मध्ये यस्य मंत्रः समूर्कितः ८५ विरामस्थानगं यस्य ह्रजतीर्यः सकथ्यते। आ
दीमध्ये तथा मूर्द्धि चतुरस्त्रयतो मनुः ८६ ज्ञातव्यो हीन इत्येष यः स्यादष्टादशाक्षरः एकोनविंशत्यर्णो वा यो मंत्रस्तारसंयुतः ८७।
क्रौं कामवीजं क्रीं। अंकुशः क्रौं। इंदुः वकारः। सकारे वा। अर्कः हकारः। चतुः कलारूपः। अस्त्रं फट्। परंदरः लकारः। क्रोधः हंकारः। शिवो विंदुः। शक्तिः विसर्गः॥

शाम.
९

हृत्वेखांकुशवीजाढ्यस्तंप्रवक्षते॥ सप्तवर्णोमनुर्वीलः कुमारोष्टाक्षरः स्मृतः ८८ षोडशाक्षोयवाप्रौढश्चत्वारिंशद्विपिर्मनुः।
 त्रिंशदर्णश्चतुःषष्टिवर्णोमंत्रोऽष्टाक्षरः ८९ चतुःशताक्षरश्चापि वृद्ध इत्यभिधीयते। नवाक्षरोध्रुवयुतोमनुर्निस्त्रिंशद्विरितः ९०
 यस्यावसाने हृदयं शिरोमंत्रश्च मध्यतः। शिखीवर्मचनस्यातां वोषट्फट्कार एव वा ९१ शिवशतपर्णहीनो वा सन्निर्वोजरतीरितः
 एषु स्थानेषु फट्कारः षोडशस्मिन् प्रदृश्यते ९२ समंत्रः सिद्धिहीनः स्यान्मंदः पंत्यक्षरोमनुः। कूटएकाक्षरोमंत्रः स एवोक्तो निरंशकः
 ९३ द्विवर्णः सत्वहीनः स्याच्चतुर्वर्णश्च केकरः। षडक्षरो बीजहीनः सार्द्धसप्ताक्षरोमनुः ९४ सार्द्धद्वादशवर्णो वा धूमितः स तु निदि
 तः। सार्द्धबीजत्रयस्तद्वदेकविंशतिवर्णकः ९५ विंशत्यर्णस्त्रिंशदर्णोयः स्यादालिङ्गितस्तु सः। द्वात्रिंशदक्षरोमंत्रो मोहितः परिकी
 र्तितः ९६ चतुर्विंशतिवर्णोयः सप्तविंशतिवर्णकः। सुधार्तः स तु विज्ञेयश्चतुस्त्रिंशतिवर्णकः ९७ एकादशाक्षरो वापि पंचविंशतिव
 र्णकः। त्रयोविंशतिवर्णो वा मंत्रो दप्रउदाहृतः ९८ षट्विंशत्यक्षरोमंत्रः षट्त्रिंशदर्णकस्तथा त्रिंशदेकोनवर्णो वा प्यंगहीनोभिधीय
 ते ९९ अष्टाविंशत्यक्षरोय एकत्रिंशदथापि वा। अतिकूरः सकथितो निंदितः सर्वकर्मसु १०० त्रिंशदक्षरकोमंत्रस्तत्र पस्त्रिंशदथापि वा
 अतिकूरः स गदितो निंदितः सर्वकर्मसु ॥ १०१ जनचत्वारिंशदर्णः सप्तत्रिंशदथापि वा कथयंत्यतिरिक्तं तं मंत्रं मंत्रविशारदाः १०२
 चत्वारिंशकृष्णभ्यद्विषष्टिर्णो वदायतेत। तावत्संख्यानिगदिता मंत्राः सत्रीऽसंज्ञकाः १०३ पंचषष्ठ्यक्षराये स्युर्मंत्रास्ते शांतमान
 साः। एकोनशतपर्यंतं पंचषष्ठ्यक्षरादितः १०४ ये मंत्रास्ते निगदिताः स्थानभ्रष्टाच्छपावधेः। त्रयोदशाक्षराये स्युर्मंत्राः पंचदशा
 क्षराः १०५ विकलास्तेभिधीयंते शतं सार्द्धशतं तथा। शतद्वयं द्विनवतिरेकहीना यवापि सा १०६ शतत्रयं यावत्संख्यानिः
 स्नेहास्ते समीरिताः॥ चतुःशतान्यथारभ्य यावद्दर्णसहस्रकं ॥ १०७ ॥ अतिवृद्धः स यो मेषु परित्याज्यः सदा बुधैः। सहस्राणि

सः तिः
दीः गूः
१०

दुष्टमंत्राणां दोषपगमनां त्रेराफलजनकत्वाभावकफलदोषपगमोपायमाह ॥ दोषदुष्टेत्यादिना ॥ स्वताराशिकोष्ठानामनुकूलानभजेत्युक्तमात्रवर्ण
धिकामंत्रादंडकाभ्योडिताहयाः ॥ १०८ ॥ द्विसहस्राक्षरामंत्राः खंडशः शतधा कृताः ॥ ज्ञातव्यास्तोत्ररूपास्तोत्रमंत्रा एते यथास्थिताः १०९
तथाविद्याश्चोद्धव्यामंत्रिभिः काम्यकर्मसु ॥ दोषानिमानविज्ञापयोमंत्रान्मजतेजः ११० ॥ सिद्धिर्न जायते तस्य कल्पकोटिशतैर
पि ॥ इत्यादिदोषदुष्टांस्तान्मंत्रानात्मनियोजयेत् १११ ॥ शोधयेद्बुद्धयवनोवह्मपायोनिमुद्रया ॥ मंत्राणां दशकथ्यंते संस्काराः सिद्धिदायि
नः ११२ ॥ जननं जीवनं पश्चात्ताडनं बोधनं तथा ॥ अथाभिषेको विमलीकरणाप्यायने पुनः ११३ ॥ तर्पणं दीपनं गन्धिर्दशैतामंत्रसंस्क्रियाः ॥
मंत्राणां मातृकामध्यादुद्धारो जननं स्मृतं ११४ ॥ प्रणवांतरिता नृत्वा मंत्रवर्णान्जयेत्सुधीः ॥ एतज्जीवनमित्याहुर्मंत्रतंत्रविशारदाः
११५ ॥ मंत्रवर्णान्समालिख्य ताडयेच्चंदनाभसा प्रत्येकं वायनामंत्रीताडनं तदुदाहृतं ११६ ॥ विलिख्य मंत्रं तं मंत्री प्रसूतैः करवीरजैः
तन्मंत्राक्षरसंख्यातैर्हन्याद्यान्तेन बोधनं ११७ ॥ स्वतन्त्रोक्तविधानेन मंत्री मंत्रार्णसंख्यया ॥ अश्वत्थपक्षवैर्मंत्रमभिषिंचेद्दिशु
द्धये ११८ ॥ संचिंत्य मनसा मंत्रं ज्योतिर्मंत्रेण निर्द्देहेत् ॥ मंत्रे मलत्रयं मंत्री विमलीकरणां त्विदम् ११९ ॥ तारं व्योमाग्निमनुष्यकृदं
डो ज्योतिर्मनुर्मतः ॥ कुशोदकेन जप्तेन प्रत्यर्णं प्रोक्षणां मनोः १२० ॥ तेन मंत्रेण विधिवदेतदाप्यायनं मतं ॥ मंत्रेण वारिणा मंत्रं
तर्पणां तर्पणां स्मृतं ॥ १२१ ॥ तारमापारमायोगे मनोर्दीपनमुच्यते ॥ जप्यमानस्य मंत्रस्य गोपनं त्वप्रकाशनं १२२ ॥ संस्काराद
शसंप्रोक्ताः सर्वमंत्रेषु गोपिताः ॥ पान्कृत्वा संप्रदायेन मंत्री वाञ्छितमश्नुते १२३ ॥ स्वताराशिकोष्ठानामनुकूलानभजेन्मनुं ॥

अथैव नक्षत्राणामुत्पन्नत्वात् ॥ केभ्यः वर्णेभ्यः कस्य कस्य नक्षत्रस्योत्पत्तिरित्याशंक्य नक्षत्राणां वर्णविभागमाह ॥

रामः
१०

प्रापलोभेति॥अयंभावः॥प्रातिद्विसंख्या॥लब्धा॥अत्रातिवर्णद्वयादधिन्याउत्पत्तिः॥पश्ति एकसंख्या१तथाशुकाएद्वरणी॥लोइति३३३३अभ्युत्तिका
॥भा४अत्रलृलृएभ्योरेहिणी॥त्य९एतस्मान्मृगशिरा॥५॥दुः९एतस्मादार्द्रा॥प्रा२ओओद्वाभ्यां पुनर्वसुः॥ज्यः९कःएतस्मात्सुष्यः॥रु२खग
द्वाभ्यांअश्लेषा॥द्र२घडःद्वाभ्यांमघा९स्या९चएतस्मात्पूर्वाफाल्गुनी॥११॥त्र२जृजद्वाभ्यांमुतराफाल्गुनी॥रु२अजद्वाभ्यांहस्तः॥रु२ठद्वाभ्यांचित्रा
॥क३एतस्मात्स्वाती॥रंढराद्वाभ्यांविशाखा॥लोतथद३एभ्योऽनुराधा॥कघ९ज्येष्ठा॥२लो३नपफामूलं॥प९वपूर्वाषाढा॥भ३उतराषाढा॥मअवराणाः॥प्रा२
प्रापलोभापटुःप्राज्यंरुद्रस्यात्ररुरुःकरं९२४लोकलोपपटुःप्रापःस्वलौघोभेषुभेदिताः॥वर्णाःक्रमात्स्वरान्त्यौतुरेवत्यंतगतौत
दा९२५जन्मसंपद्विपत्समःप्रत्यरिःसाधकोवधः॥मित्रंपरममित्रंचजन्मादीनिपुनःपुनः९२६वालेगौरंखुरंशोरांशमीशो
भेतिराशिषु॥क्रमेणभेदितावर्णाःकन्यापांशादपःस्मृताः९२७लग्नंधनंभ्रातृबंधुपुत्रशत्रुकलत्रकाः॥मरणांधर्मकर्मपच्यया
द्वादशराशयः॥९२८चतुरस्रेलिखेद्वर्णांश्वतःकोष्ठसमन्विते॥अकारादिक्षकारांतान्स्वनामाद्यक्षरादितः९२९॥सिद्धादीन्क
ल्पयेन्मन्त्रीकुर्यात्सिद्धादिभिःपुनः॥सिद्धादीन्सिद्धिदःसिद्धोजपात्साध्याहृतादिभिः९३०सुसिद्धःप्राप्तिमात्रेणसाधकंभक्ष
येदरिः॥सिद्धार्णावांधवाःप्रोक्तासाध्यास्तेसेवकाःस्मृताः९३१सुसिद्धाःयोषकाज्ञेयाःशत्रवोघातकामताःदीपस्थानंसमाश्रित्य
कृतंकर्मफलप्रदम्९३२चतुरस्रांभुवंभित्वाकोष्ठानानवकुलिलेखेत्॥पूर्वकोष्ठादिविलिखेत्सप्तवर्गाननुक्रमात्९३३लक्ष्मीशेम
ध्यकोष्ठेस्वरान्युगमक्रमालिखेत्॥दिक्षुपूर्वादितोयत्रक्षेत्राख्याद्यक्षरस्थितं९३४मुखंतत्तस्यजानीपाद्दस्तावभयतस्थितौ॥
परएतयोर्धनिष्ठापिः९लशंतंभित्वा॥ख२वशपूर्वाभाद्रपदा॥लौघसहउतराभाद्रपदा॥घो४अःलक्षः॥एभ्यःरेवती॥इतिश्लोकार्थःविंदुविसर्गोरेवत्यं
शगतौज्ञेयो॥अथराशिभेदोमाचष्टे॥वालेति॥स्वा४अआ३इमेघः॥ल३उअअवृषः॥गौ३अलृलृमिथुनः॥शरं२एएकर्क॥४॥खु२ओओसिंहः॥पारं२अ
अःशषसहलक्ष्मिकन्याशेषः॥कवर्गसुला७चवर्गोवृश्चिकः॥टवर्गोधनुः॥तवर्गोमकरः॥पवर्गःकुंभः॥भ४यरलवमीनः॥इतिराशिषुभेदितावर्णाः॥
इतिश्लोकार्थःराशीनांफलमाह॥लग्नइत्यादि॥सिद्धसाध्यनिरूप्यप्रकारमाहचतुरस्रेत्यादि॥तेषांफलमाहसिद्धादिति॥सिद्धादिद्वर्णानांक्षेत्रादीनांफलमाह

शा. ति.
टी. गू.
११

॥ कर्मचक्रलेखनं तत्फलं चाह ॥ १३६ ॥ चतुस्त्रमिति । मंत्रजपस्थानं चाह ॥ पुण्यक्षेत्रेत्यादिना । जपकालेनाहारनियममाह ॥ भैक्ष्यमित्यादिना ॥ ४९ ॥ इति
 कोष्ठे कुक्षी उभे पादौ द्वे शिष्टं पुच्छमीरितं १३५ ॥ क्रमेणानेन विभजेन्मध्यस्थमपि भागतः । मुखस्योत्तमभते सिद्धिकरस्यः स्वल्पजीवनः १३६
 उदासीनः कुक्षिसंस्थः पादस्योदुःखमाप्नुयात् ॥ पुच्छस्थः पीड्यमेमं त्रीबंधनोच्चाटनादिभिः १३७ ॥ कर्मचक्रमिदं प्रोक्तं मंत्राणां सिद्धिसा
 धनं ॥ पुण्यक्षेत्रं नदीतीरं गृहापर्वतमस्तकं १३८ ॥ तीर्थप्रदेशां सिंघूनां संगमाः पावनं वरं । उद्यानानि विविक्तानि विल्वमूलं तलं गिरिः १३९
 देवतायतनं कूलं समुद्रस्य निजंग्रहं । साधनेषु प्रशस्यंते स्थानान्येतानि मंत्रिणां १४० ॥ भैक्ष्यं हविष्यं शाकानि विहितानि फलपयः । मूलं
 तं सत्पुण्यं वोत्पन्नो भक्ष्यायेतानि मंत्रिणां १४१ ॥ पुरुषार्थसमावाप्त्यै सत्सिष्यो गुरुमाश्रयेत् । मातृतः पितृतः शुद्धः शुद्धभावी जितेन्द्रि
 यः १४२ ॥ सर्वगमानासारज्ञः सर्वशास्त्रार्थतत्त्वविदः । परोपकारनिरतो जपपूजादितत्परः १४३ ॥ अमोघवचनः शांतो वेदवेदार्थपारगः ।
 योगमार्गानुसंधायी देवताहृदयंगमः १४४ ॥ इत्यादिगुणसंपन्नो गुरुरागमसंमतः । शिष्यः कुलीनः शुद्धात्मा पुरुषार्थपरायणः १४५
 अधीतवेदकुशलो दूरमुक्तमनो भवः । हितैषी प्राणिनानित्यमास्तिकस्त्यक्तनास्तिकः १४६ ॥ स्वधर्मनिरतो भक्त्या पितृमातृहितोद्यतः
 वाङ्मनः कायवसुभिर्गुरुशुश्रूषरो रतः १४७ ॥ त्यक्ताभिमानो गुरुषु जातिविद्याधनादिभिः । गर्वाज्ञापालनार्थं हि प्राणव्ययरोद्यतः
 १४८ ॥ विहत्य च स्वकार्याणि गुरुकार्यरतः सदा ॥ दासवन्निवसेद्यस्तु गुरोर्भक्त्या सदा शिषुः १४९ ॥ कुर्वन्नाज्ञां दिवा रात्रौ गुरुभक्तिपराय
 णः । आज्ञाकारी गुरोः शिष्यो मनोवाक्कायकर्मभिः १५० ॥ यो भवेत्स तदा ग्राह्यो नेतरः शुभकांक्षया । मंत्रपूजारहस्यानियोगोपपत्तिः सर्वदा ॥
 त्रिकालं यो नमस्कुर्यादागमाचारतत्त्वविता स एव शिष्यः कर्तव्यो नेतरः स्वल्पजीवनः १५१ ॥ एतादृशगुरोपेतः शिष्यो भवति नापरः ।
 एकाब्दे न भवेद्योग्यो ब्राह्मणो बृह्दयान्त्रपः १५२ ॥ वैश्यो वर्णेः स्त्रिभिः शूद्रश्चतुर्भिर्वत्सरे गुरोः । सशुश्रूषः परित्यात्यो दीक्षायागव्रतादि

राम.
११

नीगुरुशिष्यलक्षणा माह मातृतः पितृत इत्यादिना शिष्यस्य गुरुसेवाविधानमाह । एकाब्देत्यादिना १५४ ॥ इति गूढार्थदीपिकायां द्वितीयः पटलः ॥ ॥

॥ अथेदानीं दीक्षां गवास्तुष्ट्यामं उपकरणं कुंडादि निर्माणं च पथावद्धं तृतीयपटलमारभ्यते ॥ ततो वक्ष्यामीत्यादिना ॥ तत्र प्रथमं वास्तुप्रकारः ॥ तत्पूजाप्र
ततो वक्ष्यामि दीक्षां गवास्तुष्ट्यामं उपकरणं कुंडादि निर्माणं च पथावद्धं तृतीयपटलमारभ्यते ॥ ततो वक्ष्यामीत्यादिना ॥ तत्र प्रथमं वास्तुप्रकारः ॥ तत्पूजाप्र
स्थितास्त्रिपञ्चाशदेवास्तेभ्यः पूर्ववर्तिहरेत् ॥ २ ॥ वलिमराउलमेतेषां यथावदभिधीयते ॥ पूर्वापरायतं सूत्रं विन्यसेदुक्तमानतः ३
तन्मध्यं किञ्चिदालंब्य मत्स्योदौ परितो लिखेत् ॥ तयोर्मध्ये स्थितं सूत्रं विन्यसेदुक्षिणोत्तरं ॥ ४ ॥ द्वाभ्यां द्वाभ्यां तथा ग्राभ्यां कोरौष
मकरालिखेत् ॥ मत्स्यमध्ये स्थिता ग्राणि तत्र सूत्राणि पातयेत् ॥ ५ ॥ चतुरस्रं भवेत्तत्र चतुःकोष्टं समन्वितं ॥ तत्पुनर्विभजेन्मन्त्री
चतुःषष्टीपदं यथा ॥ ६ ॥ ईशानाद्रक्षसो यावद्यावदग्नेः प्रभं जनः ॥ एवं सूत्रद्वयं दद्यात्कर्णसूत्रं समाहितः ॥ ७ ॥ ब्रह्मारां पूजयेदादौ
मध्ये कोष्टचतुष्टये ॥ दिक्चतुष्टये पूर्वादियजेदार्यमनंतरं ८ विवस्वतततो मित्रं महीधरमतः परं ॥ कोराद्वैकोष्टद्वंद्वेषु वक्ष्या
दिपरितः पुनः ९ सावित्रं सवितारं च शक्रमिंद्रजयं पुनः ॥ रुद्रं रुद्रजयं विद्वानायं चाप्यायवत्सकं १० तत्कर्णसूत्रोभयतः कोष्टद्वंद्वे
षु देशिकः ॥ शर्वंगहं चार्यमरांजं भकं पिलिपिच्छकं ॥ ११ ॥ चरकीचविदारीचपूतनामर्चयेत्क्रमात् ॥ अर्चयेद्विष्णुं पूर्वोदिसाद्वै
द्यंतपदे धिमान् १२ ॥ अष्टावष्टौ विभागेन देवान्देशिकसत्तमः ॥ क्रमादीशानपर्जन्यजयंताः शक्रभास्करौ १३ सत्योरषांतरिक्षौ च
दिशि प्राच्यामवस्थिताः १४ अग्निः पूषा च वितथो यमश्च गृहरक्षकः १४ गंधर्वो भृंगराजश्च मृगो दक्षिणादिगाताः ॥ निर्ऋतिर्देवैर्वा रिकश्च सु
ग्रीववरुणौ तजः १५ ॥ उष्यदंता सुरौ शेषरोगौ प्रत्यकुदिशि स्थिताः ॥ वायुर्नागश्च मुख्यश्च सोमे भद्रादृणवच ॥ १६ ॥ अर्गलाख्यो
दित्यदितीकुवेरस्य दिशि स्थिताः ॥ उक्तानामपि देवानां पदान्या पूर्वपंचभिः १७ रजोभिस्तेष्वथैतेभ्यः पापसान्नैर्वर्तिहरेत् ॥ अपवा
स्तुवलिः प्रोक्तः सर्वस्मम्यत्समृद्धिदः १८ नक्षत्रराशिवा राणां मनुकूले शुभे हनि ॥ ततो भूमितले शुद्धे नृणां गारविवर्जिते ॥ १९ ॥
कां च निगद्यते ॥ कृते रचना प्रकारः परः सरं कथयति ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

प्रागेवमंडलनिर्माणोत्पादिना॥मंडपरचनाप्रकारदर्शयति॥ततोभूतिरलेत्पादिना॥त्यंकुरारोपणप्रकारंतमंडलरचनाप्रकारपरःसंरंक्षयामिप्रागेवेत्यादिनां
पुण्याहंवाचयित्वातुमंडपरचयेच्छुभं॥पंचभिःसप्तभिर्हस्तैर्नवभिर्वामितांतरं॥२०॥षोडशस्तंभसंयुतंचत्वारस्तंभमध्यगाः॥अष्ट
स्तसमुच्छ्रायःसंस्थाप्याद्वादशाभितः॥२१॥यंचहस्तप्रमारास्तैर्विच्छिद्राक्षजवःशुभाः॥तत्तंचमोशंनिखनेनोदिन्यातंचवित्तमः
॥२२॥नारिकेलदलैर्वंशैःस्थापयेत्तत्समंततः॥द्वारेषुतोरणानिस्थःकमान्क्षीरमहीरुहां॥२३॥स्तंभोच्छ्रायःस्मृतस्तोषांसप्तहस्तैः
पृथक्पृथक्॥दशांगुलप्रमाणेनतत्परीणाहर्दितः॥२४॥तिर्यक्फलकमानस्यास्तंभानामर्द्धमानतः॥शूलानिकल्पयेन्मध्ये
तोरणोहस्तमानतः॥२५॥दिक्षुध्वजान्निवध्रीयालोकपालसमप्रभान्॥वितानदर्भमालाद्यैरलंकुर्वीतमंडपं॥२६॥तत्त्रिभागमिते
स्तेत्रैःरत्निमात्रसमन्वितां॥चतुरस्त्रांततोवेदीमंडलायप्रकल्पयेत्॥२७॥प्रागेवदिक्षादिवसात्सप्तभिर्विदिवदिनैः॥सर्वमंगल
संपत्त्येविदध्यादंकुरार्पणं॥२८॥मंडपस्योत्तरेभागेशालांपूर्वापरायतां॥गूढांकुर्यात्ततःस्तस्यामंडलंरचयेत्सुधीः॥२९॥पंचह
स्तप्रमाणानिपंचसूत्राणिपातयेत्॥पूर्वापरायतान्येषामंतरंद्वादशांगुलं॥३०॥दक्षिणोत्तरसूत्राणिहृदेकादशार्पयेत्॥पदा
नितत्रजायंतेचत्वारिंशत्प्रमाज्जयेत्॥३१॥पंत्यावीथीश्चतस्त्रोतश्चतुष्कोभयपार्श्वयोः॥वीथ्योद्वेचचतुष्कोष्टत्रयमत्रावशिष्यते॥३२
पदानिरंजयेत्तानिश्चेतपीतारुणासितैः॥रजोभिःश्यामलेनाथवीथीरपूर्वयेत्सुधीः॥३३॥पात्राणित्रिविधान्याहुंरंकुरार्पणकर्मसु॥पा
लिकाःपंचमुख्यश्चशरावाश्चतुःकमात्॥३४॥प्रोक्ताःस्युःसर्वतंत्रैर्हरिब्रह्मशिवात्मकाः॥एषामुच्छ्रायउन्नेयःषोडशद्वादशाष्टभिः
३५॥अंगुलैःक्रमशस्तानिभुभान्यावेक्ष्यतंतुना॥प्रक्षाल्येदशिकस्तोषपदेष्टाहितशालिषु॥३६॥सुगंधिदर्भकूर्चेषुपश्चिमादिविवेशये
त्॥करीषवालुकामृद्भिस्तानिपात्राणिपूरयेत्॥३७॥सुधावीजेनवीजानिदुग्धैःप्रक्षाल्यतंचवित्तमूलमंत्राभिजपानिपंचघोषपरःस
कुरपात्रनामान्याह॥पालिकेति॥सुधावीजंकारः॥आढकः॥ओंभमाषायां॥कुंडसु॥कुड्या॥कान्यकुब्जभाषायां॥अरहरा॥निष्पावा॥उडूभाषायांमल्ल

कान्यकुब्जभाषायां। वलाकुलत्या। आं। प्रभाषायां कोलुल। भाषांतरकुलथी। कंकुश्रं। प्रभाषायां। इतरभाषायां कंगनी। करभागभृष्टयवाः। पूर्वदिक्मेराकुं। अनां स्वना
प्रकारमाह। हस्तमात्रमित्यादिना॥ हस्तलक्षणांमाह। चतुर्विंशतीति। अंगुलीलक्षणांमाह। कर्तुरिति। मतांतरमाह। यवानामिति॥ चतुरस्त्रीकृतक्षेत्रं पञ्चधा विभजेधुना
आशीर्वाग्भिर्दिजातीनां मंगलाचारपूर्वकं। निर्वयेतेषु पात्रेषु देशिको यतमानसः ३९। शालिण्यामाढकीमुद्गतिलनिष्पावसर्वपाः। कु
लत्यकंगुमाषाश्ववीजान्यंकुरकर्मणि ४० हरिद्राद्रिः समभ्युस्य वस्त्रैराच्छाद्य देशिकः। वलिं त्रिविधपात्राणां दिक्षु पूर्वादि तोहरेत्॥
प्रगावाद्यैर्नमो ते श्वरात्रौ रात्रीशतामभिः॥ भूतानि पितरो यस्यानागात्रह्या शिवो हरिः ४२ सप्तानामपिरात्रीणां देवताः समुदीरिताः। भूते
भ्यः स्युर्लाजतिलहरिद्रादधिसक्तवः। ४३ सान्नाः पितृभ्यः सतिलास्तंडुलापरिकीर्तिताः। करं भलाजायसेभ्यो नारिकेलोदकान्विते ४४
सक्तपिष्टं च नागेभ्यो ब्रह्मरोपं कजाक्षताः॥ सा पूयमन्नं शर्वाय विष्मवे च गुडौदनं ४५ ततो लोके श्वरेभ्यो पिवितरे दिधि वहलिं दीक्षायां
भिषकेषु नववेश्म प्रवेशने ४६ उत्सवेषु च संपत्ये विद्या दं कुरापरां॥ प्राक्प्रोक्ते मंडपे विहान्वेदिकाया वहिः स्विधा ४७ क्षेत्रं विभज्य मध्यां
शे पूर्वादिपरिकल्पयेत्॥ अष्टास्वाशासुकुंडानिरम्याकाराण्यनुकमात् ४८ चतुरस्त्रं यो निमर्द्धं चंद्रं च संसुवर्तलं षडस्त्रं यं कजाकारमष्ट
स्त्रं तानि नामतः ४९ आचार्यकुंडं मध्ये स्याद्गौरीपतिमहेंद्रयोः। हस्तमासमितां भूमिं पूर्ववत्परिकल्पयेत् ५० समं तात्कुंडमेते तस्या चतुरस्त्रं
शुभावहं॥ चतुर्विंशत्पंगुलाढ्यं हस्तं तत्र विदो विदुः ५१। कर्तुं देशिगाहस्तस्य मध्यमांगुलिपर्वराः। मध्यस्य दीर्घमातेन मानं गुलमुदी
रितं ५२। यवानामष्टभिः कृत्वा मानांगुलमुदीरितं॥ चतुरस्त्रीकृतक्षेत्रं पञ्चधा विभजेत्सुधीः ५३ न्यसेत्परस्तादेकांशं कोणार्द्धं प्रमाणा
तः। भ्रामयेत्कोराघातेन तथा न्यदपि मंत्रवित् ५४ सूत्रयुग्मं ततो दद्यात्कुंडं यो निनिभं भवेत्॥ चतुरस्त्रीकृतक्षेत्रं दशधा विभजेत्पुनः ५५ ए
कमेकं त्यजेदंशमुधु ऊर्ध्वं च तत्र वित्। ज्यासूत्रं पातयेदग्रे तन्मानाद्भ्रामयेत्ततः ५६॥ ९९ तस्य परस्तात्कोणार्द्धं मानतः एकमंशं लघयेत्ततः पश्चि
मरेखामध्यादात्तत्कोणपर्यंतमुत्तरतो दक्षिणपर्यंतं भ्रामयेदुभयतः। ततो भ्रामिति सूत्रद्वयाग्रमारभ्य पूर्वलांकुनपर्यंतं दक्षिणोत्तरं तत्सूत्रद्वयं दद्यात्। ततो यो विनि
भं कुंडं रम्यं भवति चतुरस्त्रीकृतक्षेत्रं दशधा विभजेत्तत्र ऊर्ध्वं कमेरौ कमंशं त्यक्त्वा परतो ज्यासूत्रं क्षेत्रं संदिग्धं पातयित्वा क्षेत्रप्रमाणादधिकं तदग्रपर्यंतं पश्चिमकोरा

राक्षस्यदक्षिणोत्तरं तत्सूत्रद्वयं भ्रामयेत् ५६॥

ततो ह्ये चंद्रनिभं कुंडं भवेत् ॥ चतुर्धा विभक्ते क्षेत्रे पश्चिम कोणादुपार्श्वयोर्विभक्तं चतुर्भागमध्ये एवमेकं भागं यावत्तावत् लांबयेत् ॥ एकमेकं मयतोपिलांबयेत् तस्मात्
पश्चिमलांबनपर्यंतं सूत्रद्वयं कुर्यात् ॥ पश्चिमलांबनद्वयवर्द्धयेत् ॥ एवं कृते रम्यं त्रिकोणं कुंडं भवेत् ॥ अष्टादशधा विभक्ते क्षेत्रे वहिःशतं र्द्विषुः ॥ एकमेकं मंशं लांबयेत्
अर्द्धचंद्रनिभं कुंडं रमणीयमिदं भवेत् ॥ चतुर्धा भेदिते क्षेत्रे न्यसेदुभयपार्श्वयोः ॥ ५७ ॥ एकैकं मंशं तन्मानादग्रतो लांबयेत् ततः ॥ सूत्रयुग्मं
ततः कुर्यात् न्यसेत् कुंडं मुदा हतं ॥ ५८ ॥ अष्टादशं क्षेत्रे च न्यसेदेकं वहिर्बुधः ॥ भ्रामयेत् तेन मानेन नवर्तुलं कुण्डमनुत्तमं ५९ ॥ अष्टधा विभजेत् क्षेत्रं
मध्यसूत्रस्य पार्श्वयोः ॥ भागं न्यसेदेकं कर्मात्मानेन मध्यतः ॥ ६० ॥ कुर्यात् पार्श्वद्वये मत्स्यचतुर्धा तत्र विजितमः सूत्रवर्द्धततो दद्यात् षड्
सं कुंडमुत्तमं ६१ ॥ चतुरस्रीकृतं क्षेत्रं विभज्याष्टादशं शतः ॥ एकं भागं वहिर्न्यस्य भ्रामयेत् तेन नवर्तुलं ६२ ॥ वृत्तानि कार्त्तिकीकादीनां वहिःस्त्रीणि
प्रकल्पयेत् ॥ पद्मकुंडमिति प्रोक्तं विलोचनमनोहरं ६३ ॥ पूर्ववद्विभजेत् क्षेत्रं चतुर्विंशति भागतः ॥ एकं भागं वहिर्न्यस्य चतुरस्रं प्रकल्पये
त् ६४ ॥ अंतस्थं चतुरस्रस्य कोणादुर्ध्वप्रमाणात् ॥ वात्यस्य चतुरस्रस्य कोणाभ्यां परिकल्पयेत् ६५ ॥ दिशं प्रतियथान्यायमष्टौ सूत्राणि पा
तयेत् ॥ अष्टासं कुंडमेतद्विदितं त्रिविद्धिरुदाहृतं ६६ ॥ यावत् कुंडस्य विस्तारः खननं तावदीरितं कुंडानां यादृशं रूपं मेखलानां च तादृशं ६७
कुंडानां मेखलास्ति स्त्रोमुष्टिमाने तु ताः कर्मात्ता उत्सेधाया मतो ज्ञेया च्योका र्द्धा गुलसंमिताः ६८ ॥ अरतिमात्रे कुंडे सुस्तास्त्रिच्योका गुला
त्मिकाः ॥ एकहस्तमिते कुंडे वेदाग्निनयनां गुलाः ६९ ॥ मेखलानां भवेदंतः परितो नेमिरंगुलात् ॥ एकहस्तस्य कुंडस्य वर्द्धयेत् क्रमात्तु धीः
७० ॥ दशहस्तांतमन्येषां अर्द्धगुलवशात् पृथक् ॥ कुंडे द्विहस्ते ता ज्ञेया रसवेदगुणां गुलाः ७१ ॥ चतुर्हस्तेषु कुंडेषु वसुतर्कयुगां गुलाः ॥ कुंडे
रसकरेताः स्युर्दशाष्टत्वं गुलान्विताः ७२ ॥ ॥ तद्भ्रामयेत् तेन मानेन नवर्तुलं कुंडमुत्तमं भवेत् ॥ अष्टधा विभक्ते क्षेत्रे मध्यसूत्रस्य दक्षिणा पूर्वपश्चि
मपार्श्वयोरेकैकं लांबयेत् ॥ क्षेत्राद्वहिः पूर्वपश्चिमसूत्रद्वयमध्ये पिएकमेकं मंशं न्यसेत् ॥ पूर्वलांबनमध्यसूत्रपार्श्वपूर्वलांबनपर्यंतं दक्षिणतः ॥ तस्यैवोत्तरतः
॥ पूर्वलांबनपर्यंतं सूत्रद्वयं कुर्यात् ॥ तथैव पश्चिमएवलांबनीयं ॥ उत्तरतो मध्यसूत्रलांबनपर्यंतं तस्यैव दक्षिणतः ॥ पश्चिमलांबनपर्यंतं सूत्रद्वयं दद्यात् ॥ ॥

अनंतरं मध्यसूत्रदक्षिणोत्तरपार्श्वद्वयोर्लोचनयोर्मध्ये पूर्वपश्चिमाग्रसूत्रद्वयं न्यसेत् ॥ एवं षट्सूत्रपातने षडस्तरमणीयं मंडलाकारं निष्पद्यते ॥ अष्टादश
धा विभक्ते बहिरेकं भागं न्यस्य चतुर्दिशु भ्रामयेत् ॥ पुनर्वर्तुलं कृत्वा कोसराणि परिकल्पयेत् ॥ तदुपरिवर्तुलं कृत्वा पत्राणि तदुपरिवर्तुलं भ्रामयेत् ॥ एवं कृते पत्रनि
भं कुंडं भवति ॥ चतुर्विंशतिधा विभक्ते क्षेत्रे दिशु बहिरेकैकं भागं विन्यस्य पूर्वलां च नादक्षिणलां च न पर्यंतं तस्मात्पश्चिमलां च न पर्यंतं ॥ तस्मादुत्तरलां च न पर्यं
तम् तस्मात्पूर्वलां च न पर्यंतं सूत्रे कृते चतुरस्रकोणाद्द्विस्तरं भवति ॥ अनंतरं ते तस्य चतुरस्रकोणाद्द्विमानेन वात्य चतुरस्रस्यैकैककोणापार्श्वयोरेकैकांशलां

वसुहस्तमिते कुंडे भानुपंत्यष्टकान्विताः ॥ ७३ ॥ दशहस्तमिते कुंडे मनुभानुदशांगलाः ॥ विस्तारोत्सेधतो ज्ञेयामेखला
सर्वतो बुधैः ॥ ७४ ॥ होतुरग्रे यो निरासा मुपपश्यत्यपत्रवत् ॥ मुष्ट्युरत्येकहस्तानां कुंडानां यो निरीरिता ॥ ७५ ॥
षट्चतुर्दशगुलायामविस्तारेन्नतिशालिनी ॥ एकांगुलतुल्यो न्यग्रं कुर्यादीषदधोमुखं ॥ ७६ ॥ एकैकांगुलतो
यो निःकुंडे घन्येषु वर्द्धयेत् ॥ यवद्वयक्रमेणौ वयो न्यग्रमपि वर्द्धयेत् ॥ ७७ ॥

॥ कुर्येत् ॥ दिशं प्रतीत्ययमर्थः ॥ पूर्वकोणा
स्य दक्षिणपार्श्वलां च नादक्षिणकोणास्य पूर्वलां च न पर्यंतं आग्नेयसूत्रं तस्मात्पश्चिमलां च न पर्यंतं दक्षिणसूत्रं तस्मादक्षिणात्पश्चिमलां च न पर्यंतं निर्वर्
तिसूत्रं पातयेत् ॥ तस्मात्पश्चिमोत्तरलां च न पर्यंतं पश्चिमसूत्रं पातयेत् ॥ ततोऽप्युत्तरपश्चिमपर्यंतं वायव्यसूत्रं पातयेत् ॥ तस्मादुत्तरं पूर्वलां च न पर्यंतं उ
त्तरसूत्रं पातयेत् ॥ ततः पूर्वलां च न पर्यंतं ईशानसूत्रं पातयेत् ॥ ततस्तदुत्तरं दक्षिणलां च न पर्यंतं पूर्वसूत्रं रत्येव दिशं प्रत्यष्टसूत्राणि पातयेत् ॥ एवं कृते
अष्टासं कुंडं रमणीयं भवति उत्तरो ग्रंथः स्पष्टः ॥ वसुअष्टौ ॥ तर्कः षट् ॥ पञ्च चत्वारि ॥ भानुर्द्वादश ॥ पंक्तिर्दश ॥ मनुश्चतुर्दश ॥ ७७ ॥ ॥

स्यलादारभ्येति॥ तृतीयमेखलंसंदश्यमूमिमारभ्येति यावत्॥ नालेयोन्याधारं मृगमयं पूर्य्वाकारं कल्पयेत्॥ सरंभकं मेखलाकलसंध्योपरिस्तरणार्थं रंध्रे

स्यलादारभ्य नालं स्याद्योन्यामध्यं सरंभकं ॥ नार्पयेत्कुंडकोरोषु योनितांतं त्रवित्तमः ॥ ७८ ॥ कुंडानां कल्पयेदंतर्ना
भिमं वुजसन्निभां ॥ तत्तत्कुंडानुरूपं वामानमस्य निगच्छते ॥ ७९ ॥ मुखरत्येकहस्तानां नाभिरुत्सेधतारतः ॥ द्वित्रि
वेदांगलोपेताकुंडेष्वन्येषु वर्द्धयेत् ॥ ८० ॥ यवद्वयक्रमेणैव नाभिं पृथग्द्वारधीः ॥ योनि कुंडे योनिमज्जकुंडे नाभिं विवर्ज्य
येत् ॥ ८१ ॥ नाभिश्चेन्न त्रिधा भित्वा मध्ये कुर्वीत कार्शिकां ॥ वहिरंशद्वये नाष्टौ पत्राणि परिकल्पयेत् ॥ ८२ ॥ मुखिमात्रमितं
कुंडं शतार्द्धं सप्तचक्षते ॥ शतहोमे रत्निमात्रं हस्तमात्रं सहस्रके ॥ ८३ ॥ द्विहस्तमयुते लक्षे चतुर्हस्तमुदीरितं ॥ दशलक्षे
तु षट्हस्तं कोट्यामष्टकरं स्मृतम् ॥ ८४ ॥ एकहस्तमितं कुंडं लक्षमेकं विधीयते ॥ लक्षाणां दशकं पावता वर्द्धते नववर्द्ध
येत् ॥ ८५ ॥ दशहस्तमितं कुंडं कोटिहोमे विधीयते ॥ सर्वसिद्धिकरं कुंडं चतुरस्रमुदाहृतम् ८६ पुत्रप्रदं योनि कुंडमर्द्ध
द्वाभं शुभप्रदम् ॥ शत्रुक्षयकरं त्र्यस्रं वर्तलं शांतिकर्मणि ॥ ८७ ॥

८८

कल्पयेत् ॥ शास्त्रोक्तविधिनावश्यमाराप्रकारेणात
मेव प्रकारं दर्शयति ॥ पद्मक्षेत्रस्येति ॥ संधिसंस्थानि पदानि त्रीणीति ॥ पंकजस्यानष्टत्रिंशत्यदमध्यकोरा निहितानि त्रीणि ॥

छेदमारणयोः कुंडं उच्यते संपद्य सन्निभं। वृष्टिं रोगशमनं कुंडमष्टास्त्रमीरितं। ८८। विप्राणां चतुरस्रं स्याद्राज्ञां वर्जलमिष्यते। वैश्यानां
 मर्द्धचंद्राभं शूद्राणां त्र्यस्त्रमीरितं। ८९। चतुरस्रं तु सर्वेषां केचिदिच्छति तां त्रिकाः। कुंडरूपं तु जानीयात्परमं प्रकृतेर्वपुः ९०। प्राच्यां शिरः स
 मारव्यातं वाहदक्षिणसौम्ययोः। उदरं कुंडमित्युक्तं योतिः पादौ तु पश्चिमे ९१। नित्यं नैमित्तिकं काम्यं स्थंडिले वा समाचरेत्। हस्तमात्रेण
 तत्कुर्याद्वालुकाभिः सुशोभनं ९२। अंगुलोत्सेधसंयुक्तं चतुरस्रं समंततः। एवं प्रोक्तानि कुंडानि कथ्यते सुकसुवौततः। ९३। प्रकल्पयेत्तु
 वंशमोवक्ष्यमाणो नववर्त्मना। श्रीपरीं शिंशया क्षीरशालिष्वेकमयंगुरुः। ९४। गृहीत्वा विभजेद्दस्तमात्रं षट्त्रिंशता पतः। विंशत्यंशे भवेद्
 डो विदिस्त्रैरष्टभिर्भवेत् ९५। एकांशेन मितः कंठः सप्तभागमितं मुखं वेदिमध्ये शेन वित्तारः कंठस्य परिकीर्तितः ९६। अग्रं कंठसमानं स्यात्मुखे
 मार्गं प्रकल्पयेत्। कनिष्ठांगुलिमानेन सर्पिषो निर्गमाय च ९७। वेदिमध्ये विधातव्या भागे नैकेन कर्णिका। विदधीत वहिस्तस्या एकोशेना
 भियं कजं। ९८। तस्य स्वातंत्र्यमिभिर्भागे च तमर्द्धांशतो भवेत्। अंशे नैकेन परितो दलानि परिकल्पयेत् ९९। मेखला मुखवेद्योः स्यात्परितो
 र्द्धांशमानतः। दंडमूलाग्रयोः कुंभोग्रावेदांगुलैः क्रमात् १००। अंजो यगयमांशैः स्याद्दंडस्यानाहं रितं। षड्विंशंशैः पृष्ठभागे वेद्याः कूर्माक
 तिर्भवेत् १०१। हंसस्य वाहस्तिनो वापो त्रिणो वा मुखं लिखेत्। मुखस्य पृष्ठभागे स्याः संप्रोक्तं लक्षणां स्तुचः १०२। स्क्रुचश्चतुर्विंशतिभि
 र्भागै रार्चयेत्तु वंशं। द्वाविंशत्या दंडमानमंशैरेतस्य कीर्तितं १०३। चतुर्भि रंशै रानाहः कर्पाज्यग्राहताच्छिरः। अंशद्वयेन निखनेत्यं
 के मृगपदं कृतिं १०४। दंडमूलाग्रयोर्गंडी भवेत्कंकरा भूषिता। सुवस्य विधिरारव्यातः कथ्यते मंडलान्यथ। १०५। चतुरस्रे चतुर्को
 षे कर्णसूत्रं समन्विते ॥ चतुर्थं पिचुको षे षको रासूत्रं चतुष्टयं १०६। मध्ये मध्ये यथा मत्स्या भवेयः पातयेत्तथा ॥ पूर्वापरायते द्वे द्वे मंजो
 याम्योत्तरायते १०७। पातयेत्तेषु मत्स्येषु संप्रसूत्रं चतुष्टयं ॥ पूर्ववत्कोराको षे षकर्णी सुत्राणि पातयेत् ॥ १०८ ॥ ॥

शाति तदुद्धृतेषु मत्स्येषु दद्यात्सूत्रचतुष्टयम् । ततः कोष्ठेषु मत्स्याः स्युः सोषु सूत्राणि पातयेत् ११० ॥ यावच्छतद्वयं मंत्रीषु पञ्चाशत्तद्वयं पिता
 टी. गू. वते नैव विधिना तत्र सूत्राणि पातयेत् ॥ ११० ॥ षट्त्रिंशतापदैर्मध्ये लिखेत्यर्धं सलक्षणां । वहिः पंक्त्या भवेत्पीठं पंक्तिषु गेन वीथिका १११
 १५ द्वा रशोभां पशोमाढ्यान् शिष्टाभ्यां परिकल्पयेत् । शास्त्रोक्तविधिना मंत्रीततः पद्मं समालिखेत् ११२ पद्मक्षेत्रस्य संत्यज्य द्वादशं संव
 हिः सुधीः । तन्मध्यं विभजे मंत्रीस्त्रिभिः समरिभागतः ११३ । आद्यस्यात्कर्णिकास्थानं केशराणां द्वितीयकं । तृतीयं तत्र पत्राणां मुक्ताशेव द
 लायकं ११४ वात्यवृतांतरालस्य मानं यद्विधिना सुधीः निधाय केसरग्रेषु परितोर्द्ध निशकरान् ११५ लिखित्वा संधिं संस्थानितं तत्र सूत्राणि पात
 येत् ॥ दलाग्राणां च यन्मानं तन्मानाद्भुजमालिखेत् ११६ तदंतरालतन्मध्यसूत्रस्योभयतः सुधीः । आलिखेद्वात्यहस्तेन दलाग्राणि समंततः
 ॥ ११७ ॥ दलमूलेषु पुगशः केशराणि प्रकल्पयेत् । एतत्साधारणं प्रोक्तं पंकजं तत्र वेदिभिः ११८ । पदानि त्रीणि पीठार्थं पीठकोणे पुमार्जयेत् ॥
 अवशिष्टपदैर्विद्वान्गात्राणि परिकल्पयेत् ११९ । पदानि वीथिसंस्थानि मार्जयेत् पंक्त्यभेदतः । दिशु द्वा रारि रचयेद्द्विचतुष्कोष्ठ
 कैस्ततः १२० पदैस्त्रिभिरेकेन शोभास्यद्दीर्घपार्श्वयोः । उपशोभास्युरेकेन त्रिभिः कोष्ठैरनंतरम् ॥ अवशिष्टैः पदैः षड्भिः कोसानां स्या
 चतुष्टयं ॥ रंजयेत्पंचभिर्वर्णैर्मंडलं तन्मनोहरं १२१ पीतं हरिद्राचूर्णं स्यात्सितं तंडुलसंभवं ॥ कुसुंभचूर्णं मरुतां कृष्णं दग्धं पुलाकजं १
 २२ विल्वादिपत्रदंश्याममित्युक्तं पंचवर्णकं ॥ अंगुलोत्सेधविस्ताराः सीमा रेखाः सितां शुभाः १२४ ॥ कर्णिकां पीतवर्णान् केसरारण्यरु
 नच । शुभ्रवर्णं न पत्राणि तत्संधिः श्यामलेन च ॥ १२५ ॥ रजसारं रंजयेन्मंत्रीपद्मापीतैव कर्णिका ॥ केसराः पीतवर्णाः कृष्णानि दला
 नि च ॥ १२६ ॥ संधयः कृष्णवर्णाः स्युः पीतेनाप्यसितेन वा ॥ रंजयेत्पीठगर्भाणि पादाः स्युररुणा प्रभाः १२७ । गात्राणि तस्य शुक्लानि वीथी
 षु च चतसृषु ॥ आलिखेत्कल्पलतिकादलपुष्पफलान्विता ॥ १२८ ॥ वर्णैर्नानाविधैश्चित्रैः सर्वदृष्टिमनोहराः ॥ ॥

अवशिष्टचतुर्कोणांतरालपदानि पीठगात्राणि द्विचतुर्कोणैः क्रमेणाभ्यंतरवात्यपंतिकोष्ठानीत्यर्थः ॥ त्रिभिरभ्यंतरेरेकेन वहिः न केन त्रिभिरभ्यंतरवा

द्वा राणि श्वेतवर्णानि शोभा रक्ताः समीरिताः ॥ १२९ ॥ उपशोभाः पीतवर्णाः कोणान्यसितभांसि च ॥ तिस्रो रेखा वहिः कुर्यात्सितर
क्तासितः क्रमात् १३० ॥ मंडलं सर्वतोभद्रमेतत्साधारणं मतं ॥ चतुरस्रां भुवं भित्वा दिग्भ्यो द्वादशधा सुधीः १३१ ॥ पातयेत्तत्र
सूत्राणि कोष्ठानां दृश्यते शतं ॥ चतुश्चत्वारिंशदाढ्यं पश्चात्पट्टं त्रिंशतां बुजं ॥ १३२ ॥ कोष्ठैः प्रकल्पयेत्पीठं पंत्या नैवान्वीथि
का ॥ द्वारशोभे यथा पूर्वमुपशोभान दृश्यते १३३ ॥ अवशिष्टैः पदैः कुर्यात्पट्टं त्रिंशतं च वित् ॥ विदध्यात्पूर्ववच्छेषमेवं वा
मंडलं शुभं १३४ ॥ चतुरस्रे चतुर्षष्टिपदान्यारचयेत्सुधीः ॥ पदैश्चतुर्भिः पद्मं स्यान्मध्ये तत्परितः पुनः १३५ ॥ वीर्याश्चतस्रः कुर्वीत मं
उलां तावसानिकादिगातेषु चतुष्केषु पंकजानि समालिखेत् १३६ ॥ विदिगात्तत्रतुः स्कानिभित्वा षोडशधा सुधीः १ ॥ मार्जयेत्स्वस्तिका
कारान् श्वेतपीतारुणासितैः १३७ ॥ रजोभिः पूरयेत्तानि स्वस्तिकानि शिवादितः ॥ प्राक्प्रोक्ते नैव मार्गे राशेषमन्यत्समापयेत् १३८
नवनाभे मिदं प्रोक्तं मंडलं सर्वसिद्धिदं ॥ पंचाङ्गमंडलं प्रोक्तमेतत्स्वस्तिकवर्जितं ॥ १३९ ॥ दीक्षायां देवपूजार्थं मंडलानां च
तुष्टपम् ॥ सर्वतंत्राजसारेण प्रोक्तं सर्वसमृद्धिदम् ॥ १४० ॥ इति श्रीशारदातिलके तृतीयः पटलः ॥ ३ ॥ ॥

ह्ययोर्वर्णानां द्रव्यमिदमप्राह हरिरुद्रेत्यादिना स्पष्टमपरम् ॥ १४० ॥ इति गूढार्थदीपिकायां तृतीयः पटलः ॥ ३ ॥ श्री ॥ श्री ॥

इदानीं दीक्षाप्रकर्षं वक्तुमाश्रम्यते ॥ अथेति दीक्षाशब्दार्थमाह ॥ ज्ञानमित्यादिना ॥ प्रथमं क्रियादीक्षां निरूपयति ॥ देशिकेत्यादिना ॥ दर्भमुष्टिना तद्विकरणे कविं
अथ दीक्षां प्रवक्ष्यामि मंत्रिणां हितकाम्यया ॥ विना तपानलभ्येत सर्वमंत्रफलं यतः १ ॥ दिव्यं ज्ञानं यतो दद्यात्कुर्यात्पापस्य संक्षयः त
स्मादिति विसंप्रोक्तं ॥ देशिकैस्तत्र वेदिभिः २ ॥ चतुर्विधा सा संदिष्टा क्रियावत्यादिभेदतः ॥ क्रियावती वर्णमयी कलात्मा वेधमप्यपि ३ ॥ ताः
क्रमेणैव कथ्यन्ते तत्रेस्मिन्संपदावहाः ॥ देशिको विधिवत्स्नात्वा कृत्वा पौर्वाहिकी क्रियाः ॥ ४ ॥ यायादलंकृतो मौनी यागार्थं यागमंडपं
आचम्य विधिना तत्र सामान्यार्घ्यविधाय च ५ ॥ द्वारमस्त्रां वभिः प्रोक्ष्य द्वारपूजां समाचरेत् ॥ ऊर्ध्वोर्द्वं वस्के विघ्नं महालक्ष्मीं सरस्वतीं
॥ दाततो दक्षिणां स्वायां विघ्नं क्षेत्रेशं ततः गतपोः पार्श्वगते गंगा यमुने पुष्पवारिभिः ७ ॥ देहल्यामर्चयेदस्त्रं प्रति द्वारमिति क्रमा
त अनंतरं देशिकेन्द्रो दिव्यदृश्यवलोकनात् ८ ॥ दिव्यानुत्सारयेद्दिग्मानस्त्रां द्विश्चांतरिक्षगान् ॥ पार्श्विघाते स्त्रिभिर्भौमानिति वि
घ्नोन्निवारयेत् ९ ॥ किंचित्स्थान्वा मशारं देहलीलं घयेदुरुः ॥ अंगं संकोचयन्नंतः प्रविशेदक्षिणां ध्रिणा १० ॥ नैर्ऋत्यां दिशि वा
स्त्रीशान्त्रहारां च समर्चयेत् ॥ पंचगव्यार्घ्यतोयाभ्यां प्रोक्ष्येद्यागमंडपं ११ ॥ चतुःपथान्तं तज्जुह्वि विदध्याद्दीक्षिणादिना ॥ वीक्षणं
मूलमंत्रेण शारेण प्रोक्षणं मंतं १२ ॥ तेनैवाताडनं दर्भैर्वर्मणां भुक्षणं मंतं ॥ चंदनागरुकर्पूरैर्धूपयेदंतरं सुधीः १३ ॥ विकिरान्त्रि
किरेतत्रुसप्तजपं च्छुराणां वना ॥ लाजाचन्दनसिद्धार्थभस्मदूर्वाकुशाक्षताः ॥ १४ ॥ विकिरास्त्रिसंदिष्टाः सर्वविघ्नौघनाशनाः ॥
अस्त्रजपेन दर्भाणां मुष्टिना मार्जयेच्छतान् ॥ १५ ॥ ईशस्य दिशि वर्द्धन्या आसनाय प्रकल्पयेत् ॥ पुण्याहं वाचयित्वा तत्राह्वय
न्यरितोष्पच ॥ १६ ॥ उक्तं पुमंडलेष्वेकं वेदिकायां समालिखेत् ॥ विशेषं नृदासने मंत्री प्राञ्जुरो वाप्युदञ्जुस्वः १७ ॥
शंडगदिशि पर्जन्यासनाय स्थापयेत् ॥ वर्धनीनाम अश्वदेवतामध्ये परतः परितः वामदक्षिणातः यानि वामदक्षिणांतमेव भूतशुद्धिप्रकारं दर्शयति ॥

सुषुम्णोत्पादिना ॥ परमात्मनि द्वादशांते स्थिते चिन्मंत्रेण सोहमिति परमात्ममंत्रेण कारणेन परमात्मनीति संबंधः ॥ व्युत्क्रमेणोति ॥ आकाशवाय्वग्निजलपृथिवि
 वद्वपद्मासनोमौनीसमाहितजितेंद्रियः ॥ स्थापयेदक्षिणोभागे पूजाद्रव्याणि देशिकः ॥ १८ ॥ सुवासितो वसुसंपूर्णसव्ये कुंभं सुशोभनं
 प्रक्षालनापकरणैः पश्चात्पात्रं निवेशयेत् ॥ १९ ॥ घृतप्रज्वालितान्दीपान् स्थापयेत्परितः शुभान् ॥ दर्पणं चामरं च तालवृत्तं
 मनोहरं ॥ मंगलांकरपात्राणि स्थापयेद्विष्टुदेशिकः ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा वामदक्षिणार्धयोः ॥ २१ ॥ नत्वा गुरुतारो शानं भूतशु
 द्धिसमाचरेत् ॥ करशुद्धिं समासाद्य पश्चात्तालत्रयं ततः ॥ २२ ॥ ऊर्ध्वोर्ध्वमस्त्रमंत्रेण दिग्बन्धमपि देशिकः ॥ तेन संजनिते तेजो रक्षां कु
 र्यात्समंततः ॥ २३ ॥ सुषुम्णावर्त्मनात्मानं परमात्मनियोजयेत् ॥ योगयुक्तेन विधिना चिन्मंत्रेण समाहितः ॥ २४ ॥ कारणे सर्वभूतानां तत्त्वा
 न्यपि चिंतयेत् ॥ बीजभावेन लीनानि व्युत्क्रमात् परमात्मनि ॥ २५ ॥ ततः संशोषयेद्देहं वायुबोजेन वापना ॥ वह्निवीजेन तेनैव संदहे
 त्स कलांतं ॥ २६ ॥ विस्मेषयेत्तदा दोषान् मृतेनां मृतांभसा ॥ आत्मा व्याप्ता वयेद्देहमापादतलमस्तकं ॥ २७ ॥ आत्मलीनानि तत्त्वानि
 स्वस्थानं प्रापयेत्तदा ॥ आत्मानं हृदयं भोजयामास्येत्परमात्मनः ॥ २८ ॥ मनुना हंसदेवस्य कुर्यान्मासादिकं ततः ऋषिष्कुंदे देवता
 नित्यसेनं त्रयस्य मंत्रवित् ॥ २९ ॥ आत्मनो मूर्ध्नि वदने हृदये च यथा क्रमात् ॥ विधाय मूलमंत्रेण प्राणायामं यथाविधि ३० ॥ विदध्या
 मातृकायां संमंत्रय्या समनेतरं ॥ अंगुष्ठादिषु गुलीषु न्यसेदंगैः सजातिभिः ॥ अस्रंततलपो न्यस्य कुर्यात्तालत्रयादिकं ॥ दिश
 स्तेनैव वधीयाच्छाटिकाभिः समाहितः ॥ ३१ ॥ हृदयादिषु विन्यसेदंगमंत्रांस्ततः सुधीः ॥ हृदयाय नमः पूर्वं शिरसे वह्निवत्तथा ॥ शि
 स्वापेव षडित्युक्तं कवचाय हुमीरितं ॥ नेत्रत्रयाय वौषट्स्यादस्त्राय फडितिक्रमात् ॥ ३४ ॥ घंडगमंत्रानि युक्ता न्यडंगेषु नियोजयेत् ॥

व्याक्षेपं व्युत्क्रमेण यथा ॥ पृथिवीजले जलमग्नौ इत्येवं प्रकारेण नाभि मंडलं संस्थितं वायुवापुंवीजेन प्रकारेणोच्यते ॥ तेन वायुना दे

हंसं शोषितं ध्यायेदित्यर्थः ॥

शा. ति.
टी. गू.
१७

तेनैवेति ॥ वह्निर्वीजेनेति यावत् ॥ विशेषयेत् ॥ अमृतेनामृतवीजेन वकारेणा मृतांभसावकारात्साधितांभसाद्दशान्तस्थितपरमात्मविलीनानि ॥ तस्मादेवलीनजी
वात्मानं हंसदेवस्य जीवस्य हंस इति मंत्रेणा जातिभिश्चतुर्थीविभक्तिभिः सहितैश्छोटिकाभिः नाराचमुद्राभिः ॥ सर्वत्रैवमेव षडंगानीत्याह ॥ पंचांगानीति सेवैव
पंचांगानि मनोर्यस्य तत्रनेत्रमनुत्यजेत् ॥ ३५ ॥ अंगहीनस्य मंत्रस्य सेवैव नैवांगानिकल्पयेत् ॥ तत्तत्कल्पोक्तविधिनान्यासानन्यान्समा
चरेत् ॥ ३६ ॥ कल्पयेदात्मनो देहे पीठं धर्मादिभिः क्रमात् ॥ असौ रुयगमयोर्विद्वान्प्रादक्षिण्येन देशिकः ॥ ३७ ॥ धर्मज्ञानं च वैराग्य
मैश्वर्यं न्यसतु क्रमात् ॥ मुखपार्श्वनाभिपार्श्वधर्मादींश्च प्रकल्पयेत् ॥ ३८ ॥ धर्मादयः स्मृताः पादाः पीठागात्राणि चापरे ॥ अनं
तं हृदये पद्ममस्मिन्सूर्येदुपावकात् ॥ ३९ ॥ एष स्वस्वकलान्यस्येन्नामाद्यक्षरपूर्विकाः ॥ सत्त्वादींस्त्रीनृणां न्यस्येत्तथैवात्र गुरु
जमः ॥ ४० ॥ आत्मानं मंतरात्मानं परमात्मानं मन्त्रतु ॥ ज्ञानात्मानं प्रविन्यस्य न्यसेत्पीठं मनुंततः ॥ ४१ ॥ एवं देहमप्येपीठे चिंतयेद्विष्ट
देवतां ॥ मुद्राः प्रदर्श्य विधिवदर्थं स्थापनमाचरेत् ॥ ४२ ॥ शंखमस्त्रां वुना प्रोक्ष्य वामतो वह्निमंडले ॥ साधारं स्थापयेद्विद्वान्विद्व
च्युतसुधामयैः ॥ ४३ ॥ तोयैः सुगंधिषुष्पाद्यैः पूरयेत्तं यथा विधि ॥ आधारेणावकांशं शंखं सूर्यं तोयं सुधामयं ॥ ४४ ॥ स्मरेद्वत्सुर्कचं
क्षराणां कलास्तास्तेष्वनु क्रमात् ॥ मूलमंत्रं जपेत्स्यष्टान्यसेत्तस्यांगमंगवितु ॥ ४५ ॥ हन्मंत्रेणाभिसंपूज्य हस्ताभ्यां छादयेन्नयः ॥
जपेद्विद्यां यथा न्यायं देशिको देवताधिया ॥ ४६ ॥ अस्त्रमंत्रेणा संरक्ष्य कवचेनावगं गच्छ ॥ धेनुमुद्रां समासाद्य रोधयेन्मस्य मुद्र
या ॥ ४७ ॥ दक्षिणो प्रोक्षणी पात्रमाधाया द्विः प्रपूरयेत् ॥ किंचिदर्घां वुसंगृह्य प्रोक्षण्यं भसियो जयेत् ॥ ४८ ॥ अर्घस्योत्तरतः कापेपा
द्यसाचमनीयकं ॥ आत्मानं पागवस्तूनि मंडले प्रोक्षयेद्गुरुः ॥ ४९ ॥ प्रोक्षणी पात्रतोयेन मनुनान्यदपि क्रमात् ॥ ५० ॥ तेनैव मंत्रेणेति ॥ श्वादि
विधा ॥ आंतरीवात्याच्चा ॥ तत्राभ्यंतर्हजाप्रकारमाह ॥ कल्पयेदित्यादिना ॥ एष सूर्यादिषु पीठमनुं योगपीठात्मनेनमः इति मनुमतत्र तत्र प्रतिपद्योक्तग्रहं मुद्राः ॥
आसनादिमुद्राः कलाः अकारउकारमकारः ॥ शंखं स्पृशन् ॥ मूलमष्टवारं जपेत् ॥ तस्यांगमूलमंत्रस्य षडंगं तस्मिन् जलेन्यसेत् ॥ ॥ ० ॥

राम.
१७

न्यासक्रमेण देहे स्वेधर्मादीन् पूजयेत्ततः ॥ ५० ॥ पाद्याद्यैः पीठमन्त्रं तस्मिंश्च परदेवतां ॥ पंचरुतः पुनर्कुर्यात्पुष्पांजलिमनन्यधीः ॥ ५१ ॥
 मांगं हृदाधारपादसर्वांगके कृत्वा ॥ विनानिवेद्यं गंधाद्यैरुपचारैः समर्चयेत् ॥ ५२ ॥ गुरुपदिष्टविधिना शेषमन्यत्समाचरेत् ॥ सर्वमेत
 त्प्रयुंजीत प्रोक्षणीस्येन वारिणा ॥ ५३ ॥ विसृज्य तोषं प्रोक्ष्य पुण्याः पूरयेत्तां यथापरा ॥ ततस्तन्मंडलं मंत्रीगंधाद्यैः साधु पूजयेत् ॥ ५४ ॥ शालिभिः
 कर्णिकामध्यमापूर्वोपरितंडुलैः ॥ अलंकृत्य पुनस्तेषु दर्भानास्तीर्य तत्र वित् ॥ ५५ ॥ कूर्चमक्षतसंयुक्तं न्यसेते वामथोपरि ॥ आधारशक्तिमा
 रभ्य पीठमंत्रमयं यजेत् ॥ ५६ ॥ अर्धः कूर्मशिलारुढां शरच्चंद्रनिभप्रभां ॥ आधारशक्तिं प्रयजेत्त्यं कजह्वयधारिणीं ॥ ५७ ॥ मूर्द्धितस्यां समा
 रुढं कूर्मनीलाभमर्चयेत् ॥ ऊर्ध्वं त्रयशिलासीनमनंतकुंदसन्निभं ॥ ५८ ॥ यजेच्च कथं रं मूर्द्धिधारयंतं वसुंधरां ॥ तमालश्यामलां तत्र
 नीलेंदीवरधारिणीं ॥ ५९ ॥ अभ्यर्चयेद्दसुमतीं स्फुरत्सागरमेतलां ॥ तस्यां रत्नमयं ह्रीं पंतस्मिंश्च मणिमंडपं ॥ ६० ॥ यजेत्कल्पतरुं तस्यां साध
 काभीष्टसिद्धिदानं ॥ अधस्तात् पूजयेत्तेषां वेदिकां मंडपोज्वलां ॥ ६१ ॥ पश्चादभ्यर्चयेत्तस्यां पीठधर्मादिभिः पुनः ॥ रक्तश्यामहरिद्रैर्द्वनीलाभा
 न्यादरूपिणः ॥ ६२ ॥ वृषकेसरिभूते भूपा न धर्मादिकान्यजेत् ॥ गात्रेषु पूजयेत्तां सुनत्रपूर्वां नुक्तलक्षणां ॥ ६३ ॥ आग्नेयादिषु कोरोषु दि
 शुचायां व्रजं यजेत् ॥ आनंदकंदं प्रथमं सविन्नालमनंतरं ॥ ६४ ॥ सर्वतत्त्वात्मकं पद्ममाभ्यर्च्य तदनंतरं ॥ मंत्रीप्रकृतियत्राणि विकारमयके
 सरान् ॥ ६५ ॥ पंचाशद्दीजवर्णाढ्यां कर्णिकां पूजयेत्ततः ॥ कलाभिः पूजयेत्सां हृतस्यां सूर्येन्दुपावकान् ॥ ६६ ॥ प्रणवस्य त्रिभिर्भागे रथ
 सत्त्वादिकान् गुरां ॥ आत्मानं मंतरात्मानं परमात्मानमर्चयेत् ॥ ६७ ॥ ज्ञानात्मानं च विधिवत् पीठमंत्रावसानकं ॥ पीठशक्तीः केसरेषु
 मध्ये च सवराभयाः ॥ ६८ ॥ हेमादिरचितं कुंभमस्त्राद्रिः क्षालितांतरं ॥ चंदनागुरुकर्पूरधूपितं शोभनाकृतिं ॥ ६९ ॥ आवेष्टितां गनी रं ध्रुवं
 जनात्रिगुणात्मना ॥ अर्चितं धूप्याद्यैः कूर्चाक्षतसमन्वितं ॥ ७० ॥ नवरत्नोदरं मंत्रीस्थापयेत्तारमुच्चरन् ऐक्यं संकल्प्य कुंभस्य पीठस्य च विधा

७१

क्षीरद्रुमकषायेशाफलाशत्वगभवेनवा॥तीर्थोदकैर्वाकर्पूरगंधपुष्पसुवासितैः॥७२॥आत्माभेदेनविधिवन्मातृकांप्रतिलोमतः॥जपन्मूलमंजुतद्वत्पूरयेदेवताधिपा॥७३॥शंखेकाथांबुसंपूर्णगंधाष्टकमभीष्टदं विलोड्यपूजयेतस्मिन्नावाल्यसकलाःकलाः॥७४॥दशवहेःकलापूर्वेद्वादशद्वादशात्मनः॥कलाःषोडशसोमस्यपश्चात्पंचाशतंकलाः॥७५॥जपित्वाप्रतिलोमेनमूलमंत्रंचमंचवित्॥समाहितेनमनसाध्यायन्मंत्रस्यदेवतां॥७६॥प्राणाप्रतिष्ठां कुर्वीततत्रमंत्रविचक्षणाः॥कलात्मकंशंखसंस्थंकाथं कुंभेविनिक्षिपेत्॥७७॥गंधाष्टकंतत्रिविधंशक्तिविष्णुशिवात्मकं॥चंदनागरुकर्पूरचौरकुंकुमरोचनाः॥७८॥जटाभांसीकपिपुताशतेर्गंधाष्टकंविदुः॥चंदनागुरुहीवेरुक्कुंकुमसेव्यकाः॥७९॥जटाभांसीमुरमिति विष्णोर्गंधाष्टकंविदुः॥चंदनागरुकर्पूररतमालजलकुंकुमं॥८०॥कुशीतंकुंकुमंयुक्तंशैवंगंधाष्टकंविदुः॥पाशादित्र्यक्षरात्मांतेस्यादमुष्यपदंततः॥८१॥क्रमात्प्राणारह प्राणास्तथाजीवरहस्थितः॥अमुष्यसर्वेन्द्रियाणिभूयोमुष्यपदंभवेत्॥८२॥वाङ्मनोनयनश्रोत्रप्राणापदान्यथापश्चादिहागत्यसुखंचिरंतिष्ठंतुद्वयं॥८३॥अयंप्राणमनुःप्रोक्तःसर्वजीवप्रदायकः॥पश्चादश्चत्ययनसचूतकोमलपल्लवैः॥८४॥इंद्रवल्लीसमावद्धैःसुरद्रुमधिपागरुः॥कुंभक्त्रं पिधायास्मिंश्चषकंसफलीकृतं॥८५॥संस्थापयेत्फलधियाविधिवत्कल्पशाखिनां॥ततःकुंभंनिर्मलेनक्षौमयुग्मेनवेष्टयेत्॥८६॥मूलेनमूर्तिमिष्ट्वास्मिन्छायायांकल्पशाखिनां॥आवात्यपूजयेतस्यांमंत्रीमंत्रस्यदेवतां॥८७॥मूलमंत्रंसमुच्चार्य्यसुषुम्णावर्त्मनासुधीः॥आनीयतेजःस्वस्थानान्नासिकारंध्रनिर्गतं॥८८॥करस्थमातृकांभोजेचैतन्यपुष्पसंचये॥संयोज्यब्रह्मरंभ्रेणमूर्त्यामावाहयेत्सुधीः॥८९॥संस्थापनंसन्निधानंसन्निरोधमनंतरं॥सकलीकरांपश्चाद्विदध्यादवगुंठनं॥९०॥अमृतीकरांकृत्वाकुर्वीतपरमाकृतिं॥क्रमादेतानिकुर्वीतस्वमुद्राभिःसमाहितः॥९१॥अथोपचारकुर्वीतमंत्रवित्स्वागतादिना॥स्वागतंकुशलप्रसन्ननिगदेद्यतोऽगुरुः॥९२॥

यथान्यायं समाहितचित्तः। न्यासक्रमेण सखे देहे धर्मादियौष्ठस्थानेषु कल्पितेषु तस्मिन् पीठे पूजयेत्॥ इति संबंधः। तमेव पूजाप्रकारं दर्शयति पंचकृतेत्यादिना
 गुरुपदिष्टविधिना शेषमिति। न्यासध्यानादिकमित्यर्थः। साधुअव्यग्रचित्तं मंडलकर्णिकामध्ये कलशपूजां यथावद्वक्तुमारभते। शालिभिरित्यादिना तेषु तद्धेतु
 षु कूर्चमयं ग्रंथितेषु पूर्वोक्ततंडुलदर्भकूर्चादीनां मंत्रमयं धर्मायनमः॥ इत्यारभ्य वह्निमंडलायनमः। इत्यंतर्पणमित्यर्थः। अधः कूर्मशिलेत्यारभ्य हेमादिरचितमि
 त्यंतः प्राक्तनो ग्रंथः स्पष्टः त्रिगुणात्मना सत्त्वादि त्रिगुणात्मना तद्दन्मूलमंत्रं प्रतिलोमेनेत्यादिना॥ द्वादशात्मनः सूर्यस्य मूलमंत्रं वा प्रतिलोमेन पूजयित्वा आ
 वाहयेदिति गतेन संबंधः। तत्र तत्रेति। प्रत्येकं चतुर्नवति मंत्राणीत्यर्थः॥ त्रिविधं गंधाष्टकं यथाक्रमं दर्शयति॥ चंदनेत्यादिना चोरः कर्चूरः। कपिरस्तु चंदनं

पादं पादं बुजे दद्याद्देवस्य हृदयाणुना॥ एतच्छ्यामा कटूर्वावृविष्णुकांताभिरिरितं ॥९३॥ सुधामंत्रेण वदने दद्यादाचमनीयकं।
 जातिलवंगकं कोलैस्तु तंतं तत्र वेदिभिः॥९४॥ अर्घ्यं दिशेत्ततो मूर्द्ध्नि शिरोमंत्रेण देशिकः॥ गंधपुष्पाक्षतपवकुशाग्रतिलसर्षपैः
 ॥९५॥ सदूर्वैः सर्वदेवानामेतदर्घ्यमुदीरितं॥ सुधाणुना ततः कुर्यान्मधुपर्कं मुखं बुजे॥९६॥ आज्यं दधिमधून्मिश्रमेतदुक्तं म
 नीषिणा। तेनैव मनुना कुर्यादद्भिराचमनीयकं॥९७॥ गंधाद्भिः कारयेत्स्नानं वा ससी परिधापयेत्॥ दद्यादिव्योपवीतं च हाराद्याभ
 रणैः सह॥९८॥ न्यासक्रमेण मनुना पुठितैर्मातृकाक्षरैः॥ अभ्यर्च्य देवं गंधाद्यैरंगादीन् पूजयेत्ततः ॥९९॥ गंधश्चंदनकर्पूरकालागुरु
 भिरिरितः॥ कमलेकरवीरे ह्यकुमुदे तु लसीद्वयम्॥१००॥ ॥ ह्रीवेरं कर्पूरं। जलं सुगंधिशिफाविशेषः। अंध्रभाषायां कुडवेडसेव्यकमपि स एवा
 प्राणप्रतिष्ठा मंत्रमुद्धरति। पाशादीत्यादिना पाशं अंहीको एतत्त्र्यक्षरं शेषं सुगमां इंद्रवल्ली अंध्रभाषायां। पापकान्यकुञ्जभाषायां इंद्रानुम् अस्मिन् सुरद्रुमो क
 ल्यशाशिमित्यधिके नि संबंधः। कलशमूर्द्ध्नि मूलमंत्रेण वेष्टयेदित्यर्थः॥ अस्मिन् कलशे मंत्रदेवतामावाह्यं पूजयेदित्यर्थः। तमेव पूजाप्रकारं यथावद्वक्तु
 मारभते। मूलमंत्रं समुच्चार्येत्यादिना। आनीयेत्यप्यमर्थः। स्वस्थानात् हृदयकनलाहामनासिकारं धनिर्गतं तेजः आनीयानि जनकलेवरे दक्षिणे मातृकापदं सं
 चिंत्य तत्र स्थपुष्यनिधये तं चैतन्यं संयुक्तं संचिंत्य कलशमध्ये देवतामूर्ध्नि मनुसंस्मृत्य तस्य शिरसि पद्मरं धस्याने संयोज्य देवतामावाहयामित्यावाहयेत्॥

सुधीः मंत्रयंत्रनिपुणा इत्यर्थः। सकलीकरणां न्यास इत्यर्थः॥ परमीकरणां उत्तरो ग्रंथः स्पष्टः॥ सुधामंत्रो वकारः। तदा च मन एतदुक्तं मधुपर्कप्रत्युपचारमातृकाक्ष
जातीद्वयं केतकी द्वेकहारांचं पकोत्पले॥ कुंदमंदारपुन्नागपाटलानागचंपकं १०१॥ आरुवधं कर्णिकारं पारंती नवमालिका॥ सौगंधि
कंसकोरं टपालाशाशोकमल्लिकाः॥ १०२॥ धतूरं सर्जकं विल्वमर्जुनं मुनियत्रकं। अन्यान्यपि सुगंधीनियत्रपुष्पाणि देशिकैः ॥
१०३॥ उपदिष्टानि पूजायामादहीतविचाराः॥ मलिनं भूमि संस्पृष्टं रुमिकेशादिदूषितं॥ १०४॥ अंगस्पृष्टं समाघ्रातं त्यजेत्पर्युषितं
गुरुः॥ देवस्य मस्तकं कुर्यात्कुसुमोपहितं सदा॥ १०५॥ पूजाकाले देवता जानोपरि भ्रामयेत्करं॥ अगुरुशीरगुगुलुशर्करामधुचंदनैः १०६
धूपयेदाज्यसंमिश्रे नीचैर्देवस्य देशिकैः॥ वर्त्या कर्पूरगर्भिण्या सर्पिषा तिलजेन वा १०७॥ आरेप्य दर्शयेद्दीपानुचैः सौरभशालिनः
स्वादूपदंशं विमलं पापसंसहशर्करं॥ १०८॥ कदलीफलसंयुक्तं साज्यं मंत्रीनिवेदयेत्॥ तत्र तत्र जलं दद्यादुपचारांतरांतरं॥ १०९
आंगादिलोकपालांतं यजेदावरणान्यपि॥ केसरेद्यग्निकोणादिहृदयादीनि पूजयेत् ११० नेत्रमग्नेदिशां स्वस्त्रंध्यातव्या अंगदेवताः
तुषारस्फटिकश्यामनीलकृष्णारुणार्चिषः॥ १११॥ वरदाभयधारिण्यः प्रधानतनवः स्त्रियः॥ पश्चादभ्यर्चनीयास्तुः कल्योक्ता वृत्तयः
क्रमात्॥ ११२॥ अंत्ये यजेत्लोकपालान्मूलपारिषदां चितान्॥ हेतिजात्यधियोपेतादिषु पूर्वोदितः क्रमात्॥ ११३॥ इन्द्रमग्निं यमं रक्षोव
रुणं मरुतं विधुं॥ ईशानं पन्नगाधीशमध्वं पितामहं॥ ११४॥ पीतोरक्तो सितो धूम्रः शुक्लो धूम्रः सितावभी॥ गौरोरुणाः क्रमादेते
वर्णतः परिकीर्तिताः॥ ११५॥ वज्रं शक्तिं दंडमसिं पाशं भकुशकंगदां॥ शूलं चक्रं पद्ममेघं मायधानिक्रमादिदुः ११६॥ पीतशुक्ल
सिताकाशविद्युद्रक्तासितासिताः॥ कुरविंदपाटलाभावज्राद्याः परिकीर्तिताः॥ ११७॥ एवं संपूज्य विधिवन्निवेद्यांतं ततो गुरुं ॥
रूपरितेन मूलमंत्रेण कुर्यात्॥ कथं मातृकाक्षरमुच्चार्य मूलमंत्रमुच्चरेत्। पुनः मातृकाक्षरं अन्यान्यपीत्यारभ्य प्राक्तनो ग्रंथः स्पष्टार्थः। वैश्वदेवप्रकारं यथा

दक्षिणोऽस्थं डिलेत्यादिना । विश्ववत्चासौ देवश्चेति विश्वदेवः । विश्वदेव एव वैश्वदेवः । प्रधानदेवः तत्संबन्धिवैश्वदेव होमः प्रधानदेवता होम इत्यर्थः । तां सृष्ट्वा
वाहितदेवताः पीठश्च देवतां संयोज्य एकीकृत्य परितः चतुर्दिशु गंधतोयान्वितं वलिं विकिरेदिति स्थष्टार्थमपरं । पूर्वसंचितान् दर्भमुदीन् वर्तुलीकृत्य पूर्वसं

दक्षिणोऽस्थं डिलं कृत्वा तत्राधाय हताशनं ॥ ११८ ॥ संस्कृत्य विधिवद्विद्वान्वैश्वदेवं समाचरेत् ॥ तत्र संपूज्य गंधाद्यैर्देवतामुक्तविग्र
हं ॥ ११९ ॥ तारव्याहृतिमिहृत्वा मूलमंत्रेण मंत्रवित् ॥ सर्पिष्मता पायसेन पंचविंशतिसंख्यया ॥ १२० ॥ हुत्वा व्याहृतिभिर्भूयो गंधाद्यैः
पुनरर्चयेत् ॥ तां योजयित्वा पीठस्थमूर्तौ वह्निं विसर्जयेत् ॥ १२१ ॥ अवशिष्टेन हविषा विकिरेत्यरितो वलिं ॥ देवतायाः पार्वदेभ्यो
गंधपुष्पाक्षतान्वितम् ॥ १२२ ॥ ततो निवेद्य मुद्गत्य शोधयित्वा स्थलं पुनः ॥ पंचोपचारैः संपूज्य दर्शयेच्छुभ्रचामरे ॥ १२३ ॥
कर्पूरशकलोन्मिश्रं तां वलं च निवेदयेत् ॥ सहस्रावृत्य संजय्य मूलमंत्रमनन्यधीः ॥ १२४ ॥ तज्जपेत् सर्वसंपत्तये देवतायै निवेद
येत् ॥ ततः शंभोर्दिशि गुरुं विकिरे पूर्वसंचिते ॥ १२४ ॥ हेमवस्त्रादिसंयुक्तां कर्करीतोयपूरितां ॥ संस्थाप्य तस्यां सिंहस्थां ।
खड्गखेटकधारिणीं ॥ १२६ ॥ घोररूपां पश्चिमास्यां पूजयेदस्त्रदेवतां ॥ चत्वारसनेन संपूज्य तां प्रादाय गुरुः पुनः ॥ १२७ ॥ रक्षेति
लोकपालानां नालमुक्तेन वारिणा ॥ देवाज्ञां श्रावयन् ततः परिवृत्य प्रदक्षिणं ॥ १२८ ॥ अस्त्रमंत्रं समुच्चार्य यथा पूर्वं निवेशये
त् ॥ अभ्यर्च्य भूयो गंधाद्यै रस्त्रं तत्र स्थिरासने ॥ १२९ ॥ ततश्च संस्कृते वह्नौ गोक्षीरेण चरुं पचेत् ॥ १३० ॥

चितानासनासनत्वेन विनिक्षिप्ते
षु विकिरेषु शंभोर्दिशि शून्यां उक्तलक्षणान् करकान् संस्थाप्य तस्यां पश्चिमाभिमुखीमुक्तरूपिणीं ॥ अत्र मंत्रं देवतां चत्वारसने निष्यन्ने च स्थाने कृष्य कर
कान् निवेशयेत् ॥ ततोऽपि विप्रतामस्त्रदेवतां पुनरपि गंधाद्यै रर्चयेत् ॥ पुनरपि स्थंडिले शिमाधाय संस्कृते वह्नौ गोक्षीरेण चरुं पचेत् कथं पचेदिति आह ॥

अस्त्रेणोत्पादिना। त्रिधा कल्पितं। एकभागं देवतायेन मः॥ इति प्रधानं देवताये समर्प्य। अन्यं अग्रये स्वाहा इत्यग्नौ हत्वा शिष्टमाचार्यः। स्वयं शिष्येण सह प्राशयेत्॥ ततः आचमनानंतरं शिष्यं सकलीकृत्य न्यासं कृत्वा उक्तलक्षणं दंतकाष्ठं शिष्याय दद्यात् सोपितं तत्प्रक्षाल्य विसर्जयेद्यथाविधि। तमाचांतं शिखाबंधं

अस्त्रेण क्षालिते पात्रे न वेताम्रमपादिके॥ १३०॥ तं दुक्षान् शालिसंभूतान् मूलमंत्राभिर्मंत्रितान्॥ प्रसृतीनां पंचदशक्षिप्त्वा च स्वमनुजयेत्॥ १३१॥ प्रक्षाल्य पात्रं वदनं पिथापकवचाणुना॥ प्राञ्जु खौ मूलमंत्रेण देशिकेन्द्रश्चरुं पचेत्॥ १३२॥ सुवेणा ज्येन संस्विन्ने दद्यात् प्राभिधारणं॥ मूलेन पश्चात्तत्पात्रं कवचेनावतारयेत्॥ १३३॥ अस्त्रजपे कुशास्तीर्णं मंडले विधिवद्गुरुः॥ तं विभज्य त्रिधा भागमेकं देवाय कल्पयेत्॥ १३४॥ अन्यमग्नौ प्रजुह्यादपरं देशिकः स्वयं॥ शिष्येण सांद्धं भुंजीत विहिताचमनस्तदा॥ १३५॥ आचांतं शिष्यमानीय सकलीकृत्य देशिकः॥ तालप्रमाणं हज्जं तं क्षीरवृक्षादिसंभवं॥ १३६॥ दंतकाष्ठं तदा दद्याच्छिष्याय नियतात्मने॥ दंतान्विशोध्य स पुनस्तत्प्रक्षाल्य विसर्जयेत्॥ यथाविधितमाचांतं शिखाबंधाभिरक्षितम्॥ विधाय सार्द्धं ममना वेद्यां दर्भास्तरे गुरुः॥ १३७॥ शयीत तस्यां तारात्रिमधिवासः समीरितः॥ इति शारदातिलके चतुर्थः पटलः॥ ततो मिजनं वक्ष्ये सर्वतंत्रानुसारतः॥ आचार्यकुंडे विधिवन् संस्कृतेशास्त्रवर्त्मना॥ १॥ अष्टादशस्युः संस्काराः कुंडानां तत्र चोदिताः॥ वीक्षणं मूलमंत्रेण शरेण प्रोक्षणं मतं॥ २॥ तेनैव ताडनं दर्भैर्वर्मणाभ्युक्षणं स्मृतं॥ अस्त्रेण खननोद्धारौ हन्मंत्रेण प्रहरणम्॥ ३॥ समीकरणमस्त्रेण सेचनं वर्मणामृतं॥ कुट्टनं हेति मंत्रेण वर्ममंत्रेण मार्जनं॥ ४॥ विलेपनं कलारूपकल्पनं तदनंतरं त्रिस्त्रीकरणं पश्चाद्दयेनार्चनं मतं॥ ५॥ अस्त्रेण वज्रीकरणं हन्मंत्रेण कुशैः शुभैः॥ चतुःपथतनुत्रेण तनुयदक्षपादनं॥ ६॥ ॥

नेन रक्षितं आनीया मुना सांद्धं वेद्यां कुंडस्य पश्चिमे भागे दर्भानास्तीर्य तत्र तस्यां रात्रौ शयीत। गुरुः शिष्येण सह अधिवासः स विज्ञेयः॥ इति गूढार्थदीपिका

अथ होम प्रकारं वक्तुं पंचमः पटलः आरभ्यते। ततोऽग्निजननमित्यादिना॥ कुंडं संस्कारं दर्शयति॥ अथ दशैतिक्रियादेभ्यो नम इति॥ एकमंगारकं त्यजेत्॥
जिह्वामंत्रानुद्धरति। वह्निरिति वह्निर्वीजं रेफः। एणवा पुवीजं यकारः। अर्धशः। उकारः। एतैः संयुक्ताः सादिपाताः सविंदवोर्णाः। जिह्वामंत्राः स्वरूपं स्मृ
पागे कुंडानि संस्कर्यात्संस्कारैरेभिरीरितैः॥ अथ वातानि संस्कर्याच्चतुर्भिर्वैष्णवादिभिः॥ ७॥ तिस्रस्तिस्त्रो लिखेत्स्त्रे स्वाहदा प्रागुद
गग्रगाः॥ प्रागग्रगां स्मृता देवा मुकुदेश पुरंदराः॥ ८॥ रेखाणां पुद्गग्राणां ब्रह्मैव स्वतेंदवः॥ अथ वा षड्गोणावृत्तं त्रिकोणं तत्र
संलिखेत्॥ ९॥ वर्मणाभ्युक्ष्य तारेण योगपीठमथार्चयेत्॥ वागीश्वरी मृतस्नाता नीलेंदीवरसन्निभा॥ १०॥ वागीश्वरेण संयुक्ता मुप
चारैः प्रपूजयेत्॥ सूर्यकांतादिसंभूतं यद्वा श्रोत्रियगेहजं॥ ११॥ आनीय चार्घ्यान्नेण कृत्वा दांशं परित्यजेत्॥ संस्कर्यात्तं यथान्या
यंदेशिको वीष्णादिभिः॥ १२॥ ओदयं वैदवाग्निभ्यां भौमस्यैकं स्मरन्वसोः॥ योजयेद्दह्निर्वीजेन चैतन्यं पावके तदा॥ तारं रामं
त्रितं मंत्रीधेनुमुद्रा मृतीकृतं॥ अस्त्रेण रक्षितं यश्चात्तनुनेण वसुं धितं॥ १४॥ अर्चितं त्रिःपरिभ्राप्य कुंडस्योपरि देशिकः॥ प्रदक्षि
रांतदा तारमंत्रोच्चारणपूर्वकं॥ १५॥ आत्मनो भिमुखं वह्निं जानुस्यष्टमहीतलः॥ शिववीजधिया देव्या योना वेव विनिक्षिपेत्॥ १६
यश्चादेवस्य देव्या शुद्ध्यादा च मनीयकं॥ ज्वालयेन्मनुनानेन तमग्निमथ देशिकः॥ १७॥ चित्पिंगलहनदहपचयगमान्यदीर्घच।
सर्वज्ञात्तापय स्वाहामंत्रोयं प्रागुदीरितः॥ १८॥ अग्निं प्रज्वलितं वंदे जातवेदं हुताशनं॥ सुवर्णवर्णं मम लंसमिद्धं विश्वतोमुखं॥ हीरा
उपतिष्ठेत् विधिवन्मनुनानेन पावकं॥ विन्यसेदात्मनो देहे मंत्रैर्जिह्वाहविर्भुजः२०॥ लिंगपापुशिरो वक्त्राणानेवेष सर्वतः। व
हीरा र्धशसंयुक्ताः सादिपाताः सविंदवः॥ २१॥ वर्णमंत्राः समुद्दिष्टा जिह्वानां सप्तदेशिकैः जिह्वास्त्रास्त्रिविधा प्रोक्ता गराभेदेन क
कूंलूंळूंळूंळूं॥ एते प्रत्येकं क्रमेण जिह्वामंत्रा इति। सात्विकराजसतामसभेदेन यथाक्रमं जिह्वात्रै विध्यमाह॥ जिह्वा इति॥ क्रमेण तासामधिदेवताः प्रदर्शयन्ते॥

अमर्त्यत्यादिनाः॥२३॥चतुर्गुणःस्यष्टार्थः॥तद्वर्णमध्यमूलानिआज्यसंस्काराःचक्रमारभते॥निहत्येत्यादिनानीरुत्यउद्यत्यावहेर्गर्भाधानादिवोऽंशसंस्काराः

हिरण्यगगनारक्ताक्षान्यासुप्रभामता॥वहुरुपातिरक्ताचसात्विकोयागकर्मसु॥२३॥पद्मरागासुवर्णान्यातृतीयाभद्रवो
हितालोहितानंतरंश्वेताधूमिनोचकरालिका॥२४॥राजस्योरसनावहेर्विहिताःकाम्यकर्मसु॥विष्णुमूर्तिसुलिङ्गिन्योधूमवर्णा
मनोजवा॥२५॥लोहितान्याकरालाख्याकालीतामस्यईरिताः॥एताःसप्तनिषुज्यंतेकूरकर्मसुमंत्रिभिः॥२६॥सुखनामसमाभाः
सुर्जिह्वाःकल्पारारेतसः॥अमर्त्यपितृगंधर्वयक्षनागपिशाचकाः॥२७॥राक्षसाःसप्तजिह्वानामीरिताअधिदेवताःवहेरंगं
मनून्यस्येतनावृत्तेनवर्त्मना॥२८॥सहस्रार्चिःसप्तपूर्णउत्तिष्ठपुरुषःपुनः॥धूमव्यापीसप्तजिह्वोधनुर्धरइतिक्रमात्॥२९॥
षडंगनवमःप्रोक्ताजातिभिःसहसंयुताः॥मूर्तिरष्टौतनोन्यस्येदेशिकोजातवेदसः३०॥मूर्द्धासपार्श्वकट्यंधुकटिपार्श्वोसकेपुनः
प्रदक्षिणावशान्यस्येदुच्यंतेतायथाक्रमात्॥३१॥जातवेदाःसप्तजिह्वोहव्यवाहनसंज्ञकः॥अश्वोदरजसंज्ञोन्यःपुनर्वैश्वान
रहृपः॥३२॥कौमारतेजास्याद्विष्वमुखोदेवमुखःस्मृतः॥तारोग्रयेपदाद्याःस्युर्नृत्यंतावह्निमूर्तयः॥३३॥आसनंकल्पयित्वा
ग्रेमूर्तिर्तस्यविचिंतयेत्॥इष्टंशक्तिस्वस्तिकाभीतिमुच्चैर्वैदेदोर्भिर्धारयंतंजपाभं॥३४॥हेमाकल्पंपद्मसंस्थंत्रिनेत्रंध्यापेद्धह्निंव
द्धमौलिंजटाभिः॥परिषिंचेततस्तोयैर्विशुद्धैर्मखलोपरि॥३५॥दर्भैरगर्भैर्मध्यस्यमेखलायांपरितरेत्॥निक्षिपेद्विषुपरिधीन्
प्राचीवर्जंगुरुतमः॥३६॥प्रादक्षिण्येनसंपूज्यास्तेषुब्रह्मादिमूर्तयः॥ध्यातंवह्निंयजेन्मथ्येगंधाद्यैर्मनुनामुना॥३७॥

२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

राःक्रमेणकथ्यंते राम
२१

वैश्वानरजातवेदपदेपश्चादिहावह॥लोहिताक्षपदस्यांतेसर्वकर्माणि साधय॥३८॥वह्निजायावधिः प्रोक्तो मंत्रः पावकवत्तमः॥मध्ये
 षट् स्वपिकोगोषु जिह्वाज्वाला रुचो यजेत॥३९॥केसरेषूक्तमार्गेण पूजयेदंगदेवताः॥दलेषु पूजयेन्मूर्तिः शक्तिसक्तिकधारिणीः ४०
 दलाग्रेमातरः पूज्याः सासितांगादिभैरवाः॥लोकपालांस्ततो दिक्षु पूजयेदुक्तलक्षणान्॥४१॥पश्चादादाय पाणिभ्यां सुकृत्स्नवौ तावधौ मु
 खौ॥त्रिःसंप्रतापयेद्ब्रह्मोदर्भानादाय देशिकः॥४२॥तदग्रमध्यमूलानि शोधयेत्तैर्यथा क्रमात्॥गृहीत्वा वामहस्तेन प्रोक्षयेदक्षिणेन तौ ॥
 पुनः प्रताप्य तौ मंत्री दर्भान् गौविनिःक्षिपेत्॥आत्मनो दक्षिणे भोगे स्थापयेत्तौ कुशाक्षरे॥४३॥आज्यस्थाली मयादाय प्रोक्षयेदस्त्रवारिणा
 तस्या माज्यं विनिक्षिप्य संस्कृतं वीक्षणदिभिः॥४४॥निरुत्य वायव्यं गारान् हृदा तेषु निवेशयेत्॥इदं तापनमुद्दिष्टं देशिकेर्मंत्रवेदिभिः ४६
 संदीप्य दर्भयुगलमाज्येक्षिप्वानले क्षिपेत्॥गुरुहृदयमंवेण पवित्रीकरणं त्विदं॥दीप्तेन दर्भयुग्मेन नीराज्याज्यं सर्वमंरा॥अग्नौ विसर्ज
 येदर्भमभिद्योतनमीरितं॥४८॥घृते प्रज्वलिता दर्भान् प्रदर्श्या स्वाणुना गुरुः॥जातवेदसिता न्यस्येदुद्योतनमिदं मतं॥४९॥गृहीत्वा घृ
 तं मंगारान् प्रत्यूच्याग्नौ जलं स्पृशेत्॥अंगुष्ठोपकानिष्टाभ्यां दर्भौ प्रादेश संमितौ॥५०॥धृतोत्पनीपादस्त्रेण घृतमुत्पवनं त्विदं॥तद्दृश्य
 मंत्रेण कुशाभ्यामात्मसंमुखं॥५१॥घृते संत्पवनं कुर्युः संस्काराः षडुदीरिताः॥प्रादेशमात्रं सग्रंथि दर्भयुग्मं घृतांतरे॥५२॥त्रिः क्षिप्य भागौ द्वौ
 कृत्वा पक्षौ शुक्लेतरौ स्मरेत्॥वामेनाडीमिडां भागे दक्षिणौ पिंगलां पुनः॥५३॥सुषुम्णां मध्यतो ध्यायेत्कुर्याद्दोमं यथाविधि॥सुवेण दक्षिणाद्रा
 गादादायाज्यं हृदा गुरुः॥५४॥जुहुयादग्रये स्वाहेत्यग्रं दक्षिणालोचने॥वामतस्तद्वदादाय वामे वह्निविलोचने॥५५॥जुहुयादग्रसोमाय स्वा
 हेति हृदयाणुना॥मध्यादाज्यं समादाय वह्नेर्भालविलोचने॥५६॥जुहुयादग्निषोमाभ्यां स्वाहेति हृदयाणुना॥हन्मंत्रेण सुवेणाज्यं भागारा
 दाय दक्षिणात्॥५७॥जुहुयादग्रपेखिष्टकृते स्वाहेति तन्मुखे॥इति संपातयेद्भागैश्चाज्यस्यायाहतिं क्रमात् ५८ इत्यग्निनेत्रवक्त्राणां कुर्यादुद्वा

गर्भाधानेत्यादिः। तस्य पितरौ वहेः। पितरौ पार्वती परमेश्वरौ ॥ ६६ ॥ विघ्नेश्वरस्य मंत्रेण महागणपति मंत्रेण दशधा विभक्तेन कुर्यात्। कथं एकाहुतिः एवं
सताराभिर्व्याहृतिभीराज्येन जुहुयात्पुनः ॥ ५९ ॥ जुहुयादग्नि मंत्रेण त्रिवारं देशिकोत्तमः ॥ गर्भाधानादिका वहेः क्रियानिर्वर्तयेत्क्रमा
त्। अष्टाभिराज्याहुतिभिः प्रणवेन पृथक् पृथक् ॥ गर्भाधानं पुंसवनं सीमंतोन्नयनं पुनः ॥ अनंतरं जातकर्म स्यान्नामकरणांतथा ॥
उपनिःक्रमणं पश्चादन्नप्राशनमीरितं ॥ ६० ॥ चौलोपनयनं भूयो महानाम्ममहावृतं ॥ अथोपनिषदपश्चाद्गोदानोद्वाहकौश्रुतिः ६३
शुभेषु सुविवाहांताः क्रियास्ताः क्रूरकर्मसु ॥ मरणांता समुद्दिष्टा वहेरागमवेदिभिः ॥ ६४ ॥ ततश्च पितरौ तस्य संपूज्यात्मनियोजयेत्
समिधः पंचजुहुयान्मूलाग्रघृतसंयुताः ॥ ६५ ॥ मंत्रैर्जिह्वांगमूर्त्तीनां क्रमाद्दहेर्यथाविधि ॥ प्रत्येकं जुहुयादेकामाहुतिं मंत्रवित्तमः
॥ ६६ ॥ अवदाय शुभेणाज्यं चतुःस्रुचि पिधायतां ॥ सुवेवातिष्ठन्नेवाग्नौ देशिको यतमानसः ॥ ६७ ॥ जुहुयाद्दहि मंत्रेण बौषडं तेन सं
पदे ॥ विघ्नेश्वरस्य मंत्रेण जुहुयादाहुती देशः ॥ ६८ ॥ सामाग्न्यं सर्वतंत्राणां मेतदग्निमुखं मतं ॥ ततः पीठं समभ्यर्च्य देवतापाहुताशने ह
अर्चयेद्दहिरूपांतां देवतामिष्टदायिनी ॥ तन्मुखे जुहुयान्मंत्रैर्वचविंशति संख्यया ॥ ७० ॥ आज्येन मूलमंत्रेण वहेः कौकरणां त्विदं ॥
वह्निदेवतयो रैक्यमात्मना सहभावयन् ॥ ७१ ॥ मूलमंत्रेण जुहुयादाज्येनैकादशाहुतीः ॥ नाडीसंधानमुद्दिष्टमेतदागमवेदिभिः ॥
७२ ॥ जुहुयादंगमुख्यानामाहुतीनामनुक्रमात् ॥ एकैकामाहुतीं सम्पक् सूर्यिषा देशिकोत्तमः ॥ ७३ ॥ ततो न्येष पि कुंडेषु संस्कृते
षु यथाविधि ॥ आचार्यो विहरेदग्निं पूर्वादेषु समाहितः ॥ ७४ ॥ अत्विजो गंधप्रम्याद्यै रंगाद्यावरणान्वितां ॥ तत्रोक्तदेवतामिष्टु
पंचविंशति संख्यया ॥ ७५ ॥ मूलेनाज्येन जुहुयः साज्येन चरुणा तथा ॥ प्रातरुत्थाय जुहुयः पुनराज्या न्वितैस्त्रिलैः ॥ ७६ ॥
पूर्वपूर्व सहितं उत्तरोत्तरं षडाहुतीर्हुत्वा नंतरं गणपतये वरवरद सर्वजनं मेव शमानय स्वाहा इति च तस्रः ॥ एवं दशेति ॥ अथ विशेषनमित्यतः प्राक्तनः स्य सार्थः

अध्वनः शोधनमेव व्यनक्ति ॥ पदाध्वेति ॥ एषु स्थानेषु न्यस्याततः प्रोक्तेन मार्गेण वक्ष्यमाणो नमंत्रेण जुहुयात् ॥ एतत् शोधनं नामा अध्वविलापप्रकारमेवाह
द्रव्यैर्वाकल्पविहितैः सहस्रं साष्टकं पृथक् ॥ ततः सुधौतदंतास्यं स्नातेशिष्यं समाहितं ॥ ७७ ॥ पाययित्वा पंचगव्यं कुंडस्यांतिकमान
येत ॥ विलोक्य दिव्यदृष्ट्या तंतच्चैतन्यं हृदमुजात ॥ ७८ ॥ गुरुशतमनिसंयोज्य कुर्यादध्वविशोधनं ॥ उक्तं कलाध्वातत्वाध्वाभुवना
ध्वेति च त्रयं ॥ ७९ ॥ वर्णाध्वा च पदाध्वा च मंत्राध्वेत्यपस्त्रयं ॥ निवृत्त्याद्याः कलाः पंचकलाध्वेति प्रकीर्तितः ८० ॥ तत्वाध्वा बहुधाभि
न्नः शिवाद्यागमभेदतः ॥ षड्विंशच्छिवतत्त्वानि द्वाविंशद्वैष्णवानितु ॥ ८१ ॥ चतुर्विंशतितत्त्वानि मैत्राणि प्रकृतेः पुनः ॥ उक्तानि
दशतत्त्वानि सप्तचत्रिपदात्मनः ॥ ८२ ॥ तत्त्वानि शैवान्युच्यंते शिवशक्तिः सदाशिवः ॥ ईश्वरो विद्यासां ईशं पंचशुद्धान्यमूनिहि
॥ ८३ ॥ मायाकालश्च नियतिः कलाविद्या पुनः स्मृता ॥ रागः पुरुष एतानि शुद्धाशुद्धानि सप्तच ॥ ८४ ॥ प्रकृतिर्वुध्यहंकारो मनोज्ञाने
द्रियाण्यथ ॥ कर्मेन्द्रियाणि तन्मात्राः पंचभूतानि देशिकः ॥ ८५ ॥ एतान्याहुरशुद्धानि चतुर्विंशतिरागमे ॥ शैवानामिति तत्त्वानां वि
भागोत्रप्रदर्शितः ॥ ८६ ॥ जीवप्राणाधियश्चित्तं ज्ञानकर्मेन्द्रियाण्यथ ॥ तन्मात्राः पंचभूतानि हृत्य ग्रंते जसां त्रयं ॥ ८७ ॥ वासुदेवादय
श्चेति तत्त्वान्ये तानि शास्त्रिणः ॥ पंचभूतानि तन्मात्रा इन्द्रियाणि मनस्तथा ॥ ८८ ॥ गर्वो बुद्धिः प्रधानं च मैत्राणीति विदुर्वधाः ॥ नि
वृत्त्याद्याः कलाः पंचततो विंदुकलाः पुनः ॥ ८९ ॥ नादः शक्तिः सदा पूर्वशिवश्च प्रकृतेर्विदुः ॥ आत्मविद्या शिवः पश्चाच्छिवो विद्या
स्वयंपुनः ॥ सर्वतत्त्वं च तत्त्वानि प्रोक्तानि त्रिपदात्मनः ॥ तत्वाध्वा कथितो त्येष ततदागमवेदिभिः ॥ ९० ॥ ईरितो भुवनाध्वेति भुवनानि म
नीषिभिः ॥ वर्णाध्वेति वदंत्यर्णानादिशांतात्मनीषिणः ॥ ९१ ॥ वर्णसंघः पदाध्वास्यान्मंत्राध्वा मंत्रराशयः ॥ क्रमादेतास्तु नः षड्विंशशोधये
जुरुस्ततः ॥ ९२ ॥ पादांशुनाभिहृद्भालमूर्धस्वपिशिशोः स्मरेत् ॥ ततः कूर्चं न विधिवत्तं स्पृशन् जुहुयाद्गुरुः ॥ ९३ ॥ आचार्यकुंडे संशुद्धे

॥शिवेतिस्पर्शार्थः॥अपरं सकलीकृतिन्यासं। अभिषेकप्रकारमाह॥विधिवदिति॥तयोर्देवताशिष्ययोः॥एवंकृतादीक्षासुष्ठुतारदानीवर्णमपीदीक्षाप्रकार
शोधयाम्यमुमध्वानं स्वाहेति पृथग्ध्वनः॥९५॥ताराद्यमाहुतीरष्टौकमातां विलयं नयेत्॥शिवेशिवांतसंलीनाज्जनयेत्सृष्टिमार्गतः॥
॥९६॥विलोकय न्द्रिव्यदृष्ट्यातं शिशुं देशिकोत्तमः॥आत्मस्थितं तच्चैतन्यं पुनः शिष्ये नियोजयेत्॥९७॥सुखापूर्णाहुतिंदत्वा मूलमं
त्रेण मंत्रवित्॥उद्वास्य देवतां कुंभे सांगां सावरणां गुरुः॥९८॥पुनर्व्याहृतिभिर्हुत्वा जिह्वादीनां विभावसोः॥एकैकामाहुतिंदत्वा परिषिञ्चा
द्विरात्मनि॥२९॥पावकं योजयित्वा से परिधीन्सपरिस्तरान्॥नैमित्तिके दहेन्मंत्रो नित्ये तु न दहेदिमान्॥९९॥नेत्रेशिष्यस्य वधीया
नेत्रमंत्रेण वा ससा॥करे गृहीत्वा तं शिष्यं कुंडतो मंडलं नयेत्॥१००॥तस्यां जलिं पुनः पुष्पैः पूरयित्वा पथा विधिः॥कलशं देवता
प्रीत्यैक्षेपयेन्मूलमुच्चरन्॥१०१॥व्यपोत्य तं नेत्रं च धमासीतं दर्भसंस्तरे॥आत्मपागः क्रमाद्भ्यः संहृत्योत्पाद्य देशिकः॥१०२
तत्तन्मंत्रोदितान्मासान् कुर्याद्देहेशिशोस्तदा॥पंचोपचारैः कुंभस्यां पूजयित्वेष्टदेवतां॥१०३॥तस्यां तत्रोत्तमार्गेण विदध्यात्सक
लाकृतिम्।मंडले लंकृते शिष्यमन्यस्मिन्नुपवेशयेत्॥१०४॥नदत्सु पंचवाद्येषु सार्द्धं विप्राशिषा गुरुः॥विधिवत्कुंभमुद्धृत्य तन्मु
खस्यान्तरं द्रुमान्॥१०५॥शिशोः शिरसि विन्यस्य मातृकां मनसा जपन्॥मूलेन साधितैस्तोयैरभिषिञ्चेत्तमात्मवित्॥१०६॥पूजि
तां पुनरादाय वह्नीमस्त्ररूपिणीं॥तस्यां सुसाधितैस्तोयैः सिंचेद्द्रव्यार्थमंजसा॥१०७॥अवशिष्टेन तोयेन शिष्यमाचामयेद्गुरुः
तत्तत्सं सकलीकुर्याद्देवतात्मानमात्मवित्॥१०८॥उत्थापय शिष्यो विमले वाससी परिधाप्य च॥आचम्य वाग्यतो भूत्वा निषीदेत्संनि
धिं गुरोः॥१०९॥देवतामात्मनः शिष्ये संक्रातां देशिकोत्तमः॥पूजयेद्गंधपुष्पाद्यैरेकं संभावयंस्तयोः॥११०॥इत्यादिद्यांत तत्तत्संविनी
तायां उर्व्वकं॥गुरोर्लब्धां पुनर्विद्यामष्टकृत्वो जयेत्सुधीः॥१११॥गुरुविद्या देवतानामेकं संभावयन्धिया॥प्रणामे दंडवद्भूमौ गुरुं तं देवता

॥२३॥
राम.
२३

अथेति ग्रंथः स्युर्गर्थः॥ इदानीं कलावती दीक्षा माहातम एवेति वेधयेत्॥ अधुना वेदमयीं दीक्षां दर्शयति॥ ततो वेधमपीति॥ तेजस्त्रयं सोमसूर्याग्निमयं षट्च
तस्य पादांबुजहृदं निजमूर्धनियोजयेत्॥ शरीरमर्थप्राणांच सर्वतस्मै निवेदयेत्॥ १२३॥ ततः प्रभृतिकुर्वीत गुरोः प्रियमनन्यधीः॥ नृ-
त्विग्भ्यो दक्षिणां रत्वा समग्रं प्रीतमानसः॥ १२४॥ ब्राह्मणं स्तूयन् यन्वाङ्मय भोज्यैः सदक्षिणेः॥ एषा क्रिया वती दीक्षा प्रोक्ता सु-
र्वसमृद्धिदा॥ १२५॥ अथ वर्णान्तिकां वक्ष्ये दीक्षायां गोमतेन्द्रितं॥ पुंप्रकृत्यात्मका वर्णाः शरीरमपितादृशं॥ १२६॥ पतस्तस्मात्तनो-
न्यस्येद्दर्शनं शिष्यस्य देशिकः॥ ततस्तस्यानयुतान्वर्णान्प्रतिलोमेन संहरेत॥ १२७॥ स्वाज्ञया देवताभावादिधिनादेशिकोत्तमः
तदा विलीनतत्त्वोपशिष्यो दिव्यतनुर्भवेत्॥ १२८॥ परमात्मनिसंयोज्य तच्चैतन्यं गुरुतमः॥ तस्मादुत्पाद्यतान्वर्णान्प्रत्येच्छि-
ष्यतनो पुनः॥ १२९॥ सूष्टिकमेरा विधिवच्चैतन्यं च नियोजयेत्॥ जायते देवताभावः परानन्दमयः शिशोः॥ १३०॥ एषा वर्णम-
यी दीक्षा प्रोक्ता संवित्प्रदायिनी॥ ततः कलावती दीक्षायथावदभिधीयते॥ १३१॥ निवृत्याद्याः कलाः पञ्चभूतानां शक्तयो यतः
॥ तस्माद्भूतमये देहे ध्यात्वा तावेधयेच्छिशोः॥ १३२॥ निवृत्तिर्जीनुपर्येतंतलादारभ्य संस्थिता॥ जानुनो नाभिर्येतंत प्रतिच्छाद्या-
प्यतिष्ठति॥ १३३॥ नाभेः कंठावधिव्याप्ता विद्याशांतिस्ततः परं॥ कंठाल्ललाटपर्येतंत व्याप्ता तस्माच्छिखावधिः॥ १३४॥ शांत्यती-
ता कलाज्ञेया कला व्याप्तिरितीरिता॥ संहारक्रमयोगेन स्थानात्स्थानांतरे गुरुः॥ १३५॥ संयोज्य वेधयेद्दिद्वानाज्ञया ताः शिरोवधिः॥
इयं प्रोक्ता कला दीक्षा दिव्यभावप्रदायिनी॥ १३६॥ ततो वेधमयीं वक्ष्ये दीक्षां संसारमोचनीं॥ ध्यायेच्छिष्युतनोर्मध्ये मूलाधारैश्चतुर्द-
लैः॥ १३७॥ त्रिकोणमध्ये विमले तेजस्त्रयविजृम्भिते॥ वलयत्रयसंयुक्ता तडित्कोटिसमप्रभां॥ १३८॥ शिवशक्तिमयीं देवीं चेतवा मात्रविग्र-
हां॥ सूक्ष्मां सूक्ष्मतरंगशक्तिं भित्वा षड्क्रमं जसा॥ १३९॥ गच्छंतीं मध्यमार्गेण दिव्यां परशिवावधिवादि सांतलस्थाणां संहरेत्कमलासने
क्रां मूलाधारनाभिहृत्पंकटभूमध्ये दादशाहं॥ अथ वा मूलाधारलिङ्गनाभिहृदयंकंठभूमध्ये यथाक्रमं चतुःषट्दशद्वादशषोडशादिपञ्चाणि॥ षट्चक्राणि

ततः पमाधिष्ठाता देवैः सुकमलासनप्रभृतिसदाशिवपर्यता सुपूर्वपूर्वसहिताः संहृत्य तत्सर्वं विंदोतं कलायां तं नादेन मपि नादोतेतं उत्पन्नांतां विषुवक्रांतरे तद्वधुग
तं षट्पत्रमये पद्मे वादिलांता क्षरान्विते ॥ स्वाधिष्ठाने समा योज्य वेधयेदाज्ञपागुरुः ॥ १३१ ॥ तान्वर्णान्संहरेद्विष्टौ तं पुनर्नीमिपंकजे ।
दशपत्रे डादिफांतवर्णाढ्ये योजयेद्गुरुः ॥ १३२ ॥ तान्वर्णान्संहरेद्दुद्रेतं पुनर्हृदयां वजे ॥ कादिगंतार्कवर्णाढ्ये योजयित्वे श्वरे गुरुः
१३३ तान्वर्णान्संहरेदस्मिंस्तं भूपः कंठपंकजे ॥ स्वराढ्येषोडशदले योजयित्वा स्वरा न्युनः ॥ १३४ ॥ सदा शिवे तान्संहृत्य तं पुनर्भूस
रोरुहे ॥ द्विपत्रे हसलसिते योजयित्वा ततो गुरुः ॥ १३५ ॥ तदणो संहरेद्विंदौ कलायां तं नियोजयेत् ॥ तं नादेनंतरं नादं नादोते योजये
द्गुरुः ॥ १३६ ॥ तमुन्मन्या समा योज्य विषुवक्रांतरे च तं ॥ तं पुनर्गुरुवक्त्रे तु योजयेद्देशिकोत्तमः ॥ १३७ ॥ सहैवमात्मना शक्तिवेध
येत्परमेश्वरे ॥ गूर्वाज्ञया किंनपाशस्तदा शिष्यः पतेद्भुवि ॥ १३८ ॥ संजातदिव्यबोधोसौ सर्वविंदति तत्क्षणात् ॥ साक्षात् शिवो भव
त्येष नात्र कार्या विचारणा ॥ १३९ ॥ एषा वेधमपीदीक्षा सर्वसंवित्प्रदायिनी ॥ क्रमाच्चतुर्विधा दीक्षा तत्रे स्मिन्सम्परीरिता ॥ १४० ॥ अ
थात्र होमद्रव्याणां प्रमारा मभिधीयते ॥ कर्षमाणं घृतं होमेशुक्तिमात्रं पयः स्मृतं ॥ १४१ ॥ उक्ता निपंचगव्या नितत्समानि मनीषिभिः ॥
तत्समं मधुदुग्धानमक्षमात्रमुदाहृतं ॥ १४२ ॥ अधिप्रसूतिमात्रं स्यात्त्वाजास्युर्मुष्टिसंमिताः ॥ पृथुकास्तत्प्रमाणाः स्युः सक्तवो पितथाम
ताः ॥ १४३ ॥ गुडं पलाहं मानं स्याच्छर्करापितथामता ॥ ग्रासाहं चरुमानं स्याद्विष्टुः पूर्वावधिर्मतः ॥ १४४ ॥ एकैकं पत्रपद्याणि तथा पू
यानि कल्पयेत् ॥ कदलीफलनारंगफलान्येकैकशो विदुः ॥ १४५ ॥ मातुलुंगं चतुः खंडं पनसं दशधा कृतं ॥ अष्टधाना रिकेलानि खंडि
तानि विदुर्वुधाः ॥ १४६ ॥ त्रिधा कृतं फलं विल्वं कपित्थं खंडितं त्रिधा ॥ उर्वारुकफलं होमेदोदितं खंडितं त्रिधा ॥ १४७ ॥ ॥ रुवक्त्रे ॥ एतानि वि
द्वादीनि व्यतिष्ठानानि ज्ञेयानि ॥ एतत्सर्वं परमेशिवे ध्यायेत् ॥ योजयेत् ॥ ध्यापेदित्यर्थः ॥ एवं दीक्षितस्य फलमाहागुर्वीक्षेयेति ॥ होमद्रव्यपरिमारापरो ग्रंथः स्पष्टः

वैश्वानरमित्यादिना वैश्वानरस्य मुखं ज्ञात्वा तत्रैव होमः कर्तव्यः । अन्यत्र कर्मादिदोषमाह ॥ कर्महोमेत्यादिना । होमकाले धूमस्य धूमध्वजस्य च सुवर्णगंध
 फलान्यन्यानि खंडानि समिधः स्युर्दशांगुलाः । इर्वानयं समुद्दिष्टं गुडचीषतुरंगुला ॥ १४८ ॥ ब्रीहयो मुष्टिमात्राः स्युर्मुद्गमाषायाश्चपि ।
 तंडुलाः स्युस्तदर्द्धाः शोकोद्रवा मुष्टिसंमिताः ॥ १४९ ॥ गोधूमरक्ते कलभा विहिता मुष्टिमानतः । तिलाश्च लुकमात्राः स्युः सर्षपास्तत्र
 माणकाः ॥ १५० ॥ श्रुतिप्रमाणालवणमरीचान्येकविंशतिः ॥ पुरंदरमानं स्याद्रामठंतत्समं स्मृतं १५१ ॥ चंदनागुरुकूर्पूरकसूरीकुं
 कुमानि च । तिंतिडीं बीजमानानि समुद्दिष्टानि देशिकैः ॥ १५२ ॥ वैश्वानरं स्थितं ध्यायेत्समिद्धो मे सुदेशिकः । शयानमाज्यहोमेषु निषसा
 शेषवस्तुषु १५३ ॥ सधूमोऽग्निः शिरो ज्ञेयं निर्धूमश्च सुरेव हि ॥ ज्वलत्कृषो भवेत्कार्णः काष्ठमग्रे मनस्तथा १५४ ॥ प्रज्वलोऽग्निस्तथा जिह्वा एतदेवाग्नि
 लक्षणाः । अस्यां तर्जुहपादग्रे विष्यत्सर्वकर्मसु ॥ १५५ ॥ कर्णहोमे भवेद्वा धिर्नैत्रे धत्वमुदीरितं ॥ नासिकायां प्र ॥ १५६ ॥ मस्तके धवसं
 क्षयः १५६ ॥ स्वर्णसिंदूरवात्कार्ककुं कुमक्षौद्रसंनिभः ॥ सुवर्णरेतसो वर्णः शोभनः परिकीर्तितः ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ रद ॥ १५९ ॥ त्रिध्वनिर्वहः
 शुभावहः । नागचंपकपुन्नागपाटलापूयिकानिभः ॥ १५८ ॥ पद्मे दीवरकह्लाससर्पिर्गुलुसन्निभः । पावकस्य शुभागध इत्युक्तस्तत्र
 वेदिभिः । प्रदक्षिणास्त्यक्तं पाश्चिन्नाभाः शिखिनः शिखाः ॥ शुभदायजमानस्य राजस्यापि विशेषतः । कुंदेंदुधवलोधूमो वह्नेः
 प्रोक्तः शुभावहः । रुष्मः कृष्णगते वर्णो यजमानं विनाशयेत् ॥ १५९ ॥ श्वेतो राष्ट्रं निहत्या शुवायसस्वरसन्निभः । खरस्वरसमो वह्नेर्ध्वनिः
 सर्वविनाशकः ॥ १६० ॥ पूतिगंधोद्भूतभुजो होतुर्दः स्वप्रदो भवेत् ॥ छिन्नावर्तो शिखा कुर्यान्मृत्युं धनपरिहयम् ॥ १६१ ॥ शुकपक्षनिभो धू
 मः पारावतसमप्रभः ॥ हानितुरगजातीनां गवांच कुरुते चिरात् ॥ १६२ ॥ एवं विधेषु दोषेषु प्रायश्चित्तापदेशिकः ॥ मूलेनाज्येन जुहुपात्यं च
 विंशतिमाहूती ॥ १६३ ॥ अथ शारदातिलके पंचमः पटलः ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ ध्वन्याकरणां शुभाशुभं हतुं त्वं दर्शयति ॥ सुवर्णमिंदूरइत्यादिना ॥ इति गूढार्थदी

पिकायां पंचमः पटलः समाप्तः ॥

शा. ति. अधुना दीक्षाविधानकथनानंतरं अवसरप्राप्तं मंत्रं व्याख्यासु. प्रथमं सर्वप्रकृतिभूतां मातृकां प्रपंचयितुमारभते. अथ वर्णतनुमित्यादिना. अक्षीवेति. न पंचक
 दी. गू. चतुष्टयव्यतिरिक्तह्रस्वदीर्घस्वरद्वयांतर्गतैः ककारादिषड्वर्गकैरिति. अथ मर्थः. अंकं खंगं घंडं. आहृदययनमः. इत्यादिप्रकारेणोतिजातिषक्तानि चतुर्थी
 २५ अथ वर्णतनुं वक्ष्ये विष्ववोधविधायिनी. यस्यामनुपलब्धायां सर्वमेतज्जगज्जडं. १॥ अथिब्रह्मासमुद्दिष्टो गायत्रं कंदरिति. सरस्व
 ती समाख्याता देवतादेशिकोत्तमैः. २॥ अक्षीवह्रस्वदीर्घांतर्गतैः षड्वर्गकैः क्रमात्. षडंगानि विधेयानि देशिकैर्जातिसंयुतं ३ पंचाश
 क्षिपिभिर्विभक्तमुखदोः पत्संध्यवक्षस्थलां भास्वन्मौलिनिवद्धचंद्रशकलां सापीनतंगस्तनी. सुद्रामक्षगुणसुधाढ्यकलशविद्यां च
 हस्तांबुजे विभ्राणां विशदप्रभां त्रिनयनां वाग्देवतामाश्रये. ४॥ ललाटमुखवृत्ताक्षिभुतिप्राणेषु गंडयोगोऽष्टदंतो तमांगास्येदोऽपत्सं
 ध्यग्रकेषु च. ५॥ पार्श्वयोः पृष्ठतो नाभौ जठरे हृदये शके. ककुब्धं सेच हृत्पूर्वपाणिपादयुगे तथा. ६॥ अक्षराननयोर्न्यस्येन्मात्रकाणी
 न्यथा क्रमात्. त्वगसूक्तं समेदोस्थिमज्जाशुक्रात्मकान्विदुः. ७॥ वादिहांतानन्यसेदात्मपरमज्ञानपूर्वकान्. दीक्षितः प्रोक्तमार्ग
 रान्यसेत्तत्सं समाहितं. ८॥ जपेत्तत्संख्यया विद्वानयतं मधुराश्रुतैः. विदधीत तिलैर्होमं मातृकामन्त्रं हं यजेत्. ९॥ व्योमं द्वोरसनार्णक
 र्णिकमचां द्वंद्वैस्फुरत्केसरं पंचांतर्गतं पंचवर्गयशालार्णोदिविर्वर्गक्रमात्. आशास्वस्त्रिषुलांतलांगलियुजासोणीपरेणावृतं पद्मं क
 ल्पितं मंत्रपूजयतु तां वर्णात्मिकां देवतां. १०॥ आधारशक्तिमारभ्य पीठशक्त्यंतमर्चयेत्. मेधाप्रज्ञाप्रभाविद्याश्रीर्धृतिस्मृतिबुद्धयः. ११॥
 विद्येश्वरीति संप्रोक्ता भारत्या नवशक्तयः. वर्णोब्जेनासनं दद्यान्मूर्तिमूलेन कल्पयेत्. १२॥ आवात्स्य पूजयेत्तस्यां देवीमावरणैः सह. अं
 गैरावरणपूर्वं द्वितीयं युग्मशः स्वरैः. १३॥ अष्टवर्गैस्तृतीयं स्यात्छक्तिभिरनंतरं. पंचमं मातृभिः प्रोक्तं षष्ठं लोकेश्वरैः स्मृतम्. १४॥
 विभक्तिसंयुक्तानि ध्यानमाह. पंचाशक्षिपिरिति. अक्षः अक्षमालागुणं विश्रुत्ककुदिन् अपरगले. मातृकां बुजं वर्णयति व्योमेति. अष्टदलं पद्मं वीक्ष्य तत्कारिका
 पांच्योमः हकारः इन्द्रः सकारः. औस्वरूपं रसनाविसर्गः. ततश्चापमर्थः. एतैः संपीडितं वीजं कारिकायां ह्यौ. इति विलिखेदिति. अचामिति. स्वरयुग्मकैः स्फु

अष्टयत्रेषुकादिलांताना। अष्टवर्गकां आशासिति। पद्मादहिः भूपुरंतस्याभ्यंतरे पूर्वादिविस्तृलांतो वकारः। अस्त्रिषु कोरोष आग्नेपादिषु लांगलिः टकारः। एवं कृते ता
दक्षपक्षांतरकर्णिकाया देवीं च पूजयेदित्यर्थः। आधारशक्तिमित्यारभ्य साधकः तमइत्यंतो ग्रंथः। अथादिपूर्वकं मातृकापादशविधन्यासान्क्रमेण वक्तुमारभते।
लोकपालायुधैः प्रोक्तं वज्राद्यैः सप्तमंततः। विधिनानेन वर्णेशीमुपचारैः प्रपूजयेत्॥१५॥ व्यापिनी लापिनी पश्चात्पाविनी कुेदिनी
तथा। धारिणी मालिनी भूयो हंसिनी शंखिनी स्मृता १६ शुभाः पत्रेषु संपूज्या भूताः शृंगरापस्तकाः। ब्राह्मी माहेश्वरी भूयः कौमा
री वैष्णवी मता वाराह्यनंतरे द्राणी चामुंडा सप्तमी मता। अष्टमी स्यान्महालक्ष्मीः प्रोक्ताः स्युर्विष्णुमातरः। १७ दंडकमंडलुं पश्चादक्ष
सूत्रमथामयं। विभ्रती कनकच्छापा ब्राह्मी कृष्णाजिनोज्वला १९ शूलं परश्वधं सुदृंदुं दुभिं नृकरोटिकां। वहंती हिमसंकाशाध्ये
यामाहेश्वरी शुभा॥२०॥ अंकुशं दंडखट्वांगौ पाशं च दधती करैः॥ वंधूकपृष्ठसंकाशा कौमारी कामदापिनी॥२१॥ चक्रं घटांकपा
लं च शंखं च दधती करैः॥ तमालश्यामलाध्ये या वैष्णवी विभ्रमोज्वला॥२२॥ मुशालं करवालं च खेटकं दधती हलं॥ करैश्चतुर्भिर्वीरा
हीध्ये या कालघनकविः॥२३॥ अंकुशं तोमरं विद्युत्कुल्लिशं विभ्रती करैः॥ इंद्रनीलनिभे द्राणीध्ये या सर्वसमृद्धिदा॥२४॥ शूलं कृपापां
नृशिरः कपालं दधती करैः॥ मुंडस्रज्जडिताध्ये या चामुंडा रक्तविग्रहा॥२५॥ अक्षस्रजं वीजपूरं कपालं पंकजं करैः॥ वहंती हेमसंकाशाम
हालक्ष्मीः समीरिता॥२६॥ पूजयेन्मातृकामित्यं नित्यं साधकः सततमः॥ न्यसेत्सर्गान्वितां सृष्ट्या नत्वा देवीं यथाविधि॥२७॥ सर्गाविहं
तिकां न्यसेत्तु डार्णाद्यां स्थितिर्वर्त्मना॥ विद्यात्पूर्वदितां विद्यानृष्यादीने गसंयुतान्॥२८॥ ध्यायेद्दूर्गे शरीरं मंत्रवत्तमेन समन्वितां
॥ सिंहं रक्तातिममिताभरणां त्रिनेत्रां विद्याक्षसूत्रमृगयोतवरंदधानां॥ पार्श्वस्थितां भगवतीमपि कांचनांगीं ध्यायेत्कराजधृतपस्त
कवर्णमालां॥ २९॥ न्यसेत्सर्गां तमित्यादिना ता रोत्याभिः पंचाशत्कलाभिः तार्तिपं त्रिपुरामंत्रचरमवीजं। तद्दीजं सर्वसधानुसंप्राप्तोति सप्रधातुप्राणश

किं आत्मपुतान्पादिदशवर्णान् उक्तस्यानेषु न्यसेदिति ॥

शान्तिः
१०
२६

अभ्यर्चनादिकं सर्वविदध्यात्पूर्ववर्त्मना॥विंदयुक्तामिमंन्यस्येत्संहृत्यात्प्रतिलोमतः॥३०॥विद्यात्पूर्वोदिताविद्यानृष्यादीनंगसंयुतानध्ये
पावर्णमयेप्रीठेदेवीवाग्वत्तभाशिवा ३१॥अक्षस्रजंहरिणपोतमुदग्रटंकंविद्याकरैरविरतंदधतीत्रिनेत्रां॥अर्द्धदमौलिमरुणामरविंद
वासांवर्णेश्वरींप्रणामतस्तनभारनम्रां॥३२॥न्यासार्चनादिकं सर्वकुर्यात्पूर्वोक्तवर्त्मना॥तारोत्याभिकलाभिस्तान्यसेत्साधकसतमः३३
वर्णाद्यास्तारसंयुक्तान्यस्तव्यास्तानमोन्विताः॥ऋषिःप्रजापतिश्चंदोगायत्रंसमुदाहृतं॥३४॥कलात्मावर्णजननीदेवताशारदास्मृ
ता॥ह्रस्वदीर्घांतरगतैःषडंगप्रणवैःस्मृतं॥३५॥हस्तैःपद्मरथांगंगुणमयहरिणोपस्तकंवर्णमालां॥टंकंशुभ्रंकपालंवरममृतलसद्भ्रम
कुंभंवहंतीं॥मुक्ताविद्युत्यपोदस्फटिकनवजपाबंधुरैःपंचवक्त्रैस्त्र्यक्षैर्वक्षोजनम्रांसकलशशिनिभांशारदांतानमामि॥३६॥अर्चयेदु
क्तमार्गेणशारदांसर्वकामदां॥तार्त्तियपूर्वांतान्यस्येन्नमोंतोरुद्रसंयुतां॥३७॥सधातुप्राराशक्त्यात्मयुक्तायादिषुतेत्रमात्र॥ऋषिःस्याद्
क्षिणामूर्तिर्गायत्रंकुंदईरितं॥३८॥अर्धनारीश्वरःप्रोक्तोदेवतातंत्रवेदिभिः॥हसाषट्दीर्घयुक्तेनकुर्यादंगानिदेशिकः॥३९॥बंधूकंकांचि
ननिभंरुचिराक्षमालांपाशांकुशौचवरदंनिजवाहदंडैः॥विभ्राणमिंदुशकलाभरणंत्रिनेत्रमर्द्धीविकंशमनिशंवपुण्णयामः॥४०॥
पूर्वोक्तेनैवमार्गेणपूजयेत्तथाविधि॥स्मराद्यामातृकांन्यस्येत्केशवादिनमोन्वितां॥४१॥सधातुप्राराशक्त्यात्मयुक्तायादिषुविष्णवः॥
ऋषिःप्रजापतिःप्रोक्तोगायत्रंकुंदईरितं॥४२॥अर्द्धलक्ष्मीहरिःसाक्षादेवतात्रसमीरिता॥दीर्घयुक्तेनबीजेनषडंगानिसमाचरेत्॥४३॥
हस्तैर्विभ्रत्सरसिजगदाशंखचक्राणिविद्यापद्मादर्शोकनककलशंमेघविद्युद्विलासं॥वामोतुंगस्तनमविरलाकल्पमास्त्रेधलोभादेकीभू
तेवपुरवतुवःपुंडरीकाक्षलक्ष्म्योः॥४४॥अत्रार्चनादिकं सर्वप्राग्वन्मंत्रीसमाचरेत्॥शक्तिपूर्वतनौन्यस्येन्मातृकामंत्रवित्तमः॥४५॥ऋषिः
शक्तिःस्मृतंकुंदोगायत्रंदेवतावधेः॥संप्रोक्ताविष्णुजननीसर्वसौभाग्यदायिनी॥४६॥दीर्घोर्द्धदुयुजांगानिकुर्यान्मायात्मनाबुधः॥उद्यत्को
टिदिवाकरप्रतिभद्योतुंगोरूपीनस्तनीवद्धार्द्धकिरीटहाररसनार्मजीरसंशोभिता॥विभ्राणाकरपंकजैर्जपवरींपाशांकुशौपुस्तकंदिश्याद्दोजग

॥४७॥विनयनापद्येतिषस्मासुखं॥४८॥

रामः
२६

पुरोदितेन विधिना देवीमन्त्रहमर्चयेत् ॥ न्यसेच्छीवीजसंपन्नामातृकां विधिना तनौ ४८ ऋषिर्भृगुस्मृतं तुंदो गायत्रं देवता स्मृता ॥ समस्तं
 पदमादिर्जगतां नापिका बुधैः ४९ प्राक्प्रसुतेन वीजेन कुर्यादंगानि साधकः ॥ विद्युद्दामसमप्रभां हिमगिरिप्रख्यैश्चतुर्भिर्गजैः ॥ शुंदादं
 उस्मृद्धतामृतघटैरासिच्यमाना मिमो ॥ विभ्राणां करपंकजैर्जपवटीं पद्मद्वयं पुस्तकं ॥ भास्वद्रत्नसमुज्ज्वलां कुचनतां ध्यायेन्जगत्सा
 मिनी ५० आराधयेदिमां प्रोक्तवर्त्मना कुसुमादिभिः ॥ न्यसेत्स्मराद्यां वपुषि मातृकामंगलप्रदां ५१ ऋषिः संमोहनः प्रोक्तं शुंदो गायत्र
 मुच्यते देवतामंत्रिभिः प्रोक्ता समस्तजननी परा ॥ ५२ स्मरेण दीर्घयुक्तेन विदध्यादंगकल्पनां ॥ बालार्ककोटिरुचिरं स्फटिकाक्षमालां कोदं
 उमिषु जनितं स्मरपंचवाणान् ॥ विद्यां च हस्तकमलैर्दधतीं त्रिनेत्रां ध्यायेत्समस्तजननीं नवचंद्रचूडाम् ५३ अर्चनादिक्रियाः सर्वाः प्रोक्ताः
 पूर्वविधानतः ॥ शक्तिश्रीकामवीजाद्यां देवीं वर्णतनुं भजेत् ॥ ५४ ॥ ऋषिः पूर्वोदितं शुंदो गायत्रं देवता बुधैः ॥ संमोहनी समुद्दिष्टा सर्वलोचन
 शंकरा ५५ आवर्तितैस्त्रिभिर्वर्जैः षडंगानि प्रकल्पयेत् ॥ ध्यायेत्पद्मद्वयलयेषु सरासपाशान् पद्मद्वयं कुशशरान् च पुस्तकं च आविभ्रंतीं नि
 जकरैररुणां कुचार्तो संमोहनीं त्रिनयनां तरुणोदचूडाम् ५५ यजेदावरणैः सार्द्धं उपचारैः सुशोभनां ॥ प्रपंचयागं वक्ष्यामि सच्चिदानंदसि
 द्धिदं ५६ वेदादिशक्तिरजपापरमात्मा महामनुः वह्नेर्जोषा च कथिता पंचमंत्राः शुभावहाः ५७ तारशक्त्यादिकां न्यस्येदजपात्मदिशं तिकां ॥ मा
 तृकामुक्तमार्गेण सृष्ट्या देहे विधानवित् ॥ ५८ ॥ ऋषिर्ब्रह्मा समुद्दिष्टं शुंदो गायत्रमीरितं ॥ समस्तवर्णसंख्याप्रपंचं तेजोस्य देवता ५९ साहाय्यैः पंचम
 नुभिः पंचांगानि प्रकल्पयेत् ॥ अस्त्रं दिक्षु बुधः कुर्याद्भूये हरिहराक्षरैः ६० तारादिपंचमनुभिः परिचीयमानं मानैरगम्यमनिशं जगदेकमूलं ॥ सच्चित्त
 मस्तगमनश्चरमच्युतं ततेजः परं भजतसां द्रसुधां सुराशिं ६१ पंचभूतमपावर्णोऽवर्गं भ्यः प्रागुदीरितं ॥ तस्माद्भूतान्द्रियात्मानः प्रपंचतन्मयं वि
 दुः ॥ ६२ ॥ देहोऽपि तादृशस्मिन्न्यसेद्वर्णां न्विलोमतः ॥ ततस्तस्यानयतान्मन्त्री जुहुयात्परतेजसि ६३ एवं वर्णमयं होमं कृत्वा दिव्यतनुं भवेत् ॥ न्यस्य
 मन्त्री यथान्यायं देहे विष्वस्य मातरम् ६४ जपेन्मन्त्रान् भजेद्देवान् न्यजेदग्निमनन्यधीः ॥ द्रव्यैश्च जुहुयाद्ग्रीमं च वितं च वेदितैः ६५ अश्वत्थोदं वरप्रस

न्यत्रोद्यसमिधस्तिलाः सिद्धार्थपापसाज्या निद्रया
 यथैविदुर्बुधाः ६६

शा. ति.
टी. गू.
२७

॥ कथं। पंचगात्मनेन प्रशुतिं असगात्मनेन मइत्येव मन्यत्रापि प्राणात्मने शक्त्यात्मने। आत्मने। अस्त्यादिप्रकारेण ॥ हं सेति। हं संहृदयाय नमः। हं
सीशिरसे स्वाहा इत्यादि प्रकारेण। स्मरन्त्यं कामवीजाद्यं सद्या न्वितमित्युक्तार्थः। आविवीजेन कामवीजेन स्मरन्त्या नृपुनरपि कामवीजाद्यो नृपुनरं पुनरुक्तं इदं
नो प्रपंचयागाख्यां न्या समाह। वेदादीति। प्रणावः अक्षराणां कथं प्रपंचयागत्वमित्याशंक्याह। अक्षराणां प्रपंचात्मकत्वात्। तदात्मकत्वं प्रुक्तमित्याह। पंचम
अमीभिर्जुह्यात्तदं तदं देवा समाहितः। सर्वात्कामानवाप्नोति परं सिद्धिं च विंदति ६७ एभिर्कसहस्राणि हुत्वा मंत्री विनाशयेत्। रि
पून्सुद्रग्रहान्भूतान्ज्वरान्कायांश्च पन्नगान्। ६८ मंत्राणामपथावृत्तिप्रतिपत्तिस्तु भवाम्। विकारान्ताशयेदाशु होमो यं समुदीरि
तः ६९ एभिस्त्रिमधुरोपेतैर्जुह्यात्तदं तदं देवा समाहितः। अचिरादेव स भवेत्साक्षाद्भूमिपुरंदरः ७० अमीभिः साधको हुत्वा वश्यादीनपि सा
धयेत्। हुत्वा लक्षंतिलैः शुद्धैर्मुच्यते सर्वपातकैः ७१ पायसान्नेन जुह्यान्मन्त्री सर्वसमृद्धये ॥ पद्यानां लक्ष होमेन महतीं श्रियमा
प्नुयात् ७२ घृतेन जुह्यात्तदं तदं देवा समाहितः। जातीकुसुमहोमेन सर्वलोकवशं नयेत् ७३ संशो धितैस्त्रिमध्वैर्तेलवरीलै
स्समानतः ॥ जुह्याद्गुलिकां कृत्वा वशयेत्सर्वमंजसा ७४ लिखित्वा पत्रखंडेषु मातृकाराणां नृपकृपयका अभ्यर्च्य जुह्याद्दुहोतत्प
त्राक्षरमुच्चरन् ७५ अभिचारहरो होमः सर्वरक्षाप्रसिद्धिदः। सहस्रहोमे वितरेद्दक्षिणान्निष्कमानतः ७६ अर्द्धचाशक्तिं तोदुद्या
द्यथोक्तं फलमाप्नुयात् ॥ अन्यथा सप्तसंजमं पिवेत्प्रातर्दिने दिने ७७ सलिलं स भवेद्वाग्मीलभते कवितां परं। ब्राह्मीरसे वचा कल्कप
यसा विपचेद्दुतं ७८ अयुतं मातृकाजप्रमर्चितं च विधानतः। पिवेत्प्रातः समेधा वी भवेद्वाक्पतिसतमः ७९ ब्राह्मी सहस्रसंजमा वचा
वाययसा पिवेत्। स लभेन्महतीं मेधाम चिरान्तात्र संशयः ॥ ८० ॥ ८१ तेत्यादिना। तेजसि परमात्मनितं त्रस्थानसहितान् वर्णान् जुह्याद्दुप
संहरेदित्यर्थः फलमाह। एवमिति। एवं न्या संकृत्वा किं कुर्यादित्यत आह। न्यस्येति। एवं वर्णन्यासात्मकप्रपंचयागमभिधाय। अधुना वक्ष्यमाणं द्रव्यैर
ग्रीहोमप्रकारं तत्फलं चाह ॥ द्रव्यैश्चेति अश्वत्थेत्यादिना। एभिर्द्रव्यैस्तेरेव पंचमंत्रैः ॥ कृतलक्षणा इत्यस्य प्रकारमाह ॥ सर्वात्कामानिति। फलसारा एषाह।
एभिरित्यादिना। एककलशाभिषेकप्रकारं तत्फलं चाभिधाय नवकलशाभिषेकं तत्फलं च वक्तुमारभते ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

रामः
२७

पूर्वोक्तमंडलमित्यादिना॥उतरोग्रंथःस्यार्थः॥मात्रिकामंत्रसाधितपञ्चविधानमाह॥सोमसूर्यत्यादिना।स्वराद्यक्षरसंख्यपाषोडशपंचविंशतिदशसंख्यपारत्यर्थः
 पूर्वोक्तपंकजंकृत्वाकुंभं संस्थाप्य पूर्ववत्।काथेन पूरयेन्मंत्री पथावतक्षीरशाखिनां ८१ अष्टगंधं विलोड्यास्मिन्नवरत्नसमन्विते॥
 आवात्य पूजयेद्देवीमातृकासुक्तमार्गतः ८२ सहस्रसाधितैस्तोषैरभिषिंचेत्प्रियं नरं॥भानुवारे शुभे लग्ने ब्राह्मणानपि भोजयेत् ८३
 गुरवे दक्षिणां दद्याद्भक्तिपूतः स्वशक्तितः।रक्षाकरं विशेषेण कृत्वा द्रोहोपशान्तिदं ८४ ऐश्वर्यपूजननंपुंसां सर्वसौभाग्यसिद्धिदं।अ
 भिवेकमिमं प्राहुर्विश्वसंमोहनं परं ८५ पूर्वोक्तमंडलंकृत्वा मंत्री नवपदान्वितं।मध्यादिस्थापयेत्तु पदेषु कलशान्नव ८६ तंतुभिर्वेष्टि
 तान् शुभान्वहिश्चंदनचर्चितान्॥सुधूपवासितान् मंत्रोद्वासात् समन्वितान्॥८७॥आर्घ्यं शुद्धतोषैस्तान्वेष्टयेदं शुक्लैस्तुतान्।मुक्ता
 माणिक्यैर्वैद्यैर्गोमेदान्वज्रविडुमै ८८ पुष्परागमरकतगरुडोद्गारमेव च।उक्तानि नवरत्नान्वितेषु कुंभेषु निक्षिपेत् ८९ विष्णुकोतामि
 द्रवस्त्रीदेवीं दूर्वांश्च निक्षिपेत्॥स्थापयेत्कुंभं त्रैलोक्यकोमलं श्रुतपल्लवान् ९० विन्यसेदक्षतोपेतांश्च फलांश्च फलान्वितान् मध्ये कुं
 भं समा राध्य देवीं मंत्री वृषादितः ९१ अर्चयेद्विष्णु कुंभेषु व्यापिन्याद्याः पुरोदिताः।वर्गमंत्रयुताः प्रोक्तलक्षणाः सर्वसिद्धिदाः ९२
 शर्करा घृतसंयुक्तपापसंचनिवेदयेत्।सृष्ट्वा कुंभान् कुशैर्विहान् जपेत्साग्रशतं शतं ९३ अभिषिंचेद्दिलोमेन साध्यं तं दत्तदक्षिणां॥
 सर्वपापक्षयकरं शुभदं शांति सिद्धिदं ९४ कृत्वा द्रोहादिशमनं सौभाग्यश्रीजयप्रदं॥पुत्रप्रदं च वंध्यानामभिषेकमिमं विदुः ९५
 ज्वरार्तस्य परः स्थित्वा जपेत्साग्रं सहस्रकम्॥ज्वरानशयति तस्याश्च सुद्रुतग्रहा अपि ९६ परतेजसि संचिंत्य शुभं स्वतः सुधामया
 विधुर्विद्यां जपेद्योगो विषरोगविनाशकः ९७ वलीपलितरोगघ्नः सुतिपासाप्रनाशनः।पुष्टिदः सर्वसौभाग्यदायी लक्ष्मीशुभः प्र
 दः ९८ सोमसूर्याग्निरूपाः स्युर्वर्णा लोहत्रयं तथा॥रौप्यमिंदुः स्मृतो हेमसूर्यस्ताम्रं हुताशनः ९९ लोहभागा समुद्दिष्टाः स्वराद्य
 क्षरसंख्यया।ते लोहैः कारयेन्मुद्रा असंकलितसंगताम् १००॥अधुना नवरत्नमयमुद्रिकाविधानं तत्फलं च निरूपयति।तस्य नववर्ण
 वर्गमय नवग्रहरूपिणीं प्रतिपादयतीह विभजेन्मातृकामित्यादिना।मात्रिका पत्रमाह ॥ १०० ॥

11. 4. 1964

शा. ति.
गी. गू.
२८

तार्तीयो ज्वलकर्णिके वि॥ अस्मैत्याख्यानं प्रयोगवत्कृतं॥ व्योमं द्वित्यसं ग्रहाधिकारात्तत्र पुनर्निरूप्यते॥ इति गृहार्थदीपिकायां षष्ठः पटलः॥ पंचाशद्वर्णमातृका
मंत्रविधानानंतरं द्विचत्वारिंशद्वर्णात्मकभूतलिपिसंज्ञकमातृकामंत्रविधानं कथयितुं नववर्गात्मकत्वात्तस्य प्रथमं नववर्गं विभजते॥ पंचह्रस्वेत्यादिना॥
साग्रं सहस्रं संजप्य स्पृष्ट्वा तां जुहुयात्ततः॥ तस्यां संपातयेन्मन्त्री सर्पिषा पूर्वसंख्यया १०१ निक्षिप्य कुंभेतां मुद्रामभिषेकोक्तवर्त्मना
आवात्य पूजयेद्देवीमुपचारैः समाहितः १०२ अभिषिच्य विनीताय दद्यात्तां मुद्रिकां गुरुः॥ इयं रक्षसुद्रोगविषज्वरविनाशि
नी १०३ व्याघ्रचोरमृगादिभ्यो रक्षां कुर्याद्विशेषतः॥ युद्धे विजयमाप्नोति धारयन्मनुजेष्वरः॥ १०४ विभजेन्मातृकां मन्त्री नववर्गान्य
थात्रमात् अष्टावष्टौ स्वरास्पर्शा पंचशो व्यापका अपि १०५ नववर्गाः समुत्पन्नानवरत्नेष्वराग्रहाः॥ अर्के दुरतश्च गुरुभृगुमं
दाहिकेतवः १०६ माणिक्यं मौक्तिकं चारुविद्रुमं गारुडपुनः॥ पुष्करांगलसुहृज्जनीलंगौ मेदकं शुभं १०७ वैदूर्यं नवरत्नानि मु
द्रांतैः कल्पयेच्छुभाम्॥ जपहोमादिकं सर्वं कुर्यात्पूर्वोक्तवर्त्मना १०८ यो मुद्रां धारयेदेनां तस्य सुर्वशा ग्राह्याः॥ वर्द्धते तस्य सौभा
ग्यं लक्ष्मीरव्याहता भवेत् १०९ कृत्याद्रोहा विनश्यंति नश्यंति सकला पदः॥ रक्षोभूतपिशाचाद्याने शंते तं भयाकुलाः॥ ११०
उपर्युपरिवर्द्धंते धनरत्नादिसंपदः॥ तार्तीयो ज्वलकर्णिकं स्वरयुगैराविर्भवत्केसरं॥ वर्गो ह्यसि वसुष्ठुदं वसुमती गेहेन संवेष्टि
तं ताराधीश्वरवारिवर्णविलसद्दिक्कोरा संशोभितं॥ पंचवर्णतनोः पदं निगदितं सर्वमयघ्नं परं १११ इति श्रीशारदातिलके षष्ठः
पटलः ८ अथ भूतलिपिं वक्ष्ये सुगोप्यामतिदुर्लभां॥ यां प्राप्य शंभो मुनयः सर्वां क्त्वा मात्प्रयेदिरे १ पंचह्रस्वाः संधिवर्णा व्योमे रा
ग्निलं धराः॥ अत्यमाद्यं द्विती पंचचतुर्थं मध्यमं क्रमात् २ पंचवर्गा क्षराणि सुर्वो तश्चेतंदभिः सह॥ एषा भूतलिपिः प्रोक्ता द्विचत्वा
श्रयमत्र निगूढाः॥ पंचह्रस्वाः॥ अइउः ऋऌः॥ संधिवर्णाः॥ एऐओऔ॥ व्योमे राग्निलं धरा॥ धरा लकारः॥ ततश्चायमर्थः॥ कवर्गस्यांतं ३॥ रिंशदक्षरैः ३
कारः॥ आद्यं ककारः॥ द्विती पंस्वकारः॥ चतुर्थं घकारः॥ मध्यमं गकारः॥ ततश्च डः क ख घ ग इति॥ चतुर्थं वर्गः॥ एवमन्यत्रापि अत्यमाद्यमिति॥ योज्यां ज च कु ज म

पंचमवर्गः रामः २५

[illegible]

शषसुनवमवर्गः॥एवंनववर्गात्मिकाभूतलिपिः॥नववर्गाद्यक्षराणिदर्शयति॥आयंवरणं॥अत्राप्ययंनिगूढः॥अष्ट
वरणीःआकाशोर्णःहकारःअकारश्चएकारश्चअंवरणिचुआयंवरणीः॥संधौकृतेआयंवरणीइतिभवति।वर्गाणांपंच
क्षराश्चउज्ज्वलानमाःशशिःसंयुताः॥शशिःसकारः॥तत्संयुतावर्गादिवर्णावेदितव्याः॥आकाशवायुवह्निवारिष्ट्थीमपत्वर्गवर्णाना
म्

आयं वरार्णवर्गार्णः पंचमाः शार्णसंपुताः ॥ वर्गाद्या इति विज्ञेयानववर्गः स्मृताश्च ॥ ४॥ व्यामराग्रजलसा
णीवर्गवर्णान्यथ कूविदुः द्वितीयवर्गभूर्नस्यान्नवमेन जलंधरा ॥ ५॥ विरंचिविष्णुरुद्राश्चिप्रजापतिदिगीश्वराः क्रियादिशक्तिस
हिताः क्रमात्सुवर्गादेवताः ६ ऋषिः स्याद्दक्षिणामूर्तिर्गायत्रं छंद इति ॥ देवता कथिता सद्भिः साक्षाद्दर्शनीपरा ७ हादिषड्वर्ग
कैः कुर्यात्पुण्ड्रं गानिसजातिभिः ॥ अध्यापेत्त्रिपितरोर्मूले देवीं तन्मपपंकजे ॥ ८ ॥ वावदंति सुधियो वृक्षं नित्यं वर्णमयं शुभं ॥ परसंविन्महा
वीजं विंदुनादमहाशिफं ॥ ९ ॥ पृथिव्यक्षरशाखाभिः सर्वाशासु विजृम्भितं ॥ सलिलाक्षरपत्रैः स्वैः संछादितजगत्त्रयं ॥ १० ॥ वह्निवर्णा
कुरेशं प्ररत्नैरिव सुरद्रुमं ॥ मरुद्वर्णलसत्पुष्पैर्द्योतयंतं वपुः श्रियं ॥ ११ ॥ आकाशार्णफलेन म्रंसर्वभूताश्रयं परं ॥ परामृतास्य मधु
भिः सिंचंतं परमेश्वरं ॥ १२ ॥ वेदागमादिभिः क्लृप्तं समुन्नतिमनोहरं शिवशक्तिमयं साक्षात्छायाश्रितजगत्त्रयं ॥ १३ ॥ एतमाश्रित्य
मुनयः सर्वान्कामानवाप्नुयुः ॥ अंकोन्मुक्तशार्णककोटिसदृशीमापीनतुंगस्तनीं चंद्रार्द्धांकितमस्तकां मधुमदादालोलनेत्रयां वि
भ्राणामनिशंचरं जपवंशीविद्यां कपालकरैः ॥ राट्यां यौवनगर्वितां लिपितनुं वाणीश्वरीमाश्रये ॥ १४ ॥ आधारदेशे धिष्टानेनाभौ हृदि
गले पुनः ॥ विंदौ नादेततः शक्त्यां शिवे देशिकसतमः ॥ १५ ॥ प्रत्येकं क्रमेण दर्शयति ॥ व्योमेत्यादिना ॥ तर्हि एवमेव वर्गवर्णानां प्रत्येकं बोद्धव्यं नेत्या
ह ॥ द्वितीयवर्ग इति ॥ तत्र भूवाचकाक्षरं नास्ति तस्याक्षरस्वतुष्टपात्मकत्वात् नवमेशकारादिवर्गे तस्य चक्षरात्मकत्वात् तत्र जलवाचकधरावाचकाक्षरे न लहादिष
ड्वर्गकैरिति नववर्गमध्ये हा उ ऋ ऌ ऋणानमाक्षरादिवर्गे निर्गदव्याख्या नमपरम् ॥ अंकोन्मुक्तं कलंकरहितमित्यर्थः ॥ मधुमदात् आसवमदात् विद्यापुस्तकं अका

गदिष्काशं तान् । आदिवर्गह्यात्मकं न वस्वशणान्यास
स्यानान्याह ॥ १४ ॥

आधारेत्यादिना। अधिष्ठाने लिंगो विंदौ ललाटस्थाने। नादौ मूर्ध्नि। शक्त्यां तस्मादुपरि। शिवे द्वादशांते। तृतीयवर्गाक्षरन्यासमाहा। अग्रमूलेत्यादिना। अत्रायं निगू-
ढः। उकारमंगल्यग्रे। ककारे बाहुमूले। खकारमुपमूले कोपरसंधौ इत्यर्थः॥ घकारमंगलिमूलेषु। गकारमध्यमशिखे। अंगुष्ठमूलमित्यर्थः॥ एवं वर्गचतुष्टय-
स्या मकारं जठरे। दक्षिणायां र्ध्वोपकारं इतरे। फकारं नाभौ। भकारं शाखाक्षरत्रयात्मकं अवशिष्टस्य न्यासस्थानान्याहायथाक्रमं गत्ये॥ हृदि मूर्ध्विलेति। स-

नवाधारेषु विन्यस्य स्वराज्जवयथाविधि। हादिवर्णोक्तनौन्यस्ये नुखे ऊर्ध्वदितः सुधीः॥ १६॥ ऊर्ध्वमाहेंद्रयाभ्योदक्पश्चिमेषु समा-
हितः। दोः पत्सु पंचवर्णाणां वर्णो न्देशिकसत्तमः॥ १७॥ अग्रमूलोपमूलाग्रमध्यदेशक्रमेण तु॥ जठरे पांश्वयुगले नाभौ पृष्ठे समाहि-
तः॥ गत्य हतभूदलेन्यस्ये तशादिवर्णत्रयं क्रमात्॥ स्रष्टां सर्गावसानास्यास्थितौ वह्निमस्त्ययः॥ १८॥ वियद्भूमि क्रमान्यस्ये द्विंद-
सर्गावसानिकां। संहतौ प्रतिलोमेन विन्यसे द्विंदुभूषितां॥ २०॥ आगमोक्तेन मार्गेण दीक्षितः साधकोत्तमः॥ लक्ष्म्यस्ये च जपे तावद्-
युतं जुहुयात्तिलैः॥ २१॥ पूजयेदन्वहं देवीं पीठे प्रागेरिते सुधीः॥ वर्णाब्जे नासनं दद्यान्मूर्तिमूलेन कल्पयेत्॥ २२॥ देवीं संपूजयेत्तस्यामं-
गाद्यावरणान्यजेत्। आदावं गावृत्तिः पश्चादं विकाद्याभिरीरिता॥ २३॥ द्वितीया मातृभिः प्रोक्ता तृतीया अष्टशक्तिभिः॥ चतुर्थी पंचमी
प्रोक्ता द्वाविंशच्छक्तिभिः पुनः॥ २४॥ चतुःषष्ट्या स्मृता षष्टी शक्तिभिर्लोकनायकैः॥ सप्तमी पुनरंतेषां मस्तैः स्यादष्टमावृत्तिः॥ २५॥ ए-
वं पूज्या जगद्धात्री श्रीभूतलिपिदेवता॥ स्थानेषु तेषु विधिवदभ्यर्च्य गानि पूर्ववत्॥ २६॥ अं विकावाग्भवी दुर्गा श्रीशक्तिश्चोक्तलक्षणाः
। ब्राह्म्याद्याः पूर्ववत् प्रोक्ताः कराली विकराल्युमा॥ २७॥ सरस्वती श्रीदुर्गे षालक्ष्मी श्रुत्यो स्मृतिर्धृतिः॥ अद्भ्यमेधामतिः कांतिः आर्याः षो-
डशशक्तयः॥ २८॥ ९९ छिन्याससमये वर्णाविसर्गयुक्तान्यसेत्॥ स्थिति न्याससमये तानेव विंदुविसर्गयुक्तानपि॥ वह्निवर्णं प्रथमं॥ अनंतरं वायुवर्णं त-

तो जलवर्णं ततश्चाकाशवर्णं पुनर्भूवर्णं इत्येवं प्रकारेणान्यसेत्॥ कथं खः कघडः गः॥ एवं मन्यत्रापि बोध्यं। संहतिन्याससमये प्रतिलोमेन विंदुयुतं क-
थं डं घं गं खं कं। इति तस्यानेषु न्यसेत्॥ एवमन्यत्रापि निगद्व्याख्यातमपरं॥ पंचक्रियाविशेषां श्रुत्वा कर्मणि साधयेदित्युक्तम्॥ ० ॥ ॥

खड्गखेटकधारिणः श्यामाः पूज्याः स्वलेकताः ॥ विद्याहीयुष्टयः प्रज्ञासिनीवालीकुहः पुनः ॥ २९ ॥ रुद्रावीर्यप्रभानंदास्यात्योषाकृद्धिरा
 शुभा ॥ कालरात्रिर्महारात्रिर्भद्रकालीकपर्दिनी ३० ॥ विकृतिर्दंडिमुंडिन्यौ सेंदुखंदाशिखंडिनी ॥ निभुंभभुंभमथनीमहिषासुरमर्दिनी ३१
 इंद्राणीचैवरुद्राणीशंकरार्द्धशरीरिणी ॥ नारीनारायणीचैवत्रिशूलिन्यपिपालिनी ॥ ३२ ॥ अंविक्काह्लादिनीचैवदात्रिंशच्छतमः सिताः चक्र
 हस्तापिशाचास्याः संपूज्याश्चारुभूषणाः ॥ ३३ ॥ पिंगलाक्षीविशालाक्षीसमृद्धिर्दृष्टिरेवच ॥ अद्वास्वाहास्वधाभिख्यामापासंज्ञावसुंधराः ३४ ॥ वि
 लोकधात्रीसावित्रीगायत्रीत्रिदशेश्वरी ॥ सुरूपावहुरूपाचस्कंदमाताचतुष्ट्रिपा ॥ ३५ ॥ विमलाचामलापश्चादरुणीपुनरारुणी ॥ प्रकृति
 विकृतिः सृष्टिः स्थितिः संहतिरेवच ॥ ३६ ॥ संध्यामातासतीहंसीमर्दिकापरदेवता ॥ देवमाताभगवतीदेवकीकमलासना ॥ ३७ ॥ त्रिमुखीसप्तमु
 ख्यान्यासुरासुरविमर्दिनी ॥ लंबोष्ठीचोर्द्धुकेशीचवहूशीर्षाचैकोदरी ॥ ३८ ॥ रथरेखाहूपापश्चाच्छिरेखातथापरा ॥ गगनवेगापवनवेगावेगा
 चतदनंतरा ॥ ३९ ॥ ततोभुवनपालाख्याततः स्यान्मदनातुरा ॥ अनंगानंगमदनातथैवानंगमेखला ४० ॥ अनंगकुसुमाविश्वरूपासुरभंपकरी ॥ अक्षो
 भ्यासत्यवादिन्यौवज्ररूपाश्चित्रता ॥ ४१ ॥ वरदाख्याचवागीशाचतुः षष्टिः समीरिताः ॥ चापवाणधरासर्वाज्वालाजिह्वाः समीरिताः ॥ ४२ ॥ दंष्ट्रिण्य
 श्चोर्द्धुकेश्यस्तायथ्योपक्रांतमानसाः ॥ सर्वाअरणासंदीप्ताः पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥ ४३ ॥ लोकेशाः पूर्ववत्पूज्यास्तद्वज्रादिकान्यपि ॥ इत्यंयः पूज
 येन्मन्त्रीश्रीभूतलिपिदेवता ॥ ४४ ॥ श्रीवाण्योः सभवेद्भूमिर्देवैरप्यभिवंद्यते ॥ कमलैर्यतंहत्वारजानंवशमानयेत् ॥ ४५ ॥ उत्पलेर्जुहपात्
 हन्महालक्ष्मीः प्रजायते ॥ पलाशकुसुमेर्हत्वावत्सरेशाकविर्भवेत् ॥ ४६ ॥ राजीलवराहोमेनवनितांवशमानयेत् ॥ मातृकोतानिकर्मोशिकु
 र्यादत्रापिसाधकः ॥ ४७ ॥ भूतलिप्यापुटीकृत्ययोमंत्रेभजतेनरः ॥ क्रमोक्रमात्शतावृत्त्यातस्यसिद्धोभवेन्मनुः ॥ ४८ ॥ सुषुप्तभुजगाकारंकुंडलीमध्य
 वर्त्मनासंगमप्यपरंस्थानंप्राणावित्तांपरामृतेः ४९ ॥ आवयेन्मूर्द्धिमूलांतंयोगोयंसर्वसिद्धिदः ॥ अन्यान्यस्तदेहसुतेजसाभासरोभवेत् ॥ ५० ॥ यं

शिशुशालाकर्मो
 शिशुशालाकर्मो
 शिशुशालाकर्मो

राम.
३०

ॐ ह्रीं क्लीं अष्टदलं पद्मं कमलं कृत्वा कारिकायां पकारद्वयं साक्षि अक्षि शब्देन रकारः अधर एकार इंदु खंड विंदु क्रमेणोतदत्तः। पकारद्वयं अंतश्चेतिलिखेत्ः पु
नस्तत्रैव कोपेश इति वा तत्सहं नम इति भवति॥ कोपेशाय नमः॥ इति सरूपमित्यन्येदलेषु अष्टसु वापुवर्णान् पकारेण पूर्ववत् सृष्टितान्। अंत्यदले लिखेत्॥ पञ्चवायुमंड
लेन वेष्टयेत्। एतद्वायुमंत्रं सम्यक् फलदं॥ वहेर्वीजमिति॥ रकारद्वयं श्रवणं उकारः सद्यः ओकारः अर्द्धेन्दु अनुस्वारः। क्रमेण संवध्यते। एतदुक्तं भवति॥ अष्टदले
विश्चरुं रं इति लिखेत्स्वरोः फट् इति रूपं हञ्चयेन्नम इति॥ ततश्च स्वरोः फट् नमः इति लिखेत्। छंदेषु वह्निवर्णान् वह्निपुटितान् पूर्ववत् साध्यनामाक्षरसाध्य

वहेर्वीजयुगं क्रमाच्छ्रवणसद्यां ह्रस्वकस्यात्स्वरौरोः फट् हन्मनुरेष मध्यविहितः पत्रेषु वह्न्युद्भवान् वर्णान् वह्निनिरोधितान् प्रविलि
खेत्साध्याक्षरैः पोषकै रंत्यंचात्पदलेखानुपूरणं भूर्जोदरे कल्पितं॥ ५४॥ शुभवारक्ष संयोगे लाक्षा कुंकुमनिर्मितं॥ रक्षा कृत्सर्व
भूतानां यंत्रमाग्रे पमीरितं ५५॥ घातकाक्षरमिश्रतत्कृतिकापां कुजोदये॥ चितांगारेण तद्वस्त्रे लिखितं नाशपेद्रिपुं ५६ नासाद्धेदुम
दं चतन्मनुष्यं तं साद्धेदुं तो विदुर्विध्वंते तु भुवे नमो निगदितो मध्ये मनुर्वारुणात्॥ वर्णान्यत्र पुटे पुवाक्षरपुटां साध्यस्य बंधवक्षरेण
लिख्याप्यपरेण वेष्टितमिदं यंत्रं भवेद्धारुणं॥ ५७॥ भूर्जपत्रे लिखेदेतत् रक्तचंदनवारिणा। वरुणाक्षोदयेत्साध्यं यंत्रं वशपादिकुड्मवेत् ५८
गंडो विंदुविभूषितो वसुमती स्यात्तादृशी गंडयो र्मध्यस्थौ तु जगो लुके नतिरिमं यंत्रं लिखेन्मध्यतः। मलांतान् चार्णपुटीकृतान् च सुमती
वर्णान् दलेषु लिखेत्सेवा वर्णयुता न्यथा विधिभुवोगे हेन संवेष्टयेत्॥ ५९॥ ज्येष्ठायां मुदिते सौम्ये मृदि गौरिकनिर्मितं॥ पार्थिवं यंत्रं
मचिरात्सर्वसुभककुड्मवेत्॥ ६०॥ गुत्थाद्गुत्थतरां नित्यां श्रीभूतलिपिदेवतां॥ यः सेवते शुभैः पुत्रैर्धनधान्यैश्च पूर्यते ६१ अत्रिर्वरु
णसंरुद्धो दवाग्वादिनिष्ठद्वयं॥ ६२ कोष्ठागताक्षरैर्लिखेत् अंत्यमक्षरमंत्यछंदे॥ अग्रिमंडलेन पद्मं वेष्टयेत्॥ इदमाग्रे पद्मं उक्तफलदं भवति॥ इत्यमेव

यंत्रं साध्य घातकाक्षरसहितं। अरि कोष्ठागताक्षरसहितं कृतिकायां भौमोदये चितांगारेण प्रतवस्त्रे लिखेत्॥ इदमुक्तफलदं॥ नासाद्धेद्वितीयनासारेण अर्द्धेन्दु अनुस्वारः
तद्वदं व्रं इति भवति॥ मनुष्यं वक्षमाणं यंत्रं तन्मंत्रमुद्धरति॥ अर्द्धेदुरिति अर्द्धेदु रनुस्वारतत्सहितः डं तं चतुर्थ्यतः। विधुस्वरूपं। पुनस्तदंते भवेत्स्वरूपं॥ ॥

नमस्तित्वरूपं अयं मंत्रः गृह्यदशकैः कमलं कृत्वा तत्कर्णिकायां विधुवे विधुभुवेन मस्तित्वलिखेत् ॥ तत्पत्रोदरे खवारुणान्वर्णान्वकारपटितान् पूर्ववद्वध्वर
सहितान् विलिख्य ॥ आश्वपरेण वेष्ट्य सम्यक् साधिते पथोक्तफलसिद्धिः ॥ गंडो विंदुरिति गंडः लकारः गविंदुभूषितः ॥ अनुस्वारसहितः ॥ वसुमती वीजं ग्लौं ॥ ता
दृशी विंदुमती गंडयोर्मध्यस्थो जगोर्गंडयोर्लैकारयोर्मध्ये जकारगकारौ लिखेत् ॥ कर्णिकामध्ये जकारगकारौ लिखेत् ॥ कर्णिकामध्ये लैग्लौं लैजं गं लै लुकेन मर
ति विलिख्य दलेषु लार्णा पटितान् वसुमती वर्णां न्साध्य सुसिद्धकोष्ठवर्णसहितान् लिखेत् ॥ अंत्यमंत्ये पलाशे पयं भूगृहेण वेष्टयेत् ॥ एतत्पार्थिवं पंचमस्तु विधि

वागीश्वर्यादशाणो पंमंत्रो वाग्विभवप्रदः ॥ ६२ ॥ ऋषिः करवो विराट्कुंदो देवता वाक्समीरिता ॥ शिरःश्रवणदृङ्नासा वदनांधुग
देधिमान् ॥ ६३ ॥ न्यस्याणो न प्राग्वदंगानि मातृकोक्तानि कल्पयेत् ॥ तरुणशकलमिंदोर्विभ्रती शुभ्रकांतिः कुचभरनमितांगी सन्नि
षसासिताञ्जे ॥ निजकरकमलोद्यत्ने खनी पुस्तकश्रीः सकलविभवसिध्यै पातु वाग्देवतानः ॥ ६४ ॥ दशलक्षं जपेन्मंत्रं दशांशं
जुह्यात्ततः ॥ पुंडरीकैः पयोभ्यक्तैस्तिलैर्वा मधुराद्युतैः ॥ ६५ ॥ मातृकोदीरिते पीठे वागीशीमर्चयेत्सुधीः ॥ वर्णाञ्जेनासनं दद्यान्मृ
र्तिमूलेन कल्पयेत् ॥ ६६ ॥ आदावंगानि संपूज्य पश्चाच्छ्रुती रिमापजेत् ॥ योगासत्याचविमलाज्ञानाबुद्धिः स्मृतिः पुनः ॥ ६७ ॥
मेधाप्रज्ञाचपत्रेषु मुद्रापुस्तकधारिणी ॥ दलाग्रेषु समभ्यर्च्य ब्राह्म्याद्यास्ता यथाविधि ॥ ६८ ॥ लोकपालावहिः पूज्यास्तेषामस्त्रा
णितद्वहिः ॥ एवं संपूजयेन्मन्त्री जपहोमादितत्परः ॥ ६९ ॥ ब्रह्मचर्यरतः शुद्धः शुद्धदंतनखादिकः ॥ संस्मरन्सर्ववनिताः सततं दे
नाकृतं सम्यक्फलदं ॥ अतिरोहितार्थमन्यत् ॥ अत्रिरिति अत्रिर्दकारः वरुणो वकारः तेन रुद्धः पुटितः ॥ दवाग्वादिनिस्वरूपं गृह्यं ॥ वताधिया ॥ ७० ॥
स्वाहा ॥ कारः ॥ ततश्च वदवदवाग्वादिनि स्वाहा ॥ इति सिद्धं ॥ अक्षरन्यासस्थानान्याह ॥ शिरस्त्यादिना ॥ अंधुः गत्यं ॥ पुस्तकश्रीः ॥ पुस्तकमेवाकारो ग्रंथः स्य
सार्थः ॥ मुद्रा व्याख्यानमुद्रा ॥ मंत्रांतरमुद्गरति ॥ हृदयेत्यादिना ॥ हृदयांतेन मः ॥ शर्वांते भगवति स्वरूपं ॥ वदशस्त्रयं स्वरूपं ॥ वाग्देवि स्वरूपं ॥ वह्निजाया स्वाहाका
रः ॥ वाग्वाद्यं ऐकाराद्यं ॥ षड्भिः पदैरिति ॥ ऐनमो भगवति वदवदवाग्देवि स्वाहा ॥ इति पदच्छेदः ॥ विद्यापुस्तकं ॥ अतिरोहितार्थमन्यत् ॥ मंत्रांतरमाहातारमिति तारं

अथरः। ऐकारः। विंदुरनुस्वारः। शक्तिः हृत्स्वेत्वा। पुनः प्रणवः। सरस्वती स्वरूपं डं। तंचतुर्थ्यंतं। नत्यंतका स्वरूपं ततश्च॥ ॐ ह्रीं ऐं ह्रीं ॐ सरस्वत्यै नमः॥ इत्येकादश
 कवित्वं लभते धीमान्मासैर्द्वादशभिर्भवं॥ कृत्वा तन्मंत्रितंतोयं सहस्रं प्रत्यहं पिवेत्॥ ७१॥ महाकविर्भवेन्मन्त्री वत्सरानसंशयः उरोमा
 त्रेजले स्थित्वा ध्यायेन्मंत्रितं डं डले॥ ७२॥ स्थितां देवीं प्रतिदिनं त्रिसहस्रं जपेन्मनु॥ लभते मंडलात्सिद्धिं वाचामप्रतिमां भुवि॥ ७३॥
 पलाशविल्वकुसुमैर्जुह्यान्मधुरोक्षितैः॥ समिद्धिर्वातदुत्याभिर्यशः प्राप्नोति वाक्यतेः॥ ७४॥ होमोयं सर्वसौभाग्यलक्ष्मीवश्य
 प्रदो भवेत्॥ राजवृक्षसमुद्भूतैः प्रसूनैर्मधुराक्षुतेः॥ ७५॥ तत्समिद्धिश्च जुह्यात्कवित्वमनुलं लभेत्॥ इत्थं दशाक्षरी प्रोक्ता सिद्धये वा
 चमिच्छतां॥ ७६॥ हृदयोर्ते भोगवति वदशब्दयुगं पुनः॥ वाग्देवि वह्निजायां तं वाग्भवाद्यं समुद्धरेत्॥ ७७॥ मनुष्योऽशवर्णाढ्यं वागै
 श्वर्यफलप्रदं॥ मनोः वृद्धिः पदैः कुर्यात्पुण्ड्रानि सजातिभिः॥ ७८॥ शुभ्रां स्वच्छविलेपमा ल्यवसनां शीतां मुखं डो ज्वलां॥ व्याख्या
 मक्षगुणं सुधाढ्यकलशविद्यां च हस्तां वज्रैः॥ विभ्राणां कमलासनं कुचनतां वाग्देवतां सुस्मिताम्॥ वंदे वाग्भिव प्रदां त्रिनयनां सौ
 भाग्यसंपत्करीं॥ ७९॥ हविष्याशीजपेत्सम्पक्वसुलक्ष्ममनन्यधीः॥ दशांशं जुह्यादंतैर्तिलैराज्यपरिपुतेः॥ ८०॥ मातृकोक्ते यजेत्पी
 ठे देवीं प्रागीस्तिष्ठतां॥ पिवेत्तन्मंत्रितंतोयं प्रातः काले दिने दिने॥ ८१॥ विद्वान्मत्सरतो मन्त्री भवेन्नास्ति विचारणा अभिषिंचेज्जलेर्जपे
 रात्मानं स्नानकर्मणि॥ ८२॥ तर्पयेत्तज्जलेः शुद्धैरतिमैधामवाप्नुयात्॥ पुष्पगंधादिकं जप्तं सर्वतद्धारयेत्सुधीः॥ ८३॥ समाया पूज्यते स
 द्विर्वादे च विजयी भवेत्॥ तारोमायाधूरो विंदुः शक्तिस्तारं सरस्वती॥ ८४॥ डं तानत्यंतिको मन्त्रः प्रोक्त एकादशाक्षरः॥ ब्रह्मरंध्रे भुवोर्मध्ये न
 वरंध्रेषु चक्रमात्॥ ८५॥ मन्त्रवर्णान्यसेन्मन्त्री वाग्भवेनांगकल्पना॥ वाणीं पूर्णानि शाकरो ज्वलमुखी कर्पूरकुंदप्रभां चंद्रार्धकितमस्तकां
 निजकरैः संविभ्रतीमा दरात्॥ वीणां मक्षगुणं सुधाढ्यकलशं विद्यां चतुर्गुणं दीव्यैराभरणीं विभूषिततनुं हंसाधिरूढां भजे॥ ८६॥ ।
 शास्त्रं सिद्धति॥ वर्णन्यासस्थानान्याहा ब्रह्मरंध्रं॥ इति वाचस्यतो अमृत इति स्वरूपं पुनः। सुरिति च स्वरूपं। वाग्मीजादि ततश्च। ऐं वाचस्यते अमृतं पुनः पुनः एवमेकादशाक्षरो

यं एभिः पदैः ऐं वाचस्यते अमृतं पुनः पुनः इति जप्यं वशीज
 पमाना अतिरोहिता र्यमन्यन॥

मंत्रान्तरमाहातोपस्थमिति। तोयं वकारः। तस्य विष्णोः शयनं॥ अन्ततः आकारः। चतुर्मुखश्चेन्न ब्रह्मा लक्ष्यते। तेन तद्वाक्यं कुरुति। वीजं। तत्र केवलं शब्देन विंदुमा
जयेद्वा दशलक्षानि तत्सुहृत्सं सितं वुजैः नागचंपकपुष्पैर्वीजुह्यासाधको तमः॥ ८७॥ मातृकोक्तेयजेत्पीठे वक्ष्यमाणक्रमेणातां।
वर्णाज्जेनासनं कुर्यान्मूर्तिमूलेन कल्पयेत् ८८ देव्यादक्षिरातः पूज्या संस्कृता वाङ्मयीतनुः॥ प्राकृता वामतः पूज्या वाङ्मयी सर्वसि
द्धिदा॥ ८९॥ इष्टा पूर्ववदंगानि प्रज्ञाद्याः पूजयेत्ततः प्रज्ञामेधाश्रुतिः शक्तिः स्मृतिर्वागीश्वरी मतिः॥ ९०॥ स्वस्तिश्चेति समाख्याता ब्रा
ह्म्याद्यास्तदनंतरं॥ लोकेशानर्चयेद्भूपस्तदस्त्राणि चतुर्द्वहिः॥ ९१॥ इति संपूजयेद्देवीं साक्षाद्वाक्वत्तमो भवेत्॥ दशाक्षरी समुक्ता
निकर्मा रापत्रापि साधकः॥ ९२॥ वाचस्य ते मृते भूयः पुनः पुरितिकीर्तयेत्॥ वागाद्योऽनृषिभिः प्रोक्तो रुद्र संख्याक्षरो मनुः॥ ९३॥ कु
र्यादंगानि विधिवद्वागाद्यैः पंचभिः पदैः॥ आसीना कमले करैर्जपवटीं पद्मद्वयं पुस्तकं॥ विभ्राणां तुरगोऽवद्वमुकुरा मुतेऽकुंद
प्रभा॥ मालोत्मीलितलोचना कुचभरा कंठाभा भवद्भूतये॥ भूयाद्वागधिदेवता मुनिगौरासे व्यमाना निशा॥ ९४॥ रुद्रलक्षं जपेन्मंत्रं दशां
शं जुह्याद्भूतैः॥ मातृका कल्पिते पीते पूजयेतां यथा विधि॥ ९५॥ पलाशकुसुमेर्हत्वा परां सिद्धिमवाप्नुयात्॥ कंदवकुसुमेस्तदत्यलेः
श्रीवृक्षसंभवेः॥ ९६॥ अचिराच्छ्रियमाप्नोति वाचां कुंदसमुद्भवैः॥ नद्यावर्तप्रसूनैर्वीहवाग्वत्तमो भवेत्॥ ९७॥ ब्राह्मी रसेव चाक
ल्के कपिला ज्यं पिवेज्जपन्॥ पिवेद्दिनादौ तं नित्यं सर्वशास्त्रार्थविद्भवेत्॥ ९८॥ अनया विद्याया जप्तब्राह्मी यत्र प्रभक्षणात्॥ न विस्म
रतिमेधावीशुत्वा वेदागमान्युनः॥ ९९॥ बहूना किमियं विद्या जपतां कामदेवमशिः॥ तोयस्य शयनं विष्णोः सकेवलं चतुर्मुखं॥ १००॥ विं
दुर्धा शयतो वह्निर्विन्दुसद्योऽनुमानभृगुः॥ उक्तानि त्रीणि वीजानि सद्भिः सारस्वतार्थिना १०१ अंगानि कल्पयेद्दीजैर्द्विरुक्तेर्जातिसंयुतैः।
सुक्ताहारावदांता शिरसि शशिकलालं कृतां वाहभिः स्वैर्व्याख्यां वर्णाक्षमालां मणिमयकलशं पुस्तकं चोद्धृती॥ आपीनोत्तुंगवक्षोरुहभर
विनमन्मध्यदेशा मधीशां वाचामीडे चिरापत्रिभुवनमितां पंडरीके निषण्णाम्॥ १०२॥ ॥ त्र्यम्बकं यजामहे। ततश्च ऐं रं रुद्रति सिद्धा विंदुर्धौ शयतो वह्निः॥ विं

दुर्लभारः अर्घिं शक्रकारः तत्संश्रुतो वह्निः रेफः। ततः खरु
पंडरिहितो यस्य सिद्धा विंदुश्च स्वारः। स च ओकारः।
राम.
३२

अंबुवकारः। अणः सकारः। ततश्च तृतीयं वीजं। त्रैलोक्यं इति सिद्धं। स्पष्टार्थमपरं॥ व्याख्यानमुद्रादिनागमे प्रातः पिण्याकतिलोच्छिष्टे। अंभ्रभाषायां। तेन्युषकपिंडीसुग
 त्रिलसंप्रजयेनं त्रंजुहपातदशांशतः॥ पापसेनाज्यसिक्तेन संस्कृते हव्यवाहने॥ १०३॥ वागीशीं पूजयेत्पौष्टे विधिना मान्कोदिते
 प्राक् प्रसुतेन मार्गेण प्रत्यहं साधकोत्तमः॥ १०४॥ व्याघातकुसुमैर्हृत्वा वाक् सिद्धिमतुलं लभेत्॥ जातीषव्यैः सितांभोजैः सिक्तेः चंद
 नवारिणा॥ १०५॥ नंद्यावर्तेशुभः कुंदैर्हृत्वा वाक् सिद्धिमाप्नुयात्। जपन् वीजत्रयं मंत्रीसभायां जयमाप्नुयात्॥ १०६॥ सितां वचां वा ब्राह्मीं
 वा जप्त्वा खादेदिनागमे॥ मेधां कामानवाप्नोति साधको नात्र संशयः॥ १०७॥ एवमुक्तेषु मंत्रेषु दीक्षितो पतमानतः। एवं यो भजते भक्त्या
 स भवेद्भुक्तिमुक्तिमाक॥ १०८॥ सुसितैर्गंधकुसुमैः पूजासारस्वते विधौ॥ दूर्वावीजांकुं स्पृश्यं --- राजरक्षसमुद्रं॥ १०९॥ उत्पला
 निप्रशस्तानि सिंदुवारांकुराणि च भजन् सारस्वतीं नित्यं एतानि परिवर्जयेत्॥ ११०॥ आम्नातं गृजनं विल्वंकलजलशुनंतया॥ तैलं प
 लांडुं पिण्याकं शार्ङ्गं मपि भोजने॥ १११॥ सर्वपुष्पितं त्याज्यं सदा सारस्वतार्थिनां। नाचरेन्निशितां वृलं स्त्रियंगच्छेदिवान च॥ ११२॥ न सं
 ध्ययोः स्वपेज्जातु नाशुचिः किंचिदुच्चरेत् प्रदोषेषु भवेन्मौनी दिग्वस्त्रानविलोकयेत्॥ ११३॥ न पृथितं स्त्रियंगच्छेन्न निंदेद्दामलोचनां।
 न मृषावचनं ब्रूयान्नाक्रमेत्पुस्तकं सुधीः॥ ११४॥ अक्षराढ्याणि पत्राणि नोपेक्षेत्तनलं घयेत्॥ चतुर्दश्यष्टमीपर्वप्रतिपद्ग्रहणेषु
 च॥ ११५॥ संक्रमेषु च सर्वेषु विद्यां नैव पठेद्द्विजः॥ व्याख्याने संत्यजेन्निद्रामालस्यं जंभरां वधः॥ ११६॥ क्रोधं विषीवन्तं तद्वन्नीचांगस्य र्श
 नंतथा॥ मनुष्यसर्पमार्जारमंडूकनकुलादयः॥ ११७॥ अंतरायदिगच्छेत्पुस्तका व्याख्यां परित्यजेत्॥ निशा सुदीपध्वंसेषु पाठं सद्यः प
 रित्यजेत्॥ ११८॥ ज्ञात्वा दोषानि मान्सांस्तस्य भक्त्या यो भारतीं यजेत्॥ वाचां सिद्धिमवाप्नोति वाचस्पतिरिवापरः॥ ११९॥ श्रीं ह्रीं॥ इति श्रीशा
 रदातिलके सरस्वत्याः सप्तमः पटलः॥ ममन्यत्॥ इति गूढार्थदीपिकायां सप्तमः पटलः॥ ७॥ समाप्तः॥ ७॥ श्री॥ श्री॥

अनंतरं श्रीमंत्रान्वक्तुमारभते॥ अथेत्यादिना॥ तत्र प्रथममेकाक्षरमंत्रमुद्धरति॥ वांतः शकारः॥ वहिः रेफः॥ वामनेत्र ईकारः॥ इंदुः विंदुः॥ ततश्च श्रीं रतिसिद्ध
ॐ॥ अथ वक्ष्ये श्रियो मंत्रान् श्रीसौभाग्यफलप्रदान॥ यस्याः कराक्षमात्रेण त्रैलोक्यमपि वर्द्धते॥ १॥ वांतं वहिः समारुढं वामनेत्रे इंदुसंयुतं
॥ वीजमेतत् श्रियः प्रोक्तं चिंतामणि रिवारः॥ २॥ अर्षिर्भृगुर्निवृच्छो देवता श्रीसमीरिता॥ इदीर्य युक्त वीजेन कुर्यादंगानि षट्
क्रमात्॥ ३॥ कांत्या कांचन सन्निभां हिमगिरिप्रख्ये श्रुतुर्भिर्गजैर्हस्तोत्थिप्रहिरण्यमयामृतघटैरासिच्यमानां श्रियं॥ विभ्राणां वरे
मञ्जुपुग्ममभयं हस्तैः किरायेज्ज्वलां क्षौमावद्धनितं वविंवलसितां वंदेरविंदस्थितां॥ ४॥ भानुलक्ष्मं जयेन्मंत्रं दीक्षितो विजितेन्द्रियः
श्रियमभ्यर्चयन्नित्यं सुगंधिकुसुमादिभिः॥ ५॥ तत्सहस्रं प्रजुहुयात्कर्मलैर्मधुरोक्षितैः॥ जपांते जुहुयान्मन्त्री तिलैर्वामधुराश्रुतैः
॥ ६॥ वैल्लैः फलैर्वीजुहुयात्त्रिभिर्वासाधकोत्तमः॥ अत्र सम्यग्यजेत्पीठं न शक्तिसमन्वितं॥ ७॥ विभूतिरुन्नतिः कांतिः सृष्टिः की
र्तिश्च सन्नतिः॥ पृष्टिरुत्कृष्टिर्ऋद्धिश्च संप्रोक्तानवशक्तयः॥ ८॥ अत्रावात्ययजेद्वीं परिवारसमन्वितं॥ वीजाढ्यमासनं दत्त्वा मूर्ति
मूलेन कल्पयेत्॥ ९॥ यजेत्पूर्वं च दंगानि दिग्दलेष्वर्चयेत्ततः॥ वासुदेवं संकर्षणं प्रद्युम्नमनिरुद्धकं॥ १०॥ हिमपीततमालेंद्रनीलाभाय
तवाससः॥ शंखचक्रगदापद्मधारिणस्तान् चतुर्भुजान्॥ ११॥ विदिग्दलेषु पत्रेषु दमकादीन्यजेद्भुजान्॥ दमकं सलिलं चैव गुणलुंच
कुरुंदकं॥ १२॥ यजेच्छुखनिधिं देव्या दक्षिणे दपितान्वितं॥ मुक्तामाणिक्यसंकाशौ किंचित्स्मितमुखं बुजौ॥ १३॥ अन्योन्यालिंग
न परौ शंखपंकजधारिणौ॥ विलसद्भक्तवर्षाभ्यां शंखाभ्यां परिलांछितौ॥ १४॥ तुंदिलं कंबुकनिधिं वसुधारां घनस्तनीं त्वामतः पंक
जनिधिं प्रियपासहितं यजेत्॥ १५॥ सिंहराभौ भुजाभ्यां रक्तपद्मोत्पलान्वितौ॥ निःसरद्भक्तधाराभ्यां पद्माभ्यां मूर्ध्नि लांछितौ॥ १६
ति॥ आभूतसंघवं ३० इत्यंतः प्राक्तनो ग्रंथः स्पष्टार्थः॥ मंत्रांतरमाह॥ वाग्भवं ऐंकारः॥ विष्णोर्वनिता श्रीवीजं॥ मायाहृल्लेखामकरकेतनः॥ कामवीजं एवं वीजं च

विष्णुपातमर्कं अत्र परं लक्ष्मी मंत्रं विंशदमन्त्रतः॥

मंत्रांतरमुद्धरति॥ दीर्घेति॥ दीर्घः नकारः॥ पादिमकारः॥ ततो नम इति सिद्धं॥ ब्रह्माककारः॥ भानुर्मकारः॥ वसुंधरालकारः॥ वासिन्येप्रियावहेः स्वाहाकारः॥
तुंदिलंपंकजनिधितन्वीवसुमतीमपि॥ दलाग्रेषु यजेदेता वलाकाद्याः समंततः॥ १७॥ वलाकी विमला चैव कमलानवमालिका॥ वि
भीषिका भालिका च शां करीव सुमालिका॥ १८॥ पंकजद्वयधारिण्यो मुक्ताहारसमप्रभाः॥ लोकेशान् पूजयेदं ते वज्राद्यस्त्राणि तद्दहिः
॥ १९॥ इत्थं यो भजते देवीं विधिना साधकोत्तमः॥ धनधान्यसमृद्धिस्त्याच्छ्रियमाप्नोत्यनिंदितो॥ २०॥ वक्षःप्रमारो सलिले स्थित्वा
मंत्रमिमं जपेत्॥ त्रिलक्षं संपतो मंत्री देवीं ध्यात्वा कर्मंडले॥ २१॥ स भवेत्य कालेन रमा पावसतिः स्थिरः॥ विष्णुगेहस्य विल्वस्य मूल
मास्थाय मंत्रवित्॥ २२॥ त्रिलक्षं प्रजयेन्मंत्रं वाञ्छितं लभते धनं॥ अशोकवह्नौ जुहुयात्तंडुलैराज्यतो लिखितैः॥ २३॥ वशयत्यचिरादे
वुत्रैलोक्य मपि मंत्रवित्॥ जुहुयात्तंडुलैः शुद्धैर्काग्यैः नियतं वशी॥ २४॥ राज्यं प्रियमवाप्नोति राजपुत्रो महीपती॥ जुहुयात्स्वादिरैव
ह्रीतंडुलैर्मधुरोक्षितैः॥ २५॥ राजा वश्यो भवेच्छीघ्रं महालक्ष्मीश्च वद्धते॥ विल्वच्छायामधिवसन् विल्वमिश्रहविष्यभुक्॥ २६॥
संवत्सरद्वयं हुत्वा तत्फलैरथ वाञ्छजेः॥ साधकेन्द्रो महालक्ष्मीं च क्षुषा पश्यति ध्रुवं॥ २७॥ हविषा घृतसितेन पापमनससर्पिका॥ हुत्वा श्रि
यमवाप्नोति नियतं मंत्रवित्॥ २८॥ मधुरात्कारुणां भोजैर्जुहुयात्क्षमादरात्॥ न मुंचति रमा तस्य वंशमाहूतसंख्यं॥ २९॥ वाग्भवं वनितवि
ष्णोर्माया मकरकेतनः॥ चतुर्विजात्मको गंत्रश्चतुर्वर्गफलप्रदः॥ ३०॥ अंगानि कुर्याद्दीर्घाक्षरमावीजेन मंत्रवित्॥ माणिक्यप्रतिमप्रभां
हिमनिभैस्तुंगैश्चतुर्भिर्गजैर्हस्ताग्राहितरत्नकुंभसलिलैरासिच्यमानां मुदा॥ हस्ताब्जैर्वरदानं मुञ्च जपुगाभीतीर्दधानां हरेः॥ कांतं कांक्षि
तपारिजातलतिकां वंदे सरोजासनां॥ ३१॥ भानुलक्षं हविष्याशी जपेदं ते सरोरुहैः॥ जुहुयादरुरौः फलैः तत्सहस्रं जितेन्द्रियः॥ ३२॥ रमायाः कल्पिते
पीठे तद्विधानेन पूजयेत्॥ कुर्यात्प्रयोगं तत्र स्थान्मनुना तेन साधकः॥ ३३॥ निधिभिः सेव्यते नित्यं मूर्तिमद्भिरुपासितैः॥ दीर्घाद्यादिर्विसर्गांतो ब्रह्मा
भानुर्वसुंधरा ३४ वांते सिन्येप्रियावहेर्मनुप्रोक्तो दशाक्षरः॥ ऋषिर्दक्षो विराट्कुंदो देवता श्रीः समीरिता ३५ देव्येह दयमाख्यातं यमिन्ये शिर ईरितं॥

ततो नमः कमलवासिन्ये स्वाहा इति सिद्धं ॥ ३८ ॥ देव्यै नमो हृदयाय पद्मिन्यै नमः शिरसे ॥ विष्णुपत्न्यै नमः शिखायै ॥ वरदायै नमः कवचाय हुं ॥ कमलरुपायै अस्त्राय फट् ॥ एवं प्रकारेण प्रणवादिका अंगमंत्राः ॥ ३९ ॥ अतिरोहितार्थशेषः ॥ ४० ॥ मंत्रांतरमाहावाग्भवमिति ॥ ४१ ॥ वाग्भवं ऐं शं भुवनिता भुवनेश्वरी ॥ रमा वीजं श्री वीजं ॥ मकरकेतनं ॥ काम वीजं ॥ तार्तीयं सौं ॥ जगत्स्वरूपं ॥ पार्लीः पकारः ॥ वह्नि वीजे नरकारेण युतः ॥ अर्धीं श ऊकारः भृगुः सकारः ॥ तैस्वरूपं ॥ हन्तमः ॥ ४२ ॥ तत एतत्सिध्यति ॥

अस्त्रं कमलरुपायै नमोऽंताः प्रणवादिकाः ॥ अंगमंत्राः समुद्दिष्टा ध्यायेद्देवीमनन्यधीः ॥ ३७ ॥ ध्यानम् ॥ आसीना सरसीरुहे स्मितमुखी हस्तां वृजैर्विभ्रती दानं पद्मपद्माभये च वपुषा सौदामिनी संनिभा ॥ मुक्तादामविराजमानपृथुलोत्तुंगस्तनोद्भासिनी पायादः कमलाकटाक्षविभवे रानंदयंती हरिं ॥ ३८ ॥ दशलक्षं जपेन्मंत्रं विद्विजितेन्द्रियः ॥ दशांशं जुहुयात्तन्त्रीमधुरातैः सरोरुहे ॥ ३९ ॥ श्रीपीठे पूजयेद्देवीं अंगानि प्रथमं यजेत् ॥ वलाकाद्यास्ततः पूज्या लोकेशास्त्रीवृतीरपि ॥ ४० ॥ इति संपूजयेद्देवीं संपदामालयो भवेत् ॥ समुद्रगायां सरितिकेठमात्रे जले स्थितः ॥ ४१ ॥ त्रिलक्षं जपेन्मंत्रं साक्षाद्देवराजो भवेत् ॥ आराध्यात्तरनक्षत्रे देवीं स्वकुचंदनादिभिः ॥ ४२ ॥ नद्यावर्त भवेः पुष्पैः सहस्रं जुहुयात्ततः ॥ पौर्णमास्यां फलैर्वैल्वैर्जुहुयात्तन्मधुराप्रुतैः ॥ ४३ ॥ पंचम्यां विशदां भोजैः शुक्रवारे सुगंधिभिः ॥ अन्यैर्वा विशदैः पुष्पैः प्रतिमां संविशालधीः ॥ ४४ ॥ स भवेद्दत्तमात्रेण सर्वदा संपदा निधिः ॥ वाग्भवं शं भुवनिता रमामकरकेतनः ॥ तार्तीयं हि जगत्पार्शी वाह्वीजं समुज्जलः ॥ ४५ ॥ अर्धीं शाद्यो भृगुस्त्येह तन्मंत्रो पंचादशाक्षरः ॥ महालक्ष्म्याः समुद्दिष्टः ताराद्यः सर्वसिद्धिदः ॥ ४६ ॥ ऋषिर्ब्रह्मा समुद्दिष्टः छंदो गापत्रमीरितं ॥ देवता जगतामादिर्महालक्ष्मीः समीरिता ॥ ४७ ॥ हस्तौ संशोध्य मंत्रेण तारादिहृदयं तिकं ॥ वीजावां पंचकं न्यसेदंग

ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं सौं ॥ जगत्प्रसूत्यै नमः इति ॥ उद्यानवर्णानग्रंथः स्पष्टार्थः ॥ अंबुहिमां तु ॥ काश्मीरं कुंकुमं ॥ मतालिमालामतभृंगमाला ॥ धम्मिल्लं के लीपुयथाक्रमं ४८ ॥ शवं धनं ९१ शंकरनंदनमृगाणां नाथं ॥ षण्मुखं वा १२३ जलसूर्यं ९५ सुते गंगा यमुने ९८ ॥ ११६ दिगाजान् दर्शयति ॥ ऐरावतेत्यादिना ९९ कृतवानवपदान्यतः प्राक्तनः स्पष्टः ॥

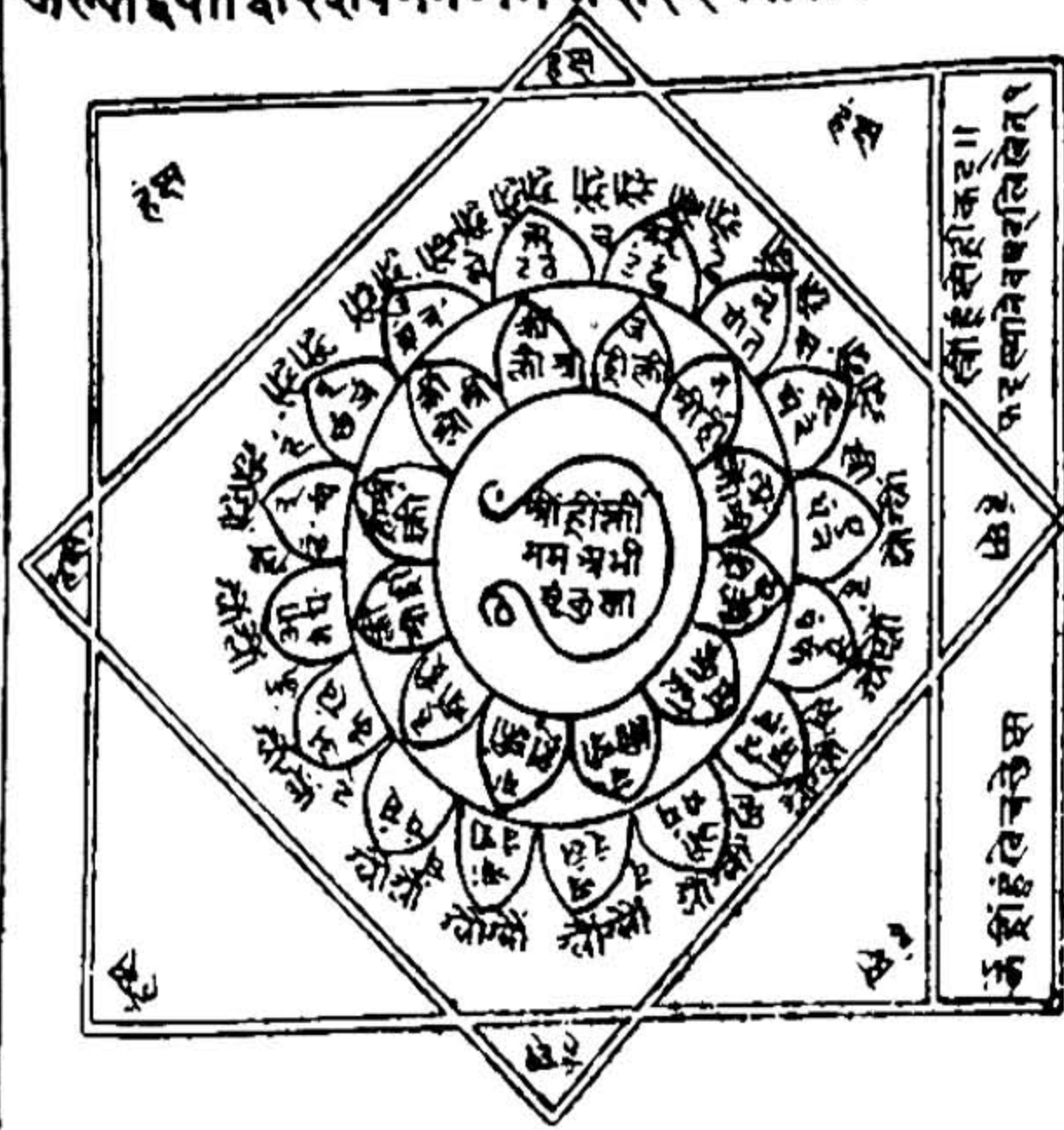
मंत्रशेषं न्यसेन्मन्त्री तलपोरुभयोरपि ॥ मूर्धादिचरणं यावत् मन्त्रेण व्यापकं न्यसेत् ॥ ४९ ॥ मूर्धादिवक्षोऽपत्यांग्रौ पंचवीजानि विन्यसेत् ॥ शेषान्यसे
त्सप्तवर्णान् हृदये सप्तधा तु ॥ ५० ॥ अंगानि पंचमिर्वीजैरस्त्रे शिष्टाक्षरैर्भवेत् ॥ ज्ञानैश्वर्यादिभिर्गुणैश्च तु र्थ्यतेः सनातिभिः ५१ ज्ञानं मे श्वर्यं शक्ति
च वलवीर्यं सतेजसी ॥ ज्ञानैश्वर्यादयः प्रोक्ताः षट्क्रमादंगदेवताः ॥ ५२ ॥ एवं न्यस्तशरीरो सोऽस्मरेदुद्यानमुत्तमं चंपकाशोकपुंनागपाटलैरुपशो
भितं ॥ ५३ ॥ सवंगमालती विल्वदेवदारुनमेरुभिः ॥ मंदारपारिजाताद्यैः कल्पवृक्षैः सुपुष्पितैः ॥ ५४ ॥ चंदनैः करिंकारैश्च मातुलिंगैश्च वज्रलैः
॥ दाडिमौलकुचांकोलैः पूगैः कुरवकैरपि ५५ कदलीकुंदमंदारनालिकेरैरलंकृतैः ॥ अन्यैः सुगंधिपुष्पाद्यैश्च संघैश्च मंडितं पद्ममालती म
ल्लिकाजातीकेतकीशतपत्रकैः ॥ पारंतीतुलसीनंद्यावर्तैर्दमनकैरपि ॥ ५६ ॥ सर्वगुणकुसुमोपेतैर्नमद्रूपशोभितं ॥ मंदमारुतसंभिन्नकुसुमामो
दिदिशुस्वम् ॥ ५७ ॥ तस्य मध्ये सदोत्फुल्लैः कुसुमोत्पलपंकजैः ॥ सौगंधिकैश्च कुक्षोरैर्नवैः कुचलपैरपि ॥ ५८ ॥ हंससारसकारंदभ्रमरैश्च कन्याम
भिः ॥ अन्यैः कलकलारावेर्विहंगैरुपशोभितं ६० महासरसितन्मध्ये पुलिनेति मनोहरं ॥ परितः पारिजाताद्यैर्मंडपमणिकुट्टिमं ६१ उच्य
ते ॥ दादित्यसंकाशं भास्वरं शशिशीतलं ॥ चतुर्दशसमायुक्तं हेमप्राकारशोभितं ॥ द्वापरतोपकृत्प्रिसंशोभिकपाटाष्टकसंयुतं ॥ नवस्त्रसमाकृतं तुंग
गोपुस्तोरणं ६३ हेमदंडिसमालं विधजावलिपरिष्कृतं ॥ नवस्त्रसमावद्धस्तं भराजिविराजितं ६४ सहस्रदीपसंयुक्तं दीपदंडविराजितं ॥ तत्र ह
टकसंक्रुतवातायनमनोहरं ६५ नानावर्णां शुकोद्भूतसुवर्णशतकोटिभिः किंकिणीमाणिकायुक्तपताकाभिरलंकृतं ॥ ६६ ॥ जात
रूपमयैरुत्तविचित्रैरतिविस्तृतैः ॥ माणिक्यरत्नैर्वैदूर्यस्वर्णमालावलीयुतैः ॥ ६७ ॥ अंतरांतरसंवद्धरत्नैर्दृष्टिमनोहरैः ॥ विचित्रै
श्चित्रवर्णैश्च विज्ञानैरुपशोभितं ॥ ६८ ॥ सर्वस्त्रसमायुक्तं हेमकुट्टिममुज्ज्वलं ॥ केतकीमालतीजातीचंपकोत्पलकैसरैः ॥ मल्लि
कातुलसीजातीतंद्यावर्तकदंबकैः ॥ एतैरन्यैश्च कुसुमैरलंकृतमहीतलं ॥ ७० ॥ अंबुकाश्मीरकस्तूरीमृगनाभितमालकैः ॥
चंदनागरुकर्पूरैरामोदितदिगंतरं ॥ ७१ ॥ एवं संचित्य मनसमंडपं सुमनोहरं तन्मध्ये भावयेन्मन्त्री पारिजातमनोहरं ॥ ७२ ॥

तस्याधस्तात्स्मरेन्मञ्जीरत्नसिंहासनं शुभं ॥ तस्मिन्संचितपेदे देवीं महालक्ष्मीं मनोरमां ॥ ७३ ॥ वालार्कद्युतिमिन्दुखंडविलसत्कोटीरहारोज्ज्वला
रत्नाकल्पविभूषितां कुचनतां शालैः करैः मञ्जरीं पद्मे कौस्तुभरत्नमप्यविरतं संविभ्रंतीं सस्मितां फुल्लं भोजविलोचनत्रययुतां ध्यायेत्परां दे
वतां ॥ ७४ ॥ सिंजन्मञ्जीरसंशोभिपद्मं भोजविराजितां ॥ नवरत्नगणाकीर्णकांचीदामविभूषितां ॥ ७५ ॥ मुक्तामाणिक्यैर्वह्निर्द्वयैः संवहोदरबंधनां ॥ विभ्रा
जमानां मध्येन वलित्रितपशोभितां ॥ ७६ ॥ जाह्नवीसरितावर्तशोभिनाभि विभूषितां ॥ पादिरपंककर्मरक्तकुमालंकृतस्तनीं ॥ ७७ ॥ वारिवाहविनिर्मुक्त
मुक्तादामगरीपसीं ॥ वहंती मुतरासंगंदुकूलपरिकल्पितां ॥ ७८ ॥ तप्तकांचनसन्नद्धवैद्यो गदभूषणां ॥ पद्मरागस्फुरद्गणकंकणाढ्यकरांबुजां
७९ ॥ माणिक्यशकलावद्वयद्रिकाभिरलंकृतां ॥ तप्तहाटकसंक्रुप्तमालग्रेवैयशोभितां ॥ ८० ॥ विचित्रविविधाकल्पकैः सुसंकाशकंधरां ॥ अद्यद्दिनकरा
कारमणिताटंकमंडितां ८१ ॥ रत्नांकितलसत्स्वर्णकर्णपूरोपशोभितां ॥ जपाविद्रुमलावण्यललिताधरपद्मवां ८२ ॥ दाडिमीफलबीजाभदेतपंक्तिवि
भूषितां ॥ कलंककार्प्यनिर्मुक्तशरच्चंद्रनिभाननां ८३ ॥ पुंडरीकदलाकारनयनत्रयसुंदरीं ॥ भूलताजितकंदर्पकरकार्मुकविभ्रमां ८४ ॥ विलसत्तिलपु
ष्पश्रीविजयोद्यतनासिकां ॥ ललाटकांतिविभवविजितार्द्धसुधाकरां ८५ ॥ सांद्रसौरभसंपन्नकस्तूरीतिलकांकितां ॥ सतालिमालाविलसदल
काढ्यमुखोच्चैः ८६ ॥ पारिजातप्रसूनश्रीवाहिधम्मिल्लबंधनां ॥ अतर्घ्यरत्नघटितमुकुटांकितमस्तकां ८७ ॥ सर्वलावण्यवसर्तिभवनं वि
भ्रमश्रियः ॥ तेजसां जन्मभूमिं तां महालक्ष्मीं मनोहरां ८८ ॥ एवं संचिंत्यो देवीं हविष्याशीजितेन्द्रियः ॥ भानुलक्ष्मं जपेन्मंत्रे दशांशं जुहुया
त् ८९ ॥ जुहुयाच्छ्रीफलैः पद्मैः प्रत्येकमयुतं ततः ॥ तर्पयेत्सलिलैः शुद्धैः सुगंधिरयुतं द्वयं ९० ॥ श्रीबीजस्योदिते पीठे महालक्ष्मीं प्रपूजये
त् १ ॥ श्रीबीजेनासनं दद्यान्मूर्तिं मूलेन कल्पयेत् ९१ ॥ पूजयेद्दक्षिणे पार्श्वे देव्याः शंकरं नंदनं ॥ अन्यतः पृथग्धनानं पृथग्जलिकारं यजेत् ९२ ॥ अं = राम
गानि पूर्वमुक्तेषु स्थानेषु विधिवद्यजेत् उमाद्याः पत्रमध्यस्थाः शक्तीरष्टौ यजेत् क्रमात् ९३ ॥ अथोमाश्रीसरस्वत्योर्दुर्गाधरणि संयुता गायत्री देव्या ९४ ॥
चैव पद्महस्ताः सुभूषणाः ९४ ॥ जुहुसूर्यसुते पूज्ये पादप्रक्षालनोद्यते ॥ शंखपद्मनिधी पूज्यो पार्श्वयोर्धृतचामरो ९५ ॥ धृतातपत्रं वरुणं पूजयेत्पश्चि

संपूज्यराशीन्यरितोयजेदथनवग्रहान्॥९६॥ अर्चयेदिगाजान्दिक्षुचतुर्दंतविभूषितान्। ऐरावतः उंउरीकोवामनःकुमुदोजनः॥ ९७॥ प्रष्टुदंतः
सार्वभौमः सुप्रतीकश्चदिगाजाः। अभ्यर्चयेदथेंद्रादीनतदस्त्राणिवहिर्यजेत् ९८॥ आगमोक्तेनविधिनासुगंधैः सुमनोहरैः। पूजयेद्देवपुष्पाद्यैर्दे
वीमन्वहमादरात्॥ ९९॥ दूर्वाभिराज्यसिताभिर्जुहुयादापुषेनरः। दशरात्रं समिद्धेनो अष्टोत्तरसहस्रकं॥ १००॥ गुडचीपयः संसितां जुहुयात्सप्तवासरा
अष्टोत्तरसहस्रं यः सजीवेच्छरदांशतं॥ १०१॥ हुत्वा तिलान्घृताभ्यक्तान्दीर्घमापुरवाप्नुयात्॥ आरभ्यार्कदिनमेत्रीदशरात्रंदिनेदिने १०२॥ आभ्या
तार्कसमिद्धोमादारोग्यंलभतेभ्रवं। कंठमात्रोदकेस्थित्वाध्यात्वादेवीदिवाकरं १०३॥ ऊर्ध्वबाहुदशशतं अष्टोत्तरमिमं हुनेत्॥ आरोग्यंलभतेस
द्योवांछितान्यपिमंत्रवित् १०४॥ शालीभिर्जुहोतोनित्यमष्टोत्तरसहस्रकं अचिरादेवमहतीलक्ष्मीः संजायतेभ्रवं॥ १०५॥ प्रसूनेर्जुहुयान्मंत्रील
क्ष्मीवल्लीसमुद्भवैः। नद्यावत्समुत्थेऽसिद्धार्थेष्वष्टतजुतैः १०६॥ महतींश्रियमाप्नोतिमान्यते सर्वजंतुभिः। मरीचजीरकोन्मिश्रेर्नारिकेलिरा
मायुतैः १०७॥ सगुडैराज्यसंपदैरूपैराज्यलोलितैः॥ जुहुयात्पयसाहोमंत्रविद्विजितेंद्रियः १०८॥ अष्टोत्तरशतं नित्यं मंडलाद्भुनदोमवेत्। हविषा
गुडमिश्रेणजहुपादर्थवान्भवेत् १०९॥ जपापुष्पाणिजुहुयादष्टोत्तरसहस्रकं। गृहीत्वा प्रजयेद्भस्मनागवल्लीसमन्वितं ११०॥ तिलकंतनुपातेनसर्व
वश्यकरंभवेत्॥ ब्रह्मचरसमित्युष्येर्त्रास्त्राणान्वशयेद्दशी १११॥ जातोपुष्येश्वराजानंवैश्यान्तोत्यलैः शुभैः। शूद्रान्नीलोत्पलैर्हुत्वावशये
न्मंत्रविन्नरः ११२॥ पुष्येर्मधुकजैर्हुत्वावशमानयतिस्त्रियः। कृत्वानवपदात्मानंमंडलंयंत्रभूषितं ११३॥ अभिषेकंप्रकुर्वीतविधिनासर्वसिद्धये। कल
शाभ्यापयेत्तेषुपदेषुशुभलक्षणान् ११४॥ चंदनालिप्तसर्वांगान्कुर्वाक्षतसमन्वितान्॥ इकूलवेष्टितानेतान्यूरयेतीर्थवारिणा ११५॥ नवरत्नसमा
वद्धकर्षकांचनकल्पितं॥ मध्यकुंभेक्षिपेत्यग्रंयंत्राढ्यंदेशिकोत्तमः ११६॥ चंदनोशीरकर्षस्जातीकंकोलकुंकुमं॥ कुष्ठागरुतमालैलायतंसंपिष्य
भागतः ११७॥ विलोड्यसर्वकुंभेषुरत्नान्यपिविनिक्षिपेत्॥ लक्ष्मीदूर्वासदाभद्रासहदेवीमधुव्रता ११८॥ मुशलीशकवल्लीचक्रांतापामार्गपत्रकान्।
प्रियंगुमुद्गोधूमत्री हींश्चसतिलान्यवान् ११९॥ शालितंडुलमायांश्चप्रक्षाल्येतेषुनिक्षिपेत्॥ धात्रीलकुचविल्वानांकदलीनालिकेरयोः॥ १२०॥

॥ अभिषेकप्रकारमाह ॥ कृत्वा नवपदानित्यादिना ॥ मंत्रभूषितां शक्रवस्त्रीसमावृद्धं ॥ इन्द्रवस्त्री ॥ कांता ॥ विष्णुकांता ॥ १२३ ॥ धात्री आमलकी ॥ सौगंधिकं कङ्कहारम् ॥ १२५ ॥
फलान्यपि विनिक्षिप्य पुष्पाण्येता निनिक्षिपेत् ॥ पद्मं सौगंधिकं जातिमल्लिकां वकुलं तथा ॥ १२९ ॥ चंपकाशोकपुन्नागतुलसीकेतकीद्रव
॥ पक्ष्मवा निवटाश्वत्थलक्ष्मोदं वरशाखिनां ॥ १२२ ॥ मल्लकूर्चं विनिक्षिप्य च वक्त्रेः सफलान्वितैः ॥ पिथापकुंभवकाशि क्षौमे राच्छादयेत्
तेः ॥ १२३ ॥ आवात्स्य मध्यकलशे महालक्ष्मीं प्रपूजयेत् ॥ यजेद्दमाद्याः शिष्येषुकलशेष्वष्टसुकमात् ॥ १२४ ॥ गंधैर्मनोहरैः पुष्पैर्धूपदीपस
मन्वितैः ॥ निवेद्य भक्ष्यभोज्यानि तान् स्पृष्ट्वा प्रजयेन्मनुं ॥ १२५ ॥ त्रिसहस्रं जपस्यांते साध्यमानी पसंयतं ॥ संस्थाप्य स्थंडिले पीठं तस्मिन् वि
निवेशयेत् ॥ १२६ ॥ रम्यैरावरणैर्वस्त्रैरलंकृत्य तमादरात् ॥ सुमंगलाभिर्नारीभिः क्षिप्रपुष्पाक्षतान्वितं ॥ १२७ ॥ अर्चितानां द्विजातीनामाशी
र्वाद्दपुरः सरं ॥ नदत्तु पंचवाद्येषु महर्तेशोभने सुधीः ॥ १२८ ॥ मध्यस्थं कुंभमुत्सृज्य महालक्ष्मीं मनुस्मरन् ॥ अभिषिञ्चन् क्रमादन्यैः
कलशैरपि देशिकः ॥ १२९ ॥ करेणास्य शिरस्पृष्ट्वा प्रयंजीता शिषंगुलं ॥ भद्रमस्तु शिवं चास्तु महालक्ष्मीः प्रसीदतु ॥ १३० ॥ रक्षंतु त्वां स
दा देवाः संपदः संतु सर्वदा ॥ अथोत्थायाभिषिक्तः सन् वाससी परिधाप्य च ॥ १३१ ॥ यथाविधि समाचम्य दंडवत्प्रणामेन्दुरं ॥ वस्त्रैरा
भरशो धान्यैर्धनैर्गोमहिषादिभिः ॥ १३२ ॥ दासीदासैश्च विधिवतो षण्देवताधिया ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्दीनां धनं परीः सह ॥
१३३ ॥ महान्तमुत्सवं कुर्याद्भवेनेवं धुभिः सह ॥ तदा कृतार्थमात्मानं मन्यते मनुजोत्तमः ॥ १३४ ॥ अभिषिक्तो नरपतिः परान् विजय
ते चिरात् ॥ पदेषुः पदमाप्नोति राजपुत्रो न संशयः ॥ १३५ ॥ अभिषिक्ता सती वंध्यास्तु पुत्रं महामतिं ॥ महारोगेषु जातेषु कृत्याद्दोहे
षु देशिकः ॥ १३६ ॥ भूतेषु दुर्निमित्तादौ विदध्यादभिषेचनं ॥ सर्वसंपत्करं पुंसं सर्वसौभाग्यसिद्धिदं ॥ १३७ ॥ सर्वरोगप्रशमनं सर्व
पद्मनिवारणं ॥ गर्भरक्षाकरं स्त्रीणां दीर्घायुर्जनकं परं ॥ १३८ ॥ प्रसूतानामपि स्त्रीणां सूतिकांगाररक्षकं ॥ प्रनष्टपुष्पगर्भाणां
पुष्पगर्भाभिरक्षणं ॥ १३९ ॥ आसन्नशत्रुभीतानां नाशनं च महीभूतं ॥ अभिषेकमिमं प्राहुरागमार्थं विशारदाः ॥ १४० ॥ ॥
मल्लकूर्चं दर्भमयग्रंथिः ॥ क्षौमेः पट्टवस्त्रैः तान्कलशान् ॥ तं शिष्यम् ॥ वाससी परिधाया अभिषेकफलमाह ॥ नरपतिरिति ॥ यंत्रमाह ॥ श्री ॥

वेदादिस्थितरत्यादिना ॥१४४॥ द्वादशारं पदं विरच्यतत्कर्त्तृकायां प्रणवं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनाम श्रीशक्तिकामवीजसहितं । तथैव किंजल्केषु एकैकपत्रमूले किं
जल्कद्वयं ॥ द्वादशपत्रमध्ये मंत्राक्षराण्येकैकशोलिखित्वा ॥ तद्वहिः षोडशदलं पदं कृत्वा तत्केसरस्थानेषु षडशो व्यंजनानि ॥ पत्रेषु षोडशस्वरान् लिखित्वा
वह्निर्भूवोजद्वयं ॥ वषटंतयात्वरितयां संवत्स्रभूषणद्वयकोरोषु हृदौ लेख्यौ ॥ पुनर्यत्र फलमाहल
स्मीति ॥ मंत्रांतरमाह ॥ शंभुपत्नीति ॥ १४२ ॥ भुवनेश्वरी वोजं श्रीनिरुद्धं ॥ श्रीवीजरुद्धं कमौ स्वरु

वेदादिस्थितसाध्यनाम षडशः श्रीशक्तिमारात्तितं किंजल्केषु दिनेशपत्रविल
सन्मंत्राक्षरं तद्वहिः ॥ पदं व्यंजनकेसरं स्वरलसत्पत्राष्टयुगं धरा विंवाभ्यां वष
टंतयात्वरितया यंत्रं लिखेद्देष्टितं ॥ १४१ ॥ भूषणद्वयकोरोषु हृदौ लेख्यौ पुनः पु
नः ॥ महालक्ष्मीयंत्रमिदं सर्वेष्वर्पफलप्रदं ॥ १४२ ॥ सर्वदुःखप्रशमनं सर्वा प
दिनिवारणं ॥ वृहन्नाकिमिहोक्तेन परमस्यान्न विद्यते ४४३ शंभुपत्नीश्रिया
रुद्धा कमौ भगवती मही ॥ ब्रह्मादित्यौ धरादीर्घालसादिभगवान्मरुत् १४४
प्रसीदयुगलं भूयः श्रीरुद्धा भुवनेश्वरी ॥ महालक्ष्मि नमो तः स्यात्प्रणवादि रयं
मनुः १४५ सप्तविंशत्यक्षराद्यः प्रोक्तः सर्वसमृद्धिदः ॥ कमले हृदयं प्रोक्तं शिरः
स्यात्कमलालये १४६ ॥ ११ पंभगवती एकारयुक्ता मही ॥ भूवी जं ब्रह्माकारः आदित्यो मकारः धरान्

कारः दीर्घशतः ॥ सका एदिलकारः भगवानेकारयुक्तः ॥ मरुत्तयकारः ॥ प्रसीदयुगलं स्वरूपे ॥ श्रीरुद्धा भुवनेश्व
री ॥ पुनरपि वीजत्रयं महालक्ष्म्यै स्वरूपं नमो तः ॥ प्रणवादिः ततश्चायमर्थः ॥ श्रीं ह्रीं श्रीं कमले कमला

वेदादिस्थितसाध्यनामः इति न्यासः
लेख्यप्रसीदप्रसीद श्रीं ह्रीं श्रीं महालक्ष्म्यै नमः इति न्यासः
त्रिवीजपुष्टितैरत्ययमर्थः ॥

शिखाप्रसीदतेनेव कवचंचतुरक्षरैः ॥ अस्रमेतैः पदैः कुर्यान्निवीजपठितैः पृथक् ॥ १४७ ॥ सिंहारुणकांतिमञ्जवसति सौंदर्यवारानि
धिंकोटीरांगदहारकुंडलकटीसूत्रादिभिर्भूषितां ॥ हस्ताब्जैर्वसुपत्रमञ्जयगलादर्शौ वहंतीं परा ॥ मावीतां परिचारिकाभिरनिशं ध्याये
त्प्रियां शार्ङ्गिणः ॥ १४८ ॥ लक्ष्मं जपेत्फलैर्वैल्वैर्जुह्यान्मधुरोक्षितैः ॥ दशांशसंस्कृते बहौ प्राक्प्रोक्तेनैव वर्त्मना ॥ १४९ ॥ श्रीबीजोक्ते
पजेत्पीठे वक्ष्यमाणकमेरातां ॥ अंगवृतेर्वहिः पूज्यामूर्तयः श्रीधरादयः ॥ १५० ॥ श्रीधराख्यं हृषीकेशं वैकुण्ठं विश्वरूपकं ॥ वासुदेवं सं
कर्षणं प्रद्युम्नमनिरुद्धकं ॥ १५१ ॥ दलमूलेषु संपूज्य पत्रमध्येषु संयजेत् ॥ भारतीं पार्वतीं चोद्गीं शचीं च दमकादिकान् ॥ १५२ ॥ दलाग्रेषु
च ये द्वाणान् महालक्ष्म्याः क्रमादमून् ॥ अनुरागं च संवादं विजयं वल्लभं मंदं ॥ १५३ ॥ हर्षं वलंच ते जश्च लोकनाथाननंतरं ॥ तदा युधा
नितदात्ये पूजयेत्साधकोत्तमः ॥ १५४ ॥ अनेन विधिना देवीं महालक्ष्मीमुपासते ॥ ऐतेषु निवसेच्च क्ष्मी रस्मरंती निजालयं ॥
॥ १५५ ॥ उत्पलैर्जुह्याच्च संचंदनां भसिलोलितैः ॥ शत्रूणां लभते राज्यं विना युद्धेन पार्थिवः ॥ १५६ ॥ जयनराजसभां गच्छेत्संभा
व्ये ततः पानरः ॥ दूर्वादेवी महालक्ष्मीं विष्णुकांतामधुव्रता ॥ १५७ ॥ मुसलीशक्रवल्लीच सदा भद्रोजलिप्रिया ॥ हरिचंदनकर्पूरचं
दनाकोलरोचनाः ॥ १५८ ॥ मालूरकेसरैर्कुसुमैर्विष्णुनिशारसैः ॥ अष्टोत्तरसहस्रं तु जपित्वा तिलकक्रियां ॥ १५९ ॥ कुर्वतो मंत्रि
णः सर्वे वशं तिष्ठन्त्यहर्निशं ॥ श्रियो मंत्रं भजेन्मन्त्री श्रीसूक्तान्यपि संपजेत् ॥ १६० ॥ भूयसीं श्रियमाकांक्षन् सत्यवादी भवेत्सदा ॥ प्रत्य
गाशा मुखो श्रीपात्स्थितपूर्वप्रियं वदेत् ॥ १६१ ॥ पूजयेद्गंधपूष्याद्यैरात्मानं नियतः शुचिः ॥ शपीतशुद्धशय्यायां तरुण्या सह नान्य
या ॥ १६२ ॥ नम्रो नावतरेदं भस्मे लाभ्यतो न भक्षयेत् ॥ हरिद्रानमुखेलिं पेन्न स्वपेद शुचिः क्वचित् ॥ ६३ ॥ ० ॥

॥ श्रीं ह्रीं श्रीं कमले श्रीं ह्रीं श्रीं हृदये ॥ श्रीं ह्रीं श्रीं कमलालये श्रीं ह्रीं श्रीं शिरः ॥ इत्यादिना प्रकारेणान्यासः ॥ शेषं निगदव्याख्यातम् ॥ इति श्रीगूढार्थदीपिकायां
 अष्टमः पटलः ॥ श्रीमंत्रकथनानंतरं भुवनेश्वरीमंत्रं वर्णयितुमारभते ॥ अथेत्यादिना ॥ मंत्रमुद्धरति ॥ लकुलीशो हकारः ॥ अग्निः रेफः ॥ वामनेत्रः इकारः ॥ अ
 नवृथा विलिखेद्भूमिं न विल्वं द्रोणं मंजुजं ॥ धारयेन्मूर्द्धिने वाचा ह्योणं तैलं च केवलं ॥ १६४ ॥ मलिनो न भवेज्जातुकुत्सिता
 न्नं न भक्षयेत् ॥ द्रोणं पंकजं विल्वं निपज्जं जातु न लंघयेत् ॥ १६५ ॥ सहदेवी मिंद्रवल्ली श्रीवल्ली विष्णुवल्ली भो ॥ कन्यावृजप्रवा
 लं च धारयेन्मूर्द्धि सर्वदा ॥ १६६ ॥ इत्याचारपरो नित्यं विष्णुभक्तो दृढव्रतः ॥ श्रियमाप्नोति महतीं देवानामपि दुर्लभां ॥ १६७ ॥ इति श्री
 शारदातिलके अष्टमः पटलः ॥ श्री ॥ अथ वक्ष्ये जगद्धात्रीमधुना भुवनेश्वरी ॥ ब्रह्मादयोऽपि यांस्तोत्रालेभिरे श्रियमूर्जितां ॥ १ ॥ नकुली
 शोऽग्निमारुहो वामनेत्रा र्द्धचंद्रवान् ॥ बीजंतस्याः समाख्यातं सेवितं सिद्धिं कांक्षिभिः ॥ २ ॥ ऋषिः शक्तिर्भवेच्छंदोगायत्री देवता मनोः
 कथिता सुरसंघेन सेविता भुवनेश्वरी ॥ ३ ॥ षट् दीर्घपुक्तबीजेन कुर्यादंगानि षट्क्रमात् ॥ संहारसृष्टिमार्गेण मातृकान्यस्तविग्र
 हः ॥ ४ ॥ मंत्रन्यासंततः कुर्याद्देवताभावसिद्धये ॥ हृत्त्रेखामूर्द्धि वदने गगनां हृदयां वृजे ॥ ५ ॥ रत्नांकरालिकां गुह्ये महोत्तुष्ट्या प
 दद्वये ॥ ऊर्ध्वे प्राग्दक्षिणे दीर्घपश्चिमे मुखे मुखे ॥ ६ ॥ सद्यादि ह्रस्वी जाठ्या न्यस्तव्या भूतसंप्रभा ॥ अंगानि विन्यसेत्यश्वा
 ज्जातिपत्तानि षट्क्रमात् ॥ ७ ॥ ब्रह्माणं विन्यसेद्भाले गायत्र्या सह संपुतं ॥ सावित्र्या संपुतं विष्णुं कपोले दक्षिणे न्यसेत् ॥ ८ ॥ वागी
 श्वर्या समापुतं वामगंडे महेश्वरं ॥ श्रिया धनपतिं न्यसेत् वामकर्णो ग्रके पुनः ॥ ९ ॥ रत्या स्मरमुखे न्यस्य पुष्ट्या गणपतिं न्यसेत् ॥
 सव्यकर्णोपरि निधीकर्णगंडांतरालयोः ॥ १० ॥ न्यस्तव्यो वदने मूलं भूपश्रेतास्तनौ न्यसेत् ॥ कंठमूलेस्तनद्वंद्वे वामां सहृदयां वृजे
 र्द्धचंद्रवान् ॥ विंदमान् ॥ एतैः संपिंडितं भुवनेश्वरी बीजं ह्रीं ॥ सद्यः श्रोकारः तदादि क्रमेण पंच ह्रस्वाः स्वराः ॥ ओ ए लृ ऋ उ एभिः पंचभिर्ह्रीं ॥ ११ ॥
 जैः ॥ तत्र स्थानेषु पूर्वमुक्तेषु ॥ हृत्त्रेखाद्यान्यस्तव्याः २० पूर्वोक्तेषु पूजापटलोक्तेषु अवरांगुह्यस्थानां तत्तद्धजंतत्स्थानां ॥ कामदंडं स्थानं ॥ स्यार्थमपरम् ॥

शा. ति.
टी. पू.
३८

सन्ध्यां संपाद्य युगलेनाभिदेशे च देशिकः ॥ भालां सपार्श्वजठरपार्श्वीसापरके हृदि १२ ब्रह्माण्याद्यास्ततो न्यस्याविधिना प्रोक्तलक्षणाः ।
सूलेन व्यापकं देहे न्यस्य देवीं विचिंतयेत् ॥ १३ ॥ उद्यद्दिनद्युतिमिंदुकिरीयांतु गङ्गाचां नयनत्रयपक्तां ॥ स्मेरमुखीं वरदां कुशपाशाभीतिकरं
प्रमज्जते भुवने शी ॥ १४ ॥ प्रजयेन्मंत्रविन्मंत्रं द्वात्रिंशलक्षमानतः ॥ त्रिस्वारूतैः प्रजुहुपादष्टद्वयैर्दशांशतः ॥ १५ ॥ दद्यादर्थ्ये दिने शायतनसं
चित्य पार्वतीं ॥ पद्ममष्टदलं वात्येव तं षोडशभिर्दलैः १६ विलिखेत्कर्णिकामध्ये षट्कोणमति सुंदरं ॥ ततः संपूजयेत्पीठं नवशक्तिसम
न्वितं ॥ १७ ॥ जपाख्याविजया पश्चादजिता चापराजिता ॥ नित्याविलासिनी दोग्धीश्वरी मंगलानव ॥ १८ ॥ बीजाद्यमासनं दत्त्वा मूर्तिमूलेन क
ल्पयेत् ॥ तस्यां संपूजयेद्देवीमावाह्यावरणैः सह ॥ १९ ॥ मध्यप्राग्याम्यसौम्येषु पश्चिमेषु यथाक्रमान् दृष्ट्वा स्वाद्याः समभ्यर्च्यः पंचभूतसम
प्रभाः ॥ २० ॥ वरपाशां कुशाभीतिधारिण्यो मितभूषणाः ॥ स्थानेषु पूर्वमुक्तेषु पूजयेद्दंगदेवताः ॥ षड्कोणेषु यजेन्मन्त्री पश्चान्निशुनदेवताः ॥ इ
द्रकोणेलसन्मंडुकं डिकाक्षगुणाभयां ॥ २१ ॥ गायत्री पूजयेन्मन्त्री ब्रह्माणमपितादृशं ॥ २२ ॥ कोणैश्चक्रं स्वगदापंकजधारिणीं ॥ २३ ॥ सावि
त्री पीतवसनां यजेद्विष्णुं च तादृशं ॥ वायुकोरोपरश्चक्षुमालाभयवरान्वितां ॥ २४ ॥ यजेत्सरस्वतीमित्यं रुद्रं तादृशलक्षणां ॥ वह्निकोणे यजेद्र
त्नकुंभं मणिकं रडकं ॥ २५ ॥ कराभ्यां विभ्रतं पीतं तु दिलं धननायकं ॥ आलिंग्य सव्यहरो नवामेनां बुजधारिणीं २६ धनदां कसमारूढां म
हालक्ष्मीं प्रपूजयेत् ॥ वारुरोमं दनं वाणं पाशां कुशशरासनं २७ धारयंतं जयारक्तं पूजयेद्भक्तभूषणं ॥ सव्येन पतिमास्त्रिष्ववामेनोत्पलधा
रिणीं २८ पाणिना रमणां कस्यां रतिं सम्यक् समर्चयेत् ॥ ऐशाने पूजयेत्सम्यक् विघ्नराजं प्रियान्वितं २९ सृणिपाशधरं कांतां वरांगस्य कृकरं
गुलिं ॥ माध्वीं पूर्णकपालाढ्यविघ्नराजं दिगंबरं ३० पुष्करे विलसद्भक्तस्फुरच्चक्रधारिणं ॥ सिंदूरसदृशाकारा मुद्राममदविभ्रमां ३१ धृत
रक्तोत्पलामन्यपाणिना तु ध्वजस्य शं ॥ आश्लिष्टकांतां मरुणां पश्चिमैर्दिगंबरं ३२ ॥ कर्णिकायां निधी पूज्यौ षट्कोणोभयपार्श्वयोः ॥ अंगा

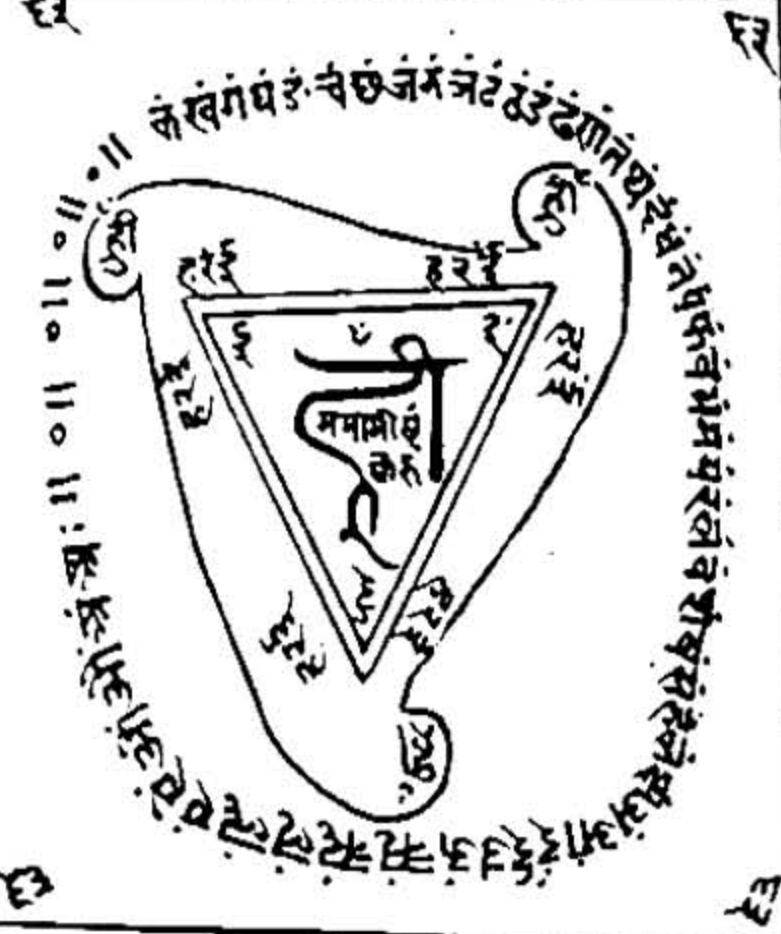
३३ ॥

राम.

३८

अनंगकुसुमापश्चादनंगकुसुमापरा॥अनंगमदनापश्चादनंगमदनातुरा ३४ भुवनपालागगनवेगाचैवततःपरम।शशिरेखायगगनरे
 स्वाचैवाष्टशतपः॥३५॥पाशांकुशवराभीतिधारिण्योरुणविग्रहाः॥ततःषोडशपत्रेषकरालीविकराल्युमा॥३६॥सरस्वतीश्रीदुर्गावलस्मीशु
 त्प्रीस्मृतिर्धृतिः॥अद्भुतमेधामतिःकांतिरार्याःषोडशशतयः॥३७॥खड्गखेटकधारिण्यःश्यामाःपूज्याश्चमातरः॥पद्मादहिःसमभ्यर्च्यःशतयः
 परिवारिकाः ३८ प्रथमानंगरूपास्यादनंगमदनाततः॥मदनातुराभुवनवेगाभुवनपालिका॥३९॥स्यात्सर्वशिशिशनंगवदनानंगमेखलाच
 षकंतालवृत्तंचतांबूलंछत्रमुज्ज्वलं॥४०॥आमरेचांशुकंपुष्पविभ्राणाःकरपंकजैः॥सर्वाभरणासंदीप्तान्लोकपालान्वहिर्यजेत्॥४१॥वज्रादीन्यपि
 तद्वात्सेदेवीमित्यंपूजयेत्॥पूज्यतेराकलैर्देवैःकिंपुनर्मनुजोतमैः॥४२॥मन्त्रीत्रिमधुरोपेतैर्हृत्वाश्वत्थसमिद्धैःब्राह्मणान्वशयेच्छीघ्रं
 र्थिवान्यद्ग्रहोमतः॥४३॥पालाशपुष्पैस्तत्पत्नीर्मन्त्रिणःकुमुदेरपि॥पंचविंशतिसंजपेजलेःस्नानंदिनेदिने॥४४॥आत्मानमभिषिंचेयःसर्व
 सौभाग्यवान्भवेत्पंचविंशतिसंजपंजलंप्रातःपिवेन्नरः॥४५॥आवाप्यमहतींप्राज्ञांकवीनामग्रणीर्भवेत्॥कर्पूरागरुसंघतंकुंकुमंसाधुस
 धितं॥४६॥गृहीत्वातिलकंकुर्याद्भजवश्यमनुत्तमं॥शालिपिष्टमपीकृत्वापुतलीमधुरान्वितं॥४७॥जप्ताप्रतिष्ठितप्राणांभक्षयेद्रतिवासा
 रे॥वशंनयतिराजानंनारीवानरमेववा ४८ कंठमात्रोदकेस्थित्वावोक्ष्यतोयगतंरविं॥त्रिसहस्रंजपेन्मन्त्रमिष्टांकन्यांलभेन्नरः॥४९॥अन्नं
 तन्मन्त्रितंमन्त्रीभुंजीतश्रीप्रसिद्धयेलिखितंभस्मनामायांससाध्याफलकादिषु ५०॥तत्कालेदर्शयेद्यंत्रंमुखंमुखेनगर्भिणी॥५१॥शतपंतस्थि
 तसाध्यकर्मभवनेवहृदंतंशक्तिभिर्वात्सेकोरागतेयतंहरिहरैर्वर्णैःकपोलार्पितैःपश्यातैःपुनरीयुतैर्लिपिभिरप्युत्तीतमिष्टार्थदंयंत्रंभूष
 रमध्यगंत्रिगुणितंसौभाग्यसंपत्प्रदं ५२ वीजांतस्थितसाध्यनामशस्सोमायारमामन्त्रेर्वीतंवह्निपुरह्वयेरसपुटेस्वाख्याढ्यवीजत्रयंसात्मा
 नात्मकमींशिखंहरिहरैरावद्गंडवहीःषड्वीजेरनुवहसंधिलिपिभिर्वीतंगृहाभ्यांभुवः ५३ चिंतामणिनृसिंहाम्यांलसत्कोणमिदंलिखेत्पत्रंषड्

॥ यंत्ररचना प्रकारमाह ॥ एतदंतर्त्यादि ॥ ५० ॥ पूर्वनिर्गतिवाप्यकोरां वहिर्विकोरां गृहीवीतं विलिख्य ॥ तन्मध्ये भुवने
दत्तं रसरसेति ॥ ततस्त्रिकोरां दहिः ॥ कोरात्रये भुवने श्वरी वीजत्रयं लिखित्वा च तमित्यनेन सूचितत्वात् ॥ ग्रंथांतरप्रका
शं प्रीयात् ॥ एवं गायत्र्यापि वं धनं कां र्थत

वीजं व्याहृतिभिर्दत्तं गृह्युगदं हेसोः कोरागंदौर्गं वीजमनंत
रं लिप्युगैरावद्धं गंडं लिखेत् ॥ गायत्र्या रविशक्तिवद्धवि
वरं त्रिषु पृथक्तततो वीतं मात्स्न्या धरा पुरस्य गे सत्सिंह
चिंतामणि ॥ ५१ ॥ यंत्रं दिने शयणितं प्रोक्तं रक्षा प्रसिद्धि
दं ॥ सर्वसौभाग्यजननं सर्वशत्रुनिवारणम् ॥ ५२ ॥ लि
खेत्सरोजं रसपत्रसक्तं मध्ये दलेष्यमिलिख्य मायां ख
रावृतं यंत्रमिदं वधूनां पुत्रप्रदं भूमिगृहांतरस्य ॥ ५३ ॥ य
त्र कोरा मध्ये प्रविलिख्य शक्तिं कोसौषुतामेव विलिख्य भू
यः ॥ ससाध्यगर्भं वसुधा पुरस्यं यंत्रं भवेद्दृश्यकरं नरा
णां ५४ ॥ वाग्भवं शं भुवनितारमा वीजत्रयात्मकं ॥ यंत्रं
समुद्धरेन्नं त्रीन्निवर्गफलसाधनम् ॥ ५५ ॥ श्री ॥ ०

स्त्रिकोणांतस्य मायाया उपरि कोरात्रय मध्य एव कोरागत इति सानुस्वारं ईकारं कोरात्रये लिखेत् ॥ ततः कोरा कपोलयोः ॥ हरिरिति वर्णं द्वयमेकत्र हर इति वर्णं
द्वयमपस्त्र कोरात्रयस्य मध्ये सानुस्वारमिकारं लिखेत् ॥ प्रत्येकं तदहिः कोरात्रये भुवने श्वरी वीजत्रयं लिखित्वा च तमित्यनेन सूचितत्वात् ॥ ग्रंथांतर ॥

प्रकारेणवभीयात्॥कथं॥एषांवीजानामेकैकस्यरेफेराततहीजंप्रदक्षिणीकृत्यअन्यस्यमायाग्रंईकाराग्रंवभीयात्॥पश्चात्कोणाकपोलयोः॥हरिहरंलिखेत्क
पोलशब्देनवीजत्रयस्यपार्श्वद्वयविवक्षितं॥अत्रकेचिदेवंवर्णयंति॥हरिहरशब्देनस्वरूपग्रहणंभवति॥किंतुहरिशब्देनहकाररेफकाराःसूच्यते॥हरश
ब्देनहकारउकाररेफास्ति॥एतावताकिमुक्तंभवति॥हींहेइतिलिखेत्॥अपमेवपक्षःसांप्रदायिकः॥एवंविलिख्यवतलिखेत्॥पश्चात्हरिहरंलिखेत्॥इतिपु
नःपुनः॥स्वस्वनेननिरंतरंवेष्टयेत्॥अथवाहींइहंइतिवा॥तद्धिःपंचाशदक्षरेर्वेष्टयेत्॥पुनर्भूगृहद्वयेनवेष्टितम्॥एतन्निगणितपत्रंउक्तफलदं॥अक्षरार्थ
॥वहेर्भवनश्चिसंबंधः॥कोणागतेषुतडीइतमितिछेदः॥तैःपुनरीपुतैःहरिहरवर्णोईकारसहितैः॥अथवासामान्येनसर्वनामाप्रसुतपरामर्शेनप्रसुतसर्व
षट्दीर्घभाजामध्येनवाग्भवाद्येनकल्पयेत्॥षट्गानिमनोरस्यजातियक्तानिमंत्रवित्॥६०॥कुर्यात्पूर्वोदिताआसान्तयेवात्रापिषा

धकः॥ध्यानं॥सिंदूरारुणविग्रहांत्रिनयनामाणिक्यमौलिस्फुरतारुणायकशेखरांस्मितमुखीमापीनवक्षोरुहांपाणिभ्याम
णिपूर्णरत्नचषकंरत्नोत्पलंविभ्रतीं सौम्यारत्नघटस्थमव्यचरणांध्यायेत्यरामंविंकां॥६१॥रविलक्ष्मजयेन्मंत्रपापसै
र्मधुरपुतैः॥दशांशंजुहयान्मन्त्रीपीठेप्रागिरितेपजेत्॥६२॥देवींप्रागुक्तमार्गेणगंधाद्यैरतिशोभनैः॥हुत्वापलाशकुसुमैर्वीक्
श्रियंमहतींत्रजेत्॥६३॥ब्राह्मीघृतंपीवेज्जप्रंकवित्वंवत्सराद्भवेत्॥सिद्धार्थान्त्ववर्णोयेतानुहुत्वांमन्त्रीवशंनयेत्॥६४॥नर
नारीनरपतीन्नात्रकार्याविचारणा॥चतुरंगसजैःपुष्पैःचंदनांभःसमुक्षितैः॥६५॥हुत्वावशीकरोत्याशुत्रैर्लोक्यमपिसाधकः
जुहयादरुणांभोजैरयतंमधुरपुतैः॥

ग्रहणस्ययुक्तत्वात्॥प्राप्तत्वंहस्तेखावीजमपिशुहीत्वातैरितियरामर्शोयुक्तश्चततश्चहस्तेखासहितैर्हरिह
रवर्णैर्वेष्टयेदित्यर्थः॥इदानींषड्गणितपत्रंचतुमारभते॥वीजांतरित्यादिना॥अपमर्थः॥पूर्वोक्तत्रिकोणद्वयंसंपुटितंलिखित्वातन्मध्येहस्तेखावीजमालिख्यतंदंत
साध्यनामसहितंकर्मलिख्य॥पूर्वयद्यपिचात्रसामान्येनसाध्यनामेत्युक्तं॥तथापितंत्रांतरपरिपास्यालेखनंकार्यं॥अंतस्थितवीजैकाभागेसाध्यनामविधिरेवउप
रिश्कारस्वरभागेसाध्यकनामउभयोर्मध्येकर्म॥ततश्चदेवदत्तस्येति॥वामपार्श्वेयज्जदत्तमिति॥अतस्तद्रेफस्यवशंकुर्वितितन्मध्ये॥एतद्रहस्यं॥ततश्चशरसोमाये

शा. ति.
टी. गू.
४०

शरशः पंचवीजं भुवनेऽप्यरीवीजं वेद्युः पुनस्तथैव वह्निवीजेन वह्निपरहयेन सपुरेण संपुटे षट्कोरांतराखेयद्यपि सामान्येनोक्तं ॥ तथापि वामभागे कोरात्रये ईकारस्था
न गतेन साध्यनामयुक्तानि शक्तिः श्रीकामबीजानि सात्मकानि सानुस्वारणिलिखित्वा तान्येव वह्निपत्नीपदशिवाकोरात्रयांतराले साध्यनामसहितानि निरात्मकानि
विसर्गसहितानि लिखेत् ॥ ईशिव ईकारयुक्तं शिवा ईकारयुक्तं षट्कोरां षट्कोरा मध्ये सानुस्वारमोकारं लिखेदित्यर्थः ॥ पूर्ववद्गुणो हरिहरवर्णान् लिखेत् षट्
वीजैरनुबंधसंधिपूर्ववत् ॥ षट्कोरोषु वहिः षट्हस्तेखा बीजानि लिखित्वा पूर्ववदन्योन्यं वधीयात् ॥ अनुलोमप्रतिलोमेन लिपिभिर्वर्तते पूर्ववत्पंचाशत्त्रिपिभिर्वर्त
येत् ॥ वहिर्भू परहयेनापितत्कोरोषु पूर्वादिदिक्षु नृसिंहबीजं कोरोषु चिंतामणिबीजं लिखेत् ॥ एतत्सद्गुणितयंत्रमुक्तफलदम् ॥ षड्गुणितयंत्रं व्याख्यापाधुना ।

॥ ६६ ॥ राज्यश्रियमवाप्नोति सतिलैस्तंडुलैस्तथा ॥ प्रायतान्यपि कर्माणि मंत्रेणानेन साधयेत् ॥ ६७ ॥ वाग्बीजपुटितामायाविद्येयं
असरीमता ॥ मध्येन दीर्घयुक्तेन वाक्पुटेन प्रकल्पयेत् ॥ ६८ ॥ अंगानि जातिपुक्तानि क्रमेण मंत्रवित्तमः ॥ यथापुरासमुद्दिष्टा
नूत्या सानुर्वीतमंत्रवित् ॥ ६९ ॥ श्यामांगी शशि शेखरां निजकरैर्दीनं चरतोत्पलं रत्नाढ्यं च षकं वरं भयहरं संविभ्रती शा
श्वती ॥ मुक्ताहारलसत्यपोधरनतानेन त्रयोत्थासिनीं वंदे हंसुरपूजितां हरवधूरत्नारविंदस्थितां ७० तत्त्वलक्षजपेन मंत्र
जुहुयात्तदशांशतः ॥ पालाशपुष्पैः स्वादूतैः पुष्पैर्वाराजवृक्षजैः ७१ हस्तेखाविहिते पीठे पूजयेत्परमेश्वरीं ॥ मध्यादि
पूजयेन्मंत्रो हस्तेखाद्याः पुरोदिताः ॥ ७२ ॥ मिथुनानियजेन्मंत्रो षट्कोरोषु यथापुरा ॥ अंगपूजाकेसरेषु पूज्याः पत्रेषु मा
तरः ॥ ७३ ॥ भैरवांक समारुढाः स्मरवक्त्रा मदानसाः ॥ असितांगोरु रुश्वंडः क्रोधउन्मत्तभैरवः ७४ कपालीभीषणश्चैव संह
रश्चाष्टभैरवाः ॥ शूलकपालं प्रेतं विभ्राणा सुददं दभिः ॥ ७५ ॥

अस्य चापमर्थः ॥ पूर्वोक्त षट्कोरादयं यथावत्संपुटितं लिखित्वा तन्मध्ये शक्तिबीजं लिखित्वा अनुक्तमपि पूर्ववत्साध्यसाधकादिलिखित्वा तद्बीजं विलो
मेन व्याहृतिभिर्वर्तयित्वा यद्यप्यत्र विलोमादिविशेषो न कथितस्तथापि तत्रांतरसिद्धं ॥ अविच्छेदं सर्वत्राद्यं ॥ सर्वशाखाप्रत्येकं कर्मेति व्यापात् ॥ वसाः
कोरागं अग्नेः कोरागं ॥ दोगं बीजं ॥ रविकोरागं अंतरं दुर्गा बीजं लिखेदित्यर्थः ॥ लिपिपुगे रावच्छगंडं प्रतिलोमेनैव गायत्र्या लिपिपुगे रितिसंबंधः ॥ रवि

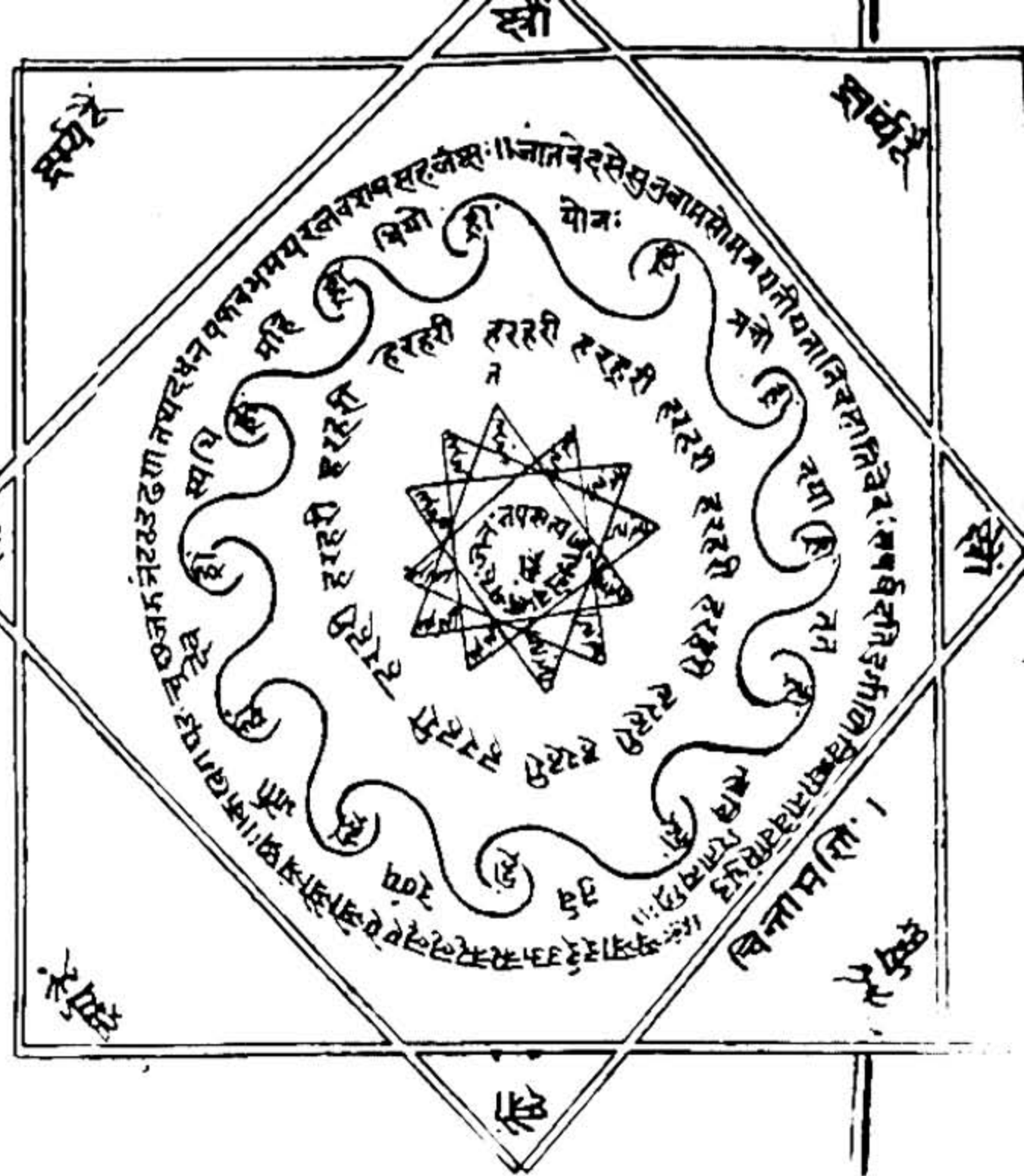
विचरं पूर्ववद्दशकोरांतराण्यन्योन्यं प्र
शक्तिबीजकमित्यर्थः

राम.
४०

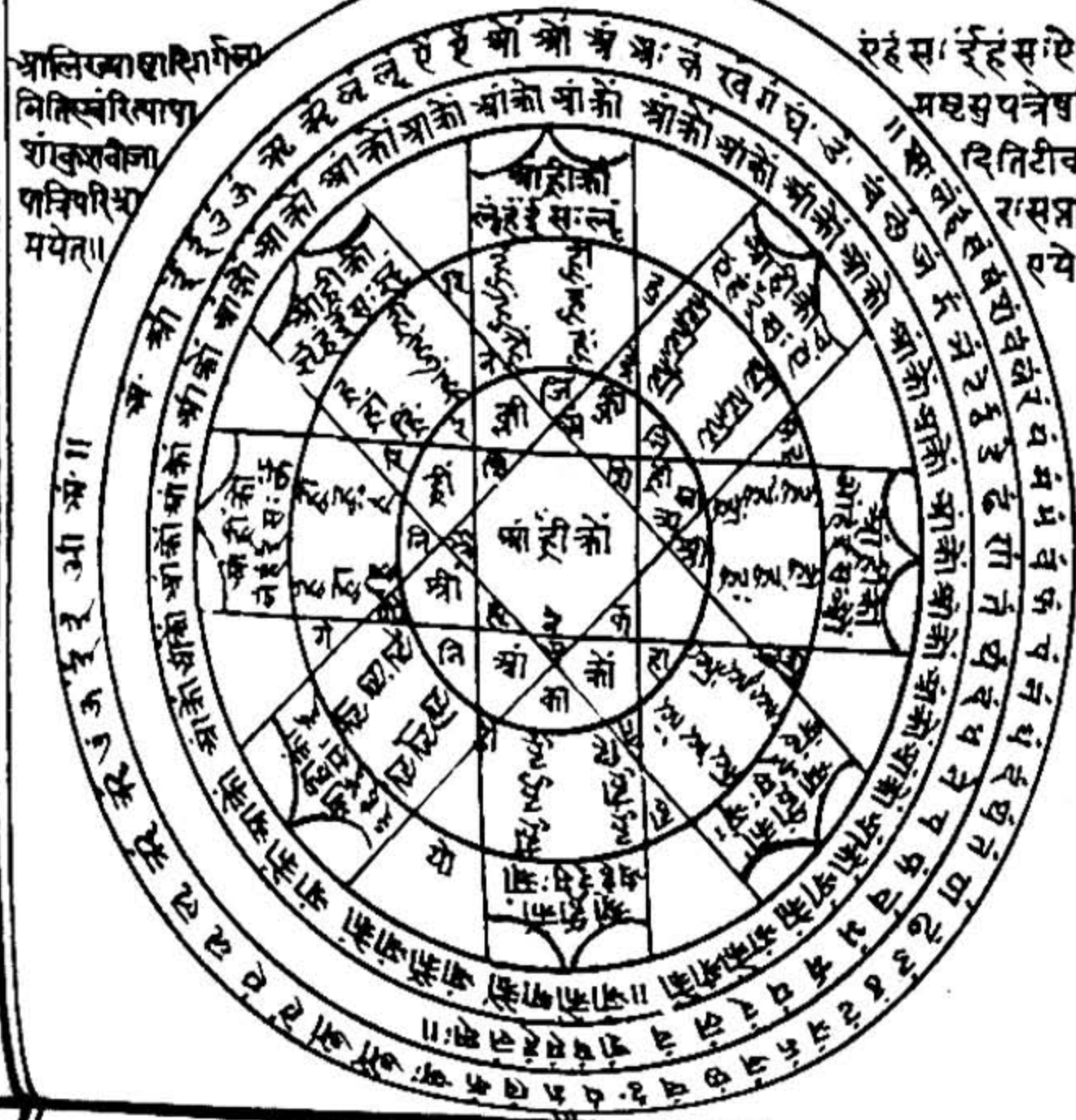
तद्वहिर्जीतवेदसमंत्रेण अनुलोमप्रतिलोममंत्ररूपेण वेष्टयेत् ॥ तदेव त्रिष्टुप् मंत्रं ॥ तद्वहिः पंचाश
द्वर्णैस्तथैव वेष्टयित्वा तद्वहिर्भूषणं वेष्टयेत् ॥ कोरोषु पूर्ववन् नृसिंहचिंतामणिबीजेन लि
खेत् ॥ तद्वा दशगणितं प्रोक्तफलदं ॥ स्पृष्टार्थमपरं ॥ इदानीं त्रिवीजमंत्रं वक्तुमारभते ॥ वाग्भवमित्यादि
नामंत्रोच्चारः स्पृष्टः ॥ रविलक्षं द्वादशलक्षं ॥ प्राग्विरिते पाठे भुवनेश्वरीपीठेशेषं तिगदव्याख्यातम् ॥ मं
त्रांतरमाह ॥ वाग्बीजेति ॥ दीर्घस्वराद्यामातरः पूज्याः ॥ ह्रस्वस्वराद्यां भैरवाद्याः पूज्याः ॥ अतिरोहिता

गजत्वगंवराभीमाः कुटिलालकशोभिताः दीर्घाद्यामातरः प्रोक्ताः ह्रस्वाद्याभै
रवास्मृताः ७६ पूज्याषोडशपत्रेषुकराल्याद्याः परोहिताः ॥ तद्वात्येनंग
रूपाद्याः लोकेशास्त्राणि तद्बहिः ७७ एवमारधयेद्देवीं शास्त्रोक्तेनैवव
र्त्मना ॥ वशं नयति राजानं वनिताश्च मदालसाः ७८ अन्नमाज्येन जुहु
याच्च भतेव सुवांछितं ॥ सुगंधैः कुसुमैर्हृत्वा श्रियमाप्नोति वांछितां ७९
मंत्रैरगानेन संजप्तमश्रीपादन्नमन्वहं ॥ भजेदरोगो नियतं दीर्घमायुखायुयात्

॥८०॥ र्थमन्यतामंत्रान्नस्मद्धरति। अनंतः आकारः। विंदुमूषितः। मायाभुवनेश्वरी। ककारो ब्रह्मा। अग्निः रेफः। ततो विंदुः। आहोँ कौँ इति बीजत्रयात्मको भुवनेश्वरी मंत्रः। बीजेन मध्यबीजेन तत्त्वलक्षं चतुर्विंशतिलक्षं। तत्सहस्रं॥ इदानीं घटागलमारभतो आलिखेदित्यादिना तदत्र व्यक्तीकरिष्यामः॥ प्रथमं यंत्ररचना प्रकारमाह॥ पूर्वसंपटितं चतुरस्रद्वयं लिखित्वा चतुरस्रद्वयसूत्रा

आलिख्याष्टादिगण
नितिसंरित्यापा
शंकुशवेजा
पत्रिपरिभा
मयेत॥

एहं सः ईहं सः ऐ। एव
मष्टसुपत्रेषु निवे
दिति टीका का
रासप्राक्षरा
एयेवम॥

तानि सूत्राणि अर्गलाकाराणि कृत्वा अर्गलाग्रसंदष्टवृत्ते । कृत्वा तद्वहिरष्टदलं पद्मं कृत्वा तद्वह
 र्यवृत्तं वर्तयित्वा पुनर्वृत्तत्रयं भ्रामयेत् ॥ त्रिः पाशां कुशवेष्टनार्थं तद्वात्येत्क्रामोक्तमात्मात्
 काभिर्वेष्टयेत्तद्वात्येष्टवृत्ताकारं विलिख्य ॥ मुखे अथोमुखं तत्पृष्ठे ऊर्ध्वमुखं पद्मद्वयं लि
 खेत्चतुरस्त्रद्वयसूत्राणां वात्यसंधिषु वृत्तं कुर्यात् ॥ अभ्यंतरसंधिषु च वृत्ते कृते चतुरस्त्राष्टको
 णानि द्विधा विभक्तानि भवन्ति ॥ तत्राभ्यंतरकोष्ठेषु पूजापटलोक्तमार्गेणां गानि षट् अष्टकोरोष

अनंतो विंदुसंपुक्तो माया ब्रह्मा मिता रवान् ॥ पाशादित्रयसरो मंत्रः सर्वव
प्रफलप्रदः ॥ ८१ ॥ त्रय्याद्याः पूर्वमुक्ताः स्युर्वीजेनांगक्रियामता वरां कु
शौ पाशमभीतिमुद्रां करैर्वहंती कलशासनस्था ॥ वालार्ककोटिप्रतिमां
त्रिनेत्रां भजे यमाकां भुवनेश्वरीं ताम् ॥ ८२ ॥ हविष्यभुक् जयेन्मंत्रं तत्त्वलक्षं
जितेन्द्रियः ॥ तत्सहस्रं प्रबुद्धया ज्ञयांते मंत्रवित्तमः ॥ ८३ ॥ दधिक्षौद्रयता
ताभिः समिद्धिः क्षीरभूरुहां ॥ तत्संख्यपातिलैः शुद्धैः पपोक्तैर्जुह्यात्ततः
॥ ८४ ॥ हृत्त्रेखाद्यापजे दादौ करिं कायां पथा विधिः ॥ अंगानिके सरेषु स्युः प
त्रस्था मातरः क्रमात् ॥ ८५ ॥ विलिख्य तदुपरितेनाष्टकोष्ठेषु पाशश्रीशक्तिस्मरमन्त्रयश
क्तिरिंदिराश्रंकुशात्मानं अष्टाक्षरं लिखेत् तद्वात्येवर्तलाभ्यंतरीयकोष्ठेषु कामिनिर्जनिनिखा
हा ॥ इत्यष्टाक्षराणि लिखित्वा ॥ अर्गलावात्यसंध्यपरिअर्गलावृतादन्या पुनरपि वृत्तं कु
र्यात् ॥ एवं कृते तत्र षोडशकोष्टा निजायते ॥ तेषु शक्तिः षोडशाक्षरप्रणवगौरीरुद्रदयिते योग

४२
पारिक वचा स्वाभिजायात्मकमंत्रं लिखेत् । तच्च ह्योष्ठं

षोडशकेसरस्थानेषु सानुस्वारं चतुर्थस्वरं मध्ये तत्पार्श्वयोर्हं समन्तं तत्पार्श्वयोः सानुस्वारप्रकारा
दिस्वरयुग्मां यथाक्रमं लिखेत् ॥ एवं प्रतिकेसरं समाक्षराणि भवेयुः ॥ दलमध्ये च काकारेण कर्ण
कागताक्षराणि त्रीणि पंक्तिं लिखेत् ॥ तिर्यक्पंक्त्या कोरेणोति केचित् ॥ एष सांप्रदायिकः ॥ चतुर
स्वाम्यंतरे वर्जुलमालिख्य तन्मध्ये पाशशतं कुशत्रयक्षरात्मकं मंत्रं लिखेत् ॥ पुनः पुनर्ह्यर्ग

इन्द्रादयः पुनः पूज्यास्तोषामस्त्राणि तद्वहिः ॥ एवं संपूजयेद्देवीं साक्षाद्देववरो भवेत् ८६ दृश्यते सकलैर्लोके स्तेजसाभासकरो प
मः ॥ अनेनाधिष्ठितं गोहं निशि दीपशिखाकुलं ८७ दृश्यते प्राणिभिः सर्वैर्मंत्रस्यास्य प्रभावतः ॥ सर्वपैर्लोकासंमिश्रैराज्याते
र्जुहयान्निशि ८८ राजानं वशयेत्सद्यस्तत्पत्नीमपि साधकः ॥ अन्नवानन्नहोमेन श्रीमान्यग्रहतामवेत् ८९ राजवृक्षस
मूद्धतेः पुष्पैर्हृत्वा कविर्भवेत् ॥ अरोगी तिलहोमेन घृतेनायुरवाप्नुयात् ९० ॥ प्राक्प्रोक्तान्यपि कर्माणि साधयेत्साधकोत्तमः
आलिख्याष्टदिगर्गलान्युदरगं पाशादिकं च क्षरं कोष्ठे ॥ घंगमनून् परेषु विलिखेदृष्टार्णमंत्रद्वयं ॥ अचूर्वापरषड्भुग्लयव
गान्व्योमासनानर्गलेष्वालिख्येन्द्रजलाधिपादिगुणशः पंक्तिद्वयं तत्परं ॥ ९१ ॥ कोष्ठे घृष्टपुगार्णमात्मसहितां युग्मस्वरान्त
गतां मायां केसरदिग्दलेषु विलिखेन्मूलं त्रिपंक्तिः क्रमात् ॥ त्रिः पाशांकुशवेष्टितं लिपिभिरावीतं क्रमाद्युक्रमात् ॥ पद्मस्थेन
घटेन पंकजमुखेन वेष्टितं तद्वहिः ॥ ९२ ॥

हिर्यतमारभ्योत्तरतः उपरितेन वृत्तिपर्यन्तं हं ह्रीं ह्रौं ॥ दक्षिणसूत्रे ह्रीं ह्रौं इति उत्तरसूत्रे पूर्ववद्विखेत् ॥ ततः ईशानस्थमर्गले पश्चिमसूत्रे ह्रौं ह्रीं इति ॥ ततस्तथैव
पूर्वसूत्रे पि ह्रीं ह्रौं ॥ इति च लिखेत् ॥ ततो दलके सरस्थाने प्रत्येकं आत्मसहिता युग्मस्वरान्तगतायां केसरगां अत्र पाशाशब्देन सानुस्वारचतुर्थस्वरं सांप्रदायि

काः ॥ इत्यादि द्वादशकं पञ्चाद्वहिः पाशांकुशवेष्टितं

पुनः पंचाशदक्षरैरेकस्मिन्वर्तुले अनुलोमेनान्यस्मिन्नतिलोमेन तद्वात्येव कारेण वेष्टयेदिति रहस्यं तदुक्तं ॥ श्रीशंकराचार्यैः घटेन चापीति वहिः पत्रं संपुटेन घटेन वेष्टयेत्तदपरि संपुटेनापि भूविंवेनापीतिकेचित् ॥ एतत् घटाग्निसनामयंत्रम् ॥ अस्मिन्नर्थे अलिख्येत्यादि ग्रंथो योजनीयः ॥ ग्रंथस्तु सद्यार्थः ॥ यंत्रांतरमाहावज्रांकिते घटाग्निलमिदं यंत्रं मंत्रिणां प्राभृतं मतं ॥ पाशश्रीशक्तिकंदर्यकामशक्तीं दिशं कुशाः ९३ प्रथमो घासरो मंत्रः ततः कामिनि रंजिनि ॥ स्वाहातो घासरोः सद्भिरपरः परिकीर्तितः ॥ ९४ ॥ हीं गौरिरुद्रदयिते योगेश्वरि सवर्म फट् ॥ द्विर्वातः षोडशा णो यं मंत्रः सद्भिरुदीरितः ९५ लिखित्वा भूर्जपत्रादौ पुत्रमेतद्यथाविधि ॥ धारयेद्दामवाहौ वा कंठे वा निजमूर्द्धनि ॥ ९६ ॥ वशयेत्सकलान्मर्त्यान् विशेषणामही पतिं ॥ नीलपट्टे विलिख्ये तत्तु गटुकीकृत्य तत्पुनः ९७ साध्यप्रतिरुतौ सिक्थे निर्मितायां हृदि न्यसेत् ॥ पात्रे त्रिमधुरापूर्णे निक्षिप्ये तं विधानतः ९८ संपूज्य गंधपुष्पाद्यैर्बलिं निक्षिप्य रात्रिषु ॥ मूलमंत्रं जपेन्मन्त्री नित्यमष्टसहस्रकं ९९ सप्ताहादां छिन्यस्य संपूज्य पथावड्भवेन श्वरीं १०१ संस्पृश्य तं जपेन्मन्त्री दिवा करसहस्रकं ॥ अभिषिंच्य प्रियं साध्यं वध्नीयाद्यं च गाशिखं १०२ कांतिं पुष्टिं धरारोग्यपुशां सिलभते नरः ॥ भित्तौ विलिख्य तद्यंत्रं पूजयेन्नित्यमादरात् १०३ भूतप्रेतपिशाचास्तं नवीक्षितुमपि क्षमाः तद्विलिख्य शिरस्त्रारोसाधितं धारयेद्भटः १०४ युद्धेरि पूनवहन् हत्वा जपमाप्नोति पार्थिवः ॥ वज्रांकिते वह्निषु रक्षयेत्तां पाशां कुशाद्यामुदरस्थसाध्यं ॥ मध्येथ कोरोषथ वात्यवृते पुनः पुनस्तौ विलिखेत्समं तात् १०५ भूर्जलिखितं मतस्यात्सर्ववश्यकं नृणां ॥ अलिखेन्मध्यगतां ससाध्यां १०७ सर्वोत्तममिदं यंत्रं धारितं कुरुते नृणां ॥ आरोग्यैश्चर्यसौभाग्यविजयादीन नारतं १०८ इति श्रीशारदातिलके भुवनेश्वर्याः नवमः पटलः ॥ त्यादिना षड्कोणं विलिख्य तत्कोरोषु लिखित्वा उपरि वृत्तं विरचय्य तन्मध्ये पुनस्तामेव लिखेद्दत्ताकारेण कुं

कुमरो च नाभ्यां लिखित्वा च भीमात्तु फलसिद्धिः ॥ पञ्चोत्तमाह ॥ लिखेत्सरोजं सद्यार्थमिदं ॥ इति घटाग्निसनामयंत्रं ॥

॥ अथ भुवनेश्वरी मंत्र कथनानंतरं । श्री त्वरिता विधानं वक्तुमारभते । ततो मिधास्य इत्यादिना ॥ मंत्रमुद्धरति ॥ तारो मायेत्यादिना ॥ तारः प्रणवः माया भुवनेश्वरी वर्महं ।
 । अङ्गिः स्वकारः ॥ एकादशस्वरयुतः ॥ तदा ततः ॥ स्वेति सिद्धं ॥ कूर्मः चकारः ॥ तदंतः कृत्वा ॥ भगवान् एकारयुतः ॥ छेदति सिद्धं ॥ सस्वरूपं स्त्री स्वरूपं दीर्घं
 तनुच्छदं हकारः । संवर्तः सकारः भगवान् एकारयुतः ॥ ततः स्वेति सिद्धं ॥ माया हस्ते स्वा । अस्त्रं फट् । एवं द्वादशाक्षरो मंत्रः ॥ माया ह्यवर्जितान् दशवर्णान् द
 शस्थानेषु न्यसेत् ॥ इत्याह ॥ मायेति ॥ कूर्मोद्यैरिति ॥ पूर्वपूर्ववर्जितमित्यर्थः ॥ च छेदं दयाया छेदशिरसे दस्त्रं शिखायै । स्त्रीं हं कवचाय हं स्नेनेत्रत्रयापाक्षेफ

ततो मिधास्ये त्वरितां त्वरितं फलदापिनीं तारो माया वर्मवीजमृद्धिरीशखरान्विता १ कूर्मस्तदंत्यो भगवान् सस्त्री दीर्घतनुच्छदं
 संवर्तो भगवान् माया फटंतो द्वादशाक्षरः ॥ २ ॥ मुनिर्जुनमाख्यातो विराट्छंदः समीरितं त्वरिता देवता प्रोक्ता पुरुषार्थफल
 प्रदा ३ मायाविवर्जितान्वर्णान्मृद्धिभाले गले हृदि नाभिगुह्यो रुयुगमेषु जानुजंघापदेषु च ४ विन्यस्य व्यापकं कुर्यात्समस्तो
 नैवसाधकः कूर्मोद्यैः सप्तभिर्वर्णैः पूर्वपूर्वविवर्जितैः ५ द्वाभ्यां द्वाभ्यां षडंगानि कल्पयेत्साधकोत्तमः श्यामां वर्हि कला
 पशे खरयुता मावेद्वर्णां शुकां गुंजाहारलसत्ययो धरभरामष्टाहियान् विभ्रतीं ताटं कांगदमेखलागरारसान् मंजीरतां प्राप्ति
 तान् कैरातीवरदाभयो यतकरां देवीं त्रिनेत्रां भजे ७ लक्षं संजय्य मंत्रज्ञो मनुमेनं जितेन्द्रियः दशांशं जुहुयाद्दैत्यैर्मधुराक्तैः स
 मिह्रैः ८ हस्ते स्वा कल्पिते पीठे नवशक्तिसमन्विते पूजयेत् त्वरितां देवीं वक्ष्यमाणान् विधानतः ९ संवर्तको विंदुयुतः कवचं सु
 कलं विपत् वज्रदेहं पुरुदं संभाष्य हि गुलुद्वयं १० गर्जयुग्मं विपत्सेंदुवर्मोत्पो दीर्घविंदुमान् पंचाननाय हृदयपीठमंत्रः प्रकी

ट् अस्त्रायेत्यनेन प्रकारेण न्यासं कुर्यात् ॥ ताटं कं कर्णभूषणं ॥ अंगदं बाहुभूषणं ॥ मंजीरं चरणाभूषणं ॥ मेखला कटिभूषणं ॥ एवंप्रकृतां प्रतिमां अष्टनागा ना
 मासनं ॥ मंत्रमुद्धरति ॥ संवर्तक इत्यादिना ॥ संवर्तः सकारः ॥ सविंदुयुतः ॥ ततः स्वेति सिद्धं ॥ कवचं हंकारः ॥ विपत् हकारः ॥ सकलं ॥ कलाशब्देन विंदुः । ततो
 ह मिति सिद्धं भवति ॥ वज्रदेहं पुरुदं स्वरूपमेवा हि गुलुद्वयं स्वरूपं । गर्जयुग्मं स्वरूपं । विपत् हकारः । अत्यं सकारः दीर्घविंदुयुतः । क्षामिति सिद्धं । पंचानना

किं करः
 पल्लवः । हृदयपत्रमः इति पीठमंत्रः । उद्धृतः किं करः
 त्रमुद्धरति । किं करेत्यादिना । स्पष्टार्थः ॥

दद्यादासनमेतेनमूर्तिमूलेनकल्पयेत्॥ अंगैः प्रणांतांगावर्त्रीकेसरेष्वर्चयेत्क्रमात् १२ दलेषु पूजयेदेताः श्रीबीजाद्याः सुभूषिताः ॥ हंकारं स्वे
चरीं चंडां छेदनीं क्षेपणीं स्त्रियं ॥ १३ ॥ हंकारं क्षेमकारं च लोके शंवरभूषिताः ॥ फट्कारी मयतो वात्ये को दंडशरधारिणी ॥ १४ ॥ द्वारस्य पार्श्व
योः पूजयेद्द्वैतकं रां तु जे ॥ जयाख्या विजयाख्या च किंकराय पदं ततः ॥ १५ ॥ रश्मिरश्मि पदस्यां ते त्वरिता ज्ञास्थिरो भव ॥ वर्मास्त्रां ते नमनुना
किंकरं तं वहिर्यजेत् ॥ १६ ॥ लगुडं विभ्रतं कृष्णं कृष्णवर्णं रमूद्धं जं ॥ आरण्यैररुणैः पुष्पैरतिमुक्तेः सुगंधिभिः ॥ १७ ॥ पूजयेद्द्वयदीपाद्यैर्नृत्यगीतै
र्मनोरमैः ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्री नारी नरनरेश्वरैः ॥ १८ ॥ मान्यते वत्सरादकी कलश्या जितधनेश्वरः ॥ यो नि कुंडं प्रकल्प्या च कुर्याद्दोमं निजे क
या १९ मल्लिकाकुसुमैर्हृत्वा वशयेदखिलं जगत् ॥ कृत्या द्रोहादिशमनं पलाशकुसुमैर्हृतं ॥ २० ॥ इक्षुखंडैः शुभैर्हृत्वा महतीं श्रियमाप्नुयात् ॥
दीर्घमायुरवाप्नोति दूर्वाहोमेन साधकः ॥ २१ ॥ धान्यैः प्राक्षालितैर्हृत्वा श्रियमिष्टां समाप्नुयात् ॥ पंचैर्धान्यसमृद्धिः स्याद्दोधूमेरिष्टसिद्धयः २२
तंडुलैरक्षयात्सिद्धिः स्याद्दुद्धिर्महती तिलैः ॥ मन्त्रीनीलोत्पलैर्हृत्वा नृपपत्नीं वशं नयेत् ॥ २३ ॥ प्रवुद्धैः पंकजैर्हृत्वा वशं नयति मेदिनीं ॥ अशो
कैः पुत्रमाप्नोति मधुकैरिष्टमाप्नुयात् ॥ २४ ॥ फलैर्जैतुभैर्हृत्वा लभते धनमीशितं ॥ पुष्पैः पारलिसंभूतैरिष्टमाप्नोति सुंदरीं ॥ २५ ॥ पुष्पैर्वकु
लसंभूतैः कीर्तिः स्यादन्नपायिनी ॥ दीर्घमायुर्भवेदोमैश्च पंकैः काचैर्नभवेत् २६ कुर्वीत सर्वं येन मंशत्रोर्नाशकरं सुधीः ॥ पत्रैर्वकुलजै
र्हृत्वा शीघ्रमुन्मादयेदरीं ॥ २७ ॥ शाल्मलीपत्रहोमेन सपत्न्या नाशयेद्भुवम् ॥ कोद्रवैः खंडनैस्तद्वर्जितैर्विद्वेषयेन्मिथः ॥ २८ ॥ माषहोमेन
मूकः स्यादन्नतोक्षैर्भवेदरिः ॥ अघतं होमसंख्या स्याज्जपत्तावात्प्रकीर्तितः २९ स्नानं तन्मन्त्रितैस्तोयैः सर्वव्याधिहरं स्मृतं ॥ तज्जपंतु कुंतोयं
मुखे सिंप्रविषापहं ॥ ३० ॥ आर्तयमेष जंदद्यान्मन्त्रेणानेन मन्त्रितं ॥ स भवेद्याधिनिर्मुक्तो मन्त्रस्यास्य प्रभावतः ॥ ३१ ॥ त्रैलोक्ये मुद्रिका नेन मनुना
साधुसाधिता ॥ कृत्या द्रोहादिशमनी सर्वव्याधिनिनाशिनी ३२ सर्वसंपत्प्रदानित्यं सर्ववश्यकरीमता ॥ यद्यद्वां कृतिमन्त्रस्ततदेतेन साध्यते ॥ ३३ ॥

शा. ति. का. प्राक्प्रत्यक् ४४
दी. गू. कृ. के. व. ल. र.
का. पु. स. नां. त.

दशसूत्राणि। तथैवतिर्यक्पातयित्वा तन्मध्ये प्रसारं तन्मध्ये ठकारं तन्मध्ये जकारं तन्मध्ये सकारं ततः साध्याख्यां लिखेत् ॥ इत्युपदेशः ॥ रामानुजमित्राचार्यः ॥ पुनश्चतुर्दिक्षु चतुष्कोष्ठचतुष्कोष्ठप्रत्येकं जूसः ववषडिति अक्षरचतुष्टयं लिखेदित्युपदेशः ॥ आचार्यस्तु इत्येवं मनुतेः केचनेवं वर्णयंति। आचार्यस्याप्ययमेव पक्षः समत इति वयं मन्यामहे। कथा शैवांतमित्यत्र शैवांतमीशा मिति न केवलं शिखा तमत्र शब्देन शिखामंत्रमभिधीयते। तेन वषडंतमेवोक्तं भवतीति साधीयान्। अयं पक्षः पुनः शिष्टचतुः षष्टिपदेषु ईशकोष्ठाभ्यं

कृत्या यमृत्युरोगादीं स्वेडभूतमहाग्रहान् ॥ जीवे हर्षशतं पुत्रैः यौत्रैर्लक्ष्म्या च नंदति ४३ श्रीसामायामासा श्रीसानोयाज्ञे ज्ञेयानोस्या मायालीला लीया मायाज्ञे लीलीलाज्ञेया ॥ ४४ ॥ लिखेच्चतुः षष्टिपदेषु विद्वानीशादिकान्यादिरमामनुतं ॥ वात्सेयथावत्वरिताभिर्वीतं लंतैश्च वीतं वरकांचनस्य ४५ देशेषु रेवानगरे गृहे वा विनिः क्षिपेच्चक्रमिदं यथावत् ॥ तत्र ध्रुवं गोमहिषा भिवृद्धिः सम्यक्प्रजासस्य समृद्धयस्य ॥ ४६ ॥ कवचं भगवांश्चंद्रो मेरुः सर्गसमन्वितः ॥ त्रिकंठकी समाख्याता विद्यावर्णत्रयामिका ४७ द्विरुक्तैर्मंत्रवर्णैः स्यादंगलूमिरितीरिता ॥ नीलानामेरधस्तादरुणारुचिरधः कंठदेशास्मितास्या दक्षैर्दंष्ट्राकरालैरुदरपरिगतैर्भोषणां गीचतुर्भिः ॥ दीपौ कंबुरथांगं करसरसिरुहैर्धारयं तीजटातः सूर्जच्छीतां शुखं डाभवतु भयहरा देवता वस्त्रिनेत्रा ४८ ॥ त्रिलक्षं प्रजयेदेन माज्येनांते दशांशतः ॥ हुत्वा प्राक्प्रोक्तमार्गेण पूजयेतां त्रिकंठकीं ॥ ५० ॥

तिशः सर्व तोभद्रात्मकं लक्ष्मीमनुमेकवारं प्राक् लिखित्वा पुनस्तमेवलक्ष्मीमनु निर्ऋतिकोष्ठमारभ्य पंक्तिशो लिखेत् ॥ पुनश्चतुर्दिक्षु वृद्धेः पत्रायेऽप्यत्र दक्षानि विरच्य स्तुकोष्ठेषु ॥ चतुर्दलानि कृत्वा एवं कृते दिक्षु प्रत्येकं दशदलानि भवन्ति ॥ तत्र त्वरिताख्यां विद्यां लिखेद्वर्णशः ॥ शस्त्रादिर्वषडंतयेत्युक्तं ॥ अ. ४४

अत्रपदस्थानेफट्कारस्थानेप्रयुक्तवषट्कारांतयेति॥तथाचोक्तंतेत्रांतरे॥त्वरितावषडंतत्वात्फट्कारपरिवर्जितेति॥तदपरिवृतंरुत्वालोतेवकारेवष्टयेत्॥एतत्
 यंत्रमुक्तफलदं॥यंत्रांतरमाह॥लिखेच्चतुःषष्टीति॥अयमर्थः॥प्राक्प्रत्यगग्रानवरेखाःदक्षिणोत्तरेपि॥तथैवलिलिखित्वातत्तदशानादिद्वात्रिशत्कोष्ठेषुसस्मीमंत्रंअ
 क्षरशेषलिखित्वा॥पुनर्निर्गतिमारभ्योत्तरतःपश्चाद्दहिस्त्वरितयाचतुर्दिशुवेष्टयेत्॥लोतेवकारेवहिः॥एतदुक्तफलप्रदं॥मंत्रांतरमुद्धरति॥कक्चमिति॥कक्चहंकारः
 भगवानेकारप्रुक्तश्चंडः॥स्वेइतिसिद्धं॥मेरुःस्कारः॥विसर्गःतद्युक्तःस्ः॥एवंबीजत्रयात्मकः॥त्रिकंटीकीमंत्रः॥ककुःशंखःरथांगचक्रं॥त्रिशूलमुद्रा॥अंगुष्ठ

त्रिशूलमुद्रापाणिभ्यांवध्वात्मानंत्रिकंटीकीं ध्यापत्सृष्ट्वाजयेद्भुक्तंसद्यस्तंमुच्यतेग्रहः॥५१॥क्षेरुद्धास्त्रीत्रिवर्णंयंविद्याव
 श्यत्रिकंटीकी॥मंत्रार्णैर्वीक्षितैःकुर्यादंगवद्धंयथापुरा५२॥पूर्वोक्तंदेवतांध्यायन्मंत्रंत्रिनिपुतेजयेत्॥दशांशंसर्पिषाह
 त्वावशयेद्वनितानरान्५३॥तारोमायावाग्भवोतेनित्यक्लिन्नेमदद्रवे॥वाङ्मायावह्निजायातोमंत्रःपंचदशाक्षरः५४॥द्वाभ्यां
 द्वाभ्यांपुनर्द्वाभ्यांद्वाभ्यांपंचभिरक्षरैःवाचंविनासमस्तेनाप्यंगवट्कमथाचरेत्॥दीपंत्रिकोराविपुलसुरद्रुममनोहरंकू
 जकोकिलनादाढ्यमंदमारुतसेवितं५६॥भृगुपुष्पलताकीर्णमुद्यच्चंद्रदिवाकरं॥स्मृत्वासुराधिमध्यस्थंतस्मिन्माणिक्य
 मंडपे५७॥रत्नसिंहासनेन्यस्तेत्रिकोराज्ज्वलकर्णिके॥पद्मेसंचितंयेदेवीसाक्षात्रैलोक्यमोहिनीं॥५८॥नित्यांभजेवाल
 शशांकचूडांपाशांकुशोकल्पलतांकपालं॥हस्तैर्वहंतीमरुणांत्रिनेत्रामास्फालयंतीकरवल्लकींतां॥५९॥त्रिलक्षप्रज
 येन्मंत्रमाज्येनजुहुयात्ततः॥दशांशंपूजयेत्पाठचतुःशक्तिसमन्वितं॥६०॥आपूर्वोद्गांविणीवामांशंभुकोणेसमर्चयेत्॥
 आह्लादकारिणींज्येष्ठामांकाराद्याहताशने६१॥पूजयेत्सोभिणींरौद्रींउकाराद्यांनिशाचरे॥वायोयजेदुत्थशक्तिंवाग्भवा
 द्यांविचक्षराः॥६२॥॥पाकनिष्ठिकांवध्वाःअंगुलीत्रयंप्रसारयेत्॥मंत्रांतरमाह॥क्षेत्रीतिस्कारप्रुटितस्त्रिकंटीकीमंत्रः॥स्पष्टार्थमपरं॥मंत्रांतरमा
 ह॥तारोमायेतितारःप्रणावःमायाभुवनेश्वरी॥वाग्भवंऐंकारःनित्यक्लिन्नेमदद्रवे॥स्वरूपंवास्त्रायपूर्वोक्तोवह्निजायास्वाहाकारः॥न्यासमाह॥द्वाभ्यामिति॥वाचंवि

नावाग्भवंबीजंविनाशति॥आद्यंतेतिआदिगुणंमंत्रास
 रूपंस्त्रीस्त्रीति॥अत्यपुगमंमंत्रं॥क्षीववर्जिताःनप्रसक्तवन्तः

शा. ति. जिताः॥ अवशिष्टस्वराः विहंताः केतोर्देउंउंऊंएंओंओंएतेप्रत्येकं द्वितीनां मंत्राः॥ मन्मथव्योमेति॥ ड्रींः एतदनंगादीनां वीजं॥ क्लीवेति॥ क्लीवः नपुंसकचतु
 शी. गू. ध्या. ओष्ठद्वयोरणो. एतद्वर्जितस्वरसमन्वितश्चतुराननः॥ ककारो विंदुमान्॥ कंकां किंकीं कुं कूं कों कौं कंकं॥ एतानि कामांगानां वीजानीत्यर्थः॥ मंत्रांतस्सुद्ध

४५

मायाद्यमासनंदत्वा मूर्तिमूलेन कल्पयेत्॥ अत्र संपूजयेद्देवी वक्ष्यमाणक्रमेणातु ६३ अंगार्चनं केसरेषु दले घेताः समर्चयेत्॥
 आद्या नित्या सुभद्रा न्यामंगलान रवीरिणी ६४ सुभगा दुर्भगा भूयः सप्रमी स्यान्मनोमनी॥ अष्टमी रुद्ररूपा च वीणा वादनत
 त्परा॥ ६५॥ रक्ता मनोरमा दूत्यः सुवेषामदमंथराः॥ आद्यंतपुग्मरहिताः स्वराः क्लीवविवर्जिताः ६६ विहंता मनवस्तासामनंगस
 रमन्मथाः कामो मारश्च पंचेषु पाशां कुशधनुर्भूतः ६७ अपरांगनिषंगाढ्यारताः पूज्याः सुभूषणाः॥ मान्मथं व्योमसंगाढ्यतेषां
 वीजमुदाहृतं ६८ रतिः स्याद्विरतिः प्रीतिर्विप्रीतिर्मतिर्दुर्मतिः॥ धृतिश्च विधृतिस्तुष्टिर्विजुष्टिश्च दशस्मृताः ६९ रक्ता वीणाकारा
 देहे कामानां पार्श्वयोः स्थिताः॥ सर्वा भरणा संपन्नाः पूज्याः स्मेरमुखा वजा॥ ७०॥ क्लीवौष्ठद्वयनिर्मुक्तसराढ्यश्चतुराननः॥ विं
 दुमान् वीजमेतासां क्रमाच्चोक्तैश्चरान्वहिः ७१ एवं संपूजयेद्देवीं देवानामपि दुर्लभां॥ परमैश्वर्यमाप्नोति प्रार्थ्यते वनिता जनैः ७२
 वाग्भवं मान्मथं वीजं नित्यं क्लिप्ते मदीपनः॥ द्वेवह्निवधूर्मत्रोद्वा दशाणो यमीरितः ७३ ऋषिः संमोहनच्छंदो निवृत्तिरित्याचदे
 वता॥ वाचा कृत्वा षडंगानि नित्यां ध्यायेन्निजेष्टदां॥ ७४॥ अर्द्धे दुर्मौलिमरुणाममरा भिवंद्यामंभोजयाशसृणि पूर्णकपालहस्तां॥
 रक्तांगरागवसना भरणां त्रिनेत्रां ध्यायेच्छिवस्य वनितां मदविह्वलांगीं ७५ चतुर्लक्षं जपित्वांते मधुरांगैर्मधुकजैः॥ कुसुमैर्युतं
 हुत्वा तोषयेद्गुरुमात्मनः ७६॥ ९९ रतिः इतरत्पृष्ठं मंत्रांतरमाह॥ मंत्रोद्धारः स्पष्टः॥ अतिरोहितार्थमन्यता मंत्रांतरमाह॥ श्रीमायेति सोपि स्पष्टः॥ अ

रग्वधः राजचक्षुः चतुरंगलः प्रता॥ फलपरो ग्रंथो निगदव्याख्यातः॥ मंत्रांतरमाह॥ पाशां कुशेति कथितार्थः॥ एवं वीजद्वयस्तद्भावनैश्चरी॥ शिंशु शः एकारः॥ गानह

शिरः सुद्धर्क ईकार युक्तः परमेश्वरेश्वर रूपं विंशतः॥

४५

शक्तिपीठेयजेदेवीं वक्ष्यमाणो न वर्तमानः ॥ अंगान्यर्च्य चथा पूर्वततः शक्तीरिमायजेत् ७० नित्या निरंजना किन्ना क्लेदिनी मदनातुरा ॥
 मदद्रवाद्राविणी चद्रविणे त्वष्टशक्तयः ७१ ॥ नीलोत्पलकपालाढ्यकरारक्तो वुजेक्षणाः ॥ लोकपालान्यजेदंत्ये वाहनापुधसंपतान्
 ॥ ७२ ॥ सिद्धमंत्रं जयेन्मन्त्री सहस्रं शयनस्थितः ॥ यां विचिंत्य स्त्रियं रात्रौ सा समायाति तत्क्षणतः ॥ ७३ ॥ वाङ्मयायानंतरं नित्यं क्लिन्ने भूयो
 मदद्रवे ॥ द्विष्टांतोरवि संख्यार्णो मनुर्वश्यप्रदायकः ॥ ७४ ॥ अंगिराः स्याद्विस्त्रिष्टुष्टुं दोमुनिभिरिति तावच्च प्रस्तारिणी प्रोक्ता देवता
 भीष्टदायिनी ॥ ७५ ॥ वाग्भवेन षडंगानि विदध्यान्मंत्रविन्नरः ॥ वच्च प्रस्तारिणीं ध्यायेत्स माहितमनास्ततः ॥ ७६ ॥ रक्ताब्जोरक्तयोते रविद
 लकमलाभ्यंतरे सन्निषष्ठां रक्तांगीं रक्तमौलिस्फुरितशशिकलां स्मरन्कां त्रिनेत्रां ॥ बीजा पूरेषु पाशां कुशमदनधनुः सत्कपालानि ह
 स्तेर्विभ्राणामानतां गींस्तनयुगलभरादं विकामाश्रयामः ॥ ७७ ॥ मन्त्री मंत्रं जयेत्त्रयं जपांते जुहुयात्ततः ॥ अपुतं राजरक्षोत्पै र्धृतसि
 तैः समिद्धैः ॥ ७८ ॥ शक्तिपीठेयजेदेवी मरुगौः कुसुमादिभिः ॥ अंगानिके सरेषु सुस्वनी पादलेखिमाः ॥ ७९ ॥ हृत्स्वे स्वाक्लेदिनी क्लि
 न्नासोभिणी मदनातुरा ॥ निरंजना रागवती सप्तमी मदनावती ॥ ८० ॥ मेखलाद्राविणी पश्चाद्देगवत्यपरा स्मृता ॥ कपालोत्पलधारि
 ण्यः शक्तयो रक्तविग्रहः ॥ ८१ ॥ मातरो दिग्विदिक्ष्वर्च्यः पुनः पूज्यादिगीश्वराः ॥ भजेन्मन्त्री मुनं नित्यं अर्चनादिभिरादरात् ॥ ८२ ॥ दा
 रिद्र्यरोगनिर्मुक्तः स जीवेच्छरंशतं ॥ अस्मिन्मन्त्रे रतो मन्त्री वशयेदखिलं जगत् ॥ ८३ ॥ नित्यं मंत्रैर्वुधः कुर्यान्मुखलालनमन्वहम् ॥
 अंजनं तिलकं पुष्पधारयेन्मन्त्रितं सुधीः ॥ ८४ ॥ तां वूलं मन्त्रितं भक्ष्येन्मन्त्री सः स्याज्जगत्प्रियः ॥ श्रीमायामदने प्रोक्तो मन्त्रो बीजत्रया
 त्मकः ॥ ८५ ॥ ऋषिः संमोहनः चंदोगा पत्री देवता मनोः ॥ त्रिषटाख्या हिरुक्तैस्तैर्वैजै रंगानि षट् क्रमात् ॥ ८६ ॥ पारिजातवने र
 म्ये मंडपे मणिकुट्टिमे ॥ रत्नसिंहासने सौम्ये पद्मे षट्कोणशोभिते ॥ ८७ ॥ अधस्तात्कल्पवृक्षस्य निषष्ठां देवतां स्मरेत् ॥

स्वाहाकारं तः प्रणवादिः ॥ अथास्माह ॥ द्वाभ्यामिति ॥ ऊं आं ह्रदयाय नमः ॥ ऊं श्रीं शिरसे स्वाहा ॥ ऊं क्रौं शिखोये ॥ ऊं एहिकवचाय हुं ॥ ऊं परमेश्वरिनेत्रत्रयाय वौष
ट् ॥ ऊं स्वाहा अस्त्राय फट् ॥ ध्यानमाह ॥ रक्तामिति ॥ वाणलक्षं पंचलक्षं ॥ तेनैव लवणहोमेनैव ॥ यंत्रमाह लिखेदिति ॥ विकारकोष्ठं षोडशकोष्ठं ॥ मंत्रांतरमाह ॥ मायेति
चापं पाशां वज्रसरसि जातं कुशं पुष्पवाणान् विभ्राणां तां करसरसि जैरत्नमौलिं त्रिनेत्रां ॥ हेमाज्जामां कुचभरनतां रत्नमंजीरकांची
ग्रेवेपाद्यैर्विलसिततनुं भावयेच्छ्रुतिमायां ॥ ९५ ॥ त्वामरादर्शतां वूलकरं डकसमुद्रकान् ॥ वहंतीभिः कुचार्ताभिर्दूतीभिः परिवारि
तां ॥ करुणा मृतवर्षिण्या पश्यंती साधकं दशां ॥ भानुलक्षं जयेदेनं मनुं तावत्सहस्रकं ॥ ९७ ॥ विल्वारगवधसंभूतैर्मधुराक्तैः समि
दैः ॥ जपापुष्पैश्च जुहुयात्तोषयेद्दसुनागरं ॥ ९८ ॥ हृत्क्षेत्राविहिते पीठे पूजयेत्तां विधानतः ॥ आग्नेयादिषट्कोरोषु लक्ष्म्याद्याः
परिपूजयेत् ॥ ९९ ॥ लक्ष्मीं हेमप्रभां तन्वीं सवराज्यगामयां ॥ चक्रशंखगदां भोजधरं हेमनिभं हरिं ॥ १०० ॥ पाशांकुशाभयाभीष्ट
धरां गौरीजपारुणां ॥ मृगटंकाभयाभीष्टधरं स्वर्गनिभं हरं ॥ १०१ ॥ नीलोत्पलकरां सौम्यारतिं कांचनसन्निभां ॥ धृतपाशांकुशोष्वा
संपुष्पेषु मरुगां स्मरं ॥ १०२ ॥ पूर्ववन्निधियुग्मतश्च जेदुभयपार्श्वयोः ॥ वहिरंगानि संपूज्य पूज्याः पत्रेषु मातरः ॥ १०३ ॥ लोके
शान्वनितारूपानर्चयेत्सौम्यविग्रहान् ॥ इत्यंयः पूजयेद्देवी नित्यं भक्तिसमन्वितः ॥ १०४ ॥ संप्राप्य कवितां दिव्यां प्राप्य लक्ष्मी
मनंतरं ॥ सौभाग्यमनुलं लब्ध्वा विहरेत्सुचिरं भवि ॥ १०५ ॥ पाशांकुशपुटाशक्तिमिंदीशोगगनं सदृक् ॥ परमेश्वरिशब्दांते द्विष्टांतः
प्रणवादिकः ॥ १०६ ॥ अश्वा रुढा मनुः प्रोक्तस्त्रयोदशभिरक्षरैः ॥ द्वाभ्यामेकेन चैकेन द्वाभ्यां पंचभिरक्षरैः ॥ १०७ ॥ द्वाभ्यां मंगानि
षट्कुर्यात्ततो देवी विचिंतयेत् ॥ रक्तामश्वाधिरूढां शशधरशकलां वद्धमौलिं त्रिनेत्रां पाशेनावध्यसाध्यां स्मरशरविवशां दक्षिणेना
नयनीं ॥ हस्तेनान्येन वेत्रं वरकनकमयं धारयंतीं मनोज्ञां देवीं ध्यायेदजस्रं कुचभरनमितां दिव्यहाराभिरामां १०८ ॥ माया हृत्क्षेत्राप
यावति स्वरूपं ॥ पावकवस्त्रमास्वाहाकारः ॥ यंत्रांतरमाह ॥ षडक्षरं इति ॥ षट्कोणं लिखित्वा तन्मध्ये मायां विलिख्य कोरोष्ववशिष्टवर्णानां वात्ये मातृकावर्णानां

॥ पद्मावतीयंत्रप्रशस्तं। मुखन्यासमाह॥ तारमिति॥ अमसौ अं अः॥ इत्यक्षरद्वयं दक्षिणवामनेत्रयोः॥ सूर्यमग्निं क्रमेण ध्यायन्त्यसेत्॥ टांतं ठकारमक्षरम्॥ मुखं च
 वारालक्षं जपेन्मंत्रमाज्येनांते जितेन्द्रियः॥ दशांशं जुहुयाद्देवीं शक्तिपीठे समर्चयेत्॥ १०९॥ पाशादित्र्यक्षरोक्तेन विधानेन समाहितः
 ॥ आज्याढ्यान्नाहृतान्मंत्रीलभते वांछितं फलं॥ ११०॥ लवणैर्मधुसंसिक्तैर्होमेन वशयेन्नुपान्॥ तेनैव विधिना मंत्रीवशयेद्द्वि
 त्तमपि १११॥ अलिख्यकोष्ठानि विकारसंख्यान्यतश्चतुष्के प्रणवं समाधाय॥ अन्येष्वपि द्वादशमंत्रवर्णान् लिखेद्विदं यंत्रमशेषवश्यं
 ११२॥ मायाहृद्भगवत्यंते माहेश्वरि पदं वदेत्॥ अन्नपूर्णे ठगुगलं मनः सप्तदशाक्षरः ११३॥ अंगानि मापय पाकुर्यात्तो देवी विचिंतयेत्॥
 रक्तां विचित्रवसनानवचंद्रचूडामन्नप्रदाननिरतां स्तनभारनम्रां नृत्यंतमिंदुशकलाभरणं विलोक्य हृष्टं भजे भगवतीं भवदुःखहंत्रीं
 ११४॥ यथाविधि जपेन्मंत्रं वसुधैव कुटुम्बकं॥ साज्येनात्येन जुहुयात्तदशांशमनंतरं॥ ११५॥ शक्तिपीठे यजेद्देवीमंगल्लोके श्वराय
 धैः॥ प्रातरेनं जपेन्मंत्रं नित्यमष्टोत्तरं शतं॥ ११६॥ एतस्यान्नसमृद्धिः स्याच्छ्रिया सह महीयसी॥ मायापद्मावति पदं ततः पावक
 वल्लभा॥ ११७॥ सप्ताणामनुराख्यातः सर्ववश्यप्रदायकः॥ अंगानि मापय पाकुर्याद्वापेनैलौक्यमोहिनीं ११८॥ पद्मासनस्थं कर
 पंकजाभ्यां रक्तोत्पले संदधंती त्रिनेत्रां॥ आविभ्रती माभरणा निरक्तां पद्मावतीं पद्ममुखीं भजामि ११९॥ पक्षलक्षं जपेन्मंत्रं दशां
 शं जुहुयाद्दुतैः॥ शक्तिपीठे यजेद्देवीमंगाद्यावरणैः सह॥ १२०॥ किंजल्के घंगपूजा स्यात्तूष्ण्यात् पञ्चमातरः॥ लोकपाला वहिः
 पूज्याः तदस्त्राणि ततो वहिः॥ १२१॥ इत्यंयो भजते मंत्रं जपहोमार्चनादिभिः॥ सुभाः सर्वनारीणां भवेत्कामरुपापरः १२२॥ षडस्त्रम
 ध्ये प्रविलिख्य शक्तिं कोणेषु शिष्टानि षडक्षराणि॥ तद्वात्यतो मातृकया भिवीतं पद्मावतीयंत्रमिदं प्रशस्तं॥ १२३॥ ॥

आं	ह्रीं	क्रों	ए
हा			हि
सा	उं	सां	य
रि	अ	मे	र

तेन्यसेत॥चंद्रमंडलं ध्यात्वारमां विचिंत्य॥श्रीबीजं वक्रं न्यसेत॥हस्तिद्वयं विचिंत्य स्वाहा॥इत्यक्षरद्वयं गंडयोर्न्यसेत एवं
न्यासकृते उक्तफलसिद्धिः॥इति गूढार्थदीपिकायां दशमः पटलः॥अथ दुर्गा मनून्वतुमारभते॥ततो दुर्गामनूनिती।
मायाहृत्तेखा अत्रिर्देकारः॥कर्ण उकारः॥कर्ण उकारः॥विंद रज खारः॥इति सिद्धिभूयो सौ सर्गवान्।अनरपिड।

तारं शिरसि विन्यस्य देवीं संचिंत्य भारतीं॥शक्तिबीजं न्यसेद्भाले संस्मृत्य भुवनेश्वरीं॥१२४॥अ
मसौ नेत्रयोर्न्यसेत्।ध्यात्वा सूर्यं हुताशनं॥मुखे चूतेन विन्यसेद्दांतं चंद्रमनुस्मरन् १२५॥नि
ह्वायां विन्यसेद्बीजं रमायास्तां विचिंतयन्॥स्वाहा गोंगंडयोर्न्यसेत्तद्गजेन्द्रधिया सुधीः १२६
अमटं न्यासमाख्यातं कुर्वन् प्रतिदिनं नरः॥कीर्तिश्रीकांतिमेधानां वल्लभो भवति भवम् १२७॥इति
श्रीशारदातिलके दशमः पटलः॥१०॥ततो दुर्गामनुं वक्ष्ये दृष्टादृष्टफलप्रदम्॥मायात्रिः कर्ण
विंद्वाढ्यो भूयो सौ सर्गवान् भवेत् १ पंचांतकः प्रतिष्ठावान् मारुतो भौतिकासनः॥तारादिहृद
यांतो पंचो वस्वसरात्मकः २ अविश्वना रदच्छन्दो गायत्र्यै देवता मनोः॥दुर्गा समीरिता सद्भि
र्दुरितापन्निवारिणी ३ नमस्कारविषुक्तेन मूलमंत्रेण साधकः॥ह्रामाद्यैः सह कुर्वीत षडंगानि
यथाविधि॥४॥

इति भवति।पंचांतको गकारः॥प्रतिष्ठावान्।दीर्घयुक्तः।गा इति भवति।मारुतो भौतिकासनः
मारुतः पकारः।भौतिकः ऐकारः।त्वा षवान्।ये इति भवति।तारादिः।प्रणवादिः।हृदयांतः।नमोः।तेन उं ह्रीं हुं दुर्गा येन म
।वस्वसरः।अष्टासरे मंत्रः॥षडक्षरेः॥अइउएभिः नपुंसकैश्च रहितैः॥आइके एऐओ औ अं अः इति प्रत्येकं शक्तिवि

॥ अभिषेक प्रकारं वक्तुमारभते ॥ प्रतिष्ठेत्यादिना ॥ अभिषेकफलमाह ॥ राज्येत्यादिना ॥ यंत्रस्वरूपप्रकारमाह ॥ मध्येतारमिति ॥ अष्टदलपद्ममध्ये प्रणवं तन्मध्ये शक्तिवीजं तन्मध्ये साध्याख्यातं तन्मध्ये वर्णं विलिख्याजातवेदो मंत्रेण वेष्टयित्वा ॥ पश्चान्मातृकावर्णं श्वभृगुहेराचवेष्टितं विदध्यात् ॥ अक्तफलप्रदं ॥ मंत्रांतरं

सिंहास्याशशि शोखरामरक्तप्रख्ये श्वतर्भिर्भुजैः ॥ शंखचक्रधरः शरांश्च दधती नेत्रैस्त्रिभिः शोभिता ॥ आमुक्तांगदहारकंकणारण
त्कांचीररान्ध्रपरादुर्गादुर्गातिहारिणी भवतु वोरत्नोत्तमसत्कुंडला ५ वसुलक्षं जपे नमंत्रं तिलैर्मधुरलोहितैः ॥ पयोध्रसावाजुहया
तत्सहस्रं जितेन्द्रियः ८ पीठं मित्यं यजेत्सम्यक् नवशक्तिसमन्वितं ॥ प्रभापाजयासूक्ष्माविशुद्धानं दिनीपुनः ७ सुप्रभाविजपास
र्वसिद्धिदानवशक्तयः ॥ अज्मिर्हस्वत्रयस्त्रीवरहितैः पूजयेदिमाः ॥ ८ प्रणवानंतरं वज्रनखदंष्ट्रायुधाय च ॥ महासिंहाय वर्मस्त्रेन
तिः सिंहमनुर्मतः ९ दद्यादासनमतेन मूर्तिमूलेन कल्पयेत् ॥ तस्यां संपूजयेन्मूर्तीं देवीं मातृकां त्वमंत्रवित् १० अंगारुतिं पराभ्यर्च्य श
क्तीः पत्रेषु पूजयेत् ॥ जपाच्च विजया कीर्तिः प्रीतिः पश्चात्प्रभापुनः ११ अद्भुतमेधाश्रुतिः प्रोक्ता स्वनामाद्यक्षरादिकाः ॥ पत्राग्रेष्वर्चये
दद्यात्वायुधानि पथाक्रमात् १२ चक्रशंखगदाखड्गपाशांकुशशराधनुः ॥ लोके श्वरास्ततेष्वेत्येतेषामस्त्राण्यनंतरं १३ इत्यंजया
भिर्मन्त्री मंत्रे सिद्धे विधानवित् ॥ कुर्यात्प्रयोगानेतेन मनुना स्वमनीषितान् ॥ १४ ॥ प्रतिष्ठाप्य विधानेन कलशान्नवशोभनान् ॥ रत्नहेमा
दिसंयुक्तान्यदेषु नवसुस्थितान् १५ मध्यस्थे पूजयेद्देवीमिदं रेखजपादिकाः ॥ संपूज्य गंधपुष्पाद्यैरभिषिंचेन्नराधिपं १६ राजा विजय
तेशत्रून्यो धको विजयं श्रियम् प्राप्नोति रोगी दीर्घायुः सर्वव्याधिविवर्जितः ॥ बंध्याभिषिक्ता विधिना लभते तनयवरं ॥ मंत्रेणानेन स
जपमाज्यशुद्रज्वरापहं १८ गर्भिणीनां विशेषेण जपं भस्मादिकं तथा ॥ मध्येतारस्वीजमतः स साध्यं पत्रेष्वष्टौ मंत्रवर्णान्विलिख्य १९

माहमांतःमकारः विपतृहकारः ॥ सनयनं इकारयुक्तः ॥ हिस्ति सिद्धं शांतं षकारः ॥ मर्दिनि स्वरूपं ठहयं स्वाहाकारः ॥ एवमष्टाक्षरो दुर्गामंत्रः ॥ ध्यानमाह गारुडेति दीर्घस
रे ॥ आइउऐ ओ ॥ पाटिभिः पंचकायनमः ॥ रंशं स्वायनमः ॥ इत्यादिप्रकारेण शेषं निगदव्याख्यातम् ॥ मंत्रांतरं स्मरति ॥ तारी दुर्गेति ॥ तारः प्रणवः प्रसिद्धः ॥ दुर्गयामं

रूपारतं रेफः ॥ अंत्यः क्षा ॥

त्रिषु पृथीतं वेष्टितं मातृकापौ यंत्रं दीर्गं भूपुरस्थं विदध्यात् ॥ सुद्रभूत महारोगचौरसर्पनिवारणं ॥ २० ॥ विजयश्रीप्रदं पुंसां गर्भिणीनां सुख
प्रदं ॥ भातं वियत्सनयनं श्वेतोमर्दिनिठहृदये ॥ अष्टाक्षरी यमाख्याता विद्यामहिषमर्दिनी ॥ महिषहिंसिके हुंफट् हृदयं परिकीर्तितम् ॥ २१ ॥
महिषशत्रोशाङ्गी हुंफट् शिरो गंसमुदाहृतम् ॥ महिषं भीषय हं हं हुंफट् तः शिखामनुः ॥ २२ ॥ महिषं हनयुग्मांते देवि हुंफट् तनुच्छेदं महिषा
ते सुदिनी हुंफट् तमस्त्रमीरितं ॥ २४ ॥ मंत्रैरेतैर्जातियुक्तैः पंचांगानि प्रकल्पयेत् ॥ गारुडोपलसन्निभं मणिमौलिकुण्डलमंडितं नौमिभाल
विलोचनां महिषोत्तमांगनिषेदुषीं ॥ चक्रशंखरुपाणखेटकवाणकार्मुकशूलकांस्तर्जनीमपि विभ्रंतीं निजवाहुभिः शशिसेखरं ॥ २६ ॥
अष्टलसंजयेन्मंत्रं तत्सहस्रं तिलैः शुभैः ॥ हुत्वा प्राग्विरिते पीठे यजेन्महिषमर्दिनीं ॥ २७ ॥ संपूज्यांगानि पत्रेषु दुर्गारव्यां वरवर्णिनीं ॥ आ
र्या हुं पां तृतीयां च चतुर्थीं कनकप्रभां ॥ २८ ॥ पंचमीं कृतिका संज्ञां षष्ठीं मय्यभयप्रदां ॥ कन्यां सुरूपां प्रभजेन्मन्त्री दीर्घस्वरैः क्रमात् ॥ २९ ॥ य
जेदग्रेष्वायुधानि चक्रशंखासिखेटकान् ॥ वाणं वाणासनं शूलं कपालं पादभिः क्रमात् ॥ ३० ॥ लोकपालाः पुनः पूज्यास्तदस्त्राणि ततः परं
वशयेति लहोमेन नरान्नरपती नपि ॥ ३१ ॥ सिद्धार्थैर्जुह्यान्मन्त्री रोगान्मुच्येत तत्क्षणम् ॥ पर्यैर्हुत्वा जयेच्छत्रून् दुर्वाभिः शांतिमाप्नुयात् ॥
३२ ॥ पलाशकुसुमैः पुष्पैर्धान्यैर्धान्यश्रियं व्रजेत् ॥ काकपक्षैः कृतो होमो ह्येष वितनुते नृणां ॥ ३३ ॥ मरीचहोमान्मरणां रिपुप्रोतिसर्वथा
सुद्रादिचौरभूताद्यान्ध्यात्वा देवो विनाशयेत् ॥ ३४ ॥ तारोदुर्गे युगं रक्तमंत्यं हुं तं सलोचनं ॥ द्विगता जपदुर्गे यं विद्यावेद्या दशाक्षरी ॥ ३५ ॥ तार
दिदुर्गे हृदयं दुर्गे शिर उदाहृतं ॥ दुर्गायै स्याच्छिखावर्मभूत रक्षणी कीर्तितं ॥ ३६ ॥ तारादिदुर्गे युगलं रक्षिण्यस्त्रं समीरितं ॥ कालाभ्राभां कटाक्षैर
रि कुलभयदां मौलिवद्धेदुरेखां ॥ शंखचक्रं रुपाणं त्रिशिखमपि करैरुद्धंतीं त्रिनेत्रां ॥ सिंहसंघाधिरुद्धां त्रिभुवनमखिलं तेजसा पूर
यंतीं ॥ ध्यायेदुर्गां जयाख्या त्रिदशपरिवृतां सेवितां सिद्धिकामैः ॥ ३८ ॥ वारालक्षं जयेन्मंत्रं घृतेन जुह्यात्ततः ॥ दशांशं संस्मृते वह्नी ब्राह्मणानपि भो

अंगमंत्रानाहा। ज्वलज्वल इति स्वरूपं। शूलिनिपदं च दुष्टग्रह इत्यपि हुं स्वरूपं। अस्त्रं फट्। वह्निजाया स्वाहाकारः। अंगान्याहा। दुर्गेति। अयं भावः ज्वलिनि हुं फट्
 अष्टाक्षरो रिते पीठे पूजयेत् पूर्ववत् सुधीः॥ मंत्रं जपन् विशेष्य देशत्रुह न्यादि शेषतः ४० प्रजपेद्यवहारादौ तत्रापि विजयी भवेत् अर्चये
 दस्त्रशस्त्राणि जपार्थं विद्यमानया ४१ ज्वलज्वल पदं तां तेषां शूलिनीति पदं वदेत्॥ दुष्टग्रह इमं स्त्राते वह्निजाया वधिर्मनुः ४२
 भूतेन्द्रियाक्षरः प्रोक्तो ग्रहसुद्रारिनाशकः॥ अविर्दीर्घतमः प्रोक्तः ककुपुच्छं दउदाहृतं ४३ शूलिनी देवता प्रोक्ता समस्त सुरवंदिता
 दुर्गे हृदयदेशीर्षविंध्यवासिनि तच्छिखा ४४॥ असुरांते मर्दिनि स्याद्युद्धपूर्वप्रिये पुनः॥ त्रासयद्वितयं वर्म देवसिद्धसुपूजिते ४५
 नन्दिनी स्याद्रक्षयुगं महायोगेश्वरिणीमातु॥ शूलिन्याद्या हुं फट् ताः पंचांगमनवः स्मृताः ४६ अथ्यारुढा मृगं द्रंसजलजलधर
 श्यामलां हस्तपद्मैः शूलं बाणं कृपाणां मरिजलजगदाचापपाशां त्वहंतीं चंद्रोतं सां त्रिनेत्रां चतस्रभिरसिना खेटकान् विभ्रतीभिः क
 न्याभिः सेव्यमानां प्रतिभटभयदां शूलिनीं भावयामि ४७ मनुमेनं जपेन्मन्त्री वर्णलक्षं विचक्षणः सर्पिषा न्नेन होमस्तु तदंशं शशि
 तो भवेत् ४८ प्रागुक्ते पूजयेत् पीठे वक्ष्यमाणो नववर्त्मना॥ विधापूजामंगानां पूज्याः पत्रेषु शक्तयः ४९ दुर्गाद्या वरदा विंध्यवासि
 न्यसुरमर्दिनी युद्धप्रिया पंचमी स्यादेव सिद्धसुपूजिता ५० सप्तमी नन्दिनी प्रोक्ता महायोगेश्वरी परा दलाग्रेषु तदस्त्राणि शं
 खचक्रमसिं पुनः ५१ गदेषु चापशूलानि पाशं पञ्चादिशाधिपान्॥ इत्यंजपादिभिः सिद्धः कुर्यात्कर्मनिजे सिद्धं ५२ अष्टोत्तर
 सहस्रं यस्तिले स्त्रिमधुरा पुतेः॥ नित्यं प्रजुह्यात्तस्य शक्तिः स्यादतिमानुषी ५३ अष्टोत्तरशतं नित्यं सर्पिषा जुह्यान्नरः॥ वाञ्छितं व
 त्सरादर्वा कृप्रापुण्यान्महतीं श्रियम्॥ ५४॥ ५५ हृदयं ज्वलिनि वरदे हुं फट् शिरः ज्वलिनि विंध्यवासिनि हुं फट् शिखेत्यादि प्रकारेण षडंगानि कु
 र्यादिति॥ अस्त्रिप जलजः शंखः। मंत्रांतरमुद्धरति ॥ उतिष्ठेत्यादिना स्पष्टार्थेन ग्रंथेन पितामहः ककारः। सनेत्रे दुःस्कारानुस्वारयुक्तः। किं इति भवे

ग. ति.
गू.
५९

प्रत्येकमेकैकांतरस्थानान्याह ॥ पादाद्येत्यादिना आधारः लिंगगदांतरालः मंत्रबोद्धा विभज्यवह्नियदैः षडंगन्यासः कर्तव्यः । षड्विंशतिरित्यादिना ध्यानमाह ॥
सौवर्णरति ॥ करोरीनृकपालः । अहिभुजामष्टभुजा । सशृंगैः सायकैः सारानुवदिरान् वाणान्संपातयेत् । होमशेषाज्येन सिंचन् कुडवं प्रस्य । गूढः प्रकृन्त
दूर्वाहोमो भवेन्नृणां सर्ववांछितसिद्धिदः ॥ तुरिकाद्यानि शस्त्राणि जप्तानि मनुना मुना ५५ संपाताज्यविलिप्ता विवितरंति जपश्रियं
अश्वत्थार्कसमिद्धिवातिलैर्कामधुरोसितैः ५६ होमो वशयति शिप्रमीसितान्मंत्रिणो नरान् उद्यदायुधहस्तांतां देवीं कालघनप्रभां ॥
५७ । ध्यात्वात्मानं जयेन्मंत्रं स्पृष्ट्वा र्यमुचति ग्रहः । सर्पांश्च वृश्चिकादीनां विषमाश्रुविनश्यति ५८ मनुनानेन विधिवन्मंत्रविदेवता
धियामंत्रेणानेन संजप्तान्वाणानादाय साधकः ५९ विमुंचेत्प्रतिसेनायां साद्रुतं विद्रुता भवेत् शूलपाशधरां देवीं ध्यात्वात्मानमनाकु
लः प्रविशेद्युद्धदेशं योजित्वा याति सनिर्ब्रणः ॥ जह्यात्तिलसिद्धार्थैर्लेक्ष्यं मेकं यथाविधि ६१ नामयुक्तं जयेन्मंत्रं पुण्यासौ मृत्युमेव
ति । गटिका गोमयोत्यन्नां हुत्वाष्टशतसंख्यया ॥ ६२ ॥ समाहातुरते मंत्री विदेवस्त्रिगुणोर्मिथः । गृहीत्वा गोमयं व्योमि त्रिसहस्रं ज
पेत्ततः ६३ गमिष्यतां द्वारदेशे निरवातं संभनं भवेत् वह्नोक्तेन किं सर्वसाधयेन्मनुना मुना ॥ ६४ ॥ उत्तिष्ठ पदमाभाष्य पुरुषि स्या
त्यदंततः ॥ पितामहः सनेत्रैर्दुःस्वपि विस्वाद्रयंच मे ॥ ६५ ॥ समुपस्थितमुच्चार्य यदि शक्यमनंतरं ॥ अशक्यं वा पुनस्तन्मेव देवगव
तिततः ६६ शमपोशिवधूसप्रविंशद्वर्णात्मको मनुः ॥ अविहारण्यकश्चुंदोप्रत्यजुषु उदाहृतं ६७ देवतानवदुर्गा स्यात्सर्वदुर्गवि
मोचनी पादाष्टसंधिषु गदलिंगाधारोदरेषु च ६८ पार्श्वहस्तनकंठेषु पुनर्बाह्वसंधिषु ॥ मुखनासाकपोलाक्षिकर्णभूमथ्यमू
र्ध्वेषु ६९ मंत्राक्षराणि विन्यस्ये देवताभावसिद्धये षड्विंशतर्भिरष्टाभिरष्टाभिः षड्विंशतिरिन्द्रियैः ७० मंत्रार्णैरंगकुम्भिः स्याज्जातिपुक्तैर्य
थाक्रमं ॥ सौवर्णां विजमध्यगां त्रिनयनां सौदामिनी सन्निभा चक्रं शंखं वराभ्यानि दधती मिदोः कलाविभ्रती । ग्रैवेयांगदहारकुंडलभरा
मारवंडलाद्यैस्तुता ध्यायेद्दिध्यनिवासिनीं शशिमुखीं पार्श्वस्थपंचाननाम् ७१ ॥ कारस्करः विषरुक्षः अंध्रभांषायां निर्गुंशी भावांतरे को किला

॥ अथ कोटि ॥
राम-
४९

एवं ध्यात्वा जयेत्तत्तत्तद्विंशतः ॥ जुहुयाद्द्विविधमंत्रशालिभिः सर्पिषा तिलैः ७२ प्राग्विरिते यजेत्पीठे देवीमंगादिभिः सह ॥ अंग
 पूजायथा पूर्वदलमूले धिमायजेत् ॥ ७३ ॥ आर्यादुर्गा च भद्राख्या भद्रकाली ततो विका ॥ सोमान्या वेदगर्भाख्या देमं कर्णपुशक्तयः ७४ अस्त्राणि
 पत्रमध्ये पुशंखचक्रासिखेस्काना ॥ वाराकोदंडशूलानि कपालांतानि पूजयेत् ७५ ब्राह्म्याद्याः स्युर्दत्ताग्रेषु लोकपालास्ततः परं ॥ सिद्धमंत्र
 प्रयोगेषु देवीमित्यं विचिंतयेत् ७६ कालपावकसन्निभां कलितां चंद्रशिरोरुहां भालनेत्रविभूषणां भयदापि सिंहनिषेदुषां ॥ चक्र
 शंखकपाशाखेटकचापवाराकरोटिकां शूलवाहिभुजां भजे विजिताखिला सुरसैनिकां ॥ ७७ ॥ प्रातः स्नानरुतो नित्यमष्टोत्तरसहस्रकं
 जयेत्तस्यास्य सिद्धिं धनधान्यादिसंपदः ७८ अनेनैव विधानेन ग्रहसुद्ररि पूजयेत् ॥ नाभिमात्रोदके स्थित्वा देवीमर्कं गातां स्मरेत् ७९ ज
 पेदष्टोत्तरशतं लभते महतीं श्रियं ॥ अष्टतं वटवृक्षोत्थैः सशृंगैरर्चितेन ले ८० होमं समिद्धरैः कुर्यान्नाशयत्यापदां कुलं ॥ घोरामिचारान्भूता
 रीन्शमयेद्दिधिनामुना ८१ अपामार्गसमिद्धिर्वा तिलैर्वा काननोद्भवेः ॥ सर्वपैर्वा कृतो होमः सुद्रापस्मारनाशनः ८२ अभीष्टसिध्ये जुहु
 पादकैर्मंत्रैः समिद्धरैः ॥ सहस्रमर्कवारादिदिवसान्दशसंपतः ८३ ॥ शरान् शुद्धान् समादाय शकलान्मनुना पुना ॥ जुहुयादेधितेव ह्योस
 प्रचारमतं द्रितः ८४ साधयेदखिलं शश्वदभीष्टं मंत्रवित्तमः ॥ कुमुदैव शयेद्दिप्रान्त्पती न्यग्रहोमतः ८५ ॥ तत्पत्नीरुत्पलैः फलैर्वैश्यांकुहा
 रहोमतः ॥ शूद्रान् लवणहोमेन जातीपुष्पैः सुभां पुनः ८६ श्रीहिभिर्जुहुयान्नित्यं वत्सराद्वीहिमान्भवेत् ॥ दूर्वाहोमेन दीर्घायुर्मधुना
 रत्नेवान्भवेत् ८७ अनैरन्नसमृद्धिः स्यादाज्येन लभते धनं गोदुग्धेन गवां रद्धिमा पुष्यानां त्रसंशयः ८८ ज्वरे ग्रहे गारे सर्पे तर्जन्या
 संस्पृशजयेत् स्पृष्ट्वा शूलकरां देवीं तत्क्षणादेवतान् हरेत् ८९ रभितं साध्यनामार्णैः पत्रैर्मनुमिमं लिखेत् ॥ कुलालमृत्कृतायां च प्रति
 मायां हृदि न्यसेत् ॥ ९० ॥ कृतप्राणप्रतिष्ठां पूजितो कुसुमादिभिः ॥ निधायाग्रे जयेन्मंत्रमष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ ९१ ॥ ॥

शा. ति.
दी. गू.
५०

संध्यासुपसमात्रेण वशमापाति वांछितः ॥ अभ्यर्च्य देवीमनलेतीक्ष्णतैलेन मंत्रवित् ९२ हुत्वा यतं निधाया ग्रेतीक्ष्णां स्त्रिंशच्छरणं पुनः
तेषु संपातयेद्रूपः स्पृष्टातान्नि यतं जयेत् ९३ वेधयेत्परसेनायां क्षणान्नखादिशोदश ॥ प्राप्नुयान्नष्टं संज्ञासापलायनपरायणा ९४
जपित्वासितं गुं जानां कुडवं कुलिकोदये ॥ विकिरेच्छत्रसेनायां गूढः सन्नापणादिषु ९५ ज्वरमारी महारोगैः पीडितासैन्यनायकैः ॥ पर
स्परविरोधेन नश्येद्गच्छेन्म्रियेतसा ९६ सेनायां संभनं मंत्रीकारस्करसमुद्भवैः ॥ पुष्पैः सहस्रं जुहुयात्तत्पत्रैस्तानि वर्तयेत् ॥ अक्षर
वारे कुलिके जप्त्वा भसावितोद्भव ॥ विनिःक्षिपेद्रियोर्मूर्द्धि विद्विष्टौ देशतो ब्रजेत् ९७ परान्निपातितैः पत्रैः कारस्करसमुद्भवैः तस्य
पादरजोयुक्तैर्होमादुच्चारयेदरीन् ९८ कारस्करमयीं कृत्वा प्रतिमां च सुशोभनां जप्तां प्रतिष्ठितप्राणां छेदयेदंगशः पुनः १०० काको
लूकवसायतामष्टोत्तरसहस्रकं कस्मैपक्षे चतुर्दश्यां श्मशाने हव्यवाहने १०१ जुहुयान्म्रियते रातिरेवमेव दिनत्रयात् ॥ उन्मत्तस
मिधैर्होमान्मताः स्युः शत्रवः क्षणात् १०२ उलूककाकयोः पक्षैः स्ववसारक्तसंघतैः जुहुयान्निशिकांतारेशत्रुः कालातिथिर्भवेत् ॥ १०३
शत्रोः प्रतिकृतिं मंत्रीप्रतिष्ठितसमीरणां विशोषकविलिप्तां गोमत्पुष्पे निक्षिपेज्जले १०४ ज्वराक्रांतो भवेच्छीघ्रं दग्धसेकाच्छमनयेत्
तर्जनी त्रिशिरदोभ्यां धारयन्ती भयं करिं १०५ रक्तांध्यात्वारवेर्विवे प्रजयेदयतं मनं मारयेदचिरादेव रिपून् वधुसमन्वितान् १०६ खड्ग
खेटकसंक्रुद्धां सन्नद्धां भानुमंडले ध्यात्वा मंत्रं जपेन्मन्त्रीनाशयेदचिरादरीन् १०७ चापवाराधरां भीमां सिंहस्थां ज्वलनोपमां ॥ सृजन्तीं
वाणनिवहान्धावन्तीं तादृशं रिपुं १०८ ध्यात्वा जपेन्मनुमिममयतं तोयमध्यगः ॥ रिपुं च परसेनां च द्रुतमुच्चारयेद्भवं १०९ आनित्य
कसमिद्धोमान्मुच्यते रोगशोकतः ॥ पुष्पैस्तदीयैर्वशयेन्मधुराक्तैर्मत्तं गजान् ११० रक्षायै पंचगव्येन लिपेज्जपेन्नदंतिनः गव्याज्यति
लसिद्धार्थैरानित्यकसमिद्धैः १११ दग्धान्नपंचगव्याभ्यां तंडुलेन घृतेन च ॥ एतैः पृथक् पृथक् द्रव्यैरष्टोत्तरसहस्रकं ११२ जुहुयादि
नशो विप्रान् भोजयेन्मधुरादिभिः गुरवे दक्षणां दद्याद्दस्त्राभरणासंघतां ११३ मातंगान् चतुरंगान् च वर्द्धते विधिना मुना सर्वव्याधिविनिर्मुक्ताः

११३ मातंगान् चतुरंगान् च वर्द्धते विधिना मुना सर्वव्याधिविनिर्मुक्ताः

तस्य शत्रोः स्ववसाकाको लूकवसा ॥ तादृशं वाधावंतं ॥ अनित्यसमिधं ॥ कारस्कारसमिधं ॥ आदित्यकंसमिधमिति पाठे ॥ अवयवगतात्तुर्गात् ॥ यंत्रमाह ॥
मर्दिनीमहिषमर्दिनी ॥ महिषमर्दिन्यंतराणि ॥ अष्टपत्रेषु मूलमंत्रांतराणि गुराशोलिखेत ॥ गुराशस्त्रीणि त्रीणि द्वादश सुलिखेत ॥ अंत्यमंत्यपत्रे लिखेत ॥ पञ्चाद

कारयेद्ब्रह्मरक्षेण शिल्पिना युधपंचकं ॥ शंखखड्ग रथांगानि शार्ङ्गं कौमोदकीं क्रमात् ११५ पंचगव्येषु निःक्षिप्य तानि स्पृष्ट्वा मनुं जये
त् ॥ सम्पक् पंचसहस्राणि तेषु संपातयेत्सुनः ११६ तावदाज्येन जुहुयान्मंत्रैः स्वैः पूजयेत्क्रमात् ॥ उद्धृत्य पंचगव्येभ्यः पूर्ववत्प्रजयेन्म
नुं ११७ अवयवमन्त्रं च निखने दिक्षु मध्यादिषु क्रमात् ॥ अवटेष्वेषु पूर्णेषु पंचगव्येन साधकः ११८ आयुधानि प्रजप्तानि पंचघोषपुर
सं ॥ विन्यसेतेषु मध्यादिपूजां कुर्याद्यथापुसः ११९ बालुकाभिः समापूर्य मृद्भिः कुर्यात्समं स्थलं ॥ वलिंचविकिरेत तत्र तेषां मंत्रैर्यथा क
मं १२० ॥ दिक्पतिभ्यो वलिंदत्वा ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ दीनांधकृपणादींश्च तोषयेद्भोजनादिभिः १२१ गुरवे दक्षिणां दद्यादात्मवि
ज्ञानसारतः ॥ पत्रैर्विहितारक्षादेशे वा नगरेपुरे १२२ ग्रामे गेहे यवातत्र वर्द्धते संपदः सदा ॥ अश्मपातादयो दोषा भूतप्रेतादिसं
युताः १२३ अभिचारकृताः कृत्यारिपुचोराद्युपद्रवाः ॥ नेष्ट्यंते तां दिशं भीतास्तर्जिता देवताज्ञया १२४ पद्मं भानुदलान्वितं प्रविलि
खेत्तत्कारिणी कायां पुनस्तारं शक्तिगवीजसाध्य सहितं तत्केसरेषु क्रमात् ॥ मर्दिन्यामनुसंभवान् युगलशोचणान् सुनः पत्रगान्मन्त्रा
णान् गुराशो विधाय जिलिखेदंत्यंतदंत्येदले १२५ मातृकावर्णं संवीतं भूषणं रत्नमध्यगं ॥ यंत्रं विंध्य निवासिन्याः प्रोक्तं सर्वसमृद्धि
दं १२६ रक्षाकरं विशेषेण शुद्रभूतादिनाशनम् राज्यदं भ्रष्टराज्यानां वश्यदं वश्यमिच्छतां १२७ सुतार्थिनीनां सुतदं रोगिणां
रोगशान्तिदं बहूनाकिमिहोक्तेन यंत्रं तत्कामदोमणिः ॥ १२८ ॥ इति शारदातिलके एकादशः पटलः ११ ॥ ० ॥

हिर्मातृकावर्णान् तद्बहिः क्षोणी परद्वयं एतच्च त्रयमुक्तफलदं ॥ इति गूढार्थदीपिकायामेकादशः पटलः ११ ॥ समाप्तः ॥ ॥ ॥

दौर्गन्धं नान्यथा वदभिधायाऽधुना त्रैपुरं वक्तुमारभते ॥ अथेत्यादिना ॥ वियद्धकारः । भृगुः सकारः । हुताशनः रेफः । भौतिकः ऐकारः विंदुः अनुस्वारः एतैः सपिंडितं प्रथमं बीजं पुनर्विपत् ॥ तदादिः सकारः । कस्वरूपः । इंद्रः लकारः । अग्निरेफः । वामाक्षिरिकारः विंदुसहितः । एतैः सपिंडितं द्वितीयं । आकाशो हकारः भृगुः सकारः वह्निः रेरेफः । मनुः औकारः । इंद्रुखंडो विंदुः । एतैः सपिंडितं तृतीयं ॥ बीजानां संज्ञा वाग्भवमित्यादित्यासस्थानान्याह ॥ नाभेरित्यादिना ॥ शंखयोः कंठपार्श्वयोः न

अज्ञानतिमिरध्वंसिसंसारार्णवतारकं ॥ आनंदबीजमवतादतर्क्यत्रैपुरं महः १ अथ वक्ष्ये परं विद्यां त्रिपुरं मतिगोपितं ॥ यां ज्ञात्वा सिद्धसंघानामधिपोजायते नरः २ वियद्धुगुहताशस्यो भौतिको विंदुशेखरः वियत्तदादिकेंद्राग्रिस्थितं वामाक्षिविंदुमत ३ आकाशभृगुवह्निस्मोमनुः सर्गे दुखंडवान् वाग्भवं प्रथमं बीजं कामं बीजं द्वितीयकं ४ तृतीयं कामराजाख्यं त्रिभिर्वैजैरितीरिता पंचकूटामिकाविद्यावेद्या त्रिपुरभैरवी ५ ऋषिः स्यादक्षिणामूर्तिश्छंदः पंक्तिः समीरितं । देवतादेशिकैरुक्ता देवी त्रिपुरभैरवी ॥ ६ ॥ नाभेराचरणां न्यस्ये हाग्भवं मंत्रवित्तनः ॥ हृदयान्नाभिपर्यंतं कामबीजं प्रविन्यसेत् । शिरसो हृत्प्रदेशांतं तार्तीयं विन्यसेत्ततः । आद्यं द्वितीयं करयोस्तार्तीयमुभयोन्यसेत् ८ मूर्ध्ना धारे हृदि न्यस्ये द्रूयो बीजत्रयं क्रमात् । नवयोन्यात्मकं न्यासं कुर्याद्दीजैस्त्रिभिः पुनः ९ कर्णयोश्चिबुकैर्भूयः शंखयोर्वदने पुनः । नेत्रयोर्नसिविन्यस्येदं सयोजंठरे पुनः १० ततः कूर्परयोः कुक्षौ जानुनोर्ध्वजमूर्द्धनि पादयोर्गुह्यदेशे च पार्श्वयोर्हृदयां वजे ११ स्तनयोः कंठदेशे च रत्यादिमथ विन्यसेत् ॥ मूले रतीं हृदि प्रीतिं भुवोर्मध्ये मनोभुवं ॥ १२ ॥

न्यासस्थानान्याह ॥ मूलेति ॥ बाला त्रिपुरा बीज न्यासमाह । बालेति ॥ एष पूर्वोक्तेषां एषेव मूले शीत्यादिना । तथैव ईशानादिमूर्तिन्यासस्थानानि निरूप्यंते मूर्ध्नि न्यादिना । कथं ईशानाय मनोभवसहिताय नमः ॥ तंत्युरुषाय मकरध्वजसहिताय नमः ॥ इत्यादिप्रकारेण ऊर्ध्वादिमुखेष्वपि तानेवातथैव यथाक्रमं न्यसेदित्याह ॥

ऊर्ध्वेति। भृगुः सकारः। व्योमहकारः। अग्निः रेकः। सद्यः ओकारः। तदादिएकारः। प्रतिलोमेन पंचह्रस्वस्वरसमन्विता। एषां मूर्तीनां बीजं ततश्चासकारहकाररेफओ
 कारह्रो ह्रस्वस्ति ह्रस्वः॥ एवं प्रयोगः॥ प्रधानमंत्रबीजत्रयमध्ये। आद्यबीजत्रयमध्ये। आद्यबीजेन दीर्घभाजा अंगक्रियेत्याह। षडिति। संगीतेति। विसर्गयुक्तसका
 रसहितानीति॥ सुभगादिशक्तीनां न्यासस्थानान्याह॥ भाल इति॥ लं विकायं टिका। अधिष्ठानं। लिं गा धारां पंचतारा एव निसृप्यते॥ वागिति। वाग्वीज एमिति। ए
 काला बीजे स्त्रिभिर्न्यस्येत्स्थानेष्वेव विलोमतः॥ अमृतं शोचयोगं शोविष्वयो निंक्रमादिमाः १३ विलोमबीजे विन्यस्येन्मूर्तिन्यासम
 थाचरेत्॥ स्वस्वबीजादिकं पूर्वमूर्द्धा शानमनो भवं १४ न्यसेद्दत्ते तत्पुरुषं मकरध्वजमात्मवित॥ हृद्यघोरकुमारादिकं दयतदनत
 रं १५ गुह्यदेशे प्रविन्यस्येद्दामदेवादिमन्त्रं। सद्योजातं कामदेवं पादयोर्विन्यसेततः १६ ऊर्ध्वप्राग्दक्षिणो दीच्य पश्चिमे सुखेषुता
 न् प्रविन्यसेद्यथा पूर्वभृगव्यो माग्निसंस्थितः॥ १७॥ सद्यादिपंचह्रस्वस्थो बीजमेषां प्रकीर्तितं॥ षट् दीर्घयुक्तेनाद्येन बीजेनांगक्रिया
 मता १८ पंचवाणान्तनौ न्यस्येन्मन्त्री त्रैलोक्यमोहनान्। द्रामाद्यां द्राविणीं मूर्द्धि द्रीडा व्यासोभिणीं पदे १९ क्लीं वशी करिणीं वक्त्रे गु
 ह्ये त्रुवीजपूर्विकाम् आकर्षिणीं हृदि पुनः संगीतं भृगुसंयुतम् संमोहनीं क्रमादेवं वाणन्यासो यमीरितः॥ भालभूमध्यवदनकंठि
 काकंठह्रस्वच २१ नाभ्यधिष्ठानयोः पंचताराद्याः सुभगादिकाः॥ न्यस्तव्याविधिना देव्यो मन्त्रिणा सुभगाभगा २२ भगसर्पिण्यथ
 पराभगमालिन्यनन्तरं॥ अनंगानंगकुसुमाभूयश्चानंगमेखला २३ अनंगमदना सर्वा मदविभ्रममंथरा। प्रधानदेवतावर्गाभूषणा
 द्यौरलंकृताः २४॥ अक्षस्रकुपस्तकाभीतिवरदाढ्यकरांबुजाः॥ वाक्कामल्लंपुनस्त्रीं संस्ताराः पंचोदितास्त्वमी॥ न्यासंकुर्याद्भूषणा
 र्व्यंततः साधकसत्तमः न्यसेच्छिरसि भालभ्रुकर्णाक्षिगुगले नसि २६ गंडयोरोष्ठयोर्देत पंत्योरास्ये न्यसेत्स्वरान्। चिबुके थगले कं
 ठेयाश्च योस्तनयुग्मके ॥ २७॥ क्लीं त्रुं स्त्रीं सः॥ अमी पंचताराः भूषणान्यासेषोऽशस्वरन्यासस्थानान्याह॥ न्यसेदित्यादिना॥ ककारादिरकारपर्यंतं सप्तविं
 शत्यक्षरन्यासस्थानानि कथ्यंते॥ चिबुकेत्यादिना॥ चिबुके पूर्वस्थानं॥ तत्र स्तनयुग्मे एकः॥ पाणि पृष्ठे प्राच्यां॥ उक्तस्थानेषु अष्टसु यथाक्रमं वलशषससान्। श

मदिताह
 म
 म

कांच्यादीत्यादिना॥ कांचीकट्याभरणं॥ ग्रैवेयकंकठभूषणं॥ कटकंवाहुभूषणं॥ मौलिः शिरोभूषणं॥ ध्यानमाह॥ उद्यदिति जपवटीं जपमात्रां विद्याप्रसक्तकमात्
त्वलसं॥ पीठमंत्रमुद्धरति वाग्भवमित्यादिना॥ वाग्भवमेकारः॥ लोहितः पकारः रायैस्वरूपं श्रीकंठं अकारः लोहितपकारः॥ अनलोरेफः॥ स एव दीर्घवान्॥ राइ
तिभवति॥ येस्वरूपं परा परा येस्वरूपं॥ हसौ सदाशिवमहाप्रेतस्वरूपं॥ तंचतुर्थ्यंतपद्यासनं नमः स्वरूपं॥ ततश्च ऐं परायै अपरायै परायरायै हसौः सदाशिव
दोर्मूलयोः कूर्परयोः पाण्योस्तत्पृष्ठदेशतः॥ नाभौ गुत्थे पुनश्चोर्वोर्जातुनोर्जघयोस्ततः॥ २८ स्फिचोः पतलयोः पश्चाच्चरणां गुष्ठयोर्द्वयोः
कारिरांतान्यसेद्वर्णोस्थानेष्वसमाहितः॥ २९ कांच्यां ग्रैवेयके यश्चात्कटके हृदि गत्यके कर्णकुंडलयोर्मौलौ वललान् वक्षसा
नशहौ ३० अष्टाविमान्प्रविन्यस्ये देवदेशिकसत्तमः॥ एवं न्यस्तशरीरो सौध्याये त्रिपुरभैरवीं ३१ उद्यद्भानुसहस्रकांतिमरु
रासौ मां शिरोमालिनीं रक्तालिप्तपयोधरां जपवटीं विद्यामभीतिं वरं॥ हस्ताज्जैर्दधतीं त्रिनेत्रविलसदङ्गारविंदश्चिपंदेवीं वदहि
मां श्रुतमुकुटां वंदे रविंदस्थितां ३२ दीक्षां प्राप्य जपे नमंत्रं तत्वलसं जितेंद्रियः॥ पुष्पैर्भाजु सहस्राणि जुहुयाद्ब्रह्मवृक्षजैः ३३ त्रिम
ध्वतैः प्रसूनैर्वाकरवीरसमुद्भवैः॥ पद्मं वसुदलोपेतं नवयोन्याढ्यकर्णिकं ३४ इच्छादिशक्तिभिर्मुक्तं भैरव्याः पीठमर्चयेत्॥ इच्छा
ज्ञानाक्रियापश्चात्कामिनीकामदापिनी ३५ रतीरतिप्रियानंदानवमीस्यान्मनोन्मनी॥ वरदाभयधारिण्यः संप्रोक्तानवशक्त
पः ३६ वाग्भवलोहितो रायै श्रीकंठलोहितो नलः॥ दीर्घवान्यै परापश्चादपरायै हसौः पुनः ३७ सदाशिवमहाप्रेतडे तं पद्यासनं
नमः॥ अनेन मनुना दद्यादासनं श्रीगुरुक्रमं ३८ प्राञ्जल्ययोन्यंतराले पूजयेत्कल्पयेत्पुनः॥ पंचभिः प्रणवैर्मूर्तिं तस्यामावात्य
देवताम् ३९ पूजयेदागमोक्तेन विधानेन समाहितः॥ तास्वाकशक्तिकमलाहसस्वप्ने हसौः स्मृताः ४० वामकोरो यजेद्देव्यारतिमिंद
समप्रभां॥ रतिं पाशधरां सौम्यामदविभ्रमविह्वलां ४१॥ ११ महाप्रेतपद्यासनाय नमः इति सिद्धमा पूर्वमध्यपोरंतराले पंचप्रणवानेव दर्शयति॥ तारे
त्यादिना देव्या वामभागकोरोषु संपूज्या यथान्यासपूर्वम्॥ पूजापटलोक्तप्रकारेणांगानि संपूज्य निजैर्मन्त्रैः॥ पूर्वीकसखसीजैर्वीणान् यथोक्तलक्षणान् मर्चयेत्

श्रीतिरसिराकोरास्यांतप्रकांचनसन्निभां॥ अंकुशंप्रणातिरोर्भ्योधारयंतीं समर्चयेत् ४१ अग्रे मनोभवां रक्तां रक्तपुष्पावलंकृतां॥
 रक्षुकार्मुकपुष्पेषु न्यारयंतीं सुविस्मितां॥ ४२॥ अंगान्यभ्यर्चयेत्पश्चाद्यथा पूर्वविधानवित्॥ दिश्वग्रे च निजैर्मन्त्रैः पूजयेद्वाणदेवताः
 ४३॥ हस्ताज्जैर्धृतपुष्पेषु प्रणामाभूतसप्रभाः॥ अष्टयोनिषष्टशक्तीः पूजयेत्सुभगादिकाः ४४ मातरो भैरवां कस्यामद्विभ्रमविह्वलाः॥
 अष्टपत्रेषु संपूज्या यथावत्कुसुमादिभिः॥ ४५॥ लोकपालांस्ततो दिक्षु तेषामह्नाणितदहः॥ पूर्वजन्मकृतैः पुण्यैर्ज्ञात्वेनां परदेवतां॥
 ४५॥ यो भजेदुक्तमार्गेण स भवेत्संपदां पदं॥ एवं सिद्धमनुमन्त्री साधयेदिष्टमात्मनः॥ ४७॥ जुहुयादरुणां भोजैरदोषैर्मधुराजुतैः॥ त
 ससंख्यं तदद्भवा प्रस्यहं भोजयेद्दिजान्॥ ४८॥ वनितायुवतीरम्याः पूजयेद्देवतायिणा॥ होमांते धनधान्याद्यैस्तोषयेद्गुरुमात्मनः ४९
 एवं कृते जगद्दृश्यो रमाया भवनं भवेत्॥ रक्तोत्पलैस्त्रिमध्वकैस्सुरौर्वाहपारिजैः ५० पुष्पैः पयोन्त्रैः सघृतेर्होमो विश्वं वशं नयेत्॥ वाक्
 सिद्धिं लभते मन्त्री पलाशकुसुमैर्हृतात्॥ ५१॥ कर्पूरागुरुसंयुक्तं गुणुलं जुहुयात्सुधीः॥ ज्ञानं दिव्यमवाप्नोति तेनैव स भवेत्कविः ५२ क्षीरो
 तैरमृतारवंदैर्होमः सर्वापमृत्युजित्॥ इवाभिरागुषे होमः क्षीराक्ताभिर्दिनत्रयं ५३ गिरिकर्णी भवेः पुष्पैर्ब्राह्मणान्वशये जुतात् कङ्कारैः
 पार्थिवान् पुष्पैस्तद्वधूः कर्णिकारजैः ५४ मल्लिकाकुसुमैर्हृत्वारजपत्रान्वशं नयेत्॥ कोरंडकुसुमैर्वैश्यान् वृषालान्याटलोद्भवैः ५५ अनु
 लोमविलोमांतः स्थितसाध्या हुयान्वितं॥ मंत्रमुच्चार्य जुहुयान् मन्त्री मधुरलोलितैः ५६ सर्वपैर्लवणैर्मिश्रैर्वशयेत्पार्थिवान् क्षरात् अने
 नैव विधानेन तत्प्रज्ञीस्तत्सुतानपि ५७ जातीविल्वफलेः पुष्पैर्मधुरत्रयलोलितैः॥ नरनारीनरपतीन् होमतो वशयेद्भुवम् ५८ मालतीवकु
 लोद्भूतैः पुष्पैश्चंदनलोलितैः॥ जुहुयात्कवितां मन्त्री लभते वत्सरांतरे ५९ मधुरत्रयसंयुक्तैः फलैर्विल्वसमुद्भवैः॥ जुहुयाद्दशपेक्षो कंश्चि

१६
 प्रातिपदिक
 प

ह्यारिजैः। करवीरजैः। अमृतास्वदैः। गड्डीस्वदैः॥ मध्याज्यमित्यपमर्थः॥ पत्रमाह॥ मध्वाढ्यमिति॥ प्रथमं पूर्वे निर्जतिवापव्यकोरां वह्निमंडलं कृत्वा तत्पू
र्वकोरामध्ये दक्षिणोत्तरेरेखां कृत्वा तद्विषयं त्र्यं कृत्वा॥ यथा षट्कोरामध्ये कोणं भवति तथा कुर्यात्॥ एवं कृतेन वयोनिचक्रं भवेत्॥ तत्र षट्कोरामध्ययोनि
मारभ्य॥ उपरितनमीशानकोरामास्य अष्टयोनिषु मंत्रवीजानि त्रीणि त्रीणि यथाक्रमं पुनः पुनर्लिखेत्॥ उपरि अष्टदलं पद्मं कृत्वा तत्रैष प्रत्येकं त्रिशः॥ त्रि
पाटलैः कुमुदैः कुदैरुत्पलैर्नागचंपकैः॥ नद्यावर्तैर्विकसितैः कृतमालैर्जुहोतिषः ६९ जायते वत्सरादवीकृश्रिया विजितपार्थिवः
॥ साज्यमन्नं प्रजुहुयाद्भवेदन्नसमृद्धिमान् ६२ कस्तूरीकुंकुमोपेतं कर्पूरं जुहुयाद्दृशी कंदर्पादधिकं सद्यः सौंदर्यमधिगच्छति॥
६३ लाजान्प्रजुहुयान्मन्त्री दधिहीरमधुसुतान्॥ विजित्य रोगानखिलान्मजीवेच्छुरदांशतं ६४ पादद्वयं मलयजं पादं कुंकुमकेस
रं॥ पादंगोरोचनायाश्चतानि पिष्ट्वा हिमांशुना ६५ विदध्या तिलकं भूषोपायं शपेद्यैर्विलोक्यते॥ यान्स्पृशेत्स्पृश्यते पैर्वावश्याः सु
स्तस्य ते चिरात् ६६ कर्पूरकपिचोराणि समभागानि कल्पयेत्॥ चतुर्भागा जयामांसीतावती रोचनामता ६७ कुंकुमं सप्तभागं स्या
दिग्भागं चंदनं मतं अगुरुर्नवभागः स्यादिति भागक्रमेण च ६८ हेमाद्रिः कन्यकापिष्टमेतत्सर्वं सुसाधितं॥ आदाय तिलकं भाले
कुर्याद्भूमिपती नृपान् ६९ वनितां मदगर्वीढ्यां म दोन्मत्तान्मतंगनान्॥ सिंहव्याघ्रान्महासर्पांश्च तवेताल राक्षसांश्च॥ ७०॥
दर्शनादेव वशयेतिलकं धारयन्नरः॥ मध्वाढ्यं नवयोनिषु प्रविलिखेद्दीजानि वर्णोस्त्रिशो गायत्र्याः पुनरष्टपत्रविवरेषा लिख्य
लिप्या च तं॥ भूविं वदितये नमः प्रपूजाकोणेषु संवेष्टितं पत्रं त्रैपुरमीरितं त्रिभुवनप्रसोभकं श्रीप्रदं ७१ अस्मिन्त्यंत्रे समावात्य
सम्पूज्य देवताम् होमेन कृतं संपातं लाक्षा लोहत्रया च तं ७२ विधत्वा हुनायं त्र्यं यद्देवविजया वहं॥ वादेवा ग्विजयं कुर्यात्कवि
त्वे पृष्कले दिशेत् ७३॥ ॥ शोभायत्री वर्णान्॥ तदुपरि च तं कृत्वा तन्मध्ये मातृका वर्णान् तदुपरि भूषणं तत्कोणेषु मन्मथवीजं लिखेत्॥ एवं पत्रं प्रोक्तं फलदं
अस्मिन्त्यंत्रे मध्यादिति प्रथमं योजनीयं॥ त्रिलोही मुद्रिका विधानं वक्तुमारभते अस्मिन्नित्यादिना लोहत्रयं सुवर्णं रजतं ताम्राणि॥ पञ्चांतरमाह बहोर्गहमिति॥ षट्कोणं लिखित्वा॥
तन्मध्ये कामवीजं तन्मध्ये हीमिति लिखित्वा॥ तत्कोणेषु वाग्मवप्रथमवीजं लिखेत्॥ तत्संविष्टं हुंकारोपश्चात्॥ श्रीवीजेन वेष्टयेद्दहिः॥ एतदुक्तं फलदम्॥

यंत्रांतरमाह॥ अधर एकारः खविंदुयुक्तः॥ ब्रह्मा ककारः॥ इन्द्रस्य लकारः युक्तः॥ शशंकः विंदुः॥ इस्वरूपं एतेषु तं द्वितीयं बीजं॥ भृगुः सकारः सर्गाधः विसर्गयुक्तः॥

आयुरारोग्यमित्राणि पुत्रान्योत्रान्विवर्द्धयेत् कामं षट्कोणमध्ये लिखत पुनरिमं षट्सुकोरोषु पश्चात्पत्रेषु द्यष्टसंख्येषु मुमथ
पुरतो व्योमबीजेन बीतं॥ सोणीविंवांतरस्थं मुजदललिखितं रोचनाकुंकुमाभ्यां प्रोक्तं सौभाग्यसंपन्निरुपमकविताकीर्तिदं यत्र
मेतत्॥ ७५॥ चहर्गे हयगांतरस्थं मदने मायां लिखेद्भाग्यं षट्कोरोषु यसंधिषु प्रविलिखेद्दंकारं मावेष्टयेत्॥ स्त्रीबीजेन समीरि
तं त्रिभुवनप्रसौभकं त्रैपुरं॥ यंत्रं पंचमनोभवात्मकमिदं सौन्दर्यसंपत्करम् ७६ अधरोर्विंदुमानाद्योत्रे ह्येन्द्रस्यः शशीयुतः॥
द्वितीयं भृगुसर्गाढ्यो मनस्तातीयमीरितं ७७ एषावालेति विख्याता त्रैलोक्यवशकारिणी॥ जपपूजादिकं सर्वमस्याः पूर्वव
दाचरेत् ७८ मान्मथं त्रिपुरादेवि विद्यहे पदमीरयेत्॥ उत्का कामेश्वरि पदं प्रवदेद्दीपहीततः ७९॥ तदंते प्रवदेद्भूयस्तनः
क्लिन्नप्रचोदयात्॥ गायत्रे वा समाख्याता त्रैपुरी सर्वसिद्धिदा ८० सुत्यानयात्वां त्रिपुरे स्तोम्ये भीष्टफला प्रये॥ यथा बज्रं
तितालस्मीमनुजाः सुरपूजिताः॥ ८१॥ ब्रह्मादयस्तुतिपदैरपि सूक्ष्मरूपां जानंति नैव जगदादिमनादिमूर्तिः॥ तस्मादयं
कुचनतां नवकुंकुमाभां स्थूलां शुभः सकलवाङ्मयमातृभूताम्॥ ८२॥ सद्यः समुद्यतसहस्रदिवाकराभां विद्यासूत्रव
रदाभयचिह्नहस्तां॥ नित्रोत्पलैस्त्रिभिरलंकृतपद्मवक्त्रां तां तारहाररुचिरां त्रिपुरे भजामः॥ सिंदूरपुंजरुचिरं कुचभार
नम्रं जन्मांतरेषु कृतपुराय फलैकगम्यं॥ अन्योन्यभेदकलहाकुलमानभेदैर्जानंति किं जडधियस्तवरूपमं व ॥ ८३ ॥

मनुः ओकारः॥ तार्तिपंतृतीयंततश्चवाला त्रिपुरोद्धृता॥ स्पष्टमपरम् ॥ श्री॥०

श्री॥०

श्री॥०

श्री॥०

॥ श्री॥

शा. ति.
टी. गू.
५४

स्थूलां वदन्ति सुनयः श्रुतयोगुणं तिसृस्मां वदन्ति वचसामधिवासमन्ये ॥ त्वां मूलमाहुरपरे जगतां भवानिमन्यामहे वयमपारकृपां तुरारि
॥ चंद्रावतंसकलितां शरदिंदुशुभ्रां पंचांशदक्षरमयीं हृदि भावयंति ॥ त्वां पुस्तकं जपवटीममृताढ्यकुंभं व्याख्यां च हस्तकमलैर्दध
ति त्रिनेत्रां ॥ ८४ ॥ शंभुस्त्वमद्रितनयां कलितां देभागो विष्णुस्त्वमं वकमलापरिवद्धदेहः ॥ पद्मोद्भवस्त्वमसिवाभाधिवासभूमिस्तेषां
क्रियाश्च जगति त्रिपुरे त्वमेव ॥ आश्रित्य वाग्भवभवांश्चतुरः परादीन् भावान्यरेषु विहितार्थमुदीरयंतीं ॥ कंठादिभिश्च करैः परदेवतां
त्वां संविन्मयीं हृदि कदापि न विस्मरामि ॥ ८५ ॥ आकुंच्य वायुमवजित्य च वैरिषट्कमालोक्य निश्चलधियानि जनासिकाग्रं ॥ ध्यायंति
मूर्द्ध्नि कलितेन्दुकलावतंसं त्वद्रूपमं वक्तुं न स्तरुणार्कविचं ॥ त्वं प्राप्य मन्मथरियोर्वपुर्द्धभागं सर्पिं करोषि जगतामिति वेदवाद्
सत्यं तदद्रितनये जगदेकमातन्त्रौ चेदशेषजगतः स्थितिरेव न स्यात् ८६ पूजां विधापकुसुमैः सुरपादपानं पीठे तवां वकनकाचलग
द्वरेषु ॥ गायंति सिद्धवनिताः सह किन्नरीभिरास्वादिता सवरसारुणानेत्रपद्माः ॥ ८७ ॥ विद्युद्विलासवपुषः श्रियमावहंतीं यांतीं स्ववास
भवनाच्छिवराजधानीं ॥ सौषुम्णमार्गकमलानि विकीर्णयंतीं देवी भजे हृदि परामृतसितगान्त्रीं ॥ ८८ ॥ आनन्दजन्मभवनं भवनं श्रुती
नां चैतन्यमात्रतनुमं वसमाश्रयामि ॥ ब्रह्मेशविष्णुभिरभिषुतपादपद्मो सौभाग्यजन्मवसतिं त्रिपुरे यथावत् ॥ ८९ ॥ शब्दार्थभावि
भुवनं स्रजंतीदुरुपायातद्धिभर्तिपुनरर्कतनुः स्वशक्ता ॥ वद्भ्यामिकाहरति तत्संकलं युगांते तां शारदां मनसि जातु न विस्मरामि ९०
नारायणीति नरकार्णवतारिणीति गौरीति खेदशमनीति सरस्वतीति ॥ ज्ञानप्रदेति नयनत्रयभूषितेति त्वामद्रिराजतनयेति बुधा
वदन्ति ॥ ९१ ॥ येन वदन्ति जगन्मातः श्लोकैर्द्वादशभिः कमात् ॥ त्वामनुप्राप्य वाक्स्तिर्द्धिं प्राप्नुयस्ते परंगतिम् ॥ ९२ ॥

शुभ्र.
५४

मंत्रांतरमाहावाङ्मायेत्यादिना। वाक्वाग्मवंबीजं॥ मायाहृत्तेखाकमलाश्रीबीजांतरः प्रणवः। नमोतः भगवति स्वरूपं श्रीमंतो गेश्वरि शिवा सर्वजनमनो
हृत्पि। अन्यदपि स्वरूपमेव॥ ब्रह्मा। ककारः। नेत्रं रकारः। अग्निः रेफः। किमिति सिद्धं। शिवमुक्तः। एकारः। रविः। मकारः। मेरुति भवति। अन्यत्वरूपं।
एषामातंगिनीविद्याश्चक्षुरन्यासमाह॥ ललाटेत्यादिना॥ अनाहते। उदरमध्ये। जठरे ततो धस्तनभागे स्वाधिष्ठानभागे॥ नाभेरधोभागे मूलाधारे। मूला
वाङ्मायाकमलास्तारं नमोते भावत्यथ॥ श्रीमातंगेश्वरिवदेत्सर्वजनमनोहरि ९३ सर्वादिमुखराज्यं ते सर्वादिमुखरं जिनि। सर्व
राजवशं पश्चात्करि सर्वपदेवदेत्॥ ९४॥ स्त्रीपुरुषवशं ब्रह्मानेत्रमग्न्यासनं पुनः। सर्वदृष्टमृगवशं कुरि सर्वभृगुस्तव ९५॥ श
करि स्यात्सर्वलोकममुकं शिवयुग्रविना वशमानय जायाये रक्षा शीत्यक्षरो मनुः ९६ न्यासान्मन्त्रीतनो कुर्याद्दक्षमाणा न्यथा क्रमा
शिरोललाटभूमध्ये तालुकं ठगलोरसि॥ ९७॥ अनाहते भुजद्वंद्वे जठरे नाभि मंडले। स्वाधिष्ठाने गुह्यदेशे पादयोर्दक्षिणान्ययोः।
९८ मूलाधारे गुह्ये न्यस्येत्पदान्यष्टादश क्रमात्॥ गुणैकद्विचतुः षड्विंशसुषुप्तपर्वताष्टभिः ९९ दशपंत्यष्टवेदाग्निचंद्रयमग
णास्त्रिभिः॥ पदकुप्तिरियं प्रोक्ता मंत्रवर्णैर्यथाक्रमं १००। रत्याद्या मूलहृदयभूम्येषु विचक्षराः॥ वाक्शक्तिलक्ष्मीबीजाद्यामा
तङ्गुत्याः प्रविन्यसेत् १०१ शिरोवदनहृदयपादेषु विधिनान्यसेत्। हृत्तेखांगगुणान्तरां भूयो मन्त्री करालिकां १०२ महोच्छ्रयां
चिनामादिवर्णबीजपुरःसरं मातङ्गुताः षडंगानिततः कुर्वीत साधवः १०३ वर्णैश्चतुर्विंशत्या स्याद्द्वयत्रयोदशभिः शिरसां शि
खाष्टादशभिः प्रोक्ता वर्मतावद्विरक्षरेः १०४ स्यात्त्रयोदशभिर्नेत्रं द्वाभ्यामस्त्रं समीरितं॥ विभक्तेर्मूलमंत्रार्णवो षोणन्यासमथाच
रेत्। मूर्द्धया दास्यगुह्येषु हृदं भोजे प्रविन्यसेत्॥ द्वाविंशोऽष्टाविंशो भूयो वंधनी मोहनी पुनः १०६॥ ११ धारे लिंगगुह्ये। पदे सक्षरविभागमा
ह। गुणैः स्त्रिभिः। वसुभिः। अष्टभिः। पर्वताः। अष्टौ। पंक्तिः दशा। वेदाः चत्वारि। अग्निस्त्रीणि। चंद्रः एकः। पक्षः द्वौ। वाग्बीजशक्तिबीजाद्यामातंग्यताः
। ततश्चां ऐं ओं ऐं रत्ये प्रातंग्ये नमः। इत्यादि प्रकारेण उक्तस्थानेषु न्यसेदित्यर्थः। उक्तस्थानेषु। ओं ह्रीं हृत्तेखाये मातंगिन्ये नमः। ओं गंगनाये मातंगिन्ये नमः॥ इ

मादिप्रकारेण न्यसेत्॥

शा. ति
टी. गू.
५५

तत्तुक्तरीत्या षडंगन्यासं कुर्यात् ॥ ततः द्वां द्वाविण्ये मातंगिन्ये नमः ॥ ॐ यो विण्ये मातंगिन्ये नमः ॥ इत्यादि प्रकारेणोक्तस्थानेषु पंचवाणान्यसेत् ॥ तत उक्त
स्थानेषु मन्मथादीनां न्यसेत् ॥ कथं ॥ ॐ ह्रीं श्रीमन्मथमातंगिन्ये नमस्त्यादि प्रकारेण अष्टौ न्यस्तव्याः ततः वक्ष्यमाणस्थानेषु ॥ ॐ लक्ष्म्ये मातंगिन्ये नमः ॥

आकर्षणीं स्वनामा दिवी जात्या शुभलक्षणाः ॥ मातङ्ग्यं तास्ततो न्यसेन्मन्मथान्वदनां सयोः १०७ पार्श्वकदोर्नाभिदेशे कटि
पार्श्वसके पुनः ॥ बीजत्रयादिकान्मन्त्री मन्मथं मकरध्वजं १०८ मदनं पुष्पधन्वानं पंचमं कुसुमायुधं षष्ठं कंदर्पनामानं मनोभ
वरतिप्रियो १०९ मातङ्ग्यं तास्ततो न्यसेत्स्थानेषु ते पुनः मन्त्रवित् ॥ प्रथमानं गकुसुमाभूयान्यां नगमे स्वला १० अंगमदनात्तद्वदनं
गमदनात्तु रा ॥ अनंगमदनवेगाभूयश्चानंगसंभवा १११ सप्तम्यनंगभुवनपालिनी स्यादथाष्टमी ॥ अनंगशशिरेस्वान्यामातङ्ग्यताः
समीरिताः ११२ विन्यस्तव्या सयो मूले धिष्टाने मणिपूरके ॥ हृत्कंठस्ये भ्रुवोर्मध्ये मस्तके मन्त्रिणा ततः ११३ आद्ये लक्ष्मी सरस्वत्यौ
रतिः प्रीतिश्च कृतिका ॥ शांतिः पुष्टिः पुनस्तुष्टिर्मन्त्रांगी पदशेखराः ११४ मूलमन्त्रं प्रविन्य स्ये निजमूर्ध्नि मन्त्रवित् ॥ आधारदेशे
धिष्टानेनाभौ पश्चादनाहते ११५ कंठवक्त्रे भ्रुवोर्मध्ये मस्तके विन्यसेत्क्रमात्तान् ब्राह्म्याद्याः पूर्वमुद्दिष्टा मातङ्गी पदपश्चिमाः ११६
एषु स्थानेषु विन्यस्येदसितांगादिभैरवान् ॥ मातङ्ग्यं तान्यसेन्मन्त्री मूलमन्त्रं स्वमूर्ध्नि ११७ आधारदेशे धिष्टानेनाभौ पश्चा
दनाहते ॥ कंठदेशे भ्रुवोर्मध्ये विंदौ भूयः कलापदे ११८ निसेधिकायामूर्ध्नि दौ नादनादांतपोः पुनः ॥ उन्नत्यां विषुवक्त्रे च भ्रुव
मंडलकेशिवे ११९ मातङ्ग्यताः प्रविन्य स्येद्वामां ज्येष्ठा मतः परम् ॥ रौद्रीं प्रशांतिं श्रद्धाख्यां पुनर्माहेश्वरीमथ ॥ १२० ॥

ॐ सरस्वत्ये मातंगिन्ये नमः ॥ इत्यादि प्रकारेण अष्टौ न्यस्तव्याः ॥ तत उक्तस्थानेषु ब्राह्मीमातरो न्यस्तव्याः ॥ मातङ्गी पदपश्चिमाः ॥ अनंतरं ते चैव स्थानेषु ॥ मातङ्ग्यं तान् भैर
वाभ्यां सात्ततो वक्ष्यमाणस्थानेषु वामादिशक्तीर्न्यसेत् ॥ विंदौ ललाटांते ॥ कलापदे वा तदपरिमूर्ध्नि स्थाने निरोधिकाः ॥ तस्मादपरितस्माद्युपसुपरिद्धादशांतपथे ॥

॥ प्रहस्य ॥
राम.
५५

क्रियां शक्तिं सुलक्ष्मीं च सृष्टिं संज्ञां च मोहिनीं ॥ प्रथमां स्वासिनीं विद्युत्ततां विच्छक्तिमप्यथ १२१ ततश्च सुंदरं नंदं नंदवुद्धिमिमाः
 क्रमात् ॥ शिरोभालहृदाधारेष्वेतावीजत्रयादिकाः १२२ ॥ मातङ्गताः प्रविन्य स्येद्यथा वदेशिकोत्तमः ॥ मातङ्गीं महादायांतां महालक्ष्मीं प
 दादिकां सिद्धलक्ष्मीं पदाद्यांतां मूलमाधारमंडले ॥ न्यस्यते नैव कुर्वीत व्यापकं देशिकोत्तमः १२४ एवं न्यस्तशरीरो सोर्वितं येदात्मदेवता
 ॥ ध्यायेयं रत्नपीठेषु ककलपठितं शृण्वतीं श्यामलांगीं न्यस्यैकां प्रिंसरोजेशशिशुकलधरावल्लकीं वादयंती ॥ कहूरावद्धमालानियमि
 तविलसचालिकां रक्तवस्त्रामातङ्गीं शंखपत्रां मधुमदविवशां चित्रकोङ्कासिभालां १२५ ॥ अथ तं प्रजयेन्मन्त्री तदशांशं मधुकजैः ॥ पुष्पै
 स्त्रिमधुरोपतेर्जुह्यान्मन्त्रसिद्धये ॥ १२६ ॥ त्रिकोणकारिणं कं पद्मपत्रं प्रकल्पयेत् ॥ अष्टपत्रावृतं वात्येव तं षोडशभिर्दलैः १२७ चतु
 रस्त्रसमायुक्तं कोट्यादष्टिमनोहरं एतस्मिन् पूजयेत्पीठेन वशतीः क्रमादिमाः १२८ विभूतिरुन्नतिः कांतिः सृष्टिः कीर्तिश्च सन्नतिः ॥
 व्यष्टिरुत्कृष्टिश्च श्च मातङ्गी पदपञ्चिमाः १२९ सर्वे ते शक्तिकमलासनापनम इत्यथा ॥ वाक्शक्तिलक्ष्मीवीजाद्यो मनुरासनसंज्ञ
 कः १३० ॥ मूलेन मूर्तिसंकल्प्य तस्य भावात्त्यदेवता ॥ अर्चयेद्द्विधिनानेन वक्ष्यमाणो नमन्त्रवित् १३१ रत्याद्यास्त्रिषकोणे षष्टजयेत्पूर्व
 वत्सुधीः ॥ हृत्त्रेखाद्याः पंच पूज्या मध्ये दिक्षु च मन्त्रिणा १३२ पाशां कुशाभयाभीष्टधारिण्यो भूतयः प्रभाः ॥ अंगानि पूजयेत्पश्चाद्यथाविधि
 विधानवित् १३३ वाराणानभ्यर्चयेदिक्षु यंच मं पुरतो यजेत् ॥ दलमध्ये षु सं पूज्या अंगकुसुमादयः १३४ ॥ पाशां कुशाभयाभीष्टधारिण्योरुणा वि
 ग्रहाः ॥ पञ्चांगेषु पुनः पूज्या लक्ष्म्याद्या वल्लकीकराः १३५ ॥ वहिरष्टदले पूज्या मन्मथाद्या मदीहताः ॥ अपरांगानि षंगाढ्याः पुष्पास्त्रेक्षु ध
 नुर्दराः १३६ ॥ पत्रं स्थामातरः पूज्या ब्राह्म्याद्याः प्रोक्तलक्षणाः ॥ तदग्रे षर्चयेद्द्विद्वानसितं गादिभैरवान् १३७ ॥ पुनः षोडशपत्रेषु

शा. ति.
दी. ग.
५६

पूज्याः षोडशशतस्यः ॥ वामाद्याः कलवीणाभिर्गीयंत्यः श्यामविग्रहाः ॥ १३८ ॥ चतुरस्रचतुर्दिक्षु चतस्रः पूजयेत्पुनः ॥ मातं ज्ञाद्यामदो
न्यतावीणाललितपारायः १३९ ॥ आग्नेयकोणे विघ्नेशं दुर्गानेशाचरेयजेत् ॥ वायव्यवदुकं पश्चाद्देशान्येष्टे त्रयं यजेत् १४० ॥ लोकया
त्यावहिः पूज्या वज्राद्यैरायुधैः सह ॥ मंत्रे स्मिन्साधिते मंत्री साधयेदिसृमात्मनः १४१ ॥ मल्लिकाजातिपुन्नागैर्होमाद्रोगालपो भवेत् ॥ फ
लैर्विल्वसमुद्रतैस्तत्पत्रैर्वाहताद्रवेत् १४२ ॥ राजपुत्रस्य राज्याभिः पंकजैः श्रियमाप्नुयात् ॥ उत्पलैर्वशयेद्विष्णुसंस्मृत्पुष्पैस्तथानरः ॥
१४३ ॥ वंधूकपुष्पैर्वकुलैर्जपोत्यैः किंशुकोद्रवैः ॥ वश्यामजुह्वयान्मंत्रीमधुना सर्वसिद्धये १४४ ॥ खवणैर्मधुरोपेतैर्हत्वा कर्षति सुंदरी ॥
वेंजुलस्य समिद्धोमो वृष्टिवितनुते चिरात् १४५ ॥ क्षीराक्तैरमृताखंडैर्होमो नाशयति ज्वरं ॥ दूर्वाभिरासुरामोतिकदं देवश्यामाप्नुयात् १४६ ॥
अन्नवानन्नहोमेन तंडुलैर्धनवान्मवेत् ॥ सर्वत्रिमधुरोपेतं होमद्रव्यमुदाहृतं ॥ १४७ ॥ नंद्यावर्तभवेः पुष्पैर्होमो वाक् सिद्धिदायकः ॥ निं
वप्रसूनेर्जुह्वयादीप्तितां श्रियमाप्नुते १४८ ॥ पलाशकुसुमैर्होमाते जस्वी जायते नरः ॥ चंदनागुरुकर्पूररोचनाकुंकुमादिभिः १४९ ॥ व
श्यापजुह्वयान्मंत्रीवशयेदखिलं जगत् ॥ एतानि जप्त्वा तिलकंकुपील्लोकप्रियो भवेत् १५० ॥ निर्गुडीमूलहोमेन निगडा मुच्यते नरः
निंवते लावितैर्लोणैर्होमः शत्रुविनाशनः १५१ ॥ हरिद्राचूर्णसंमिश्रैर्लेवणैस्तं भयेत्पुनः ॥ रसवद्भिः फलैः पक्वैः पुष्पैरपि मलान्वितैः
१५२ ॥ हुत्वा संम्यगवाप्तौ तिसाधकः सर्वमीप्सितं ॥ देवतां जगतामाद्यां मातंगीमिष्टदायिनी ॥ १५३ ॥ अवाप्नुमिष्टांतां वाचं भूषयेद्भक्त्या
लया ॥ आराध्यमातश्चरणां वुजंते ब्रह्मादयोऽपि स्तुति कीर्तिमायुः १५४ ॥ अन्ये परं वा विभवं मुनीन्द्राः परां श्रियं भक्तिभरेण चान्ये ॥ नमामि
देवीं नक्चंद्रमौलिं मातंगिनीं चंद्रकलावतंसां १५५ ॥ आश्रायवाग्भिः प्रतिपादितार्थप्रबोधयंतोऽशुकमादरेणा ॥ विनम्रदेवा सुरमो विरत्नेषु

५६
राम
५६

शा. ति.
श्री. गू.
५७

॥ त्रिपुरादिमंत्रकथनानंतरंगरोम्भरमंत्रान्वक्तुमारभते ॥ पंचांतकरति ॥ मंत्रमुद्धरति ॥ पंचांतकोगकारः ॥ शशिधरः विदुषतः ॥ गमितिसिद्धं ॥ दानपूरं ॥ वेदल
संहृदयावधिः ॥ नमस्कारावधिः ॥ भक्तलक्षितपुष्करान् ॥ लडुकयत्तुं डलान् ॥ यथा पूर्वपूजापटलोक्तप्रकारेण अनुलोमविलोमस्थावीजक्रमात् ॥ कमलिलि

अथ वक्ष्ये गारापतेर्मंत्रान्सर्वार्थसाधकान् ॥ यान्तात्वासाधकानित्यं साधयंति मनोरथान् ॥ १॥ पंचांतकं शशिधरं वीजं गारापते
विदुः ॥ गाराकः स्याद्विष्णुर्दो निवृद्धिघ्नोऽस्य देवता ॥ २॥ षट्दीर्घभाजा वीजेन कुर्यादंगक्रिया मनोः ॥ ३॥ सिंदूराभं त्रिनेत्रं
पृथुतरजठरं हस्तपद्मेर्दधानं दंतपाशां कुशेषान्यरुकरविलसद्बीजपूराभिरामं ॥ वालेंदुच्यौ तमौ लिंकरि पतिवदनं दानपू
रद्रंगं उभोगां द्रावद्भूमौ लिंभजत गारापतिं रक्तवस्त्रांगरागं ॥ ४॥ वेदलसंजयेन्मंत्रं दशांशं जुहुयात्ततः ॥ मोदकैः पृथुकैर्लाजैः
सक्तुभिः सेसुपर्वभिः ॥ ५॥ नारिकेलैस्तिलैः शुद्धैः सुपक्वैः कदलीफलैः ॥ अष्टद्रव्याणि विघ्नस्य कथितानि मनीषिभिः ६
तीत्रादिशक्तिभिर्घृते पीठे विघ्नेश्वरं यजेत् ॥ तीत्राद्याज्वलिनीनंदुभोगदाकामरूपिणी उग्रातेजोवती सत्यानवमी विघ्ननाशि
नी सर्वादिशक्तिकमलासनाय हृदयावधिः ॥ ८॥ पीठमंत्रो यमेतेन प्रदद्यादासनं विभोः मूलेन मूर्तिं संकल्प्य तस्यां विघ्नेश्व
रं यजेत् ९ कर्णिकायां चतुर्दिक्षु प्रथमं पूजयेदिमान् ॥ गाराधियंगरो शानंतृतीयंगरा नायकं ॥ १० ॥ गणकीं उपीतगौररक्तनी
लरुचः क्रमात् ॥ सर्वां नागेंद्रभूषाढ्या न्मध्यलक्षितपुष्करान् ॥ ११॥ यथा पूर्वततोभ्यर्च्यैकैः सरैः षंगदेवताः ॥ पत्रमध्येषु वि
धिवद्भक्तुं डादिकान्यजेत् ॥ १२॥ वक्तुं उमेकदंष्ट्रं महोदराजाननौ ॥ लंबोदराख्यं विकारं विघ्नराजमनंतरम् ॥ १३ ॥

तवीजे। कथं वेगं देवदंतं ॥ महागारापति मंत्रमुद्धरति ॥ श्रीशक्तिरिति ॥ अपमर्थः ॥ प्रथमं प्रणवं ॥ श्रीशक्तिस्मरंभूः गारापतिवीजात्यचार्यचतुर्थ्यंतं गारापति।

शम.
५७

मुच्चार्य पश्चाद्हरद २ सर्वजनमेव शमानयखरूपं हृदयं स्वाहाकारः ॥ अष्टविंशत्यक्षरो महागणपतिमंत्रः ॥ षट्स्वीजस्थस्वीजेति ॥ ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं गंगां ह

धूम्रवर्णं दलाग्रेषु ब्राह्म्याद्याः पूजयेत्ततः ॥ लोकपालास्तदस्त्राणि देवमित्यं प्रपूजयेत् ॥ १४ ॥ सिद्धे मंत्रे प्रकुर्वीत प्रयोगान्कल्प
देशितान् तर्पयेत्सलिलैः शुद्धैर्दिनशो गणनायकं १५ ॥ चतुश्चत्वारिंशदाढ्यं चतुःशतमंतं द्रितः ॥ प्राप्नुयान्यंडलादर्वागभीष्टाद
धिकं नरः १६ नारिकेलैः कृतो होमश्चतुर्थ्यं श्रीप्रदो भवेत् ॥ शुक्रयष्टप्रतिपदमारभ्य दिनशः शुधीः १७ चतुर्थ्यंतं नारिकेलसूतु
लाजतिलैः क्रमात् ॥ चतुःशतं प्रजुह्यादृश्याः सुः सर्वजनवः १८ सतिलैस्तंडुलैर्होमास्तस्मै वश्यप्रदो भवेत् ॥ लानैस्त्रिमधुरोपेतै
र्होमः कन्यां प्रयच्छति १९ अनेन विभिना कन्या चरमाप्नोति वांछितं ॥ आज्यात्तद्विषाहोमः साधयेद्दीशितं नृणां ॥ २० ॥ दध्नाविलो वि
तैर्लोणैर्होमो निश्चितुर्दिनं ॥ संवादं कुरुते तद्दृश्यं वितनुते सदा २१ श्वेतार्कं भवमूलेन रक्तचंदनदारुणा ॥ रमभग्रेन निवेन हस्ति
दंतेन वा कृतं २२ विघ्नेश्वरं समभ्यर्च्य शीतां शुग्रहं जयेत् ॥ स्पृष्ट्वा मंत्रं निराहारस्तं शिखायां समुद्धहन् ॥ २३ ॥ युद्धेषु व्यवहारादौ वि
जयश्रियमाप्नुयात् ॥ मंत्रेणानेन संजप्त्वा रोचनामदसंयता २४ तिलकक्रियया सर्वानवशं नयति मानवान् ॥ अनुलोमविलोम
स्थवीजेनामसमालिखेत् २५ नवनीतैः समभ्यर्च्य स्पृष्ट्वा प्राणामनुं जयेत् ॥ अष्टोत्तरशतं भूयो मूलमंत्रं प्रजप्य ततः २६ ॥ भस्मयेनो
नमास्थाय यामिन्यां सप्तवासरं सबश्योजायते शीघ्रं साधकस्य न संशयः २७ श्रीशक्तिस्मरभूविघ्नवीजानि प्रथमं वदेत् ॥ ॐ तं गणा
पतिं पश्चाद्हरं ते वरदं पदं २८ उक्त्वा सर्वजनमेव तेव शमानय हृदयं ॥ अष्टविंशत्यक्षरोपंतराद्यो मनुरीरितः २९ गणकः स्यादशिक्ते
दोगायत्री निरुदन्विता ॥ दयाय नमः ॥ इत्यादि प्रकारेणांगन्यासं कुर्यात् ॥ अथवा ॥ ॐ गं हृदयाय नमः ॥ श्रीं गीं शिखीसे स्वाहा ॥ ह्रीं गूं शिखाये वषट् ॥ क्लीं गे

कवचाय ह ॥ ग्लो गे ॥

महागरापतिः प्रोक्तो देवता देववंदिता ॥ ३० ॥ षड्बीजस्य स्वबीजेन दीर्घभाजा प्रकल्पयेत् षडंगानि मनोरस्य यथाविधिविधानवित् ३१ न
वरत्नमयं हीयं स्मरेद्दिक्षु सुधां बुधौ ॥ तद्दीर्घीधौ तपयेत्कमंदमारुतसेवितं ॥ ३२ ॥ मंदारपारिजातादिकल्पवृक्षवता वृतं ॥ तद्भूत रत्नछायाभिर
रुणीकृतभूतलं ॥ ३३ ॥ उद्यदिनकरेंदुभ्यामुद्भासितदिगंतरं ॥ तस्य मध्ये पारिजातं नवरत्नमयं स्मरेत् ॥ ऋतुभिः सेवितं षड्विंशतिं शिरीषं त्रिंशतिं
नैः तस्याधस्तात् महापीठं रचितं मातृकां बुजे ॥ ३४ ॥ षड्कोणांतस्त्रिकोणस्य महागरापतिं स्मरेत् ॥ हस्तीन्द्राननमिंदुचूडमरुणच्छायं त्रिनेत्रं
रसाक्षिपुं प्रियपासपद्मकरपासां कस्यया संततं ॥ बीजा पूरगदाधनुस्त्रिशिखपञ्चकाज्जया शोत्यलव्रीत्यग्रस्य विषाणरत्नकलशाह
स्तेर्वहंतं भजेत् ॥ ३५ ॥ गंडपात्नी गलदानपूरलालसमानसान् ॥ द्विरेफान्कर्णतालाभ्यां वारयंतं मुहुर्मुहुः ॥ ३६ ॥ कराग्रधृतमाणिक्यकुंभ
वक्त्रविनिर्गतैः ॥ रत्नवर्षैः श्रीणयंतं साधकान्मदविह्वलं ॥ ३७ ॥ माणिक्यमुकुटो येतं रत्नाभरणभूषितं ॥ ध्यायेन्मंत्रं जपेन्मन्त्री चतुर्ल
क्षं समाहितः ॥ ३८ ॥ चतुःसहस्रसंयुक्तं चत्वारिंशत्सहस्रकं ॥ दशांशं जुहुयाद्भूयैरष्टभिर्मोदकादिभिः ॥ तर्पयेद्दिनशोविघ्नप्राणकैर्नै
ववर्त्मना ॥ प्रागुक्ते पूजयेत्पीठे विधिना गरानायकं ॥ ३९ ॥ त्रिकोणवात्ये पूर्वादिचतुर्दिक्षु समर्चयेत् ॥ अग्रस्य विल्ववृक्षाधः श्रियं श्री
पतिमर्चयेत् ॥ ४० ॥ पद्मपद्मधरापद्माचक्रशंखधरो हरिः ॥ दक्षिणो वटवृक्षाधो गौरीं गौरीपतिं यजेत् ॥ ४१ ॥ पाशां कुशधरा गौरीं कश्य
पधरो हरः ॥ पश्चिमे पिप्पलस्याधो रतिं रतिपतिं यजेत् ॥ ४२ ॥ रतिरुत्पलहस्ताढ्याकोदंडास्त्रधरः स्मरः ॥ सौम्ये प्रियंगुवृक्षाधो महो योनि
पतिमर्चयेत् ॥ ४३ ॥ शुक्लव्रीत्यग्रहस्ताभूर्गदाचक्रधरः पतिः ॥ षट्सुकोणेषु संपूज्याः आमोदाद्याः प्रियान्विताः ॥ ४४ ॥ आमोदं सिद्धि
हितं अग्रकोणे समर्चयेत् ॥ समृद्ध्या पुतमम्पचैत्प्रमोदं वह्निकोणतः ॥ ४५ ॥ सुमुखं कांतिसंयुक्तमीशकोणे समर्चयेत् ॥ ४६ ॥

नेत्रत्रयाय ॥ गंगः अस्त्राय ॥ गंडपाली गंडस्थलंगलदानशूरश्रवन्मदप्रवाहः ॥ भूवीजेति स्मृतिस्थिति ॥ स्मृतिर्गकारः ॥ मांसः लकारः ॥ औस्वरूपं विंदुयुक्तः
 ॥ अनुस्वारयुक्तः ॥ ततः ग्लौं इति सिद्धं ॥ यंत्रमुद्धरति ॥ वीजं षट्कोणमध्येति ॥ अर्थः ॥ त्रिकोणं लिखित्वा ॥ तन्मध्ये प्रणवं तन्मध्ये गं वहिः षट्कोणं त्रिकोणा
 दुर्मुखं मदनवत्पायजे ह्रस्वाकोराके ॥ ५० ॥ विघ्नं प्रमदपायुक्तं कोरो नैशाचरे यजेत् ॥ वायव्ये विघ्नकर्तारं द्राविण्या सहसं यजेत् ॥
 ५१ पाशां कुशाभयाभीष्टधारिण्योरुणविग्रहाः ॥ गंडमिति गलदानशूरधौ तमुखां वुजाः ॥ विघ्नास्तत्र मदाः सर्वमदा घूर्णितलोचनाः
 ॥ एकहस्तधृतां भोजादतरालिङ्गितप्रियाः ॥ ५३ ॥ षट्कोणपार्श्वयोः पूज्यौ शंखपद्मनिधीकृता ॥ निजप्रियाभ्यां सहितौ पूर्वोद्दिशित
 लक्षणौ ५४ केसरे घंग पूजास्या द्वाह्याद्याः पत्रमध्यगाः ॥ वहिलोके श्वराः पूज्या वज्रादीनि ततः परं ॥ ५५ ॥ इत्यंजपादिभिः सिद्धः
 प्रयोगान् स्वमनीषितान् ॥ साधयेदष्टभिर्द्रव्यैरन्यैर्वा कल्पचोदितैः ॥ ५६ ॥ पद्महोमेन भूपालांस्तत्पत्नीरुत्पलैः शुभैः ॥ मंत्रिणः
 कुमुदैः फुल्लैर्विप्रान्यप्यलसंभवैः ॥ ५७ ॥ समिद्धरैर्नरपतीनुदंवरसमुद्भवैः ॥ त्र्यक्षैर्वैश्यान्वरोद्भूतैः शूद्रान्मन्त्रीवशं नयेत् ॥
 ५८ ॥ मधुना स्वर्णलाभः स्याद्गोदुग्धेन लभेत गाः ॥ अन्यहोमेन महतीं श्रियमाप्नोति मानवः ५९ दध्ना सर्वसमृद्धिः स्यादन्नैरन्न
 पतिर्भवेत् ॥ रुष्टिकामः प्रजुहुयाद्देतसानां समिद्धरैः ॥ ६० ॥ कुसुंभकुसुमैर्हृत्वा वासांसि लभते चिरात् ॥ प्रत्येकमादौ मूलेन चतुर्वारं प्र
 वर्तयेत् ६१ श्रीशक्तिरतिभूलक्ष्मीः स्ववीजाद्या प्रियान्विताः आमोदादीन्स्ववीजाद्यान्शक्तियुक्तांस्तु तर्पयेत् ६२ चतुश्चतुः पृथग्
 त्रींशं खेपद्मनिधीपुनः ॥ नामादिवीजसहितौ तर्पयेत्स्वप्रियान्वितौ ६३ तर्पणेनामुना स्वीयमिष्टं प्राप्नोति मंडलात् ॥ स्मृतिस्थं मांसमौ
 विंदुयुक्तं भूवीजमीरितं ६४ वीजं षट्कोणमध्ये स्फुरदनलपुरेतारगं दिक्षु लक्ष्मीमायाकंदर्पभूमीस्तदनुरसपटे घालिखेद्बीजवद्गं ॥ तत्सं
 धिष्वंगमंत्रान्वसुदलकमले मूलमंत्रस्य वर्णान् ॥ ६५ ॥ दहिः ॥ दिक्षु यथाक्रमं श्रीं ह्रीं क्लीं इति लिखेत् ॥ षट्कोणे प्रणवादिषट्बीजानि लिखेत् ॥ कोरासं

धिष्वंगमंत्रान्वसुदलकमले मूलमंत्रस्य वर्णान् ॥

पयंकृत्वा तद्वलेषु गराशः त्रयस्त्रयः प्रत्येकमष्टाविंशद्वर्णा इति ॥ अंत्यमंत्यदले लिखेत् ॥ यंत्रं प्रोक्तफलदं ॥ मंत्रांतरमुद्धरति ॥ मायेति ॥ माया हल्लेखा ॥ विरिप
दहं हं स्वरूपा ॥ खड्गी शो वकारः पावकः रकारः ॥ वरवरदस्वरूपं ॥ इतरत्स्यष्टमा ॥ एष विरिगारा पतिमंत्रः ॥ षड्विंशत्यक्षरः ॥ अंतःकरणं चत्वारि ॥ वेदाः चत्वारः ॥

शिष्टान्यत्रेषु विद्वान्विलिखतु गराशः अंत्यमंत्ये पलाशे ॥ ६५ ॥ आचीतं लिपिभिः क्रमोक्तमवशान्याशां कुशाभ्यामपि स्मामेह हि
तयेन वेष्टितमिदं यंत्रं गराधीशितुः ॥ लाक्षा कुंकुमरेचनामृगमदैर्भूर्ये वरेहेमि वासं लिख्या भिवहनलभेत सकलैः संप्रार्थ
नीयां श्रियं ॥ ६६ ॥ उक्तं महागरायते विधानं सुरपूजितं ॥ सर्वसिद्धिकरं पुंसां समस्तपुरुषार्थदं ॥ ६७ ॥ माया विरिपदहं हंततो
गणपतिं वदेत् ॥ खड्गी शो पावको यश्चाद्धरं ते पुनर्वदेत् ॥ ६८ ॥ सर्वलोकं मे पदांते वशमानपठह्यं ॥ षड्विंशत्यक्षरो मंत्रो भज
तां कल्पपादपः ६९ ॥ गराकः स्यादविच्छेदो गायत्रं देवता मनोः ॥ विरि विघ्नेश्वरः प्रोक्तो भजतां कल्पपादपः ॥ ७० ॥ अंतः
करणवेदेषु भूतपंच विलोचनेः ॥ एवं विभक्तैर्मंत्राणैर्मोयाद्यै रंगकल्पना ७१ महागरायतेः प्रोक्तो स्थाने मंत्री विचिंतयेत् ॥ सिं
हरामभिमानं नं त्रिनयनं हस्तेषु पाशां कुशो विभ्राणं मधुमत्कपालमनिशं साहैर्दुमोलिं भजे ॥ पुष्टाश्चिष्टतनुं ध्वजाग्रकस्यापद्यो
त्तसद्धस्तपातचो न्याहितपाणिमातवसुमत्यात्रोत्तसत्पुष्करम् ७२ चतुर्लसं जयेन्मंत्रं तदशां शं हतक्रिया ॥ प्राक्प्रोक्तैरष्टभिर्द्रव्यै
स्त्रिमध्वकैः समीरिता ॥ ७४ ॥ पूर्वोक्ते पूजयेत्पीठे तीव्रादिनवशक्तिके ॥ मूर्तिमूलेन संकल्प्य तत्रावात्यार्चयेद्दिभुं ॥ ७५ ॥ मिथुनारुति
राद्या स्यादा मोदाद्यैर्दिगंवरैः ॥ द्वितीयांगे स्तृतीया स्याच्चतुर्थीमातृभिः स्मृता ७६ ॥ पंचमीलोकपालैः स्यात्पृथिव्या त्रिभिः स्मृ
ता ॥ इति सिद्धमनुर्मंत्री प्रफुल्लैः सरसीरुहैः ७७ जुहुयाद्दशागाः सर्वतंडुलैस्तिलमिश्रितैः ॥ हुत्वा श्रियमवाप्नोति मोदकैराज्यलो लि
तैः ॥ ७८ ॥ हुत्वा श्रियमवाप्नोति पार्थिवो पुद्गलमिषु ॥ ९९ इषु पंचभूतपंच ॥ इषु पंच ॥ विलोचनं ह्यं ॥ माया सर्वत्रावुषज्यते ॥ इमानं नं

गजाननं भजेत् स्वार्थमपरम् ॥ मंत्रांतरमुद्धरति ॥ शक्तिरुद्धामिति ॥ शक्तिः ह्रींकारः ॥ निजं बीजं ॥ ततः ॥ ह्रीं गं ह्रीं इति भवति ॥ ॥ ॥

महागणपतिस्वरूपं देवं तं चतुर्थ्यं ॥ अग्निवधूः स्वाहाकारः ॥ इति द्वादशाक्षरो मंत्रः ॥ अतिरोहितार्थमन्यतः ॥ मंत्रांतरं सुद्धरति शक्त्या रुद्धमिति ॥ पूर्ववच्छक्ति
पुठितं गणपतिवीजं ॥ वशमानयस्वरूपं ॥ द्वादशं स्वाहाकारं ॥ वरंगं योनिं ॥ ध्वजाग्रं लिंगाग्रं ॥ मंत्रान्तरमाह ॥ संवर्तक इति ॥ संवर्तकः स्कारः ॥ नेत्रपुतः ॥
मधुरत्रयहोमेन वशं नयति पार्थिवान् ॥ ७९ ॥ भक्ष्यभोज्यादिकं सर्वं हुत्वा भीष्टानि साधयेत् ॥ शक्तिरुद्धं निजं वीजं महागणपतिं वदेत्
॥ ८० ॥ देवं तमग्निवधूः प्रोक्तो मंत्रो द्वादशाक्षरः ॥ गणकः स्यादधिष्ठाता गायत्री निवृत्तादिका ॥ ८१ ॥ उदिता देवता तं त्रेनाप्राशक्तिग
णाधिपः ॥ व्यस्यैः समस्यैर्मंत्रस्य पदै रंगानि कल्पयेत् ८२ मुक्तागौरं मद्गजमुखं चंद्रचूडं त्रिनेत्रं हस्तैः स्त्रीये दधंत मरविंशं कुशोरत्न
कुंभं ॥ ८३ ॥ अंकस्थायाः सरसि जरुचः स्वध्वजालं विपाशो देव्या यो नो विनिहित करं रत्नमौलिं भजामः ॥ ८४ ॥ लक्ष्मिं कंजयेन्मंत्रमधू
कैस्तद्दर्शांशतः ॥ जुहुयाद्वितेव ह्यौ दिनशो देवमर्चयेत् ॥ ८५ ॥ प्राक्प्रोक्ते पूजयेत्पीठे प्राक्प्रोक्ते नैव वर्त्मना ॥ दुग्धे सुखं देर्मतिमानरा
ज्यश्रियमवाप्नुयात् ८६ ॥ नारिकेरफलैस्तद्द्रव्यं भायकफलैस्ततः ॥ वशयत्यखिलं लोकं पृथुक् शंकरा न्वितैः ॥ ८७ ॥ वशं नयति
राजानं स तु भिर्ब्राह्मणान् शुभैः ॥ घृतहोमेन धनवान्जायते नात्र संशयः ॥ ८८ ॥ शक्त्या रुद्धं निजं वीजं वशमानय द्वादशं ॥ ताराद्यो यं
समाख्यातो रुद्रसंख्याक्षरो मनुः ॥ ८९ ॥ ऋष्याद्याः पूर्वमुक्ताः स्युरंगं मंत्रपदैर्भवेत् ॥ एकेनादौ विभिर्द्वाभ्यां त्रिभिर्द्वाभ्यामनंतरमा
९० ॥ समस्यैनास्त्रमाख्यातमंगलकृत्तिरियं मता ॥ हस्तैर्विभ्रतमि सुदंडवरदौ पाशां कुशौ पुष्करस्य पृथ्वप्रमदा वरंगमवपाश्विष्टं ध्व
जाग्रस्य शा ॥ श्यामांग्या विधृता ज्ञया विनयनं चंद्रार्द्धचूडं जपारतं हस्तिमुखं स्मरामि सततं भोगाति लोखं विभुं ९१ लक्ष्म्यं कंजयेन्मंत्रं
त्रमि सुखं दे र्दर्शांशतः ॥ अष्टौ राज्यपतेर्वज्रजुहुयान्मंत्रसिद्धये ९२ स्वगुरुं धनधान्याद्यैः प्रीणयेत्प्रीतिमानसः ॥ पूजा पूर्ववददिष्टा ततः
इकारपुतः ॥ पार्श्वः पकारः ॥ वज्रासनः ॥ रेफपुतः ॥ ततः क्षिप्रं प्रतिभवति ॥ प्रसादनाय स्वरूपं ॥ हृत् नमः ॥ गणपती जाद्यः ॥ ग्लो वर्म समन्वितं ॥ कपाल

हुत्वा पूयेस्त्रिमध्वेतेर्वशयेद्विपार्थिवान् ॥ चतुर्थ्या नारिकेलेन महंती श्रियमश्नुते ॥ ९४ ॥ लवणैर्मधुसंयुक्तैर्वशयेद्वनिताजनं
संवर्तनेत्रसंयुक्तः पार्श्वो वक्ष्यासनः स्थितः ॥ ९५ ॥ प्रसादनाय हन्मंत्रः स्वबीजाढ्यो दशाक्षरः ॥ गराको मुनिस्सस्यादिराच्छंद उदा
हृतं ॥ ९६ ॥ क्षिप्रप्रसादनो विघ्ना देवता समुदाहृता ॥ क्षीर्घृणुते न बीजेन घटंगानि प्रकल्पयेत् ॥ ९७ ॥ पाशांकुशौ कल्पलतां विषाणां दध
त्स्वशुं डहितबीजपूरः ॥ रक्तस्त्रिनेत्रस्तुरगो नृमौलिर्हरो ज्वलो हस्तिमुखो वताह्वः ॥ ९८ ॥ लक्ष्मं जयेज्जपस्यांते जुहुयादयतं तिलैः ॥
मधुरत्रितयेर्द्रव्यैरथ वा घृभिरीरितैः ॥ ९९ ॥ एकाक्षरो दितेयी देवस्य मारो न वर्त्मना ॥ पूजयेद्गंधपुष्पाद्यैर्धूपदीपैर्गजाननं ॥ १०० ॥
अंगानि पूर्वमाराध्य विघ्नानघौ यजेततः ॥ विघ्नं विनायकं शूरं वीरं वरदं संज्ञकं ॥ १०१ ॥ इभ वक्त्रं चैकरदं लंबोदरमनंतरं ॥ पत्राग्रेष्वर्च
येत्यश्वाद्वाह्याद्यास्तदनंतरं ॥ १०२ ॥ लोकपालांस्तदस्त्राणि विघ्नपूजा समीरिता ॥ आज्या नैर्जुहुयान्नित्यमन्नवान् चत्सराद्भवे
त् ॥ १०३ ॥ पायसान्नेन महंती श्रियमाप्नोति मानवः ॥ आज्यहोमेन वशयेत्प्राणिनः सकलान् सुधीः ॥ १०४ ॥ नारिकेलफलं
पक्वं लोष्ट्रचर्म समन्वितं ॥ जुहुयात्प्रत्यहं मंत्री मंडलात्सिद्धिमाप्नुयात् ॥ १०५ ॥ जुहुयादघृभिर्द्रव्यैर्मधुस्त्रयसंयुतैः ॥ वशये
त्पार्थिवान्सर्वान् तत्पत्नी विधिना मुना ॥ १०६ ॥ दिनादिषु चतुश्चत्वारिंशद्वारं शुभोदकैः ॥ तर्पयेद्दिग्नराजस्य मस्तके श्रीप्रसि
द्धये ॥ १०७ ॥ पाशांकुशौ कल्पलतां स्वदंतकरैर्वहंतं कनकाद्रिकांतं ॥ सोपानपंतपादिननाथविंवादायांतमं भोजगांतं विचिं
त्य ॥ १०८ ॥ प्रागुक्तमंत्रसंप्रोक्ताः प्रयोगान्मनुना मुना ॥ तैरस्मिन्नथवा प्रोक्ता कुर्यान्मन्त्री विधानवित् ॥ १०९ ॥ ॥ ॥

उपरितनमाच्छादनसहितं॥दिनादिषु प्रातरेवा॥मंत्रांतरमाहापंचांतकश्चि॥गकारोविंदुयुक्तः॥वामकर्णअकारःगूतादिःप्रणवादिःनमोतःवरदंवरंटेकंकु
ठारः॥शिरोभिग्रथितामालं॥त्रिशिखं त्रिशूलं॥आसनमंत्रमुद्धरति॥प्रणवश्चिक्वचद्वंदं॥हंकारद्वंदं महासिंहायस्वरूपंस्वरूपंहेरंवस्वरूपम् हृदयवितः॥

पंचांतकोविंदयतोवामकर्णविभूषितः॥तारादिहृदयांतोयंहेरंवमनुरीरितः॥११०॥चतुर्वर्णात्मकोनृणांचतुर्वर्गफलप्रदः॥
षट्दीर्घभाजावीजेनघटंगानिप्रकल्पयेत्॥१११॥मुक्ताकांचननीलकुंदघुसृणाच्छायेस्त्रिनेत्रान्वितैर्नामास्यैहरिवाहनंशशि
धरंहेरंवमर्कप्रभं॥दत्तदानमभीतिमोदकरदान्टंकंशिरोष्मात्मिको॥मालांमुद्गरमंकुशंत्रिशिखकंदोभिर्दधानंभजे॥११२॥ल
क्षत्रयंजयेन्मंत्रंदशांशंजुहुयातिलैः॥तीज्रादिपूजितेपीठेदेवंहेरंवमर्चयेत्॥११३॥प्रणवःकवचद्वंदंमहासिंहायगांततः॥हेर
वेतिपदंपश्चादासनायहृदंततः॥११४॥अथमासनमंत्रःस्यात्प्रदद्याद्मुनासने॥तारादिविघ्नवीजेनमूर्तितस्यप्रकल्पयेत्॥११५॥
आवात्यपूजयेत्स्यामंगावरणसंघतम् वात्येलोकेश्वराःपूज्यावज्रादीनिततःपरं॥११६॥एवमभ्यर्चयेन्नित्यंसाधयेत्स्वमनी
षितान्मोदकैर्जुहुयात्स्वस्यामष्टम्यांकुशैस्तथा॥११७॥चतुर्दशीदिनेपूयेर्जुहुयाद्वांछिताप्रये॥एभिर्द्रव्यैःप्रजुहुयान्मन्त्रीपर्व
दिनेषुच॥११८॥साधयेत्सकलान्कामान्पतेनैवप्रसाधकः॥अंभोजंप्रथमंलिखेत्सुदलमध्येस्ववीजांतरे साध्याख्यांवहिरंगमं
त्रविलसत्किंजल्कसंशोभितं॥पत्राणामुदरेविभज्यमुनिशोमालामनुशोषितान्॥षड्वर्णांश्चरमेदलेपरिवृत्तंशतयाशकारेणतु॥
१२०॥रोचनामदकाश्मीरैर्भूर्जपत्रैर्विलिख्यतत्॥वेष्टितंश्वेतस्त्रेणालोहैस्त्रिभिःपरिक्रमात्॥१२१॥११ नमो न्वितः॥एवमासनमंत्रः॥मंत्रमुद्ध
रति॥अंभोजमित्यादिना॥प्रथमं सुदलपदं कृत्वा॥तत्कर्णिकायां महागणपतिवीजमध्येनामविलिख्यकेसरस्थाने विदिकोरोहदादिदिशुः नेत्रमित्ये
वंप्रकारेण अंगसंज्ञाणि विलिख्य॥पूर्वाद्यष्टपत्रमध्ये यथाक्रमं मालामंत्रं वक्ष्यमाणं मुनीन् सप्तसप्तविभज्य लिखेत् ॥ ॥

॥ ॥ शिववर्णवत्कमपि अंत्यपत्रे लिखेत् ॥ पद्मादहिः ॥ शक्त्या भुवनेश्वरी वीजेन सकारेण च वेष्टयेत् ॥ सुवर्णरजतताम्रैश्च वेष्टयेत् ॥ एतत्तु नैव उक्तफलदं माला
मंत्रं मुद्धरति ॥ शक्त्यं कुशल्यादिना ॥ शक्तिर्भुवनेश्वरी ॥ अकुशः प्रणवांते ॥ गणपति वीजं ॥ हृदयं नमः ॥ सर्वविघ्नाधिपतये सर्वार्थसिद्धिदाय सर्वः स्वस्य प्र
धारयेद्वाहनायै सर्वकामानवाप्नुयात् ॥ शक्त्यं कुशभ्रवांते स्यात्स्ववीजं हृदयं ततः ॥ १२२ ॥ सर्वविघ्नाधिपायांते डेः तं सर्वार्थसिद्धिदं
प्रवदेत्सर्वदः खप्रशमनाय पदं ततः १२३ ॥ एत्येहि भगवन्सर्वान्स्वादयस्तं भयद्वयं ॥ भुवनेशी स्ववीजं गानतिः पावकवत्तमा १२४ ॥
पुनरंकुशमायातः पंचपंचादशाक्षरः ॥ मालामंत्रोपमनुना प्रयोगान्साधयेत्सुधीः १२५ ॥ तारं खड्गीश्वरः कुर्मोनिः स्वरेणांतश्रितः
भुवेनतिः सप्तवर्णः सुब्रह्मण्यात्मको मनुः १२६ ॥ वह्निवीजेन षट्दीर्घयुक्तेनांगक्रियामता ॥ सिंहगुरुराकांतिमिंदुवदनं केयूरहा
रादिभिर्दिव्यैरभरतौ विभूषिततनुं स्वर्गस्य सौख्यप्रदं ॥ अंभोजाभयशक्तिकुक्कुटधरं रक्तांगरागांशुकं सुब्रह्मण्यमुपास्महे प्र
णमतांभीतिप्रणाशोद्यतं १२७ ॥ लक्ष्ममेकं जपेन्मंत्रं साज्येन हविषा ततः ॥ दशांशं जुह्यादंते ब्राह्मणानपि भोजयेत् ॥ १२८ ॥ धर्मो
दिकल्पिते पीठे वह्निमंडलपश्चिमे ॥ पूजयेद्दिधिना देवमुपचारैर्यथोदितैः ॥ १२९ ॥ केसरेष्वंगप्रजास्यात्यत्र मध्यगतानि माना ज
यंताख्यमग्निवेश्यं कृतिका पुत्रसंज्ञकं १३० ॥ अनंतरं भूतपतिसेनान्यंगहसंज्ञकं ॥ हेमशूलं विशालाक्षं शक्तिशूलकरान्यजेत् ॥
१३१ ॥ दिग्दलाग्रेषु पूर्वादिदेवसेनापतिं पुनः ॥ विद्यामेधीततो वज्रं कोरास्यौ शक्तिकुक्कुटौ १३२ ॥ मयूरं हयमभ्यर्च्य वात्ये लोके
श्वरान्युनः ॥ अस्त्राणि तेषां मते स्युः सुब्रह्मण्यार्चने रिता १३३ ॥ स्वादुभिर्भक्ष्यभोज्याद्यैः षष्ठ्यां संप्रीयायेद्दिजान् ॥ पूजयेद्देवताबुध्या
कुमारान्ब्रह्मचारिणः १३४ ॥ संतानविजयं वीर्यं रक्षामागुः श्रियं पशुः ॥ प्रदद्यात्साधकस्यासु सुब्रह्मण्यः सुरार्चितः १३५ ॥ ॥ शमाय एत्येहि
भगवन्सर्वान्स्वादयस्तं भय ॥ भुवनेश्वरी स्ववीजं गानमस्वाहा ॥ पुनरंकुशमाया वीजो ॥ पंचपंचादशाक्षरं मंत्रांतस्माह ॥ तारमिति ॥ तारं प्रणाव ॥ खड्गीश्वरः वकारः कुर्मः

कारः साज्यं सारः केवलं नैव जपेत् ॥
नैव नतिः ॥ स्वरूपेण लिखेत् ॥
राम ६९

जयतर्पणपूजादौविघ्नेशोसर्वसिद्धिदं॥प्रीणयेदनयास्तुत्याप्राप्तयेसर्वसंपदं॥१३७॥ऊंकारमाद्यंप्रवदंतिस्तोवाचःश्रुतीनामपिसं
गृणांति॥गजाननंदेवगणानतोभिर्भजेहमर्द्धदुक्तावतंसं॥पादारविंदार्चनतत्पराणांसंसास्दावानलभंगदक्षं॥निरंतरंनिर्गतस
नतोयैस्तनीमिविघ्नेश्वरमेवुदाभं॥१३८॥कृतंगरागंनवकुंकुमेनमत्तालिमालामदयंकमतां॥निवारयंतंनिजकर्णतालेःकोविस्मरेत्सु
त्रमनंगशत्रोः॥१३९॥शंभोर्जशजूरनिवासिगंगाजलं समादायकरंबुजेन॥लीलाभिरारच्छिवमर्चयंतंगजाननेभक्तिप्रतोभजामि॥
१४०॥कुभारभुक्तौपनरात्महेतोःपयोधरौपर्वतराजपुत्र्याः॥प्रक्षालयंतंकरसीकरेणामौग्यातुरंनागमुखंभजामि॥१४१॥त्वयासमुद्धृत्यग
जास्यहस्तंयेसीकराःपुष्करंभ्रमताः॥व्योमंगरोतेविचरंति ताराःकालात्मनामौक्तिकतुल्यभासः॥१४२॥क्रीडारतेवारिनिधौगजास्ये
वेलामतिक्लामतिवारिपूरं॥कल्यावसानंप्रविचिंत्यदेवाःकैलासनायंस्तुतिभिःसुवंति॥१४३॥नागाननेनागकृतोतरीपेक्रीडा
रतेदेवकुमारसंघैः॥त्वपिष्टाणंकालगतिंविचिंत्यतौप्रापतुःकंदुकतामिनेंद्र॥१४४॥मंदोत्तसत्यद्वयमुखैस्त्रयमध्यापयंतं सक
लागमार्थान्॥वेदान्दधीन्मत्तजनैकमित्रंहेरं वमर्कौरागमाश्रयामि॥१४५॥पादांबुजाभ्यामतिवामनाभ्यांकृतार्थयंतंरूपपाथ
रित्रीं॥अकारांकासामाप्रवाचांतं नागवक्त्रंनजहातिचेतः॥१४६॥येनार्पितंसत्यवतीसुतायपुराणमालिख्यविषाणकोट्या॥
तंचंद्रमौलेस्तनयंतपोभिर्वाप्यसानंदघनंभजामि॥१४७॥पदंश्रुतीनामपदंश्रुतीनांलीलावतारंपरममूर्तेः॥नागात्मकोवापुरुषा
त्मकोवेत्यभेद्यमाद्यंभजविघ्नराजं॥१४८॥पाशांकुशौभग्रदंत्वभीष्टंकरैर्दधानंकरंभ्रमुक्तैः॥मुक्ताफलाभैःपृथुशीकरा
द्यैःसिंचंतमंगंशिवयोर्भजामि॥१४९॥

॥३७॥ वचं तं भुवे नमः ॥ सप्राणो मंत्रः ॥ शेषं निगद व्याख्यातम् ॥ इति गूढार्थदीपिकायां त्रयोदशः पटलः ॥ १३ ॥ गणपतिमंत्रकथनानंतरं चंद्रमसं वक्तुमारभते ॥
अथेति मंत्रमुद्धरति ॥ खड्गी शो व कारः ॥ भृगुः सकारः ॥ विंदुस्नुस्वारः ॥ मनुः ओकारः ॥ ततः स्योमिति भवति ॥ अन्ये त्वन्यथोद्धरति ॥ सोमित्ययमेव ॥ सांप्रदायिकाः
अनेकभेदं गजमेकदंतं चैतन्यरूपं जगदादिवीजं ॥ ब्रह्मेति यं ब्रह्मविदो वदंतितं शंभुसूनुं शरणां भजामि ॥ १५० ॥ सांकस्थिताया
निजवह्नभायामखां जुजालोकनलोलनेत्रं ॥ स्मेराननां ज्ञं मदवैभवेन रुद्धं भजे विश्वविमोहनं तं ॥ १५१ ॥ ये पूर्वमारथ्यगजाननं तं
सर्वाणि शास्त्राणि पठंतितेषां ॥ त्वत्तो न चान्यत्र तिपाद्यमेतैस्तदस्ति चेत्सर्वमसत्यकल्पं ॥ १५२ ॥ हिरण्यगर्भं जगदीशितारं कविं पु
राणं रविमंडलस्थं ॥ गजाननं पंप्रदिशं तिसंतस्तत्कालयोगैस्तमहं प्रपद्ये ॥ १५३ ॥ वेदांतगीतं पुरुषं भजेहं आत्मानमानंदधनं ह
दिस्थं ॥ गजाननं पन्महसाजनानां विघ्नां धकारो विलयं प्रयाति ॥ १५४ ॥ शंभोः समालोक्य जगत्कलापेशं शोकखंडं निजपक्षरेणा ॥
स्वभग्नदंतं प्रविचिंत्य मौग्ध्यादा कृष्टुकामः श्रियमातनोतु ॥ १५५ ॥ विघ्नार्गलानां विनिपातनार्थं सनारिकेलैः कदलीफलाद्यैः
॥ प्रतारयंतो मद्वारणास्यं प्रापुर्नरो भीषु महं भजामि ॥ १५६ ॥ यज्ञैरनेकैर्वह्निभिस्तयो भिराथ्यमाद्यं गजराजवक्त्रं ॥ सुत्यानयाये
विधिना सुवंतिते सर्वलक्ष्मीनिक्षया भवंति ॥ १५७ ॥ इति शारदातिलके त्रयोदशः पटलः ॥ १३ ॥ अथोच्यते चंद्रमसो मनुः सर्वस
मृद्धिदः ॥ खड्गी शस्यो भृगुर्विंदुमनुस्वारसुमन्वितः ॥ १॥ सोमाय हृदयांतो यं मंत्रः प्रोक्तः षडक्षरः ॥ ऋषिरुक्तो भृगुश्छंदः पंक्तिः सो
मो स्य देवता ॥ २॥ दीर्घभाजा स्ववीजेन मनोरंगक्रियामता ॥ कर्पूरस्फटिकावदा तमनिशं पूर्णं हृद्विं वाननं मुक्तादामविभूषिते
नवपुषा निर्मूलयंतं तमः ॥ हस्ताभ्यां कुमुदं वरं च दधतं नीलालकोद्भासितं स्वस्यांकस्थभृगोदिताश्रयगणं सोमं सुधाब्धिं भजे ४
सोमो मायस्वरूपं हृदयांतो नमोतः ॥ एषः षडक्षरः सोममंत्रः ॥ रसलक्षं षडलक्षं ॥ पौर्णमास्यामित्यर्थः ॥ प्राक्तनो ग्रंथः स्पष्टार्थः ॥

रसलक्षं जपेन्मंत्रं साधको विजितेन्द्रियः ॥ तत्सहस्रं प्रजुह्यात्पायसेन स सर्पिषा ॥ ५ ॥ सोमांतं पूजिते पीठे पूजयेद्गोहिणीपतिं ॥ अंगानि
 के सरेषु स्तुतयेव्यः पत्रमध्यगाः ॥ ६ ॥ रोहिणीकृतिकाभूयो रेवती भरणी पुनः ॥ रात्रिरार्द्रा ततो ज्योत्स्ना कलाहारसमप्रभाः ॥ ७ ॥ सितमा
 ल्यां वरधरा मुक्ताहारविभूषणा ॥ पयोधरा भराक्षां तारचितं जलयः शुभाः ॥ ८ ॥ वल्लभा सक्तमनसो मदविभ्रममंथराः ॥ समभ्यर्च्यः सरोजा
 द्यश्चंद्रविं निभाननाः ॥ ९ ॥ आदित्यमंगलबुधमंदवाक्पतिराहवः ॥ शुक्रकेतुपताः पूज्या दलाग्रेषु ग्रहा अमी ॥ १० ॥ स्वस्ववर्णावरो ये
 ताः स्वनामाद्यर्णवीजकाः ॥ रत्नारुणश्वेतनीलपीतधूम्रसितासिताः ॥ ११ ॥ वामोरुन्यस्ततश्च स्ताः दक्षिणे न धृताभयाः ॥ अंबुजाढ्यक
 रोभानुर्द्रेष्ठा भीममुखः शनिः ॥ १२ ॥ राहुर्विकृतवक्त्रः स्यात्केतुः स्याद्रचितं जलिः ॥ लोकयालास्ततः पूज्या वज्राद्यस्त्रैः सह क्रमात् ॥ १३ ॥
 एवं सिद्धमनुमंत्री संपदां वसतिर्भवेत् ॥ हृत्संडरीकमध्यस्थं ताराहारविभूषणं ॥ १४ ॥ तारापतिं स्मरन्मंत्रे त्रिसहस्रं मनुं जयेत् ॥ राज्येषु
 र्यं वरिद्रोऽपि प्राप्नुयाद्दत्तरांतरं ॥ १५ ॥ पूर्वोक्तसंख्यं प्रजपेच्छुशिनं मूर्द्ध्नि चिंतयेत् ॥ रोगापमृत्युदः खानि जित्वा वर्षशतं वसत् ॥ १६ ॥
 ब्रह्मचर्यरतः शुद्धश्चतुर्लक्षमिदं जपन् ॥ निधानं भूगंतं सद्यः प्राप्नुयाद्यत्नवर्जितं ॥ १७ ॥ जितेन्द्रियो जपेन्मंत्रं पूर्णिमास्यां विशेषतः ॥
 भवेत्सौभाग्यनिलयः संपदामपरो निधिः ॥ १८ ॥ घोराञ्ज्वरान्शिरोरोगानभिचारानुपद्रवान् ॥ विद्विषामपि संघातं नाशयेन्मनुना मुना ॥
 ॥ १९ ॥ पौर्णमास्यां निराहारो दद्यादर्घ्यं विधूये ॥ प्राक्प्रत्यमायतं कुर्याद्भूतले मंडलत्रयं ॥ २० ॥ निषण्णाः पश्चिमे मंत्री मंडले विहिता
 रतः सुधीः ॥ २१ ॥ गोदुग्धेन समापूर्य सृष्ट्वा तं प्रजपेन्मनुं ॥ अष्टोत्तरशतं पश्चाद्विद्यामंत्रेण देशिकः ॥ २२ ॥ श्री ॥ २३ ॥

॥ अर्घदानप्रकारमेवाह। प्राक्प्रत्यगिति॥ चषके अर्घयात्रं॥ विद्यामंत्रमेवोद्धरति॥ विद्येविद्यामालिनिचेद्रिणिचंद्रमुखिस्वाहा॥ मंत्रः अष्टोत्तरा॥ सूर्यमंत्रमुद्धरति॥ तारः प्रणवः घृणिः स्वरूपः भृगुः सकारः॥ स एव वामकर्णविभूषितः॥ उकारयुक्तः॥ ब्रह्मासनो मरुत्तः॥ रेफसहितो यकारः॥ ततः यदिति सिद्धं॥ शेषः अनंतः॥ नेत्र ईकारयुक्तो विरेकारः॥ ततो विरिति भवति॥ त्यपश्चिमः त्यकारावसानिकः॥ घडं मंत्रावुद्धरति॥ सत्यापेत्यादिना॥ ततश्च सत्यापतेजोज्वाला मरोहं फट् स्वाहा॥

दद्यादंघ्रशशांकाय सर्वकार्यसिद्धये॥ अनेन विधिना कुर्वन्प्रतिमा समतंद्रितः॥ २४॥ षण्मासाभ्यंतरे सिद्धिं साधकेंद्रः समश्रुते
। श्रियमत्सूर्जिता न्युत्रा नौभाग्यं विपुलं यशः॥ २५॥ कन्यामिष्टामवाप्नोति कन्यापिवरमीक्षितं॥ ब्रह्मा किमिहोक्तेन सर्वदद्यान्नि
शायति॥ २६॥ विद्येविद्यामालिनिस्वाचंद्रिण्येतततो भवेत्॥ पुनश्चंद्रमुखिस्वाहा विद्यामंत्र उदाहृतः॥ २७॥ तारो घृणि भृगुः पश्चा
द्वामकर्णविभूषितः॥ ब्रह्मासनो मरुच्छेषस्सनेत्रो त्रिस्त्यपश्चिमः॥ २८॥ अष्टाक्षरो मनुः प्रोक्तो भानोरभिमतप्रदः॥ देवभागो मुनिः
प्रोक्तो गायत्री चंदरितं॥ २९॥ आदित्यो देवता प्रोक्तो दृष्टा दृष्टफलप्रदः॥ सत्यापहृदयं प्रोक्तं ब्रह्मणो शिर ईरितं॥ ३०॥ विष्णवे स्याच्छि
खावर्मरुद्राय परिकीर्तितं॥ अग्नये नेत्रमाख्यातं शर्वायास्त्रमुदाहृतं॥ ३१॥ तेजोज्वाला मरोहं फट् द्विगंताः पृथगीरिताः॥ अंगमंत्राः
पुनर्न्यस्येत्यं च मूर्तीर्यथाक्रमं॥ आदित्यं विन्यसेन्मूर्तिरविमुखगतं न्यसेत्॥ हृदये भाजनामानं भास्करं त्वदेशतः॥ ३२॥ सूर्यचरायोर्न्य
स्येद्भूस्त्रैः सद्यादिपंचभिः॥ प्रधानमूर्तिप्रतिमाः सर्वाभरणभूषिताः॥ ३४॥ मूर्द्धास्यकंठहृदयकुक्षिनाभिधजप्रिष्ठ॥ मंत्रवर्णोत्प्रेक्ष्योत्प्रे
त्येकंप्रणवादिकान् ३५॥ एवं न्यस्तशरीरो सौचित्ये तेजसां निधिमृ॥ रक्ताज्जगुग्माभयदानहस्तं केयूरहारंगदकुंडलाढ्यम्॥ मारिा

॥ अंगमंत्र ईरिताः इत्यधस्तनेन संबंधः॥ भूस्त्रैः सद्यादिपंचभिः॥ ओ ए उ र् अ ए भिरित्यर्थः पूजावसरे खेवमादि पूजा प्रागेवा॥ उक्तस्थानेषु प्रभूतादिसंयुज्य अधर्मा

वसुलसंजयेन्मंत्रं समिद्धिः क्षीरशालिनां ॥ तत्सहस्रं प्रजुहुयात् क्षीराताभिर्जितेन्द्रियः ॥ ३८ ॥ पीठस्य कृतेः प्रथमं दिक्षु मध्ये च संयजेत्
 प्रभूतं विमलं सारं समाराध्य मंत्रं ॥ ३९ ॥ परमादि सुखं पीठं स्वविंवातं प्रकल्पयेत् ॥ दीप्तासूक्ष्माजया भद्रा विभूतिर्विमला पुनः ॥ ४० ॥ अमो
 घाविद्युता सर्वतोमुखी पीठशक्तयः ॥ दीप्तदीपशिखाकारा बीजान्यासां विदुः क्रमात् ॥ ४१ ॥ अक्षीव ह्रस्वत्रितयस्वरान्विन्दन्नि संघतान् ॥ वदेत्पदं
 चतुर्थ्यंतं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकं ॥ ४२ ॥ सौराय योगपीठाय नमः पदमनंतरं ॥ पीठं मंत्रोपमाख्यातो दिने शस्यजगत्पतेः ॥ ४३ ॥ तारादिस्वस्वगो
 ल्कापनमसामूर्तिकल्पना ॥ साक्षिणं सर्वलोकानां तस्या मावात्य पूजयेत् ॥ ४४ ॥ अंगानि पूजयेद्दक्षैर्दिक्पत्रेष्वर्कमूर्तयः ॥ आदित्याद्याश्च
 तस्रोर्च्याः शक्तयः कोरापत्राः ॥ ४५ ॥ स्वस्वनामा दिवर्णाः सुस्तासां बीजान्यनुक्रमात् ॥ उवा प्रज्ञाप्रभासंध्याशक्तयः परिकीर्तिताः ॥ ४६ ॥
 पत्राग्रसंस्था ब्राह्म्याद्याः पुरतो रूपा मर्चयेत् ॥ चंद्रादीन् पूजयेत्पश्चाद्गृहानष्टौ ततो वहिः ॥ ४७ ॥ इंद्रादयस्तदस्त्राण्यथा पूर्वमर्चयेत् ॥ ए
 वं संपूज्य विधिवद्भास्करं भक्तवत्सलं ॥ ४८ ॥ दद्यादर्घ्यं प्रतिदिनं वारे वा तस्य चोदिते ॥ प्रभाते मंडलं कृत्वा पूर्ववत्पीठमर्चयेत् ॥ ४९ ॥ पात्रं ताम्र
 मयं प्रस्थ तोयग्राहि मनोरमं ॥ विधाप तत्र मनुना पूरयेत् क्षुभोदकैः ५० ॥ कुंकुमं रोचनं राजीरक्तचंदनैर्गणवान् ॥ करवीरजपाशालीकुशश्या
 माकतंडुलान् ५१ ॥ निक्षिपेत्सलिले तस्मिन्नेकं संकल्प्य भावना ॥ सांगमभ्यर्चयेत्स्मिन्भास्करं प्रोक्तलक्षणां ॥ गंधपुष्पादिनैवेद्यैर्घया वि
 धिविधानवित् ॥ तद्विधाप जयेन्मंत्रं सम्यगष्टौ तं शतं ॥ ५३ ॥ पुनः संपूज्य गंधाद्यैर्जानुभ्यामवनीं गतः ॥ आमस्तु कंतदुद्धृत्य व्योमि सावरो
 रवौ ॥ ५४ ॥ दृष्टिं विधाप सैक्येन मूलमंत्रं धिया जपन् ॥ दद्यादर्घ्यं दिने शाय प्रसन्नेनांतरात्मना ॥ ५५ ॥ कृत्वा पुष्पांजलिं भूयोजयेदष्टौ तं
 शतं ॥ यावदर्घ्यमृतं भावः समादते निजैः करैः ॥ ५६ ॥ तेन तृप्तो दिनमणिर्दद्यात्समे मनोरथान् ॥ अर्घदानमिदं पुंसामापुरारोग्यवर्द्धनं ५७
 धनधान्यपशुक्षेत्रपुत्रमित्रकलत्रदं ॥ तेजो वीर्ययशः कांतिं विद्याविभवभाग्यदं ॥ ५८ ॥ आकाशं वह्निर्दीर्घेन्दुसंघतं भुवनेश्वरी ॥ सर्गानि

५८ ॥ ताम्रभातो ह्यमरशिरिः ५९ ॥

॥ दीर्घेत्यादिना ॥ अक्षीवहीननपुंसकचतुष्टयं ॥ अं इं उं एं ऐं ओं औं अं अं ॥ इत्येतान्स्वरान् ॥ अग्निः रेफयतान् ॥ रां शं इत्यादि ॥ भासां
शक्तीनां वीजत्वेन विदुः ॥ जानंति देशिकाः ॥ पीठमंत्रमुद्धरतिः पदेत्यादिना ॥ चतुर्थ्यंतः ॥ ब्रह्मविष्णुशिवात्मकाययोगपीठायनमः स्वरूपं ॥ अर्घदानप्रकारमाह
प्रभातमिति ॥ मंत्रांतरमाह ॥ आकाशमित्यादिना ॥ आ का शं हकारः ॥ अग्निः रेफः ॥ दीर्घः आकारः ॥ इं दुः विंदुः ॥ एतैः सपिंडितं ॥ प्रथमाक्षरं हामिति भवति ॥ भुवनेष्व
श्वी जं द्वितीयं सर्गावितो भूयः ॥ इति तृतीयाक्षरात्मको मनुः ॥ स्य सार्थमपरं ॥ मंत्रांतरमाह ॥ आकाशमग्नीति ॥ आकाशः हकारः ॥ अग्निः रेफः ॥ पवनो पकारः ॥ स्याता
आधारादिपदायांतं कंठादाधारकावधि ॥ मूर्द्धादिकं ठपं यंतं क्रमाद्दीजत्रयं न्यसेत् ६० षट् दीर्घस्वरयुक्तेन मध्येनांगानिकल्पये
त् रक्तां बुजासनमशेषगणैकसिंधुभातं समस्तजगतामधिपं भजामि ६१ पद्मद्वयाभयवरान्धतं करज्जैर्माशिक्यमोलिमरुणां
गरुचिं त्रिनेत्रं ॥ भानुलक्षं जयेन्मंत्रमन्त्राज्येन दशांशतः ॥ तिलैर्वीमधुरासितैर्जुहुयाद्विजितेन्द्रियः ६२ पूर्वोक्ते प्रयजेत्पीठे विधा
नेनामुनारविं ॥ प्रथमावृत्तिरंगैः स्यात्पराचंद्रादिभिर्ग्रहैः ६४ तृतीया लोकापालैः स्याच्चतुर्थी स्यात्तदायथैः ॥ इति संपूज्यनिर्मोक्तं
तेजश्चंद्रायदीयतां ६५ अर्घ्यप्रागीरितं दद्याद्भानवे संपतेन्द्रियः ॥ सोऽपि रत्नं धनं धान्यं पुत्रपौत्रान्यशः पशून् ६६ वस्त्राणि भूषणादी
निदद्यात्तस्मै न संशयः ॥ आकाशमग्निपवनसर्चाता धीं शविंदुमत् ६७ मार्तंडभैरवं नाम वीजमेतदुदाहृतं ॥ उदितं विं वीजेन सर्व
कामफलप्रदं ६८ यांतं दहनने अंदु सहितं तदुदीरितं ॥ पंचह्रस्वाह्यवीजेन पंचमूर्तिः प्रविन्यसेत् ६९ मध्यमादिकनिष्ठांतमंगु
लीषु क्रमादिमाः ॥ सूर्याख्यो भास्करो भानुस्ततोरविदिवाकरी ॥ ७० ॥ शिरोवदनहृद्गुत्यपाददेशेषु ताः पुनः दीर्घयुक्तेन वीजेन नेत्रां
तांगानि विन्यसेत् ॥ ७१ ॥ ११ ओकारः अर्घ्याशः उकारः विंदुरनुस्वारः ॥ एतैः सपिंडितो मार्तंडभैरवो नाम एकाक्षरो मंत्रः ॥ ततश्च ह्यौ रतिसिद्धं भवति ॥ एतदे
न वीजं विं वीजं पुटितं सर्वकामार्थदमित्याह ॥ पुटितमिति ॥ वीजमंत्रमुद्धरति ॥ ङांतोठकारः ॥ दहनो रेफः ॥ नेत्ररकारः ॥ इं दुः खंडः ॥ एतैः सपिंडितं वीजं द्वीमिति भवति ॥ ६४
पंचदशेति ॥ अश्नु एओ ॥ एभिः प्रत्येकं संपुटितं पुटितं मूलवीजेन वक्ष्यमाणस्थानेन न्यसेत् ॥ मूर्तिं दर्शयति ॥ सूर्येत्यादिना ॥ अंगन्या समाह ॥ दीर्घयुक्तेन मूलवीजेनेति ॥

शान्ति
टी. गू.
६४

ध्यानमाह॥ हेमांभोजेति॥ खड्गांगमेवेत्यपरोक्षणि-श्रृंगुशखेटवक्त्रं चतुर्वक्त्रं अन्धशेषादिवाकरमंत्रांतरमाह॥ वियदिति॥ वियद्वकार-
 अर्द्धद्वन्द्वसार॥ ततोहमिति सिद्धं॥ तदादिः सकारः॥ विसर्गसहितः॥ ततः हंसः इति सिद्धं॥ हसाहकारयुक्तसकारेणातदशेन षडंगानि कुर्यादित्यर्थः॥ अष्टदलं पञ्चलिखित्वा
 दिग्दलेषु क्रमेण कृतत्वेन मः॥ नारायणमः॥ परायणमः॥ इति पूजयेत्॥ मंत्राद्यमातृकापद्ये पूर्वोक्तमातृकापद्यं विलिख्य तत्कर्णिकायां हंसमंत्रान् लिखेत्॥ ०॥ तं कुं

व्यापकं मूलवीजेन कुर्वीत तदनंतरं॥ हेमांभोजप्रवालप्रतिमनिजरुचिं चारुखड्गांगपद्मौचकं शंखं सपाशं शृणिमतिरुचिरामय
 मासांकपालं॥ हस्तांभोजैर्दधानं त्रिनयनविलसद्देवक्राभिरामं मार्ते उवस्त्रभाढ्यं मणिमयमुकुटं हारयुक्तं भजामः॥ ३॥ लक्षत्रयं
 जयेन्मन्त्री वीजं विंशतीकृतं॥ दशांशकमलैः फलैर्जुहुयान्मधुरोक्षितैः ४० पीठे शिखादिभिर्घुक्ते कर्णिकायां उषादिकाः॥ पूर्वादिति
 सुसंपूज्यमूर्तिं मूलेन कल्पयेत् ७५ आवात्य पूजयेद्देवं स्थमाणविधानतः॥ सूर्यादिंश्चतुरोदिषु विदिष्वन्यान्समर्चयेत् ७६ अंग
 पूजायथापूर्वेनेत्रमीशानदिशां॥ ग्रहानष्टौ ततोवात्ये लोकपालास्ततः परं ७७ अर्घ्यप्रदानं च यजेन्मन्त्री मार्ते उभैरुवं॥ इति सिद्ध
 मन्त्रं मन्त्री साधयेदिष्टमात्मनः ७८ शाल्याज्यतिलविल्वानां लक्षहोमान्निधिर्भवेत्॥ राजवृक्षसमुद्भूतैः पुष्पैर्होमो रमाकरः॥ ७९
 जपाकुसुमहोमेन वशयत्यचिरान्नृपान्॥ मातुलुंगफलैर्हृत्वा धनमिष्टं लभेत्तसः ८० इमं मंत्रं जपन्मर्त्यः कांतिं पुत्रान्वलं युतिं।
 वाक् सिद्धिममितां लक्ष्मीं सौभाग्यमपि साधयेत् ८१ वियदर्द्धद्वन्द्वललितं तदादिः सर्गसंघतः॥ अजपाख्यो मन्त्रः प्रोक्तोद्यक्षरः सरपाद
 पः ८२ ऋषिर्ब्रह्मा स्मृतो देवी गायत्री चंदर् इति॥ देवता जगतामादिः संप्रोक्तो गिरिजापतिः ८३ हसा षड्दीर्घयुक्तेन कुर्यादंशक्रियामनोः

भविंदुभ्यां प्रतिप्रयोगप्रकारं सफलं निरूपं भवति॥ हंसस्तुत्रविंदुभ्यां किल त॥ स्ववस्तुधापरिस्वीतं॥ परिशुतं॥ मंत्रांत्यवीजं॥ स इत्यक्षरसं वित्यतस्तस्यात्स प्र
 कारात्प्रद्योतत्परमा मृतशशिना प्रसृतामतपरिशुतविंदुना संसिक्तमाद्यं हकाराक्षरं॥ एवं विलोमेन संस्मरन् ॥ ० ॥ श्री ॥ ॥

जपोतः फलमाह ॥ मंत्रीति ॥ इदानीमग्निमंत्रमुद्धरति ॥ व्याहृतीति उच्चारः स्पष्टः ॥ ताराचः पंचविंशत्यक्षरोऽग्निमंत्रः ॥ ध्यानमाह ॥ अंसासकेति ॥ भाजसहस्राणि ॥ अथ
उच्यद्भानुस्फुरिततडिदाकारमर्द्धाविकेशं ॥ पाशाभीतीकरदपरशुसंदधानं वरुणैः ॥ दिव्याकल्पैर्नवमणिमयैः शोभितं विश्वमूलम्
सौम्याग्नेयं वपुर्वतुवश्चंद्रचूडं त्रिनेत्रम् ॥ ८५ ॥ भानुलसंजयेन्मंत्रं पापसेनससर्पिषा दशांशं जुहुयात्संयुक्ततः सिद्धो भवेन्मनुः ॥
८६ ॥ शीघ्रादिपूजिते पीठे प्रागुक्ते पूजयेद्दिग्भु ॥ मूलेन मूर्तिसंकल्प्य यजेदंगादिभिः सह ॥ ८७ ॥ कर्तुं वसुं नरवरो दिग्दलेषु विदिस्व यथ
च ये ह्यनुजांगो जाम्बवार्याः मद्विजापुनः ८८ ॥ लोकेऽप्यरास्तदस्त्राणि पूजयेद्देवमन्त्रहं ॥ अर्थच विधिवद्द्यात्प्रागुक्ते नैव वर्त्मना ॥
८९ ॥ मंत्रादुपमातृकां भोजे पूर्णकुंभं निधाय तं ॥ पिधाय वामहस्ते नन्यस्तमंत्रेण संयुतः ९० ॥ अष्टोत्तरशतं मंत्रं जपेत्तोयं सुधामयम् ॥ स्मृ
त्वा तेनाभिषिंचेच्च स भवेद्दिगतामयः ॥ ९१ ॥ आपराग्यविभवानमिता नूलभते नरः ॥ अनेनैव विधानेन विधातो निर्विषो भवेत् ९२
विंदुभ्यां विगलत्सुधापरिवृतं मंत्रांत्यवीजंततः ॥ प्राच्यांतत्परमायतेन शशिना संसिक्तमाद्यं स्म स्म ९३ ॥ मंत्रीमंत्रमिदं जपेद्दिग्ग
देन्यादाय मृत्युञ्जराजित्वा वर्षशतं विशिष्टविभवो जीवेत्सुखं वंधुभिः ९४ ॥ व्याहृतित्रयमग्रे स्याज्जातवेदश्चावह ॥ सर्वकर्माणि सं
भाष्य साधपाग्निप्रियांततः ९५ ॥ ताराचोपमनुः प्रोक्तः पंचविंशतिवर्णवान् ॥ ऋषिर्भृगुर्मवेच्छुदोगायत्रं देवतानलः ९६ ॥ विभोक्तैः
पंचभिः षड्विंशतुर्भिः पंचभिस्त्रिभिः ॥ द्वाभ्यामंगक्रिया प्रोक्ता वर्णैर्मूलमनोः क्रमात् ॥ ९७ ॥ अंसासकसुवर्णमाल्यमरुणस्तक्चंद्रवा
लं कृतं चालां जजटा कलापविलसन्मौलिं सुशुक्लां वरं ॥ शक्तिस्वस्तिकदध्नुर्मुष्टिकजयस्तक्स्तुक्स्तुक्वाभीवरान्देभिर्विभ्रतमर्चि
तैर्निनयनं रक्ताभमग्निं भजे ॥ ९८ ॥ गुरोर्लब्धमनुं मंत्रीचतुर्दश्यामुपोषितः ॥ जपेद्भानुसहस्राणि शुद्धाचारोजितेन्द्रियः ९९ ॥ अमावा
स्यादिने विप्रान् भोजयेन्मधुरोत्तरैः ॥ भक्ष्यैर्भोज्यैर्यथा शक्तिदुचांतभ्यापि दक्षिणाम् १०० ॥ १०१ ॥ रंदिनं प्रतिपदं ॥ उत्तरोग्रंथः स्पष्टार्थः ॥ ॥

स्वमंडलांते। अग्निमंडलांते स्ववीजेन रेफेण निगद व्याख्यातमपरमामेनांतरमाह॥ उतिष्ठेत्यादिना निगद व्याख्यातेन ग्रंथेनाभूतैः पंचभिः॥ स्पष्टार्थमपरम॥
 भुक्ता स्वयं समानीय होमद्रव्याणि शोधयेत्। अपरं दिनमारभ्य होमं कुर्यादतं द्रितः १०१ कमादृतसमिद्धी हितिलानीह विधृतैः।
 प्रत्येकमष्टोत्तरशतं जुहुयादिनशः सुधीः १०२। दशाहमेवं निर्वर्त्य विधानेन विधानवित॥ दत्त्वा पूर्णाहुतिं सम्यगेकादश्यां हिजात
 मान्॥ १०३॥ संपूज्य तर्पयेद्विज्ञेयं विभवमादरात्॥ ग्रवेदसिणां दद्यादरुणां गां ययसिनी॥ १०४॥ वासां सिधनधान्यादिदत्त्वा सं
 ग्रीरायेद्गुरु॥ स्वमंडलांते प्रयजेत्पीठं सनवशक्तिकं १०५॥ पीताम्बे तारुणा रुक्माधूमातीक्ष्णा सुलिङ्गिनी। रुचिराज्वालिनी प्रोक्ताः
 कशानोर्नवशक्तयः १०६ स्ववीजेनासनं दद्यान्मूर्तिं मूलेन कल्पयेत्॥ अत्र संपूजयेद्दहि विधिना प्रोक्तलक्षणं १०७ अंगपूजापु
 राप्रोक्ता मूर्तिरष्टौ दलेष्विमाः। जातवेदाः सप्तजिह्वा हव्यवाहनसंज्ञकः १०८ अम्बेदरजसंज्ञो न्यः पुनर्वैश्वानराहपः॥ कौमारते
 जाः स्याद्विष्णुमुखो देवमुखः परः १०९ अर्च्यः स्वस्तिकशक्तिभ्यां विराजितकरांबुजाः। लोकेशानर्चयेद्दात्येवज्जाद्यापधसंयुतान्
 ११० इति संपूजयेन्नित्यं जयेत्साग्रं सहस्रकं। जायते वत्सरादवाग्यनधान्यसमृद्धिमान् १११ सान्यमन्नं प्रजुहुयादत्सराच्च भते श्रियं
 ॥ कुंसुमेत्रं स्रष्टुं स्रष्टुं धिषोऽद्रुतं पुनैः ११२। करवीरप्रसूनैर्वा मंडलात्स्यात्समृद्धिमान्। षण्मासं कपिलाज्येन जुहुयादत्सरांत
 रे॥ ११३॥ तस्य संजायते लक्ष्मीः कीर्तिस्त्रैलोक्यवर्दिताः॥ शालिभिर्जुहुयान्नित्यं विधिनाष्टोत्तरं शतं ११४ त्रीहिगोमहिषानाद्यैर्भव
 नंतस्य पूर्यते। तिलहोमेन महती श्रियमाप्नोति मानवः ११५॥ पश्चादशविल्वसदिरशमी दुग्धमहीरुहां॥ विकंकतारग्वधयोः समि
 द्भिः कस्वीरजैः ११६ प्रसूनैः कुसुदैः पद्मैः कङ्करीररुणोत्पलैः। जाती प्रसूनैर्दूर्वाभिर्नित्यमष्टोत्तरं शतं ११७ एकेन जुहुयान्मन्त्री प्रति
 पत्स्यवा सुधीः। साधयेदखिलान् कामान् षण्मासान्नात्र संशयः ११८ उतिष्ठत्वरुषं ब्रूयाद्भिरपि गततत्परं। लोहिताक्षपदं देहि मे ददा

इति गृह्यसूत्रे अग्निमंडलांते स्ववीजेन रेफेण निगद व्याख्यातमपरमामेनांतरमाह॥ उतिष्ठेत्यादिना निगद व्याख्यातेन ग्रंथेनाभूतैः पंचभिः॥ स्पष्टार्थमपरम॥

चतुर्विंशत्यक्षरात्मा समृद्धि मनुरीरितः॥ ऋष्यादयः पुरा प्रोक्ताः षड्भूतकरणैस्त्रिभिः १२० चतुर्भिर्गुणैर्नाणैर्मूलमंत्रसमुद्भवेः॥ विदधीत
षडंगानि जातिपुक्तानि मंत्रवित् १२१ स्वर्णश्वेत्यविनिर्गतं हतवहं सिंहं रजः प्रभं ज्वालाभिर्निचितं गरो मनिचयं कात्याजगन्मोहनं श्रवणा
रमनर्था रत्नविलसद्गुणालसत्कंधं रत्नैरिंद्रियनिर्गतैर्वसुमतीमाच्छादयते स्मरेत्॥ १२२॥ लक्ष्मं मनुजपेदेनं पयोन्नेन ससर्पिषा॥ दशांशं जु
हुपाहुहौ तुरगाग्रिमनुस्मरन् १२३ पीठे प्रागिरितेभ्यश्चैतदंगैर्मूर्तिभिः सह॥ आशापालैस्तदीयास्तैरभ्यर्चयेद्द्व्यवाहनं॥ १२४॥ प्रातःस्नानरतो
मंत्री सहस्रं योजयेन्मनुं॥ जित्वा रोगान्सजीवेत्तु श्रिया वर्षशतं नरः॥ १२५॥ हृत्प्रमाणं जले स्थित्वा भातमालोक्य संयतः॥ चतुःसहस्रं प्रजपे
न्नित्यं संवत्सरावधि १२६ अपमृत्युभयं रोगकृत्पादरिद्र्यसंभवान्॥ क्लेशान्निर्जित्य तेजस्वी जीवेद्द्वर्षशतं सुधीः॥ १२७ कृतिकायां प्रतिपदि
शालिहोमो धनप्रदः॥ दभाशमी समिद्धिर्वा प्रतिपत्सु भवेद्भुतं॥ १२८ दशावाग्निर्भवेद्वाज्यैः पद्मैर्ग्राममवाप्नुयात्॥ तैलैर्ज्योतिष्मती भूतैरिषु राघं
जयेन्मृत्युः १२९ अश्वत्यसमिधो मेघी शृताक्ता जुहुयात् नरः॥ कन्यामिष्टमवाप्नोति सापितं प्राप्नुयाद्दरं १३० शुद्धाज्येन कृतो होमो ज्वरनाशक
रः परः॥ समाहं जुहुयात् मंत्री वंधूककुसुमैः शुभैः १३१ सार्द्धं सहस्रमचिरान्महती श्रियमश्नुते॥ मासं द्यौरेण गव्येन क्षीराहारो जितेन्द्रियः
१३२ सहस्रं जुहुयात् मंत्री संपदामधिपो भवेत्॥ आज्याक्तदूर्वाहोमेन जीवेद्द्वर्षशतं नरः १३३ अष्टोत्तरशतं नित्यं हविषामृगमुद्रया जुहोतौ
जायते लक्ष्मीर्धनधान्यसमृद्धिदा १३४ प्रतिमासं प्रतिपदि जुहुयादयतं धृतेः॥ श्रीर्भवेन्महती तस्य षण्मासादनयायिनी १३५ अरुणैरुत्प
लैः फलैर्मधुरत्रयसंयुतैः॥ जुहुयाद्दत्तरादूर्वाकसंभवे दिंदिरापतिः १३६ अरुणाजैस्त्रिमध्वैर्जुहुयादन्वहं सुधीः॥ सहस्रं वत्सराहं न भवेद्भु
मि परं दूरः १३७ वत्सरं च हतस्तेः स्यात्तस्मीरिंद्रेण वांछिता॥ जुहुयादमृताखंडैः पयोक्तैः सप्तवासरं १३८ त्रिसहस्रं प्रतिदिनं मंत्रविद्विजिते रिय
कृत्वा होहज्वरो न्मादरोगाजित्वा निरंतरं॥ १३९ जीवेद्द्वर्षशतं भूत्वा तेजसाभास्कारप्रभः॥ करवीरजपा विष्णुपलाशरूपभूरुहाम् १४० मसूलेः कु

सौम्यसौरमंत्रानभिधायेदानीं वैष्णवान्वक्तुमारभते॥ अथेत्यादिना॥ मंत्रमुद्धरति॥ तारं प्रणावः॥ नमः स्वरूपं॥ नरो दीर्घसमन्वितौ स्वरूपं॥ पवनोपकारः॥ णायस्वरूपं॥
 शस्रमंत्रः॥ अक्षरन्यासस्थानान्याह॥ आधारेत्यादिना॥ आधारहृदयबाहुबाहुमूलहृदयनाभिषु॥ एकोन्यासः॥ कंठनाभिहृदि कुचहृदयपार्श्वपृष्ठे एकः॥ मूर्द्धादिप्रा-
 प्राप्नुयान्महतीं लक्ष्मीं वत्सराहं॥ छिताधिकं॥ आदाय तंडुलप्रस्थं निर्मलं साधुशोधितं १४२ गोदुग्धेन हविः कृत्वा कवले तेन कल्पयेत्॥
 आज्यातं तत्समादाय पूजिते हव्यवाहने १४३ गंधमाल्यादिभिः सम्यक् पूजित्वा शोत्तरं शतं॥ जुहुयात्प्रतिपत्स्व शिंथ्यात्वा तु रागविग्रहे॥
 १४४ जायते वत्सरादेव लक्ष्मीस्त्रैलोक्यमोहिनी॥ मंत्रेणानेन संजपेत्पञ्चांखादेदिना गमे १४५ भारती निवसेतस्य मुखं भोजेति निश्चला
 अशोत्तरशतं जपं जलं प्रातःपि वेत्तरः १४६ जठराग्निर्ज्वलेतस्य घृतेनेव हुताशनः॥ कृत्वा नवपदात्मानं मंडले प्रागदीरितं १४७ कलश
 नवकल्याणान्यापयेत्प्रोक्तवर्त्मना॥ क्षीरं च ससमुद्रतैः कार्यं स्नान्यूरपेक्षमात् १४८ वस्त्रादिभिरलंकृत्य नवस्तनाविनिःक्षिपेत्
 ॥ मध्ये संपूजयेदग्निं मूर्तीं रक्षोदिशां क्रमात् १४९ कुंभेषु धूपदीपाद्यैः पुष्पगंधैर्मनोहरैः॥ स्पृष्ट्वा जपेत्ततः कुंभं मंत्रमशोत्तरं शतम् १५०
 अभिषिञ्चेत्ततः सायं विनीतं दत्तदक्षिणं॥ ज्वरग्रहमहारोगक्षरिद्रादीन्विजित्य सः १५१ जीवेद्द्वर्षशतं सम्यग्भिषितः श्रिया सह १५२
 ॥ इति शारदातिलके चतुर्दशः पटलः॥ १४॥ अथ वक्ष्ये महाप्रज्ञान्विष्णोः सर्वार्थसाधकान्॥ येषां संस्मरणात्संतो भवाव्येः पारमाश्रिताः १
 तारं नमः पदं पञ्चान्नरो दीर्घसमन्वितौ॥ पवनो णायमंत्रो यं प्रोक्तो वसुसरात्मकः २ साध्यो नारायणः प्रोक्तो मुनिश्छंद उदाहृतम्॥ मंत्रस्य
 देवीगापत्रीदेवताविष्णुरव्ययः ३ कुक्षौ ल्काय हृदयस्थो तमहो ल्काय शिरः स्मृतः॥ वीरो ल्काय शिखा प्रोक्ता दुल्काय कवचं मतम् ४॥
 सहस्रो ल्कायास्त्रयमुक्तमंगलं निरिपं मता॥ भूषणवर्णमनोः षड्विः षडंगानि सप्ताचरेत् ५ अवशिष्टेषु नवर्णैर्विन्यसेत्कुक्षिपृष्ठयोः॥ व
 हृदि कुक्कमंत्रेण मंत्रवर्णास्तनौ न्यसेत् ६ आधारे हृदये वक्त्रे दोः पद्मूलेषु नाभिषु॥ कंठे नाभौ हृदि कुचे पार्श्वपृष्ठेषु तत्परम् ॥ ७॥ ॥
 णां तेषु कः॥ बाहुहृदये पादहृदये च पञ्चांगुलिष्वेकः॥ त्वगादिसप्तधा तु प्रप्राप्तो चेकः सह एव कर्तव्यः॥ मूर्द्धाद्रिसरा आहा कुक्षि सोरुजा जंघा पदहृदये च एकः॥ गंडयो
 रंसयो रूर्वाः वक्त्रस्थाने शंखस्थाने अंभोजस्थाने धित्यर्थः॥ द्वादशस्थानेषु द्वादशाक्षरमंत्रन्यासे वक्तुं द्वादशाक्षरमंत्रं शोति॥ अष्टांगइत्यादिना॥ अथ मंत्रः॥

श. ति.
श्रीः गू.
६७

द्वादशाक्षसंज्ञवर्णन्याससमये श्रीमदष्टाक्षरमंत्रमष्टप्रकृत्यात्मना संचिंत्य एतस्माच्चतुरात्मकं च वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धात्मनां ॥ आत्मांतरात्मपरमा
त्मविज्ञानात्मना च संयोगाद्वाद्वादशाक्षरमंत्रस्योत्पत्तिरितिसंचिंत्या ॥ द्वादशवर्णद्वादशक्षरद्वादशादित्यसहिताः ॥ केशवादिद्वादशमूर्तिर्देवस्य माहात्म्याने
षु वक्ष्यमाणक्रमेण विन्यसेदिति ॥ स्थानानि च तत्प्रकारं दर्शयति ॥ ललाटेत्यादिना ॥ अथ मंत्रनिगूढाललाटेर्जं श्रंघातासहिताय केशवाय नमः कुक्षौ नमः श्रं
मूर्द्धास्यनेत्रश्रवणघ्राणेषु तदनंतरम् ॥ दोः पादसंध्यंगलिषु धातुप्राणेषु हृद्गले ॥ ८ ॥ मूर्द्धेक्षरास्यहृत्कुक्षिरोरुजंघापदद्वये ॥
एकैकशो न्यसेद्वर्णान् गण्डं सोरुपदेशु च ॥ ९ ॥ चक्रशंखगदांभोजं पदेषु वहितो न्यसेत् ॥ अष्टार्णोष्ट्रप्रकृत्यात्मा ज्ञेयो सौ चतुरात्मनां ॥
१० संयोगात्सूरिभिः प्रोक्तो विशिष्टो द्वादशाक्षरः ॥ अतस्तन्मंत्रवर्णान्याद्वादशक्षरसंयुताः ११ द्वादशादित्यसहिता मूर्तिर्द्वादश
विन्यसेत् ॥ केशवाद्याः क्रमाद्देहे वक्ष्यमाणविधानतः ॥ १२ ॥ ललाटे केशवं धात्रा कुक्षौ नारायणं पुनः ॥ अर्यम्णा हृदि मित्रेण माध
वं कंठदेशतः ॥ १३ ॥ वारुणेन च गोविन्दं पुनर्दक्षिणपार्श्वके ॥ श्रुना विष्णुं सस्यं भगेन मधुसूदनं १४ गले विवस्वता युक्तं त्रिविक्र
ममनंतरं ॥ वामपार्श्वस्थमित्रेण वामनाख्यमथांशके १५ ॥ पूष्पाश्रीधरनामानं गले पञ्चन्यसंयुतं ॥ हृषीकेशाद्वयं पृथ्वयनाभं ततः
परं ॥ १६ ॥ त्वष्ट्रादामोदरं पश्चाद्विष्णुना ककुदिन्यसेत् ॥ द्वादशांशं मह्यं मंत्रं ततो मूर्द्धि प्रविन्यसेत् ॥ १७ ॥ पुनः किरीटमंत्रेण व्याप
कं विन्यसेत्ततः ॥ वृषाकिरीटके पूरहारं मकरकुंडलं १८ शंखचक्रगदांभोजहस्तपीतांबरधरं ॥ श्रीवत्सां कितवत्सोतेत्यस्य शब्दमू
रयेत् १९ श्रीभूमिसहितं स्वात्मज्योतिर्द्वयमदीरयेत् ॥ पश्चाद्दीप्तिकरायेति सहस्रादित्यतेजसे ॥ २० ॥

मोदं मित्रसहिताय माधवाय ॥ कंठे भर्तृवरुणसहिताय गोविंदाय ॥ दक्षिणपार्श्वे गण्डं श्रुसहिताय विष्णवे ॥ दक्षिणांसेवं जंभगसहिताय मधुसूदनाय ॥ अख्य
न्यत्रापि कुरुनीये ॥ ककुदिः अपरगले ततः समस्तद्वादशाक्षरमंत्रं मूर्द्धि विन्यसेत् ॥ किरीटमंत्रोद्धारः स्पष्टः ॥ विकारलक्षणे द्वादशाक्षरे ॥ ॥

राम.
६७

पीठमंत्रोद्धारोपि सुगमः॥ वासुदेवादीनां शक्तिर्दर्शयति॥ शान्तिरित्यादिना॥ विष्णोः सायुज्यमाप्नुयादित्यंतो ग्रंथः स्पष्टार्थः॥ यंत्रमुद्धरति अष्टदलं कर्णिकायां
षट्कोणं तदंतः प्रणवं तन्मध्ये साध्यनामगर्भितं षट्कोणं सुदर्शनं षडक्षरं॥ अष्टदले अष्टाक्षराणि॥ मूलमंत्रस्य क्लृप्तेषु श्रीकाराक्षराणि वहिर्दो दशदले दारणा

नमोऽंतः प्रणवाद्यो यं किरीटमनुरीरितः॥ एवं न्यासंत नौ कृत्वा ध्यायेन्ना एषां परम् २१ उद्यत्कोटिदिवाकराभमनिशं शंखं गदां पंकजं च
कं विभ्रतमिंदिरावसुमती संशोभिपार्श्वद्वयं॥ कोटीरांगदहारकुंडलधरं पीतांबरकोस्तुभोदीपं विष्वधं स्ववक्षसिलसच्छीवत्स
चिह्नं भजे॥ २२॥ विकारलक्षं प्रजयेन्मनुमेनं समाहितः॥ तदशांशं सरसि जैर्जुह्यान्मधुराद्युतैः २३ पीठे संपूजयेद्देवं विमलादिस
मन्त्रिते॥ विमलोत्कर्षिणीज्ञानाक्रियायोगाततः परं २४ प्रह्वी सत्या तथे शानानुग्रहानवमीतथा॥ नमो भगवते ब्रूयाद्विष्णवे यपदं
वदेत् २५ सर्वभूतात्मने वासुदेवायेति वदेततः॥ सर्वात्मपदसंयोगाद्योगपद्मपदं पुनः २६ पीठात्मने हृदंतो यं मंत्रस्तारादिरीरितः॥
दत्त्वा नेनासनं मंत्रीमूर्तिमूलेन कल्पयेत् ॥ २७॥ आवात्य पूजयेद्देवं सुगंधिकुसुमादिभिः॥ अंगान्यभ्यर्च्य मंत्राणां केसरेषु समर्चये
त् २८ दलेषु वासुदेवाद्यामूर्तीः शक्तिसमन्विताः॥ वासुदेवं संकर्षणं प्रद्युम्नमनिरुद्धकं २९॥ हेमपीततमालेन्द्रनीलाभान्यीतवा
ससः॥ शंखचक्रगदां भोजधरानेतां श्वतर्भुजान् ३० शान्तिं श्रियं सरस्वत्यारतिं कोणदले धिमाः॥ श्वेतकांचनगोदग्धदूर्वावर्णाः
सुभूषिताः ३१ एतानर्च्य दलाग्रेषु शंखचक्रगदां भजे॥ कौस्तुभं मुसलं खड्गं वनमालां यथाक्रमं॥ ३२ रक्ताच्छुपीतकनकश्या
मकृष्णासिपांडुरान् वहिस्त्येसमभ्यर्च्यैर्द्रुडं कुंकुमप्रभं ३३ अतामाशिक्य संकाशो दक्षिणोत्तरतो निधी॥ ध्वजं वरुणादिग्मा
गेष्यामलं पूजयेत्ततः ३४ ॥ ९९ सरवर्णान् वहिर्द्वाविंशदलं तस्मिन् सिंहाठयुक् वर्णान्विलिख्य वहिर्नृसिंहाक्षरयुक् वतं॥ एतद्यंत्रं

जयहोमसमस्तसंपदं वैष्णवं दशवर्णमेव मुद्धरति॥ प्रणवो हृदित्यादिना॥ ॥ ॥ ॥

उद्धारः स्पष्टः ॥ द्वादशाक्षरन्यासस्यानन्याह ॥ मूर्द्धीति ॥ दशोः एकैकनक्षरं ॥ बाहोरेकं ॥ जानुद्वयेप्येकं ॥ पादद्वयेपि ध्यानमाहाविष्णुमिति वैष्णवं चतुर्दशाक्षरमंत्रमुद्धारति ॥ हस्ते स्वेत्यादिना ॥ सप्तार्थेन मंत्रेण ॥ ध्यातमाहा ॥ विद्युदिति ॥ कमलजालक्ष्मीः ॥ वैकुण्ठे वासुदेवः ॥ विद्याप्रस्तकं वासुदेवलक्ष्म्योरे

अरुणं विप्रमात्रे पेश्याममार्थे निशाचरे ॥ श्यामांदुर्गा वायुकोणे सेनान्यपीतमीश्वरे ३५ इन्द्रादीन् पूजयेत्पश्चाद्ब्रह्माद्यायुधसंयुतान् ॥ इतिसंपूजयेद्दिक्षु प्रोक्ते रावरसौः सह ३६ धर्मार्थकामार्थं ध्यायेत्विष्णोः सायुज्यमाप्नुयात् ॥ प्रणवो हृद्भगवते वासुदेवाय कीर्तितः ३७ प्रधानो वैष्णवे तन्त्रे मंत्रो पञ्चादशाक्षरः ॥ ऋषिः प्रजापतिश्छंदो गा यत्री परिकीर्तिता ३८ देवतास्य मनोः प्रोक्ता वासुदेवो मनीषिभिः ॥ तारेण हृदयं प्रोक्तं नमसा शिर ईरितं ३९ चतुर्वर्णैः शिखा प्रोक्ता पंचार्णैः कवचं मतं ॥ समस्तेन भवेदस्त्रमंगकल्पनमीरितं ४० मूर्द्धि भाले दशोरास्ये गले दोहदयां वजे ॥ कुक्षौ नाभौ ध्वजे जानुद्वये पादद्वये तथा ४१ विष्णुं शारदचंद्रकोटि सदृशं शंखं रथांगं गदामं भोजंदधतं सिताज निलयं कांत्या जगन्मोहनं ॥ आवद्वांगदहस्कुंडलमहामौलिं स्फुरत्कंकरां श्रीवत्सां कसुदारकोत्तुभधरं वंदे मुनींद्रैः सुतम् ४२ वर्णलक्षं जपे नमंत्रं दीक्षितो विजितेन्द्रियः तत्सहस्रं प्रजुह्याति तैराज्यपरिपूर्तैः ४३ पीठे प्रागारिते मूर्तिं मूलमंत्रेण कल्पयेत् ॥ पूजयेद्दिधि नानेन वासुदेवं विधानवित् ॥ ४४ ॥ प्रथमा चतिरंगैः स्याद्वासुदेवादिभिः पराशां त्यादिशक्तिसहितैः पराद्वादशमूर्तिभिः ४५ चतुर्थी सुरनाथाद्यैर्वज्राद्यैः पंचमी मता ॥ एवं संपूजितो विष्णुः प्रदद्यादिष्टमात्मनः ४६ पायसेन घृतांतेन मंत्रवर्णसहस्रकम् ॥ ९९ कतां प्राप्नुवतु रमितां श्रियं वः इत्यादिना ॥ अक्षर

न्यासमाह ॥ मूर्द्धीति ॥ ओष्ठयोर्हृताल्बोर्दो गृणाललक्षं लक्षत्रितयं ॥ तदेव ॥ गजानघो ऐरावतादीन् पञ्चमुद्धारति ॥ सप्तार्थमिति ॥ अत्र पञ्चपद्मैर्लिखित्वा तत्कर्णिकायां प्रणवतन्मध्ये साध्याख्या लिखित्वा ॥ तारेणाष्टाक्षरैः त्र्यंशोभितके सरंपत्रमध्ये प्रधानमंत्राक्षरद्वयमवशिष्टा ॥

जुहुयान्मानवः सिद्धौ समिद्धिः क्षीरभूरुहां ४७ तत्संख्यपापपोताभिः सर्वपापविमुक्तये ॥ हृत्ते स्वाबीजपुगलं रमाबीजश्रुंततः ४८ ल
 क्ष्म्यते वासुदेवाय हृदंतः प्रणवादिः ॥ चतुर्दशाक्षरैः प्रोक्तो मंत्रो यं सुरपादपः ॥ ४९ ॥ हृदयं शक्तिबीजाभ्यां रमाभ्यां शिरश्शिरंतं ॥ लक्ष्म्या
 प्रोक्ता शिखावर्मवा सुदेवाय ईरितं ॥ ५० ॥ नमसास्त्रं समादिष्टं सर्वता रादिकल्पयेत् ॥ विद्युच्चंद्रनिभं वपुः कमलजावैकुण्ठयोरेकतां प्रा
 तं स्नेहवशेन रत्नविलसद्गुणभरालंकृतं ॥ विद्यां पंकजदर्पणान्मणिमयं कुंभं सरोजं गदां शंखं चक्रममूनिविभ्रदमितो दिश्याच्छ्रियं
 वः सदा ॥ ५१ ॥ वर्णलक्षं जपेदेन तत्सहस्रं सरोरुहैः होमं कुर्याद्विकसिते मधुरत्रयसंयुतैः ५२ पूजास्याद्देस्यवेपीठे द्वादशाक्षरवर्त्म
 ना ॥ पापसेनकृतो होमो लक्ष्मीवश्यप्रदायकः ॥ ५३ ॥ मधुरांते स्तिलैर्हृत्वा सर्वकार्याणि साधयेत् ॥ तारो हृदि स्थवे पश्चात्तु डंतः सुर
 पतिर्भवेत् ॥ ५४ ॥ महाबलाय ठदं मनु रष्टा दशाक्षरः ॥ ऋषिरिंदुर्विराट्कुंदो देवता दधि वामनः ॥ ५५ ॥ हृदे केन शिरो ह्योभ्यां शिखा
 त्रिभिरुदाहृता ॥ कवचं यंचभिः प्रोक्तं नेत्रं तावद्विरक्षरैः ॥ ५६ ॥ द्वाभ्यामस्त्रमिति प्रोक्तः प्रकारेण गस्यसूरिभिः ॥ मूर्द्धि भाले दशोर्ध्वे एक
 णासौ षट्तालुषु ॥ ५७ ॥ कंठे वा हृदये पृष्ठे हृदयोदरनाभिषु ॥ गुत्योरुजानुषु ग्रेषु जंघयोः पादयोर्न्यसेत् ॥ ५८ ॥ अष्टादशमनोवर्णा
 न्यश्चादेवं विचिंतयेत् ॥ मुक्तागौरं नवमणिलसद्गुणं चंद्रसंस्थं ॥ भृंगाकारे रत्नकनिकरैः शोभि वक्त्रा रविंदं ॥ हस्ताब्जाभ्यां कनक
 कलशं शुद्धतोयाभिपूर्णं ॥ दध्यन्नाढ्यं कनकचषकं धारयंतं भजामः ॥ ५९ ॥ गुरालक्षं जपेत्तन्त्रं तद्दशांशं घृतं तु तैः ॥ पायसान्नैः प्र
 जुहुयाद्ध्यन्नेर्वापया विधिः ॥ ६० ॥ चंद्रांतकल्पिते पीठे प्रागुक्ते तं समर्चयेत् ॥ मूर्तिं मूलेन संकल्प्य वक्ष्यमाणविधानतः ॥ ६१ ॥
 षडंगानि समभ्यर्च्येत्केसरेषु यथापुनः ॥ अभ्यर्च्य वा सुदेवादीन्ध्वजादीनर्चयेत्ततः ॥ ६२ ॥ ध्वजं चैव नते पंचकोस्तु भवनमा
 लिकां ॥ शंखं चक्रं गदां शार्ङ्गं दलेष्यं पृष्ठं पूजयेत् ॥ ६३ ॥

स्वरद्वयमध्यपत्रे प्रधानमंत्राक्षरद्वंद्वमवशिष्टाक्षरद्वयमध्यपत्रे लिखेत् ॥ पञ्चाद्विहिर्द्वादशवर्णैर्विष्टयित्वा तद्विहिर्मातृकाक्षरेर्विष्टयित्वा विदध्या उक्तफलदं
दधिवामनपत्रं ॥ हयग्रीवमंत्रमुद्धरति उद्गिरेत्यादिना ॥ उद्गिरप्रणवोद्गीथसर्ववागीश्वरेश्वरसर्ववेदमया चिंत्य सर्ववोधायवोधयेति स्वरूपं प्रणवादिमं

केशवाद्यादलाग्रेषु सुरेन्द्रादीनंतरं ॥ वज्रादीनि गजानयोः सप्तावरणमीरितं ॥ ६५ ॥ विधानमेतदेवस्य कीर्तितं सुरपूजितं ॥
पापसाज्येन जुहुयात्सहस्रं श्रियमाप्नुयात् ॥ ६६ ॥ धान्यहोमेन धान्याग्निः शतपुष्पासमुद्भवैः ॥ वीजैः सहस्रसंख्यातैर्होमो भ
यविता शतः ॥ ६७ ॥ दध्योदनेन शुद्धेन हुत्वा मुच्येत दुर्गतेः ॥ स्मृत्योत्रैर्विक्रमं रूपं जयेन्मंत्रमनन्यधीः ॥ ६८ ॥ मुक्तो वधाद्भवेत्सद्यो
नात्र कार्या विचारणा ॥ पटे संपाद्य देवेशं भित्तौ वा पूजयेत्सुधीः ॥ ६९ ॥ सुगंधिकुसुमैर्नित्यं महतीं श्रियमप्नुते ॥ समाध्यतारोत्र
लकर्णिकां जमष्टाक्षरैरुज्ज्वलकेशराढ्यं ॥ मंत्राक्षरद्वंद्वयताष्टपत्रं शिष्टार्णं पुष्पोत्तसितं तपत्रं ॥ द्वादशाक्षरसंवीजं त
द्विहिर्मातृकाक्षरैः ॥ ७१ ॥ विदध्या द्वैस्त्वयंत्रं सर्वसंपत्प्रदायकं ॥ उद्गीथपदमाभाष्य प्रणवोद्गीथशब्दतः ॥ ७२ ॥ सर्ववागीश्वरेश्वरं ते
प्रवदेदीश्वरेश्वरं ॥ सर्वदेवमया चिंत्य पदांते सर्वमुच्येत ॥ ७३ ॥ बोधायद्वितयां तोयं मंत्रस्तारादिरीरितः ॥ अथिर्ब्रह्मास्य संदि
ष्टश्च देवानुषु उदाहृतं ॥ ७४ ॥ देवतास्या हयग्रीवो वागीश्वर्यप्रदो विभुः ॥ तारेणापादेर्मंत्रस्य पंचांगानि प्रकल्पयेत् ॥ ७५ ॥ शरच्छ
शांकप्रभमश्ववक्त्रं मुक्तामयैराभरणैः सुते ॥ रथांगशंखां चित्वा हुपुग्मं जानुद्वयन्यस्तकरं भजामः ॥ ७६ ॥ वर्णलक्षं जयेन्म
त्रैर्कुंदपुष्पैर्मधुसूतेः ॥ दशांशं वैष्णवे च द्वौ जुहुयान्मंत्रसिद्धये ॥ ७७ ॥ अष्टाक्षरोदिते पीठे हयग्रीवं प्रपूजयेत् ॥ ७८ ॥ त्रपदैः पंचांगानि

कल्पयेत् कथं ॐ उद्गीरहृदयं ॐ उद्गीथशिरः ॥ ॐ सर्ववागीश्वरेश्वरेश्वरं ॐ सर्ववेदमया चिंत्येति कवचं ॥ ॐ सर्व- - - बोधय बोधयेत्यस्त्रं ॥ अन्यत्सुगमं ए
काक्षरहयग्रीववीजमुद्धरति ॥ वियदिति ॥ वियदकारः ॥ भृगुभकारः ॥ अर्धिशकारः ॥ विंदुमान्सा नुस्वारः एतैः सपिंडितं ॥ हयग्रीववीजं ॥ हूं इति ॥ अष्टरुलप

शा. ति.
दी. गू.
७०

पूजयेद्द्वैष्णवेपीठे मूर्तिमूलेन कल्पयेत् ॥ श्रीसीताये दिङ्माते न सीतां पार्श्वगतां यजेत् ॥ ९१ ॥ अग्रे पार्श्वद्वये शार्ङ्गशरानङ्गानि तद्दहिः
॥ हनूमंतं स सुग्रीवं भरतं स विभीषणं ॥ ९२ ॥ लक्ष्मणां गदशत्रुघ्नां जाववंतं दलेषिमान् ॥ वाचयंतं हनूमंतं मग्रतो द्युतपुस्तकं ॥ ९३ ॥
यजेद्भरतशत्रुघ्नां पार्श्वयोर्धृतचामरौ ॥ धृतातपत्रं हस्ताभ्यां लक्ष्मणं पश्चिमे यजेत् ॥ ९४ ॥ सृष्टिं जयंतं विजयं सुराष्ट्रं राष्ट्रवर्द्धनं शक्रो
पधर्मपालाख्यं सुमंतं च दत्ताग्रतः ॥ ९५ ॥ सर्वाभरणां संपन्ना लोके शानर्चयेत्ततः ॥ तदस्त्राणि ततो वात्येव ज्वादीनि प्रपूजयेत् ॥ ९६ ॥
एवं पूजादिभिः सिद्धे मनो कर्माणि साधयेत् ॥ जाती प्रसूनेर्जुह्या चंदनाभः समुक्षितैः ॥ ९७ ॥ राजवश्यापकमलैर्धनधान्या
दि संपदे ॥ नीलोत्पलानां होमेन वशयेदखिलं जगत् ॥ ९८ ॥ विल्वप्रमारोर्जुह्या दिदिरावाप्तये नरः ॥ ह्र्वो होमेन दीर्घायुर्भवेन्नम
त्रो निरामयः ॥ ९९ ॥ रक्तोत्पलहृता नमो न्रीधनमाप्नोति वाञ्छितं ॥ मेधाकामेन होतव्यं पालाशकुसुमेर्न वै ॥ १०० ॥ तज्जप्रमंभः प्रपिबेत्
विर्भवति वत्सरात् ॥ तन्मंत्रितान्ने भुंजीत महदारोग्यमाप्नुयात् ॥ १०१ ॥ तारं मध्ये विलिखत्तु मन्त्रं षट्सुकोणेषु संधिषु गंमायां स्मरन्मपिलि
खेत्कोणगंडेषु पश्चात् ॥ १०२ ॥ किंजल्केषु स्वरगारामथोपत्रमध्ये षमाला ॥ मंत्रोत्थार्णोत्तुहमुखमिता नष्टमेपंचवर्णां ॥ १०३ ॥
दशाक्षरेण संवेष्ट्य कादिवर्णैश्च भूपुरे ॥ दिग्विदिशुलिखेद्दीजे नरसिंहवराहयोः ॥ १०४ ॥ नमो भगवते नृपा चतुर्थ्यो रघु
नंदनं ॥ रक्षोघ्नविषदायां ते मधुरादिसमीरयेत् ॥ १०५ ॥ प्रसन्नवदना येति पश्चादमिते जसे ॥ वलायपश्चाद्द्रामायविष्मदे
तदनंतरं ॥ १०६ ॥ प्रणवादिनमो तोयं मात्मानं नुरुदीरितः ॥ जानकीवल्लभायाय भवेत्या वक्त्रवत्तमा ॥ १०७ ॥ हुमादिरेष
कथितो राममंत्रो दशाक्षरः ॥ जपादिसाधितं पंचं स्वर्णपट्टादिकल्पितम् ॥ १०८ ॥ बाहूना विधृतं दद्याद्दिजयश्रीपराक्र
मान् ॥ गदितं राममंत्रस्य विधानं सुरपूजितम् ॥ १०९ ॥

राम.
७०

यंत्रमाहातारं मध्यं इति संप्रतिमं ग्रंथं उत्तमं लिखित्वा मध्ये प्रणवं षट्कोणेषु मंत्रवर्णानां तत्र संधिषु अंगमंत्रानां कोणगोत्रयोः प्रत्येकं हत्वे खावीजं कामवीजं
च लिखेत् । तदुपरि अष्टदलं पदं लिखित्वा तत्केसरेषु प्रत्येकं पुगस्वरान् पत्रमध्ये पुमाला मंत्रवर्णानां गृहमुखगणितान् षट्संख्याकान् प्रत्येकं लिखेत् ॥
अष्टमे दले पंचवर्णान् । तदुपरि दशाक्षरमंत्रेण वेष्टयित्वा । तदुपरि ककारादिवर्णैः । पश्चाद्भूपरेण तत्कोणेषु दिक्षु वराहवीजं विविधुना रसिंहं ॥ एतच्च त्रं

तारं नमो भगवते वराहपदमीरयेत् ॥ रूपाय भूर्भुवः स्वः स्यात्पतयेत् तदनंतरं ११० भूपतित्वं मे पदं ते देत्यंते च ददापय वह्निजा
यावधि मंत्रः स्यात्त्रयस्त्रिंशदक्षरः ॥ १११ ॥ भार्गवो मुनिराख्यातश्च दोनुषु बुदाहृतं ॥ देवतादिवराहोस्य मंत्रस्य कथितो बुधे
११२ एकदंष्ट्रापहृदयं व्योमोल्काय शिरः स्मृतं ॥ शिखातेजोधिपतये विश्वरूपाय वर्मच ११३ ॥ महादंष्ट्राय अस्त्रे स्यात्पंचांग
मितिकल्पयेत् । आपादं जानुदेशादूरकनकनिभं नाभिदेशादधस्तात्मुक्ताभं कंठदेशातरुणारविनिभं मस्तकान्नीलभासे ॥
इडेहसैर्दधानं रथचरणदशैखज्जखेटौ गदाख्यां शक्तिं दानाभये च सिति धरणा लसदंष्ट्रमाद्यं वराहं ॥ ११५ ॥ लक्ष्मणेन जपेत्
त्रं मधुराक्तैः सरोरुहैः ॥ जुहुयात्तदंशं शोभनीं विष्णोः प्रपूजयेत् ११६ मूर्तिमूलेन संकल्प्य वक्ष्यमाणविधानतः ॥ पूर्वादिषु
चतुर्दिक्षु हृदाद्यंगानि पूजयेत् ११७ अस्त्रं कोणेष्वधश्चोर्ध्वं चक्राद्यस्त्राणि तद्दहिः चक्रं शंखं मसिं खेटं गदां शक्तिं वराहं
ये ११८ संपूज्य वात्ये लोकेशान् वहिरस्त्राणि संपूजेत् ॥ ध्यानादेवो धनं दद्यात्तृपादद्याद्दसंधराम् ११९ ॥ ॥ धारयतः ॥ प्रो

क्तफलसिद्धिः । मालामंत्रमुद्धरति । तारं नमो भगवते निस्सर्गतः स्य एव ॥ अंगमंत्रानां ह ॥ दंष्ट्र इति । अन्यस्य षट् । मंत्रांतरमुद्धरति । तारं नमस्त्यादिना । मंत्रोद्धारः
स्य षट् । चुल्लोपावकस्थाने आस्वारेषु भीमवारेषु ॥ यंत्रमुद्धरति । मध्ये वीजमित्यादिना । आदौ षट्कोणं लिखित्वा तन्मध्ये च प्रणवं तन्मध्ये च वराहवीजं
लिखित्वा षट्कोणेषु मंत्रवर्णानां तत्संधिषु षडंगानि वहिः शतः पत्रं पद्यं तत्केसरेषु नारायणाष्टवर्णान् दंष्ट्रशः प्रविलिख्य पत्रेषु प्रत्येकं मंत्रव ॥ ॥

र्णान् अष्टावष्टावालिरव्य ॥ अवशिष्टं चतुर्थं लिखेत् ॥ तदपरिवसुदलक मलेके सरस्थानेषु द्वौ द्वौ सरावावेष्ट्य पत्रेषु प्रत्येकं मनुस्य चतुर्णामंत्रवर्णान् ॥ अंत्यमंत्रं
प्रयत्ने जपपूजादौ धनधान्यमहाश्रियः ॥ रवौ सिंहगतेऽष्टम्यां शुक्लपक्षे सितां शिलां १२० पंचगव्येषु निःक्षिप्य स्पृष्ट्वा तामयुतं
जपेत् ॥ उत्तराभिमुखो भूत्वा तां शिलां निखने द्रुवि १२१ ॥ शत्रुचौरमहाभूतैः कृतावाधां प्रणाशयेत् ॥ भानूदये भीमवारं साध्यं
त्रात्समाहरेत् १२२ मृत्तिकां संजपन्मंत्रं तां पुनर्विभजे त्रिधा ॥ चूल्यामेकां शमालिप्य पाकपात्रे तथा परं ॥ १२३ ॥ गौर्दुग्धे परमा
लोऽयं शोधितां स्तंडुलान्क्षिपेत् ॥ संस्कृते ग्नौ पचेत्सम्यक् चरुं मंत्री जपन्मनुं १२४ ॥ अवतार्य चरुं पश्चाद्गौ देवं यथाविधि ॥
धूपदीपादिकै रिक्षु पुनराज्यं पुनश्चरुं १२५ जुहुयादेधिते वह्नौ पावदष्टोत्तरं शतं ॥ एवं सप्ताख्येषु जुहुयात्क्षेत्रसिद्धये ॥
१२६ प्रातः काले भृगोर्वारे मृदं साध्यमहीतलात् ॥ आदाय हविरापाद्य पूर्ववच्च जुहुयात्सुधीः १२७ विरोधो नश्यति क्षेत्रे सह
चौराद्युपद्रवैः ॥ राजवृक्षसमुत्थामिः समिद्धिर्मनुना मुना ॥ १२८ ॥ त्रिसहस्रं प्रजुहुयात्तस्य सुः सर्वसंपदः ॥ शालिभिर्जुहु
यान्मंत्रो नित्यमष्टोत्तरं शतं १२९ समृद्धेर्धान्यसंघातैः शोभते तस्य मंदिरं ॥ तावदाज्येन जुहुयान्मंडलात्सुवर्णमाप्नुयात् १३०
लाजैः कन्यामवाप्नोति मध्वतैर्निजवांछितं ॥ मधुरत्रयसंघातैर्जुहुयादत्यलैः शुभैः ॥ १३१ ॥ महती श्रियमाप्नोति मंडलात्पूर्वं
संख्यया ॥ मध्ये वीजं सतारं दहनपुरगोचकवर्णान्वड स्तेष्वालिख्यां गानि संधिष्वथ करणदलै रंजं केसरेषु ॥ अष्टा
र्णान्यत्र मध्ये लिखतु वसुमिता मंत्रवर्णांश्चतुर्थं शिष्टं पत्रे परस्ताद्दसुदलकमलेके सरस्थं सराद्वये ॥ मंत्राणां वेदसंख्या
न्दसमनुविलिखेदंत्यमंत्येथवात्ये किंजल्कैः कादिवर्णैर्विकसितकमलेषु षोडशारे यथावत् ॥ ० ॥ ॥
दले ॥ वात्येषोडशदले ॥ कादिसातदात्रिंशदर्णान् लिखेत् ॥ तदपरिप्रणवभूवराहवीजैर्वेष्टयेत् ॥ कथं भूतैः साध्यनामारी मध्यगैः पश्वान्संन ॥

काराहमंत्रकथनानंतरं नृसिंहमंत्रं वक्तुमारभते। अथेत्यादिना मंत्रोद्धारः संसृष्टः॥ अक्षरन्यासमाह॥ ललाटेत्यादिना॥ अष्टपत्रपदं विरच्य। तन्मध्ये नृसिं
श्यामां विचित्रां शुकरत्नभूषणां पद्मासनं तुंगपयोधरानतां। इंदीवरेद्धेनवशालिमंजरीं शुक्रंदधानां वसुधां भजामहे॥ १४५॥
लक्ष्मणेन जपेन्मंत्रं धराहृदयमादरात्। सप्तर्षिषा पायसेन जुहुयात् दशांशतः॥ १४६॥ तां विष्णोः पूजयेत्पीठे वक्ष्यमाणविधा
नतः। स्वांगानि पूजयेदादौ भूवह्निजलमारुतान्॥ १४७॥ दिक्पत्रेषु समभ्यर्च्य कोरापत्रेषु तत्कलाः॥ आशापालाः पुनः पू
ज्यावज्राद्यस्त्रसमन्विताः॥ १४८॥ एवं सिद्धमनुर्मंत्रं साधयेत्स्वमनोरथान्॥ मधुत्रितपसंसिक्तैर्जुहुयाद्रुणोत्पलैः॥ सहस्रं
भूसमृद्धिः स्यात्तयानीलोत्पलैर्भवेत्॥ प्रियंगुपुष्पैर्मध्वक्तैर्धनधान्यमहाश्रियः॥ १४९॥ मंजरीं शालिसंभूतां मधुरत्रयलो
लितां॥ जुहुयात्साधिते वह्नी मंडलात्स्याद्धरापतिः॥ १५०॥ शुक्रवारे दिनमुखे गृहीत्वा साध्य भूमृदं॥ ताममसि विनिः
क्षिप्य शोधिते त्रचंरुपचेत्॥ १५१॥ पयोधृताभ्यां सहितं जुहुयात्तं हुताशने॥ धरामासं शुक्रवारेषु हृतैव प्राप्नुयाद्दशम्॥
॥ १५२॥ धरामेवं जपेन्मंत्रं पशुरत्नधनादिभिः॥ धराया वत्स्रभः सस्यान्नात्र कार्या विचारणा॥ १५३॥ इति श्रीशारदा
तिलके पंचदशः पटलः १५॥ अथाभिधास्ये विधिवन्नारसिंहं महामनुं॥ उग्रं वीरं वदेत्पूर्वं महाविष्णुमनंतरं॥ १॥ ज्वलंतं
पद्माभाष्य सर्वतो मुखमीरयेत्॥ नृसिंहं भीषणं भद्रं मृत्युमृत्युं वदेत्ततः॥ २॥ नमाम्यहमयं प्रोक्तो मंत्रराजसुरदुमः॥
नृषिर्ब्रह्मासमुद्दिष्टश्चंद्रो नृषु बदाहृतं॥ ३॥ देवतानरसिंहोऽस्य सुरासुरनमस्कृतः॥ चतुर्भिर्हृदयं वर्णैः शिरस्ताव
द्भिरक्षरैः॥ ४॥ ॥ हवीजां तन्मध्ये साध्यनाम। पत्रेषु मंत्राक्षराणि विभज्य प्रत्येकं चत्वारि चत्वारि लिखेत्॥ वहिः पंचाशदक्षरैः
वेष्टयेत्॥ तदा त्वेनृसिंहवीजविलसत्कोणभूषणरत्नपद्मं एतदुक्तं फलदम्। अस्मिन्नर्थे वीजमित्यादि ग्रंथो योजनीयः॥

शिखाद्यभिः समारव्यातावद्भिः कवचमीरितं ॥ तावद्भिर्नयनं प्रोक्तमस्त्रं स्यात्करणाक्षरेः ५ शिरोललाटेनेत्रेषु मुखवाहंघ्रिसंधिषु
 साग्रेषु कुक्षौ हृदये गले पार्श्वे हृदये पुनः ॥ ६ ॥ अपरोगे ककुदि च न्यसेद्वर्णान्यथाक्रमं ॥ माणिक्यादिसमप्रभं निजरुचासंनसरक्षो
 गरां जानुन्यस्तकरां वज्रं त्रिनयनं रत्नोत्तमसद्गुणं ॥ बाहुभ्यां धृतशंखचक्रमनिशंदंष्ट्राग्रवक्रोत्तमज्वालाजिह्वमुदग्रकेशनिचयं
 वंदे नृसिंहं विभुं ८ वर्णलसंजयेन्मंत्रं तत्सहस्रं घृतसुतेः ॥ पायसान्तेः प्रजुह्याद्विधिवत्सृजितेन ले ९ एवं कृते भवेन्मन्त्री सिद्धमंत्रः
 प्रतापवान् ॥ पूजाप्रागीरिते पीठे मूर्तिमूलेन कल्पयेत् ॥ १० ॥ पूजयेद्विधिवत् स्यादैत्यशत्रुमनन्यधीः ॥ अंगान्यादौ समाराध्य दिदि
 गदलेषु पजेदथ ११ ॥ पक्षीद्रंशं करं शेषमेजयोनियथाक्रमं ॥ श्रियं ह्रियं धृतिं पुष्टिं अग्न्यादिषु पजेत्पुनः १२ ॥ लोकपालाः सम
 भ्यर्च्य स्तदस्त्राणि ततः परं ॥ इत्थं जपादिभिः सिद्धमनौ काम्यानि साधयेत् १३ ॥ उद्यत्कोटिरविप्रभं नरहरिं कोटीरहारेण ज्वलं दं
 घ्राभीममुखेलसन्नखमुखे दीर्घैरनेकैर्भुजैः ॥ निर्भिन्नासुरनाथमग्निशशभृत्सूर्यात्मनेत्रत्रयं विद्युत्संजजराकलापभयदवहिं
 वमंतं भजे १४ ॥ सौम्ये सौम्यं स्मरेत्कार्प्यं क्रूरे क्रूरमिमं भजेत् ॥ श्रीपुष्पे जुह्यान्मन्त्री विल्वकाष्ठैर्धितेन ले १५ ॥ सहस्रं श्रियमाप्नोति पञ्चैर्वा
 विल्वसंभवैः ॥ प्रसूनेर्वाफलैस्तद्दूर्वाहोमादरोगतां १६ ॥ मंत्रजप्तां वचांश्चेतां भक्षयेत्प्रातरन्वहं ॥ वाक् सिद्धिं लभते मन्त्री वाचस्यति
 र्वापरः ७१ ॥ सलिले देवमभ्यर्च्य मधुपुष्पादिभिः शुभैः ॥ दूर्वाभिस्तत्र जुह्यान्नित्यमष्टोत्तरशतं १८ ॥ उपसर्गं विनश्यति शुद्धभूतज्वरा
 दिभिः ॥ दुःस्वप्ने निशिसंजाते स्नात्वा मंत्रमिमं जपेत् ॥ १९ ॥ अनिद्रो मंत्रवित्पश्चात्सुखप्रसन्नस्य जायते ॥ व्याघ्रचौरमृगादिभ्यो
 महारण्ये भयाकुलं ॥ २० ॥ रक्षेन्मनुरयं जप्ता भयेष्वन्येषु मंत्रिणं ॥ अनेन मंत्रितं भस्म विषग्रहमहाभयान् ॥ २१ ॥ ॥

कृत्वानवपदानित्यादिस्यार्थः। पञ्चांतरमाह॥ वीजांगमित्यादिना॥ अयमर्थः॥ प्राक्प्रत्यक् नवरेखालिखित्वा॥ चृतेनांतरस्तः पंचलिखेत्॥ एवं कृते द्वात्रिं
 नाशयेदचिरादेवं मंत्रस्यास्य प्रभावतः घोरमिचारे सोन्मादेमहोत्यातेमहाभये॥ जपेन मंत्रं स्मरन् देवं दुःस्वानुतोभवेन्नरः॥
 सिंह रूपं महाभीमं महादंष्ट्रादिभीषणं॥ २३॥ स्मृत्वात्मानं रिपुं पञ्चाध्यायेन्मृगशिशुरिपुं॥ गृहीत्वा गलदेशे तं पुनर्दिक्षु क्षि
 पेद्भुतं॥ २४॥ पुत्रमित्रकलत्राद्यैरुच्चाये जापतेरियोः॥ पूर्वमृत्युपदे साध्यनाम कृत्वा स्वपं हरिः॥ २५॥ निशितैर्नखदंष्ट्राद्यैः खं
 द्यमानं रिपुं स्मरन्॥ नित्यमष्टोत्तरशतं जपन्मंत्रमंतद्रितः॥ २६॥ जायते मंडलादवाकुश उर्व्वस्वतप्रियः॥ यंत्रं कुर्वति विधि
 वच्छत्रसेनानिवारणो २७ विभीतकाष्टैर्ज्वलिते पावके रिपुमर्दनं॥ विचिंत्य देवं नृहरिं संपूज्य कुसुमादिभिः॥ २८॥ समूलचू
 लैर्जुह्याच्छरैर्दशशतं पृथक्॥ रिपुं खादन्निव जपेन्निर्भिदन्ति वतान्क्षियेत्॥ २९॥ हत्वा सप्तदिनं सेनामिश्रं मंत्रीमहीयतेः॥ प्र
 स्थापयेच्छुभे लग्ने परासृजयेच्छया ३० तस्याः पुरस्तान्नृहरिं निघ्नंतं रिपुमंडलं॥ ध्यात्वा प्रयोगं कुर्वीत यावदायातिसा पुनः॥ ३१
 विजित्य निखिलान् शत्रून् सेहवीरश्रिया सुखं॥ आगत्य विजयी राजा ग्रामक्षेत्रधनादिभिः॥ ३२ प्रीणयेन्मंत्रिणां सम्पत्कविभवं
 प्रीतमानसः मंत्रीयदिनसंतुष्ट्येदनर्थः स्यान्महीयतेः॥ ३३ वीजं साध्य समन्वितं प्रविलिखेन्मध्येष्टपत्रेष्वथो॥ मंत्रार्णान्श्रुति
 शो विभज्य विलिखेत्त्रिप्यावहिर्वेष्येत्॥ ३४॥ वात्ये कोरागवीजवद्भवसुधागेहद्वयेनाचृतं॥ यंत्रं सुद्रविषग्रहामपरिपुप्रध्वंसनं
 श्रीप्रदं ३४ कृत्वानवपदात्मानं मंडलं यंत्रसंयुतं॥ अस्मिन् सस्थापयेन्मंत्रीकलशान्नवशोभनान् ३५ कषायतोयसंपूर्णान्
 वस्त्ररत्नादिसंयुतान्॥ मध्ये संपूजयेद्देवं नृसिंहं शतविग्रहं॥ ३६॥ तास्योदीन्युजयेन्मंत्रीपूर्वादिषु यथाक्रमं॥ इति संसाधितै
 स्तायैरभिधिचेत्प्रियं नरम्॥ ३७॥ शतयशानि जायते॥ तत्र रेखाग्राणि प्राक्पंचफणाकाराणि कारयेत्तातस्य शेषस्य उदरात् द्वात्रिंशत्पदेषु रेखाभ्यां रियथा

पंचफलोषु नृसिंहबीजं ॥ तत्र पश्चिमे रेखायाणि पञ्चाकारेण दीर्घं कृत्वा तत्र साध्यनामलिखेत् ॥ एतद्यंत्रं साधितशेषा ज्येनसिक्तप्रोक्ताफलदम् ॥ अस्मिन्नर्थे बीजं
 कमित्यादित्रयो योजनीयः ॥ नृसिंहबीजमुद्धरति ॥ सकारेति ॥ मनुस्वरः ओकारः ॥ अधरश्च रेफः सहितः ॥ ह्रीं इति भवति ॥ मंत्रांतरमाह ॥ बीजेनाम इत्यादिनामंत्रं
 अभिचारग्रहोन्मादाविनश्यंति परिभिः सह ॥ अभिषिक्तस्तदा विप्रान् भोजयेद्देवताधिपा ॥ ३८ ॥ यथा वत्सूजयेत्पश्चात् शतपागुरु
 प्रवंचयन् ॥ राजा विजयमाप्नोति यद्धेषु विधिना मुना ॥ ३९ ॥ बीजां कंफरापंचकं प्रविलिखेत् शेषस्य भोगे पुनर्द्वाविंशत्यदसंय
 तेपरिलिखेन्मंत्राक्षराणि क्रमात् ॥ पुच्छेनामजपादिसाधितमिदं होमेन संपातितं भूतापस्मृतिदुः स्वरोगशमनं यंत्रं रिपुध्वंस
 नम् ४० ॥ सकारो वह्निमारुढो मनुस्वरसमन्वितः ॥ विंदनादलसन्मूर्द्धा बीजं नरहरैर्मतं ॥ ४१ ॥ बीजं नमो भगवते नरसिंहाय
 तत्परं स्याज्ज्वालामालिने पश्चाद्दीप्तदंष्ट्रापतत्परं ॥ ४२ ॥ अग्निनेत्राय सर्वादि रक्षोघ्नाय पदं वदेत् ॥ सर्वभूतविनाशं तेन का
 रो दीर्घवान्मरुत् ॥ ४३ ॥ सर्वज्वरविनाशं तेनायाणो दह्युग्नकं ॥ पंचद्वयं रक्षयुगं हुंफट्स्वाहा ध्रुवादिकः ॥ ४४ ॥ सप्तषष्ठ्याश्च
 रैः प्रोक्तो ज्वालामाली महामनुः ॥ ब्रह्माक्षविरतिच्छन्दो ज्वालामाली च देवता ४५ ॥ ह्रस्वो दशभिः प्रोक्तं शिरो दशभिरीरितं ॥
 शिखैकादशभिः प्रोक्ता वर्माष्टादशभिर्मतं ४६ ॥ वर्णोर्द्धादशभिर्नमस्त्रयं स्यात्कारणाक्षरेः ॥ एवमंगानि विन्यस्य चिंतयेन्मंत्रदेवतां
 ४७ ॥ उज्ज्वलप्रलयानलाभमयुग्मनेत्रमनारतं भासुरं शिखिनः शिखाभिरुदग्रदंष्ट्रमुखं वुजं ॥ रक्षसां भयदं विकीर्णजटाकला
 पविभीषणं शंखचक्रकृपाणखेटकधारिणं नृहरिं भजे ॥ ४८ ॥ लक्ष्मेकं जपेन्मंत्रं तदशांशं समाहितः ॥ कपिला ज्येन जुहुयात्समि
 द्देहव्यवाहने ४९ ॥ प्रागुक्तं पूजयेत्पीठे देवं प्रागुक्तवर्त्मना कुर्वीत मंत्रं राजोक्ता न्ययोगान्मनुना मुना ५० ॥ विशेषात् सुद्रभूतानां नाश
 नोपमनुः स्मृतः ॥ पाशः शक्तिर्नरहरिं कुशोवर्मफट्मनुः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ लुप्तपृष्ठः ॥ एतत्संघं मंत्रांतरमाह ॥ पाशशक्तीति ॥ पाशशक्तिर्नृसिंहं कुशयाजानिप्रो

लोहं फट्पदस्य ॥ ओं ह्रीं क्षोत्रं हं फट् इति मंत्रः

॥ ध्यानमाह ॥ कोपादिति दारणं विदारणं । तद्यथा । सव्योतरपाण्योरंगुलिचतुष्टयं किंचिन्नामिकाग्रं कृत्वा अंगद्वयमूर्द्ध्वकृत्वा निजनाभेरधोदेशे दर्शयेत् ।
 षडक्षरो नरहरेः कथितः सर्वकामदः ॥ ऋषिर्ब्रह्मा ससुदिष्टः पंक्तिच्छंद उदाहृतं ५२ देवतानरसिंहोऽस्य षड्बीजैरंगकल्पना ॥
 कोपादालोलजिह्वं विवृतनिजमुखं सोमसूर्याग्निनेत्रं पादादनाभिरक्तप्रभमुपरिसितं भिन्नदैत्यैर्द्रगात्रं ॥ शंखं चक्रासिपाशाकु
 शकुलिशङ्खद्वारणा सुहृत्तं भीमं तीक्ष्णग्रदंष्ट्रं मणिमयविविधाकल्पमीडेन सिंहं ॥ ५४ ॥ अतुलसंजये देनं घृतेन जुहुयात्
 रः ॥ तत्सहस्रं समिद्धे गौतोषयेद्भुविणैर्गुरुं ॥ ५५ ॥ अर्चा प्रागीरिते पीठे मूर्तिं मूलेन कल्पयेत् ॥ अंगावृते वै हिंश्चक्रं शंखं पाशाकुशौ
 पुनः ५६ चक्रं कौमोदकीं खड्गखेटौ पत्रेषु पूजयेत् ॥ इंद्राद्यंते तदस्त्राणि पूजयेद्दात्यतः सुधीः ५७ एवं कृत्वा पुरश्चर्यो मंत्रेणाने
 न मंत्रवित् ॥ प्रयोगान्कल्पनिर्दिष्टान् कुर्यात्स्वस्य परस्य वा ५८ रक्तोत्पलैस्त्रिमध्वतैः सहस्रं जुहुयात् नवैः नित्यं मासाद्भवेदिष्टं
 वत्सराद्धनधान्यवान् ॥ ५९ ॥ रक्तैस्त्रिमधुरोपेतैः पद्मैर्भाजुसहस्रकं ॥ जुहुयात् नमहतीं लक्ष्मीमायुर्वश्यमवाप्नुयात् ॥ ६० ॥ लाजं स्त्रि
 मधुरोपेतान् प्रातः कालेषु जुहूतः । कन्यासिद्धिर्भवेत्पुत्रास्तन्यायाः सहस्रो भवेत् ॥ ६१ ॥ दूर्वाः पयो घृताभ्यक्ता अष्टोत्तरशतं सुधीः
 अन्वहं जुहुयात् सम्यक् दीर्घमायुश्वाप्नुयात् ॥ ६२ ॥ तस्य रोगाः प्रणश्यंति कृत्वा द्रोहादिभिः सह ॥ संपंचगव्यां जुहुयात् पामार्गस्य मं
 जरीं ६३ ॥ नित्यं सहस्रमानेन सप्ताहं विजितेन्द्रियः ॥ होमोयं सर्वथा भूतकृत्पारोगान्प्रणाशयेत् ॥ ६४ ॥ सतिलैराज्यपामार्गहविश
 ज्यैर्यथाक्रमं ॥ द्विसहस्रं प्रजुहुयात् सुद्रोगग्रहाजयेत् ॥ ६५ ॥ योक्तैरमृताखंडैस्त्रिसहस्रं चतुर्दिनं ॥ अनेन विहितो होमो भ्रमज
 रविनाशनः ६६ नृसिंहशक्तिवीजे द्वे मूले तारागतं लिखेत् ॥ तत्र ग्रहार्थं संस्थाप्य जपे मंत्रं षडक्षरं ६७ ॥ १९ एषादासासुद्राः नृसिंहेति ।
 त्रिमूलं लिखित्वा भूमौ प्रणावेन वेषयेत् ॥ तत्र मूलकोष्ठद्वये एकस्मिन् नृसिंहवीजं ॥ अपरस्मिन् शक्तिवीजं लिखेत् ॥ अंगस्तत्रोपविश्य जपेत् ॥ उत्तमफलसिद्धिः ॥

॥आलिख्येति॥ अष्टद्वयं लिखित्वा तत्कर्णिकायां षट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये शक्तिवीजं ससाध्यं। षट्कोणेषु नृसिंह षडक्षरं त्रयीजाति आलिख्य किंजल्केषु।
स्वरान्दलेषु मंत्रराजद्वानि शद्वर्णान् चतुश्चतुरः क्रमालिखेत्॥ वात्येव्यं जनेर्वेष्टयेत्॥ पञ्चाक्षितामणिं नृसिंहकोणलसिते अवलागारेण वेष्टयेत्॥ एतच्च त्रयमुक्तफल
देवदानीं सुदर्शनं मंत्रमुद्धरति॥ तारः प्रणवः भृगुः सकारः विषद्वकारः॥ तदाद्यं सकारः स एव वह्निर्दीर्घयुक्तस्ततश्च स्यादिति भवति॥ पावकरेफः॥ कवचहंकारः अस्वफट्

आविश्य सद्यस्तं मुंचेद्ब्रह्मः क्रंदन्मयाकुलः॥ आलिख्याग्निपुरद्वयंतदुदरेशक्तिं ससाध्यं लिखेत्॥ षट्कोरोषु षडक्षराण्य
थ मनोः किंजल्का संस्थान् स्वरान्॥ पत्रेष्वष्टसु मंत्रराजविहितान्वर्णान् क्रमाद्देवशः काच्यर्णैः पुनरावृतं सिति पुरे कोणेषु
चिंतामणिं॥ ६९॥ नारसिंहमिदं यंत्रं लिखितं भूर्यपत्रके॥ विधृतं शिरसा शीर्षेण भूतज्वरान् हरेत्॥ ७०॥ बहूना किमिहोक्ते
न मंत्रैरेतैरुदीरितैः समो नास्ति मनुः कश्चिच्छाया उग्रहसाधनः॥ ७१॥ तारो भृगुर्विषद्वयस्तदाद्यं वह्निर्दीर्घयुक्॥ पावकः कव
चास्त्रांतो मनुः सप्ताक्षरः स्मृतः॥ ७२॥ अहिर्बुध्नो मुनिः प्रोक्तच्छंदो नुष्टुबुदाहृतं॥ देवता मुनिभिः प्रोक्ता चक्ररूपी हरिः स्वयं॥
७३॥ अचक्राय हृदाख्यातं विचक्राय शिरः स्मृतं॥ सुचक्राय शिखा प्रोक्ता धीचक्राय तनुच्छंदं॥ ७४॥ संचक्राय स्मृतं नेत्रं ज्वाला च
क्राय तत्परं॥ षडंगमंत्राः प्रत्येकं द्विगुं ताजाति संप्रताः॥ ७५॥ ऐं ह्रीं चक्रेण वभ्रामि नमश्चक्राय षडद्वयं॥ मंत्रेणानेन कुर्वीत दिशां
प्रागादिवंधनं॥ ७६॥ त्रैलोक्यां ते रक्षय गंहं फट् स्वाहा ध्रुवादिकः॥ अग्निप्राकारं मंत्रो यं रक्षार्थं पुनरात्मनः॥ ७७॥ प्राकारं तेन कुर्वीत मं
त्रेणामनुवितमः॥ सितरत्नां जनप्रख्यं तारभूर्देनि विन्यसेत्॥ ७८॥ अन्यानग्निनिभान्वर्णान् शुचोर्मध्ये मुखे हृदि गत्य जानुपदद्वंद्वसंधि
षु क्रमशो न्यसेत्॥ तेन॥ ॐ सहस्रारहं फट्॥ सप्ताक्षरो मंत्रः॥ षडंगमंत्रमुद्धरति॥ अचक्रायैत्यादिना॥ अयमर्थः॥ अचक्राय स्वाहा॥ हृदयापनमः॥ इ

त्यादिप्रकारेणान्यासः कर्तव्यः॥ दिग्वंधनमंत्रानाह॥ ऐं ह्रीं मिति॥ ऋपं स्वाहा॥ अक्षरन्यासमाह॥ सितरत्नानि पुरुनिर्मिताः॥ गुणगुणव्येनेत्यादयः॥ सर्वतोमुखी

॥स्यैवार्थः॥

शा.ति.
टी.गू.
७५

॥७९॥ कल्पांताकप्रकाशं त्रिभुवनमखिलं तेजसा पूरयंतं रक्ताक्षं पिङ्गकेशं रिपुकुलभयदं भीमदं द्वादहासं ॥ चक्रं शंखं गदाज्वेप
थुतरमुशलं चापपाशांकुशान् स्वैर्विभ्राणंदोर्भिराद्यं मनसि सुरसिंघं भावयेच्चक्रसंज्ञम् ८० ॥ अर्कलक्षं जपेन्मंत्रं जुहुयात्सहस्रकं
तिलैः ससर्षपैः पद्मैर्विल्वैर्दुग्धोदनैः क्रमात् ॥ ८१ ॥ विष्णोः संपूजयेत्पीठे मूर्तिं मूलेन कल्पयेत् ॥ अंगानि पूर्वमभ्यर्च्य चक्राद्यस्त्राणि
तद्वहिः ॥ ८२ ॥ शंखं चक्रं गदां पद्मं मुसलं सशं रथं ॥ पाशांकुशौ दलाग्रेषु लक्ष्म्याद्याः पूजयेत्ततः ॥ लक्ष्मीं सरस्वतीं पद्मादतिप्रीतिं त
तः परं ॥ कीर्तिकांतिं पुष्टितुष्टीं सर्वां एताः स्मृताद्विंशः ॥ ८४ ॥ पीतरक्तशितश्यामां द्वादशत्राणि तद्वहिः ॥ इति सिद्धेमनोमंत्री प्रयोगान्क
र्तुमर्हति ॥ ८५ ॥ आत्मनो वा परार्थे वा दृष्टादृष्टफलप्रदानं ॥ हवीं होमो विधातव्यो दीर्घमायुरभीप्सता ॥ ८६ ॥ श्रीकामोजुहुयात्पद्मैः पु
द्मैराज्यपरिपुतैः ॥ मेधाकामेन होतव्यं प्रसूनेर्ब्रह्मवृक्षजैः ॥ ८७ ॥ दिनत्रयं योजुहोते गुलिकाः पुरुनिर्मिताः ॥ अष्टोत्तरसहस्रेण स
जपेन्निरविलापदः ॥ ८८ ॥ गव्येनाज्येन गोसिद्धे जुहुयाद्विषसत्रयं ॥ उदं वरसरिद्धो मः पुत्रदायी भवेन्नृणां ॥ ८९ ॥ प्रलयाग्निसमं
चक्रं यस्य मूर्द्धनि चिंतयेत् ॥ सप्ताहाञ्ज्वरमूर्च्छां तोमंडलान्मेति मेति सः ॥ ९० ॥ अकारादिस्वरवीतं याहियाहियदावृतं ॥ सकारं चिं
तयेच्छत्रोर्मूर्द्धं चाटनमावहेत् ॥ ९१ ॥ अनेन विधिना शत्रुर्मंडस्त्रामृत्युभागभवेत् ॥ शरच्चंद्रनिभं सार्णं सुधाधाराभिवर्षिणं ॥ ९२ ॥
स्मरेन्मूर्द्धनिर्यस्यासौ सजीवे द्विगता मयः ॥ आत्मानं चक्रनाभिस्थं ध्यात्वा मंत्रममुं जपेत् ॥ ९३ ॥ एकोपिरणभूमिस्थो जपेत्प्रत्यर्थि
नो बहून् ॥ अपामार्गस्य समिधोजुहुयादयतावधि ॥ ९४ ॥ ज्वरभूतपिशाचारिपीडातस्य न जायते ॥ निर्गुंडी सर्जकनकम्बेत किं
शुकसंभवेः ॥ ९५ ॥ समिद्धैः कृतो होमः सुद्वरोगग्रहापहः ॥ अपामार्गस्य समिधः सर्पिमध्ये श्रुतश्चरुः ॥ ९६ ॥

शुभं
७५

॥दक्षिणोत्तरमिति॥अस्यापमर्त्यः॥वक्ष्यमाणक्रमेणदक्षिणोत्तरतश्चकद्वयमालिखेत्। कथंषट्कोणंलिखित्वा॥तन्मध्येपीतवर्णेनपूरयेत्॥कोणषट्कोरक्तव
र्णेन॥कोणांतरालंश्यामचूर्णेनपूरयेत्॥उपरिष्वेतवर्णेननेमिकुर्यात्॥वह्निज्वालाभिरुपशोभितंकुहरंवात्येकुर्यात्॥एवंदक्षिणोत्तरतश्चकद्वयंकृत्वारक्त
तोयेनसंपूर्णकुंभंसौम्येचक्रेउत्तरेचक्रे॥तस्मिन्मंत्रदेवतामावात्यपथावतूज्यच॥दक्षिचक्रेवक्ष्यमाणक्रमेणजुहुयात्॥हुतातिशेषकुंभं

आज्यमेतानिजुहुयादष्टोत्तरशतंपृथक्॥साधकायपुनर्वद्याच्चरुंसंपातसाधितं॥९७॥अभिचारकृतादोहासस्यनश्यंतिस
र्वथा॥अपामार्गस्यसमिधःपंचगव्यपरिप्लुताः॥९८॥जुहुयादष्टमंत्रीनिशासुबलिमाहरेत्॥दध्योदनेनमधुनाशुद्ररोगादि
शांतये॥९९॥क्षीरवृक्षसमिप्तीरहविराज्यैःपृथक्पृथक्॥चतुःसहस्रंहोतव्यंशांतिःस्यात्सर्वतोमुखी॥१००॥दक्षिणोत्तरगं
मंचीचक्रयुगंमसमालिखेत्॥वेशादिविलिखेन्मध्येमंत्रवर्णान्षडास्त्रेषु॥१०१॥मध्यंपीतंकोराषट्करक्तंश्याममनंतरं।नेमिंश्च
तांलसद्वह्निशिखामिरुपशोभितां१०२॥पार्थिवंमंडलंवात्येकुर्यादेवंयथाविधि॥रक्ततोयेनसंपूर्णकुंभंसौम्येप्रविन्यसेत्
॥१०३॥आवात्यपूजयेत्तस्मिन्चक्रात्मानंजनार्दनं॥दक्षिणोमंडलेकुर्याद्धोमकर्मविधानवित्१०४॥कामात्सर्पिरपामा
र्गस्तंडुलैःसर्वपेस्तिलैः॥पापसैर्गव्यसर्पिभ्यांषड्विंशत्याधिकंशतं१०५॥जुहुयादेधितेवह्नौप्रतिद्रव्यंविधानवित्संपातयेत्कुं
भतोयेपूजितेसौम्यमंडले१०६॥९९ पातयेत्॥प्रक्षिपेत्॥प्रस्थार्द्धपरिमिततंडुलेष्वरुंनिष्पाद्यतदूर्ध्वेनैकं पिंडं कृत्वा कुंभे निक्षिपेत्। अवल्यर्थमव

शेषयेत्॥ततःस्नातंविशुद्धवस्त्राभरणाढ्यंसाध्यमान्नीयदक्षिणेचक्रेसंस्थाप्यमन्त्रीकुंभाग्निभ्यांतन्नीराज्यवमितिकुंभोग्रामाद्वहिः॥राशिमंडलंकृत्वासाध्यस्फष्टम
शशिस्थानेकुंभंदक्षिणभागेवह्निंदापयेत्॥तत्राग्नौपथापूर्वं॥पूर्वोक्तसंख्ययाजुहुयात्॥ततःपूर्वावशिष्टेनपात्रेणदशदिक्षुवक्ष्यमाणमंत्रेणवलिंहरेत्॥वलिमं
॥

॥१०७॥

शा.ति.
श्री.गू.
७६

सहदित्यादिना। हन्त्रमः। रत रत्स्यष्टां एषवलिमंत्रः। ततो ब्राह्मणाभोजयेत् गुरवे दक्षिणां दद्यात्। ततः फलं भवति। एवं होमविधिः। विधापपंजरमिति अ
यमत्र गूढः। ऊर्ध्वभूम्यां वर्णकैः कमलमधुपत्रं मिश्रित्वा तदुपरि दुग्धचक्षुमयैः। फलकैः पंजरं मनुष्याचार्येण कृत्वा संस्थाप्य तत्रत्येन गव्येन संपूर्यतस्मि
न शीघ्रं गिणं शुद्धवस्त्रादिसंयुक्तं संस्थाप्य तस्य दक्षिणां दद्यात्। ततः सहस्रं तदुत्तरं शतं वा कार्यं नुगुणतया चक्रमंजयेत्। तस्य पूर्वादिदिक्षु वह्निं संस्थाप्य दिजो
तमेः। पूर्वोक्तद्रव्यैः। कारयेद्दोमं विधानवित्। सोपि साभ्यो यथावदक्षिणां दद्यात्। गुरुधनधान्यादिभिः प्रीणयेत्। ततः उक्तफलसिद्धिः। अस्मिन्नर्थे वि

॥ प्रस्थाद्धं चरुणा पिंडं कृत्वा तस्मिन् निक्षिपेत्। वात्येवलिप्रधानार्थं तदूर्ध्वमवशेषयेत्। १०० स्नातं विशुद्धं वस्त्राढ्यं सा
ध्यमानीय तं पुनः। दक्षिणे स्थापयेत् मंत्रीकुंभाग्रिभ्यामनंतरं। १०५। नीराज्यतो न पेक्षात्ये ग्रामादष्टमराशिके। स्थापयेत् तो
यथा पूर्वसपरिस्तरणोक्तमात्। १०९ कृत्वा वह्नौ यथा पूर्वं शिष्टान्तेन वलिं हरेत्। मनुना वक्ष्यमाणेन दशदिक्षु यथाविधि ११०
सहद्विष्णुगणभ्यो ते सर्वं शान्तिकरे पुनः। भ्यो वलिं प्रति गृह्णतु शान्तये हृदयं ततः। ब्राह्मणाभोजयेत् सम्यक् मधुरोत्तरमादरात्।
१११ गुरवे दक्षिणां दद्याद्दस्त्रभूषणसंयुताम्। हन्यादयं विधिः पुंसो कृत्यारोगज्वरग्रहान्। ११२। रक्षः पिशाचमार्पादिक्लेशान्
शीघ्रं न संशयः। विधापपंजरं मंत्रीफलकैः क्षीरशालिनां। ११३। पंचगव्येन संपूर्यतस्मिन् साध्यं निवेशयेत्। धौतवस्त्रं विशुद्धं
गं स्पृष्ट्वा सम्यक् जपेन्मनुं। ११४। पूर्वादिदिक्षु संस्थाप्य वह्निं ब्राह्मणासत्तमेः। कारयेत् पूर्वसंदिष्टैर्द्रव्यैर्होमं विधानवित् ११५

धापयं जरमिति। ग्रंथो योजनीयः। अभिषेकविधानमाह। पंचगत्यैरित्यादिना स्पष्टार्थेन ग्रंथेन। उच्चस्थानगते तु भयस्थानगते। त्रिलोहिमुद्रिकासुवर्णरत्न
ततः। मम योतद्धर्णसंख्यमाता सा च षोडश दश त्रिंशत् कारयेत्। धारयन्। प्रयोगांतरमाह। पंचगव्येति। ग्रंथस्तु स्पष्टः प्रयोगांतरमाह। पंचांशेति। मलयजं च
दत्तं। पुरंगुलुं। पामिनी हरिद्रा। देवी सहदेवी। एतत्सर्वं पंचगव्यपूर्णे निक्षिपेत्। पश्चात्संस्कृतेन लेनिवेश्य काययेत् ॥

राम
७६

ग्रंथोक्तप्रमाणेन प्रागुक्तं दशलक्षद्वयं वातद्रुमोक्तफलदं ॥ पंचगव्यघृतपाकप्रकारमाह ॥ मुक्तेत्यादिना ॥ निशाहरिद्रावह्निः चित्रकमूलं पथी मधुपट्टिः ॥ रोहिणी
नटः ॥ पलत्रयं हरीतक्यादि ॥ प्रस्यपरिमितं घृतं सम्यक्पाचितं ॥ मंत्रसाधितमुक्तफलदं ॥ पंचाणीति ॥ षट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये ठकारं सप्रधा विलिख्य षट्
कोरोषु वर्णाना एतच्च त्रमुक्तफलदं ॥ पंचांतरमाह ॥ षट्कोणमध्यससाध्यं तारं विलिख्य कोणेषु शिष्टवर्णान् तत्संधिष्वंगाने तदुक्तफलदं ॥ अपरं पंचानो

तोषयेदक्षिणाभिलान्यजमानः स्वशक्तिः ॥ गुरुचधनधान्याद्यैर्नत्वा संप्रीणयेत्तदा ११६ सर्वरोगप्रशमनः कृत्याद्रोहविनाशनः
॥ अपमृत्युहरः पुंसां विधिरेव प्रकीर्तितः ११७ ॥ पंचगव्यैः कषाये वा क्षीरभूरुहसंभवेः ॥ पूरितैः कलशैर्जपैः कृतसंप्रातसंघ
तैः ॥ अभिविचेद्गृहाविष्टमभिचारात्तुरं नरं ॥ सुस्थो भवति शीघ्रेण विधानेनामुना नरः ११८ ॥ भानुवारे भिषेकस्य विधानेन
मुसाधितैः ॥ सलिलैः स्नापयेन्नासीं सुखप्रसवकां क्षिणीं १२० सप्रवारा भिषेकेण सर्वे नश्यंत्युपद्रवाः ॥ पंचगव्यैः संतसर्पिर्मन्त्रितं
मनुना मुना १२१ गर्भिणीनां ग्रहातीनां सेवितं तत्सुखावहं ॥ उच्चस्थानगते शुक्रे मनुना साधुसाधिता १२२ ॥ त्रैलोक्ये मुद्रिकाह
न्यात्सुद्रुभूतज्वरग्रहान् ॥ तदूर्णसंख्यया सूत्रे ग्रंथी नृत्वा जपादिभिः १२३ साधितं कलयेद्दृष्टे कंठे वा दः स्वशांतये ॥ पंचग
व्यं जपेत्सृष्ट्वा मंत्रं दशशतावधि १२४ न्यस्य तत्पत्रपत्रादौ पत्रे वा ब्रह्मचरस्य जे ॥ फले विल्वस्य वामं त्रीं गृहे स्वस्य परस्य वा १२५
निखनेत्सर्वरक्षा स्याद्द्वंद्वं ते संपदः सदा ॥ पलाशक्षीरवृक्षाणां त्वचो मलयजं पुरं १२६ कुंकुमं पामिनीं कुंभं विल्वापामार्गं सर्वपान्नां
तिलद्वयं पवान् देवीं तु लसी पुगलं कुशं १२७ लक्ष्मीं गौरीं च नां पद्मं वचां गोमयं संयुतां ॥ विष्णुकांतामर्कपुतां जपमंत्रं विनिक्षिपे
त् ॥ १२८

रमाह ॥ षट्कोणं लिखित्वा ॥ तन्मध्ये प्रणवगर्भे ठकारं कोरोषु शिष्टवर्णान् ॥ तत्संधिष्वंगमंत्रान् ॥ उपरि षोडशपत्रं तत्र षोडशाक्षरं च मंत्रं भूपरवोद्धृतं प्रो
क्तफलदं ॥ पंचांतरमाह ॥ मध्ये तारमिति ॥ पूर्ववत् षट्कोणं विलिख्य मध्ये ससाध्यं ॐ कारं कोरोषु शिष्टवर्णान् संधिष्वंगमंत्रान् वहिरष्टपत्रं पद्मं सरके सरं ॥ अष्टाणी

विदं भविदं

उक्तम्। अष्टाक्षरपत्रं। तदुपरिषोडशार्णमेतदक्षरषोडशपत्रं कमलकादिवर्णलसत्किंजल्कसाध्यनामपुष्पाभ्यां तदुपरिस्थितं वहिस्तदुपरिप्रणवेन वीतं वहिः पा
पंचगव्येन संपूर्णं पात्रे तत्संस्कृतेन ले॥ संस्थाप्य काययेत्संम्य कृत्वा वज्रसमभिविष्यति १२९ तदा दायजयेद्भूपअपुतं देवताधि
या॥ लिंयेत्सर्वंगमेतेन किंचिच्छिरसि निःक्षिपेत् १३० कृत्याद्रोहग्रहोन्मादव्याधिदुःखनिवारणं। सर्वशत्रुप्रशमनं सर्वपाप
हरं परं १३१ शुभदं वश्यदं पुंसां समस्तापनिवारणं। गर्भिणीवालरुणानां विशेषेण प्रशस्यते १३२ अस्मात्परतरारक्षा वास्तिलो
कैचकीर्तिता॥ सुस्ताशुंठी निशावह्निरेलायष्टिर्वचाचृषा १३३ पाठाविडंगमं जिष्ठाद्राक्षा रवीं सरोहिणी। पलत्रपंचतेः कल्केः
पंचगव्येषु सर्पिषां १३४ प्रस्थं पचेद्यथान्यायं मंत्रेणानेन साधितं। कांतिदं शुभदं स्त्रीणां भूतप्रेतामयापहं १३५ गर्भरक्षाकरं शु
द्धं पंचगव्यघृतं विदुः। यंतान्मप्रलिखेन्मध्ये षट्सुकोणेषु तेष्वथ॥ १३६॥ मंत्रवर्णान् लिखेदेतच्चक्रमापनिवारणं। षट्कोण
मध्ये विलिखेत्ससाध्यं तारं षडस्त्रिष्वथ शिष्टवर्णान्। अंगानि तत्संधिषु पंचमेतत्करोति रक्षां विधिवत्प्रजप्तं १३७ तारं लिखेद्वात
गतं ससाध्यं कोणेषु शिष्टं मनुवर्णं षट्कोणं। अंगानि संधिष्वथ षोडशारं षोडशार्णं वसुधाधरस्थं १३८ जपित्वा कृतसंयातं गर्भि
णीनां हितं परम्। अभिचारग्रहोन्मादन्यत्रमेतद्दिनाशयेत् १३९ मध्ये तारं ससाध्यं मनुमथ विलिखेत् षट्सुकोणेषु संधिष्वंगान्यं
ते कलानां पुगपुगविलसत्केसराष्टार्णपत्रं। किंजल्कान्कादिवर्णैर्द्विवसुदललसत्षोडशार्णं स्वनाम्ना लक्षाभ्यां त्रिः प्रवीतं लिख
तुपरिस्थितं तारपाशां कुशाभ्याम् १४० तारं नमो भगवते महासुदर्शनाय च। वर्मास्त्रांतश्चक्रमनुः षोडशाक्षरश्चितः १४१ च
क्रयंत्रमिदं प्रोक्तं सर्वभीतिनिवारणं। शुद्रापमृत्युशमनं राज्ञां विजयवर्द्धनं १४२ ॥ ॥ शांकुशाभ्यां वेष्टितं उक्तं फलदं। पञ्चांतरमाह॥ ॥

रिखाविलिख्येति। अस्यार्थः॥ प्राक्प्रत्यक् रेखाविलिख्यता सामग्राणि हरितक्याकारेण त्रीणि त्रीणि बंधयित्वा उपरितमकोष्ठचतुष्टये स्थाने हृषीकेशमंत्रपदान्
 ॥ अष्टाक्षरमंत्रवर्णपठितान् लिखेत्॥ मध्यकोष्ठे सुदर्शनमंत्रविदमिति साध्यनाम अवशिष्टकोष्ठद्वये चक्रमंत्रघोडशाक्षरं लिखेत्॥ एतद्यंत्रं प्रोक्तफलदा हृषी
 केशमंत्रमुद्धरति॥ स्थानरतिस्पर्शार्थमपस्म॥ इति सूटार्थदीपिकायां घोडशः षटलः॥ अधुना पुरुषोत्तममंत्रं वक्तुमारभते॥ अथ वक्ष्येत्यादिना। इदानीं मं

लेखाविलिख्याष्टशिरांसितासामावध्यवात्येति शः क्रमेण॥ स्थाने हृषीकेशमनुविभज्य पादौ लिखेत्कोष्ठचतुष्टयस्थान् १४४ अष्टा
 क्षरणैः परिदर्मिताणान्कोष्ठद्वये चक्रमनु यथावत्॥ मध्यस्थकोष्ठे विलिखेत्ससाध्यं स्यात्सप्तकोष्ठाह्वयं त्रमेतत्॥ १४५॥ स्थाने हृषी
 केशतव प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनुरज्यते च॥ रक्षांसि भीतानि दिशो द्रवन्ति सर्वे नमस्यंति च सिद्धसंघाः १४६ धारितं सप्तकोष्ठं तत्राय
 ते महतो भयात्। दुःस्वप्नदुर्निमित्तानां शमनं कोर्तितं बुधैः १४७॥ इति शारदातिलके घोडशः षटलः १४८॥ अथ वक्ष्ये जगन्मूलमंत्रं श्री
 पुरुषोत्तमं॥ गोपितं वैष्णवे तत्रेभुक्तिमुक्तिफलप्रदं १ तारमाररमा वीजनं त्यते पुरुषोत्तम॥ पुनरप्रतिरूपांते ततो लक्ष्मीनिवास च २
 सकलांते जगत्सर्वसोभणेति पदं पुनः ३ सर्वस्वी हृदयो येत विदारणपदं पुनः ४ ततः परं त्रिभुवनमदो न्मादकरं पुनः ५ सुरासुरांते म
 नुजसुंदरीजनवर्णतः ६ मनांसितापपदं द्वंद्वं दीपयदितयं पुनः ७ शोषयदितयं भूयो मारयदितयं पुनः ८ स्तंभयदितयं पश्यान्मोह
 यदितयं परं ९ द्रावयदितयं पश्यादाकर्षय पुगांततः १० समस्तपरमो येत सुखेति पदसंयुतं॥ सर्वसौभाग्यशब्दांते करेति पदसंयुतं ११
 सर्वकामप्रदपदममुकं हनयुष्मकं॥ चक्रेण गदया पश्चात् खड्गेन तदनंतरम्॥ ८॥ नमुद्धरति तारमित्यादिना। अस्यार्थः १ तारुप्रणवः मारः

कामवीजं। रमा श्रीवीजं। नतिः नमः। पुरुषोत्तमः अप्रतिरूपलक्ष्मीनिवास सकलजगत्सोभण सर्वस्वी हृदयविदारण त्रिभुवनमदो न्मादकर सुरासुरमनुजसुंद
 रीजनमनांसि तापय रदीपय रशोषय रमारय रस्तंभय रमोहय रद्रावय रआकर्षय रसमस्तपरमसुख सर्वसौभाग्यकर सर्वकामप्रद अमुकं हन २ चक्रेण गदया
 खड्गेन सर्ववारौर्भिदि २ अत्र पाशेन घट्टय २ अंकुशेन ताडय २ कुरु २ किंतिष्टसितावद्यावत्समीहितं मे सिद्धं भवति एतत्सर्वं स्वरूपं वर्महं फट् नमः स्वरूपम्॥ एवंदि

षडंगमंत्रानाह ॥ पुरुषोत्तमेत्यादिना ॥ एतदुक्तं भवति ॥ पुरुषोत्तमत्रिभुवनप्रदोन्मादकरहंफट् हृदयायनमः ॥ सकलजगत्सोभणलक्ष्मीदयितहंशिरः ॥ मन्मथोत्तमांगदेकामदापिनिहंशिखा ॥ परमसुभगसर्वसौभाग्यकरहंकवचं ॥ सुरासुरमनुजसुंदरीहृदयविदारणसर्वप्रहरणधरसर्वकामिकहनरहृदयवश
सर्ववाणोर्भेदिद्युगं पाशेनेति पदं ततः ॥ कटहृदयांतें कुशेन ताडयद्वितयं पुनः ॥ ९ ॥ कुरुशब्दद्वयमयो किंति शसिपदं पुनः ॥ तावद्यावत्पदस्यांते समीहितमनंतरं १० ॥ ततो मे सिद्धमाभाष्य भवत्यंते सर्वमफट् नमो तोयं मनुः प्रोक्तो द्विशताक्षरसंयुतः ॥ ११ ॥ जैमिनिर्मुनिराख्यातश्छंदोऽस्यामीतमीरितं ॥ समस्तजगतामादिदेवतापुरुषोत्तमः ॥ १२ ॥ पुरुषोत्तमशब्दांते वदे त्रिभुवनं पुनः ॥ मदोन्मादकरांतें हृदयं सकलं ततः ॥ १३ ॥ जगत्सोभणशब्दांते लक्ष्मीदयितहंशिरः ॥ मन्मथोत्तमसंयुक्तमंगजेकामदापिनि ॥ १४ ॥ हंशिरवापरमापेतसुभगाक्षरसंयुतं ॥ सर्वसौभाग्यकरहंकवचं परकीर्तितं ॥ १५ ॥ उत्कासुरासुरोपेतमनुजान्वितसुंदरी ॥ ततः पुरस्ताद्द्वयविदारणपदं भवेत् ॥ १६ ॥ सर्वप्रहरणधरसर्वकामिकतत्परं ॥ हनद्वयं च हृदयबंधनानिततः परं ॥ १७ ॥ आकर्षय पदद्वंद्वं महावल्लभमस्त्रकं ॥ त्रिभुवनेश्वरपदं ततः सर्वजनंततः १८ ॥ मनांसि हनयुग्मांतें दारयद्वितयं च मे ॥ वशमानयहं नेत्रं ताराद्याः फट् नमो तकाः ॥ १९ ॥ षडंगमंत्राः संदिष्टानेत्रां तास्तत्त्ववेदिभिः ॥ त्रैलोक्यमोहनापांते हृषीकेशपदं पुनः ॥ २० ॥ पश्चादप्रतिरूपादिमन्मथानंतरं वदेत् ॥ सर्वादिसूत्रीपदं पश्चाद्द्वयाकर्षणंततः ॥ २१ ॥ आगच्छागच्छमंत्रोपंताराद्योनमसान्वितः ॥ अनेन मनुना कृत्वा व्यापकं न्यस्य बाहुषु ॥ २२ ॥ अष्टायधानि मुद्राभिर्मंत्रैः सार्द्धं विचिंतयेत् ॥ ० ॥ श्री ॥ श्री ॥

मानय २ हं नेत्रं ॥ ताराद्याहं फट् नमो तकाः षडंगमंत्राः सुदिष्टाः ॥ अयमत्रविशेषः ॥ अन्यत्रप्रयोगे वैष्णवानां नेत्रलोपः ॥ इह नेत्रमस्ति ॥ तदंत इति ॥ त्रैलोक्यमोहनहृषीकेशप्रतिरूपमन्मथसर्वस्त्रीहृदयाकर्षण आगच्छ शतारादिनमोतः आवाहनमंत्रः ॥ श्री ॥ श्री ॥

क्षीरांभोधीत्यारभ्य उद्यानपरोग्रंथः स्यष्टः॥ ध्यानमाह॥ आसनमंत्रमाह॥ पक्षिराजापेति व्यापकेन पूर्वोक्तव्यापकमंत्रेणोत्तरार्थः॥ भृगुः सकारः॥ लोतोवकारः॥ वि
दुरनुस्वारः॥ एतैर्युतं स्वमिति देवीबीजाह स्वत्रयं॥ अ३३॥ जीवेन पुंसकचतुष्टयं॥ ऋः ऋः लृः लृः सर्गो वि सर्गः॥ एतच्चतिरित्स्वरयुक्तः॥ आसं लक्ष्म्यादीनां बीजं पञ्चा

क्षीरांभोनिधिमध्यस्थं निरंतरं सुरद्रुमं॥ उद्यदं केदुकिरणाद्वरीकृतं तपोभरं॥ काले मेघसमालोकनृत्यदुर्हिकदं वकं॥ २५॥ उत्फु
ल्लकुसुमामोदप्रहृष्यद्भंगसंकुलं॥ कूजत्कोकिलसंघेन वाचालितदिगंतरं॥ २६॥ नानाकुसुमसौरभ्यवाहिगंधवहां चितं॥ कल्प
वल्लीनिकुंजेषु क्रीडत्सिद्धकदंबकं॥ २७॥ देवगंधर्वनारीभिर्गीयंतीभिरलंकृतं॥ अनेकदीर्घिकायुक्तमुद्यानं महदद्भुतं २८
तस्मिन्मध्ये मणिमये मंडपे तोरणं चितं॥ ऋतुभिः षड्भिरनिशं सेवितं स्यमहीयसः॥ २९॥ सुरद्रुमस्य मूलस्थे महासिंहासने शु
भे॥ रत्नारविंदमध्यस्थं गरुडोपरि संस्थितं॥ ३०॥ ध्यायेद्ब्रह्मभयासाहं जगन्नाथं जगन्मयं ३१ देवं श्रीपुरुषोत्तमं कमलयास्त्रं कस्य
यापंकजं - विभ्रत्यापरिरक्ष्यमं बुज रुचा तस्यां निवद्धेक्षणं॥ ध्यायेच्चैतसि शंखपाशमुसलांश्चापारिखद्भंगदां॥ हस्ते रंकुशमु
द्वहंतं मरुणं स्मेरारविंदाननं ३२ एवं ध्यात्वा श्रियः कांतं मनुं लक्षचतुष्टयं॥ जपेद्दशीविधायाय कुंडमर्द्धे नु सन्निभं ३३ जुहुया
दैष्ट्यं वेवह्रौ पद्मेर्जातिसमुद्रवैः॥ पुष्पैर्ध्वजैः क्रमात्पञ्चाद्राक्षणा नपि भोजयेत्॥ ३४॥ अर्चयिष्यजगन्नाथं गायत्र्या परिशोध
येत्॥ आत्मानं यागवस्तूनि यागभूमिं च देशिकः ३५ त्रैलोक्यमेहनापेति विग्रहे पदमीरयेत्॥ स्मराय धीमही पश्चात्तन्नो विष्णुः
प्रचोदयात् ३६ गायत्रौ षासमाख्याता वैष्णवी सर्वसिद्धिदा॥ प्राक्प्रोक्ते वैष्णवे पीठे कल्पयेदासनं ततः ३७ पक्षिराजापठदं द
मस्य मंत्रैः प्रकीर्तितः॥ संकल्पितायां मूलेन मूर्तो देवमनन्यधीः ३८॥ ११ स्वां लक्ष्म्ये नमः स्त्री सरस्वत्ये नमः॥ स्वरत्ये नमः॥ स्वे प्रीत्ये नमः॥

स्वे कृतिकोपे नमः॥ स्वे शांसे नमः॥ स्वे पुष्पे नमः॥ स्वे तुष्ट्ये नमः॥ इत्यादि प्रकारेण॥ स्वायधमंत्रोद्धारः स्यष्टः ॥

हुंफद्दिढांतोमंत्रोयंसप्तमः परिकीर्तितः॥ पाशबंधद्वयंपश्चादाकर्षयपदद्वयं॥ ५१॥ वह्निजापावधिःसद्विरष्टमोमंत्रइरितः॥ लोके
 शान्जयेत्यश्वाहजाद्यैरापधैःसहा॥ ५२॥ इत्यमभ्यर्चयेन्नित्यंयथावत्पुरुषोत्तमः॥ आप्रोतिमहतींलक्ष्मींशोभाग्यमतुलंयशः॥
 ॥ ५३॥ आपुरारोग्यमन्यानिमनोभीष्टानिविंदति॥ हपारिक्तुसुमेदेवमर्चयित्वायथाविधि॥ ५४॥ शशिप्रसूनैर्जुह्यादष्टोत्तरसहस्र
 कम॥ मासमात्रेणावशागास्तस्यस्युःसकलानृपाः॥ ५५॥ हुत्वाविस्त्वफलैःपक्वैःश्रियंविंदेदनिंदितां॥ प्रफुल्लैररुणांभोजैस्तामेव
 लभतेपुनः॥ ५६॥ हुत्वाज्योतिष्मतीतैलंसहस्रंवसुसंख्यकं॥ सुभगोजायतेसम्यक्सर्वेषांनान्नसंशयः॥ ५७॥ विधानेनामुनामं
 त्रीमहारोगात्प्रमुच्यते॥ अश्वत्थसमिधोहोमःपराहृतधनावहः॥ ५८॥ आज्याक्तदूर्वाहोमेनमुच्यतेमहतोभयान्न॥ यस्यना
 मयुतंमंत्रंजयेदयुतसंख्यया॥ ५९॥ सभवेदासवत्तस्यनान्नकार्यविचारणा॥ वहुनाकिमिहोक्तेनमनुनासाधकोत्तमः॥ ६०॥
 साधयेदखिलान्कामान्ताक्षादिस्फुरिवापरः॥ उतिष्ठवर्णमाभाष्यश्रीकोधीशाहुताशनौ॥ ६१॥ वह्निजापावधिर्मंत्रोव्रखक्षर
 समन्वितः॥ ऋषिरस्यभवेदामःपंक्तिश्छंदउदाहृतं॥ ६२॥ श्रीकराख्योहरिःप्रोक्तोदेवतास्यमनीषिभिः॥ हृदयंभीष
 यद्वहंवासपद्वितयंशिरः॥ ६३॥ शिखाप्रमर्दयपुगंवर्मप्रध्वंसयद्वयं॥ अस्त्रंरक्षपुगंसर्वहमंताःसमुदाहताः॥ ६४॥
 मूर्द्धिर्मंत्रद्वयेकंठेहृदयोदरयोःपुनः॥ उरुजंघायद्वहंमंत्रवर्णान्प्रविन्यसेत्॥ ६५॥ मुखेन्यसेद्वाह्यणोस्यमुखमासीदिदं
 मनुं॥ बाहुराजन्यःकृतोयंन्यस्तव्योबाहुपुग्मके॥ ६६॥ ऊरुतदस्ययद्वेश्यरममूरुद्वयेन्यसेत्॥ पादद्वयेन्यसेन्मंत्रंपद्भ्यांशु
 द्रोअजायत॥ ६७॥ चक्रंशंखंगदांपद्मंहस्ताग्रेष्वथविन्यसेत्॥ इत्यन्यासंतनोरुत्वादेवपूर्वोक्तमंडपे॥ ६८॥ श्री॥

रक्तयद्रासनस्यस्यगरुडस्योपरिस्थितं॥कांचनाद्रिसमप्रभंकमलाननंकमलेशरांशंखचक्रगदासरोजधरमनोहरदर्शनं॥कौस्तुभां
कितवस्संमुकुटांगदादिविभूषरांताड्यवाहनमच्युतंहृदिभावयामिजगत्पतिं॥७०॥अष्टलक्षंजपेन्मन्त्रीमन्त्रेमेतद्दशांशतःविल्लैः
क्षीरद्रुमाभ्यामिःसमिद्रिदरुणांबुजैः७१॥पयोन्नैःसर्पिषाहृत्वाग्रं संतोषयेद्धनैः॥मूर्तेर्मूलेनकुप्रायां पूजयेद्देवमन्त्रं॥७२॥
अंगान्यादौसमाराध्यदिक्पत्रेषुसमर्चयेत्॥अग्निपंरतिथितिकांतिलीलापंकजधारिणीः७३॥पीतारुणश्यामनीलाविदिक्पत्रेषु
जपेत्॥वासुदेवादिकामूर्तिःपार्श्वयोर्निधिपुष्पकं॥७४॥विषक्सेनंयजेदीशेलोकपालाननंतरं॥एवंसंपूजयेद्देवंसाधयेद्दिष्ट
मात्मनः॥७५॥ह्रवाचरुभ्यांसाज्याभ्यांजुहुपादयतंखधः॥संपातितंचरुंयश्चात्साध्योभुंजीतसाधितं॥७६॥ब्राह्मणान्भोजयेत्स
म्यकमधुरैर्भौमवासरे॥तोषयेद्गुरुमर्थेनवस्त्रैर्धान्यैर्विभूषणैः॥७७॥जित्वापमृत्युरोगादीन्दीर्घमायुःसविंदति॥आज्यसिक्तैः
सरसिजैर्जुहुपादयतत्रयं॥७८॥निवसेत्कमलातस्मिन्नत्यजेत्सुतानपि॥विल्विरक्षसमिद्धोमात्साक्षाद्धनपतिर्भवेत्॥७९॥
पूगपुष्पसमायतैस्तंडुलैर्मधुरोक्षितैः॥जुहुपादचिरादेवसंपदंजायतेनिधिः॥८०॥आज्येनलक्षंजुहुपात्परान्नपतिपार्थिवान्॥
अन्नसूत्रंभुजेवद्धंमनुनानेनसाधितं॥८१॥रोगापमृत्युदःखानिनाशयेन्नात्रसंशयः॥जलांजलिभिरात्मानमभिषिंचेद्दिनेदिने॥
॥८२॥स्नानकालेषुसंभवेत्सौभाग्यश्रीसमृद्धिमान्॥अर्धवाहुद्वयोर्मन्त्रीपश्यन्नादित्यमंडलं॥सहस्रमानंप्रजपेन्नित्यंनिशित
धीर्मनुं॥सर्वमनोरथास्तस्यसिद्धेयर्नात्रसंशयः॥८४॥कृष्णपदमाभाष्यगोविंदायततःपरम्॥गोपीजनपदस्यांतेवस्त्रभाषट्
ढावधिः॥८५॥कामबीजादिराख्यातोमनुरष्टादशाक्षरः॥नारदोस्यमुनिःप्रोक्तोगायत्रंछंदउच्यते॥८६॥श्री०

देवताकथितः कृष्णः सर्वकामफलप्रदः॥ चतुष्करणावेदाधिनेत्रसंख्याक्षरैः क्रमात्॥ ८७॥ पंचांगानिमनोः कुर्यान्मंत्रविज्ञा
 तिसंयतेः॥ स्मरेद्देवावनेरम्ये मोहयेत मनारतं ८८ गोविंदं पुंडरीकाक्षं गोपकन्याः सहस्रशः॥ आत्मनो वदनां भोजप्रेषितासि
 मधुव्रताः ८९ पीडिताः कामवाणेन विरभाश्रेषणोत्सुकाः॥ मुक्ताहारलसत्पीनतुंगस्तनभरानताः ९० सुस्तधम्मिल्लवसनामद
 स्खलितभासणाः॥ दंतपंक्तिप्रभोज्ञासिस्पंदमाना धरांचिताः ९१ विलोमपंती विविधे विभ्रमेर्भावगर्भितैः॥ फुल्लेंदीवरकातिमिदु
 वदनं वर्हीवतं सप्रियं श्रीवत्सांकमुदारकौ सुभधरं पीतांबरं सुन्दरं गोपीनां नयनोत्पलार्चिततनुं गोपसंघावृतं गोविंदं कलवेण
 वादनपरं दिव्यांगभूषं भजे ९२ मंत्रमेनं यथान्यायममुतद्वितपंजयेत्॥ जुहुयादरुणां भोजैर्दशांशसुसमाहितः ९३ वैष्णवे पूज
 पेत्पीठे यथावदेव कीसुतं अंगारणमाराध्य पत्रेषु पूजयेत्त्रिपाः ९४ कालिंदी नम्रजित्पाख्या मित्रविंदाततः पराचारुहासिन्यथ
 राहोहिणी जां ववत्यथा रुक्मिणी सत्यभा मेति कथिता श्वारुभूषणाः॥ पीतांबरधरा सोम्याकरां वुजधतां वजाः ९५ ऐरावतादीनभ्य
 र्च्यं हजानश्रोततो वहिः॥ लोकपाला न्यजेन्मन्त्री वज्राद्यस्त्राणि तद्वहिः ९६ इति संपूजयेद्देवं गोविंदं जगतां पतिं॥ कुर्वीत कल्प
 निर्दिष्टान्प्रयोगान्निजवांछितान् ९७ लक्ष्मीप्रसूनैर्जुहुयाच्छ्रियमिच्छन्ननिंदितं॥ साज्येनान्नेन जुहुयादज्यान्स्यसमृद्ध
 ये ९८ अरुणैः कुसुमैर्विप्रान्जातोभिः पृथिवीपतीन्॥ प्रसूनैरसितैर्वैश्यान् शूद्रान्नीलोत्पलैर्नवैः ९९ वशयेच्च वरौः स
 र्वान्पंकजैर्वनिताजनं गोशालासुकृतो होमः पायसेन सरपिषा १०० गवांशांतिं करोत्याशु गोविंदो गोकुलप्रियः॥ शिशु
 वेषधरं देवं किंकिणीदामशोभितं १०१ स्मृत्वा प्रतर्पयेन्मन्त्री दुग्धबुध्या शुभैर्जलेः॥ धनधान्यां शुकादीनि प्रीतस्तस्मै ददाति सः॥

पिंडवीजमुद्धरति। पंचांतको गकारः। रः यकारः। धरा लकारः। मनु श्रौकारः। विंदुः अनुस्वारः। एतैः पिंडितं गोपालवीजं॥ ग्लौं॥ गोपाल षडक्षरमाह॥ स्मरति॥ द
शाक्षरमाह॥ गोपीजनेति। षोडशाक्षरमाह॥ प्रणव इति। अनुष्टुप् मंत्रमाह॥ पिंडरतिपतेत्यादि॥ अष्टाक्षरमंत्रमुद्धरति॥ अनंग इत्यादिना यंत्रांतस्माह। प्रागि
पिंडमूलेन वीतं दहनपुरयुगे कोरा राजद्र साणैः कुर्यात्पुंशं दशाणं स्फुरितदशदलं कामवीजेन वीतं॥ पयं किंजल्कसंस्थं स्वर
विकृतिदलप्रोक्षसत्त्वोडशाणं किंजल्कं व्यंजनाढ्यं विकृतदलयुगधर्पितानष्टवर्णं १०५ पाशां कुशाभ्यामावीतं क्षोणी। प
रयुगाश्रिषु॥ अष्टाक्षरेणालसितं यंत्रं गोविंददेवतं १०६। धर्मार्थकामफलदं सर्वरक्षाकरं परं। पंचांतको धरे रस्यो मनुविं॥
दुविभूषितः १०७ पिंडवीजमिदं प्रोक्तं सर्वसिद्धिकरं परं। स्मरः कृष्णपठद्वंद्वं षडणो मनु रितः १०८ गोपीजनान्ते प्रवदेद्वलभा
याग्निसुंदरि। अयं दशाक्षरो मंत्रो दृष्टा दृष्टफलप्रदः॥ १०९। प्रणवं हृदयं कृष्णं देतं उक्ता ततः परं। तादृशं देवकी पुत्रं हं फट्
स्वाहा समन्वितं ११० षोडशाक्षरमंत्रो यं गोविंदस्य समीरितः॥ पिंडरतिपतेर्वीजं नमो भगवते ततः॥ १११ नंदपुत्रा यवालादि
वपुषश्चामलाय च। गोपीजनपदस्यांते वल्लभाय हि षावधिः ११२ अनुष्टुप् मंत्र आख्यातो गोपालस्य जगत्पतेः। अनंगं कृ
ष्णगोविंदौ देता वष्टाक्षरो मनुः ११३ प्राक्प्रत्यक् दक्षिणोदग्विधिवदभिलिखेत्स्यष्टरे खाचतुष्कं कोणोद्यच्छूलपुंक्तं वलय
युगपतं मध्यपूर्वतंदत्यं। श्लोकस्यार्णान्यरस्तादृशपदविवरेषष्टवर्णं लिखित्वा तद्वात्वेद्वादशाणं स्तदनुपरिचृतं देवकीपुत्र
यंत्रं ११५ तं सुकीदेवदेवतं तं वंदे वरतौरतं। तं रतोरूढतोख्यातं तं स्यातो देवकीसुतं ११६ लिखितं भूर्यपत्रादौ यंत्रमेतद्यथा वि
धि। विधत्तं वाहूना नित्यं सर्वकामफलप्रदं ११७॥ ११८ ति। प्राक्प्रत्यक् रेखाचतुष्कं तथैव तिर्यगपि लिखित्वा कोणोद्यत् शूलचतुष्कं मध्यकोष्ठे
चलययुगपतं वर्तलद्वयं लिखित्वा तत्र वक्ष्यमाराण्यं श्लोकाद्यक्षराणि वक्ष्यमाराण्यं प्रकारेण लिखेत्। तद्यथा। प्रथमवलये पूर्वाद्धं प्रतिलोमतो विलिख्य द्वितीया

रघुंगावरणं पूर्वमध्ये दिश्वर्चयेच्छुरान् ॥ द्रामाद्यं शोषणं पूर्वद्वी दीद्यं मोहनं ततः ॥ १२९ ॥ संदीपनाख्यं क्रीडाद्यं त्रुडाद्यं ताप
नं पुनः ॥ सर्गांत भृगराभूयो मादनं पंचमं यजेत् ॥ १३० ॥ प्रणामवाणहस्ताज्जाध्येपास्ता वारादेवताः ॥ संपूज्याः पत्रमध्ये शुशक्तयो
शौयथाक्रमं १३१ अनंगरूपान्या नंगमदनानं गमन्मथा ॥ अनंगकुसुमापश्चादनंगकुसुमातुराः १३२ ॥ अनंगशिशिरानंगमेख
लानंगदीपिकां ॥ लीलाकमलधारिण्यः स्मेरवक्त्राः सुभूषिताः ॥ १३३ ॥ वहिः षोडशपत्रेषु पूज्याः षोडशशक्तयः ॥ युवतिर्विप्रलेभा
स्याज्योत्स्ना सुभूर्मदद्रवा १३४ सुरतावारुणी लोलाकांतिः सौदामिनी पुनः ॥ कामच्छत्राचंद्रलेखा शुक्ली स्यान्मदना पुनः ॥ १३५ ॥
यो निर्मायावतीताः स्युः कल्हारविलसत्कराः ॥ स्मेरवक्त्रा युवतयोऽप्रदविभ्रममंथराः १३६ ॥ दलाग्रेषु पुनः पूज्याः स्मरस्य परिचा
रिकाः शोकोमोहो विलासोन्यो विभ्रमो मदनातुरः १३७ ॥ अपत्रवीषवा कामोचूतपुष्पो रतिप्रियः ॥ श्रीमस्तपांत ऊर्ज्जीन्यो हे
मंतः शिशिरोमदः १३८ ॥ रसुकामैकपुष्पेषु धरताः सुभूषिताः ॥ अपरांगनिषंगाढ्या वनिता सक्तमानसाः १३९ ॥ रतिप्रियानघ
दिसुयजेदष्टौ विशिष्टधीः ॥ परभृत्सारसौ पश्चाच्छुकमेधाहूयो पुनः १४० ॥ अपांगभूविलासौ द्वौ हावभावौ प्रकीर्तितौ चतुर
स्य कोरोष पूज्यास्तत्यरिचारिकाः १४१ ॥ माधवी मालती पश्चाद्धरिणाख्यामदोत्कटा ॥ सितचामरधारिण्यः सर्वाभरणाभू
षिताः १४२ ॥ वात्ये लोकेऽन्यथा दस्त्रारायभ्यर्चयेत् पुनः ॥ इत्यं यो भजते देवं सुगंधिकुसुमादिभिः १४३ ॥ स भवेन्नव्यसौभा
ग्यो लक्ष्म्या जितधनेश्वरः ॥ अशोकपुष्पैर्दध्यत्तेर्जुह्यादिव सत्रयं १४४ ॥ अष्टोत्तरसहस्रं यः स भवेज्जगतां प्रियः ॥ गव्येना
ज्येन जुहुयात्तत्रैराष्टोत्तरं शतं १४५ ॥ साधकेन्द्रसंपातमर्चिते हव्यवाहने ॥ संपाताज्येन वनिता भोजयेदात्मनः पतिं १४६ ॥

षोडशशक्तीर्दर्शयति। रतिपरिचारिका एव प्रदर्श्यते॥ ओं कामोहमिति॥ अपरांगनिषंगाढ्याः पृष्ठगतनूणीरकाः। रतिप्रियानेव दर्शयति। परभृत्स्वदिना
वहिःश्चतुरस्रंतत्कोणेषु माधवीप्रभृतिरतिपरिचारिका॥ यंत्रमाह कामाध्यासितेति॥ षट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये कामवीजंतन्मध्ये साध्यनाम वहिरष्टपत्रं प्रति

अनपायद्यदादिष्टं तत्तत्सकुरुते सदा॥ कन्यार्थी जुह्यात्त्राजेर्दध्यत्तैर्मंडलांतरे। ४७। कन्यामिष्टमवाप्नोति सापिब्रत्यतिमात्र
यात्॥ कामोत्त्रासितमध्यमंगविलसत्षट्कोणमेतद्दहिर्गायत्रीगुणवर्णवद्धमुदलं मालामनोरक्षरैः॥ षट्संख्यैः सहिताष्टपत्र
लसितं शोणीपुरेणावृतं कोणान्यस्तमनोभवेन कथितं यंत्रं जगन्मोहनं। ४८। कामदेवापशब्दांतं विसृजेत् नमो रयेत्॥ पुष्प
वाणंधीमही स्यात्तन्त्रो नंगः प्रचोदयात् ५०॥ नमो ते कामदेवाय वदेत्सर्वजनंततः। प्रियाय सर्ववर्णो ते जनसंमोहनाय च ५१।
ज्वलद्वयं प्रज्वलार्णवदेत्सर्वजनस्य च॥ हृदयं मम शब्दांतं वशं कुरु यगं शिरः॥ ५२॥ मालामनुरयं साष्टचत्वारिंशद्विरक्षरैः
साध्याख्यापुटितैः स्मरैः परिवृतं कामं लिखेन्मध्यतः पश्चात्तारविकारपक्षकपरान्नासार्घिर्निरीशयान्। श्रुत्वाढ्याष्टदलेषु सा
धुविलिखेतां ब्रूलपत्रोदरे यंत्रं यां निशिखादयेत्कृतजयं वश्या भवेत्स्य सा ५४। कथितं पुष्पवाणस्य सांगोपांगसमर्चनं॥ सोभ्याग्य
कातिविभवदारपुत्रसमृद्धिदं। ५५॥ आदाय वेदान्सकलान्समुद्रान्निहत्पशंखासुरमत्सुदग्रं। दत्ताः पुरायेन पिता महायविष्मं
तमाद्यं भज मत्स्वरूपम्। ५६। दिव्यामृतार्थं मथिते महाद्यौ देवा सुरैर्वीसुकिमंदराभ्यां। भूमेर्महामेघविघूर्णितायास्तं कूर्ममाधार
गतं स्मरामि। ५७। समुद्रकांची सरिदुत्तरीया वसुंधरामे रुकिरीटभारा॥ द्रंष्टा यतो येन समुद्रताभूस्तमादिको लेशरसां प्रपद्ये ५८

दलं प्रविलिख्य तं गायत्रीगुणवर्णवितयं अष्टपत्रेषु मालामंत्रषट्कलसितं अष्टपत्रांतरं कोणं न्यसेत्। कामवीजलसितभूय हवेष्टितमुक्तफलदं का
मगायत्रीमुद्धरति। कामदेवायेति। मालामंत्रमुद्धरति। नमो तेति। सितः स्वाहाकारः। यंत्रांतरमाह साध्यपुटितेति। अष्टपत्रं पञ्चतां ब्रूलपत्रोदरे लि० ॥

खित्वा तत्कर्णिकायां कामवीजं तत्साध्यनामाक्षरपठितं कामवीजैर्धृष्टयेत् ॥ पञ्चादष्टपत्रेषु प्रत्येकं वक्ष्यमाणं तारादीनि लिखेत् ॥ कथां तारं ॐ कारः विका

भक्तार्तिभंगक्षमयाधियायस्तंभांतरालादुदितो नृसिंहः ॥ सिं सुराणां निशितैर्नखाग्रैर्विदारयंतं न च विस्मरामि ॥ ५९ ॥ चतुः
समुद्राभरणाधरित्रीन्यासायनालचरणास्पपस्य एकस्य नान्यस्य पदं सुराणां त्रिविक्रमं सर्वगतं नमामि ६० त्रिः सप्तवारं नृप
तो त्विहाययस्तर्पणं रक्तमपंपितृभ्यः ॥ चकार कोदंडवलेन सम्यक्तमादिशूरं प्रणमामि विष्णुं ६१ कुले रघूणां समवाप्य ज
न्मविधाय सेतुं जलधेर्जलांतः । लंकेऽश्वरथः शमयां च कारसीतापतितं प्रणमामि भक्त्या ६२ हलेन सर्वानसुरान्विकृष्य चकार चू
र्णो मुशलप्रहारेः ॥ यः कृष्णमासाद्य वलं वलीयान् भक्त्या भजेतं वलभद्रशर्म ६३ पुरा पुराणा न सुरान्विजेतुं संभावयन्धीवरचि
ह्वेषं ॥ चकार यः शास्त्रमयो घकल्यंतं मूलभूतं प्रणतोस्मि बुद्धेः ६४ कल्यावसाने निखिलखुरैः सैः संघट्टयामास निमेषमा
त्रात् ॥ यस्तेजसा निर्दहतातिभीमो विष्वात्मकं तं तुरगं भजामः ६५ यस्य प्रभावेन शिवो न वेधा समर्थतामेति विवक्तुमुच्चैः तं द्वा
नवेन्द्रक्षयहेतुभूतं नमामि सोहं पुरुषं पुराणं ६६ शंखं सुचक्रं सुगदं सरोजं दोर्भिर्देधानं गरुडाधिरुढं ॥ श्रीवत्सविहंजगदादिभू
लंतमा तनीलं हृदिविष्णुमीडे ६७ क्षीरं बधौ शेषविशेषतल्पे शमानमतः स्मितशोभि वक्रं ॥ उत्फुल्लनेत्रं वज्रं वदामास्य
श्रुतीनाम सकृत्सरामि ६८ श्रीगायेदनपास्तुत्या जगन्नाथं जगन्मयं धर्मार्थकाममोक्षाणां प्राप्त्रये पुरुषोत्तमं ६९ ॥ इति शारदा
तिलके सप्तदशः पटलः ॥ १७ ॥ ११

रः षोडशस्वरः ॥ पक्षः द्वितीयस्वरः । अः आकपरः खकारः ॥ नासा नकारः । अर्धोऽशः ऊकारः । मिटीशः एकारः ।
घकारः ॥ अष्टदलाग्रेषु मूलं लिखेत् ॥ एतच्च त्रयमुक्तफलम् ॥ इति गूढार्थदीपिकायां सप्तदशः पटलः ॥ १७ ॥ ११

वैष्णवमंत्रकथनानंतरं शैवमंत्रान्वक्तुमारभते ॥ अथ वक्ष्ये त्यादिना ॥ प्रथमं पंचाक्षरमुद्धरति ॥ हृदये त्यादिना ॥ हृदये नमः ॥ वपरंशकारः ॥ साक्षी ईकारः ॥ ततः शिश्नसिद्धं ॥ लांतो वकारः ॥ अनेत आकारः ॥ ततश्च वा इति भवति ॥ मरुत्यकारः ॥ ताराद्यः पंचाक्षर उद्धतः ॥ अंगुलिन्या समाह ॥ मंत्रस्येति ॥ अथ मर्थः ॥

अथ वक्ष्ये महेशस्य मंत्रान्सर्वार्थसिद्धिदान् ॥ येः पूर्वमृषयः प्राप्ताः शिवसायुज्यमंजसा १ हृदये वपरंसाक्षि लांतो नता नि
तो मरुतः ॥ पंचाक्षरी मनुः प्रोक्तस्ताराद्यो यं षडक्षरः २ वामदेवो मुनिश्छन्दः पंक्तिरीशो स्पदेवता ॥ षड्विंशैः षडंगानि कुर्या
मंत्रस्य देशिकः ३ मंत्रवर्णादिकान्यस्येत्यं च मूर्तीर्यथा क्रमात्तर्जनी मध्यपोरं त्यानामिका गुष्ठयोः पुनः ४ ताः सुस्तत्पुरु
षाघोरस्यो वामे षसंज्ञकाः ॥ वक्त्रहत्यादौ गुत्थेषु निजमूर्द्धे निताः पुनः ५ प्राक्याम्यवारुणो दीच्य मध्यवक्त्रेषु पंचसु ॥ मं
त्रांगानि त्यसेत्यश्चाज्जाति यत्तानि षडङ्गमात् ॥ ६ ॥ कुर्वीत गोलकन्या संरक्षायै तदनंतरं ॥ हृदिवक्त्रां सपोरुर्वोः कुंठेनाभौ हि
पार्श्वयोः ७ ॥ पृष्ठे हृदिततो मूर्द्ध्नि वदने नेत्रयोर्नसोः ॥ दोः पसंधिषु साग्रेषु विन्यसेत्तदनंतरं ८ शिरो वदनहत्कुक्षिसोरुपादहृदये
पुनः ॥ हृदिवक्त्रां वजे टंकमृगाभयवरेषु ९ वक्त्रां सहस्रपादोरुजठरेषु क्रमान्यसेत् ॥ मूलमंत्रस्य षड्वर्णान्यथा वदेशिको
त्तमः १० मूर्द्ध्नि भालोदरोसेषु हृदये ताः पुनर्यसेत् ॥ पश्चादनेन मंत्रेण कुर्वीत व्यापकं सुधीः ११ नमो सुस्थाणुभूताय ज्योतिर्लि
ङ्गामृतात्मने ॥ चतुर्मूर्तिवपुस्याया भासितां गापशंभवे ॥ १२ ॥ एवं न्यस्तशरीरो सौ चिंतयेत्पार्वती पतिम् ॥ ॥ ॐ नंतत्पुरुषाय न

मः ॥ इति तर्जन्यां ॥ ॐ मंत्रघोराय नमः ॥ इति मध्यमायां ॐ शिं सद्यो जाताय नमः ॥ इति कनिष्ठायां ॥ ॐ वां वामदेवाय नमः इति अनामिकायां ॥ ॐ यं ईशा
नाय नमः ॥ इत्यंगुष्ठे ॥ पुनस्तमेव वक्त्रादिस्थानेषु प्रोक्तपश्चिमादिवक्त्रेषु चतस्रदेवज्यस्य षडंगानि न्यसेदिति ततो वक्ष्यमाणस्थानेषु ॥ ॥

षडसेष्वेकैकन्यासक्रमेण दशन्यासाः कर्तव्याः ॥ कथं ॥ हृदिवक्त्रेऽंशयो रूर्वो रेको न्यासः ॥ कोटौ नाभौ द्विपार्श्वयोः ॥ पृष्ठे हृदये एकः ॥ एवमन्यत्रापि बोद्ध

ध्यायेन्नित्यं महेशं रजतगिरिनिभं चारुचंद्रावतंसं ॥ रत्नाकल्पोज्ज्वलांगं परशुमृगवराभीतिहस्तं प्रसन्नं ॥ पद्मासीनं समं
तात्स्तुतममरगणैर्व्याघ्रकृत्तिं वसानं ॥ विश्वाद्यं विश्ववंद्यं निखिलभयहरं पंचवक्त्रं त्रिनेत्रम् १४ तत्त्वलक्षणं जपेन मंत्रं दीक्षि
तः शैववर्त्मना ॥ तावत्संख्या सहस्राणि जुहुयात्पापसैः शुभैः १५ ॥ ततः सिद्धो भवेन्मन्त्रः साधुकाभीष्टसिद्धिदः ॥ देवं संपूजये
त्पीठे वामादिनवशक्तिके १६ वामाज्येष्ठा ततो रौद्री काली कल्पदादिका ॥ विकरणा हूया प्रोक्ता वलाद्या विकारिण्यथ १७
वलप्रमथिनी पश्चात्सर्वभूतदमन्यथा ॥ मनोन्मनी तिसंप्रोक्ताः शैवपीठस्य शक्तयः १८ नमो भगवते पश्चात्सकलादिवदेत्यु
नः ॥ गुणात्मशक्तियुक्ता पतंतो न तापतत्परं १९ योगपीठात्मने भूतो नमस्तारादिको मनुः ॥ असुनामनुना दद्यादासनं गिरिजा
पतेः ॥ २० मूर्तिं मूलेन संकल्प्य तत्रावात्य पजेच्छिवम् ॥ कर्णिकायां पजेन्मूर्तिं शमीशानदिगात् २१ शुद्धस्फटिकसकाशं दि
स्तुतत्पुरुषादिकाः ॥ पीतांजनश्चेतरक्ताः प्रधानसदृशा युधाः २२ चतुर्वक्त्रसमायुक्ता यथावत्संप्रपूजयेत् ॥ कोणेष्वेव त्रिच
त्याद्यासे जोरूपाः कलाः क्रमात् २३ अंगानिके सरस्यानि विघ्नेशान्यत्र गान्यजेत् ॥ अनंतं हस्मनामानं शिवोत्तममवेतरं २४

व्यः ॥ विशेषापात्रांगानितासां फलम् ॥ तानेव दर्शयति ॥ अनंतमित्यादिना ॥ तेषां वर्णनाह ॥ रक्तेत्यादिना ॥ उत्तरो ग्रंथः स्यार्थः ॥ मंत्रोत्तरम् ॥

एकं नेत्रमेकं रुद्रं त्रिमूर्तिं तदनंतरं ॥ पञ्चाङ्गीकंठनामानं शिखंडिनमिति क्रमात् ॥ २५ ॥ रक्तपीतासितारक्तकृष्णरक्तं जनासितान् ॥ किरी
 टार्पितवालेन्द्रन्यग्रस्याभूषणान्वितान् २६ त्रिनेत्रान्मूलवज्रास्त्रिचापहस्तान्मनोरमान् ॥ उत्तरादिपञ्चेत्यश्वाऽमुच्यंतेऽप्यरूपनः २७
 ततो नन्दिमहाकालौ गणेशवृषभौ पुनः ॥ अथ भृंगरिति स्कंदमेतान्यस्यासनस्थितान् ॥ २८ ॥ स्वर्णतोयारुणश्याममुक्तैर्दुसितपा
 टलान् ॥ इन्द्रादयस्ततः पूज्या वज्राद्यायुधसंघताः २९ इत्थं संपूजयेद्देवं सहस्रं नित्यशोजयेत् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः प्राप्नुयाद्वाञ्छितां
 श्रियं ३० द्विसहस्रं जपेद्गोमानुच्यते नान्न संशयः ॥ त्रिसहस्रं जपेन्मंत्रं दीर्घमापु रवाप्नुयात् ३१ सहस्रं वज्राप्रजपेत्सर्वान्कामानवाप्नु
 यात् ॥ आज्यान्वितैस्तिलैः शुद्धैर्जुह्वा लक्ष्मणादरात् ३२ उत्पातजनितां क्लेशान्ताशयेन्नात्र संशयः ॥ शतलक्षं जपेत्साक्षाच्छिवो
 भवति मानवः ॥ षडक्षरः शक्तिरुद्धः कथितो वासरो मनुः ॥ अविच्छिन्नः पुराप्रोक्तो देवता स्यादुमापतिः ३४ अंगानि पूर्वमुक्तानि सो
 ममीशं विचिंतयेत् ॥ वंधूकामं त्रिनेत्रं शशिशकलधरं स्मेरवक्त्रं वहंतं हस्तेः शूलं कपालं वरदं मभयदं चारुहारं नमामि ॥ वामोरुस्तं
 भगायाः करतलविलसच्चारुरक्तोत्पलापाहस्तेनास्त्रिष्टुदेहं मणिमयविलसद्भूषणायाः प्रियायाः ३६ मनुलक्षं जपेन्मंत्रं तत्सहस्रं यथा
 विधि ॥ जुह्वान्मधुरासितैरारग्वधसमिद्धैः ॥ ३७ ॥ प्राक्प्राक्ते पूजयेत्पीठे गंधपुष्पैरुमापतिं ॥ अंगवृत्तेर्वहिः पूज्या हृत्तेखाद्याय
 यापुरा ॥ ३८ ॥ मध्यप्राग्दक्षिणे दीच्य पश्चिमेऽप्युविधानतः ॥ हृत्तेखागगनारक्ताचतुर्थी तु कलालिका ॥ ३९ ॥ महोज्जुष्माः क्रमादेताः
 पंचभूतसमप्रभाः ॥ पाशांकुशवराभीतिधारिणो मितभूषणाः ॥ ४० ॥ यजेत्पूर्वादिपत्रेषु वृषभाद्याननु क्रमात् ॥ हिमालयाभं वृषभं
 तीक्ष्णशृंगं त्रिलोचनम् ॥ ४१ ॥ सर्वाभरणासं दीप्तं साक्षाच्छंदस्वरूपिणं ॥ कपालशूलविलसत्करवा लघनप्रभं ॥ ४२ ॥

शा. ति.
टी. गू.
८५

षडक्षर इति ॥ मनुलक्षं चतुर्दशलक्षं । पंचभूतपृथिव्यादिसमानवर्णः । एराः मृगः । दरं चक्रं । स्यष्टार्थमपरं ॥ प्रासादमंत्रमुद्धरति । सांतमिति । सांतो हकारः ॥
सद्यांतः । ओकारः । विंदुरनुस्वारः । एतेर्मिलितं । प्रासादमंत्रः । हो इति । ईशानादिसद्यांतमूर्तिरंगलादिकनिष्ठांशलीषक्रमन्यसेत् । ता एव मूर्तीर्दिश्यति ।

सेत्रपालं त्रिनयनं दिगं वरमथार्चयेत् । शूलं टंकाक्षवल्लयकमंडलुलसत्करं ४३ रक्ताकारं त्रिनयनं चंडेशमथ पूजयेत् ॥ शंख
चक्राभयाभीष्टकरं मरुतप्रभं ॥ ४४ ॥ दुर्गां प्रपूजयेत्सौम्यां त्रिनेत्रां चारुभूषणां । कल्पशाखां रत्नघंटां दधानां द्वादशेष्ट
णां ४५ ॥ वालार्कभं शिशुं कांतं षण्मुखं पूजयेत्ततः । नंदिनं पूजयेत्सौम्यं त्रिनेत्रं रत्नभूषणं ४६ परश्वेणवराभीतिधारिणं
श्यामविग्रहं ॥ पाशांकुशवराभीतिधारिणं कुंकुमप्रभं ४७ विघ्ननायकमभ्यर्चयेच्चंद्रार्द्धकृतशेखरं । श्यामं रक्तोत्पलकरं
वामांकन्यस्ततत्करं ४८ त्रिनेत्रं रक्तवस्त्राढ्यं सेनापतिमथार्चयेत् । ततो घृमातरः पूज्या ब्राह्म्याद्याः प्रोक्तलक्षणाः ४९ इ
न्द्रादिकां लोकपालान्दशदिक्षु समर्चयेत् । वज्रादीनि तदस्त्राणि तद्दहिः क्रमशो यजेत् ॥ ५० ॥ एवं यो भजते मंत्रो देवेशं तमु
पापति । स भवेत्सर्वलोकानां प्रियः सौभाग्यसंपदं ५१ सांतः सद्यांत संयुक्तो विंदुभूषितमस्तकः ॥ प्रासादाख्यो मनुः प्रोक्तो
भजतां सर्वसिद्धिदः ५२ षड्दीर्घयुक्तवीजेन षडंगविधिरितः ॥ वामदेवो मुनिश्छंदः पंक्तिर्देवः सदाशिवः ५३ ईशानादी
न्यसेन्मूर्तिरंगं षादिषु देशिकैः ॥ ईशानाख्यं तत्पुरुषमघोरं तदनंतरं ५४ वामदेवाहूयं सद्यमासां वीजं क्रमाद्दिदुः । ओकार
द्यैः पंचह्रस्वैर्विलोमात्संयुतं विपत् । ततदंगलिभिर्भूर्यस्ततद्दीजादिकान्प्रसेत् । शिरोवदनहृत्पदाददेशे पथा क्रमात् ५६ ।

ईशानाख्या इत्यादिना ॥ आसां वीजान्याहा ॥ ॐ कारादौ रित्यादिना ॥ अयमर्थः । हे ईशानाय नमः । होतत्पुरुषाय नमः । हुं अघोराय नमः । ह्रीं वामदेवाय नमः । हं ह्रस्वो
जाताय नमः ॥ इति वीजानिकथितानि । पुनः शिरः । आद्युक्तस्थाने गदस्यायुर्ध्वं प्राग्दक्षिणो दीच्य पश्चिममुखे वा तत ईशानाद्याः पंचत्रयौ गद्यादिषु न्यसेत् ॥

अन्तरंगं गन्धर्वसंक्रियात्। वक्ष्यमाणकमेणा। तत्कथं। प्रणवपंचकमुच्चार्य हृदयापनमः॥ अमृततेजोमालिनि तृप्ताय त्रह्मशिरसे स्वाहा। ज्वलितशिखा अनादि
 बोधायशिखाये। वज्रिरोहस्ताय कवचाय॥ सौं हौं वौं अलुप्तशक्तये नेत्रत्रयाय। फट् हुं फट् अनंतशक्तये अं आद्यफडिति॥ षडंगन्यासः। पंचवक्त्राय अष्टविं
 ऊर्ध्वप्राग्दक्षिणो दीच्य पश्चिमेषु मुखेषु ताः॥ ततः प्रविन्य सेद्विद्वानष्टविंशत्कलास्तनौ ५७ ईशानाद्याः ऋचः संप्रगंगुलीषु य
 याक्रमात्। अंगुष्ठादिकनिष्ठांतं न्यसेद्विशिकसतमः ५८ मूर्द्धास्य हृदयां भोजगुह्यादेषु ताः पुनः। वक्त्रेषु ध्वादि विन्यसेद्रूपं
 गानि प्रकल्पयेत्। तारपंचकमुच्चार्य सर्वज्ञाय हृदी रितं ५९ अमृततेजोमालिनि तृप्तायेति पदंततः। तदंतं ब्रह्मशिरसे शिरं
 गं ज्वलितंततः ५९ शिखिशिखाय परतोऽनादिवोधा यतच्छिखा। वज्रिरो वज्रहस्ताय स्वतंत्रापतनुच्छदं ६० सौं चौं हौं मि
 तिसंभाष्य परतोऽलुप्तशक्तये॥ नेत्रमुक्तं स्त्रीपशुं हुं फट् तेनंतशक्तये ६१ अस्त्रमुक्तं षडंगानि कुर्यादेवं समाहितः॥ पूर्वदक्षिण =
 पाश्चात्यसौम्यमध्येषु पंचसु। ६२ वक्त्रेषु पंचविन्यसे दीशानस्य कलाः क्रमात्॥ ईशानः सर्वविद्यानां शशिनी प्रथमा कला ६३
 ईश्वरः सर्वभूतानां मंगदा तदनंतरं। ब्रह्माधिपति शब्दांते ब्रह्मणोधिपतिः पुनः ६४ ब्रह्मेष्टदा तृतीया स्याच्छिवो मे सास्तु तत्परा।
 मरीचिः कथिता तंत्रे चतुर्थी च सदा शिवा ६५ अं शुमालिन्यथ परा प्रणवाद्यानमो निताः॥ पूर्वपश्चिमप्राग्योदग्बक्त्रेषु तदनंतरं ६६
 चतस्रो विन्यसे नमंत्री पुरुषस्य कलाः क्रमात्। आद्या तत्पुरुषायेति विद्महेशंति रिरिता ६७ महादेवाय शब्दांते धीमही स्यात्ततः
 परं। विद्याद्वितीया कथिता तन्नोरुद्रः पदंततः ६८ प्रतिष्ठा कथिता पश्चात्तृतीया स्यात्प्रचोदयात्। निवृत्तिस्तत्पराः सर्वाः प्रणवाद्यान
 शत्कलान्या समाह। ईशानेति। ईशानः सर्वविद्यानां शशिन्येनमः। इति। ऊर्ध्ववक्त्रो ईश्वरः सर्वभूतानां अंगदायेनमः। पूर्वमुखे॥ ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्म ३४ सयेनमः।
 दक्षिणवक्त्रे ३५ शिवो मे अस्तु मरीच्येनमः। उतरवक्त्रो सदा शिवो अं शुमालिन्येनमः। पश्चिमवक्त्रे प्रणवादि सर्वत्र। एवं निन्यस्यानंतरं ते धेव वक्त्रेषु पूर्व ॥

पश्चिमयाम्युदग्बन्नेषु यथाक्रमं चतुर्ष्वतस्तत्पुरुषकलान्यस्तव्याः। कथं। तत्पुरुषावविद्युद्देशां तैर्नमो महादेवाय धीमहि विद्यायेनमः तत्र रुद्रप्रतिष्ठायै नमः।
प्रचोदयात्। निवृत्त्यै नमः प्रणवः सर्वत्र हृदयाद्युक्तस्थानेषु। अघोरेति कलान्यस्तव्याः॥ कथं॥ अघोरेभ्यः कीर्त्यै नमः॥ अघोरेभ्यः मोहाये नमः॥ अघोर-
घोरतरेभ्यः निद्राये नमः॥ सर्वते व्याप्त्यै नमः॥ सर्वसर्वेभ्यः मृते नमः॥ नमस्ते सुसुधाये नमः॥ रुद्ररूपेभ्यः तृषाये नमः॥ सर्वत्र प्रणावादिभ्यः गुह्यसक्तस्तुतेषु
वामदेवकलान्यस्तव्याः॥ कथं वामदेवाय नमः रजोवलाय ज्येष्ठाय नमः॥ रक्ताये रुद्राय नमः॥ रत्यै कालाय नमः॥ पालीन्यै कलविकरणाय। संयमिन्यै। व-
हृद्गीवांसद्वयेनाभौ कुक्षौ पुच्छे च वक्षसि। अघोरस्य कलान्यस्येदं शौमन्त्रीयथाविधिः ७० अघोरेभ्यस्तमा पूर्वमीरिता प्रथमा कला
अथ अघोरेभ्य इत्यंते मोहास्या तदनंतरं ७१ घोरंते स्यात्समा पश्चात्तृतीया परिकीर्तिता ॥ घोरतरेभ्यो निद्रा स्यात्सर्वतः सर्वतय-
रा ७२ व्याधिस्तु पंचमी प्रोक्ता सर्वेभ्यस्तदनंतरं ॥ मृत्युमूर्तिर्निगदिता षष्ठी नमस्ते अस्तु तत्परं ७३ सुधा स्यात्सप्तमी रुद्ररूपेभ्यः
कथिता तृषाः अष्टमी कथिता एता भ्रवाद्या नमसान्विताः ७४ गुह्यमुष्कोरुपमेषु जानुजंघायुगोस्थिचोः॥ कथं पार्श्वद्वये वाम
कलान्यस्ये त्रयोदश ७५ प्रथमा वामदेवाय नमो ते स्याद्भुजा कला। स्याज्येष्ठाय नमो रक्षा द्वितीया परिकीर्तिता ७६ स्याद्दु-
द्राय नमः पश्चात्तृतीया रतिरिरीता ॥ कालाय नम इत्यंते पालिनी परिकीर्तिता ७७ कलकामा पंचमी स्यात्ततो विकरणाय च ॥ नमः
संयमनी षष्ठी कथिता तदनंतरं ॥ ७८ ॥ वलक्रिया समादिष्टा कला विकरणाय च। नमो वृद्धि रष्टमी स्याद्दलांते च स्थिरा कला ७९ प-
श्चात्प्रमथनायां ते नमो रात्रिरुदीरिता। सर्वभूतदमनाय नमो ते भ्रामणी कला ८० ॥ ८१ ॥ वलक्रियायै विकरणाया वृक्षे वलस्थिराय प्रमथना-

या रात्र्यै सर्वभूतदमनायाय मिन्यै नमः। सौमो हिन्यै नमः। उन्ननायै जरायै सर्वत्र नमस्कारः। संवध्यते। आदौ प्रणवश्च पदाद्युक्तस्थानेषु। सद्यो जाता कलान्य-
स्तव्याः सद्यो जातं प्रपद्या मिसिद्ध्यै नमः। सद्यो जाताय वै नमो नमः। कथं। भवेद्युत्यै नमः। भवेत्संयम्यै नमः। नातिभवे मेधाये नमः। भजस्व मां प्रज्ञायै नमः। भवप्र-
मायै। उद्भवाय सुधाये नम इति सर्वत्र। प्रणावादि विष्व एव मष्टत्रिंशत्कलान्यस्तव्याः न्यासः सम्यक् निरूपितः एकः। परस्परः रूपाणाः स्वहृद्दहनशांतमुखवह्निः। स्य-

नमो ते मोहिनी प्रोक्ता मंत्रैर्दृष्टी कला ॥ उन्मना यनमः पञ्चाञ्जरा प्रोक्ता त्रयोदशी ८९ प्रणावाद्याश्चतुर्थ्यं तानमोतास्ताः
कीर्तिताः ॥ पाददोस्तलनासासुमूर्द्धिवाह्युगेन्यसेत् ८२ सद्योजातोद्भवाः सम्पद्ये मंत्री कलाः क्रमात् सद्योजातं प्रयद्यामि
सिद्धिः स्यात्प्रथमा कला ८३ सद्योजाताय वैभूयो नमः स्याद्द्विरीरिता ॥ भवेद्युतिस्तृतीया स्यादभवेतदनंतरं ॥ ८४ ॥ सक्ष्मीश्च
तुर्थी कथिता ततो नातिभवेपदं ॥ मेधा स्यात्येवमी प्रोक्ता कला भूयो भवस्वमां ८५ प्रज्ञा समीरिता षष्ठी भवांते स्यात्प्रभा कला उद्भ
वाय नमः पञ्चात्सधा स्यादष्टमी कला ८६ प्रणावाद्याश्चतुर्थ्यं ताः कलाः सर्वानमोन्विताः ॥ अष्टत्रिंशत्कलाः प्रोक्ताः पंचत्र
त्यपदातिकाः ८७ इति विन्यस्त देहो सौ भवेद्गंगाधरः स्वयां तत समाहितो भूत्वा ध्यायेद्देवं सदा शिवं ८८ मुक्तापोतपपोदमौक्तिक
जपावणौ मुखैः पंचभिस्त्रक्षैश्चितमीशमिंदुमुकुटं पूर्णं नुकोटिप्रभं । शूलं टंकरुपाणवज्रदहनान्नागं द्रधं टाकुशान्पाशं भी
तिवरं दधानममिता कल्यो ज्वलं चितपेत् ८९ ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं पंचलक्षं मधुपुतेः ॥ प्रसूनैः करवीरोत्थेर्जुह्यात्तदशांशक
म् ॥ ९० ॥ पूर्वोक्ते प्रयजेत्पीठे मूर्तिं मूलेन कल्पयेत् ॥ आवात्य पूजयेत्तस्यां मूर्त्याद्या वरगौः सह ॥ ९१ ॥ शक्तिं डमरुकाभीतिव
रान्संदधतं करैः ॥ ईशानं त्रीक्षणं शुभ्रमेशान्यादिशि पूजयेत् ९२ परस्त्रेण वराभीतीर्दधानं विद्युदुज्ज्वलं ॥ चतुर्मुखं तत्पुरु
षं त्रिनेत्रं पूर्वतो र्वयेत् ॥ ९३ ॥ अंजनाभं चतुर्वक्त्रं भीमदंष्ट्रं भयावहं ॥ अधोरं त्रीक्षणं गम्ये पूजयेन्मंत्रवित्तमः ॥ ९४ ॥
कुंकुमाभं चतुर्वक्त्रं वामदेवं त्रिलोचनम् ॥ वराभयाक्षवत्पकुठारं दधतं करैः ॥ ९५ ॥ विलासिनं स्मेरवक्त्रं सौम्यं सम्पकाम
र्वयेत् ॥ कर्पूरेन्दुनिभं सौम्यं सद्योजातं त्रिलोचनं ॥ ९६ ॥ हरिणाक्षगणाभीतिवरहस्तं चतुर्मुखम् ॥ ॥ श्री

बालेन्दुशेखरोत्तासिमुकुटपश्चिमेयजेत् ९७ निवृत्त्याद्यास्ततः कोणोतेजोरूपाः कलाः क्रमात् ॥ केसरेषु षडंगानि पूर्ववत् पूजयेत्सु-
 धीः ॥ ९८ ॥ विद्येश्वराननंताद्यान्यत्रेषु परितो यजेत् ॥ उमादिकांस्ततोवात्येशक्राद्यानायधैः सह ॥ ९९ ॥ इति संपूज्य देवेशं भक्त्या
 परमपायतः ॥ प्रीणयेन्मृत्युगीताद्यैस्तोत्रैर्मन्त्रीमनोहरैः ॥ १०० ॥ तारोमायाविषद्विंदुमनुस्वारसमन्वितं ॥ पञ्चाक्षरसमायुक्तो
 वसुवर्णो मनुर्मतः ॥ १०१ ॥ पञ्चाक्षरोक्तवत्कुर्यादंगन्यासादिकं बुधः ॥ वंदे सिंदूरवर्णं मणिमुकुटलसचारुचंद्रावतंसंभालं
 द्यन्नेत्रमीशं स्मितमुखकमलंदिव्यभूषांगरागं ॥ वामोरून्यस्तपाणिस्वरूपाकुवलयसंदधत्याः प्रियापावृतो नृमस्तनायेनि-
 शितकरतलं वेदटंकेष्टहस्तं ॥ १०३ ॥ अष्टलक्षं जपेदेनं मनुं वेदविदां वरः ॥ तत्सहस्रं प्रजुहुयात्पापसान्नेर्धृतश्रुतैः ॥ १०४ ॥
 प्राकृपीठे मूलमंत्रेण मूर्तिसंकल्प्य पूजयेत् ॥ अंगैरावरणं पूर्वमनंतदौ रनेतरं ॥ १०५ ॥ उमादिभिः समुद्दिष्टं तृतीयं लोकनायकैः ॥
 चतुर्थं पंचमं तेषामायधैः परिकीर्तितम् १०६ ॥ एवं प्रतिदिनं देवं पूजयेत्साधकोत्तमः ॥ पुत्रमिवादिसहितं श्रियं प्राप्स्यन्मोदते ॥ १०७ ॥
 तारं स्थिरासकर्णोन्दुभृगुः सर्गविभूषितः ॥ अक्षरात्मानि गदितो मनुर्मृत्युं जयादिकः ॥ १०८ ॥ ऋषिः कहो लो देव्यादिगापत्रीकुंड-
 ईरितं ॥ मृत्युं जयो महादेवो देवतास्य समीरितः ॥ १०९ ॥ भृगुरादीर्धृषतेन षडंगानि समाचरेत् ॥ चन्द्रार्काग्निविलोचनं च स्मि-
 तमुखं पद्मद्वयांतः स्थितं मुद्रापाशमृगाक्षसूत्रविलसत्पाणिं हिमांशुप्रभं ॥ कोटीरेन्दुगलत्सुधाश्रुततनुं हारादिभूषणचू-
 कां व्याविष्म विमोहनं पशुपतिं मृत्युं जये भावयेत् ॥ १११ ॥ गरालक्षं जपेन्मन्त्रं तदशांशं विशालधीः ॥ जुहुयादप्युतांशं दे-
 शुद्धदुग्धाज्यलोलितैः ११२ ॥ शैवे संपूजयेत्पीठे मूर्तिं मूलेन कल्पयेत् ॥ अंगावरणमाराध्य पश्चाच्छोके श्वरान्यजेत् ॥ ११३ ॥

तदस्त्राणिततोवात्ये पूजयेत्साधकोत्तमः ॥ जपपूजादिभिः सिद्धे मंत्रे स्मिन्मनुना क्रमात् ॥ ११४ ॥ कुर्यात्प्रयोगान्कल्योक्तानभी
ष्टान्फलसिद्धये ॥ दुग्धपुत्तेः सुधाखंडे मंत्रो मासं सहस्रकं ॥ ११५ ॥ आराधिते गौ जुहुयाद्विधिवद्विजितेन्द्रियः ॥ संतुष्टः शंकर
सेन सुधाखावितविग्रहः ॥ ११६ ॥ आपुरारोग्यसंपत्तिपशः पुत्रान्विवर्द्धयेत् ॥ सुधावटी तिलापूर्वापयः सर्पिः पयो हविः ॥ ११७ ॥
इत्युक्तैः सप्तभिर्द्रव्यैर्जुहुयात्सप्तवासरं ॥ क्रमाद्दशांशतो नित्यमष्टोत्तरमंतं द्रितः ॥ ११८ ॥ सप्ताधिकान् द्विजान् नित्यं भोजये
न्मधुरान्वितं ॥ विकारात् पुणं मंत्रीवर्द्धयेद्दोमवासरान् ॥ ११९ ॥ होतृभ्यो दक्षिणां दत्त्वा दुरुणागाः पयस्विनीः ॥ गुरुं सं
प्रीणयेत्पश्चाद्दनाद्यैर्देवताधिया ॥ १२० ॥ अनेन विधिना साध्यः कृत्वा द्रोहज्वरादिभिः ॥ विमुक्तः सुचिरं जीवेच्छरं शतमं
जसा ॥ १२१ ॥ अभिचारे ज्वरे तीव्रे घोरोन्मादेशि रोगदे ॥ असाध्यरोगस्वेऽदौ महादाहे महाभये ॥ १२२ ॥ होमोपंशां तिदः प्रोक्तः
सर्वसंपत्प्रदायकः ॥ द्रव्यैरेतैः प्रजुहुयात्त्रिजन्म सुपथाविधि ॥ १२३ ॥ भोजयेन्मधुरैर्मोज्यैर्ब्राह्मणान्वेदपारणान् दीर्घमा
पुस्वाप्नोति वांछितां विंदति श्रियं ॥ १२४ ॥ एकादशाहुतीर्नित्यं दूर्वाभिर्जुहुयाद्बुधः ॥ अयमृत्युजिदेषः स्यादायुरारो
ग्यवर्द्धनः ॥ १२५ ॥ त्रिजन्म सुसुधावल्ली काश्मरी वकुलोद्भवैः ॥ समिद्धैः कृतो होमः सर्वमृत्युगदापहः ॥ १२६ ॥ सि
द्धान्ते विहितो होमो महाज्वरविनाशनः ॥ अपामार्गसमिद्धो मः सर्वा मय विषूदनः ॥ १२७ ॥ प्रणवरचितनालं मंत्रमध्या
योपत्रं भृगुविलसितमध्यं पद्मपुष्पमंतदंतः ॥ कृतवसतिषमेशं वर्णनिर्पत्सु धार्द्रकलपतु हृदि नित्यं सर्वदुःखप्रशान्तये ॥ १२८ ॥

शा. ति. ॥ यंत्राढ्येति ॥ अष्टपत्रं पञ्चकृत्वा तन्मध्ये वक्ष्यमाणं त्रिलिखितं तदुपरि सलक्षणं कुम्भोदकं पूर्णं वरेत्तौ पतंतं तदुकूलाभ्यां वेष्टितं कलशं सुवर्णं रजतताम्रमृत्प्रया
दी. पू. दीनामपि अन्यतमं पथा विभवं विन्यस्तस्मिन् देवं संपूज्य षोडशोपचारैरथ गुरुस्तेनोदकेनाभिषिंचेत् ॥ प्रियं शांतं साध्यं विनीतं दत्तदक्षिणं निजपुत्रं वापणावंतं ॥
८८ तदनंतरं यथोक्तफलसिद्धिः यंत्रमाह ॥ मध्ये साध्याक्षरमिति ॥ अष्टपत्रं तन्मध्ये प्रणवं साध्याक्षरसहितं कोणदलेषु अंत्यमक्षरं परेभ्यो मंडलंतलोरो वंदिषु ष्वंत

यंत्राढ्येकमले सौम्ये कलशं प्रोक्तवर्त्मना । नवरत्नसमायुक्तं दुकूलाभ्यामलंकृतं ॥ १२९ ॥ आपूर्य सलिलैः शुद्धैस्तस्मिन् देवं प्र
पूजयेत् ॥ उपचारैः षोडशभिर्विधानेन विधानवित् १३० अभिषिंचेत् प्रियं साध्यं विनीतं दत्तदक्षिणं । आधिव्याधि महारोगक
त्याद्रोहनिवारणः १३१ अभिषेको यमाख्यातः कीर्तिलक्ष्मीजयप्रदः ॥ मध्ये साध्याक्षराढ्यं भ्रवमभिविलिखेन्मध्यमं दि
ग्दलस्थं कोरोष्वंत्यमनोस्तस्मिन् भुवनमथोदिषु चंद्रान्विदिषु ॥ दंतं यंत्रं तदुक्तं सकलभयहरं स्वेदभूतापमृत्युव्याधिव्या
मोहदुःखप्रशमनमुदितं श्रीप्रदं कीर्तिदायि १३३ ॥ इति शारदातिलके षादशः पटलः ॥ अथ वक्ष्ये मंत्ररत्नं संप्रसृतं पुरुषा
र्थदं ॥ अवापुर्येन जप्तेन दिव्यं ज्ञानं मुनीश्वराः ॥ १ ॥ दक्षिणामूर्तये पूर्वतुभ्यं यदमनंतरं ॥ वटमूलपदस्यांते पदं पश्चान्नि
वासिने २ ध्यानैकनिरतां गाप पश्चाद्भुपान्नमः पदं ॥ रुद्राय शंभवे तारशक्तिरुद्धाय मीरिति ॥ ३ ॥ षट्त्रिंशदक्षरो मंत्रः
सर्वकामफलप्रदः ॥ मुनिः शुकः समुद्दिष्टश्चंद्रो नुषुषमीरितं ॥ ४ ॥

जन्मास्विति । जन्मदशमैकोनविंशतितोर्विति ॥ एतद्यं
त्रयमुक्तफलदम् ॥ इति गृहार्थदीपिकायां षादशः पटलः ॥ अधुना दक्षिणामूर्ते मंत्रमाह ॥ अथेत्यादिना ॥ उद्धारः स्पष्टः ॥ तारः शक्तिता ॥ मीरि
दक्षिणामूर्तये ॥ ह्रीं ह्रदमायनमः ॥ ॐ ह्रीं तुभ्यं ह्रीं शिस्से स्वाहा ॥ इत्यादिप्रकारेण षडंगमंत्रान्यस्तुत्याः ॥ मुद्रान्यासस्यानान्याह ॥ ॥ ॥

मूर्द्धात्पादिना। स्पृष्टार्थमपरम्॥ मुद्राध्यानमुद्राकथितैव॥ टंकंकुठारं। कुरंगं मृगं॥ गुणलक्षं विलक्षं॥ प्रजांतरमाहा। प्रणवो हृदयमिति डेः तंच नृप्यंते। उदयं साह।
 दक्षिणामूर्तिनामास्यदेवताशंभुरितः॥ षड्विंशौ हृदा स्यात्तं द्वाभ्यां शिर उदीरितं ५ शिखाष्टभिः समुद्दिष्टा वस्त्रैः कवचं मतं॥ पंच
 भिर्नेत्रमाख्यातं त्रिभिस्त्रमुद्राहृतम् ६ षडेतेतारशक्त्याद्याहीडाद्यंताः सजातयः॥ अंगमंत्राः समुद्दिष्टा यथा वदे शिकोत्तमैः
 ७ मूर्द्धिभावेदशोऽश्रोत्रे गंडयुग्मे यथासिके॥ आस्ये दोः संधिषु गले स्तनहृन्नाभि मंडले ८ कट्यां गुह्ये पुनः पादसंधिषु
 न्यसे क्रमात्॥ व्यापकं तारशक्तिभ्यां कुर्याद्देहेततः परं ९ हेमाचलतटे रम्ये सिद्धकिन्नरसेविते॥ विविधद्रुमशाखाभिः सर्वतो
 वारिता तपे॥ १०॥ सुपुष्पितैर्लताजालैराश्रिष्टकुसुमद्रुमैः॥ शिलाविवरनिर्गच्छनिर्गच्छानिलसेविते ११ गायंद्गंगागनासंघेनृत्य
 दहिकंदं वके॥ कूजकोकिलसंघेन मुखरीकृतदिङ्मुखे॥ १२॥ परस्परविनिर्मुक्तमात्सर्यमृगसेविते॥ आद्यैः शुकाद्यैर्मुनिभि
 रजस्रं समुपस्थिते॥ १३॥ पुरंदरमुखैर्देवैः सेवापातैर्विलोकितं॥ वटवृक्षमहोच्छ्रायं पद्मरागफलो ज्ज्वलं॥ १४॥ गारुत्मतमयैः
 पत्रैर्निविडैरुपशोभितं॥ नवरत्नमपाकल्यैर्लवमानैरलंकृतं॥ १५॥ जलजैः स्थलजैः पुष्पैरापोदितरलंकृतं॥ शृण्वद्विर्वद
 शास्त्राणि शुकवृक्षैर्निषेवितं १६ संसारतापविच्छेदकुशलछायमद्भुतं॥ विचिंत्य तस्य मूलस्य रत्नसिंहासने शुभे॥ १७॥
 आसीनममिताकल्यं शरच्चंद्रनिभाननं॥ स्तूयमानं मुनिगणैर्दिव्यजानाभिलाषिभिः १८ संस्मरेज्जगतामाद्यंदक्षिणामूर्तिम
 व्ययं। कैलासाद्रिनिभं शशांकशकलस्यूर्जज्जटामंडितं नासालोकनतत्परं त्रिनयनं वीरासनाध्यासितं॥ मुद्राटंक कुरंगजानु
 विलसत्याशिं प्रसन्नाननं कक्षावद्धभुजंगमं मुनिवृतं वंदेमहेशं परं॥ २०॥ ११ ताररुद्धं ॐ हूं ऊं हूं ॐ शिरः ॐ आं ॐ हृदयाय नमः
 ॐ हूं ॐ शिरसि ॐ ॐ ॐ शिखायै ॐ ऐं ॐ कवचाय ॐ ॐ ॐ नेत्रत्रयाय ॐ ॐ ॐ अस्त्रायेति षंडं गमंत्राः स्पृष्टार्थमपरम्॥

अपुतद्वयसंपुत्तगणलसंजयेन्मनुं ॥ तदशांशं तिलैः शुद्धैर्जुह्यात्क्षीरसंपुत्तैः ॥ २१ ॥ पंचाक्षरोदिते पीठे विधानेन प्रपूजयेत् ॥ ३
पचारैः समुत्पन्नैः पाद्याद्यैः परमेश्वरं ॥ २२ ॥ एवं कृतपरस्पर्यः सिद्धमंत्रो भवेत्सुधीः ॥ भिक्षाहारोजयेन्मांसमनुमेनैजितेन्द्रियः ॥
२३ नित्यं सहस्रमष्टांशं परं विंदति वाज्रपं ॥ त्रिवारं जप्तमेतेन मनुना सलिलं पिवेत् ॥ २४ ॥ नित्यं शोदक्षिणामूर्तिं ध्यापन्साधकसतमः
शास्त्रव्याख्यानसामर्थ्यं लभते वत्सरांतरे २५ ब्राह्मी सैन्धवसिद्धार्थवचाकोष्ठाणोत्पलैः ॥ सुगंधिसंपुत्तैः कल्पाः शृतं ब्राह्मी रसेष्टं
॥ २६ ॥ मनुना नेन संजप्तमपुत्तं साधुसाधितं ॥ निपीतं कविताकांतिरक्षापुः श्रीधृतिप्रदं ॥ २७ ॥ प्रणवो हृदयं पश्चात्ततो भगवते पदं ॥
उत्पुत्तं दक्षिणामूर्तिं मत्स्यमेधामुदीरयेत् ॥ २८ ॥ प्रयच्छेत्तद्व्यातो पंद्वाविंशत्यक्षरो मनुः ॥ मुनिश्चतुर्मुखच्छन्दोगायत्री देवतामनोः
॥ २९ ॥ दक्षिणामूर्तिं राख्यातो वेदव्याख्यानतत्परः ॥ तारुण्यैः स्वैर्दीर्घैश्चङ्गिरगानि कल्पयेत् ॥ ३० ॥ अथ वामनुसंभूतैः पदैर्वा
कल्पयेत्क्रमात् ॥ पूर्वोक्तवटमूलस्थं चिंतयेन्मंत्रनायकम् ॥ ३१ ॥ स्फटिकरजतवर्णमौक्तिकी मक्षमालाममृतकलशविद्याज्ञान
मुद्राः कराग्रैः ॥ दधत्पुष्पाकसंचद्रचूडं त्रिनेत्रं विधत् विविधभूषणं दक्षिणामूर्तिमीडे ॥ ३२ ॥ लक्ष्म्यं कंजयेन्मंत्रं ब्रह्मचारिब्रते स्थि
तः ॥ जुह्यात्सपुत्तैः पदैर्दशांशं संस्कृतेन ले ॥ ३३ ॥ पूर्वोदिते पजेत्पीठे वक्ष्यमारो नवर्त्मना ॥ अंगानभ्यर्चयेद्वात्ये पत्रेषु
पूजयेत् ॥ ३४ ॥ सरस्वतीं वासयंतीं पुस्तकं सस्मिताननां ॥ ब्राह्मणं सनकं पश्चात्सनंदनमतः परम् ॥ ३५ ॥ सनत्कुमारनामानं शु
कं व्यासं गणेशं परम् ॥ सिद्धगंधर्वयोगीन्द्रविद्याधरगणान्वहिः ॥ ३६ ॥ वात्ये लोके श्वरानर्चयेद्ब्रह्माद्यायुधसंयुतान् ॥ इत्थं पूजा
दिभिः सिद्धमंत्रे स्मिन्साधकोत्तमः ॥ ३७ ॥ वस्त्रभोजायते वाचां वाचस्यतिरिवापरः ॥ मंत्रेणानेन संजप्तैर्वशुद्धैः सलिलैः सुधीः

॥ मंत्रोत्तरमाहालोहितेति ॥ यः अग्न्यासनः रेफयुक्तः सद्यः श्रोकारः ॥ विंदुरनुस्वारः ॥ एतेः संमिलितं प्रथमं बीजं प्रोमिति भवति ॥ दीर्घनकारः ॥ अग्निबीजस्थो रेफयुक्तः ॥
 ॥ शांतिरिकारः इंदुस्नुस्वारः ॥ एतेर्मिलितेः द्वितीयं बीजं नीलांगलीशः ठकारः सविसर्गयुक्तः ततः ठः इति तृतीयं भवति ॥ षडंगमंत्रानाह ॥ हरद्वयमिति ॥ अस्यार्थः ॥

॥ ३५ ॥ अभिषिंचेत्स्वशिरसि श्रियमारोग्यमाप्नुयात् ॥ कंठमात्रे जले स्थित्वा जपेन्मंत्रं सहस्रकं ॥ ३९ ॥ प्रत्यहं मंडलादवाक्कुवीना
 मग्रणीर्भवेत् ॥ गौर्यापार्श्वस्थया सादं श्रीकामी चिंतयन्निभुं ४० अयुतं प्रजपेन्मंत्रं भूयसीं श्रियमाप्नुयात् ॥ भुंजान प्रपतो मंत्री गो
 मूत्रे शृतमोदनं ४१ भिक्षान्नमथ वामं त्रयमुत दितयं जपेत् ॥ अश्रुतान्वेदशास्त्रादीन् व्याचष्टेनात्र संशयः ४२ सिद्धगंधर्वमुनिभि
 र्योगींद्रैरपि सेविते ॥ ज्ञानवागर्थिनां श्रीत्यैकथितो मंत्रनायको ४३ लोहितो ग्न्यासनः सद्य विंदुमान् प्रथमं ततः ॥ द्वितीयं वह्निबी
 जस्थादीर्घाशांतीं दुभूषितः ४४ तृतीयं लांगलीसर्गो मंत्री बीजत्रयाचितः ॥ नीलकंठात्मकः प्रोक्तो विषद्वयहरः परः ॥ ४५ ॥ हरद्व
 यं वह्निजाया हृदयं परिकीर्तितं ॥ कपर्दिने षडंगलं शिरो मंत्र उदाहृतः ॥ ४६ ॥ नीलकंठाय ठहं हं शिखामंत्र उदाहृतः ॥ कालकू
 टपदस्यां ते विषभक्षणा देयुतं ॥ ४७ ॥ हुं फट् कवचमादिष्टं विद्वद्भिर्नीलकंठिने ॥ स्वाहांतमस्त्रमेतानि पंचांगानि मनोर्विदुः ॥ ४८ ॥
 मूर्द्धिकंठे हृदं भोजे कमाद्बीजत्रयं न्यसेत् ॥ ततः समाहितो भूत्वा नीलकंठं विचिंतयेत् ॥ ४९ ॥ वालाकीयततेजसं स्थजरा
 जूटं दुर्वंडो ज्वलं नागो द्वैः कृतभूषणं जपवटीं शूलं कपालं करैः ॥ खड्गं दधतं त्रिनेत्रविलसत्पंचाननं सुंदरं व्याघ्रत्वक्परि
 धानमज्जनितं श्रीनीलकंठं भजे ५० ॥

हरहरस्वाहा हृदपायनमः ॥ कपर्दिने स्वाहा ॥ कालकूटविषभक्षणापहं कवचाय ॥ मूर्द्धीति स्पष्टार्थमपरम् ॥ ॥ ॥ ॥

चिंतामणिमंत्रमुद्धरति। अग्निः संवर्तकः रत्याः अग्निः रेफः संवर्तकः। अकारः॥ आदित्यो मकारः॥ रस्वरूपः॥ अनिलः। यकारः। औस्वरूपः। षस्वरूपः। ऊकारः विं-
दुमान् अनुस्वारयुक्तः। एते विंशति मूलमंत्रचिंतामणिबीजं। रेफादीनि। रं हृदयायां कं शिरसे। घं शिखायामं कवचाय। रं नेत्रत्रयाय। पं अस्त्राय। रतिषडंगं
लक्षत्रपञ्चये नमंत्रं तद्दशांशं सप्तपिंषा॥ हविषा जुहुयात्सम्पत्कृतं संस्कृते हव्यवाहने ५१ शैवे पीठे यजेदेनं मृत्युञ्जयविधानतः॥ एवं
पूजादिभिः सिद्धे मन्त्रो मन्त्री विषद्वयं ५२ नाशयेदचिरादेव नीलकण्ठश्चापरः॥ मनुनानेन संजयैः कुंभस्थैः सलिलैः शुभैः॥ ५३।
अभिषिंचेद्विषाकांतं सविषान्मुच्यते भ्रवं॥ स्पृष्ट्वा जपेद्विषाकांतं तत्सरां निर्विषो भवेत् ५४ बीजाभ्यां प्रथमां ताभ्यां पार्श्वयोर्वि-
षमाहरेत्॥ मध्येन मध्यगं सर्वं मनुनानेन संहरेत्॥ ५५॥ वह्ना किमिहोक्तेन मन्त्रेणानेन मन्त्रवित्॥ कालकूरविषं साक्षाद्भुक्तं स्या-
त्यरमामृतं॥ ५६॥ अग्निः संवर्तकादित्यरानिलौ स्वैरु विंदुमतः॥ चिंतामणिरिति ख्यातं बीजं सर्वसमृद्धिदं॥ ५७। काश्यपो मुनि ५८
राख्यातश्छंदो नुष्टुबदाहृतं। अर्द्धनारीश्वरः प्रोक्तो देवता जगतां पतिः। ५८। रेफादिव्यं जनैः षड्विः कुर्यादंगानि षट्क्रमात्॥ नी-
लप्रवालरुचिरं विलसच्चिनेत्रं पाशा रुणोत्पलकपालत्रिशूलहस्तं॥ अर्द्धं विकेशमनिशं प्रविभक्तभूषणं वालेंडुवद्भुक्तं प्रणामा-
मिरूपं ६० एकलसंजयेद्बीजमित्यं मन्त्री विचिंतयेत्॥ अयतं मधुना सितैर्जुहुयात्तिलतंडुलैः॥ ६१। शैवो द्योतयेत्पीठे प्रागंगैः
षड्विरीरितैः॥ चषाद्यैर्मातृभिः पञ्चाक्षो कपालैस्तदायुधैः ६२ एवमभ्यर्चयेद्देवमर्द्धनारीश्वरं परं॥ तेजः कांतियशोलस्मिवा-
चां भवति वल्लभः ६३ प्रासादाद्यं जपे नमंत्रं मयतं रोगशांतये॥ स्वराचूतमिदं बीजं विगलत्यरमामृतं ६४ चन्द्रविंवस्थितं मूर्द्धि-
ध्यातं स्वेडगदापहं॥ प्रतिलोमात्स्वरावीतं बीजं वह्निगृहे स्थितम्॥ ६५॥ ९९ अयोगानाह स्वराचूतमित्यादिना॥ प्रयोगांतरमाह॥ ऊ-
र्ध्वरेपति। अग्निशक्तकोशे न रेफयुक्तकोणे न चुह्रीस्थाने पावकस्थाने रेफगतव्याधिं चंद्रमंडलगतं दंतात् ठकारः ॥ ॥ ॥

प्रयोगांतरमाह। ऊर्ध्ववहीति। वह्निगेहद्वयांतरे॥ ऊर्ध्वरेफलसितेचिंतामणिं॥ चिंतामणिबीजं लिखित्वा। अग्निमिश्रितेषुषस्कोषुरेफलित्वेत्॥ एतद्यंत्रमुक्तफलयद्म॥
 रेफादिव्यंजनोत्त्रासिषट्कोणाभिवृतं वहिः॥ भूतार्तस्य स्मृतं मूर्द्धिभूतमाशुविनाशयेत्॥ ६६॥ बीजंचंद्रगतं बीतं खरैः षोडशभिः
 क्रमात्॥ गलत्परसुधापूर्णनेत्रे ध्यातं रुजं हरेत्॥ ६७॥ एवमेव स्मृतं बीजं कुक्षौ शूलादि रोगहृत्॥ स्फोटे विषज्वरे दाहे मोहे शीर्षगदे
 भ्रमे॥ ६८॥ बीजमेतत्तथा ध्यातं तत्तल्लेशां विनाशयेत्॥ कुंकुमाभमिदं बीजं त्रिकोणगतमुज्ज्वलं॥ ६९॥ यस्य मूर्द्धिस्मरेन्मन्त्री सव
 श्योजापतेचिरात्॥ ऊर्ध्वरेफस्य साध्याख्यं बीजं वह्निगृहे स्थितं॥ ७०॥ वह्निगेहद्वये नाशियुक्तकोणेन संवृतं॥ प्रतिलोमस्ररा बीजं
 च्छेत्नी स्थाने निवेशितं॥ ७१॥ वशीकरोति रमणमचिरेणौवदासवत्॥ मधुरत्रययुक्तेन शालिपिष्टेन पुत्तलीं॥ ७२॥ कृत्वा प्रतिष्ठित
 प्राणां विभुज्य जुहुयाद्दृशी॥ निवास रमने नैव साध्यस्तस्य वशी भवेत्॥ ७३॥ मकारगत साध्याख्यमनलस्थगदाहूयं। चंद्रगंचतुर
 स्त्रेण तंतकोणेन वैष्ठितं॥ ७४॥ बीजं तालूलयत्रस्थं प्रजप्तं मनुना मुना। भक्षितं नाशयेत्सम्यक् शिरो रोगं न संशयः॥ ७५॥ लिखित्वा
 बंधुजीवेन त्रिकोणां बीजगर्भितं॥ अत्र वह्निं समाधाय सम्यगाश्रय देवताम्॥ ७६॥ जुहुयात्कृत संपातं सर्पिषा षोडशं शतं॥ सं
 पाताज्येन संसिक्ता त्रिलोहकतमुद्रिका ७७ विधृता भूतवेतालकृत्यारोगविनाशिनी॥ ऊर्ध्ववह्निरहितं मनुमेनं वह्निगेहयुगले
 परिलेख्य॥ ७८॥ अग्निमस्त्रिषु महीपुर्वीतं यंत्रमेतदुदितं ग्रहवैरि॥ अग्निबीजलसत्कोणा त्रिकोणालिखिते भ्रवे ७९ शरावेक
 पिलाज्याजसूत्रदीपं प्रविन्यसेत्॥ घटे नैनं पिधायास्य पृष्ठे यंत्रमिदं लिखेत्॥ ८०॥ भूतार्तमंत्रसंस्थाप्य चिन्तामणिं मनुं जयेत्॥
 तमाविश्य क्षणान्मुचेद्ब्रह्मकूरोपि सर्वथा ८१॥ कृशानुभवनद्वये मनुमिदं लिखित्वा पुनस्तदस्त्रिषु हलो लिखेत्सरयुगंततः संधिषु॥

शा. ति.
टी. गू.
११

पञ्चान्तरमाह ॥ षट्कोणेति ॥ त्रिकोणाद्वहिः षट्कोणं लिखित्वा तन्मध्ये ससाध्यं चिन्तामणि वीजं कोणे घंगमात्रान्वहिरष्टदलं यद्यपत्रेषु मंत्रवर्णानष्टौ विभज्य लि-
खित्वा वहिः स्वरैरावेष्टयेत् ॥ वहिः कादिभिस्तद्वहिर्भूपरेण नृसिंह वीजयुतवेष्टितं यंत्रमुक्तफलदं ॥ यंत्रमध्ये हुताशनं रेफां सुगममन्यता ॥ मंत्रांतरमाह ॥ अकारः
अवेण परिवेष्टितं धरणिगेह मध्यस्थितं मनोरथफलप्रदं भवति यंत्रमेतन्नृणां ॥ ८२ ॥ षट्कोणांतस्त्रिकोरो लिखतु मनुमिमं सा-
ध्यनामाक्षराढ्यं षट्कोरो घंगमंत्रान्वसुदलविवरे षष्टमंत्राक्षराणि ॥ वीतं वात्येकलाभिस्तदनुपरिवृतं कादिभिर्यादिभिस्त-
त्सोणी विंवेन युक्तं नृहरिमनुयुजायंत्रमापद्ग्रहं ॥ ८४ ॥ अस्मिन्यंत्रे प्रतिष्ठाप्य कलशं प्रोक्तवर्त्मना ॥ कृतोभिषेकः स्यात्कृत्या
भूतद्रोहादिशांतिदः ॥ ८५ ॥ स्वरावृतमसुं मनुं लिखतु यंत्रमध्ये ततः षडस्त्रिषु हुताशनं तदनुकादिवर्णैर्वृतम् ॥ धरापश्यगेन त-
न्नृहरिवीजयुक्ता स्त्रिणा प्रवेष्टितमुदाहृतं दुरितरोगकृत्वा पहम् ॥ ८६ ॥ अकारोऽस्मै माग्निपवनवामकर्णार्द्धचंद्रवान् ॥ उक्तं तुं वुरु-
वीजंतद्येन सिध्यंति साधकाः ॥ ८७ ॥ षट्दीर्घभाजा वीजे वषट्गानि प्रकल्पयेत् ॥ अकाररहितं वीजं क्रमाज्ज्वलसहान्वितं ॥ ८८ ॥
चत्वारि देवी वीजानि देव्यो ज्ञेयाः क्रमात् ॥ जपारव्या रिजया पश्चादजिता चापराजिता ॥ ८९ ॥ वीजमंगलिषु न्यस्य करयो-
र्व्यापकं ततः ॥ कनिष्ठादिषु विन्यस्येत् षट्गानि तलावधि ॥ ९० ॥ देवं देवीः स्ववीजादि कनिष्ठादिषु विन्यसेत् ॥ पादान्मूर्द्धावधि
न्यस्ये सुष्टिनावयवेषु तत् ॥ ९१ ॥ तलाभ्यां व्यापकं कुर्यान्मूर्धादिचरणावधि ॥ षट्गानि ततो न्यस्येद्यथा स्थानं विशालधीः ॥ ९२ ॥
देवं देवीं यथा पूर्वमूर्द्धास्ये हृदयां वुजे ॥ नाभौ गुत्ये क्रमान्यस्य पश्चाद्देवं विचिंतयेत् ॥ ९३ ॥ ॥ तिष्कारमाग्निपवन इति मस्व-
रूपं ॥ अग्निः रेफः पवनो यकारः ॥ वामकर्ण ऊकारः ॥ अर्द्धचंद्र अनुस्वारः ॥ एतैः सपिंडितः सकारः ॥ तुं वुरु वीजं जपं सकाररहितं इति ॥ क्रमाज्जमसह-
नितं ॥ जं मूं लूं तूं एतानि देवी वीजानि ॥ रुणिः अंकुशः ॥ गराशब्देनेह खट्वा मध्यस्थ रज्जु रूत्रादिकथ्यते ॥

राम.
९१

रक्ताभमिंदुशकलाभरणां त्रिनेत्रं खड्गपाशसृणिशुभ्रकपालहस्तं । वेदानं चिपिटनासमनर्घ्यभूषणं गणकुसुमांशुकमीश
मोडे ॥ ९४ ॥ लक्ष्मात्रं जयेन्मंत्रं जुह्यात्सर्पिषा यतः ॥ वक्ष्यमारोप्येत्पीठे देवमावरणैः सह ॥ ९५ ॥ न पुंसकस्त्रे विहास्वरास्यं तद्वयेन
चाधर्मदिकानधर्माद्यान्यादानावाणि विन्यसेत् ॥ ९६ ॥ इकारेण न्यसेत्पञ्चांतं तुरूपानुष्ठानं ॥ शान्त्या तत्परं वर्णनमायाविद्यामये
क्रमात् ॥ ९७ ॥ अथ ऊर्ध्वं कुरु देवस्येदं धीशेन ततो वुजं ॥ संध्यक्षरे यजेन्मंत्रं शक्तीर्वामादिकाः क्रमात् ॥ ९८ ॥ वामां ज्येष्ठां तथा रौद्रीमिच्छां
ज्वालास्वरूपिणीं ॥ एवं प्रकल्पिते पीठे मूर्तिमूलेन कल्पयेत् ॥ ९९ ॥ आवाह्यं पूजयेद्देवं तस्यामावरणैः सह ॥ अंगवृत्तेर्वहिर्देवी दिक्
पत्रेषु समर्चयेत् ॥ १०० ॥ जयाद्याः स्वस्वी जेन रक्ता रक्तानुलेपनाः ॥ अरुणांशुकपुष्पाढ्यास्तां वृत्तां पूरिताननाः ॥ १०१ ॥ वल्लकी वा
दनपरा मदमन्मथपीडिताः ॥ ईशादिकोणेष्वभ्यर्चयेद्दूतीबीजादिकाः क्रमात् ॥ १०२ ॥ दुर्भगां सुभगां भूयः करालीं मोहिनीमिमाः
॥ वज्रजलिपुटाः किंचिदानं भवदनां वुजाः ॥ १०३ ॥ देवी सदृशभूषाढ्या दूतीमंत्रान्विदुः क्रमात् ॥ चतुरंशादिकान्वर्णान
र्द्धदुक्तशेखरान् ॥ १०४ ॥ लोकपालान्यजेद्दात्येवज्जाद्यायधसंयतान् ॥ एवं यो भजते भक्त्या देवमुक्तेन वर्त्मना ॥ १०५ ॥
न तस्य दुर्लभं किंचिन्निषु लोकेषु विद्यते ॥ वायवह्निपुरांतस्थं बीजं स्मृत्वा जपेत्सुधीः ॥ १०६ ॥ ज्वरभूतमहारोगानशयं
तिजे न तत्सणात् ॥ कुक्षस्य हृदये ध्यात्वा जपेद्बीजमनन्यधीः ॥ १०७ ॥ सवश्यं जायते शीघ्रं मंत्रस्यास्य प्रभावतः ॥ हृद्रो
गे कामलारोगे विषं भेष्या सकासयोः ॥ १०८ ॥ एतज्जप्तं जले प्रातः पिवेत्तद्दोगशांतये ॥ कृत्वा नवपदात्मानं मंडलं तत्र शोभ
नान् ॥ १०९ ॥ कलशान्स्थापयेन्मंत्रं नवपूर्वात्कलशान् ॥ मध्ये देवं यजेत्सम्यक् देवीः पूर्वादि कुंभगाः ॥ ११० ॥

शांतिर्कारः॥णांतात्परेणउकारेण॥अर्धशःऊकारःसंध्यसुरैरेकाराद्यैः॥चतुरःशाविकान्शषसहान्॥अंतर्वीजमिति॥अस्यार्थः॥अष्टदलं पञ्चकृत्वाके
सरेष्वस्वरान्विकृ पत्रेषु देवीवीजं विदिकृ पत्रेषु द्वीती॥वीजं वहिः काद्यैर्वर्णैर्विष्टयेत्॥भूगृहेण वा॥एतच्च न सक्त फलदं॥मंत्रांतस्माह॥प्रणवो हृदयमि

इष्टाकोणस्थिता द्वीतीरभिषिंचेत्यतिव्रतां॥नारीसालभते पुत्रं वंध्यापि किमुतापरा॥१११॥भूतकृत्याग्रहद्रोहशांतिदः संपदा
वहः॥अभिषेकोपमाख्यातो राज्ञां विजयवर्द्धनः॥११२॥अन्तर्वीजं स्वरगणालसत्केसरंतस्य वात्ये देवी द्वीती मनुयुतदलं दिग्बि
दिष्टुकमेरा॥काद्यैर्वर्णैर्वृतमथ वहिर्भूमिगेहे नवीतं यंत्रं प्रोक्तं सकल सुखदं रोगकृत्याग्रहघ्नं॥११३॥प्रणवो हृदयं पश्चात्तडे
तं पशुपतिं पुनः॥तारो नमो भूतपदंततो धिपतये भ्रवं ११४ नमो रुद्राय युगलं खड्गं वराशब्दतः॥विहरदितं पश्चात्सरन
त्ययुगं पृथक्॥११५॥श्मशानमस्मार्चितं तेशरीराय ततः परं॥घंटा कपालमालादि धरायादि पदं पुनः॥११६॥व्याघ्रचर्म प
दस्यांते परिधानाय तत्परं॥शुशंककृतशब्दांते शेषराय ततः परं॥११७॥कृष्णसर्प पदं पश्चात्ततो यज्ञोपवीतिने॥चलसु
मं वल्गुयुगमनिवर्तकपालिने ११८ हनयुगं ततो भूतान्त्रासपदितं पुनः॥भूपोमंडलमध्ये स्थात्कट्यग्रमंततः परम्॥
११९॥रुद्रां कुशेन शमय प्रवेशय युगंततः॥आवेशय युगं पश्चाच्चंडाशिपदमीरयेत् १२० धाराधिपतिरुद्रो यज्ञाय पत्यग्रि सुंद
री॥खड्गं वरा मंत्रो यं सप्तसूक्तं शतासरः॥१२१॥भूताधिपतये स्वाहा पूजामंत्रो यमीरितः॥सद्यादि पंचहस्ताढ्यकांतवीजारिकान्य

तिउद्धारः स्यः॥सद्यः ओकारः॥तदादिप्रतिलोमह्रस्वसहितः॥कादिः ककारादिर्ष्येति॥खकारः स एव वीजं॥साताकादिवीजारिकाः रिशानादिपंचमूर्तयः

ईशानाद्याः ॥ उक्तस्थानेषु न्यस्तव्याः ॥ कांतेन खकारेण दीर्घस्वरपुक्तेर्मांगक्रियामता ॥ खोखीं खूखैं खौंखः ॥ इत्यादिप्रकारेण ॥ ध्यानमाह ॥ घंटेत्यादिना ह

ईशानाद्याः पंचमूर्तिर्दिहे वक्त्रेषु चक्रमात् ॥ षड्दीर्घविंदुयुक्तेन कांतेनांगक्रियामताः ॥ १२३ ॥ घंटाकपालसृणिमुंडकपाणखेटख
डांगमूलउमरुनभयंदधानं ॥ रक्तांगमिंदुशकलाभरणां त्रिनेत्रं पंचाननाजामरुणां शुक्लमीशमीडे ॥ १२४ ॥ अथ तद्वितयं मंत्रं जपि
त्वा तद्दशांशतः ॥ पापसेनघृतातेन जुहुयात्तस्य सिद्धये ॥ १२५ ॥ पंचाक्षरोदिते पीठे पूजयेत्स्वर्गरावणं ॥ वीजेन मूर्तिकुपिः स्या
त्तत्कांतमनुविंदुमत् ॥ १२६ ॥ अंगानि दलमूलेषु दूतीः पत्रेषु संपजेत् ॥ चलकुंडां प्रस्वलिनीं तृतीयां कृष्णपिंगलां ॥ १२७ ॥ फ
लुनीं त्रिदिवीं च पंचमीं मंत्रमालिकां ॥ सप्तमीं शंखिनीं पश्चाच्चंद्रां कितजटामिमाः ॥ १२८ ॥ पूर्वपत्रादिसव्येन स्वर्गरावरावल्ल
भाः ॥ ऐं ह्रीं कौमारिकां ब्राह्मीं चारहीं वैष्णवीं पुनः ॥ १२९ ॥ वैनायकीं च चासुंडां माहेशीं दिक्षु पूजयेत् ॥ द्वारपालान्यजेद्विषु दौदौ
प्रागादिदेशिकः ॥ १३० ॥ रौद्रपिंगलनामानो दौ श्मशानं विभीषणो ॥ दृढकर्णभृगिरोटिमुदीच्यामर्चयेत्पुनः ॥ १३१ ॥ आमर्दकम
हाकालौकोणपालान्यजेत्पुनः ॥ कुंभकर्णमशोकाख्यं भद्राटंच सिंहाकरं ॥ १३२ ॥ इंद्रादिकान् लोकपालान् सायधान्यजयेत्ततः
धूपदीपादिभिर्देवप्रीणयित्वा महेश्वरं ॥ १३३ ॥ पंचकं राधसावात्येततो भूतलिपिं हरेत् ॥ एवं पूजादिभिः सिद्धे मंत्रे मंत्रविदां वरः ॥
॥ १३४ ॥ नाशयेत्सकलान् भूतान् कृत्याग्रहमहामयान् ॥ आदेशं तस्य कुर्वेत् भूताभीता महात्मनः ॥ १३५ ॥ बहूना किमिहोक्तेन मं
त्रेणानेन भूतले ॥ सदृशो नास्ति मंत्रो न्यो भूतनिग्रहसाधने ॥ १३६ ॥ इति शारदातिलके जनविंशः पटलः ॥ १९ ॥

गिरंकुशं ॥ कांतमिति खकारः ॥ अनुस्वारः ॥ एतैर्घुक्ते वीजं खौं विशदमन्यत् ॥ इति गूढार्थदीपिका पामेको नविंशः पटलः ॥ १९ ॥ श्री ॥ ० ॥

संप्रत्यघोरमंत्रं वक्तुमारभते। अथाभिधास्यत्यादिना॥ मंत्रोद्धारः स्यष्टः। रुद्राभिन्नाक्षरैः एकादशभिन्नाक्षरैः मूर्द्धास्यनेत्रकंठेषु। स्कोन्यासः द्वित्रा।
अथाभिधास्ये विधिवदघोरास्त्रमनुत्तमं॥ यस्य संस्मरणादेव सर्वे नश्यंत्युपद्रवाः॥ १॥ मायास्फुरद्दयं भूयः प्रस्फुरद्वितयंततः॥
घोरघोरतरेत्यंते तनुरूपपदं पुनः २ चटुष्पदं तदंते स्यात्प्रचटद्वितयंततः॥ कहयगं वमद्वंद्वंततो वंशुगं पुनः ३ घातयद्वि-
तयं वर्मफडंतः समुदाहृतः। एकपंचाशदणो यमघोरास्त्रमहामनुः ४ अघोरोस्य मुनिः प्रोक्तश्चंद्रस्त्रिषु वदाहृतः। अघोररु-
द्रः संदिष्टो देवतामंत्रवित्तमैः ५ हृदयं पंचभिः प्रोक्तं शिरः षड्भिरुदाहृतं॥ शिखां दशभिः शिखां तावद्भिः कवचं मतं ६ वसुवर्णैः
स्मृतं नेत्रं मासाणै रस्त्रमीरितं॥ मूर्द्धने त्रास्य- - - कंठेषु हन्नाभ्यं धूरुषु क्रमात् ७ जानुजंघा पदद्वंद्वे रुद्राभिन्नाक्षरै रन्यं से-
तु॥ पंचभिश्च पुनः षड्भिर्द्विभ्यामष्टभिरक्षरैः ८ चतुर्वर्णैः षड्भिरक्षरैः करणैः पुनः ९ चतुर्भिः षड्भिरक्षरै रभ्यां वर्णभेदोपमी-
रितः ९ सजलघनसमाभंभीमदंष्ट्रं त्रिनेत्रं भुजगधरमघोरं रक्तवस्त्रांगरागं॥ परशु उमरुखड्गान्खट्वाणचापौ त्रिशिखिन-
रकपाले विभ्रतं भावयामि १०। अभिचारे ग्रहध्वंसे कृष्णवर्णो भवेद्दिभुः। वश्ये कुसुमसंकाशो मुक्तौ चंद्रसमप्रभः ११ लक्ष्ममेकं ज-
पे नमंत्रं घृतसितैस्तिलैः शुभैः। तद्दशांशं प्रजुह्यान्मंत्रं त्रीमंत्रस्य सिद्धये १२ शैवे संपूजयेत्पीठेषु कोणांतस्थपंकजे। अंगपूजां के-
सरेषु कृत्वा पत्रेषु तत्परं १३ परशु उमरुखड्गं खट्वाणं चकार्मुकं॥ शूलं कपालं प्रयजेदष्टास्त्राण्यस्य देशिकः १४ दलाग्रेषु ततः
पूज्या ब्राह्म्याद्याः प्रोक्तलक्षणाः। लोकेशान् पूजयेत्पश्चादाद्यैः स्त्रैः समन्वितान् १५॥ इति पूजादिभिः सिद्धे मंत्रेणानेन साधकः
। इष्टान् प्रयोगान् कुर्वीत सिध्यंते नात्र संशयः। १६। क्रमात्सर्पिरयामार्गं तिलसर्पपायसैः। साज्यैः सह संप्रत्येकं यामिन्यां जुह-
यात्सुधीः ॥ १७ ॥ ॥

भिः अंधुगत्तु उरुं जु जानुषु एकः जानुजंघा पदद्वयेषु एकः ॥ श्री ॥ श्री ॥

पंचमाहः । मध्येशक्तिमिति । चतुष्पत्राख्यं पञ्चमं कृत्वा कर्णिकायां षट्कोणं तत्कोणेषु वर्मास्त्रं तन्मध्ये स साध्यां हस्ते खं षोडशस्वरैर्वर्धितं । विलिख्य केशेषु कादिपं
 च वर्गान्यादि वर्गत्रयं चतुष्पत्रमध्ये मंत्रवर्णान् विंशस्त्रिंशो विलिख्या पञ्चाग्रेषु तथैव लिखेत् । वहिर्भूषणं अस्मिन्नेतत्कर्म कुर्वन् । उक्तफलसिद्धिः पञ्चांत
 होमोपनाशपेत्सद्यो भूतकृत्याद्युपद्रवान् । सितकिंशुकनिर्गुडी होमोपामार्गसंभवैः । १८॥ समिद्धरैः कृतो होमः पूर्ववद्भूतशान्ति
 दः ॥ अपामार्गो रजवधयोः पंचगव्यसमुक्षिताः १९ समिधोजुहुयात्कृत्वा पंचम्यानि शिसंघतः । पृथक् सहस्रहोमेन भूतानां निग्र
 हो भवेत् २० क्रमात्सर्पिरपामार्गं पंचगव्यहविर्घृतैः ॥ हुत्वा सहस्रं प्रत्येकं पात्रे संपातयेत्सुधीः २१ संपातसर्पिषा साध्यं भोजपे
 द्रुतशान्तये ॥ मध्येशक्तिं स साध्यां सरगरा सहितां केसरे घृष्टवर्गान्यत्रांतं मंत्रवर्णान् लिखत्तु गणमितान् ग्रदेशेषु तद्दत् ॥ वर्मा
 स्त्रोत्त्रासिकोणे दहनपुरयुगे कल्पिते भूषुरस्येयं त्रेस्मिन्प्राग्विधानात्कृतकलशविधिः सर्वः स्वापहारी ॥ २२ षट्कोणेशक्तिरं
 तः स्फुरत्यगलवृता प्रस्फुरद्दंढ्रकोणेशिष्टैर्मंत्रस्य वर्णै रसकराचतुः षट्चतुर्वेदवेदेः । षड्भिक्षुप्राष्टपञ्चदहनपुरयुगेनावृते
 वर्मफट्भ्यां राजत्कोणे नवीतं धरणि पुरयुगं यंत्रमाघोरमेतत् २५ सुद्रचौरग्रहव्यालभूता स्मारनाशनं । यंत्रमेतत्समाख्या
 तं सर्वसंपत्प्रदायकं २६ तारोवांतो धरा संस्थो वामने त्रेंदुभूषितः ॥ पार्श्वो वक्त्रः कर्णयुतो वर्मात्रांतः षडक्षरः ॥ २७ ॥ मनुः पाशु
 पतास्त्राख्यो ग्रहसुद्रनिवारणः ॥ षड्भिक्षुवर्णैः षडंगानि हुंफडंतैः सजातिभिः २८ मध्याह्नार्कसमप्रभं शशिधरं भीमादृहासोज्ज
 लं त्र्यक्षं पन्नगभूषणं शिखिशिखाश्मश्रूस्फुरन्मूर्ध्नि । हस्ताब्जैस्त्रिंशत्खं स मुद्गरमसिं शक्तिं स्थानं विभुं दंष्ट्राभीमचतुर्मुखं पशु
 पतिं दिव्यास्त्ररूपं स्मरेत् ३० ॥ रमाह षट्कोणेति । षट्कोणं लिखित्वा वहिरष्टपत्रपट्यंतन्मध्ये भुवनेश्वरी वीजं मंत्रस्य स्फुरत्यगलाक्षरैर्वर्धितं तत्कोणे
 षु प्रस्फुरद्दंढ्रं लिखित्वा । तत्पत्रेषु ग्रंथोक्तसंख्याकान् मंत्रवर्णान् वहिरपि षट्कोणं कृत्वा । तत्कोणवर्मास्त्रे वहिस्त्रिंशत्खं निमंडला एतद्यंत्रमुक्तफलदं । मंत्रांतरमाहः

तार इति तारः प्रणवः । वांतः शकारः । धरा संस्थः ॥

शा. ति.
टी. ग.
९४

लकारयुतः। वामनेत्रकारः। इंदुधुषितः। अनुस्वारयुतः। सर्पिडितो द्वितीयवर्णः पार्श्वः पकारः। एष तृतीयः। शंकरः शकारः कर्णयुतः। उकारयुतः एष चतुर्थः।
वर्मास्त्रेहं फट्। एष उस्तरः॥ ओं स्त्री पशुहं फट्॥ पाशु पतमंत्रेति। शिखि शिखाग्निज्वाला सदृशः। इमं सुकेशं। सुगममन्यता मंत्रांतरं प्रसूतिवर्णोतमिति।

वर्णलक्षं जयेन्मंत्रं जुहुयात् दशांशतः॥ गव्येन सर्पिषामंत्री संस्कृते हव्यवाहने ३१ शैवे पीठे यजेद्देवं प्रागंगैरष्टमातृभिः। इन्द्रा
दिभिर्लोकपालैर्वज्राद्यैरायुधैस्ततः ३२ अनेन मंत्रितं तोयं ग्रस्तस्य वदने क्षिपेत्॥ सद्यस्तं मुंचति केदं न ग्रहो मंत्रप्रभावतः ३३॥
अमुना मंत्रितान् वाणान् विस्मृजेद्युधिभूपतिः जपेत्सरोननिखिलान् शत्रून् न्यार्थस्वापरः॥ ३४॥ वर्णात्यमौ विंदुयुतं क्षेत्रपालाप
हन्मदः। ताराद्यो वसुवर्णो यं क्षेत्रपालस्य कीर्तितः ३५॥ षट्दीर्घभाजा जीजेन षडंगान्यस्य योजयेत्। ऋषिर्ब्रह्मा भवेदस्य गाय
त्रं छंद ईरितं॥ ३६॥ क्षेत्रपालो देवता चलायेति शक्तिरोरितः॥ नीलांजनाद्रिनिभमूर्द्धपिशंगकेशं वृत्तोऽग्रलोचनमुदानगदाकपा
लं॥ आशांवरं भुजगभूषणमुग्रदंष्ट्रं क्षेत्रेशमद्भुततनुं प्रणामाभिदेवं ३७ लक्ष्मेकं जपेन्मंत्रं जुहुयात् दशांशतः। चरुणा घृतसि
केन ततः क्षेत्रेशमर्चयेत् ३८ धर्मादिकल्पिते पीठे पूर्वमंगानि पूजयेत्॥ अनलाख्यमग्निकेशं करालं तदनंतरं ३९ घंटां रवमहा
कोपं पिशिताशनसं जकं पिंगलाक्षं मूर्द्धकेशं पत्रेषु परितो यजेत्॥ ४०॥ प्रधानमूर्तिप्रतिमान्नालंकारबंधुरान्। लोकपालांस्तद
स्त्राणियथा पूर्वंप्रपूजयेत् ४१ तस्मै सपरिवाराय वलिमेतेन निहरेत्॥ पूर्वमेहिद्वयं पश्चाद्द्विद्वयं ४२ भंजयद्वितीयं भूयो
नर्तयद्वितीयं पुनः॥ ततो विघ्नपदद्वंद्वं महाभैरवतत्परं ४३ क्षेत्रपालवलिं शृङ्खलद्वयं पावकसुंदरीं॥ वलिमंत्रोपमाख्यातः सर्वका
मफलप्रदः॥ ४४॥ ९९ वर्णांतं सकारः। ॐ स्वरूपं विंदुयुतं। ततः स्त्रीमिति भैरवबीजं। क्षेत्रपालापस्वरूपं हन्मदः। एष अष्टाशरो मंत्रः। षट्दीर्घ
भाजा जीजेन स्त्रीमित्यादिना प्रकारेण। अंगल्लुप्तिः विशदमन्यत्॥

राम.
९४

॥ आपदुद्धारकं वदुकमंत्रं तदुद्धरति ॥ उद्धरेत्यादिना ॥ उद्धारः स्पष्टः ॥ साध्येति ॥ अस्यार्थः ॥ ह्रीं वीं ईशानाय नमः ॥ ह्रीं वीं तत्पुरुषाय नमः ॥ ह्रीं वीं अघोराय नमः ॥ ह्रीं वीं वामदेवाय नमः ॥ ह्रः वः सद्योजाताय नमः ॥ प्रणवाद्यानि ज्ञेयानि ॥ अंगुलीष्विति ॥ अंगुष्ठाद्यंगुलीषु देहेति ॥ शिरोवदनहृत्पदपादेषु ॥ वक्त्रेष्विति ॥ अर्धं

सोपदंशं वृहत्पिंडं कृत्वा रात्रिषु साधकः ॥ स्मृत्वा यथोक्तं क्षेत्रं शतं तस्य हस्ते वलिं हरेत् ४५ वलिनानेन संजुष्टः क्षेत्रपालः प्रयच्छति ॥ कां
तिमेधावलारोग्यतेजः पृथिव्यशः प्रियः ४६ उद्धरेद्वदुकं देवं तं आपदुद्धारणं तथा ॥ कुरुद्वयं पुनर्देवं तं वदुकं तं समुद्धरेत् ॥ ४७ ॥
एकविंशत्यक्षरात्म्या शक्तिरुद्धो महा मनुः ॥ अभीष्टफलसंसिद्धौ कीर्तितः सुरपादपः ॥ ४८ ॥ वृहदारण्यकः ऋषिः शुन्यो नुष्टुबु
दाहृत ॥ आपदुद्धारणो देवो भैरवो देवतावुधैः ॥ ४९ ॥ अंगुली देहवक्त्रेषु मूर्ती न्यस्येद्यथापुरा ॥ सद्यापि पंचह्रस्वाढ्यशक्ति
वीजं परः सरः ५० ॥ वकारं पंचह्रस्वाढ्यमीशानादिषु योजयेत् ॥ षड्दीर्घयुक्ताया शक्त्या वकारेण चतुर्दश ॥ ५१ ॥ अंगानि जाति
युक्तानि प्रणवाद्यानि कल्पयेत् ॥ तस्य ध्यानं त्रिधा प्रोक्तं सात्विकादिविभेदतः ॥ ५२ ॥ वंदे वालं स्फटिक सदृशं कुंतलोत्थासि वक्त्रं
दिव्या कल्पेनैव मणिमयैः किंकिणी नूपुराद्यैः ॥ दीप्ताकारं विशदवसनं सुप्रसन्नं त्रिनेत्रं हस्ताब्जाभ्यां वदुकमनिशं शूलदंडौ
दधानं ५३ उद्यद्भास्करसन्निभं त्रिनयनं रक्तांगरागस्त्रजं स्मेरस्यं वरदं कपालमभयं शूलं दधानं करैः ॥ नीलग्रीवमुदारभूषणश
तं शीतांशुचूडोज्ज्वलं वंधूकारुणवाससं भयहरं वंदे सदाभावये ॥ ५४ ॥ ध्यायेन्नीलाद्रिकांतं शशिशकलधरं मुंडमालं महेशं दिग्व
स्त्रं पिंगकेशं उमरुमथ सुगणं खड्गपाशाभयानि ॥ नागं घटांकपालं करसरसिरुहैर्विभ्रतं भीमदंष्ट्रं सूर्याकल्पं त्रिनेत्रं मणिमयं वि
लसत्किंकिणी नूपुराढ्यं ॥ प्राग्दक्षिणो दीर्घपश्चिमेषु ॥ यथापुरेति ईशानाद्यानां देहवक्त्रेषु च उक्तस्थानेषु न्यसेत् ॥ ह्रीं वीं हृदयाया ह्रीं वीं शिरसे
इत्यादि प्रकारेणाष्टांगविधिः ॥ प्रपद्यामीति ॥ मंत्रेणावाहनं ॥ शूलमंत्रमुच्चार्य वामदेवायैति स्थापनं ॥ अघोरेभ्य इति मंत्रेण सुधाकरां ॥ तत्पुरुषायैति मंत्रे

॥ रामं निरोधनं ॥ ज्योमपत्रदलेषुमा ॥

शा. ति
थि. ग.
९५

तृका पद्मदलेषु त्रयोदश पुत्रवर्गान् क्रमेण दर्शयति ॥ डाकिनीत्यादिना ॥ एतावर्गो पूर्वादीशानपर्यंतं । पद्मादहिः पूजयेत् ॥ देवीपुत्रपर्यंतान् । दक्षिणादि
शि ॥ उमापुत्ररुद्रपुत्रमातृकापुत्रानयजेत् ॥ ऊर्ध्वमुखान् पुत्रान् । अधोमुखान् पुत्रान् ॥ एवं त्रयोदश पुत्रान् । पूजयेत् ॥ ततो लोकेशवदुकान् ततो ब्रह्म
सात्विकं ध्यानमाख्यातमपमृत्युनिवारणं ॥ ५५ ॥ आपुरारोग्यजननमपवर्गफलप्रदं ॥ राजसं ध्यानमाख्यातं धर्मकामार्थसिद्धिदं ।
तामसं शत्रुशमनं कृत्याभूतगृहायहं ५६ वर्णलक्षं जपेन मंत्रं हविष्याशीजितेन्द्रियः ॥ तदशांशं प्रजुहुयात्तिलैर्मथुरसंयुतैः ॥ ५७ ॥
धर्माधर्मादिभिः कृत्वा पीठेयं कजशोभिते । षड्कोणां तस्त्रिकोणस्थव्योमयं कजसंयुते ॥ ५८ ॥ वटुकं पूजयेद्देवमूर्तिमूलेन कल्पये
त् ॥ सद्योजातेन मंत्रेण देवमावाहयेत्ततः ॥ ५९ ॥ मूलादि वामदेवेन स्थापयेत्परमेश्वरं ॥ मूलमंत्रेण कर्तव्यं सा निध्यं तदनंतरं ६०
अधोरेण सुधीः कुर्यात्सन्निरोधमनेतरं । पुरुषाख्येन मनुना योनिमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ ६१ ॥ देवाय वंदनं कुर्यादीशानेन समाहितः ॥
एतत्सर्वविधातव्यं ततः मुद्राभिरादरात् ॥ ६२ ॥ ईशानादीन्यजेद्देवान्या समागैरादेशिकः ॥ सकलीं करणं कृत्वा पजेन्मूर्तिं यथापुरा
६३ व्योमपद्मदलेषु चैव दसितांगादिभैरवान् ॥ असितांगं रुचं चंडं क्रोधमुन्मत्तभैरवं ६४ ॥ कपालिनं भीषणाख्यं संहारं च क्रमादमून् ॥
षड्कोरोषु षडंगानि क्रमेणाभ्यर्चयेत्सुधीः ६५ ॥ पूर्वादीशानपर्यंतं तदहिः पूजयेदिमान् । डाकिनीपुत्रकान् पूर्वराकिनीपुत्रकास्त
तः ६६ लाकिनीपुत्रकान् पश्चात् डाकिनीपुत्रकास्ततः । शाकिनीपुत्रकान् भूयोहाकिनीपुत्रकान् पुनः ६७ मालिनीपुत्रकान् पश्चाद्दे
वीपुत्रांस्ततः परं ॥ अधोमारुद्रमातृकां पुत्रान् दक्षिणातो यजेत् ॥ ६८ ऊर्ध्वमुख्याः सुतान् ऊर्ध्वमधोमुख्याः सुतानधः ॥ इति संपूजयेन्म
त्रीपुत्रवर्गं स्रयोदश ॥ ६९ ॥ तदहिः पद्मपत्रेषु लोकेशवदुकान्यजेत् ॥ ब्रह्माणीपुत्रकं पूर्वमादेशीपुत्रमीश्वरे ॥ ७० ॥
एषादिपुत्रकाननुक्रमस्थानेषु । तदनंतरं धेनुकादिदशवदुकान् पूजेत् ॥ दिगंतराले ॥ श्रीकंठादीन् अवशिष्टान् ग्रंथोक्ततत्स्थानेन्यसेत् । पश्चात्प
॥ योगान् कुर्यात् ॥ प्रयोगाः स्थिताः ॥ यत्र वर्णमाह ॥ ० ॥ ० ॥ ॥

राम.
९५

वेष्मवीपुत्रकं सोम्येकोमारीपुत्रमानिले ॥ इंद्राणीपुत्रकं भूयः पूजयेत्पश्चिमेततः ७१ महालक्ष्मीसुतं पश्चाद्रक्षोदिशिसमर्चयेत्
 ॥ वाराहीपुत्रकं याम्येचासुतमानिले ७२ वटुकान्दशदिक्ष्वर्चयेत्तु कं त्रिपुरांतकं ॥ वेतालं वहिजिह्वाख्यं कालांतरं कुरा
 लकं ॥ ७३ ॥ एकपादं भीमदंष्ट्रमचलं हाटकेश्वरं ॥ दिग्विदिश्वंतरेषु श्रीकंठादीन्यजेत्पुनः ॥ क्रोधीश्वरादिभृग्वंतांस्तद्दद्यात्
 समर्चयेत् ॥ ततस्त्रीनकुलीशाद्यान्दिशि पूजयेत्सुधीः ॥ ७४ ॥ दिव्यांतरिक्षभूमिषान्योगीशान्शक्तिसंयुतान् योगिवीभिः सहा
 भ्यर्चयेद्दीशाग्निनिर्ऋतिस्थितान् ॥ ७५ ॥ इति संपूजयेद्देवं वटुकं प्रोक्तवर्त्मना ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां पतिर्भवति मानवः ७६ विघ्नदे
 गीं समाराध्य वलिं दत्वा विधानतः ॥ काम्यानि साधयेन्मन्त्री यथोक्तां सिद्धिमाप्नुयात् ७७ शाल्यन्नं पललं सर्पिर्लज्जुर्गोनिशर्करा
 गुडमिष्ठुरसा पूयेर्मध्वतैः परिमिश्रितैः ॥ ७८ ॥ कृत्वा कवलमाराध्य देवं प्रागुक्तवर्त्मना ॥ रक्तचंदनपुष्पाद्यैर्निशितस्मै वलिं हरेत् ॥
 ॥ ७९ ॥ ततः सिध्यंतिकार्याणि वलिनानेन मन्त्रिणः ॥ जुहुयात्सर्पिषामन्त्री यथोक्तां सिद्धिमाप्नुयात् ८० वश्यापजुह्यादिषु ॥
 शकलैर्वशयेज्जनान् ॥ जुहुयात्पुत्रलाभाय प्रफुल्लैः कैरवैः सुधीः ८१ धनधान्यादिसंपत्तये जुहुयात्तिलतंडुलैः ॥ विल्वप्रसूनै
 र्जुहुयात्महतीं विंदति श्रियं ८२ लोणैर्मधुरसंमिश्रैर्वशयेद्वनिताजनान् ॥ वृष्टिकामेन होतव्यं वेतसानां समिद्धरैः ८३ अन्नेन
 जुहुयात्तित्पंधनधान्यादिसंपदे ॥ वश्यापजुहुयात्पुत्रीमधुना दिवसत्रयं ॥ ८४ ॥ रोगोक्तौ षधहोमेन रोगान्शयंति तत्क्षणतः क
 त्याद्रोहे ग्रहद्रोहे भूतापस्मारसंभवे ॥ ८५ ॥ व्याघ्राजिने समासीनो जुहुयादप्रतंतिलैः ॥ भूतादयः पलायंते नेष्टंते तांदि संभयात् ॥ ८६ ॥

कृष्णाष्टमीं समारभ्य पावतस्यात्तच्चतुर्दशी ॥ तिलैस्तंडुलसंमिश्रैर्मधुरत्रयलोहितैः ॥ ८८ ॥ त्रिसहस्रं प्रतिदिनं जुहुयात्संस्कृ-
तेनले ॥ वटुकेश्वरमभ्यर्च्य भस्मभोज्यफलान्वितं ॥ ८९ ॥ नित्यं निवेद्य नैवेद्यं मध्यरात्रे वलिं हरेत् ॥ एवं जपित्वा प्रयतः स-
हस्राण्येकविंशति ९० समाप्तिदिवसे रात्रा वजं हुत्वा वलिं हरेत् ॥ ततः कारयित्वा राजा तोषयेत्साधकं धनैः ॥ ९१ ॥ विधिनाने-
न संतुष्टो वटुकेशः प्रयच्छति ॥ तेजो वलं यशः पुत्रान्कांतिं लक्ष्मीं मरोगांतां ॥ ९२ ॥ नश्यंति शत्रवः सर्वे वद्धंते वंधुबंधवाः ॥ अवग्रहो-
न जायेत विषयेतस्य भूपतेः ॥ ९३ ॥ जुहुयात्केवलैर्लोणैर्युतं संभनेच्छया ॥ निविडादिविमोक्षाय प्रयोगो यमुदाहृतः ॥ ९४ ॥ वचाचूर्णप-
त्रं जपंगव्येनाज्येन लोलितं ॥ विभज्य भक्षयेद्द्वंध्यामंडलात्पुत्रकांक्षिणी ९५ विनितं पुत्रमाप्नोति मेधारोग्यवलां न्वितं ॥ आसवं
ते प्रयोगस्य वटुकाय वलिं हरेत् ॥ ९६ ॥ द्विविधो वलिः राख्या तो राजसः सात्विको बुधैः ॥ राजसो मांसरक्तद्वयः पलत्रयसमन्वि-
तः ॥ ९७ ॥ सुदूपाय स संयुक्तो मधुरत्रयलोहितः ॥ सात्विको मांसरहितः शेषमन्यत्सुरोक्तवत् ॥ ९८ ॥ ब्राह्मणो विनयः शुद्धः सात्वि-
कं वलिमाहरेत् ॥ साधयेन्मनुनानेन भस्मसर्वार्थसिद्धिदं ॥ ९९ ॥ उशीरं चंदनं कोष्ठघनसारं सकुंकुमं श्वेतार्कमूलं वारही-
लक्ष्मीक्षीरमहीरुहां ॥ १०० ॥ त्वचो विल्वतरो मूलं शोषयित्वा सुचूर्णयेत् ॥ चूर्णं व्योम्नि गृहे तेन गोमयेन विमिश्रितम् ॥ १०१ ॥
कृत्वा पिशानि संशोष्य संस्कृते हव्यवाहने ॥ मूलेन दग्ध्वा तद्भस्म शुद्धपात्रे विनिःक्षिपेत् ॥ १०२ ॥ केतकीमालती पुष्पैर्वासये-
द्भस्म शोधितं ॥ अयुतं प्रजयेन्मंत्रं स्पृष्ट्वा भस्म सुपूजितं ॥ १०३ ॥ एतदाद्यदि न शः प्रातः पुंड्रं करोति यः ॥ ० ॥

तस्य रोगाः प्रशप्यन्ति कृत्याद्रोहमहाग्रहाः ॥ १०४ ॥ रिपुचौरमृगादिभ्यो भयमस्य न जायते ॥ वर्द्धते संपदः सर्वाः पूज्यते सकलैर्जनैः ॥ १०५ ॥ राजा वश्यो भवेत्तस्य सामात्यः सपरिच्छदः अभिवेकं प्रकुर्वीतराजो विजयकांक्षिराः ॥ १०६ ॥ पूर्वोक्तमंडपे कुपे वितान
ध्वजशोभिते ॥ सर्वतोभद्रमालिरव्यकर्णिकांतस्य पूरयेत् ॥ १०७ ॥ अष्टद्वेष्टाप्रमारो न शालिभिः शोधितैः शुभैः ॥ तदर्थं ॥
संडुलास्तस्मिन्मस्य दूर्वाकृतान्वितान् १०८ हेमादिविहितं कुंभं नवरत्नसमन्वितं ॥ संस्थाप्य विमलेऽस्तोपे रापूर्या स्थित्व निः
क्षिपेत् ॥ १०९ ॥ क्षीरद्रुमप्रवालानिलस्मीदूर्वासहो पुनः ॥ कर्पूरं चंदनं विल्वमुशीरं कुंकुमं पुनः ११० कंकोलमगस्तं जातिमलि
कांच पकोत्पलैः ॥ गोमेदं दारिद्र्यं पश्चात्पृथगेन वेष्टयेत् ॥ १११ ॥ तस्मिन्नावात्स्य वटुकं राजसं संप्रपूजयेत् ॥ वहिरष्टसुकुंभेषु भैर
वानष्टपूजयेत् ॥ ११२ ॥ त्रयोदशसुकुंभेषु त्रयोदशगरान्यजेत् ॥ वात्स्ये दशसुकुंभेषु लोकेशानर्चयेत् सुधीः ॥ ११३ ॥ तद्वहिर्द्व्यष्टसुकुंभेषु
श्रीकंठादीन् सुरेश्वरान् ॥ पंचत्रिंशत्घटे घटैर्वाकादिवर्णैश्चरान् क्रमात् ॥ ११४ ॥ इति गंधादिभिः सम्यक् पंचावरणमर्चयेत् ॥ अ
यत्तं प्रजपेत् स्पृष्ट्वा तान्यथान्देशिकोत्तमः ॥ ११५ ॥ या यसेः सूर्यिषां शुद्धैस्तिलैर्दशशतं पृथक् ॥ जुहुयात्तान्यथान्यथा प्रत्यहं वलि
माहरेत् ॥ ११६ ॥ राजसोक्तमकारेण रात्रौ देशिकसतमः ॥ सुदिने शोभने लगे वा च पित्वा द्विजन्मभिः ॥ ११७ ॥ स्वस्तिमंगलवाक्यानि
विशुद्धैर्वदपारगैः ॥ नदत्सु पंचवाचेषु प्रणम्य वटुके श्वरं ॥ ११८ ॥ जितेन्द्रियं शुद्धकायं राजानं ब्राह्मणं प्रियम् ॥ आस्तिकं सत्य
वचनमभिषिंचेत्प्रसन्नधीः ॥ ११९ ॥ अभिषिक्तो नरपतिः प्रणिपत्य गुरुं परम् ॥ भूयसां दक्षिणां दद्यात्प्रसीदति तथा गुरुः १२०

श्रीमायेत्यादिना॥ अष्टपत्रं यं विलिख्य॥ तन्मध्ये श्रीमायास्मरकूटमंत्रं लिखेत्॥ श्रीर्हिं अष्ट पत्रेषु वडुका पदतिदिवारं लिखेत्॥ वहिः षोडशर
राजाभिषिक्तो भवतिसाक्षाद्भूमिपुरंदरः॥ परान्विजयते भूपा न्स्तूयते सकलैर्नरैः॥ १२१॥ कृताभिषेकः परमासंप्रतिमासंम
हीपतिः॥ चतुरंभोधिवलयांशास्तिसर्वा वसुंधरा॥ १२२॥ गजाश्च शांतिविधये त्रेधा शालासुसाधकः॥ कुंडं कृत्वा विधानेन हो
मं कुर्याद्यथाविधि॥ १२३॥ पायसाज्यतिलैर्विद्वानशुतत्रितपावधि॥ ब्राह्मणान्मोजपेन्नित्यं भक्ष्यभोज्यफलादिभिः॥ १२४॥
प्राक्प्रोक्तविधिना कुंभान्स्थापयित्वा त्रदेशिकः॥ अभ्यर्च्य गंधपुष्पाद्यैस्तज्जलैः प्रोक्षयेद्गजान्॥ १२५॥ अश्वशालामनेनैव
वर्द्धते ते दिने दिने॥ पुद्गेषु महती शक्तिर्जायते पूर्वतो धिकाः॥ १२६॥ सर्वरोगाः प्रणश्यन्ति कृत्वा द्रोहाः परैः कृताः॥ अस्मात्पर
तरारक्षानास्तितेषां महीतले॥ १२७॥ अभिषिच्य महीपालं परेषां विजयोच्यते॥ उक्तेन विधिना मंत्रीयामिन्यां वलिमाहरेत्
१२८॥ अन्यूनां गमजं हत्वा राजसंप्रापदाहृतं॥ वलिप्रदानसमये रिशूणां सर्वसैन्यकं॥ १२९॥ निवेदयेद्दलित्वेन वडुकाय
विशिष्टधीः॥ विदर्भयेच्छत्रुनाम्ना वलिमंत्रं तथा सुधीः॥ १३०॥ शत्रुपक्षस्य रुधिरं पिशितं च दिने दिने॥ भक्षयस्व गणैः सार्द्धं सा
रमेपसमन्वितः॥ १३१॥ वलिमंत्रोपमाख्यातः सर्वेषां विजयप्रदः॥ अनेन वलिना हृष्टो वडुकः परसैन्यकं॥ १३२॥ सर्वगणैर्भ्यो विभ
जेदामिषं कुड्मानसः॥ एवं कृते परवलं क्षीयते नात्र संशयः॥ १३३॥ विजयश्रियमेतेन राजा प्राप्नोत्ययत्नतः॥ श्रीमायास्म
रकूटमंत्रं विलिखेन्मध्ये दले षष्ठसुद्धिः प्रोक्तं वडुकाय शब्दमपरान्मंत्रस्य वर्णान्वहिः॥ अष्टद्वंद्वदलेषु तद्दहिरुषस्तत्संख्यं
पत्रेषु यद्वा त्रिंशदलकादिसात सहितं पत्रं लिखेद्भूपुरे॥ १३५॥ ९९ लेषु शिष्टवर्णान् वहिर्भूपुरेण वेष्टयेत्॥ एतच्च पत्रं प्रोक्तफलदं॥

मंत्रांतरमुद्धरति॥अर्थोशेति॥ऊकारः॥अग्निशिखरः॥रेफशतः॥लांतोवकारः॥दांतोधकारः॥एतैस्सपिंडितोद्वितीयाक्षरः॥ततः॥ध्रुवति॥सिद्धमफदतृती
आपदुद्धारणंयंत्रमपमृत्युभयापहं॥सर्वसंपत्प्रदंनित्यं सर्वसौभाग्यदायकं॥१३६॥रक्षाकरंग्रहार्तानांराज्ञांविजयवर्द्धनं॥
आपदुद्धरणादस्मादापदुद्धरणक्षमः॥१३७॥तंत्रेषुनास्तिमंत्रोन्यस्याहमंत्रवेदिनः॥अर्थोशोवह्निशिखरोलांतस्योदांतई
रितः॥१३८॥फडंतश्चंडमंत्रोपंचिवर्णात्मासमीरितः॥अस्यत्रिकोमुनिः॥प्रोक्तश्चन्दोनुष्टुबुदाहृतः॥१३९॥चंडेशोदेवताप्रोक्ता
कुर्यादंगविधिंपुनः॥हृदयंदीपफट्प्रोक्तंज्वलफट्शिरश्चरितं॥१४०॥शिखाज्वालामालिनीफट्शेषाफट्कवचंमंतं॥हनफ
ट्नेत्रमाख्यातं सर्वज्वालानिफट्परं॥१४१॥विन्यस्यैवंपडंगानिततोदेवंविचिंतयेत्॥चंडेश्वरंरक्ततनुंत्रिनेत्रंरक्तांशुका
ढ्येहृदिभावयामि॥१४२॥टंकं त्रिशूलंस्फटिकाक्षमालांकमंडलुंविभ्रतमिंदुचूडं॥वर्णलक्षजपेन्मंत्रं होमंकुर्यादशांशतः
॥१४३॥मधुरत्रयसंयुक्तेर्विशुद्धेस्तिलतंडुलेः॥पंचाक्षरोदितेपीठेचंडेशंसाधुपूजयेत्॥१४४॥मूर्तौबीजेनकुप्तायांतत्कूर्मोविंदु
संयुतः॥चंडेश्वरापहृद्बीजपूर्वःपूजामनुर्मतः॥१४५॥अगौर्मातृभिराशेशैर्वज्राद्यैरायुधैर्घजेत्॥चतुरावरणंप्रोक्तंचंडेशस्यसम
चने॥१४६॥इतिसिद्धेमनोमंत्रीडधनवाजायतेचिरात्॥तर्पयेन्मनुनानेननित्यमष्टोत्तरंशतं॥१४७॥श्रियमाप्नोतिमहतींपुत्रपि
त्रसमन्वितः॥प्रियंगुकुसुमैःफलैस्तत्काष्ठज्वलिनेनले॥१४८॥जुहुयादष्टतमंत्रीपरस्मोभोप्रजायते॥साध्यवृक्षत्वचोलोणंपि
ष्ट्वापिष्टसमन्वितं॥१४९॥पुतलीरुचिरांकृत्वाप्रतिष्ठाप्यसमीरणं॥छित्वाछित्वाप्रजुहुयादष्टोत्तरशतंनिशि॥१५०॥॥याक्षरः॥एवंअ

क्षरश्चंडमंत्रः॥प्रयोगमाह॥साध्यवृक्षेति॥पिंडसमन्वितमसमीरणंप्राणं॥एवंजुहूतउक्तफलसिद्धिः॥स्यष्टमपरम्॥इतिगृह्यार्थदीपिकायांविंशःपटलः॥२०

अधुना शैवमंत्रकथनानंतरं गायत्रीमंत्रं वक्तुमारभते ॥ अथो वदामीत्यादिना ॥ मंत्रमुद्धरति ॥ प्रणवाद्या इति ॥ आदिना तत्पदादिका ॥ चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री ॥
 सप्ताहमेवं कुर्वीत साधो दासो भवेत्स्वयं ॥ शैवमंत्रेषु निष्णातश्च डेश्वरमनुं भजेत् ॥ १५१ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति परत्रेह च नंदति
 धरायो मिमर्षुद्यो मम खेशं दुर्कमूर्तये ॥ सर्वभूतांतरस्था पशंकराय नमो नमः ॥ श्रुत्यंतकृतवासाय श्रुतपे श्रुतिजन्यने ॥ १५३ ॥
 अतींद्रियाय महेशाय नमो नमः ॥ स्थूल सूक्ष्म विभागाभ्यामनिर्देश्याय शंभवे ॥ १५४ ॥ भवाय भवसंभूतदुःखहंत्रे नमो
 सुते तर्कमार्गीतिदूराय तपसां फलदायिने ॥ १५५ ॥ चतुर्वर्गवदा न्याय सर्वज्ञाय नमो नमः ॥ आदिमध्यांतशून्यापनिरस्ता शेष
 भीतये ॥ १५६ ॥ योगिध्ये पाप्रमहते निर्गुणाय नमो नमः ॥ विश्वात्मने विचिंत्याय विलसच्चंद्रमौलिने ॥ १५७ ॥ कंदर्पदर्यकालाय का
 लहंत्रे नमो नमः विषाशनाय विहरद्वक्कंधमुपेयुषे ॥ १५८ ॥ सरिद्धामसमावद्धकपर्दीय नमो नमः ॥ शुद्धाय शुद्धभावाय शुद्धा
 नामंतरात्मने १५९ पुरांतकाय पूर्णाय पुण्यनाम्ने नमो नमः ॥ भक्ताय निजभक्तानां भुक्तिमुक्तिप्रदायिने १६० विवाससे विवासा
 यविश्वेशांते नमो नमः ॥ त्रिमूर्तिमूलभूताय त्रिनेत्राय नमो नमः १६१ त्रिधामां धामरूपाय जन्मघ्नाय नमो नमः ॥ देवासुरशिशिररत्न
 किरणारुणितां ग्रये ॥ १६२ ॥ कांताय निजकांतायै दत्तार्द्धाय नमो नमः ॥ स्तोत्रेणानेन पूजायां प्रीणयेज्जगतः पतिं १६३ भुक्तिमु
 क्तिप्रदं भक्त्या सर्वज्ञं परमेश्वरं १६४ इति शारदातिलके विंशः पटलः २० ॥ अथो वक्ष्यामि गायत्रीतत्त्वरूपान्त्रयीमयीं ॥ यथा प्रका
 श्यते ब्रह्मसच्चिदानंदलक्षणं १ प्रणवाद्या व्याहृतयः सप्तस्युसत्पदादिका ॥ चतुर्विंशत्यक्षरात्मा गायत्री शिरसान्विता २ सर्ववेदोद्धतः
 सारो मंत्रोपसमुदाहृतः ॥ ब्रह्मा देव्या दिगायत्री परमात्मा समीरिता ३ ऋष्याद्याः प्रणवस्यैते मुनिभिः परिकीर्तितानि मन्त्राणि ४
 भृगुगौतमकश्यपा ॥ ४ ॥ किं विशिष्टा शिरसान्विता प्रथमं प्रणवस्य ऋष्यादीन् दर्शयति ॥ ब्रह्मेत्यादिना सप्तव्याहृतीनां पुन्यादयः प्रदर्श्यते जगद्

ऋष्यादीनाह॥ गायत्र्याश्रुति॥ इदानीं शिरसोपितानाह॥ शिरसश्चि॥ व्याहृतिन्यासस्थानान्याह॥ हनुस्वेति॥ गायत्र्यश्रुत्यासस्थानान्याह॥ तत्संधिस्थितिः प
 दन्यासस्थानान्याह॥ शिरोभूमध्यश्चि॥ ॐ आपोज्योतिरिति शिरः शिरसिन्यसेत्॥ षडंगमंत्रानाह॥ इति पदन्यासस्थानान्याह॥ शिरोधेहसप्तव्याहृतिसंयुतमिति
 विश्वामित्रवसिष्ठारव्यो व्याहृतीनामृषीन्विदुः॥ गायत्र्युष्मिगयानुषुबूहतीपंतयः पुनः ५ त्रिषुपजगत्यौ च्छंदसिकथितानिमनी
 विभिः॥ सप्तार्चिरनिलः सूर्यो वाक्यतिर्वरुणो वृषः ६ विष्णवे देवाः क्रमादासां देवताः परिकीर्तिताः॥ गायत्र्या मुनिराख्यातो विश्वामि
 त्रो महद्युतिः ७ गायत्री छंद इत्युक्तं देवता सविता स्मृता॥ शिरसोऽस्य मुनिर्ब्रह्मा छंदो देव्यादिका स्मृता॥ ८ गायत्री परमात्मा स्य दे
 वता कथिता बुधैः॥ व्याहृतीः सप्तभूराद्या हनुस्वांसोरुयुग्मके ९ जठरेऽन्यस्य मंत्रज्ञो गायत्र्या णोस्तनोऽन्यसेत्॥ यत्संधिषु ध्वजेना
 भौ हत्कंठभुजसंधिषु॥ १०॥ आस्यनासा कपोलाक्षिकर्णभूमस्तके पुनः॥ पाश्चात्योत्तरयाम्यप्रागूर्ध्ववक्त्रेषु साधकः ११॥ पदानि दश
 विन्यस्ये देषु स्थानेषु मंत्रवित्॥ शिरोभूमध्यदृग्वक्त्रे कंठहन्ता भिगुत्युक्ते॥ १२॥ जानुनः पादयोर्धुग्मेतच्छिरः शिरसिन्यसेत्॥ हृद
 यं ब्रह्मणो प्रोक्तं विष्णवे शिरश्चरितं॥ १३॥ शिखारुद्रापकवक्त्रमीश्वराय समीरितं॥ नेत्रं सदा शिवायोक्तमस्त्रं सर्वात्मने स्मृतम्॥ १४॥
 षडंगान्येव मुक्तानि यथा स्थानं प्रविन्यसेत्॥ मुक्ता विद्रुमहेमनीलधवलच्छायेर्मुखे स्त्रीक्षणेर्धुक्ता मिंदुनिवद्धरत्नमुकुटांतत्त्वात्म
 वर्णात्मिकाः॥ सावित्रीं वरदाभयां कुशकशां पाशंकपालं गुणं शंखं चक्रमथारविंदयुगलं हस्तौर्वहंतीं भजे १६ प्राणायामान्पुरा
 रुत्वा गायत्रीं संध्योर्जपेत्॥ सप्तव्याहृतिसंयुक्तां गायत्रीं शिरसा न्वितां॥ १७॥ विरुच्चरन्धिया प्राणान्धारयेद्यतमानसः॥ प्रा
 णायामो यमाख्यातः समस्तदरितापहः १८॥ गायत्रीमंत्रजपब्राह्मण इत्यादिना॥ ध्यानमाह मुक्तेति॥ तत्त्ववर्णान् चतुर्विंशतिवर्णान् गुरां
 ॥

शूलं प्राणायामलक्षणमाह॥ सप्तव्याहृतिसंयुक्तमिति॥ गायत्रीमंत्रजपप्रकारमाह॥

व्याहृति त्रयमिति॥ प्रजाप्रकारमाह॥ विधायमंडलमित्यादिना॥ त्रिकोणेषु ब्रह्माद्याः शक्तयः॥ ब्रह्मविष्णु ईश शक्तयः॥ गायत्री सावित्री सरस्वत्यः तत्त्वसंख्य
या सहस्राणि चतुर्विंशति सहस्राणि॥ स्पष्टार्थमपरं॥ आग्नेयमंत्रमुद्धरति॥ अथाभिधास्यति॥ मंत्रं जुहोतुर्वेदे स्पष्टः॥ जातवेदसे सुन्वाम मरती पतो नि
व्याहृति त्रयसंयुक्तां गायत्रीं दीक्षितो जयेत्॥ तत्त्वलक्षणं विधानेन भिष्माशी विजितेन्द्रियः १९ क्षीरौदनतिलान्दूर्वाक्षी रद्गुमसमि
द्वरान्॥ एथक् सहस्रत्रितयं जुहुयात्मेतत्सिद्धये २० विधायमंडलं विद्वान्त्रिकोणो ज्वलकर्णिकां॥ सौरपीठं यजेत नदी प्रादि
नवशक्तिभिः २१ मूलमंत्रेण कृत्वा पां मूर्तौ देवीं प्रपूजयेत्॥ कोणेषु त्रिषु संपूज्या ब्रह्माद्याः शक्तयो वहिः २२ आदित्याद्यास्ततः पू
ज्या उषादिसहिताः क्रमात्॥ ततः षडंगानभ्यर्च्य केसरेषु यथाविधि ॥ २३॥ प्रह्लादिनीं प्रभां पश्चान्नित्यां विश्वं भरां पुनः॥ वि
शालिनी प्रभावत्यौ जयां शांतिं यजेत् पुनः २४ कांतिदुर्गा सरस्वत्यौ विश्वरूपां ततः परं॥ विशाला संज्ञिता मीशां चापि नीविमलां
यजेत् २५ तमोपहारिणीं सुस्मां विश्वयोर्निजया वहं॥ पद्मालयां परंशोभां पद्मरूपां ततोर्चयेत् २६ ब्राह्म्याद्याः सारुणावात्ये
पूजयेत्प्रोक्तस्य सणाः॥ ततोर्चयेद्ब्रह्मन्वात्ये शकादीनां यथैः सह॥ २७॥ इत्यमावरणैर्देवीं दशभिः परिपूजयेत्॥ धर्मार्थका
ममोक्षाणां भोक्ता स्याद्विजसत्तमः २८ तत्त्वसंख्या सहस्राणि मंत्रविज्जुहुयात्तिलैः॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो दीर्घमायुः स विंदति
२९ आयुषे साज्यहविषा केवलेनाथ सर्पिषा॥ दूर्वात्रिकैस्त्रिलैर्मनीजुहुयात्त्रिसहस्रकं ३० अरुणाजैस्त्रिमर्ध्वकैर्जुहुयात्पतं
ततः॥ महालक्ष्मीर्भवेतस्य षण्मासान्नात्र संशयः ३१ ब्रह्मश्रिये प्रजुहुयात्प्रसूनैर्ब्रह्मवृक्षजैः॥ बहुना किमिहोक्तेन यथाव
त्साधुसाधिता॥ ३२॥ ॥ दहातिवेदः॥ सनः पर्वदतिदुर्गाणि विश्वानावेव सिंधुद्वरितात्यग्निः इत्यादिना॥ तस्य मूल्यादिनिरूपयति॥ मरीचीरित्यादिना॥

अक्षरन्यासमाह॥ अंगुष्ठेत्यादिना अंगुलिं अपवाह्युवाह मूलकूर्परमध्यभागे प्रकोष्ठेषु वाह मध्यसंधिमणिबंधः॥ मध्यदेशेषु मणिबंधः अंगुष्ठमूलप्र

॥ मूलं ललाटे परिकेशे ॥ ९९

प्रदेशः मस्तिष्कत्वंदुपरितनभागः॥मूर्द्धातदपरिहादशांतशिसेमंत्रप्रदेशः॥पदन्यासस्यानान्याह॥शिखासलाहत्यादिनाध्यानमाह॥विद्युदामेत्यादिनामृ
गपतिः सिंहः॥करवालः॥खड्गः॥विशिखावाणाः॥गुणं त्रिशूलं पूजाप्रकारमाह॥मंडलरतिः॥उक्तेन पूर्वोक्तेन च सिंहमंत्रेण मूर्तयः प्रदर्श्यते॥जातवेदरत्यादि

दिजन्मनामियंविद्यासिद्धाकामदुषामता॥र्जजातवेदसेसुनवापुसोमेमरातीयतोनिदेहातिवेदः॥सनेःपर्वदन्तिदुर्गाणिविष्वा
नावेवसिंधुदरितात्युग्निः॥३४॥आग्रयमभिधास्यामिमंत्रं सर्वार्थसाधकं॥मारीचिःकाश्यपःप्राक्तोमुनिरस्यमह्यमनाः॥३५॥
त्रिष्टुप्चन्द्रादेवतात्रजातवेदोऽग्निरीरितः॥नवभिःसप्तभिःषड्भिःसप्तभिःपुनरष्टभिः॥३६॥सप्तभिर्मूलमंत्राणिःषडंगविधिरीरि
तः॥अंगष्टगल्फजंघासुजानुनोरुरुयुग्मके॥३७॥कट्यधुनाभिषुहृदिस्तनयोःपार्श्वयोर्हयोः॥पृष्ठतःस्कंधयोर्मध्येबाहुमूलोप
वाहुषु३८प्रकोर्यरप्रकोष्ठेषुमणिवंधतलेषुच॥मुखनासाक्षिकर्णेषुमस्तमस्तिकमूर्द्धसु३९॥क्रमेणविन्यसेदृणांमंत्रांमंत्र
समुद्भवान्शिखाललाटनयनकर्णोष्ठरसनास्वय॥४०॥सकंठबाहुहस्तुक्षिकटिगुत्योरुजानुषु॥जंघयोःपादयोर्न्यस्येत्यदा
न्यस्यमनोःसुधीः४१विद्युदामसमप्रभांमृगपतिस्कंधस्थितांभीषणांकन्याभिःकरवालखेटविलसद्दस्ताभिरासेवितां॥हस्ते
श्वक्रगदासिखेटविशिखांश्चापांकुशं तर्जनींविभ्राणामनलात्मिकांशशिधरंदुर्गां त्रिनेत्रांस्मरेत्॥४२॥मंत्रवर्णसहस्राणि
जयेन्मंत्रंविशालधीः॥तदंतेतिलसिद्धार्थचित्रमूलैःसमिद्धरैः४४क्षीरद्रुमाणामाज्येनहविषान्नेर्घृतान्वितैः॥चतुश्चत्वारिंश
दाढ्यंचतुःशतसमन्वितम्॥४५॥चतुःसहस्रंजुहुपादर्वितेहव्यवाहने॥मंडलेसर्वतोभद्रेषड्कोणांकितकर्णिके॥४६॥

कारेण पृथिव्यादियंचभूतानि रिक्षु पूजयित्वेति॥विष्णुतत्कलानिरुत्याद्याः॥पूजयित्वा पुनः पूर्वविधिषु यथाक्रमं वक्ष्यमाण जायतादिशक्तयः पूज्याः॥
कथं एकादशैकादशप्रतिदिशा॥आग्रेयेति॥एतदेव जातवेदमंत्रं प्रतिलोमेन पठितं आग्रेयमुच्यते॥ध्यानभेदाद्गर्वादेशादिति॥ततः प्रयोगसमय एव

॥ इति पूर्ववज्रपक्षुभिः ॥ अनुलोमजपसंख्ये वास्येति ॥ सर्वत्र एकः कुर्यात् ॥ गायत्र्या त्रिगुणमिति ॥ यत्र पत्रमंत्रजपहोमप्रयोगादौ तदेहमंत्रजपात्रिगुणि

विधिनावश्यमाणेन पीठं देव्याः प्रपूजयेत् । जपाख्यां विजयां भद्रां भद्रकालीमनंतरं ४० सुमुखीं दुर्मुखीं संज्ञां पश्चाद्वा प्रमु-
खीं पुनः ॥ अथ सिंहमुखीं दुर्गां नवशक्तीः प्रपूजयेत् ४८ आसनं सिंहमंत्रेण दद्यादुक्तेन देशिकः । मूर्तिसंकल्प्य मूलेन तस्यामावात्य
पूजयेत् ४९ षडंगानियथा पूर्वैकैः संरेष्वर्चयेत् सुधीः । ग्यादिपादाष्टकोत्पन्ना मूर्तयोर्चावहिः पुनः ५० जातवेदाः सप्तजिह्वो
हव्यवाहनसंज्ञकः ॥ अश्वोदरजसंज्ञो न्यः पुनर्वैश्वानराहूयः ५१ कौमारतेजाः स्याद्विष्णुमुखो देवमुखः स्मृतः । ततो भूसलि-
लाग्रीरान्नात्मनेतान् नमो न्वितान् ५२ ॥ चतुर्दिक्षु समभ्यर्च्य कोणेषु तत्कलाः पुनः ॥ पूर्वादिदिक्षु संपूज्या यार्णाद्यावर्णशक्तयः
५३ जाग्रतातपनी वेदगर्भा दहनरूपिणी ॥ सेंदुखेडाशुं भहं नीनभश्चारिण्यनंतरं ५४ वागीश्वरी मदवहा सोमरूपामनोजवा ।
मरुद्देगा रात्रि संज्ञातीत्रकोपापशोवती ५५ तोपात्मिका पुनर्नित्या दयावत्यपिहारिणी । तिरस्त्रिया वेदमाता तत्परा मदनप्रिया
५६ समाराध्य नंदिनी च परारिषु विमर्दिनी । षष्ठी च दंडिनी तिग्मा दुर्गा गायत्र्यनंतरं ५७ निस्वद्या विशालाक्षी श्वा सोहाहावना-
दिनी । वेदना वह्निगर्भा ख्या सिंहवाहा हूपा तथा ५८ धुर्यादुर्विषहा पश्चाद्भिरंसाता पहारिणी । त्यक्तदोषानि स्सपत्न्या चत्वारिंश-
च्चतुर्युता ॥ ५९ ॥ लोकपालांस्ततोभ्यर्च्य हज्राद्यायुधसंयुतान् ॥ इयं जपादिभिः सिद्धेमंत्रे स्मिन्नाधकोत्तमः ६० आग्नेयास्त्राधि-
कारी स्यात्तद्विधानमुदीर्यते ॥ आग्नेयास्त्रमिति प्रोक्तं विलोमपठितो मनुः ॥ ६१ ॥

त ॥ आसुरेषु युं जीतं । देवक्षेत्रे उपसंहरेत् ॥ देवे मनुष्यराक्षसभेदेन नक्षत्रभेदं दर्शयति पूर्वोत्तरादिना । अत्राभ्यां प्रयोगोपसंहाराणां तिथिवारशान्तिर्य-

पूर्वोक्ता एव मुत्याद्यामंत्रस्यास्य प्रकीर्तिताः ॥ प्रतिलोमक्रमादस्य षडंगानि प्रकल्पयेत् ॥ ६२ ॥ वर्णान्यासपदन्यासौ विदध्यात्प्रतिलोमतः
 ध्यानभेदान्विजानीयादुर्वादेशान्नचान्यथा ॥ ६३ ॥ पूर्ववज्रपङ्क्तिः स्याज्जुहपात्पूर्वसंख्यया ॥ पंचगव्यस्वपञ्चोत्तररुणातस्य सिद्धये
 ॥ ६४ ॥ अर्चनं पूर्ववत्कुर्याच्छ्रुतिस्तु प्रतिलोमतः ॥ सर्वत्र देशिकः कुर्याद्गोपत्र्यादिगणं जपं ॥ ६५ ॥ कुर्यात्कर्माणि कुर्यात्प्रतिलोमविधानतः
 शांतिकं पौष्टिकं कर्मकर्तव्यमनुलोमतः ॥ प्रयोगकाले प्रजपेदष्टौ पादान्विलोमतः ॥ साधितो जायते पश्चात्तन्त्रोपविधिना मुनाः ॥ आ
 द्यः पंचाक्षरः पादोत्तरो ज्ञानेन्द्रियात्मकः ॥ ६७ ॥ धुमाद्यः पंचवर्णोऽन्यः स्मृतः कर्मैन्द्रियात्मकः ॥ ६८ ॥ आद्यस्तृतीयः पंचारणः पंचभूतमयः
 स्मृतः ॥ ६९ ॥ त्याद्यः सप्ताक्षरः पादश्चतुर्थो धातुरूपकः ॥ ७० ॥ पूर्वः पंचमः पादस्तूर्मीरूपः षडक्षरः ॥ ७१ ॥ तोवर्णादिः षडर्णोऽन्यः षड्दोशिक
 मयोमतः ॥ ७२ ॥ सो पूर्वः पंचवर्णोऽन्यः शब्दादिमय ईरितः ॥ ७३ ॥ सेवर्णाद्यष्टमो ज्ञेयः पंचार्णो वचनादिकः ॥ ७४ ॥ एतत्तत्त्वसमायोगात्पादस्तृप्ति
 रितिरिता ॥ ७५ ॥ तत्तत्पादाक्षरोत्पन्नास्तावन्त्यो वह्निदेवताः ॥ प्रधानमूर्तिप्रतिमाः स्वस्ववर्णोदितप्रभाः ॥ ७६ ॥ प्रज्वलत्केशवदनाभीमदं
 द्याभयानकाः ॥ देवतारंद्रियोत्पन्ना ऊर्ध्वदृष्टय ईरिताः ॥ ७७ ॥ देवताभूतपादोत्था स्तिर्यक् वक्त्राः प्रकीर्तिताः ॥ धातुरूपाक्षरोद्भूता उभ
 याननशोभिताः ॥ ७८ ॥ ऊर्मिजा ऊर्ध्ववदना कोशोत्था स्तिर्यगाननाः ॥ एताः सर्वा स्मृताः क्लीवारंद्रियार्थोद्भास्त्रियः ॥ ७९ ॥ अथः स्तिर्य
 ङ्मुखो येता ईरिता वर्णदेवताः ॥ आभिमुख्यः स्मृताः सौम्ये पराङ्मुख्योऽन्यकर्मणि ॥ ८० ॥ आभ्यो संख्याः समुत्पन्ना देवताज्वलितान
 नाः ॥ आभिर्मन्त्री दहेच्छत्रो राज्यं सगिरिकाननं ॥ ८१ ॥ अस्त्रं मनुष्यं नक्षत्रे त्वारभेत विचक्षणः ॥ आसुरेषु प्रपुंजीत देवतारासु संहरेत् ॥
 ॥ ८२ ॥ पूर्वोत्तरात्रयं पश्चाद्भरणपार्श्वयोरोहिणी ॥ इमानि मानुषाण्याहुर्नक्षत्राणि ॥ मनीषिणः ॥ ८३ ॥ ० ॥

उपक्रमेत्यादिना॥ वृक्षापक्षेत्यादिना॥ विषवृक्षः कारस्करः॥ अक्षवृक्षः विभीतकः॥ सिद्धार्थः सर्वपः॥ विष्टिकाले भद्राकाले॥ आग्नेयास्त्रेण॥ प्रतिलोम
पठितजातवेदमंत्रेण शत्रुनामसंवेष्ट्य कुंडमध्ये खनित्वा तत्र निधाय तालपत्रं तदपरिहोतत्वा पुनस्तत्पत्रमुद्धृत्य शीतलतोये निक्षिपेत्॥ उत्तमफलसिद्धिः॥
॥ लवणतोये लवणमिश्रिततोये॥ ऋक्षः शत्रुनामक्षत्रवृक्षः॥ तद्वनवणतोये कारयेत्॥ आवर्तयेत्॥ कारस्करद्व्यातत्युतलीहृदयादी आग्नेयमंत्रमुच्चर

ज्येष्ठाशतभिषंमूलं धनिष्ठाशेषकृतिका ॥ चित्रा मघा विशाखा सुता सराक्ष सदेवताः ८० अश्विनी रेवती पुष्य स्वाती हस्त पुनर्वसु ॥
अनुराधा मृगशिरः श्रवणं देवता स्का ८१ उपक्रमे तनंदा सुरिता स्वस्व विमर्जयेत् ॥ भद्रा स्वाहरां कुर्यात् ज्ञपा स्वत्यंत मुत्तमं ८२
उपक्रमौ भौमवारे शनिवारे विसर्जनं । प्रतिसंहरां वारे गुरोः शुक्रस्य वा भवेत् ८३ स्थिरे सुराशि चारं भन्वरेषु स्याद्विसर्जनं । अस्व
संहरां कुर्याद्दुभयेषु विचक्षराः ८४ कृष्णपक्षे जलेनास्त्रे विसृजेच्छशिना पुनः ॥ शुक्लपक्षे क्रमादसं पुनरात्मनिसंहरेत् ॥
८५ भानुना मोक्षसंहारौ कुर्यात्पक्षद्वये सुधीः पश्चिमाभिमुखो भूत्वा कर्म सर्वत्र साधयेत् ८६ नक्षत्रवृक्षशकलान् आध्याख्या कर्म
संयतान् ॥ तत्तन्मंत्राक्षरोपेतान् मंत्रां मंत्राणं संख्यया ८७ जुहुयादेधितेव ह्योमारयेद्रिपुमात्मनः ॥ कृष्णपक्षा समाभ्यषावत्कृष्ण
चतुर्दशी ८८ धतूरविषवृक्षाश्च भूतहोत्याः समिद्धराः ॥ राजीतैलेन संलिप्ताः तृणकृतप्रसहस्रकं ८९ जुहुयात्संयो मंत्रां स्थिरं
मपु रंजयेत् । सप्त रात्रं प्रजुहुयात्सिद्धार्थस्नेहलोलितैः ९० आर्द्रवस्त्रो विष्टिकाले मरीचैर्मनुना पुनः । निवृत्त्यतेन वरेणाग्निं प्र
लपाग्निं समेन सः ९१ तालपत्रे समा लिख्य शत्रु वामपथा विधि । आग्नेयास्त्रेण संवेष्ट्य कुंड मध्ये निखन्यते ९२ ॥ ९३ किं किं किं चि
जयेत् । उक्तफलसिद्धिः ॥ तामेव प्रतिरुतिं तस्मिन्नेव लवणजले उष्णजले निक्षिप्य मंत्रं जयेत् । उक्तफलं भवति । तीक्ष्णतैलेन सर्पपतैलेन सप्तस्रसलिले । सा
मुद्रलवणं न क्षत्रं विषवृक्षजैः । कारस्करवृक्षजैः । त्रणकृतैलं भस्मातैलं । अतिदुर्गाणि । दुर्गाणां स्वरूपं स्वयमेवाग्नेव स्यते । समधुरः पृथग्मधुरः शर्करा यु

नैः। फलिनिकुसुमेः प्रियंगुप्रख्येः। शिखंस्त्वश्लो। इदं
३९ अ. । नीमतिदुर्गं स्त्रंगणितुर्गं स्त्रं सिंध।

रतिसिंधुरदुर्गासं॥अग्निंरति॥अग्निदुर्गासंस्पृशार्थमपरं॥रतिश्रीगूढार्थदीपिकायांएकविंशःपटलः २१ समाप्तम्॥श्री॥श्री॥श्री॥
 जुहुयान्मरिचैःकुडोज्वराक्रांतःसजायते॥तदादापक्षिपेनोपेयीतलेसवशोभवेत्॥१३पिष्टुपामार्गबीजानिमरीचंमधुसंयुतं
 अत्युष्णेलवणंतोपेनिःक्षिप्यकाथयेततः॥१४अक्षवृक्षप्रतिकृतेहृदयेवदनेनसिःकिंचित्किंचित्सिपेतोपेदव्योकारस्करो
 त्यया॥१५आग्नेयमुच्चरन्मन्त्रीसोचिराञ्ज्वरितोभवेत्॥कथितंभसितांक्षिप्त्वाहन्याञ्छन्नूनपत्नतः॥१६तीक्ष्णस्त्रेहेनसंलि
 प्रांशुप्रतिकृतिंनिशि॥तापयेदधितेवहोप्रतिलोममनुंजयन्॥१७ज्वरेणावाध्यतेसेद्याहोमादस्यमृतिर्भवेत्॥सामुद्रेस
 लिलेहिगुंविषजीरकलोलिते॥१८कथितेपुतलिंसाध्यनक्षत्रतरुनिर्मितां॥अथोवक्राविनिक्षिप्यपक्ष्याविषतरुत्यया
 ॥१९॥तच्छिरस्ताडनंकुर्वन्जपेदसंविलोमतः॥सप्राहान्नरणायातिशतुज्वरविमोहितः॥१००आदित्यरथनागेन्द्रप्रस्ताग्नि
 तद्दिषाहतं॥नग्नंतेलेनलिप्रांगंदग्धंभानुमरीचिभिः॥१०१अधोमुखेनिजरिपुं ध्यात्वाकथितवारिणा॥तर्पयेद्भानुमालो
 क्यशत्रुर्मृत्युप्रियोभवेत्॥१०२विभ्रंतीमुसलंशूलं ध्यायन्कालघनप्रभां॥कार्यासवीजैर्निवस्यपत्रैर्मेषीघृतप्लुतैः॥१०३हु
 त्वाविंदेषपेच्छन्नूनस्त्रेणानेनदेशिकः॥विभ्राणांतर्जनींशूलं ध्यात्वादुर्गाभयंकरीं॥१०४महिषीघृतसंसितैःपल्लवैर्विषव
 स्रजैः॥हुत्वारियोःक्षणात्सेनामुच्चारयतिमंत्रवित्॥१०५ध्यात्वादेवींपुराप्रोक्तांचतुर्भिर्मरिचात्वितैः॥अजारुधिरसंसितैः
 जुहुयादिवसत्रयं॥१०६रिपोरुच्चारनंकुर्यात्सेनापानान्नसंशयः॥अग्निशूलकरांदुर्गाज्वलंतींप्रलयाग्निवत्॥१०७हु
 ध्यात्वासर्वपतेलातैर्वीजैर्धतूरसंभवैः॥हुत्वाविमोहयेच्छन्नूनमरीचैर्वीससर्षपैः॥१०८कालांजननिभांदुर्गाशूलखड्गधरो
 स्मरन्॥नक्षत्रवृक्षसंभूतैर्नराकृत्नेहसंयुतैः॥१०९समिद्धैःप्रजुहुयाद्धन्यान्मासेनेवैरिणं॥सिंहाधिरुद्धांधावंतींधावमानां

शरान्कार्मुकनिर्मितान्वह्निज्वालासुखाकुलान्॥मुचंतींसंस्मरन्दुर्गातर्पयेदृष्यवारिणा ११९भातुविंवसमालोक्यरिपोरुचाटनंभ
वेत्॥अतिदुर्गामयोपष्टिगदाहस्ताविचिंतयेत् ११२विद्युदामसमानाभांमहिषीघृतसंयुतैः॥पुलाकैर्जुह्वीयान्निविभीतकसमि
द्धैः ११३॥कोद्रवैरथशत्रोश्चसेनायास्तंभनंभवेत्॥आतयाशांकुशोरतांगानिदुर्गामजंस्मरेत्॥ ११४॥लोणैःसमधुरैःसाध्यचक्षुका
धैधितेनलेजुह्वयान्निशिसप्ताहान्मंत्रविद्वशयेनृपान्॥ ११५॥पाशांकुशधरंरतांविश्वदुर्गाविचिंतयेत्॥फलिनीकुसुमैःकुलैश्च
दनांभःसमुक्षितैः॥ ११६॥जुह्वयान्निशियोमंत्रीतस्यविश्वं वशंभवेत्॥शरचंद्रनिभांदेवींविगलत्परमामृतां॥ ११७॥पाशांकुश
धरंध्यापन्सिंधुदुर्गासमिद्धैः॥वैतसेर्मधुरासितैर्जुह्वयाद्वृषिसिद्धये॥ ११८॥कपालंनिशिखंपाशमंकुशंविभ्रतींकरैः॥जपाकुसु
मसंकाशामग्निदुर्गाविचिंतयन्॥ ११९॥हुत्वालवणपुतल्यामधुरत्रयपुतया॥आकर्षेद्वांछितान्साध्यान्मंत्रविन्नात्रसंशयः॥ १२०॥
अतिदुर्गेयमत्याद्याषदंतात्रिषुवीरिता॥दुर्वर्णातायगाण्याद्यागाणिदुर्गासमीरिता॥ १२१॥विष्वाद्याण्यसुरांतासाविश्वदुर्गा
समीरिता॥सिंध्वाद्यासावकारांतासिंधुदुर्गानिगद्यते॥ १२२॥त्यंतामग्न्यादिकामेनामग्निदुर्गाविदुर्वधाः॥अंगरोस्थडिलंकृत्वा
सुगंधिकुसुमादिभिः॥ १२३॥देवीमभ्यर्चयेन्नित्यंप्रागुक्तेनैववर्त्मना॥आहरेद्धानिषुवलिंचरुणासर्वसिद्धिदं॥ १२४॥कृत्यारोग
भयद्रोहभूतादीन्नात्रसंशयः॥यथावदग्निमारुध्यगंधैःपुष्पैर्मनोरमैः॥ १२५॥स्थित्वातस्याग्रतोमंत्रीजपेन्मंत्रमनन्यधीः॥
जपोयंसर्वसिध्येस्यान्नात्रकार्याविचारणा॥ १२६॥लवणैर्मधुरासितैर्जुह्वयात्यश्चिमासुखः॥मंत्रार्णसंख्ययामंत्रीरिषमात्मव
शंनयेत्॥ १२७॥शालीन्प्रक्षाल्यसंशोष्यशुद्धात्कुर्वीततंडुलान्॥जपित्वापंचगव्येषुसंस्मृतेहव्यवाहने॥ १२८॥॥

चरुं पचेज्जपन्मंत्रमवतार्य पुनः सुधीः ॥ अर्चयित्वा विशदधीर्देवीमग्नौ यथापुरा ॥ १२९ ॥ जुहुयाच्चरुणानेन साज्येनाष्टसहस्रकं
 । पात्रे संपातनं कुर्वन्साध्यं तत्प्राशयेत्पुनः ॥ १३० ॥ शेषं तं निखने ह्यारि संपातं प्रांगणांतरे ॥ कृत्यारोगा विनश्यंतिसहभूतग्रहामयेः ॥
 १३१ ॥ परैरुत्पादिता कृत्या पुनस्तानेव भक्षयेत् ॥ त्रीहिभिर्हविषा क्षीरैः पयो वृक्षसमिद्धरैः ॥ १३२ ॥ आज्यैर्मधुत्रयो यैर्तैरेतैर्दशशतं पृथ
 क् जुहुयात्संपदां भूमि साधको भवति भ्रवं ॥ १३३ ॥ भास्करे मेषराशिस्थे मंत्रज्ञो नुगरो दिने ॥ नद्यां सागरगामिन्यां सततं पुष्कलां भसि ॥ १३४
 उधत्पादापसिकताः संशोध्य परिशोधयेत् ॥ न्यस्य ताः पंचगव्येषु संस्कृते हव्यवाहने ॥ १३५ ॥ भर्जयेन्मनुना सिध्येद्व्यात्र ह्यरुहोत्प
 या ॥ सिंह मेषधनुस्येऽर्के कृष्णपक्षे षमी तिथौ ॥ १३६ ॥ विशाखा कृतिका मूलहस्तोत्तरमघा स्वया ॥ रोहिण्यां श्रवणे वारौ मंदवाक्पतिदे
 वतौ ॥ १३७ ॥ विहायान्येषु कुर्वीत सिकता स्थापनं सुधीः ॥ गृहग्रामादिराष्ट्राणां रक्षार्थं सिकताः शुभाः ॥ १३८ ॥ प्रस्थाढकघटोन्मा
 नामध्यादिष्ववटे धिमाः ॥ नवमुप्रक्षिपेज्जप्राप्तेषु संपूजयेत्क्रमात् ॥ १३९ ॥ मध्यादिदेवीमस्त्राणि कपालांता निदेशिकः ॥ चक्रं
 शंखमसिंखेटं वाणं चायं त्रिशूलकं ॥ १४० ॥ कपालं स्वस्वमंत्रेण संपूज्यांते वलिं हरेत् ॥ नक्षत्रग्रहराशीनां लोकेशानां वलिं हरे
 त् ॥ १४१ ॥ विहितायत्र रक्षेयं वर्द्धते तत्र संपदः ॥ सुद्रग्रहमहारोगसौरभूतसरीसृपाः ॥ १४२ ॥ अमुना विलपंयांति विधिना
 नात्र संशयः ॥ सिकतानां विशुद्धानां विकारकुडवं सुधीः ॥ १४३ ॥ पंचगव्ययुतं पात्रे त्रयं चक्षोरानिर्मिते ॥ निक्षिप्य वि
 धिना यत्र स्थापयेत्तत्र संपदः ॥ १४४ ॥ दिने दिने प्रवर्द्धते कालविष्ट्यादिभिः सह ॥ महोत्पाता विनश्यंतिकृत्या द्रोहमहाग्रहाः
 ॥ १४५ ॥ चरुगव्याश्मना कुर्यात्स्थापनं विधिना मुना ॥ गोमूत्रं प्रस्थमानं स्याद्गोमयां भस्मदर्द्धकम् ॥ १४६ ॥

शा. ति.
टी. यू.
१०३

आग्नेयमंत्रेयथावन्निरूप्याधुनाऽतिक्तीधाविष्टस्यनिषेधमिति कामवतः। शत्रुनिग्रहमिच्छतः। तन्निग्रहार्थेपूर्वोक्ताग्नेयमंत्रह्यप्रयोगान्पथावदनुमार
भते। अथेत्यादिस्त्रिमित्यादिना॥ अस्त्रस्वरूपमाह॥ अतिदुर्गेति तस्य षडंगमाह॥ दिनास्त्रस्येति॥ ध्यानप्रकारान्गुरूपदिष्टानिति पूर्वमावेदितं॥ तदेवस्या

आज्यासप्तगुणंसीरंगोमूत्रात्रिगुणंदधि॥ गोमूत्रेणसमंसर्पिः सर्ववासममुच्यते॥ १४७॥ गावःस्यःकपिलाश्वेतहिमधूश्वारु
णप्रभा॥ अभावेगदिताःसर्वाःसर्वेवाकपिलोद्भवं १४८ एकोनपंचाशत्कोषेफलकेत्रह्यशास्त्रिनःविहायकोराकोष्ठानिश
त्पाद्यंजातवेदसं १४९ लिखित्वामध्यकोष्टादिपूजयेतत्रदेवतां॥ कृत्वाहोमंसं संपातंनिखनेतद्यथापरा १५० दद्याद्दक्षिण
यापूर्वंअस्यपूर्वोदितंफलं॥ मध्येमायामष्टकोषेषुपादानष्टौकृत्वामातृकार्णैःप्रवीतं १५१ भूविष्वस्यंसर्वभूतामयमंत्रस्या
युःश्रीकीर्तिदंयेत्रमेतत्॥ आग्नेयास्त्रस्यजानातिविसर्गदानकर्मणी॥ यःप्रमान्गुरुणाशिषस्तस्याधीनजगत्त्रयं १५२ इति
शारदातिलकेएकविंशःपटलः॥ अथोदिनास्त्रंरुत्पास्त्रंवश्येशत्रुविमर्दनं॥ अतिदुर्गमजुंमार्हर्दिनास्त्रंमंत्रवित्तमाः १ प्र
तिलोममिमंमंत्रंरुत्पास्त्रंपरिचक्ष्यते॥ दिनास्त्रस्यषडंगारीत्यतिलोमोदितान्विदुः॥ २॥ भातुविंवेगतंशत्रुमधोवक्त्रंविषाह
तं॥ मूलाइत्येतयाग्रस्तंकुंडल्याभावयन्सुधीः॥ ३॥ मूलाधारेक्षिपेत्सद्यःप्रस्युरत्कालपावके॥ दिनत्रयात्तज्जराक्रांतोरिषुः
प्राणान्विमुंचति ४ दिनास्त्रेणप्रविद्धांगंस्वाधिष्ठानगतंरिपुं॥ पंचवायुसमिद्धेनवह्निनादग्धविग्रहं॥ ५॥ ध्यायन्मजुंजयेत्सद्यः
समवेद्यमवल्लभः॥ मणिपूरगतंशत्रुमग्निनादीप्रविग्रहं॥ ६॥ ध्यायन्दिनास्त्रंप्रजयेत्समृत्यवशातंमजेत्॥ आनाहताहितःश
त्रुर्निर्देग्धोमंत्रवह्निना॥ ७॥ ८॥ रपति। भातुविंचेति। मूलात्तमूलाधारताकालपावकमूलाधारेक्षित्वाधिष्ठानं। मूलादुपरितनभागः। पंचवायु

वगप्राणापानादिमहिना मूलाधारस्थितवह्निनामणिपूरकागतं। अधिष्ठानादुपरितनभागगतं॥ अग्निनापूर्वोक्तेना आनंदतोनामऊर्ध्वभागोवायुस्थानं।

विष्णुस्थानं। तदुपरिस्थानं आद्यापामीतसंसादुपरि
तनभागः। आरवारंभौमचारस्यकार्यमपरं॥

पाशेनवध्वाशीघ्रेननीयतेयमकिंकरेः॥विशुद्धस्यानगोवैरीदिनवाणेनपीडितः॥८॥अथोमुखःस्मृतस्तूर्णेनिरायःस्यादिनत्र
 पात॥आज्ञापानिहितंशत्रुंदहेतज्ञानाग्निनाधिया९पुत्रमित्रकलत्रादीहित्वामृत्युमुपाश्रयेत्॥नाभिमात्रोदकोस्थित्वाध्यायन्निवेदि
 नेशितुः॥१०॥वैरिणांदग्धसर्वोमंत्रमष्टोत्तरंशतं॥जपेत्सप्तदिनादर्वाग्यमलोकंसगच्छति॥११॥आरवारंसमारभ्यसप्ताहंप्रजयेन्मनुं
 सूर्योदयंसमारभ्यपावदस्तमयोभवेत्॥१२॥सन्निपातज्वराविष्टोयमग्रस्तोभवेदरिः॥स्थित्वादुर्गोलयेमन्त्रीविरात्रंवर्जिताशनः॥१३
 दिनवाणेनविद्धांगंवैरिणांप्रविचिंतयेत्॥जपेन्मनुमिमंशत्रुर्ज्वरितोमरणां व्रजेत्॥१४॥स्यष्टादुर्गोजपेन्मंत्रमनम्रंस्त्रिदिनंस्मर
 न्॥शूलप्रोतंनिजरिपुंदिनास्त्रेणप्रदीपितं॥१५॥ज्वरेणामहताविष्टोजायतेसौयमातिथिः॥रविमंडलगंशत्रुंदष्टतद्रथपन्नगैः॥१६
 विषाग्निदग्धसर्वोमंध्यायनुष्मेनवारिणा॥तर्पयेद्दिनवाणेनस्यादसौयमवलम्बः॥१७॥रविविंवादागतयाज्वालायाग्रस्तविग्रहं
 रिपुं ध्यात्वाजपेन्मंत्रंसूत्रीउतियमांतिके॥१८॥ग्रहग्रस्तार्कविंवस्थंविद्धंमंत्रमयेःशरैः॥प्रतिवध्यनिजंशत्रुंजपेदुपतमंत्रवित्॥
 ॥१९॥रिपुंनयतिशीघ्रेणायमद्रुतोयमालयं॥प्रलयानलसंकाशंकालरात्रिमिवापरम्॥२०॥शूलपाशधरांघोरांसिंहस्कंधनिषे
 दुषीं॥सविनुर्मंडलांतःस्थारुक्तेनत्रयोद्वैतैः॥२१॥विष्णुलिंगेर्निर्देहंतीरिपुमाकुलविग्रहं॥स्यष्टदंष्ट्राधरान्त्यभृकुटीभीषणा
 ननां॥२२॥तर्जयेतींनिजंशत्रुंतर्जयाभीमरूपया॥देष्टामपूखजालेनद्योतयंतीदिगंबरं॥२३॥शूलेनवैरिणोवक्षोदारयं
 तींभयंकरीं॥जपेदिनत्रयंमन्त्रीमारयेद्रिपुमात्मनः॥अस्त्रमंत्रकृतंन्यासःप्रसयाग्निसमप्रभाम्॥२४॥रक्तवस्त्रधरांकुडोरक्त
 नेत्रत्रयान्विताम्॥सिंहाधिरुढांघावंतींघावमानंरिपुंप्रति॥२५॥खड्गेनतत्शिरःछित्वाक्षणाद्योमस्यलीगताम्॥

ध्यात्वा दुर्गां जपेन्मंत्रं त्रिदिनं वर्जिताशनः २६॥ अनेनैव विधानेन रिपुर्मृत्युप्रियो भवेत् ॥ कर्मण्येता नि कुर्वीत दिवसे न तु रात्रिषु
पश्चिमा मुखलिंगस्य सजीवं महिषं पुरः ॥ निखायतस्य शिरसि कुंडं कृत्वा त्रिकोणकम् ॥ २७॥ तस्मिन् समेधिते वह्नीयथा वह्ने शिको
तमः ॥ स त्रिकोणात्समंत्राणां साध्यनाम समन्वितान् ॥ २८॥ अजरत्नेन संसितान् कारस्कर समन्वितान् ॥ सहस्रं जुहुयाद्देवीं ध्या
त्वा सवित्तमंडले ॥ २९॥ प्रलयाग्निसमांघोरां द्वात्रिंशद्भुजशोभितां ॥ उद्यदायुधसंदीप्तान् नृत्यंतीं सिंहमस्तके ॥ ३०॥ महादेष्ट्रां महा
भीमां ज्वलत्केशीं नदन्मुखीं ॥ रक्तांत्रमां सवदनां घूर्णितो ग्रत्रिलोचनां ॥ ३१॥ अनेन विधिना शत्रुर्महाज्वरनिपीडितः ॥ विमुंच
ति निजं देहं पुत्रमित्रादिभिः सह ॥ ३२॥ ऊर्ध्वमुख्यां भसोमं नीलं वपित्वा भुजंगमं ॥ भानुविं वगतां दुर्गां सहस्रादित्यसन्निभाम् ॥ ३३॥ सह
स्रपाणिचरणं सहस्राक्षिशिरोमुखीं ॥ सहस्रनागवद्धां गीत्रासयंतीं जगत्रयं ॥ ३४॥ ध्यापन्ननेन सूर्यो ज्येष्ठर्षये दुष्मवारिणा ॥
संपतः कालपाशेन वैरीमुंचेत्स्वजीवितं ॥ ३५॥ मध्याह्नार्कपतप्रख्यां नदंतीं नरसिंहवत् ॥ घोरसिंहसमासीनां महाभीषणदर्शनां
॥ ३६॥ मूलप्रोताहितां ध्यापन्नपेन्मंत्रमनन्यधीः ॥ तर्पयेदुष्मतो येन सूर्यवच्चेदिनत्रयं ॥ ३७॥ यमस्य भवनं गच्छेद्दरातिर्नात्र संश
यः ॥ ऋक्षक्षप्रतिकृतिं प्रतिष्ठितसमीरणां ॥ ३८॥ उष्मोदके विनिक्षिप्य विषाढ्ये विधिना ततः ॥ अर्के हनत्संकाशां खड्गखेटक
धारिणीं ॥ ३९॥ नयन्नयनिर्मळद्विस्फुल्लिगशताकुलाम् सिंहस्थां सर्पभूषाढ्यां त्रैलोक्यभयस्यिनीं ॥ ४०॥ खड्गकृतोहितां
ध्यापन्नजपेदयतं मनः ॥ विधानेनासना शत्रुर्ग्रस्तो भवति मृत्युना ॥ ४१॥ प्रकल्प्य दुर्गाय तने त्रिकोणां कुंडमुत्तमं ॥ तत्र संज्वलिते
वह्नीमहिषीशकृताकृतां ॥ ४२॥ एतलीमजरक्तां प्रतिष्ठितसमीरणां ॥ कृत्वा कृत्वा प्रजुहुयाद्जरक्तान्वितां निशि ॥ ४३॥

ध्यात्वा दुर्गो प्रवृत्त्यंतीं महिषोरस्थलांतरे ॥ शूलेन महिषस्यांगं भिंदंतीं घोरदर्शनां ॥ ४५ ॥ अदृहा सैरजस्रोक्षैर्भीषितां सुरसेवितां ॥
 ॥ प्रलयानलसंकाशां भ्रमन्नेत्रत्रयान्वितां ॥ संदष्टा धरसंभिन्ना दंष्ट्राभीनमुखानुजां ॥ खड्गखेटकयुक्ताभिः कन्यकाभिः समावृतां ॥
 ॥ ४७ ॥ अनेन विधिना शत्रुः प्रपातियमसन्निधिं ॥ दिनास्त्रमेवं कथितं शत्रुनिग्रहकारकं ॥ ४८ ॥ कृत्वा स्वेदशितान्कुर्यात्प्रयोगान्मं
 त्रवित्तमः ॥ आधारादुद्धतां देवीं कुंडलीं सर्वरूपिणीं ॥ ४९ ॥ तां ब्रह्मरंध्रमार्गेण पातां व्योमस्थलांततः ॥ मुखेन शत्रुमाक्षयनिवृत्तां स्वगृहं प्र
 ति ॥ ५० ॥ ज्वलत्कालानलोद्दीप्तां विचिंत्य प्रजपेन्मनुं ॥ सप्तभिर्वासुरैः शत्रुर्मृत्युं प्राप्नोति मोहितः ॥ ५१ ॥ अंगारवारे चित्पात्रोऽर्घ्यप
 स्नेहलो लितां ॥ सिद्धार्थकुडवंजं जुहुयात्प्रसन्नतः ॥ ५२ ॥ कृत्वा स्रज्ज्वालादग्धोरियुर्मपु रं व्रजेत् ॥ चतुर्दश्यामर्द्धरात्रे चिता
 स्थी न्मंत्रसाधकः ॥ व्रणतैलविलिप्ता निचिता ग्रीजुहुयात्ततः ॥ अनेन विधिना शत्रुर्मृत्युमेष्यति कातरः ॥ ५४ ॥ तुषास्थिनिर्मितां श
 त्रोर्ब्रणतैलपरिष्कृतां ॥ प्रतिमां स्थापितप्राणां जुहुयान्निशि साधकः ॥ ५५ ॥ छित्वा छित्वा जरतेन सप्ताहान्म्रियते रिरिपुः ॥ श्मशानवालु
 कास्पृष्टा साक्षतानिष्ठं जपेत् ॥ ५६ ॥ विकिरेतास्तडागादौ कृत्वा स्रज्ज्वालादग्धोरियुर्मपु रं व्रजेत् ॥ तदीयं पीतमचिरान्निहंतिसकलान्जनान् ५७
 कृष्णांगारचतुर्दश्यां प्रजपेत् ॥ प्रेतभस्मभिः ॥ महिष्याज्येन लुलितास्तन्मंत्राक्षरसंख्यया ॥ ५८ ॥ निर्मायगुटिका एताः सप्ताजसप्त
 मीरणाः ॥ चितिकाष्टै धितेव ह्योजुहुयादृढमानसः ॥ ५९ ॥ चतुर्दशी त्रयादूर्वाकुशत्रुर्मृत्युवशो भवेत् ॥ श्मशानभस्मसिद्धार्थान्यंच ग
 ये विनिक्षिपेत् ६० ॥ महिषे संस्मरे देवीं ज्वालाग्निसदृशप्रभां ॥ भर्जयेत्प्रजपन्मंत्रं विषकाष्टै धितानले ६१ ॥ दुर्गागारे प्रजुहुयादनेनायत
 मस्त्रविता ॥ पुनरादाय तद्भस्म सेनायां वैरिणः क्षिपेत् ॥ ६१ ॥ सासेनावहुधाभिन्ना ज्वररोगविमोहिता ॥ आयुधातिपरित्यज्य युद्धकाले पला

॥ ग्रहयुक्तं राहुग्रस्तं। विवशेन वसवादि तेन कारस्करः। विषवृक्षः। स्यष्टार्थमन्यत॥ विषवृक्षप्रतिकृतिशत्रुनामनक्षत्रवृक्षप्रतिनिधिः। अधिष्ठितसमीरणं।
प्रतिष्ठितप्राणं। स्यष्टार्थमपरं। आधारात् उच्यते॥ मूलाधार उच्यते। मर्कटी अंभभाषायां हलकेवलभाषानरेकवधः॥ विंडखंडं॥ पुतल्यां निखनेन। षड्विं
गेहग्रामादिषु क्षिप्तं कुर्यादुच्चारणं क्षणात्। सप्तवारेषु कुलिके दुर्गावेश्मसु शर्कराः॥ ६३॥ सप्तमाहेन्द्रदिग्बर्जं गृहीत्वा प्रजपे
न्मनुं॥ महिषी पंचगव्येषु भर्जयेतां पथापुरा ६४ भूयोजयित्वा विकिरेद्देहग्रामपुरे धिमाः॥ सदेशानश्यति क्षिप्रं दग्धो
मंत्रमवाग्निना ६५ ब्रह्मदेवी परिकटिकां करकोशानि कां त्रयं॥ भौमवारस्य कुलिके गृहीत्वा प्रजपेन्मनुं॥ ६६॥ चतुर्दश्यां रि
योर्गेहे निखने त्रजपेन्मनुं॥ सांद्धे पुत्रकलत्राद्यैरुत्सादो जायते रियोः॥ ६७॥ एकैकं वा खने न्मन्त्री मंडलात् फलं भवेत्॥
षड्विंदुषड्गुप्तस्यो निखने दो दद्यान्वितं॥ ६८॥ पृष्ठात् प्रजपेदस्त्रं कृष्णाम्बुम्यां निशादृतः॥ शत्रुनाम समायुक्तं श्मशाने
निखने दिमां ६९ प्रणश्येत्सरिपुः शीघ्रं सकुटुंबः सवांधवः। कपालशकलान्मन्त्री कृत्यास्त्राक्षरसंख्यकान्॥ ७०॥ स्यष्ट
तान् प्रजपेदस्त्रं प्राणस्थायनपूर्वकं॥ कृष्णांगारचतुर्दश्यां श्मशाने विषवृक्षजे ७१ जुहुयादजरतात्तान् कृत्यास्त्रज्वालाया
हतः। रिपुर्धूमपुरंगच्छेन्महाज्वरविमोहितः॥ ७२ अजारतेन संपूर्णं कलशे निःक्षिपेदहिं। कपालेन पिधायै नं छादयेद्भक्तवा
ससा ७४ पूजयेद्भक्तपुष्पाद्यैः स्यष्टातमपतं जयेत्॥ भौमवारे निशामध्ये कारस्करसमेधिते॥ श्मशानवह्नी जुहुयाद्भक्त्यम
पुंरिपुः॥ साध्यनक्षत्रवृक्षेण कृत्वा कुंभं प्रपूजयेत् ७६ माहिषैः पंचगव्यैस्तं विडालंतत्र निक्षिपेत् जपपूजादिकं सर्वं पथा
पूर्वं समाचरेत्॥ ७७॥ दुःकीयविशेषः। षड्विंदुलंछितेति॥ चातुर्मास्ये भवति कीटः। कपालप्राणिशिखरात् अहिः सर्पः। छादयेत्। आच्छादयेत्॥
विः डालं मार्जोरं। त्रिणा तैलं भस्मात्कतैलं। अंजसा पथा विधिकुर्वीत। दमं कुर्वीत इतरस्य घृम् ॥

मंत्रान्तरमाहाश्रुतोलवणमिति। ऋक्यंचकशुहरति। ऋगाद्या रति। ऋक्यंचकस्य ऋष्यादीनाह॥ अंगिर इत्यादिना। विरि मंत्रमुद्धरति। नातश्चितीति
कारस्कारभवेवहौ कृत्यास्त्रेण समेधिते॥ अपुतंत्ररातेलेन हुत्वांते तं घटं पुनः ७८ आमस्तकं समुद्धृत्य जपेन्मंत्रमनन्यधीः॥
जुहुयाद्विधिनानेन त्रिदिने त्रिपतेरिषः १०९। सुंदरं महिषी वत्समेकरात्रमुपोषितं॥ पापयेन्महिषी सर्पिः प्रस्थं मंत्रेण मंत्रितं
कुशैरावद्ध सर्वांगं स्थापित प्राणमंजसा॥ कारस्करे धिते वहौ त्ररातेलेन मंत्रवित्॥ ८१॥ होमं कृत्वा पुतं वत्सं जुहुयाद्यतमान
सः ११॥ एकेन दिवसे नारिर्गच्छेद्यमपुं सुधीः ८२ त्रिकोणकुंडनिहिते वहौ मंत्रेणादीपिते॥ अर्चिते गंधपुष्पाद्यै र्यतं जुहुयात्क्र
मात् ८३ राजिभक्षात्कतिलतैलैः सप्रदिनं ततः १ प्रसूतिसमयं प्राप्तां महिषीं स्थापिता तिलां ८४। पूजितां गंधपुष्पाद्यैः स्पृश
न् कूर्चैर्न तां जपेत्॥ मस्तकाद्यो निपर्यतं धिया वत्समनुस्मरन्॥ ८५॥ आकृष्य हस्ते पततितं जुहुयादेधिते नले॥ एवं कृते समु
त्यन्ता कृत्यादी प्राहुता शनात् ८६ भक्षयेदचिराच्छुभ्रीं श्वरेणापिरक्षितं। पुनरग्नौ विषत्येषा कर्तारमपि कांक्षिणी। ८७। एवं वि
धानिकर्माणि यः कुर्यान्मंत्रवित्तमः॥ संजपेदात्मरक्षार्थं मंत्रान्मृत्युं जयादिकान्॥ ८८॥ अतोलवणमंत्रस्य विधानमभिधीय
ते॥ ऋगाद्यकथितां पूर्वलवणां भसिपूर्विकाः ८९ लवणां भसितीक्ष्णो सि उग्रो सिंहदयंतव। लवणास्य पृथिवीमाता लवणास्य
वरुणाः पिता ९० लवणो हूयमाने तु कुतो निद्रा कुतो रतिः। लवणं दहति पचति पाचयति लवणं क्षिदंति भिंदति ९१ अमुकस्य द
हगात्राणि दहमासं दहत्वचं। दहत्वगास्थिमज्जानि अस्थिभ्यो मज्जिकां दह ९२ यदिव सतियोजनशतेन दीनां वाशतांतरे। न
गरे लोहप्राकारे कृष्णसूर्यशतार्गले ९३ तं दग्ध्वा नयमेशी प्रमये लोहास्यते जसा। तत्रैवं वशमाया तु लवणमंत्रपराक्रमः ९४। उद्गा

शा. ति.
टी. पू.
१०६

पातेरात्रिः शल्पविद्धस्य शूलागारोपितस्य च ॥ पातेरात्रिर्महारात्रिः सातेरात्रिर्महानिशा ॥ ५५ लवणादिद्वितीयान्यादहाद्यापरिकीर्ति
ता ॥ तंदग्धान्याचतुर्थीस्याद्याते पूर्वार्थपंचमी ॥ ५६ अंगिरामुनिराख्यातश्छंदोनुषुबुदाहृतः ॥ अग्नीरात्रीपुनर्दुर्गाभद्रकालीचंदेव
ताः ॥ ५७ चिटिमंत्राक्षरैः कुर्यात्पुंड्रंगानिसमाहितः ॥ पंचभिर्हृदयं प्रोक्तं त्रिभिर्वर्णैः शिरः स्मृतं ॥ ५८ पंचवर्णैः शिखाप्रोक्ता कवचं कर
णाक्षरैः ॥ पंचभिर्नेत्रमुदितं यगलेनास्त्रमीरितं ॥ ५९ तारः चिटिद्वयं पञ्चाक्षरं च डालितदनंतरं ॥ महत्यदायां तां ब्रूयादमुकं मेततः पर
म् ॥ १०० वशमानपठद्वंद्वचिटिमंत्र उदाहृतः ॥ चतुर्विंशत्यक्षरात्मा सर्वकामफलप्रदः ॥ १०१ नवकुंकुमसन्निभे त्रिनेत्रं रुचिराकल्प
शांतं भजामिव हिं ॥ अक्षकशक्तिवराभयानि दोर्भिर्दधतं रक्तसरोरुहे निषण्णं ॥ १०२ कालांबुवाहद्युतिमिडं वक्रां हारावलिं शोभिपयोधरा
ढ्याम् कपालपाशांकुशशूलहस्तां नीलां वरां यामवतीं नमामि ॥ १०३ कालांबुदाभामरिशं खशूलखज्जाढ्यहस्तां तरुणैश्चूडां भीमां त्रि
नेत्रां जितशत्रुवर्गां दुर्गां स्मरेदुर्गातिभंगहस्तां ॥ १०४ ॥ टंकं कपालं डमरुं त्रिशूलं संविभ्रती चंद्रकलावत्तंसा ॥ पिंगोर्द्वुकेशी सितमीमदं
स्राभूयाद्विभूत्यै मम भद्रकाली ॥ १०५ ॥ ऋक् पंचकंजयेत्सम्यगुपतंतदशांशतः ॥ हविषा घृतसितेन जुहुयादर्वितेन ले ॥ १०६ ॥ एवं क
तपरश्चर्यः प्रयोगे कुशलो भवेत् ॥ आग्नेयीमवती ध्येयौ वश्या कर्षणकर्मणोः ॥ १०७ ॥ स्मरेदुर्गाभद्रकालीं मंत्रोच्चारणकर्मणि ॥
जानुप्रमारो सलिले स्थित्वा निशि जपेन्मनुं ॥ १०८ ॥ अनेन वाञ्छितः साध्यः किं करो जायते क्षणात् ॥ नाभिमात्रोदके स्थित्वा जपेन्मंत्रं
मिमं सुधीः ॥ १०९ ॥ अष्टोत्तरसहस्रं पतस्य साध्यो वशो भवेत् ॥ ऋक् पंचकंजयेत्सम्यक् ऋमात्रां भसि स्थितः ॥ ११० ॥ सप्तभिर्दिवसैर्भू
यान्वशयेद्विधिना मुना ॥ विलिख्य तालपत्रे तं साध्यनाम्ना विदुर्भितं ॥ १११ ॥ निःक्षिप्य क्षीरं संमिश्रे जले तत्काययेन्निशि ॥

राम.
१०६

ध्या नमो कश्चस्यः । प्रयोगानाह । जानुप्रमाणेति । पो न संभूतं राश्यं वंशिष्ठं । कुडवं प्रस्यं । प्रारामंत्रकृतं यंत्रं प्राणप्रतिष्ठाप्रोक्तं यंत्रं संहृत्या निति मंत्राणि न स्य

वश्यो भवति साध्यो स्य नात्र कार्या विचारसा ११२ ॥ तालपत्रे लिखित्वैवं भद्रकाली गृहे खनेत् वश्याप सर्वजंतूनां प्रयोगो यमुदा
हतः ११३ तालपत्रे लिख्यं यंत्रं साध्यनाम विदर्भितं ॥ तापयेत्वा दिरेव हौमा संवश्यो भवेन्नरः ११४ त्रिकोरां कुंडमापाद्य सम्प
कृशास्त्रोपलक्षणां ॥ तस्मिहोमं प्रकुर्वीत संस्कृते हव्यवाहने ११५ ॥ प्रक्षाल्या व्यदुग्धेन संशोष्य लवणं सुधीः ॥ सुवर्णितं प्रजुहु
यात्समाहाद शये ज्जनान् ११६ दधिमध्वान्य संसितैः सैधवैर्जुह्यात्तथा । वश्येदखिलान् देवान् चिरात्किमुपार्थिवान् ११७ वि
शुद्धं लवणं प्रस्यं विभक्तं पंचधा पृथक् ॥ एकैकया प्रजुह्यादृचा पंचाहमा दरात् ॥ यस्य नाम्ना सर्वस्यः स्यादनेन विधिना चिरान्
शुद्धं लवणमादाय जुह्यान्मधुरान्वितं ११९ । ऊनं पंचाशदाहुत्या वशं नय निवांछितं नित्यं शुद्धेन लोणेन हत्वा शत्रून् वशं नये
त् ॥ १२० ॥ मधुश्च यं संयुक्तं लेवणैः साधु चूर्णितैः ॥ जुह्यादृशयेन्नारीं नरान् नरपती नपि ॥ १२१ ॥ मंत्रं कृष्णतृतीयादिप्रजये
द्यावदष्टमी ॥ पुत्तलीः पंचकुर्वीत संगोपांसाः समाः शुभाः ॥ १२२ ॥ एका साध्यद्रुमे रास्याद न्यापिष्टमयी मता ॥ चक्रिहस्तमृ
दान्या स्याद न्यासिष्यमयी स्मृता १२३ ॥ लवणं पीतं संभूतं चूर्णितं परिशोधितं ॥ कुडवं प्रोक्षयेत्सीरदध्याज्यमधुभिः क
मात् ॥ १२४ ॥ गडाज्यमधुभिः सम्पद्भिः श्रितेनामुनाततः ॥ कुर्वीत पुत्तलीं सौम्या सर्वा वयवशो भिताम् ॥ १२५ ॥ ० ॥

क्रममतात् ॥ तस्या पुत्तल्यास्तनो पुत्तली देहे । अक्रमेणान्यासस्थानान्याह ॥ अंगुष्ठेत्यादिना देवतोपस्थानपराः श्लोकाः स्युः ॥ श्री० ॥

शा.ति.
ध.गू.
१०७

प्राणमंत्रकृतं पंचमासां हृदिविनिःक्षिपेत् ॥ आसुप्राणान्प्रतिष्ठाप्य पूजयेत्कुसुमादिभिः ॥ १२६ ॥ पश्चात्कृत्वा मृगीरात्रौ याममात्रेण
ते सति विधाय मानकान्यासं मंत्रन्यासमनंतरम् १२७ ॥ चिदिमंत्रसमुद्भूतान् चतुर्विंशतिं संख्यकान् ॥ ताराद्यान् विन्यसेद्दूर्गान्स्था
नेष्वेषु समाहितः ॥ १२८ ॥ मूर्द्धिभाले दशो शुभोर्नासास्यचिबुके घथ कंठहस्तनयुग्मे ध्रुवकुक्षौ नाभौ कटिद्वये ॥ १२९ ॥ मेढ्रे पाणौ प्र
विन्यस्य शिष्टवर्णचतुष्टयं ॥ ऊरुद्वये जानुषु जंघासु मेघद्वये ॥ १३० ॥ एवं विन्यस्य सर्वांगी रक्तमाख्यातुलेपनः ॥ रक्तवस्त्रधरः शु
द्धः पुतलीं दारुणाकृतं ॥ १३१ ॥ अधोमुखीं स्तने कुंडे पिष्टजामासनादधः ॥ मृण्मयीं प्रतिमां पाददेशे न्यसेत्तथात्मनः ॥ १३२ ॥ मधुच्छि
ष्टमयीं व्योम्नि कुंडस्योर्ध्वं प्रलेवयेत् ॥ लवणेन कृतां पश्चात्पुतलीं संस्पृशन् जपन् ॥ १३३ ॥ नृकूपे च कंयथान्यायमघोतरसहस्रकं संहत्वा
चिदिमंत्राणां न्यूनस्तस्यास्तनौ न्यसेत् ॥ १३४ ॥ अंगसंधिप्रपदजानुजंघारुपायुषु ॥ लिंगदेशे पुनर्नाभौ जठरे हृदयो वुजे ॥
स्तनद्वये कंधरायां चिबुके वदने पुनः ॥ घ्राणयोः कर्णयो रक्ष्णोर्लेलाटे मूर्द्धिविन्यसेत् ॥ १३५ ॥ अग्निमादाय संदीप्य साध्यवस
त्रदारुभिः ॥ तस्मिन् भ्यर्च्य मंत्रोक्तां देवतोरुप्यपात्रके ॥ १३६ ॥ कुशीत्तराजिष्व्याद्विदत्वार्यं प्रणमेत्सुधीः ॥ मंत्रैरेतैः प्रयोगादा
वन्ते संयतमानसः ॥ १३७ ॥ त्वमनेनाप्यमित्रघ्ननिशायां हव्यवाहन ॥ हविषां मंत्रजप्तेन तृप्तो भवतया सह ॥ १३८ ॥ जातवेदे
महादेव तप्तजातूनदप्रभ ॥ स्वाहापते वि पंभस्तलवरां दहशत्रुहन् ॥ १३९ ॥ ॐ ईशेशर्वरिसर्वाण्यस्तंभुक्तं त्वया जगत् ॥
महादेवि नमस्तुभ्यं वरदे कामदा भव ॥ १४० ॥ तमो मपि महादेवि महादेवस्य सुव्रते ॥ त्रियामे पुरुषं हत्वा वशमानय देवि मे ॥
॥ १४१ ॥ ॐ दुर्गा दुर्गादिरहिते दुर्गसंरोधनाकुले ॥ चक्रशंखधरे देवि दुष्टशत्रुमयं करि ॥ १४२ ॥ ० ॥ ॥ ॥

राम.
१०७

होमकालेऽतलीकेदप्रकारमाह॥ प्रथमोदक्षिणपादः॥ स्य चार्थमपरम्॥ प्रयोगांतरमाह॥ मारणा इति॥ अथ रांकुशरमृत्॥ गृहधूपोवा॥ रामः हिंयः ॥
 नमस्तेदहशत्रुं मेव शमानयचंठिके ॥ शाकंभरिमहादेविशरांमेभवानघे॥ १४४॥ ऊंभद्रकालिभवाभीष्टेभद्रसिद्धिप्रदा
 यिनि। सपत्नान्मेहनदहशोषयतापयतापय॥ ४५॥ श्रुत्वासिशक्तिवज्राद्यैरुक्त्योक्त्यमारया। महादेविमहाकालिरक्षा
 स्मानक्षतात्मिके॥ १४६॥ साध्यं संस्मृत्यनिर्भेद्युतलीं सप्रधाततः॥ ऋक्पंचकं समुच्चार्य जुहुयादेधितेनले॥ १४७॥ प्रथ
 मोदक्षिणः पादस्तत्करस्तदनंतरम्॥ शिरस्तृतीयमास्थातं वामहस्तंततः परं॥ १४८॥ मध्यादहं पंचमः स्यादधोशः ष
 ष्टैरितः॥ सप्तमो वामपादः स्यादेवं भागक्रमः स्मृतः॥ १४९॥ सप्तसप्तविभागोवाप्रोक्तेषु पथाविधि॥ इत्थैवमर्चयि
 त्वाग्निं प्रणमेदंडवततः॥ १५०॥ यजमानो धनैर्धातैः प्रीणायेद्गुरुमात्मनः॥ अनेन विधिना मंत्री वशयेदसुरान्सुरान्॥
 १५१ किंपुनर्मनुजान्मृषान्जमात्यान्पुष्योषितः॥ मारणो पूर्वसंप्रोक्तं पुतलीनां चतुष्टयं॥ १५२॥ निवेशयेद्यथा पूर्वसा
 धकेन्द्रो विधानवित्॥ अपरां वक्ष्यमाणो न विधानेन प्रकल्पयेत्॥ १५३॥ वराहपारावतविट् तिलचूषणारामठैः॥ त्ररा
 कृन्निवसिद्धार्यसाध्यवाग्निरेणुभिः॥ १५४॥ महिषी मूत्रसंपिष्टैः पूर्वोक्तलवणान्वितैः॥ विधाय पुतलीं सम्यक् प्राणस्था
 पनमाचरेत्॥ १५५॥ जपपूजादिकं सर्वं कुर्यात्प्रागुक्तवर्त्मना। ततः पूर्वोदिते कुंडे रात्रौ प्रज्वलितेनले॥ १५६॥ दुर्गां वा भद्रका
 लीं वा समासाद्य पथाविधि। धारयन्निशितं शस्त्रं सव्यहस्तेन साधकः॥ १५७॥ वामपादं समारभ्य दक्षिरां घ्रावसानकं। कृत्वा छित्वा
 प्रजुहुयान्निराहारोजितेन्द्रियः॥ १५८॥ कृत्वा घृमीं समारभ्य यावत्प्राणश्चतुर्दशीं॥ अनेनैव विधानेन होमं कुर्याद्विचक्षणः॥ १५९॥ त्रिसप्ता

॥ त्रिसप्ता ॥

शक्तिः
टी. गू.
१०८

ब्रह्मरूपमज्ञातकः। स्य शर्म परम॥ इति गूढार्थदीपिकायां द्वाविंशः पटलः॥ २२॥ अथैवकविधानमाह॥ अथेति। अस्य मुन्यादयः प्रदर्श्यन्ते॥ वशिष्ठोऽस्य मुनिः
कारस्करोऽथ धात्री स्यादुदं वरतरुः पुनः॥ ६०॥ जंबूः खदिरश्च स्माख्यौ वंशपिप्पलसंज्ञकौ॥ नागरो हिरानामानौ पलाशश्च संज्ञ-
कौ॥ १६१॥ अथ वृष्टिविस्वाजुनाख्या विकंकतमही रुहाः॥ वकुलः सरलः सर्जो वंजुलः पनसार्ककौ॥ ६२॥ शमीकदंबनिं वाममधूकारि-
क्षशाखिनः॥ आत्मरसादिकं सर्वं कुर्यान्मन्त्री यथापुरा॥ ६३॥ अमुना मनुना सम्यग्भीष्टफलसाधने॥ सदृशो नास्ति मंत्रोऽन्यः सत्य-
मेतन्न चान्यथा॥ ६४॥ इति शारदातिलके द्वाविंशः पटलः॥ २२॥ अथैवैवं कं मंत्रमभिधास्याम्य नुष्टुभं॥ पंभजं तं नरं कालः स्व-
यं वीक्षितुमक्षमः॥ १॥ वशिष्ठोऽस्य मुनिः प्रोक्तश्छंदो नुष्टुबुदाहृतो देवतास्य समुद्दिष्टं वंशकः पार्वतीपतिः॥ २॥ विभक्तैर्मंत्रवर्णैः सा-
त्त्विकैर्गानां प्रकल्पना हृदयं त्रिभिर्गुणैः तत्तुर्भिः शिरश्चितं॥ ३॥ शिखाष्टभिः समुद्दिष्टानवभिः कवचं मतं॥ पंचभिर्नेत्रमाख्यातम-
त्वं त्रिभिर्गुदाहृतं॥ ४॥ पूर्वपश्चिमपार्श्वेन्द्रवक्त्रेषु तदन्तरं॥ उरोगलास्येषु पुनः नाभिहृत्पृष्ठकक्षिषु॥ ५॥ लिंगपापूहस्तमूलांतर्जो-
नुप्रभेषु तत्परांतद्वतपुगमेस्तनयोः पार्श्वयोः पादयोः पुनः॥ ६॥ पाणयोर्नासिकयोः शीर्षे मंत्रवर्णान्यसे क्रमात्॥ परान्येकादश-
न्यस्येच्छिरोभूषणलेखिषु॥ ७॥ वक्त्रे गण्डपुगेभूयो हृदये जठरे पुनः॥ ८॥ शूलोरुजालपादेषु न्यासेऽप्येवं समाचरेत्॥ हस्ताभ्यां कलशह-
यासृतरसैराज्जावपंतं शिरोदाभ्यांतौ दधतं मृगाक्षवलये द्वाभ्यां वहंतं परं॥ अंकं न्यस्तकरद्वयामृतघटं कैलासकांतं शिवं स्व-
च्छां भोजगंतं नवे नुसकुटं देवं त्रिनेत्रं भजे॥ ९॥ जपे नमंत्रमिमं लक्ष्ममेवं ध्यापजितेन्द्रियः॥ चहयादशभिर्द्रव्यैरुत्तमैः घृतसंयुतैः॥

रित्यादिना वर्णन्यासस्यानमाह॥ पूर्वपश्चिमेति॥ पदन्यासमाह पदान्येकादशेति॥ ध्यानमाह॥ हस्ताभ्यामिति॥ द्वाभ्यान्तौ दधतौ द्वाभ्यां हस्ताभ्यांतौ कवचौ अष्टम-
रामः १०८

शक्तिः
टी. गू.
१०८

॥ अर्के दुरिति शक्तिर्देशशक्तीर्दर्शयति ॥ रामारकेति ॥ प्रयोगानाह ॥ अष्टमित्यादिना ग्रंथेन शताक्षरमंत्रमुद्धरति ॥ गायत्रीविष्णुवित्यादिना ॥ स्य चार्थमपरम् ॥
 विल्वंपलाशं खदिरं वटं च तिलसर्वपौ ॥ दौर्गन्धुर्गन्धधियुनर्द्वीकानि विदुर्वधाः ११ पंचाक्षरोदिते पीठे पूजयेद्द्वयमध्वजं ॥ मूर्तिं
 मूलेन संकल्प्य वक्ष्यमाणो न वर्त्मना ॥ १२ ॥ पूर्वमंगानि संपूज्य पश्चान्मूर्तीः प्रपूजयेत् ॥ अर्के नुवसुधातोपवह्नीरवियदात्मनः ॥ १३ ॥
 द्वितीयावरणो पूज्यामूर्तयोष्टौ क्रमादथा ॥ रामारकाप्रभाज्योत्स्ना पूर्णोष्णपूरणी सुधा १४ ॥ अष्टाविमाक्रमात् पूज्यास्तृतीयावरणोत्ततः ॥
 विश्वाविद्यासिता प्रह्लासासंध्याशिवानिशा ॥ १५ ॥ चतुर्थीवरणो पूज्याः शक्तयोष्टौ क्रमादिमाः ॥ आर्याप्रज्ञाप्रभामेधाशान्तिः का
 तिर्धृतिर्मतिः ॥ १६ ॥ पंचमावरणो पूज्याः क्रमादेतास्ततः परं ॥ धीरामापाविनीपद्माशातामोघाजयामला ॥ १७ ॥ षष्ठावरणागाः पू
 ज्यालोकपालास्ततः परं ॥ एवं कृते प्रयोगार्हो जायते पंमहामनुः १८ ॥ अयुतं जुहुयादित्वसमिद्धिः संपदे सुधीः ॥ जुहुयाद्ब्रह्मवृक्षस्य स
 मिद्धिर्ब्रह्मतेजसे ॥ खादिरेरयतं हुत्वा कांतिं पुष्टिमवाप्नुयात् ॥ वटवृक्षस्य समिधोजुहुयादप्रतावधि २० ॥ धनधान्यसमृद्धः स्यादचिरेण
 वसाधकः ॥ तिलैस्तत्संख्यया हुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्येत २१ ॥ सिद्धार्थे रयतं हुत्वा शत्रून् विजयते नृपः ॥ अनेनैव विधानेन नश्येन्मृत्यु
 रकालजः ॥ २२ ॥ पापसेनकृतो होमो रक्षाश्रीकीर्तिकांतिदः ॥ गोदुग्धेन च शुद्धान्ने हुत्वा कृत्यां विनाशयेत् ॥ २३ ॥ अयमेव मतो हो
 मः शान्तिश्रीसंपदावहः ॥ दधिहोमेन संवादं कुर्याद्दिद्वेषिणोर्मिथः ॥ २४ ॥ प्रत्यहं जुहुयान्मन्त्री द्वीमष्टोत्तरं शतं ॥ आमयान्निस्त्रि
 लाजित्वा दीर्घमायुरवाप्नुयात् २५ ॥ जुहुयाच्च न्मदिवसे पापसान्नेर्घृतान्वितैः ॥ २६ ॥ रुक्मनिदितां लक्ष्मीमारोग्यमतुलं यशः २७
 गव्यदुग्धघृतात्ताभिर्द्वीभिर्जुहुयाद्दृशी ॥ सविंशतिशतं सम्यक् स्वजन्मदिवसे सुधीः २८ ॥ आमयेः सकलैर्भुक्तो जीवेद्दर्श
 शतं सुधीः ॥ २९ ॥ ध्यानमाह ॥ सत्यमित्यादिना रतस्त्वष्टम् ॥ मंत्रोत्तरमुद्धरति ॥ ऋचोद्धारइत्यादिना लोके प्रसिद्धो मंत्रः ॥ ॥

काश्मरीसमिधस्तिस्त्रः पपोन्नं त्रिशतं पृथक् २८ जुहुयाद्वाह्यणानंते भोजयेन्मधुरान्वितं ॥ प्रीणयेद्दनधान्याद्यैरात्मनोऽरुमादरा
त ॥ २९ ॥ अनामयमवाप्नोति दीर्घमायुः श्रिया सह ॥ सघृतेन पपोन्नेन हत्वा पर्वणि पर्वणि ॥ ३० ॥ राज्यश्रियमवाप्नोति षणमासान्नान्नसंशयः
॥ लाजैर्विशुद्धैर्जुहुयात्कन्याप्रेसावरात्रये ३१ क्षीरदुग्धसमिद्धो माद्वाह्यणादीन्वशं नयेत् ॥ स्नात्वा सहस्रं प्रजपेदादित्याभिमुखो मनुः ॥ ३२ ॥
आधिव्याधिविनिर्मुक्तो दीर्घमायुस्वाप्नुयात् ॥ अनेन मनुना सर्वसाधयेदिष्टमात्मनः ॥ गायत्री त्रिष्टुवनुष्टुबर्णैः प्रोक्तः शताक्षरापूर्वोक्ता
एवमुन्याद्याः परंते जोस्य देवता ॥ ३४ ॥ हृत्त्रयोदशभिः प्रोक्तं रुद्रार्णैः शिरश्चरितं ॥ द्वाविंशत्याशिखा प्रोक्ता तावद्भिः कवचं मतं ३५ स्यात्पंचदश
भिर्नेत्रं अस्त्रं सप्तदशाक्षरैः ॥ वर्णन्यासादिकं सर्वं कुर्यात्पूर्वोक्तवर्त्मना ॥ ३६ ॥ सत्यं मानविवर्जितं श्रुतिगिरमाद्यं जगत्कारणं व्याप्तं स्थाव
रजंगमं मुनिवरैर्यथा तं निरुद्धेन्द्रियैः ॥ अर्की श्रीं इमं शताक्षरं पुस्तारामकं संततं नित्यानन्दगुणालयं परतरं वंदामहेतमहः ॥ ३७ ॥
लक्षमानं जपेदेन मयुतं पापसांधसा ॥ जुहुयात्तृप्तसित्तेन मंत्रविद्धिजितेन्द्रियः ॥ ३८ ॥ सौरेणोष्ठे पजेत्सम्यक् वक्ष्यमाणविधानतः ॥
आद्या मावृत्तिमभ्यर्चेत्पुण्ड्रं गेर्देशिकोत्तमः ॥ ३९ ॥ गायत्री शक्तिभिस्तिस्त्रः पूजयेदावृत्तीः क्रमात् ॥ आवृत्ति पंचमी प्रोक्ता त्रिष्टुबर्णैश्चतुश
क्तिभिः ॥ ४० ॥ अनुष्टुप् शक्तिभिः प्रोक्ता मावृत्तीनां चतुष्टयं ॥ इन्द्राद्यैर्दशमी प्रोक्ता वज्राद्यैस्तत्पराक्रमः ॥ ४१ ॥ एवं सिद्धे मनोमंत्री भवेद्भ्रा
स्तरसन्निभः ॥ सुखालतोद्भवैः खंडैर्जुहुयात्क्षीरसंयुतैः ॥ ४२ ॥ दीर्घमायुस्वाप्नोति निराधिव्याधिवर्जितः ॥ दूर्वाभिर्घृतसिताभिस्त
देवफलमाप्नुयात् ॥ ४३ ॥ मधुरत्रयसंतिक्तैर्जुहुयादरुणां वृजैः ॥ महालक्ष्मीमवाप्नोति षड्भिर्मसैर्विधानवित् ॥ ४४ ॥ रक्तोत्पले
स्त्रिमध्वतैर्जुहुयात्सर्वसंपदे ॥ श्रीप्रसूनैः प्रजुहुयाद्रमायावसतिर्भवेत् ॥ ४५ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४५ ॥

सहस्रं जुह्यान्नित्यं मासमेकं तिलैः शुभैः ॥ भानुसंख्यान्दिजान्नित्यं भोजयेन्मधुरान्वितैः ॥ ४६ ॥ सर्वपापैर्विनिर्मुक्तः सर्वरोगविवर्जितः
॥ कृत्वा द्रोहग्रहद्रोहान्नित्वा दीर्घं सजीवति ॥ ४७ ॥ प्रातः स्नानरतो मंत्री जपेन्नित्यं शतं शतं ॥ मानुमा लोकयन्सम्यक् सजीवं च्छरदांश
तं ॥ ४८ ॥ तारव्याहतिं संरुद्धं जपेन्मंत्रं शताक्षरं ॥ नित्यमष्टोत्तरशतं निःश्रेयसफलाप्तये ॥ ४९ ॥ गायत्र्या च जपेन्मंत्रं सर्वपापविमुक्त
ये ॥ सर्वशत्रुविनाशाय त्रिष्टुवाद्यमिमं जपेत् ॥ ५० ॥ अनुष्टुवाद्यं प्रजपेद्वायुगुरोऽग्निसिद्धये ॥ शताक्षरो मनुः प्रोक्तः समस्तपुरुषार्थदः
॥ ५१ ॥ ऋचो विधानं वारुण्या पथा वदभिधीयते ॥ ऋग्वेदे सासमुद्दिष्टां वा स्वाद्या मनीषिभिः ॥ ५२ ॥ वसिष्ठो मुनिराख्यातश्छंद
स्त्रिष्टुबुदाहृतं ॥ वरुणो देवता प्रोक्तस्तद्वर्णै रंगकल्पना ॥ ५३ ॥ अष्टभिर्हृदयं प्रोक्तं सप्तभिः शिरै ररितं ॥ शिखाषड्वर्णै राख्याता वस
र्णैः कवचं मतं ॥ ५४ ॥ सप्तभिर्नेत्रमारख्या तमसं षड्भिरुदाहृतं ॥ साग्रेषु संधिषु पदोर्गुदां ध्वधारनाभिषु ॥ ५५ ॥ कुक्षौ पृष्ठे हृदि कुचे
गले वाक्त्रसंधिषु ॥ वक्त्रे कपोलनासादिकर्णभूमध्यमस्तके ॥ ५६ ॥ शिरः सर्वांगयोर्न्यसेन्मंत्रवर्णान्यथाविधि ॥ चन्द्रप्रभं पंक
जसन्निषसं पाशां कुशाभीतिवरं दधानं ॥ मुक्ताविभूषांचितं सर्वगात्रं ध्यायेत्प्रसन्नं वरुणं विभूत्यै ॥ ५७ ॥ लक्षमेकं जपेन्मंत्रं पापसे
नदशांशतः ॥ सर्पिः सितेन जुह्यान्मंत्रं त्रयसिद्धये ॥ ५८ ॥ धर्मादिकल्पिते पीठे वरुणां सम्यगर्चयेत् ॥ कृत्वांगपूजनं शेषं वा
मुक्तिं तप्तकंपनः ॥ ५९ ॥ कर्कोटकं ततः पद्मं महापद्ममनंतरं ॥ शंखपालाख्यकुलिकौ सम्यक्पत्रेषु पूजयेत् ॥ ६० ॥ इंद्राद्यानाय
धान्नेषामर्चयेत्तदनंतरं ॥ ऋणमुत्तै जपेन्मंत्रं प्रत्यहं साष्टकं शतं ॥ ६१ ॥ जपेनानेन लभते महती मव्ययां श्रियं ॥ सितेष्टुशकलेर्म
त्री जुह्याद्दुतसंस्तुतैः ॥ ६२ ॥ चतुर्दिनं दशशतमृणमुत्तै महश्रिये ॥ समिद्धिर्वै तसोत्पाभिः क्षीराक्ताभिर्दिनत्रयम् ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ चतुर्दिनं दशशतमृणमुत्तै महश्रिये ॥ समिद्धिर्वै तसोत्पाभिः क्षीराक्ताभिर्दिनत्रयम् ॥ ६४ ॥
॥ ६५ ॥ चतुर्दिनं दशशतमृणमुत्तै महश्रिये ॥ समिद्धिर्वै तसोत्पाभिः क्षीराक्ताभिर्दिनत्रयम् ॥ ६५ ॥

अक्षरन्यासस्थानान्याह ॥ सर्गे चित्पारिना ॥ ध्यानमाह ॥ चन्द्रप्रभेत्वादिना मंत्रं स्तोति ॥ पेनेति ॥ मंत्रमुद्धरति ॥ पाशांकुशेत्यादिना ॥ स्पष्टार्थ उद्धारः ॥ प्रयोगसम
जुहुयादृष्टिसंस्थे मंत्रविद्विजितेन्द्रियः ॥ अनेन विधिना मंत्रीसूर्यशतभिषंगते ॥ ६५ ॥ चतुःशतं घृतं पापसंजुहुयादृशी असा
नाशाय संपत्यैव श्यारोग्याभिवृद्धये ॥ ६६ ॥ भृगुचारे कृतो होमः पापसेन ससर्पिषा ॥ महती संपदं कुर्यान्नाशयेत्स कलापदः ॥ शा
लिभिर्घृतसंसिक्तैः सरिदंतरितः सुधीः ॥ अहं चतुःशतं हुत्वा संभयेत्यरसैर्न्यकं ॥ ६७ ॥ सायंप्रत्यङ्मुखो वह्निमारुध्य प्रजयेन्मन्त्रं ॥
चतुःशतं विमुच्येत मंत्री सर्वैरुपद्रवैः ॥ ६८ ॥ मंत्री प्रत्यङ्मुखो भूत्वा तर्पयेद्दिमलैर्नलैः ॥ सर्वोपद्रवनाशाय समस्ताभ्युदयान्
ये ॥ ७० ॥ वह्ना किमिहोक्तेन मंत्रेणानेन साधकः ॥ साधयेत्स कलान्कामाक्षयहोमादितत्परः ॥ ७१ ॥ प्राणप्रतिष्ठा मंत्रस्य वि
धानमभिधीयते ॥ येन प्राणी रितमन्त्राः प्राणवन्तो भवन्ति ते ॥ ७२ ॥ पाशांकुशपुटाशक्तिर्वीलीविंदविभूषितः ॥ पाद्याः सप्तसका
ताव्योमसद्येदं संयुतं ॥ ७३ ॥ तदंते हंसमन्त्रः स्यात्ततो मुख्यपदं वदेत् ॥ प्राणारतिवदेत्यश्वादिह प्राणास्ततः परं ॥ ७४ ॥ अमुख्यजी
वइह स्थितस्ततो मुख्यपदं वदेत् ॥ सर्वेन्द्रियाण्य मुख्यांते वा अन्नश्च सुखं ततः ॥ ७५ ॥ ओत्रघ्राणपदं प्राणा इहा गत्य सुखं वि
रं ॥ तिष्ठत्वग्विवधूरंते प्राणमन्त्रोपमीरितः ॥ ७६ ॥ प्रत्यमुख्यपदं पूर्वपाशादीनि प्रयोजयेत् ॥ प्रयोगेषु समाख्यातः प्राणमन्त्रमनीवि
भिः ॥ ७७ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवा प्रोक्ता मुनयस्तत्र वेदिभिः ॥ उक्तमृग्यजुषां सामंश्च दंष्ट्रं दोनिशारदैः ॥ ७८ ॥ चैतन्यरूपा प्राणात्मा
देवता शक्तिरीरिता ॥ कवर्गेण विपत्सर्वं भूतैर्हृदयमीरितं ॥ ७९ ॥ शिरश्चवर्गशब्दाद्यैरीरितं तदनंतरं ॥ ज्ञानेन्द्रियेष्ववर्गाद्यैस्तच्छि
खापरिकीर्तिता ॥ ८० ॥ कर्मेन्द्रियैस्तवर्गाद्यैः कवचं परिकीर्तितम् ॥ वचनाद्यैः पवर्गाद्यैर्विलोचनमुदीरितम् ॥ ८१ ॥
येषु विशेषः ॥ कशापत्रपत्रा मुख्यपदमन्त्रमध्ये ॥ तत्रतत्र प्रथमतः ॥ पाशांकुशादिवीजानुच्चार्य पश्चादमुख्यपदं व्रूयात् ॥ इति कथयति ॥ प्रत्यङ्मुखेति ॥

अथ कृष्णादीनिकथयति ॥ त्रयोत्यादिना ॥ अंगन्यासप्रकारमाह ॥ कवचेत्यादिना ॥ एकारादिदशवर्णन्यासप्रकारमाह ॥ सहस्रयेत्यादिना ॥ एतेन दशकेन प्र
जात्रप्रकारमाह ॥ षट्कोशोत्यादिना कर्णादिप्रयोगमाह ॥ पाशोत्यादिना ॥ तस्याः पुतल्या हृदये प्राणप्रतिष्ठापनं यंत्रं सकीटससाध्यं न्यसेत् इत्यन्वयः तस्य

बुध्याद्यैर्पादिसंपुक्ते रस्त्रमस्य समीरितं ॥ आत्मनेता समाख्याता अंगमंत्राः सजातिभिः ॥ ८२ ॥ नाभेश्वररापर्यंतं पाशवीजं प्रवि
न्यसेत् ॥ हृदयान्नाभिपर्यंतं शक्तिवीजं ततः परं ॥ ८३ ॥ मूर्द्धादिहृदयं पावदं कुशं विन्यसेत्ततः ॥ हृदये धातुषु न्यसेद्यादीन्सु
प्रयथाक्रमं ॥ ८४ ॥ प्राणो जीवेततो न्यसेद्धं सर्ववर्णं हृदयं पृथक् ॥ कूर्पाद्यापक्रमेतेन समस्तेन विधानवित् ॥ ८५ ॥ ततो विचि
तये देवी जीवभूतां जगन्मयी ॥ रक्ताब्धियो तारुणमध्यसंस्थं पाशांकुशाविष्णुसरासवारान् ॥ शूलं कपालं दधतीं कराग्रै रक्तां
त्रिनेत्रां प्रणमामि देवी ॥ ८७ ॥ एवं ध्यात्वा जगद्भात्रीं लक्ष्मीं नमस्कृत्य ॥ जुहुयात्तदशांशेन च रुभिर्घृतसंयुतैः ॥ ८८ ॥ षड्को
णाढ्ये शक्तिपीठे विधिनानेन पूजयेत् अर्चयेत् षड्कोणेषु ब्रह्माणं विष्णुमीश्वरं ॥ ८९ ॥ वाणीं लक्ष्मीं मिमांसां पश्चात् षडंगानि प्र
पूजयेत् ॥ दलेषु मातरः पूज्यास्तद्वात्ये लोकपालकान् ॥ ९० ॥ एवं संपूजयेद्देवीं सुगंधिकुसुमादिभिः ॥ इति संसाधितो मंत्रः
षट्कर्मफलदो भवेत् ॥ ९१ ॥ स्थापयेन्मनुनानेन प्राणान् सर्वत्र देशिकः ॥ वीजांते सुष्यशब्दानामाद्यैर्दूतीः प्रयोजयेत् ॥ ९२ ॥
मृता वैवस्वता भूयो जीवहा प्राणा हाततः ॥ आकृष्याग्रथनी पश्चात्प्रमारा विस्फुलिङ्गिनी ॥ ९३ ॥ क्षेत्रे प्रतिहरीत्येताः प्राणा इत्यो नवः
स्मृताः ॥ पाशेन बद्धचेष्टस्य शक्त्या स्वीकृतचेतसः ॥ ९४ ॥ अंकुशेनाहतस्याभिः साध्यस्यासूत्रं समाहरेत् ॥ द्वादशांगुलमानेन कृत्वा
साध्यस्य पुतलीं ॥ ९५ ॥ तस्यां प्राणात्मकं यंत्रं सकीटं हृदये न्यसेत् ॥ निशीथ्य समये साध्ये सुप्ते तस्य हृदयं व्रजे ॥ ९६ ॥ ० ॥
हृदयं व्रजे साध्यस्य हृदये तद्दलेषु ग्रंथोक्तदिग्दलेषु तत्कर्णिकांतरेव पादीकं रूपं ननु स्मरेत् ॥ भृगाकारम् ॥ आत्मीयहृदये वमेव संस्म ॥ ॥

मृगंभीरुपान्। म्वा समार्गे सप्रस्थाप्य॥ एकैकं साध्यं हृत्पदधृतानैकैकमानि पानेनैव यथापतल्यादावात्मचित्तेव स्यापयेत् द्विवस्त्रस्यः वह्निवीजेन सर्वतस्त
च्छेदं कुर्यात्॥ पूर्वविदूष्येन वश्यादीनां मृगंभीरुपान्प्रस्थाप्य। साध्यहृदि स्थितान् प्राणानाकृष्य स्वहृदये पतल्यादौ वा स्थापनानंतरं वह्निवीजेन रेफे रान्त
दलेषु वा युवङ्गी द्ववरुणानामतः परं। रेशराक्षसशीतांशुपमानां कर्णिकांतरे॥ ९०॥ यादीहं स समायुक्तान् मृगाकाराननुस्मरन्
शिरोविंदुसमुद्भूतितं तु संवद्धविग्रहान्॥ ९१॥ एवमात्महृदभोजे मृगंभीरुपान् धियः स्मरेत्॥ आत्महृत्पदगं मृगीप्रस्थाप्य म्वा सव
र्त्मना ९१ एकैकं साध्यहृत्पदाङ्गमेकैकमानयेत्॥ पतल्यां स्थापयेन्मन्त्री स्वचित्ते वा विधानवित्॥ ९००॥ शत्रुच्छेदं प्रकुर्वीत व
ह्निवीजेन सर्वतः॥ आकृष्टान् साध्यहृद्गंगानुवासंस्तंभयेत्ततः॥ ९०१॥ एवमेकादशावृत्तीः कुर्यात्सर्वेषु कर्मसु॥ वश्याकर्षणयो
र्यादीनरुणान् संस्मरेत्सुधीः॥ ९०२॥ मोहविद्वेषयोधूमान् कृष्णान्मारणा कर्मणि॥ पीतां संस्तंभने ध्यायेत्प्राणाकर्षणकर्मणि ९०३
आकृष्टान् साध्यहृत्प्राणान् स्थापयेदात्मनो हृदि॥ क्रूरकर्मसु पतल्यां तेषां स्थापनमीरितं ९०४ प्राणान् साध्यस्य मंडकानात्मन
स्तुभजंगमान्॥ संस्मरेत्तत्र निपुणः सदा क्रूरैषु कर्मसु॥ ९०५॥ वाय्वग्निशक्रचरुशोच्यराजसैंद्रेप्रेतेशपत्रलिखितैरथयादिव
र्णैः॥ विदूषितिकैः सगतहंससमेतसाध्यं प्राणात्मयंत्रमथ वर्णवृत्तं धरास्थं॥ ९०६॥ इत्थं प्रयोगकुशलो मनुजानेन मंत्रवित्॥
वशयेत्सकलान् देवान् किंपुनः पार्थिवान् जनान्॥ ९०७॥ आवाहन्यादिका मुद्रा प्रवक्ष्यामि यथाक्रमं॥ याभिर्विरचिताभिस्तु मोदं
ते सर्वदेवताः॥ ९०८॥ सम्यक् पूरितः पुष्पैः कराभ्यां कल्पितो जलिः॥ आवाहनी समाख्याता मुद्रा देशिकसत्तमैः॥ ९०९॥
छेदयेदिति॥ तस्यार्थः॥ एकं एकादशवारं प्रति प्रयोगे साध्यहृत्प्राणानाकृष्य स्वहृदये पतल्यादौ वा संस्तंभयेदितिरहस्यं॥ सर्वेषु वश्यादिषु कर्मसु त
तत्कर्मसु पादिवर्णान् तज्जयेन ग्रंथोक्तप्रकारेण ध्यायेत्॥ श्री ॥ श्री ॥ श्री ॥ श्री ॥

यन्त्रमाह पत्रेति॥ अथ मर्थः त्रिकोराषट्कोरांच विलिख्य तन्मध्ये सकारं॥ तन्मध्ये हं समंत्रं साध्य नाप्रकर्म सहितं विलिख्य बहिः प्राणप्रतिष्ठा मंत्रवर्णे र्वितं पञ्चान्या
यात॥ कादि वर्णे श्रधरा पूरेण वा वेष्टितं॥ एतत्प्राणप्रतिष्ठा यन्त्रं॥ मंत्रसाधनफलमाह॥ इत्थं प्रयोग कुशल रति॥ अधुना मुद्राः प्रदर्श्यन्ते॥ आवाहना दीत्यादिनास्य

अथो मुखी कृता सैव प्रोक्ता स्यात्पुनर्कर्मणि॥ आश्लिष्टमुष्टिपुगला प्रोन्नतां गृह्युगमका॥ ११०॥ सन्निधाने समुद्दिष्टा मुद्रे यन्त्रवेदि
भिः अंगुष्ठगर्भिणी सैव सन्निरोधे समीरिता॥ १११॥ उतानो द्वौ कृती मुष्टी संमुखी करणी स्मृता॥ देवतां गेष उंगानां न्यासः स्यात्स
कलीकृतिः॥ सव्यहस्तकृता मुष्टिर्दीर्घा धोमुखतर्जनी॥ अवगुंठनमुद्रेपमभितो भ्रामिता सती॥ ११२॥ अन्योन्याभिमुखान्नि
ष्टकनिष्ठानामिका पुनः॥ तथा च तर्जनी मध्याधेनुमुद्रा समीरिता ११४॥ अमृतीकरां कुर्यात्तया देशिकसूतमः॥ अन्योन्यग्रथि
तां गृष्टा प्रसारितकरांगुली॥ ११५॥ महामु मुदिता परमी करणो वधेः॥ आपोजयेदिमां मुद्रां देवतायागकर्मणि॥ ११६॥ आदी
क्षां तोप योगित्वा दक्षमालेति कीर्तिता॥ तद्वर्णसंख्येर्मणिभिर्जपमालां प्रकल्पयेत् ११७॥ रुद्राक्षमालिका सूते जपेन स्वमनोरथा
न॥ पद्माक्षैर्विहिता माला शत्रूणां नाशिनी मता॥ ११८॥ कुशग्रंथि मयी माला सर्वपापविनाशिनी॥ पुत्रजीवफलैः कृप्ता कुरुते
पुत्रसंपदं॥ ११९॥ निर्मिता रीप्यमणिभिर्जपमाले सितप्रदा॥ हिरामयी विरचिता माला कामान्प्रपद्यति॥ १२०॥ प्रवालैर्वि
हिता माला प्रयच्छेत्पुष्कलधनं॥ सौभाग्यं स्फटिकी माला भौतिकैर्विहिता श्रियं॥ १२१॥ निर्मिता शंखमणिभिः कुरुते कीर्ति
मव्ययं॥ सर्वैरेतैर्विरचिता माला स्यात्सुतये नृणां १२२॥ अथाभिधास्येत्तन्ने सिन्धुसंस्पृक्ष दुर्मलक्षरां॥ सर्वतन्त्रावसारेण प्रयो
गफलसिद्धिदं॥ १२३॥ ९९ शार्ङ्गग्रंथः॥ मुद्राणां फलमाह॥ याभिरिति॥ अथ माला शब्दार्थमाह॥ आदिक्षांतेति॥ अक्षमाला फलमाह॥ रुद्राक्षे
त्यादिना ग्रंथः स्पष्टः॥ वश्यादिषट्कर्मलक्षणमाह॥ अथाभिधास्येत्तन्ने ताभ्येव विभजति शांतिस्त्रिंशदिना॥ एवं प्रतिक्रमसाधारण रूपमाह॥ गतकृत्य गृहेत्या

दिनातत्कर्मदेवताः प्रदर्श्यन्ते ॥

कर्मकाले ध्यानार्थं पूजार्थं च ॥ पूजितस्येति ॥ एतादेवतादिवसे हृदयमारभ्य कस्यां दिशि कंचित्कालं तिष्ठंतीत्याशंक्य तत्सर्वं दर्शयति ॥ स्वदेवतेत्यादिना प्रयोगेषु
विधादमाह ॥ हेमन्तेत्यादिना ॥ इरानीमासनमालाप्रदर्श्यते ॥ जपाद्युपयोगितपापघ्नाख्यरत्यादिना ॥ रुद्राक्षफलधारणमुद्राप्रदर्श्यते ॥ षट्सद्रेत्यादिना तत्त

शांतिवश्यस्तंभनानिविहेषोच्चाटनेततः ॥ मारणां तानि शंसंति षट्कर्मणि मनीषिणः १२४ रोगकृत्याग्रहादीनां निरासः शांति
रीरिता ॥ वश्यं जनानां सर्वेषां विधेयत्वं मुदीरितं ॥ १२५ ॥ प्रकृतिरोधः सर्वेषां स्तंभनं समुदाहृतं ॥ स्निग्धानां हेषजननं मिथो
विद्वेषणं मतं ॥ १२६ ॥ उच्चाटनं स्वदेशादेर्भ्रंशं परिकीर्तितं ॥ प्राणिनां प्राणहरणं मारणं समुदाहृतं ॥ १२७ ॥ स्वदेवतादिक्का
लारीन्नात्वा कर्मणि साधयेत् ॥ रतिर्वाणीरमाज्येष्ठादुर्गाकालीपथा क्रमात् ॥ १२८ ॥ षट्कर्मदेवताः प्रोक्ताः कर्मदेताः प्रपूजये
त् ॥ ईशं चंद्रं बुधं शक्रं तिवाय्वग्रीनां दिशो मताः ॥ १२९ ॥ सूर्योदयं समारभ्य घटिकादशकं क्रमात् ॥ अतः सुर्वसंताया अहोरा
त्रं दिने दिने ॥ १३० ॥ वसंतग्रीष्मवर्षाख्यशरद्धेमंतशेषिशिरः ॥ हेमंतः शांतिके प्रोक्तो वसंतो वश्यकर्मणि ॥ १३१ ॥ शिशिरस्तं
भने ज्ञेयो विद्वेषे ग्रीष्म ईरितः ॥ प्राचुड् उच्चाटने ज्ञेया शरन्माराणां कर्मणि १३२ पद्माख्यं स्वस्तिकं भूयो विकटं कुक्कुटं पुनः वज्रभ
द्रकमित्याहुरासनानि मनीषिणः १३३ ॥ षट्सुद्राः क्रमतो ज्ञेयाः पद्मपाशागदाह्वयाः ॥ मुसलाशनिखड्गाख्याः शांतिकादिषु क
र्मसु ॥ १३४ ॥ जलशांतिविधौ शस्तं वश्ये वह्निरुदाहृतः ॥ स्तंभने पृथिवीशस्ता विद्वेषे व्योमकीर्तितं १३५ ॥

शांतिवध्या न पूर्वकं कर्तव्यं ॥ अकथानि ॥ वेदिति मत्वा तत्सर्वमाह ॥ मंत्रवर्णोत्तरितेति ॥ तत्तदेवतानां तत्तत्कर्मसमये ध्यानप्रकारमाह ॥ सितरक्तेत्यादि

॥ श्येनाग्नीति ॥ श्येनाश्येनविष्टा ॥ एहगोपितावा ॥ अग्निः चित्रकं लोष्टुपिंडानिलवणमये ॥ इतरत्स्यष्टम ॥ धतूरकपट्टसूत्रिकरवादि एतत्सर्वं समदुगलक
 देशकः ॥ प्रकुर्वीतकर्मणि ॥ नचान्यथेत्याह ॥ देवताकालमुद्रेत्यादिना ॥ इतिगूढार्थदीपिकायां त्रयोविंशः पटलः ॥ २३ ॥ समाप्तः ॥ अथइदानीं पञ्चाशि
 उच्चारणे स्मृतो वायुर्भूयोऽग्निर्मोररो मतः ॥ ततद्भूतो द्येसम्पकृततन्मंडलसंपुतं ॥ १३६ ॥ ततत्कर्मविधातव्यं मंत्रिणानि शिता
 त्मना ॥ शीतांशुसलिलाक्षोणीव्योमवायुर्हविर्भुजा ॥ १३७ ॥ वर्णाः सूर्यत्रबीजानि षड्भूमसु यथाक्रमं ॥ ग्रथनंच विदर्भश्च सं
 पुटो रोधनंतथा ॥ १३८ ॥ योगः पल्लवश्चेते विन्यासाः षट्सुकर्मसु ॥ मंत्राणां तरितान्कुर्यान्नामवर्णान्यथाविधिः १३९ ॥ ग्रथनंतद्वि
 जानीयात्प्रशस्तं शांतिकर्मणि ॥ मंत्राणंद्वंद्वमध्यस्थं साध्यनामाक्षरं लिखेत् १४० ॥ विदर्भ एष विज्ञेयो मंत्रिभिर्विष्णुकर्मणि ॥ आ
 दावंते च मंत्रः स्यान्नाम्ने सौ संपुटः स्मृतः ॥ १४१ ॥ एष संस्तभने शस्तरत्यक्तो मंत्रवेदिभिः ॥ नाम्ना आद्यंतमध्येषु मंत्रः स्याद्रोधनं
 मतं ॥ १४२ ॥ विद्वेषणा विधानेषु प्रशस्तमिदमीरितं ॥ मंत्रस्यांते भवेन्नामयोगः प्रोच्चारणे मतः ॥ १४३ ॥ अंते नामो भवेन्मंत्रः पल्ल
 वो मारणे मतः ॥ शितरक्तपीतमिश्रकृष्णधूम्राः प्रकीर्तिताः ॥ १४४ ॥ वर्णतो मंत्रसंप्रोक्ता देवता षट्सुकर्मसु ॥ पञ्चाणां लेखनद्व
 व्यंचंदनं रोचना निशा ॥ १४५ ॥ ग्रहधूमचिताङ्गारौ मारणोष्टविधाणि च ॥ श्येनाग्नि लोणपिंडानि धतूरकरसंततः ॥ १४६ ॥ गृह
 धूमस्त्रिकटुकं विषाष्टकमुदाहृतं ॥ देवताकालमुद्रादीन् सम्यक् ज्ञात्वा विचक्षणाः ॥ १४७ ॥ षड्कर्माणि प्रयुज्यते यथोक्तफलसिद्ध
 ये ॥ १४८ ॥ इति शारदा तिलके त्रयोविंशः पटलः ॥ २३ ॥ अथ वक्ष्यामि पञ्चाणां भेदास्तत्रेषु गोपितान् ॥ ये साधयंतिसततं मंत्रिणा
 निजवाञ्छितम् ॥ १४९ ॥ निरूपयितुमारभते ॥ अष्टदलं पञ्चलिखित्वा तत्कर्णिकायां मकारं तन्मध्ये सार्णं यतं साध्यनामतन्मधो लिखेत् ॥ केसरेषु स

रान् अष्टवर्गोत्पत्रेषु ॥ दिक्षु विदिक्षु एकं चतुरस्रं दिक्कोणं त्वपरविदिक्कोणं तत्प्रमाणं निधं संपुटं पंकुर्यात् ॥

पुटितं लिखेत् ॥ वहिः सदीर्घे गीगनेर्हकारे वैष्टितं लिखेत् ॥ उक्तफलदं ॥ पुटीकृत इति ॥ पुटीकृत भूमंडलद्वयं ॥ विलिख्य तन्मध्ये साध्य सहितं मायां देवदंतरस
रसशंखाग्रयन्मारभ्य प्रदक्षिणं कर्णिकाभिद्वंद्वमुखं लेखनं सर्वत्र ज्ञेयं ॥ रेफस्याने साध्यनाम रेकारे राधकंतदधः कर्मपदं इति सर्वत्र पुनर्वकारयुक्तभूकोरो
न सोपीगेहेन वेष्टितं ॥ उक्तफलदं ॥ अष्टदलकमलं स्वरकेसरं कर्णिकायां क्षकारं ॥ तन्मध्ये सार्णविदभिंतं साध्यनाम मृत्युं जयत्र्यक्षरपुटितं लिखित्वा प

मासौ लिखेत् सार्णयुतं स्वसाध्यं वर्गाष्टयत्रे स्वरकेसराब्जे ॥ वहिः सदीर्घे गीगनेः प्रवीतं रक्षाकरं पंचमिदं प्रशस्तं ॥ २ पुटीकृते भू
मिपुरस्य युग्मे मायां लिखेत् मध्यगसाध्ययुतां ॥ वकारकोरो नमही परेण संवेष्टितं वश्यकरं तदुच्चैः ॥ ३ ॥ मध्ये सार्णविदभिंतं प्र
पुटितं मृत्युं जयत्र्यक्षरैः ॥ सांतस्थानिजसाध्यनाम विलिखेत् किंजल्कसंस्थान् स्वरान् ॥ पत्रेष्वष्टसु नाम मंत्रपुटितं वर्गास्तदग्रे
ष्वधोपत्रं पत्रपुटीकृतं निगदितं मृत्युं जयारख्यं परं ॥ ४ ॥ विषज्वरशिरोरोगनाशनं श्रीजयप्रदं ॥ कांतिपुष्टिप्रदं वश्यं सर्वकामार्थ
साधकं ॥ ५ ॥ साध्याढ्यचिंतामणिमग्निगेहे विलिख्य वात्येऽनलगेहवीतं ॥ प्रवेष्टयेत् तत् वहिरष्टवर्णमंत्रेण पत्रं ज्वरशान्तिदं स्या
त् ॥ ६ ॥ संप्रवसः त्रावयसो मंत्रोष्टाक्षर ईरितः ॥ ७ ॥ एष एव भवेद्दक्षोग्रहज्वरविनाशने ॥ तारुद्वयपुटं कुरुकुक्षेमं त्रमंत्रं हुतभु
क्तं गृहयुग्मे ॥ ८ ॥ मध्यकोराविवरेषु लिखेत् तत् पत्रमाशुविनिहतिभुजंगान् ॥ ॐ कारमायादिकमेखले निवधू मंत्रं वह्निगृहस्य
युग्मे ॥ ९ ॥ मध्यादिकोरोषु विलिख्य भूर्जे पत्रं विदध्यात् त्रिपुनागहारि ॥ शूलं किते वह्निगृहस्य युग्मे धूमावती मंत्रलिखेत् क्रमेण ॥

त्रेष्वष्टसु अक्षरं पुटितं नाम लिखेत् ॥ पत्राग्रेषु अष्टवर्गान् अधः ॥ उपरि पत्रद्वयेन पुटितं उक्तफलदं ॥ त्रिकोणं विलिख्य तन्मध्ये ससाध्यचिंतामणिबीजमग्नि
गेहेन वेष्टयेत् ॥ तद्वात्ये वक्ष्यमाणं संपुटमंत्रं वेष्टितं ज्वरघ्नं ॥ सखलिकपूर्वाग्रत्रिकोरां विलिख्य षड्कोरां लिखित्वा मध्ये तारं कोरोषु कुरुकुरसाहेति लिखेत् ॥

इति सर्पनिवारणं बहिर्गोहयुगं लिखित्वा मध्ये ॐ कारं कोरोषु ह्रीं मेखलेखाहेतिलिखेत् ॥ तदेव फलदम् ॥ षट्कोरांतमध्ये धूमावती मंत्रं लिखेदक्षरशः ॥ बहिर्वीथ
गृहेन वेषयेत् ॥ रेफेराच तद्बहिर्धकारेण च वेष्टितं ॥ प्रेतवस्त्रे विषेण धनूररसेन च ॥ काकपक्षेण लिखित्वा एतौ श्मशाने निखनेत् ॥ शत्रुञ्चाटनं ॥ दृढं स्वाहा ॥
ततो धूमावती सिद्धा ॥ हुताशेति षट्कोरां लिखित्वा वैवस्वताय स्वाहेति मंत्रमध्ये कोरोषु च अक्षरशो लिखित्वा चंद्रमंडलेन वेष्ट्य धृतमुक्तफलदां श्वष्ट्यंत्रं

मध्यादिकोरोषु मरुत्गृहस्थं यंत्रं हुताशनिलवर्णवीतं ॥ दद्याद्रिपूणां शमनापनित्यं दंतौ सार्धं शविं हंतौ वीजे धूमावति द्विष्टः ११ ॥
धूमावती मनुः प्रोक्तः शत्रुनिग्रहकारकः ॥ विषेण कनकांभोभिः प्रेतकर्प्यं टकाल्यंतं ॥ १२ ॥ श्मशाने निखने देतत् शत्रुञ्चाटये
द्भुतं ॥ हुताशगे हृदितये लिखित्वा वैवस्वताय द्विष्टवर्णं यंत्रं १३ मध्यान्तमाकल्पितमिंदुविंवेयंत्रं महाभूतपिशाचवैरिनामा
लिख्यमकारकोष्ठयुगले कोरोषु तस्या लिखेत् १४ मंत्रतोऽऽजणान्नकारसहितान् धूमावती यंत्रगान् वीतं घृष्टिकादिना पर
मिदं वा पुत्रिगेहावृतं यंत्रं प्रातः परेत भूमिनिहितं विद्वेषां स्याद्विषां १५ पूर्वघृष्टिकेयुगं ततो मर्कटिकेयुगं ॥ घारे विद्वेषका
रिणि विद्वेषो द्वेषकारिणा १६ ॥ अथ घोरघोरयोः स्यादमुका मुकयोस्ततः ॥ विद्वेषयदयं हं फट् विद्यात्सु घृष्टिकेरिता १७
प्राक् प्रत्यक् दक्षिणोदग्विधिवदभिलिखेत्स्य घृष्टेखाचतुष्कं कोणोद्यच्छूलयुतं वलययुगं तं मध्यपूर्वतदंत्यं ॥ मंत्रस्यार्णो
न परस्तात् वसुपदविवरेष घृष्टवर्सां न लिखित्वा शूलोद्यत् द्वादशां विधिवदभिहितं प्रेतराजस्य यंत्रम् ॥ १८ ॥ १९ ॥

पद्मं विलिख्य तत्कारिकायां मकारं तत्कोष्ठद्वये साध्यनाममकारं कोराचतुष्टये ३ऽजणजरतिलिखेत् ॥ पत्रेषु धूं धूं धूमावती स्वाहा ॥ इतिलिखेत् ॥ वृता द्व
हिर्घुष्टिकादिनावेषयेत् ॥ तदुपरि वायुमंडलत्रयेण वेष्टयेत् ॥ तत्र प्रेतवस्त्रेण धनूररसेन काकपक्षेण लिखितं श्मशाने प्रातर्निहितं शत्रूणां द्वेषकरं ॥
घृष्टिकमंत्रमुद्धरति पूर्वमित्यादिना ॥ प्राक् प्रत्यगिति नवकोष्ठानिलिख्य कोराचतुष्के शूलानि मध्यकोष्ठे वलययुगं तं मध्यपूर्वं ॥

तदंतमिति॥ मध्यादारभ्य यमराजस्योक्तं वलपदं यथा भवति तथा लिखेत्॥ अवशिष्टाष्टकोष्ठेषु अग्रतः प्रदक्षिणां वक्ष्यमाणं धूमांधकारावेष्टनं शूलस्थानेषु
वक्ष्यमाणं दशाक्षरेणावेष्टयेत्॥ धूमांधकारमंत्रमाह॥ उक्तेति॥ द्वादशाक्षरमाह॥ प्रणवमित्यादिना॥ विष्वक्क्षः कारस्करः॥ अथ विष्वक्क्षं लवणगृह
धूमेत्यादिना ग्रंथोक्तः॥ एतच्च न मुक्तफलदं॥ एकाशीति॥ एतात्वरिता पटले स्थी कृतम्। चतुःषष्टीति॥ एतदपि पूर्वगे व्याकृतम् आख्यातम् जुवुक्तीम

यमराजसदोमेययमेदोरुणयोदययदियोनिरयक्षेपयक्षेपचनिरामय उक्तो धूमांधकाराय स्वाहेत्यष्टाक्षरो मनुः॥ १९॥ प्रणां
ष्टींततो दंष्ट्रातत्परं विकृतांततः॥ आननाय वधूर्वहेर्मत्रोपं द्वादशाक्षरः॥ २०॥ विष्वक्क्षः सफलकेन चर्मणियटे यवा॥ आलि
ख्याष्टविधेरेतत्तृप्तशाने निखने तनिशि २१ ज्वरेण महता विष्टो मूर्च्छा कुलितमानसः॥ रिपुर्गच्छति पक्षेणायमलोकं न संश
यः २२ एकाशीतिपदेषु मध्यदहने साध्यं लिखेत् हंपुनः॥ स्त्रुभूंस्त्रुमिति दिगात् सुविलिखेत् वीजानि पंक्तिष्वथ २३ शिष्टेष्टी
शनिशात् चरादिविलिखेत् कालो मनुपंक्तिशस्तद्वात्येयमवीतमग्निपवनावीतं च यंत्रं लिखेत्॥ कालीमाररमाली कालीलमोक्ष
समोनली २४ मामोदेततदेमोमारक्षतत्त्वतक्षर। कालीमनुरयं प्रोक्तः कालरात्रिः स्ववैरिणं २५ यमामाट्टमामायमाट्टमा
ट्टमोट्टमा॥ वामोभूरिभूमोवाट्टरीस्रस्ररीट्ट॥ २६॥ यमात्मको यमाख्यातः श्लोको वैरिविनाशनः॥ लिखेदष्टविधां गार्सनं
वनिर्यासकज्जलैः॥ २७॥ निग्रहाख्यमिदं यंत्रं काकपक्षेण कर्प्यते॥ विभीतवृक्षे वल्मीके श्मशाने वा चतुष्पथे॥ २८॥

ध्येति॥ अष्टदलं यंत्रं लिखित्वा जंभादिकां विद्यां वक्ष्यमाणं दिक्पत्रेषु कोणपत्रेषु देवीचतुष्टयं सनामकं वहिः पश्चात्कुशाभ्यां चतुर्भुजं फलदं मुजंभादि
विद्यां प्रदर्शयति जंभेजंभिनीत्यादिना॥ अथमेव॥ जंभेजंभिनि स्वाहा॥ मोहे मोहि ति। अंधे अंधिनि हंधिनि स्वाहेत्यंतेति सर्वत्र ॥ ॥

एवं जंभादिविद्येति हित्वा। काममिति। पूर्ववत्पदं लिखित्वा तदंतस्थितं तुं बुरु मध्यगतं कामबीजं विहाय तत्स्थाने शांतिं ईकारं लिखेत्। नृकपाले संध्या सुता पयेत् ॥ उक्तफलसिद्धिः ॥ पूर्ववत् लिखित्वा वर्मफट्कारे ईकारं लिखेत्। वह्निवा पु पुतं नाम रेफयकारौ लिखित्वा तन्मध्ये साध्यनाम विभीतकतरुफलके विषसहितं रुधिरेशाका कपटेशालिखित्वा चत्वरं निखनेत् ॥ विद्वेषणकरं ॥ पूर्ववत् लिखित्वा रेफस्थाने यकारद्वयं लिखित्वा मध्ये लकारभूय हेरावीतं रश्मिकाद्वये निक्षि

रक्षित्वा स्थेऽनिले मंत्री निखने द्दृष्टात्रके ॥ सर्वथा शत्रुरेतेन सप्ताहान्मरणां व्रजेत् २९ निवृत्त्यते महारोगीः पतितो वा भवेदसौ शिलापामिष्टिकायां वा चक्रमेतत्प्रकल्पितं ॥ ३० ॥ मर्कटीविषदं डीभिः समा लिप्तमधोमुखं ॥ पत्रं रत्नौ खने तत्र भूयो भूयोऽशुभं भवेत् ॥ ३१ ॥ लिखेच्चतुःषष्टिपदेषु कालीमीशादिकन्यादिपमात्मकेन। श्लोकेन संवेष्ट्य कृशानुवायबीजावृतं पत्रमिदं विदध्यात् ॥ ३२ ॥ लिप्तं विषमपीदं डीमर्कटीभिरधोमुखं ॥ लिखने त्यत्र तत्र स्यात्तृणा मुच्चाटनं सदा ३३ सस्यहा निमना वृष्टिं वा नाशं करोति तत् ॥ आख्यां तुं बुरु मध्यतः स्मरगता मालिख्य जंभादिकां विद्यां दिगात् पत्रके धय लिखेत् देवीं दलेषु स्मरं ॥ कोरास्थेषु सनामकं वहिरतः पाशांकुशाभ्यां वृतं पत्रं वश्यकरं ग्रहादिभयहृत्सुद्राभिचारापहम् ३४ जंभे जंभिनि ठं दं मोहे मोहिनि टद्वयं ॥ अंधे अंधिनि ठं दं रुंधे रुंधिनि ठद्वयं ३६ हत्वा कामं लिखेत् शांतिः पत्रेऽस्मिन् नृकपालके ॥ संध्या सुता पयेदेतद्वैः साध्यं वशं नयेत् ॥ ३७ ॥ ॥ प्र० ॥ संभन कृत् ॥ पूर्ववत् लिखित्वा लकारस्थाने यकारं लिखित्वा उक्तकर्म कर्तुं न उक्तफलसिद्धिः पूर्ववत् लिखित्वा वायुबीजस्थाने फट्कारं यथोक्तफलसिद्धिः यथा पूर्ववत् लिखित्वा फट्कारस्थाने उकारं तत्साध्यं संयत् लोहचयसमायुक्तं उक्तफलदं ॥

पूर्ववत् लिखित्वा उकारं विहाय तत्र गकारं लिखेत्। स्कारेण वृतं वहिः पाशांकुशाभ्यां वीतं ॥ ठपरेण उकारेण वृतं पुनर्भूपरेण लकारेण वृतं तद्वहिर्वि सर्गयुक्तमातृकाक्षरे वृतं ॥ तत्सर्वे चो न वेष्टितं कोशे यनिर्मितं रश्मिकामध्यस्थं ॥ पत्रमुक्तफलदम् ॥ ॥ ॥ ॥

शा.ति.
श.गु.
११५

हित्वाशांतिं लिखेद्धर्मपटेवानरचर्मणि॥ वह्निवायुगृहावीतं श्मशानस्थं रिपून् हरेत्॥ ३८॥ तत्त्वावर्मलिखेदस्त्रं फलकेऽसतरुद्धवे
॥ वह्निवायुपुतं नाम विषाढ्यरुधिरेणातत्॥ ३९॥ चत्वरं निखने तज्जपं विद्ध्यं कुरुते मिथः॥ हित्वारेफयकारौ दौलकारं मध्यतो लि
खेत्॥ ४०॥ धरापुरेणावीतं तदिष्टिकां तन्निवेशितं॥ सर्वेषां संभनं कुर्यान्नात्र कार्या विचारणा॥ ४१॥ हित्वा लकारं तन्मध्ये वायु
वीजं समालिखेत्॥ विषरतमशीका कपरीषैर्ध्वजवाससि॥ ४२॥ श्मशाने निहितं कुर्यात्कुलोद्धेदं सर्वैरिणां॥ मुक्तावायुमयं वी
जं तत्र फट्कारमालिखेत्॥ ४३॥ परेतवस्त्रे काकस्य रुधिरेणा यथाविधि॥ ईक्षिते निखने तस्याने विद्ध्यं कुरुते नृणां॥ ४४॥ अस्त्रवी
जमयास्यास्मिन् लृकारं सार्सं संपुर्तं॥ विलिखेत्पत्रमेतत्स्यात्लोहत्रयसमावृतं॥ ४५॥ सर्वरोगप्रशमनं कृत्वा द्रोहादिशांतिदं॥ वि
हाय वीजं लृकारं ग्लौकारं तत्र संलिखेत्॥ ४५॥ शकारेणावृतं वात्ये पाशां कुशवृतं पुनः॥ ४६॥ परेणावृतं भूयो भूमि मंडलमध्यगं॥ ४६॥ ल
कारैर्विदुसंयुक्ते वैष्टितं तद्दहिः क्रमात्॥ संगीतमात्का वीजं सर्ववृत्तेन वेष्टितं॥ ४७॥ कौशेयकर्ण्यटे कृत्वा मिष्टकाद्वयमध्यगं॥ सेनाग्रे
निखने तत्र संभनं कुरुते भ्रावं॥ ४८॥ मध्ये श्रीनरसिंह वीजमथ तत्वात्ये स्वरान्केसरे चारी चन्द्रयमं द्रदिशु विलिखेत्मध्ये मनुं ग
रुडं॥ अंतस्थान् मरुदं गिनिर्ऋति शिवेष्वा लिख्य वर्णावृतं यंत्रं सर्गिभिरष्टभिः परिचृतं संवर्तं कौंगोरुडं॥ ५०॥ संवर्तकोने त्रयतः
पार्श्वस्तारो गि सुंदरी॥ गारुडो मनुराख्यातो विषद्वयविनाशनः॥ ५१॥ स्मरन् गारुडमात्मानं मंत्रमेतजपेन्नरः॥ विषमालोकने नैव
हन्यात् नागकुलोद्भवं॥ ५२॥ मध्ये वर्णान् भृगुस्थान् विलिखतु विधिवत्साध्यनाम्ना समेतान् किंजल्केषु स्वराः स्युर्वसुदलविवरेष्वा लि
खेन्मध्यवीजं॥ ५३॥ कल्याणीन्केसरेषु द्विगुणावसुदले धर्ययेत्॥ मध्यवीजं यंत्रं संजीवनाख्यं सलिलपुरगतं शुद्ररोगापहारि॥ ५४॥

राम.
११५

मध्येनृसिंहेति वसुपत्रं यंत्रं कृत्वा । तन्मध्येनृसिंहवीजं स्वरके सरं पश्चिमोत्तरपाप्यपूर्वपत्रेषु मध्ये च यथाक्रमं गरुडपंचाक्षरं लिखेत् ॥ वायुवहिराक्षसेसु
 रपत्रेषु परलवान् लिखेत् ॥ वहिर्वर्णं वैष्टयेत् ॥ तद्दहिरक्षामिः संवर्तकैः क्षैः परित्यंतं यंत्रमुक्तफलदं ॥ गरुडमंत्रमाह ॥ ॥ संवर्तकोने चरति संवर्तः क्षका
 रः । ततः क्षितिप्रथमाक्षरो मंत्रः ॥ मध्ये वर्णानिति । अष्टदलं पञ्चतत्कर्णिकायां सकारं तन्मध्ये सायनामसहितपत्रवर्णान् विलिख्य केसरेषु स्वरानाप
 त्रैषु कर्णिकागतं वीजं । वहिः षोडशदलं चाककारादिवर्णकेसरे तत्पत्रेषुपि मध्यवीजं वहिरापमंडलं एतच्च यंत्रमुक्तफलदं ॥ मध्ये पिंडमिति ॥ वसुकमलं

मध्ये पिंडमष्टोदलादिषु लिखेद्दशशताराधियप्रेताधीश्वरशक्रादिषु वियतेर्मध्ये च वर्णान् लिखेत् ॥ यादीन्मारुतवहिराक्ष
 सशिवेष्वर्णान् वहिर्वैष्टयेत् ॥ काद्यैर्वा मविलोचनेन कलितं पिंडारव्ययं यंत्रं परं ॥ ५६ ॥ मनुष्वरे हने शास्त्रि संयुतश्चतुराननः
 पिंडवीजमिदं प्रोक्तं पंसां सर्वार्थसाधकं ॥ ५७ ॥ वीजेनानेन संजप्यं यंत्रं रक्षाकरपरं ॥ आपुरारोग्यजनने लक्ष्मीसौभाग्यवश्यदं
 चौरसर्पमृगव्यालभूतामपनिर्कृतनं ॥ गर्भरक्षाकरं स्त्रीणां पुत्रदं शुद्रनाशनं ॥ ५८ ॥ धृतं मूर्ध्नि करोत्येतत् लोकवश्यमनुतमं
 ॥ मध्ये तोपगृहे स्तकारविवरे सास्तीढ्यसाध्यं लिखेत्पत्रेषु सुहंसं यंत्रमभितो हं सार्णं संवेष्टितं ॥ यंत्रं भूमिगृहे रावेष्टितमि
 दं मूर्द्धासदाधारितं हन्यात् शुद्रमहाज्वरामय रिपून् दद्यात् यशः संपदं ॥ ६१ ॥ ॥ लिखित्वा मध्ये पिंडवीजं पश्चिमोत्तरदक्षिणा

पूर्वपत्रेषु मध्ये च यथाक्रमं गारुडाक्षराणि मरुतवहिनैर्ऋत्येषानयत्रेषु यथा क्रमं यादीन् । वहिर्वैष्टयेत् कारादिभिः ॥ यमलोचनं रंकारेण युक्तं ॥
 पिंडयंत्रमुक्तफलदं । पिंडवीजमुद्धरति ॥ मनुस्वरे हेति ॥ ओकारेण अनेन सरेफसंयुतः ॥ अजेशः अकारः ॥ चतुरारनः जकारः ॥ एतैः पिंडितं
 पिंडवीजं । ततः क्षेत्रेति भवति ॥ मध्ये तोपमिति ॥ अष्टदलं पञ्चतन्मध्ये आपमंडलं ॥ तत्र तकारं तन्मध्ये सार्णं संयुक्तम् ॥ सायनामापत्रेषु सुहंसं यंत्रं
 अभितो वर्णं वेष्टितम् ॥ भूदेराच यंत्रं यथोक्तफलदम् ॥ श्री ॥ ० श्री ॥ ० श्री ॥ ० श्री ॥ ०

॥ अष्टपत्रपद्यमध्ये एकारं ससाध्यं पत्रेषु पितदेव उपरिवेष्टनमपितद्धसगृहेणापिवेष्टितं ॥ यंत्रं वश्यदं ॥ मध्येति ॥ भूगृहमध्ये हं वैलकारमध्ये साध्यं वहिरष्टपत्रेषु णांतं तं कारं नाम वर्णं वीतं लिखेत् ॥ पुनर्भूविवेन वेष्टयेत् ॥ वात्येव कारेणाचा ॥ यंत्रं ज्वरं ॥ रांतरति ॥ प्रकृतिपत्रकं मलमध्ये नामगर्भितं टकारे सकारविवरे लिखेत् ॥ मृत्युं जपय्यक्षररुद्धम् ॥ अष्टपत्रेषु साध्यनाम पूर्ववत् ॥ सरकेसरे षोडशपत्रेषु पूर्ववत् नाम लिखेत् ॥ तद्वात्येद्वा त्रिंशदले पितथैवातत्के -

एकारमध्ये विलिखेत्ससाध्यं तमष्टपत्रेषु पुनर्विलेख्य ॥ संवेष्टयेत्तेन धरापुरस्थं यंत्रं भवेत् वश्यकरं नराणां ॥ ६२ ॥ ताम्रपात्रे समालिख्य यंत्रं तत्प्रपूजयेत् ॥ वशयेत्सकलान्मर्त्यान्नात्रकार्या विचारणा ॥ ६३ ॥ मध्ये भांतं भूगुविनिहितं नाम वर्णः प्रवीतं टांतं लांता न्वितमथ वलिखेदष्टपत्रेषु भूयः ६४ ॥ भूविं वस्य निगदितमिदं साधु संजीवनाख्यं शस्त्रोद्भूतं भयमपहरेत् धार्यमाणं भुजेन ६५ ॥ वर्णं च तं साध्यपुतं सकारं टांते लिखेदष्टदलेषु हंसं ॥ आवेष्टयेदं सगृहेण वात्ये लांता वृत्तं यंत्रमिदं ज्वरं ६६ ॥ यंते नाम लिखेत्सकारविवरे मृत्युं जपय्यक्षरी ॥ रुद्धं तद्दहिरष्टपत्रविवरे साध्याहूयं पूर्ववत् ॥ ६७ ॥ अचूकिं जल्कयते वसुद्वयदले पयेतथैवाहूयं द्वा त्रिंशदलपङ्कजे पिचतया काचार्यो यक्केसरे ॥ ईकारेणा समावीतं यंत्रं मृत्युं जपय्यहूयं ६८ ॥ सर्वरोगाभिचारं सर्वसौभाग्यसिद्धिदं ॥ ग्लौं रुद्धं प्रणवद्वयं परिलिखेत्साध्यस्य नामान्वितं ॥ वात्ये भूषणमष्टवज्रविलसता रं लिखित्वा पुनः ॥ ६९ ॥ संकोरोषु दिशा सुलं प्रविलिखेत्पाशां कुशय्यक्षरी वीतं संभनयंत्रमावृत्तिलसज्जमादिविद्यायुक् ७०

सरेषु कादिवर्णान् ॥ ईकारेणा समावीतं यंत्रं प्रकृतफलदे ॥ सौ रुद्धमिति ॥ भूषणमध्ये प्रणवद्वयं ॥ तत्पार्श्वयोः ग्लौं द्वयं साध्यनाम सहितं ॥ वहिरष्टवज्रमध्ये प्रणवयुक्तं ॥ पुनर्भूषणकोरोषु सकारं ॥ दिक्षु लं पाशां कुशय्यक्षरवीतं ॥ वहिः ॥ तद्दहिर्जभाषकमंत्रवीतं ॥ संभवी जवृत्तं ॥ जंभाषकमुद्धरति ॥

जुंभेवहीत्यादिना॥ उक्तार्थमेव॥ पूर्वलांतेनामेति॥ भूपुरं लिखित्वा मध्ये साध्यनाम सहितं शकारं तदात्येष्टुदिसुतथैवलिलित्वा सर्पद्वयम्॥ अन्योन्यरुद्धं लि
खेत्॥ वहिसुतु त्वयोर्मध्ये साध्यनामाक्षराणि॥ विभीतफलके लिखितं यंत्रं शिवनिर्माल्ये लिखितं द्विषां वाग्वंधनं॥ विरुद्धे साध्यात्म्यमिति॥ अष्टपत्र

जुंभेवह्रिवधूः पूर्वपञ्चाङ्गं भिनिष्ठद्वयं॥ मोहेपावकजापास्याततो मोहिनिष्ठद्वयं॥ अंधे ह्यभुजो जापाततौ धिनिष्ठयुग्मकं॥ रु
द्धे कृशानुपत्नी स्यात् रुंधिनिष्ठसंघतं॥ ७२॥ लांतेनाम विलिख्यदिसु विलिखेत् भूपरमेवाष्टसु सोणी विंशमथो नगेंद्रभुज
गावन्योन्यवद्धौ लिखेत्॥ आख्यांतमुखयोर्विभीतफलके र्वंत्रं समापारितं निर्मालेनिहितं सदावितउतेवाचां द्विषां संभनं॥
॥ ७३॥ साध्याख्यां कवचं लिखेत् वहिरयोदिकुपत्रमध्ये पुततुल्यौ मन्येषु महीपुरस्य विलिखेत् कोषे पुरां तान्वितं॥ वज्रे घष्ट
सुवर्मतोपपुरां भूविंशमध्ये स्थितं यंत्रं रात्रि विनायकांतरगतं न्यसेच्छरावहये॥ ७४॥ रहस्यस्याननिक्षिप्तं पूजितं प्रतिवा
सरं॥ संभनं कुरुते वाचां सेनादीनां च वैरिणां॥ ७५ कृत्वा रेखाष्टकमृजुपुनस्तिर्यगालिख्य षट्कं वा त्यावृत्त्या लिखतु विधि
वत् विंदुपुक्तं शकारं॥ ७६ अंतःपंतौ लिखतु धरणी शिष्टकेष्टत्रयाणां॥ कृतानामप्रथितमुदितं पत्रमेतत् ज्वरघ्नं॥ ७७ यंत्रमे
तत्समभ्यर्च्य दत्वा भूतवलिततः॥ साध्यस्य मूर्द्ध्नि वधीयात् सर्वज्वरविमुक्तये॥ ७८ तारं लिखेद्दह्नि पुरस्य सुगमे तत्पार्श्वयो
र्लासं मथाग्विबीजं॥ कोरोषु पूर्वापरयोश्च यंत्रं पाशां कुशाबीजमिदं ज्वरघ्नं॥ ७९ यंत्रमभ्यर्च्य मंत्रेण तारपाशां कुशात्मना॥
निवधीयाज्ज्वरार्तस्य हस्तोदौ ज्वरशांतये॥ ८०॥ पिंडे लिखेत् नामससर्गं दंतविदर्भितं सस्वरके सराढ्यं॥ दान्ताष्टपत्रं न सु
धापुरस्यं कांतिप्रदं यंत्रमिदं ज्वरघ्नं॥ ८१॥ ८२ पञ्चलिखित्वा हंकारमध्ये साध्यनाम लिखित्वा दिकुपत्रेषु तदेवाग्लौ॥ अन्यपत्रेषु तदु
परिभूविंशकोरोषु लिखितं तं उपरिपद्यंत्यत्रेषु हंकारं तदुपरि॥ अथ मंडलतदह्निभूविंश एतच्च नं निशा विनायकमध्ये क्षिपेत् ॥ ० ॥ ॥

शा. ति.
श्री. गू.
११७

तारादिलुह्यजलद्विठवर्णवीतायंतंतरेविलिखिताविधिर्नैवमाया॥साध्यावृतावहिरथोवदनार्द्धचंद्रैर्यंत्रशिशोरुद्रदिग्गविनिहं
तिसूचः॥८२॥व्योमार्णमालिरव्यसर्विंदुमाख्याविदर्भितंक्षत्रपयुक्तकोणे॥वसुंधरागेहयुगेनिबद्धंयंत्रेसमस्तज्वरनाशनंस्यात्
सांभनामविदर्भितंपरिलिखेत्वात्येष्टपत्रेभृगुपत्रंस्यादथकादिशांतलिपिमत्त्रिंशद्वलेवात्यतः॥वीततोयपुरेणयंत्रमुदितं
भूर्जोदरेकल्पितंभूतव्याधिमहाज्वरप्रशमनंकृत्वापहंश्रीप्रदं॥चक्रेचतुःषष्टिपदेषुविंदुनंतस्यवर्णनक्रमशोविलिरव्य॥रे
खाशिरःकल्पितशूलयुक्तेयंत्रेशपीतज्वरशांतिहेतोः॥८५॥पुटितभूमिपुरहृदयमध्यतःप्रविलिखेत्वनितो गिरिजापतेः॥प्रणव
वमस्यलिखेत् वसुकोणांज्वरहरंपरमेतदुदीरितं॥८६॥वार्सेलिखेत्नामशशांकमध्येरांतंवहिर्भूमिपुरंरस्तात्॥वृतावृतंयं
त्रमिदंसप्ततंवश्यापन्दुणांसकलार्तिशांत्यै॥८७॥सखस्तिकेदहनगेहयुगेससाध्यामायांलिखेत्तल्लितनागसतादलात्॥पा
शांकुशावृत्तमिदेनिशितापयेत्योमंत्रंजपन्त्रजतितंस्वयमेवसाध्यः॥८८॥षड्गोणेनिजसाध्यनामसहितामायांलिखेन्मध्यत
स्तत्कोरोषविदर्भितामभिलिखेत्शक्तिस्वसाध्याख्यया॥वात्येभूमिपुरंसकोरामदनंतांबूलपत्रेकृतंजपंस्वादयतुःप्रियांनि
शिभवेत्सातस्यवश्याचिरं॥८९॥शक्तौनामलिखेत्चतुर्भिरभितोवीजैःसमावेष्टयेत्॥वीतशक्तिमनोभवांकुशमहंश्रीवीज
कैःपिष्टजे॥रूपेसाध्यनरस्यजपपवनेत्रिस्वादनाभर्ज्यतत्त्वादेत्तस्यवशंप्रपातिनियतंसाध्यःसदादासवत्॥९०॥कामं
लिखेत्साध्ययतंसरोजेस्वरोल्लसत्केसरवर्गपत्रे॥उदीरितंमन्मथयंत्रमेतत्सौभाग्यलक्ष्मीविजयप्रदायि॥९१॥का
श्मीररोचनालाक्षामृगेभमदचन्दनैः॥विलिखेत्हेमलेखन्यायंत्राण्येतानिदेशिकः॥९२॥

राम.
११७

भूमिस्पृष्टं शवस्पृष्टं दग्धं निर्माल्यसंगतं ॥ विशीर्णं लिङ्घितं मन्त्रीयं च जातु न धारयेत् ॥ ९३ ॥ अथानन्दमपीन्देवीं शब्दब्रह्मस्वरूपिणीं ।
॥ ईडेसकलसंपत्त्यै जगत्कारणमविकां ॥ ९४ ॥ आद्यामशेषजननीमरविन्दयोनेर्विष्णोः शिवस्य च वपुः प्रतिपादं पंतीं ॥ स्थितिस्थि
तिक्षयकरीं जगतां त्रपाणां सुतागिरं विमलपाप्महमं विकेतो ॥ ९५ ॥ पृथ्वाजलेन शिखिना मरुतां वरेण होत्रेन्दुना दिनकरे
ण च मूर्तिभाजः ॥ देवस्य मन्मथरिपोरपिशक्तिमतां हेतुस्त्वमेव खलु पर्वतराजपुत्रि ॥ ९६ ॥ त्रिःस्रोतसः सकललोकसमर्चि
तापावैशिष्यकारणमवेमितदेवमातः ॥ त्वत्पादपंकजपराशुविचित्रितासुशंभोर्जटासुसततं परिवर्तनं यत् ॥ ९७ ॥ आन
दयेत्कुसुदिनीमधिपः कलानानान्यामिनः कमलिनीमथ नेतरां वा ॥ एकस्य मोदनविधौ परमैर्करिष्येत्वंतु प्रपञ्चमभि न
दपसि स्वदृष्ट्या ॥ ९८ ॥ आद्याप्यशेषजगतां नवपौवनासि शैलाधिराजतनयाप्यतिकोमलासि ॥ त्रय्याप्रसूरपितया ।
नसमीक्षितासि ध्येयासि गौरिमनसो न पथि स्थितासि ॥ ९९ ॥ आसाद्य जन्ममनुजेषु विराट्द्वारा पतत्रापि पाटवमवाप्य
निजेन्द्रियाणां ॥ नाभ्यर्चयंति जगतां जनपि विपेत्वा निःश्रेणिकाग्रमधिरुत्य पुनः पतंति ॥ १०० ॥ कर्पूरचूर्णहिमवा
रिविलोलितेन पेचन्दनेन कुसुमैश्च सुजातगंधैः ॥ आराधयंति हि भवानि सप्तसुकास्त्वांते खल्वशेषभुवनाधिभुवः प्रयंते
१०१ आविश्य मध्यपदवीं प्रथमैः सरौजेषु प्राहिराजसदृशी विरच्य विम्ब ॥ विद्युच्चतावलयविभ्रममुद्दहंती पद्यानि पञ्च वि
दलप्य खमश्रुवाना १०२ तं निर्गतामृतरसैरभिषिक्तगात्री मार्गेण तेन निलयं पुनरप्यवाप्ता ॥ येषां हृदि स्फुरसि जातु न ते भवेयु
र्मातर्महेश्वरकुटुंबिनिगर्भभाजः ॥ १०३ ॥ आलं विकुंतलभरामभिरामवक्त्रा मापी वरस्तनतरीतनुवृतमध्याम् ॥ ॥ ०

शा. ति.
टी. गू.
११८

चिंतासूत्रकलशालिखिताढ्यहस्तामावर्तयामिमनसातवगौरिमूर्तिं ॥ १०४ ॥ आस्थापयोगमवजित्यच्चेरिषट्कमावध्य
चेन्द्रिपगणं मनसि प्रसन्ने ॥ पाशांकुशाभयवराढ्यकरांसुरक्तामालोकयंति भुवनेश्वरियोगिनस्त्वा ॥ उत्तप्रहाटकनिभाकरि
भिश्चतुर्भिरावर्जितामृतघटैरभिषिच्यमाना ॥ हस्तद्वयेन रुचिरेन लिनेव हंती पद्मापिसाभयवराभवसित्वमेव १० अष्टाभि
रुपविविधापुधवाहिनीभिर्दोर्वल्लरीभिरधिरुत्यमगाधिराजं ॥ दूर्वादलद्युतिरमर्त्यविषस्यपशान्न्यकुर्वती त्वमसि देवि भवा
निदुर्गा ॥ १०५ ॥ आविर्निर्दिश घजलशोकरशोभि वक्त्रांगुजागुणेन परिकल्पितहारयष्टिं ॥ पत्रांशुकामसितकांतिमनंगतंत्रामाचां
पुलितरुणीमसकृत्स्मरामि ॥ १०६ ॥ हं सैर्गतिकणितनूपरद्वरकुष्ठैर्मूर्तेरिवाढ्यवचनैरनुगम्यमानो ॥ पद्माविवोर्द्धुमुखरू
ढसुजातनालौ श्रीकंठपतिशिरसैव दधेत वांघ्री ॥ १०७ ॥ द्वाभ्यां समीक्षितुमर्हति मते वदगभ्यामुत्पाद्य भालनयनं च वक्त्रे कृतने
न ॥ सांद्रानुरागतरेन निरीक्षमाणो जंघे उभे अपि भवानितवानतोस्मि ॥ १०८ ॥ अरुस्मरामि जितहस्तिकरावलेपोऽस्योत्प्रेन
पांडुरतया परिभूत रंभो ॥ श्रोणीभरस्य सहनौ परिकल्पितौ स्तंभा विवां ववयसातवमध्यमेन ॥ १०९ ॥ श्रोण्योस्तनोचय
गपत्प्रथयिष्यतोऽत्रैर्वाल्पात्परेण वयसा परिकृष्णसारः ॥ रोमावली विलसितेन विभाव्यमूर्तिर्मध्यस्तव स्फुरतु मे हृदयस्य
मध्ये ॥ ११० ॥ सरस्यः स्मरस्य हरने नृहता शभीरोर्लावण्यवारिभरितं नवयौचनेन ॥ आपाद्य दतमिव परत्वलमप्रधृष्यं नामि
कदापि तव देवि न विस्मरेयं ॥ १११ ॥ ईशोपगूहयिषु न भसितं दधाने काशीरकर्द्धममनुस्तनपङ्कजेते ॥ स्नानोत्थित
स्य करिणः क्षणालब्धफेनौ सिंदूरतौ स्मरपतः समदस्य कुंभौ ॥ ११२ ॥ कंठातिरिक्तगलदुज्ज्वलकांतिधाराशोभो ॥ ॥

राम.
११८

उक्तफलदं॥ निशाविनायको हरिद्राविनायकः॥ शरावद्वये संस्थाप्य रहस्यस्थाने निक्षिप्य प्रतिदिनं पूजयेत्॥ पीतपद्माद्यैः रिशणां वाक् स्तंभनं कुरुते भृशं न सं
देहः॥ अतिरोहितार्थं मपरम्॥ इति श्री गूढार्थदीपिकायां चतुर्विंशतितमः पटलः॥ २४॥ इदानीं मोक्षेतरपुरुषार्थकामिनां तदुपयोगभूतान्तपहोमप्रयो
गादिकानभिधाय मुमुक्षुणां तदुपापभूतयोगंतद्वेदांश्च विस्तारं निरूपयितुमारभते॥ अथ योगमित्यादिना॥ योगोऽपि मतभेदादनेकधा॥ तत्र प्रथमं प्रधा

भुजौ निजरिपोर्मकरध्वजेन॥ कंठग्रहापरचितौ किल दीर्घपाशौ मातर्मम स्मृतिपथं न विंलघयेथाः ११४ नृत्याय तं रुचिरकं
बुवित्वा सचौर्यं भूषाभरेण विविधेन विराजमानं॥ कंठं मनोहरं गुणगिरिराजकन्ये संचिंत्य तत्प्रियुपयामिकदापि नाहम्॥
११५ अत्यायता क्षमभिजातललाटपट्टं मंदस्मितेन दक्षकपोलरेखं॥ विंवाधरं वदनमुन्नतदीर्घनासंयुक्ते स्मरत्यसक्तदे
वस एव जातः॥ ११६॥ आविस्तुषारकरलेखमनल्यगंधपुष्पोपरिभ्रमदलिव्रजनिर्विशेषं पश्येत्साकलयते तव केशपाशं त
स्य स्वयंगलतिदेवि पुराणपाशः॥ ११७॥ श्रुतिमुचरितपाकंधीमतां स्तोत्रमेतत् पठति पश्येत्सहस्रं नित्यमांशं तदात्मा॥ ११८॥
संभवति पदमुच्चैः संपदां पादनमसिति पमुकुटलस्मिलक्षणावांचिराय॥ १२०॥ इति श्री शारदातिलके चतुर्विंशतितमः पट
लः २४॥ अथ योगं प्रवक्ष्यामि सांगं संवित्प्रदायकं॥ ऐक्यं जीवात्मनो राहुर्योगं योगविशारदाः॥ १॥ जीवात्मनो रभेदेन प्रति
पतिं परे विदुः शिवशक्त्यात्मकं ज्ञानं जगुरागमवेदिनः॥ २॥ पुराणपुरुषस्यान्ये ज्ञानमाहुर्विशारदाः॥ जित्वा दावात्मनः श
त्रून् कामादीन्योगमभ्यसेत्॥ ३॥ कामक्रोधौ लोभमोहौ तत्परं मदमत्सरौ॥ वदंति दुःखदाने तानरिषट्त्वर्गमात्मनः॥ ४॥

नभूतं वेदांतसिद्धांतसिद्धं॥ अष्टतत्वेनाह ऐक्यम्॥ जीवात्मनोरिति॥ आगमिकानां मतमाह॥ शिवशक्तीति॥ वैष्णवमतमाह॥ पुराणरति॥ एतेषां स्व
रूपं पृथक् पृथक् स्तोत्ररूपेण दर्शयिष्यते॥ इदानीं तत्साधनानि प्रथमं निरूपयति॥ जित्वादिना॥ अरिषट्कं दर्शयति॥ कामक्रोधरति॥ कथमेतेषां

शत्रुत्वमतमाह॥ दुःखदिति॥

शा.ति.
टी.गू.
११९

शत्रुजयोपायमाह। योगाष्टांगैरिति॥ तान्येव विभज्य दर्शयति॥ यमनियमेत्यादिना॥ यमाः प्रदर्शयति॥ एवं दीक्षासु सर्वा सुगुरुगाशिष्यं प्रबोधयेत्० स बो
धितो बोधितश्चेत्स्यात्तान्यथा दीक्षितो भवेदित्युक्तेः॥ योगं विना दीक्षा निर्वहात्॥ सूर्यमंदौ च प्रयोगविषये॥ अनेकप्रकारा उक्ताः॥ तेषां च ज्ञानोपयोगं वर्तुं
प्रतिजानीते। अथेति सांगं यमनियमादियुक्तम्॥ वेदांतपक्षमाश्रित्याह॥ एकमिति॥ तच्च तत्त्वमसीत्यादिवाक्यसिद्धं॥ शैवमतमाह। शिवेति। प्रतिपत्तिः।
योगाष्टांगैरिमांजित्वा योगिनो योगमाप्नुयुः॥ यमनियममासनप्राणायामौ ततः परं॥ ५॥ प्रत्याहारं धारणां स्वध्यानं सांख्यं स
माधिना। अष्टांगान्याहरेतानि योगिनो योगसाधने ६॥ अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं कृपा जवं॥ समाधृतिर्मिताहारः शौचं चे
तियमा दश ७ तपः संतोष आस्तिक्यं दानं देवस्य पूजनं॥ सिद्धांतश्रवणं चैव ह्रीं मिति श्रवणं यो हतं ८ दशैते नियमाः प्रोक्ताः यो
गशास्त्रविशारदेः। पद्मासनं स्वस्तिकास्यं वज्रं भद्रासनं तथा ९ वीरासनमिति प्रोक्तं क्रमादासनपंचकं॥ ऊर्वोरुपरिविन्ध्य सं
म्य कृत्वा पादतले उभे॥ १०॥ अंगुष्ठौ च निवध्नीया द्वाभ्यां च्युक्त्वा ततः॥ पद्मासनमिति प्रोक्तं योगिनां हृदयंगमं ११ जानूर्वोरंतरं सं
म्य कृत्वा पादतले उभे॥ अजुका यो निशेद्यो गी खस्तिकं तत्र चक्षते १२ शीवन्याः पार्श्वयोर्न्यसेद्गुल्फयुग्मं सुनिश्चलं॥ चषणा
धः पार्श्वपादौ पाणिभ्यां परिवेधयेत्॥ १३॥ भद्रासनं समुद्दिष्टं योगिभिः पूजितं परं॥ ऊर्वोः पादौ क्रमान्यस्येज्जान्वोः प्रत्यङ्मुखौ
गुली १४ करोति दध्यादाख्यातं वज्रासनमनुत्तमं। एकपादमधः कृत्वा विन्ध्यस्यो रीतयेतरं १५ अजुका यो विशेषो गी वीरो स
नमितीरितं दृढया कर्षयेद्वायुं वात्यं षोडशमात्रया १६ धारयेत्पूरितं योगी चतुःषष्ट्या तु नात्रया॥ सुषुम्णामध्यगं संम्य कृत्वा
त्रिंशन्मात्रया शनैः॥ १७॥ ज्ञानं परेशैवाः। उत्तराग्रायमतमाह॥ शिवेति॥ शिवशक्त्यात्मकं॥ तयो रभेदाच्चतदित्यर्थः॥ भेदवादिमतमहीषु
रलोति। अन्ये वैष्णवाः॥ पुरुषः सांख्यमते॥ ईश्वरो न्यायमते॥ नारायणो वैष्णवमते॥ तत्र पूज्यत्वात्प्रथमोपत्य सत्त्वादाद्यमतं प्रथमं कृतं मतमिति गम्यते॥

कामेति। स्त्रीभोगाद्यभिलाषः। कामः। सत्कदिजिज्ञासाक्रोधः। धनादितृष्णालोभः। तत्त्वाज्ञानं मोहः॥ अहं सुखी धनी विद्यावानिति गर्वः। अन्यशुभे
 घोमत्सरः॥ दुःखदाने ज्ञानात्मनो रिव दुर्गमाहुरित्यन्वयः॥ आत्मनः स्वरूपं चिन्ता व्यापारविशेषमनश्चतुर्विधं एतदुपायमाह॥ योगेति तात्पर्याह। समिति। काम
 देशं स्वरूपमाह। अहिंसेति। चौर्यनिवृत्तिरस्तेयः। स्त्रीभोगेच्छादिनिवृत्तिः। ब्रह्मचर्यं प्राणिषु कूरचित्तिनिवृत्तिः। क्रिया। चित्तकौटिल्यनिवृत्तिरार्जवं। अभिभावकं
 प्रतिश्रुक्रोधः॥ प्रणवचितताक्षमा। रष्टवस्त्वाद्यभिलाषः चिन्ता। अभावोदृतिः। सर्वानुशक्ता अहिंसा। ब्रह्मचर्याभ्यासः। कामस्य जयः। कृपाक्षमाभ्यां क्रोध
 स्पच स्तेयसत्यार्जवेभ्यो लोभस्य मिताहारशौचाभ्यां मोहस्य क्षमार्जवाभ्यं मदस्य अहिंसा कृपार्जवक्षमाभ्यो मत्सरस्य। असदपि यथा गुत्यं। तप इति कृ
 च्छादिब्रतकर्म। तपवत्क्लिष्टतरावभिधाषः। संतोषः। अस्ति परलोक इति मतिर्यस्य स आस्तिकः। तस्य भावः अस्त्यत्र परलोक उध्याधर्माद्याचरणमिति
 यावत्। यथा विभवं देवपितृमनुष्येभ्यो देशेन वितरणां दानं देवस्य पूजनयुक्तीत्यासिद्धांतमुपनिषत्। मोक्षोपायो यदेशि परिमत्वादिशास्त्रतस्य श्रव
 णं। ह्रीर्लक्ष्म्याकुसिताचारात्॥ तत्तु उद्देशः। मतिर्मननं। तथा च श्रुतिः। श्रोतव्यः श्रुतिवाक्येभ्यो मंतव्यश्चोपपत्तिभिरिति॥ जप उक्तप्रकारः॥ जपतो नास्ति पा
 तकमित्युक्तेः॥ चित्तशुद्धावपयोगाद्भुतमग्निहोत्रादिः॥ नियमा इति॥ अवश्यकर्तव्यतापानियमत्वमेवां॥ आसनपंचकमेतदुक्तं वशिष्टसंहितायां॥ भा
 सनेन रुजो हंति प्राणापानेन पातकं। विकारस्मानसंयोगिप्रत्याहारेण सर्वदा॥ धारणाभिर्मनो धैर्यं ज्ञानादैश्वर्यमुत्तमं॥ समाधेर्मोक्षं प्राप्नोति त्यक्तकर्म
 शुभाशुभमिति। व्युत्क्रमादिति पृष्टभागे हस्तमात्रं व्युत्क्रमः॥ सीमन्या इति। गुदमेढ्रांतरालरेखा सीमनी तस्याः शेषः। तत्संधी घुटिके गल्फोऽप्युमा
 न्यार्क्षिरथस्तपोरितिकोशाः॥ पाणिभ्यां परिवंधयेत्। पूर्ववदंगुष्ठाविति शेषः॥ तदुक्तं प्रयोगसारे॥ सीमन्या आत्मनः पार्श्वे गल्फोर्निक्षिप्य पादयोः। स
 येदक्षिणगुल्फं तु दक्षिणोदरं तोतरे दक्षे सव्यं करं सव्येन्यस्येतरं करं॥ अंगुष्ठैश्च निवध्नीयाद्दस्ताभ्यां व्युत्क्रमेणातु। विंदति ऊर्वोरिति। ऊर्वोः स्वस्यो ह मूले
 क्रमात्पदद्वयं कुर्यात्॥ प्रत्यङ्मुखं गली। स्वसंमुखं गली॥ प्रत्यङ्मुखं गली करो। जान्वोरुपरिविदद्यादित्यन्वयः॥ एकमिति। अधः कृत्वेति दक्षिणे
 रुमूलाधः। स्फिज उपरिमं त्रिणेति। वदुक्तं। कालेन पातस्त्रीयो हस्तः स्वजानुमंडलं। पावति मात्रा सा तुल्या खयेकसा समात्रयेति ॥ श्री ॥ ८

वायवीयसाततापांतु॥ जातप्रदक्षिणीकृत्यत्वरितं न विलंबितः॥ अंगुलिस्फोटनं कुर्वात्सामात्रेति प्रकीर्तिता इति॥ श्रुतिं धारयेदितिकुंभकः॥ सुषुम्णामध्यगमि-
ति॥ पूर्वशासं वध्यते रेचयेद्दहिर्निष्क्रामयेदिति रेचकः॥ केचन रेचकादिकमाहुः॥ अन्ये कुंभकांतं मन्यन्ते॥ एवं क्रमात् भूयो भूयः पौनः पुन्येन मात्राद्वि-
क्रमेण॥ एकद्वित्रिवृद्धादिक्रमेण तस्य व्यत्यासेन उक्तं वै॥ परित्येन द्वादश षोडश प्राणायामान्समाचरेदित्यन्वयः॥ तदप्युचुः प्राणायामान् प्रणवसहि-
तान् षोडशवंशी प्रभाते सायं च प्रतिदिवसमेवं वितरुते द्विजोपसंभूण प्रहरणकृतं॥ होमकलितं पुनर्त्येते मासादपि हतेनान्येनैव दहनादिति॥ परम-

नाड्यापिंगलपाचैर्न रेचयेद्योगवित्तमः॥ प्राणायाममिदं प्राहुर्योगशास्त्रविशारदाः १८ भूयो भूयः क्रमात् तस्य व्यत्यासेन समा-
चरेत्॥ मात्राद्विक्रमेणैव सम्यग्द्वादश षोडश॥ १९॥ प्राणायामो हि द्विविधः सगर्भो गर्भ एव च॥ जपध्यानादिभिर्पुनर्त्तसगर्भं
तं विदुर्बुधाः॥ २०॥ तदप्येतं विगर्भं च प्राणायामं परे विदुः॥ क्रमादभ्यसतः पुंसो देहे स्वेदोद्गमो धमः॥ २१॥ मध्यमः कं प संयुक्तो
भूमित्यागः परो मतः॥ उत्तमस्य गणावाप्तिर्यो वच्छीलनमीष्यते २२ इंद्रियाणां विरचतां विषयेषु निर्गलं॥ वसादाहरणं तेभ्यः
त्याहारो भिधीयते॥ २२॥ अंगुष्ठगुल्फजानूरुसीकनीलिंगनाभिषु॥ हृद्ग्रीवाकंठदेशेषु लं विकापांततो न सि २४ भूमध्ये मस्त-
के मूर्द्ध्नि द्वादशांते यथाविधि॥ धारणं प्राणमस्ततो धाररोति निगद्यते॥ २५॥ समाहितेन मनसा चैतन्यांतरवर्तिनां॥ आत्मन्य-
भीष्टदेवानां ध्यानं ध्यानमिहोच्यते २६॥ समस्तभावना नित्यं जीवात्मपरमात्मनोः॥ समाधिमाहुर्मुनयः प्रोक्तमष्टांगलक्षणं २६

तमाह॥ जपेति॥ परे बुधाः विदुरित्यन्वयः॥ अयं प्राणायामः पूजाविषय इति ज्ञेयं॥ तदुक्तं॥ अयं प्राणायामः॥ सकलदुश्चित्तध्वंसनकरो निगर्भः प्रोक्तः
स्याच्छतगुणफलो गर्भकलितः॥ जपध्यानापेतः॥ सतु नियममुदितो गर्भरहितः॥ सगर्भस्तद्युक्तो मुनियदिपंचते र्योगनिस्तो रति॥ शीलनमध्यासः॥
प्राणायामस्येति शेषः॥ इंद्रियाणामित्यादिना मनस एक एव स्थितिः॥ कायेत्युक्तं भवति॥ यतो मनः सहायानामेव तेषां स्वस्वविषयग्रहणशक्तिः॥

लं विका॥ तालुमूलं मस्तकं ललाटकेशसंधिः॥ मूर्द्ध्नीति तदुपरितालुः॥ द्वादशंते ब्रह्मरंध्रे॥ यथाविधीति॥ गुरुक्रमेणाभीष्टदेवतानामिति॥ सगर्भध्यान
मुक्तं॥ विगर्भमपि ध्यानमुक्तं॥ तंत्रांतरे॥ यत्तत्वे निश्चलं चित्तं तज्ज्ञानं परमुच्यते॥ द्विधा भवति तज्ज्ञानं सगुणं निर्गुणं तथेति॥ योगसिद्ध्यर्थं शरीरांतरे मूला
धारमारभ्य तन्नाडीस्थाने वायुसंचारं वक्तुं शरीरप्रसरेण प्रमाणमाह षडिति॥ उभयात्मकं शिवशक्त्यात्मकम्॥ अग्रीषोमात्मकं॥ शुक्रशोणितात्मकं वा
तप्रथमपटलोक्तानुवादः॥ तस्मादित्युत्सेधात्॥ वंशं पृष्ठवंशं॥ आश्रिताः अंतर्गता यदा ह्ययं मुंडाधारदंडाधारदंडांतरविवरगतो शिफाभ्याममूलाभ्यां आधार
षण्णवत्पंगुलायामंशरीरमुभयात्मकं॥ गृध्रज्जांतरे कंदमुद्धेधाद्यंगुलं विदुः॥ २७॥ तस्य द्विगुणविस्तारं वृत्तरूपेण शोभि
तम्॥ नाड्यस्तत्र समुद्रतामुरव्यासिस्त्रः प्रकीर्तिताः॥ २८॥ इडावामे स्थितानाडी पिंगला दक्षिणे मता॥ तयोर्मध्यगतानाडी सुषु
म्णा वंशमाश्रिता २९ पौदांगुसहस्रं पाताशिफाभ्यां शिरसा पुनः॥ ब्रह्मस्थानं समापन्ना सोमसूर्याग्निरूपिणी ३० तस्यामध्यग
तानाडी चित्राख्या योगिवक्ष्ये॥ ब्रह्मरंध्रं विदुस्तस्यापयसूत्रनिभं परं ३१ आधारं श्रुविदुस्तत्र मतभेदादनेकधा॥ दिव्यमार्ग
मिदं प्राहुरमृतानंदकारणं ३२ इडायां संचरे चंद्रः पिंगलायां दिवाकरः॥ ततो योगनिदानज्ञैः सुषुम्णायां तु ताउभौ ३३ आधार
कंदमध्यस्थं त्रिकोणमति सुंदरं॥ ज्योतिषां निलयं दिव्यं प्राहुरागमवेदिनः ३४ तत्र विद्युत्त्वताकारा कुंडली परदेवता॥ परिस्फु
रति सर्वात्मा सुप्राहिसदृशा कृतिः ३५ विभर्ति कुंडली शक्तिरात्मानं हंसमाश्रिता॥ हंसः प्राणाश्रयोनित्यं प्राणनाडी यथाश्रया ३६
रानितिकेचन द्वादश॥ अन्येषोऽशास्त्रं अपरे ब्रह्मन च पदाहुः॥ ततस्तु ब्रह्मकाले च ध्यायेच्चक्रक्रमं सुधीः॥ आधारचक्रं प्रथमं कुलदीपमनंतरं वज्रचक्रं ततः
प्रोक्तं साधिशानात्मकं परं॥ शैलं करालचक्रं च गह्वरात्मकमेव च॥ विद्याप्रदं च त्रिमुखं विपदं कालदंडकं॥ उकारचक्रं च ततः कालोदारं कंठं कंठं॥ दीपव
त्सोभकं वज्रकानंदकालिकात्मकं॥ मणिपूरकं संचलाकुतं कालभेदनं॥ महोत्साहे च परममदकं पदमुच्यते इति॥ कुंडलीस्थानमाहा आधारं इति
कुंडली शक्तिरात्मानं परमात्मनं विभर्ति तद्योगभागिनीत्यर्थः॥ किंतु जीवात्मानं आश्रित्य जीवाधिष्ठानमतीत्यर्थः॥ हंसः प्राणाः प्रायः प्राणा वायुसमाश्रया

२२९
कुण्डलीस्थानमाहा आधारं इति

शा. ति.
टी. १.
१२१

अतएव प्राणा इति ॥ प्राणशब्दच्युतिर्दर्शिता ॥ द्वादशशृंगुलमानेनेति ॥ वामदक्षिणयोः प्रतिज्ञेयम् ॥ एतत्फलमुक्तम् ॥ तंत्रान्तरे भोजनं भैक्षं नृपुंष्यं फलं गृहादिकं ॥ कुर्यात्कुरारिकर्माणि वा यो दक्षिणमास्थिते ॥ यात्रा विवाहकर्मणि यानि वतानि सर्वाणि कुर्वीत ॥ वामे वा यो नृसंस्थितो इति ॥ योगप्रकारमाह ॥ रम्ये एकांत इत्यर्थः ॥ अन्यथा चित्तयक्षोकादिभ्योऽस्ति ॥ देहपीड्यात्तत्रैव मानौ गमिष्यतीति मृदासन इत्यर्थः ॥ भूतपरिचारार्थमाह ॥ दंडकां रेति ॥ दंडवध्वेति ॥ अन्यथा यदि द्वितीयमार्गे राहजद्वयर्नगच्छेत्तदुपधावं स्यात् ॥ करणानि रन्दिषाणि उभे इति ॥ विघ्नचेति ॥ पनो निर्विजे मेघसं प्रश्नस्वप्नोप

आधारादुद्गतो वा उपर्यथा वत्सर्वदेहिनां ॥ देहं व्याप्य स्वनाडीभिः प्रयाणं कुरुते वह्निः ॥ ३७ ॥ द्वादशशृंगुलमानेन तस्मात्प्राण तीरितः ॥ रम्ये मृदासने शुद्धे पटाजिनकुशोतरे ३८ वध्वैकमासनं योगी योगमार्गं परो भवेत् ॥ ज्ञात्वा भूतोदयं देहे विधिवत्प्राण वापुना ३९ ततः द्रुतं जपे देहं दृढत्वावाप्नोत्युधीः ॥ दंडाकारगतिर्भूमेः पुटयो रुभयोरधः ४० तोयस्य पावकस्योर्द्ध्वगतिस्तिर्यङ् भस्वतः ॥ गतिर्व्योमो भवेन्मध्ये भूताना मुद्राः स्मृतः ४१ धरणो रुदयेः कुर्यात्स्तंभनं वश्यमात्मवित् ॥ शान्तिकं यो विष्कं कर्म तोयस्य समये वसोः ४२ मारणादीनि मरुतो विपक्षोच्चाटनादिकं ॥ क्ष्वडादिनाशनं शस्तमुदये च विहाय सः ४३ अंगुलीभिर्दंडं वध्वा करणानि समाहितः ॥ अंगुष्ठाभ्यामुभे श्रोत्रे तर्जनीभ्यां विलोचने ॥ ४४ ॥ नासारंध्रे मध्यमाभ्यां मन्याभिर्वदनं दृढं वध्वात्मप्राणमनसामेकत्वं समनुस्मरन् ॥ ४५ ॥ धारयेन्मारुतं सम्यग्योगो यं योगिव ह्यभः ॥ नादः संजायते तस्य क्रमादभ्यस्रतः शनैः ॥ ४६ ॥ ॥ स्येति मध्यपदलोपी समासः ॥ हंसलक्षणां ॥ शिवशक्त्यात्मकं ॥ जीवात्मकं वा ॥ प्रणवो त्यतिमाह ॥ पुं प्रकृत्येति ॥ क्रमादिति ॥ विंदो

विसर्गो तसः पुं प्रकृत्यात्मकादिति नाम कात्यनिकं ॥ तत्त्वतो विंद विसर्गमेवाहं प्रमानिति ॥ अतएवात्र आदी अकारे विपाते योजिते अर्धमिति ॥ लोकप्रसिद्धः आत्मा इति नयः ॥ ४७ पतिवृत्ति ॥ आराधयंति ॥ पुरुषं सा अयं मत्वा नित्यं तमेवास्थिता प्रकृतिरिति संबंधः ॥ यद्वा पुं प्रकृतेर्नित्यमात्मनः इति यास्तदा

प्रकृतिरिति ॥ राम १२१

समानाधिकारो वसुधैव कुटुम्बकमिति तत्त्वेन जीवकल्यकत्वात् तदतिनाश्रयं मदाश्रयं मत्वा इयं पदा तद्भावमाप्नोति रतिसंवेधः ॥ तद्भावमिति
 प्रकृतिप्रसूयो यो रभेदात्परमात्मैवाहमिति जीवब्रह्मणो रेक्यमिति वाक्यार्थः ॥ अतपोभ्यासत्वेनैक्यमुदेतीति व्यक्तं कृतं ॥ लोपयित्वेति व्यंजनयोक्तव्यं
 तावादेवलोपः ॥ पूर्वसुपेण्डः पदांतादिति ॥ परानन्दपति ॥ आनन्दब्रह्मणो रुयंतवमोक्षे प्रतिष्ठितमिति श्रुतेः ॥ नित्यं वक्ष्यमाणलुते चैतन्यं ज्ञानं त
 वासावेकोऽग्राश्वतदात्मकं ॥ सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ संसारित्यतिकर्तृकत्वात् कल्पितसत्त्वस्जस्तमो गणरूपं ॥ आत्मा वेदस्थितं सोहं शब्दो

मत्तभृंगंगनागीतसदृशः प्रथमो ध्वनिः ॥ वंशिकास्याविलापूर्णवंशध्वनिनिभोपरः ४७ घंटाखः समः पञ्चादघनमेघसमो प
 रः ॥ एवमभ्यसतः पुंसः संसारध्वातनाशनं ॥ ४८ ॥ जनमुत्पद्यते पूर्वहंसलक्षणमव्ययं ॥ पुं प्रकृत्यात्मको प्रोक्तो विंदुसर्गो मनी
 षिभिः ॥ ४९ ॥ ताभ्यां क्रमात्समुद्भूतो विंदुसर्गो वसानको ॥ हंसो तौ पुं प्रकृत्याख्यौ हंप्रमात्रकृतिस्तु ॥ ५० ॥ अजपाकथिता ताभ्यां
 जीवो यमुपतिष्ठते ॥ पुरुषं स्वाश्रयं मत्वा प्रकृतिर्नित्यमात्मनः ॥ ५१ ॥ यदा तद्भावमाप्नोति तदा सोहमयं भवेत् ॥ सकारार्णहकार
 णं — — — लोपयित्वा ततः परं ॥ ५२ ॥ संधिकुर्यात्सर्वरूपस्तदा सोऽपरावो भवेत् ॥ परानन्दमयं नित्यं चैतन्यैकगुणात्मकं ५३ आ =
 त्मा भेदस्थितं योगी प्रणां भावयेत्सदा ॥ आम्नापवाचामतिह्रमाद्यं वेद्यं स्वसंवेद्यं गुरो न संतः ॥ आत्मानमानंदरसे कसिं
 धुं पश्यंति तारात्मकमात्मनिष्ठाः ५५ सत्यं हेतुविवर्जितं श्रुतिगिरामाद्यं जगत्कारणं ॥ व्याप्रस्थावरजंगमं निरुपमं चैतन्यमंतर्गतं =

च्छतपातस्य पातस्य तदर्थकत्वात् ॥ आम्नायेति ॥ पतो वाचो निवर्तते इति श्रुतेः ॥ आद्यं शास्त्रोर्नित्यत्वात् ॥ स्वसंवेद्यं गुरो न वेद्यं स्वप्रकाशमित्यर्थः ॥
 आनंदमिति ॥ आनंदं ब्रह्मणो रूपमिति श्रुतेः ॥ तारात्मकमुक्तरित्या आत्मनिष्ठा ॥ आनंदमैरतुष्यदीर्घकालवशांसे स्तु चितपरायोगिनः ॥ सत्यं ज्ञानमि
 ति श्रुतेः ॥ हिलुविवर्जितं नित्यत्वादनुत्याद्यं ॥ श्रुतिगिरामाद्यं ॥ श्रुतिगिरामाद्यं वेदानामुद्धारकर्तृत्वात्सवेदकर्तृत्वाद्वा ॥ जगत्कारणम् ॥ आनंदाद्योऽस्त्विति
 नित्यत्वात्तानां निजापन्ते इति श्रुतेः ॥ न्यायेति ॥ तद्विक्तपुपत्वाच्च गतः ॥ निरुपममद्वितीयत्वेन चैतन्यं आत्मसूपमसंकेतव्यमित्यर्थः ॥ ० ॥ ॥

शा. ति.
टी. २.
१२२

रविचंद्रवह्निवपुर्विववपुर्वस्यप्रकाशरूपमित्यर्थः। तारस्येति अकारोकारमकारशक्तिशान्तारेच्येनिरूप्यमानांतदेवाहामानेतिगम्यमिति। श्रुतिभक्तिरु
पवितातपागम्यंविचारणीयं॥ अच्युतं बुद्धिश्चपरहितं॥ सगुणब्रह्मोपासनामाह॥ हिरसामयमिति॥ त्रिमूर्तिमूलमित्यनेनास्यन्यसुनीयानिधानानि सूचि
तानि॥ अन्यं सकृद्योयास्तिमाह। ध्यायता आया रेदाः तनाधितत्सृचरणां यस्या अन्यत्साकारध्यानमाह॥ पिंडमिति॥ अकारोकारमकारात्मकलात्मकत्वा

आत्मानं रवि वह्नि चन्द्र वपुषं तारात्मकं संततं नित्यानन्दगुणालयं सकृत्तिनः पश्यंति रुद्धेन्द्रियाः॥ ५७॥ तारस्य सप्तविभ
वैः परिचीयमानं नानैरगम्यमनिशं श्रुतिमौलिमृग्यं॥ संवित्समस्तगमनश्चरमच्युतं ततेजः परं भजतसांद्रसुधां वराशिं
हिरण्यपदीपमनेकवर्णं त्रिमूर्तिमूलं निगमादिवीजं॥ अंगुष्ठमात्रं पुरुषं भजंते चैतन्यमात्रं रविमंडलस्य॥ ५८॥ सुखदादा
तु सुभगा शंकरा र्द्धशरीरिणी॥ ग्रंथसुष्ठोपहारेण प्रीतानः पार्वती सदा॥ ६०॥ ध्यायंति दुग्धाब्धिभुजं गभोगेशयानमाच्यं क
मला सहायं॥ प्रफुल्लनेत्रां वुजमंजनाभं चतुर्मुखेनाश्रितनाभियग्रं॥ ६१॥ आम्नायगंधिवरसांघननीलमुद्यच्छीवत्सको सुभ
गदां वुजशंखचक्रं॥ हृत्पुंडरीकनिलयं जगदेकमूलमा लोकयंति कृत्तिनः पुरुषं पुराणं॥ हरविंदोर्नादसमुद्भवः स सुदिते
नादेजगत्कारणमा तारंतत्त्वमुखां वुजं परिचृतं वर्णात्मकैर्भूजजैः। आम्नायां प्रिचतुष्टयं पुररिपो रानंदमूलं वपुः। पायाद्वो
मुकुटं दुखंडविगलद्विष्यामृतौ घसुतं ६४ पिंडं भवेत्कुंडलिनी शिवात्मा पदं नृहंसः सकलांतरात्मा॥ रूपं भवेद्दिंदरमंदका
तिरतीतरूपं शिवसामरस्यम्॥ ६॥ त। पिंडं प्रणवः॥ कुंडली तद्रूपा सैव शिवात्मसकलांतरात्मा हंसः॥ तस्याः पदं स्थानं। अनुयोरुचीं कुं। राम

तिविंदुरूपं परमार्थतस्तु॥ शिवयोः सामरस्यं प्रतीतरूपं॥ अतीतरूपमेवः पद्माहेत्वकः। मूयं सर्वजगती क्रम्ये च व्याताच्छिवसामरस्यरूपं अतीतवर्त
तपीतगकृतेत्यर्थः॥ कुतः अनेन सा उज्यमुक्तिर्भवतीत्यर्थः॥ पिंडादिति। सारूप्यमुक्तिर्भवतीत्याह॥ पिंडादिति। सारूप्यमुक्तिमाह॥

राम
१२२

॥ शिवेलयमिति कुंडलिनीचिंतनरूपं योगमाह ॥ मूलेति ॥ मूलाधारमूलाधारातनुनिद्राजा प्रभूपा कुंडलिन्याः सर्पाकारत्वात् भुजंगमहिषीत्यपदेशः ॥ आशु
 पांती आधारसमूहं स्वाधिष्ठानादिरूपां त्येभोजसहस्रारे परमशिवमौलिस्येऽमंडलात्पति ॥ स्वगृहं मूलाधारं तं जीवेन जप्यमानं हंसस्तेन गृहीत्वेति संबंधः स्वाश्र
 यं मूलाधारे ॥ अव्यक्तं परविंदुना त्वेति त्यवनो विशेषः स्वपुरं मूलाधारं ॥ समीरणाद्वेति ॥ अपाननिरोधात्प्राणावायुनिरोधाच्च कुशधिगतयोर्मिथः संघट्टः ॥ अत्र
 पिंडादियोगं शिवसामरस्यात्सवीजयोगं प्रवदंति संतः ॥ शिवेलयं नित्यगुणाभियुक्ते निर्वीजयोगं फलनिर्व्यपेक्षं ॥ ६६ ॥ मूलो
 निद्रभुजंगराजसदृशी पांती सुषुम्णांतरं ॥ भित्वाधारसमूहमाशुविलसत्सौरामिनी सन्निभा ॥ व्योमं भोजगते दुमंडलगलदि
 व्यामृतो घलुता संभाव्य स्वगृहं गता पुनरिमां संचिंतयेत् कुंडली ॥ ६७ ॥ हंसं नित्यमनंतमव्ययगुणं स्वाधारतो निर्गता शक्तिः कुंडलि
 नी समस्तजननी हस्ते गृहीत्वा चतं ॥ याता शंभुनिकेतनं परमुखं तेनानुभूय स्वयं याती स्वाश्रयमकैकोटिरुचिराध्ये पाजगन्मोहि
 नी ॥ ६८ ॥ अव्यक्तं परविंदुमंचितरुचिं नीत्वा शिवस्यालयं शक्तिः कुंडलिनी गुणत्रयवपुर्विद्युत्तता सन्निभा ॥ आनंदामृत
 तमध्यगं पुरभिदं चंद्रार्ककोटिप्रभं संवीक्ष्य स्वपुरं गता भगवती ध्येयानवद्यागुरौ ॥ ६९ ॥ मध्येव तर्जनी समीरणाद्वयमिथः
 संघट्टसंक्षोभजं शब्दस्तोममतीत्यतेजसितडिक्कोटिप्रभाभासुरे ॥ उद्यंतीं समुपास्महे नवजयासिंदूरसंध्यारुणांसां द्रानंद
 सुधामयीं परशिवं प्राप्तां परां देवतां ७० ॥ गमनागमनेषु लांघिकी सा तनुपाद्योगफलानि कुंडली ॥ मुदिता कुलकामधेनुरेषा
 भजतां कांसितकल्पवल्ली ॥ ७१ ॥ ११ शब्दस्वरूपहृदिकमरामेव विशेषः ॥ जंघिकी समर्थेत्यर्थः ॥ शक्तिस्त्रिकोणं तस्या मध्यस्थानीयविंदुतः
 नित्यं अथवा मूलाधारस्य त्रिकोणास्य शक्तिवीजविंदुनिलयं ॥ कोदंडभ्रामध्यं ॥ आत्ताचक्रं ॥ मत्सनां तत्सदृशं ॥ अत्र हृदयां देवपतिं प्रतिगमनं वर्णमध्यातं ॥
 चास्मविशेषः ॥ सादारण्यं सदा शिवारख्यं नादाव्यमितिका ॥ एतच्च प्रतिचक्रं भिन्ना कुंडलात्सत्यरतिमते ॥ भाव्यात्यं च न योगः ॥ वर्णोत्पादकत्वं च विशेषः ॥

तदुक्तं स्वयं भूलिङ्गनिजपोनिमध्ये रंभ्रांतरं हत्सरसीरुहांतं गकणा कृपंचे जर्मंतरालेव तिसंतो गगनांतरे रतिः॥ मूलस्तः परवासनादादर्यापकुंडलिनीध्या
नविशेषान्वदंति॥ महानिजभवनेत्यादिना॥ आपानवायुसंकोचादाधारबंधः॥ एवं॥ पावायुनिरोधोपि प्रमुखशब्दवाच्यः॥ अनेन समतत्रमाश्रयंतप्रधानंत
क्षणदीर्घत्वं तत्संकोचेन दीर्घावंच निन समरुतां॥ विनम्रदेवानाकोटीरात्रैः॥ मुकुटाभागेः॥ अंतर्मागेः॥ अंतर्मातृकाक्रमेण कुंडलिनीध्यानमाहावर्णे रितिः॥
आधारास्थितशक्तिविंदुनिलयां नीवारशूकोपमां नित्यानंदमयीं गलतरसुधावर्णेः प्रबोधप्रदेः॥ सित्काष्ठस्रसीरुहाणिवि
धिवत्कोदंडमध्ये दितो ध्यायेद्भास्वरबंधुजीवरुचिरांसंचिन्मयीं देवतां॥ ७२॥ हृत्पंकेरुहमात्रुचिं वनिलपां विद्युच्चतामस
रांवालां कारुणतेजसाभगवतीं निर्भर्त्सयंतीं तमः॥ नादाख्ये पदमर्द्धचन्द्रकटिले संचिन्मयीं शाश्वतं पांतीं मृसरूपिणीं वि
मलधीर्ध्यायेद्दिभुंते जसां ७३॥ भाले पूर्णे निशायति प्रतिजगन्नीहमहारविषासिंचंतीं ममृतेन देवममितेनानंदयंतीं तनुं॥ व
र्णानां जननीं तदीयवपुषासंप्राप्य विश्वं स्थितां ध्यायेत्सम्पगनाकुलेन मनसा संचिन्मयीं मंकिं॥ ७४॥ मूले भाले हृदि च विलस
दूर्णरूपा सवित्री पीवोतुंगस्तनभरविनमन्मध्यदेशामहेशी॥ चक्रे चक्रे गलितसुधया सितगान्नाप्रकामंद्यादाद्यां श्रियम
विकलावाङ्मयी देवतावः ७५॥ निजं भवनं निवासादुच्चरंतीं विलासैः पथि पथि कमलां चारुहासं विधायातरुणतरुणां
तिः कुंडली देवता सा शिवसदनसुधाभिर्दीपयेदात्मतेजः ७६॥ आधारबंधप्रमुखक्रियाभिः समुत्थिता कुंडलिनी सुधाभिः
त्रिधामवीजं शिवमर्चयंती शिवांगनावः शिवमातनोतु॥ ७७॥

रस्थितत्वेनाद्यं तापदासाद्यैः सकारादिभिककारांतैः॥ आद्यैः १८ स्वरैः हृत्चक्षुर्गते रिति॥ योजना राकिनी लाकिनी ईशा किती हाकिनी काकिनी मि॥ ७८॥
ब्रह्मादिभिर्देवताभिः परिचितान्॥ भिदानेति शेषसंबंधः॥ आधारेति॥ त्रिकोणाकर्णिकाकंचतम्॥ चतुर्दलमाधारमृतस्याहर्णवृत्तं सत्त्वारिरूपदिगितिदेशः

काश्चादिपदात्तरूपश्चातवस्थिते कारणपंचकस्य उपादानसमवापिनिमित्तप्रयोजकसहकारिकारणे निमित्तकारणांतर्गत एवेति । कारणत्रयमेवादात्स
रूपतश्च ॥ नचांतर्गते एवेति कारणत्रयमेवाहुः ॥ तथा पोषद्धेदमाश्रित्य कारणपंचकोपन्यासः ॥ यद्वा ॥ पंचभूतानां पंचतन्मात्रा रूपाणि कारणानि तदु

सिंदूरपुंजनिभमिंदुकलावतंसमानंदपूर्णनयनत्रयशोभि वक्त्रं ॥ आपीनतुंगकुचनम्रमतंगतंत्रं शंभोः कस्यत्रममितांश्रियमा
तनोतु ७८ ॥ नयनकमलैर्दीर्घादीर्घैरलंकृतदिङ्मुखं विनतमस्तुकोटीराशेर्निघृष्टपदांबुजं ॥ तरुणाशकलंचंद्रविभ्रद्वट
स्तनमंडलं स्फुरत्तुहदयेवंधूकाभंकलत्रमुमापतेः ॥ ७९ ॥ वर्णैरर्णवघट्टदिशोरविकलाचसुर्विभक्तैः क्रमादाद्यैः शादिभि
रावतान्सहस्रैः षट्चक्रमध्यानिमान् ॥ इकिन्यादिभिराश्रितान्यरिचिदान्त्रह्यादिभिर्देवतैर्भिदानायरदेवतात्रिजगतां
चित्ते विधत्ता मुदः ॥ ८० ॥ आधारादुपावृत्तशोभिततनुर्निर्गतशंसत्वरंभिदंतीं कमलानिचिन्मयघनानंदप्रबोधोदुरां ॥ संसुब्ध
भवमंडला मृतकरप्रस्पंदमा नामृतस्रोतः कंदलिताममंदतडिदाकारं शिवां भावयेत् ॥ ८१ ॥ आनंदमौलिमनिशंश्रुति
मौलिमृग्यमर्द्धभूषणमधिष्ठितसर्वलोकं ॥ भक्तार्तिभंजनपरंपदमीश्वरस्य दद्याच्चुभानि नियतं वपरं विकायाः ॥ ८२ ॥
मंजुसिंजितमंजीरं वाममर्द्धमहेशितुः ॥ आश्रयामि जगन्मूलं यन्मूलं वचसामपि ॥ ८३ ॥ स्थूलेन्द्रनीलरुचिरं कुचभारनम्रं
भास्वत्सुभूषणगणैः प्रविभक्तशोभं ॥ विष्णुकमूलमनिशंश्रुतिमौलिमृग्यमर्द्धमहेशितु रखंडितमाश्रयामि ॥ ८४ ॥ ॥

कमामहाकपिलराजे । मात्राः पंचपरित्यज्यततः कारणापंचज्ञे । दिव्यं तत्कारणं कृत्वा योजयेत्परमं पदं इति । अतएव अन्येऽरूपे निराश्रितवने । आधारहीने ॥
त्मानं जीवात्मानं निश्चलधिपा । निवेश्य योगफलं प्रयाति ॥ ग्रंथकृती स्ववंशपरंपरास्तानाख्याति ॥

महावलायेत्यादिना॥ तत्त्वसंख्यैः पंचविंशतिसंख्यैः अत्राद्यः पटलः सृष्टिप्रतिपादकत्वेन मूलप्रकृतिप्रतिपादनपरः॥ मध्येत्रयोविंशतिपटलाः॥ प्रकृतिप्रतिपादनपरः॥ अत्र पटलः प्रकृतिव्यतिरिक्तपुरुषप्रतिपादनपरः॥ एवं पंचविंशतितत्वात्मकत्वमस्य ग्रंथस्योक्तं भवति॥ परदैवतैव मध्युयेतिकर्मसक

दिक्कात्यादिविवर्जिते परशिवे चैतन्यमात्रात्मिके शून्ये कारणा पंचकस्य विलयं नीते निरालंबने॥ आत्मानं विनिवेश्य निश्चल
धिपानिर्लीन सर्वेन्द्रियो योगी योगफलं प्रयाति सुखमं नित्योदितं निश्चियं॥ ८५॥ महावलापप्रणातो स्मितस्मै संवित्त्वतालिंग
न शीतलाय॥ पेनापितं मुक्तिफलं विपक्वमात्रा पशास्वाभिरुपाश्रितेभ्यः॥ ८६॥ तस्माद्भूदखिलदेशिकवारणोद्ः षट्क
र्मसागरविहारविनोदशीलः॥ यस्य त्रिलोकविततं विजयाभिधानमाचार्यपंडित इति प्रययंतिसंतः॥ ८७॥ तन्नंदनो देशि
कदेशिको भूच्छीकृष्ण इत्यभ्युदितप्रभावः॥ पत्पादकारुण्यसुधाभिषेकात्तस्मिं परमश्रुवते कृतार्थः॥ ८८॥ आचार्यवि
द्याविभवस्य तस्य जातः प्रभोर्लक्ष्मणदेशिकेन्द्रः॥ विद्यास्वशेषासुकलासुसर्वास्वपि प्रथां यो महतीं प्रपेदे ८९ आदाय सा
रमखिलं निखिलागमेभ्यः श्रीशारदातिलकनामचकार तं॥ प्रातः स एव पटलैरिहतत्त्वसंख्यैः श्रीतिप्रदानविधये विदुषां
चिराय ९० अनाद्यं तात्शंभोर्वपुषिकलितार्द्धेन वपुषा जगद्भूषंशस्वत्सृजतिमहनीयामपि गिरं॥ सदर्थो शब्दार्थस्तनभर
नताशंकरवधूर्भवद्भूतैर्भूपाद्भवजनितदुःखौघशमनी॥ ९१॥ इति श्रीशारदातिलके पंचविंशः पटलः॥ २५॥ समाप्तः॥

ततंत्रार्थमुपसंहरन्नाशिषांगं मंगलं करोति॥ अनाद्यं तेति॥ इति श्रीमहामहोपाध्यायी रामसंप्रदायप्रवर्तकश्रीमन्माधवभट्टविरचितायां शारदाटीकायां
गूढार्थदीपिकायां पंचविंशः पटलः २५ समाप्तोऽयं ग्रंथः॥ सम्वत् १९४९ शाके १८०६ मीती मार्गशीर्षशुक्ल २ वास्वधवार॥ भगवत्येतमः॥

शारदा

॥ श्रीकाशीविश्वनाथपुरीमे महत्नाभदयइनी दिवाकरछापाखानेमेशारदांतिलकगृहार्थदीवि
कासहितछापागया शिवचरनकेइहो लिखामहीपना राणापांडे छापनेवाले मातःदशाल शोधपंडि
तवदुकनाथ जिसेलेनाहोयउसेचाननी चौकमेकुंजगलीकेपास शिवचरनकेइकानपरमिलेगा ॥
संवत् १९४९ मीती पौषवदी ७ बारमंगल

